உ

இருக்கு வேத சங்கிதை

முதலாவது அஷ்டகம்

(தமிழ்ச்செய்யுள்)

1918

PREFACE

BY

M. R. Ry,

Rao Bahadur, T. Sundara Row Avl.,

B. A. I. S. O.,

(*Retired Deputy Collector,*)

BEULA, COONOOR.

This Samhita comprises the first eight Ashtakams of the ig-Veda, each Ashtakam consisting of 8 chapters. Others will ollow in due course.

The book supplies a longfelt want and nables a Tamilian who is not a Sanskrit scholar to read the Vedas. t contains a literal metrical translation of the hymns as well as prose rendering of the same with explanatory remarks by the uthor on the different readings of the Sanskrit Text and on the mmentaries, Indian and European. The work is appreciated by amil Scholars and the verses are easy and free from conventional pedantry. There are no signs of difficult labour and the author appears to work by inspiration if he can be said to *work* at all Though these verses do not conform to the Vedic tunes, they can be chanted like the Thevaram and the Thiruvaimoli prabandhams.

The collection will be a great help to those who are religiously nclined and will exercise their devotional instincts, while may have the opposite effect of disillusion on the critical eader who is cosmopolitan in his taste. In either case the book vill be a valuable acquisition to any library.

It must be very interesting to the Historian and philosopher o trace the evolution of the Hindu Religion and philosophy from hese hymns onward to the Upanishads and to find out whether there is any connection between them and the old Egyptian, Chaldean, and Jewish records. It is also interesting to note how far our present customs, social and religious, were extant in the period f the Rig-Veda.

It is often thrown out as a reproach by other religionists hat the non-Brahman is debarred from reading the Vedas and quiring the spiritual merits infused by them. But how little of e Veda does the average Brahman read and how much less does understand of what he reads! At this time when the study of nskrit is so much neglected, both the Brahman and the non-ahman must welcome a work like this.

An attempt was made in Bombay some time ago to give prose translations of the Vedas in Mahratti, Hindi, Guzarati and English. But the attempt appears to have been given up after a time. Those translations did not reflect the personality of the translators, while this does, and it is by no means improbable that it will eventually obtain rank as a classic like Kamba Ramayanam.

Beula, Coonoor, }
29th October, 1918. } **T. SUNDARA ROW.**

Janopakari—வேதங்கள் சம்ஸ்கிருதத்திலேயே யிருப
பதால் அவற்றை நம்தமிழர்கள் படித்தறிவதில்லை. இக்குறையை
நீக்கும்பொருட்டுக் குன்னூர்ஆநந்தாச்ரமத்திலுள்ள சிவத்தியாகா
நந்த மஹரிஷியென்பவர் இப்போது இருக்குவேதத்தைத் தமிழ்ச்
செய்யுள்ரூபமாக எழுதி வெளியிட்டு வருகிறார். செய்யுளுக் கட
பொருளும் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வேதத்தைத் தமிழி
படிக்க விரும்புவோருக்கு இப்புத்தகம் மிகப்பயனுள்ளதாயிருக்
மென்பதில் ஐயமில்லை.

Janabhimani—வேதங்கள் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலிருப்பதால்
ஜனங்கள் வாசித்துப் பயனடைவது முடிவதில்லை. இங்கிலீஷில்
அவை மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருப்பது இங்கிலீஷ் படித்தவர்களுக்
கு ஸாதகமாயிருக்கிறது. தமிழ்மட்டும் தெரிந்தவர்கள் வேதத்
தை யறிய முடியாமலிருக்கும் குறையை நீக்கவேண்டிக் குன்
னூர் ஆநந்தாச்ரமத்திலுள்ள சிவத்தியாகாநந்த மகரிஷி யென்பா
இப்போது ரிக்வேதத்தைத் தமிழில் செய்யுள்ரூபமாக மொழிபெ
யர்த்து வெளியிட்டு வருகிறார். செய்யுளில் தேர்ச்சியில்லாதவர்கள்
அதை வாசிப்பதில்ச்ரமம அடையாதபடி வசனநடையில் செய்யு
ளுக்குப்பொருளும் எழுதியிருக்கிறார். தமிழில் வேதம் வாசிக்
விரும்புகிறவர்களுக்கு இந்தப்புஸ்தகம் பயன்படும்.

முன்னுரை.

மலர்தலை யுலகிற் பலகலையுணர்ந்த புலவர்களும் நாவலர்களும் நிறைந்த இப் பரதகண்டத்து, இவ்வேதப்பணி எஞ்சிரமேற் பொருந்தியது யாஞ் செய்த புண்ணியத்தாலன்று. எங்குடி செய்த புண்ணியத்தாலெனின் ஒருவாறு ஒக்குமாயினும், நந்தமிழ் மக்களின் தவப்பயனே பெரியதாம்.

நிற்க, இவ்வேதக்கிளவியைத் தமிழ்ப்படுத்துமாறு ஊக்கிய எமது குருநாதனை வணங்குவது எம் முதற்கடமையாகும். பின்னர் இப்பணிக்கொத்த ஸாயனபாஷ்யமின்மையைக் குறிப்பானுணர்த்த உணர்ந்து வாங்கி யளித்த மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ஈரோடு V. கிருஷ்ணஸ்வாமி நாய்க்கரவர்களது கால வுதவி என்றும் போற்றத்தகுந்தது. வேதமொழிப்பெயர்ப்புக்கு உதவி செய்யுஞ் சக்தியின்மையைக் குறித்தும்வழிகாணாமையைக்குறித்தும்விசனப்படுவதாக,மைசூர்,புதுக்கோட்டை யென்னும் இரண்டு ராஜாங்கங்களும் முறையே யெழுதி விட்டனவாக, வேதத்தை மாதப்பிரசுரமாக வெளியிடக் கருதியுள்ளதை வெளிப்படுத்தியஞான்றே தாமிரண்டு பிரதியெடுத்துக் கொள்வதாக வெழுதி, எமது நன்முயற்சிக்குப் பின்னு முற்சாக மூட்டியருளிய, கொடைமடக் கல்வியாளராயிருந்த பாஸ்கரஸேது மன்னனின் புத்திரரும், சட்டநிருபண சபை மெம்பரும், தமிழுக்குத் தாயகம்போன்றவருமான ஸ்ரீமான் ராஜராஜேசுவர முத்துராமலிங்கஸேதுபதி யவர்களின் அன்பிற்குத்தமிழுலகம் பெரிதுங் கடப்பாடுடையது.

'கைம்மாறு வேண்டாகடப்பாடு,' என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க உதவி யளிப்பதாக வுதாரசிந்தையோடெழுதிய மதுரை ஸௌராஷ்டிர கனவான் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ L. K. துளஸிராம் அவர்கள் B. A. B. L. இன் உதவியுரையும் போற்றத்தக்கதாம்.

பின்னர் எம்மை நேரிலறிந்தும் பேர்மாத்திரையானறிந்தும் எமது முயற்சியைப் போஷித்து எம்மைக் கவுரவித்த கல்வியபிமானிகளின் அன்பிற்கு யாம் எழுமையும் நன்றி யறிவுடையேம். எம் வேதப் பிரசுரத்திற்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்வதாக ஆர்டர் அளித்துப் பின்னர் வி. பிக்களை மறுதளித்தவர்களும் எமது மனவுறுதியைத் திரப்படுத்தியவர்களாதலின் அவர்களுக்கும் எமது அன்பார்ந்த வந்தனம். நூற் பெருமையையுணர்ந்து நனிந்தக்கூறி யதனை யாங்காங்கு சிர்ப்படுத்துஞ் சிறப்பிற் பெரியாரையும் பெரிதும் வந்திப்பாம். எம்மை யபிமானித்து எமது புத்தகத்திற்கு மதிப்புரை யெழுதிய, லோகோபகாரி, செந்தமிழ், ஜனாபிமானி, ஜனோபகாரி, வர்த்தகமித்திரன். பெண்கல்வி, இவற்றின் பத்திராசிரியர்களுக்கும், தனியப்பிப்பிராயங்களளித்த பல வித்வசிரோமணிகளுக்கும், எமது அன்பார்ந்த வந்தனம்.

கடைசியாக, இவ்வூரின்கண் எம்மோடு பலகாலும் பழகியும் எம்மிடத்துள்ள குறைகளை முற்றுங் கவனித்துணர்ந்தும் எம்மைப்பற்றிய கவுரவமான அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டு ஆங்கிலத்தில் ஒரு முகவுரை எழுதித்தந்தவரும், தென்னிந்தியாவில் கல்விக்களஞ்சியமெனக் கீர்த்தியோங்கிருவிய ராவ்பஹதூர் கோபாலராவ் அவர்களது ஜேஷ்ட புத்திரரும், ரிடயர்ட் டிப்டி கலெக்டரும், உலக வல்லல்களாகிய சுமையையிறக்கிய இடமெ

எப் பொருள்படும் பியூலா (Beula) என்னும் ஆச்ரமவாஸ யோகியுமாகிய மகா-ா-ா-ஸ்ரீ ராவ்பஹதூர் T. சுந்தரராவ் அவர்கள், B. A. I. S. O., வினிடத்து யாம் என்றும் நன்றி பாராட்டற்குரியேம்.

இந்நூல் எமது பல பணிகளில் ஒன்ருக விருப்பதாற் பல பிழைகள் ஏற்படாநின்றன. அவற்றைக் காணும்போதெல்லாம், புத்தகத்தினிடையிடையே பிழை திருத்தமெனக் காட்டியுள்ளேம். அவற்றைக்கண்டு இந்நூலைப்படிப்பவர்கள் ஆங்காங்கு திருத்திக்கொள்வார்களாக.

எல்லாம் வல்ல கடவுள் இவ்வேதத்தை நம் இந்தியமொழிகளெல்லாவற்றிலும் மொழிபெயர்த்து வெளிக்கொணருமாறு ஆங்காங்குள்ள வித்வத் பக்தசிரோமணிகளைத் தூண்டி விடுவாராகவென்ற பிரார்த்தனையைச் செய்து இம்முன்னுரையை முடிப்பாம்.

வேதம் வாழ்க. வேதத்தைப் பின்பற்றிய ஆகமம் வாழ்க. வேதாகமத்துணிபிரண்டல்ல வொன்றென்ன வுணர்ந்து அநுபூதி வாய்ந்த ஸமரஸம் பெற்ற அடியார் வாழ்க. எம்மையும் இவ்வேதப்பனுவலையும் ஆதரிக்கும் பெரியார் என்றென்றும் வாழ்க.

வேத பிரோ, ஆநந்தாச்ரமம்,
குன்னூர், நீலகிரி.
சாலிவாகனசகம், 1841,
காளயுக்தி-ஞு ஐப்பசி-மீ 16-உ,
1—11—1918.

} சிவத்நியாநாநந்த மஹரிஷி.

ஸ்ரீ லோகமாதா.

புனலூரிலிருந்து காளயுக்தி-ஞு சித்திரை-மீ முதல் வெளியாகிறது மாதருக்குவேண்டிய அருமையான விஷயங்களும், பிறபாஷை மொழிபெயர்ப்புக்களும், நாவல்களும், விவேகம், அநுபவம் முதலியவற்றில் தேர்ந்தவர்களால் எழுதப்படுகிறது. அழகான தமிழ் நடையும், புதுமையான விஷயங்களும், ஸ்ரீலோகமாதாவில் அன்றி வேறெந்தப் பத்திரிகையிலும் பார்க்க முடியாது. நாள்தோறும் நல்ல அபிப்பிராயங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

வருஷ சந்தா ரூபாய் ... 1—8—0

விலாசம் :—மானேஜர்.
ஸ்ரீலோகமாதா,
புனலூர். (திருவாங்கூர்.)

ரிக்வேதம் (தமிழ்ச்செய்யுள்) மூலமும், 'நவநீதம்' என்னும் உரையும் மாத ஸஞ்சிகையாக வெளிவருவது. வருஷசந்தாரூபாய் 6. பல பெரியார்களுடைய முகவுரை யபிப்பிராயங்களுடனே கூடிய முதலஷ்டகம் தயாராய் விட்டது.

காலிகோ மார்பில் கட்டடம் விலை ரூபாய் ... 10—0—0
வருஷ சந்தாதாரர்களுக்கு விலை ரூபாய் ... 0—8—0
50 காப்பிகளே யிருப்பதால் உடனே யார்டர் செய்யவும்.

மேல்விலாசம் :—மானேஜர்,
வேதபிரோ, ஆநந்தாச்ரமம்,
குன்னூர், நீலகிரி.

வேத உரைகாரர் வரலாறு.

ரிக்வேதத்துக்கு வடமொழியில உரை யெழுதினவர் இருவர். அவர்களில் முந்தியவர் யாஸ்கராம். இவரது நூற்கு நிருக்தம் என்ற பெயர் வழங்கும். இவரே, வேதப்பதங்களுக்குள் இடுகுறி காரணங்களை விளக்கி வேதமானது நிரர்த்தகக் கிளவி யாகாதபடி முதன்முதற் காத்தவர். இவருக்குப்பின் பெரும்பாஷ்யஞ் செய்து சிறந்தவர் ஸாயணராம். இவர் மாதவரென்ற பெயருடன் விஜயநகர ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து அவ்வரசர்களுக்கு மந்திரியாயிருந்து பின்னர் சிருங்கேரி மடாதிபதியாகி இரண்டாவதுசங்கரர் என்னும்படி சிறந்து நின்ற வித்தியாரண்யஸ்வாமிகளின் தம்பியாவர். இவர் வீரபுக்க மகாராஜாவின் மந்திரியாக விருந்தாரென்று ஸாயணபாஷ்யம் கூறும். இவர் கி.பி. 1387-ஞு இறந்தவரென்னும் செந்தமிழ்ப் பத்திரிகை. இவர் எல்லா வேதத்துக்கும் உரை யெழுதியவர். மேனாட்டில் வேதத்தைப் பதிப்பித்த மோட்ச மூலர், 'ஸாயணருரை யில்லாவிடில் மேனாட்டு வடமொழிப் புலவர்கள் வேதத்தையறிவது ஒரு சிறிதும் இயன்றிராது.' என்று எழுதுவாராயின் இவர் பெருமை யாம் கூறுந்தரத்ததன்று. வேதத்துக்கு ஆர்யஸமாஜ ஸ்தாபகரான தயாநந்தஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் எழுதிய ஸத்யார்த்தப்பிரகாசிகை என்ற வுரைவிளக்கமுமுண்டு.

மேனாட்டுரைகளில் இந் நூலாசிரியர்க்குப் பெரிதும் பயன்பட்டது, (Griffith) கிரிபித்தென்பவர் செய்யுள்ரூபமாக ஆங்கிலத்திற் செய்துள்ள மொழி பெயர்ப்பேயாம். இந்நூலாசிரியராகிய Ralph. T. Griffith, M. A. C. I. E., என்பவர் ஆங்கிலத்துப் பிறந்து இந்தியாவுக்கு வந்து முதலில் வடவிந்தியாவிலுள்ள வாரணவி கல்லூரிக்குத் தலைவராயும், பின்னர் ஆக்ரா அயோத்தி ஐக்கியமாகாணங்களின் கல்வி யிலாகா விசாரணைத் தலைவராயுமிருந்து உபகாரச்சம்பளம் பெற்றுத் தென்னிந்தியாவிலுள்ள நீலகிரி ஜில்லாவிற் கோத்தர்கிரி யென்னுமிடத்தில் வசித்துத் தமது வாழ்நாளைப் போக்கிய மகா ஞானி. இவர் மதத்திற் கிறிஸ்தவராயிருந்தும் இவரது இந்து மதநூலபிமானம் வியக்கத்தக்கது. அவருடலைத் (Cremation) தஹநஞ் செய்விக்கச் சொன்னதன்பேரில் தஹநஞ் செய்வித்தார்களென்ப. இவர் குடும்பத்தார் இன்னு மிங்குளர். மோட்ச மூலர் (Maxmuiler) பொறுக்கி யெடுத்த சில சூக்தங்களுக்கு விஸ்தாரமான வுரை யியற்றியுள்ளார். அதுவுமன்றி யவர் எழுதிய புராதன ஸம்ஸ்கிருத பாஷையின் சரித்திரமென்னும் நூல், எல்லாக்கல்வியாளரது புத்தக சாலையிலுமிருக்கவேண்டியது அவசியமாம்.

பின்னர் (Muir) மூர் (Benfey) பென்வே, (Ludwig) லுட்விக், (Bergaigne பெர்கேன், இவர்கள் வேதவிஷயமாகச் செய்த வியாக்கியானங்கள் கருதத்தக்கவை. (Wilson) என்பவர் ஸாயணபாஷ்யத்துக்குச் சரியான மொழிபெயர்ப்பொன்று எழுதி யிருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அப்புத்தகம் இப்பொழுது அச்சிலில்லை. இவ்வில்ஸனே கிரிபித்துக்கு வேத உபாத்தியாயரெனத்தெரிகிறது. இந்நூலில் (Grffith) கிரிபித்து என்று சொல்லாமல் மேனாட்டாசிரியரென்று இவர் பெயர் அடிக்கடி குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் காரணம் தமிழ் எழுத்துக்களில் அவரது பெயரெழுத்தின் ஓர் ஒலி யமைந்திராமையாம். உண்மையில், இம்மேனாட்டாசிரியரின் வியாக்கியானங்களிற் சிற்சில இந் நூலாசிரியருக்கு அத்துணை பொருத்தமின்மையுண்டெனினும், அவரது சொல்லகராதியும், சந்தஸகராதியும், சூக்த வட்டவணையும் செய்த வுதவி செப்புந்தரத்தன்று.

இவ்வேதத்துக்கு அநுக்கிரமணிகை செய்தவர்கள், சௌநகர் காத்தியாயனர் என்னுமிருவர்களாம். அவர்களது பாகுபாட்டு முறைகள் இதனடியிற் குறிக்கப்படுகின்றன.

சௌநகர் அநுக்கிரமணி.

மண்டலம்.		அநுவாகம்.	ஸூக்தம்.
1-வது	சதர்ச்சிமண்டலம் ...	24	191
2-வது	கார்த்ஸமதமண்டலம் ...	3	43
3-வது	விச்வாமித்திரமண்டலம்	5	62
4-வது	வாமதேவமண்டலம் ...	5	58
5-வது	ஆத்திரேயமண்டலம்	6	87
6-வது	பாரத்வாஜமண்டலம் ...	6	75
7-வது	வாஸிஷ்டமண்டலம் ...	6	104
8-வது	ப்ராகாதமண்டலம்	10	92
9-வது	பவமான ஸௌம்யமண்டலம்..	7	113
10-வது	(பேர்தெரியவில்லை) ...	12	191
	ஆக மண்டலம் 10-க்கு அநுவாகம் ...	85	ஸூக். 1016

காத்தியாயனாநுக்கிரமணி.

அஷ்டகம்.				ஸூக்தம்.
1-வது	...	...	...	121
2-வது	...	..	...	119
3-வது	...	...	...	122
4-வது	...	...	...	140
5-வது	...	...	...	129
6-வது	...	...	...	124
7-வது	...	...	...	116
8-வது	...	...	...	145
		ஆகஅஷ்டகம் 8-க்குச் ஸூக்தம்	...	1016

இன்னொரு பன்னிரண்டு ஸூக்தங்களும் உண்டு. அவற்றைச் சேர்த்து 1028 ஆகும். இவற்றின் வரலாற்றைப் பின்னர் விவரிப்பாம். காத்தியாயனர் பாகுபாட்டின்படி அஷ்டகம், அத்தியாயம், வருக்கம் என 3 பிரிவுகளுண்டு. அவற்றின் அட்டவணை ஒவ்வொரு அஷ்டகத்தோடும் சேர்க்கப்படும். ஸூக்தம் ரிக்கென்னும் வகுப்பு இரண்டு அநுக்கிரமணிக்கும் பொதுவாம். ஸூக்தம் பதிகம் போன்றது. ரிக் அப்பதிகத்திலுள்ள தனிச்செய்யுள் போன்றது. ஆதியில் ரிஷிகள் பாடிவைத்த பல ரிக்குக்கள் அடங்கிய ஸூக்தங்களைத் திரட்டியே, சௌநகரும் காத்தியாயநரும் அநுக்கிரமணி செய்தார்களென்க.

இந் நூலின் உரை, வடமொழி மதத்தைப்பற்றி, இந்நூலாசிரியராலேயே எழுதப்படுகிறது. பல உரை நூல்களையுமாராய்ந்து அவற்றிலுள்ள ஸாரங்களை வெண்ணெய்போலத்திரட்டி இவ்வுரை யெழுதப்பட்டிருப்பதால், இதற்கு 'நவநீதம்.' என்று பெயரிட்டுள்ளார்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

I. காசி வாசி—ஸ்ரீமத். ஆதிமூர்த்தியவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

1. கமல மலரோ னிவ்வுலகிற் கதிக்க வுதித்தோர் முனிவானாய்
அமல மொழுகு நந்தமிழுக் கனியை யளிப்பா னருமறைகள்
தமைநற் செந்தேன் கற்கண்டு தனிமுப் பழங்க ளொடு சமைத்திட்
டமையப் படைத்தா னருட்பாவ லறிஞ ரருந்த வநுதினமும்.

2. புவியிற் பலவாங் கலைகளெலாம் புருட வடிவாய்ப் புனை யோகத்
தவமுற் றுயரு மலையேறித் தமிழுக் கருமா மறையனைத்துங்
கவியிற் சுவையிற் பொருளமைப்பிற் கடலி னமிழ்திற் கனித்தனனால்
உவமைக் கொருவ னொப்பில்லா னொளிராநந்தத்துறு சிவனே.

II. சென்னை புரிவாசியாகிய திருக்கோண மலை ஸ்ரீமத். த. கனகசுந்தரம் பிள்ளை யவர்கள் B. A., இயற்றியது.

சந்த விருத்தம்.

1. முந்து புக ழாரியர் மொழிந்த முதுவேதம்
நந்து தமிழாக நனி யாத்து நமக்கீந்தான்
இந்து வளர் சந்து செறி எகன் மிகு குன்றூர்
வந்துசிவ த்யாநனென மகிழு முனி வரனே.

2. தக்க பொருண் மிக்க வுயர் சந்த செனு முண்மை
ரிக்கு முதல் வேத மிது காறு மெமர்க்காகா
தொக்க வொளித் தோதுவது மின்று கிடங் தொல்கிப்
புக்க புலம் பின்று முதற் பொன்றிவீடு மன்றே.

3. அந்தணரு மாரியரு மன்று முதலின்று
மந்தணமா வைத்ததிரு மாமறையி னுள்ளம்
சந்தணவு குன்றைமலை வந்த சிவத்யானி
தந்த தமிழாற் புலனார் தாமு மறிவற்றே.

III. குன்னூர் S.M.R. Bank ராமஸாமி பிள்ளை யவர்கள் இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

1. சுந்தரஞ் சேர் மொழிபெயர்ப்புஞ் சுவைதிகழு மொழியமைப்புஞ் சொற்க ளெல்லாங்
கொந்தலர்கற் பகநாணப் பலபொருளைக் கொடுத்தொளிருங் கூறு பாடும்

முந்துமொரு நூலிதைப்போ லில்லையென வெல்லாரு மொழிந்து
நிற்பச்
செந்தமிழ்ச்சிந் தாமணியாய்ச் சிறப்பித்தான் சிவத்யானா னந்தச்
செல்வன்.

2. பரம்பரையாய்த் தமிழ் படித்தார் மனமிகவுங் களிகூரப் பண்பு நாட்டிப்
பெரும்புவிக்கோ ரணிகலமாய்த் தமிழ்ப்பாவால் வேதமதைப் பிறங்க
வைத்தான்
நாம்பெறான் மதுரமொழிச் சல்லாபன் சொற்பலிதந் தழைந்து
நிற்போன்
பொருந்துறுமோ வேதமது மற்றவருக் கென்றிருந்தார் போக்கைத்
தீர்த்தோன்.

3. இன்னாட் டினிலெவரே யிதுகாறும் வேதமதை யெமக்குச்
சொன்னார்
முன்னதது முன்னதெனும் வெளிற்றுரையே பலநாளும் மொழிந்து
நின்றோம்;
அன்னதோ ரவிவேகச் சோதனையின் முட்டறுத்தா னறிஞர்யாரும்
உன்னரிய பாக்கியத்தை யிருகரத்தாற் பெற்றனரென் றுரைக்க
மாதோ.

Opinions :

1. Swami Vedachallam, Samarasasanmarga Nilayaguru, Pallavaram, writes:—

Received with thanks your Vaingkataramanam and The Rigveda Parts, 2, 3, 4, & 5. Really your Tamil Poems are admirable and you seem to be a good Siva Bakta for whom I have the greatest veneration and regard. You have also a very good command of the Tamil Language: as such you can render a great service to our sweet Tamil.

2. Mr. P. Subrahmanya Aiyer, Lake-Side, Madras, writes:—

To-day when the Vedic literature, though venerable as ever, has ceased to offer solace and inspiration to suffering millions, ignorant as they are of its language; when the western Scholars alone—all honour be to them—have taken the trouble of explaining our religious literature, imperfectly of course owing to their lack of faith in it, and still more because of their defiance for such accredited scholars as the great Sayana and others; when the weight of controversial religious literature and meaningless babbling for reforms, embarass every sensible man, your translation of a literature which needs no expatiation upon it, marks, I say with truth, a red-letter day in our national history.

3. Vartaka Mitran: *வேதத்தைத் தமிழர் படிக்கக் கூடாதென்றிருந்த தடை யிதன்மூலமா யொழிந்தது.*

உ

ஓம்

வேத புருஷாய நம:

The Rig-Veda-Samhita.

இருக்கு வேத சங்கிதை.

இது

குன்னூர், ஆநந்தாச்ரமத்து,

சிவத்தியாநாநந்த மஹரிஷி

மொழிபெயர்த்தியற்றியது.

குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றின்
மிகைநாடி மிக்க செயல்—திருக்குறள்.

'*What can be more tedious than the Veda, and yet what can be more interesting, if once we know that it is the first word spoken by the Aryan man?*'—MAX MULLER.

'*The great interest of the Rig-Veda is, in fact, historical rather than poetical.*'—GRIFFITH.

'*True and honest scholars whose conscience tells them that they have done their best, and who care for the subject on which they are engaged more than for the praise of benevolent or the blame of malignant critics, ought not to take any notice of merely frivolous censure.*'—MAX MULLER.

PRINTED AT THE

FRASER PRESS, COONOOR.

1918.

புத்தகம் வேண்டுவோர், வேதபியூரோ, ஆநந்தாச்ரமம்,
குன்னூர், நீலகிரிமலே, யென்று எழுதிக்கேட்கவும்,

உ

ஓம்! வேத புருஷாய நம:

இருக்குவேத சங்கிதை.

காப்பு.

வேதப் புருடன தடியிணை தொழுபவர்
ஏதப்படுவதி லெனு மறைமொழியே.
ஓதப்பிரணவ மறையினை யுணர்பவர்
மேதைப் புலவர்க ளெனுநிறைமொழியே.

(இ-ள்.) வேதபுருஷனது உபயபாதாரவிந்தங்களையும் வணங்குவோர் துன்படையாரென்று மறைமொழிகூறும். யாவராலும் ஓதப்படும் பிரணவ மந்திரத்தினுண்மையை யுணர்ந்தவர்கள் ஞானவான்களாகிய தேவராவாரொன்று நிறைமொழியாகிய வேதங்கூறும். அதனாற் பிரணவத்தையும் வேத புருஷனையும் இந்நூல் இனிதின் முடியுமாறு கருதுவாம்.—(எ-று.) பிரணவ மறையினதுண்மையினை அஷ்டாதசாஹஸ்யம், உபதேசவுண்மை உபநிடதம் ஆதியநூல்களிலும் இவ்வாசிரியரது திருநான்மணிமாலை 9-வது பாட்டிலும் நோக்குக. அ, பண்டரிசுட்டு.

நூன்முகம்.

1. தீது பயிலாத குரு வோது மொழி கொண்டே
யாதமிலி யானொருவ னார்ந்து வலியாலே
வேதமெனு ஞானமொழிக் குன்றை விரைந்தேற
லோதுவது கையறையன் வான்றொடுத லொக்கும்

(இ-ள்.) குற்றமற்ற அருட்குருவின்மொழிப்படி ஆதரவில்லாத யான் மனோவலியினால் வேதத்தைப்பாடுவேனெனத் தொடங்குவது கையிலாதான் வான்றொடுவதனையொக்கும்—(எ-று.) தீதுபயிலாதகுரு வென்றார் அப்பிராகிருதகுருவானதுபற்றி. என்? குருவெனத்தூலத்துள் வாழ்கின்ற பேரைக்குறிக்கொள்ளுமியல்பு, இந்நூலாசிரியர்க்கின்மையால்.

2. பண்டிதர்கள் விண்டுபுகழ் சாயணரைப் பண்டு
மண்டி யுரைகூற விடைதந்தவர்க ளியாரென்
றண்டியுரை மண்டில மிதைய விதில்யானுங்
கொண்ட துணிவென்னை? யெனைக் கோதெனக்கொளாரே.

(இ-ள்.) பண்டிதர்கள் உயர்வாகக் கொள்ளும் சாயணாசாரியாரையே உரையெழுதுவதற்காகக்கடிந்துகொள்ளுவார்கள் இப்பாரதவருடத்தோராயின் எனதுணிபுதான் என்னை? ஆயினும் என்னையும் தள்ளிவிடார்கள்—(எ-று.) பாரதவருடம், பாரதகண்ட மென்பன, இந்தியாவின் பரியாய நாமங்கள்.

நூன்முகம்.

3. மேற்குறையுந் நாட்டிகர்கள் வேண்டி யகராதி
யேற்கவமைத் தெம்மறையை யெங்கணும் விரித்தார்
பாற்கர னொத்தே பொளிரும் பாரதவருடத்
நார்க்க வதைப் பன்மொழியி லாக்குத றகாதே!

(இ-ள்.) மேனாட்டார் (St Petersburg Lexicon.) வேத அகராதி யமைத்து நம்வேதங்களை இங்கிலீஷ், லத்தீன் முதலிய பாஷைகளிற் பாடியுள்ளபோது இப்பரதகண்ட பாஷைகளில் செய்யக்கூடாதென்பதென்? இது பெருநகைப்பை விளைக்கின்றது—(எ-று.)

4. கம்பனெனும் வம்பன்மொழிக் கன்றும் பலகுற்ற
மம்புவி யுரைத்தகவி யார்ந்த விடமீதாற்
றெம்பு சிறிதேனு மின்றித் தீயசொற் புகுத்தி
வம்புபெறக் கூறுமென்றன் வார்த்தை யிது வொன்றோ ?

(இ-ள்.) கம்பன் கவிக்கும் நூறுகுற்றங்காட்டிய கவிகள் பழகிய வித்தேசத்தே ஒருயோக்கியதையு மில்லாதான் யான்சொல்லும் இம்மொழியை ஒருபொருட்டாக வெண்ணி அதனைப் பெரியோர் பரிசீலிப்பார்களா? மாட்டார்.—(எ-று.)

5. குற்றமுணர் மாந்தர்தமக் குற்றகுணந் தோன்று
யற்றேனி லென்மாற்றமதி லற்பமொரு நீக்கி
முற்று குணமுள்ளவையே மூதறிஞர் கொள்ளி
னுற்ற வெனதிச்செயலுக் கொத்தபலன் முற்றும்.

(இ-ள்.) தோஷக்ஞர்களுக்குக் குணந்தோன்றுது. அதனாற் பெரியோர் இதிலுள்ளகுணத்தை மாத்திரங் கிரகிப்பார்களாயின் எனது இவ்வேலை பலமாகும்—(எ-று.)

6. அந்தணரோ டல்லவர்க ளாடியி னுணர்ந்தே
நந்துறும் வேதப்பொருளை நன்மையி னடைவான்
முந்துற வுரைத்த கவியார் நிறைமொழியை
யிந்த வுலகத்தவர் விருந்தென நுகர்வார்.

(இ-ள்.) அந்தணரு மல்லாதவருந் தெளிவாகவுணர்ந்து வேதப்பொருளை நன்கடையும்பொருட்டுப் பாட்டும் வசனமுமாகச் செய்த விந்நிறைமொழியை, இவ்வுலகத்தவர் விருந்துண்ணுவதுபோலப்படிப்பார்—(எ-று.)

வேதமானதுபற்றி நிறைமொழியென்றார். நுகர்வாரென்றது செவியுணவாலென்க.

நூன்முகம்.

7. அங்கிலநா டொன்றுதவ மன்றுயிர்த்த தென்ன
மங்கலிலா நற்புகழிற் கிரிபித்தெனு ஞானி
தங்கியுறை நல்லிடத்தின் வாடையென்னைத் தாக்கிச்
பிங்கலி லிப்பணி தூகிற் செப்புவது மென்னே!

(இ-ள்.) ஆங்கிலதேசஞ்செய்ததவம் பலித்த தென்னும்படி தோன்றி, வடமொழிநன்குணர்ந்து வேதங்களையெல்லாம் மொழிபெயர்த்துள்ள கிரிபித் (Griffith.) தென்னும் ஞானி வசித்திருந்த கோத்தர்கிரி யாணுறையும் குன்றூருக் கடுத்ததாதலால், அவ்விடத்துக்காற்றுவீசி என்னை இத்தொழில் செய்யுமாறு தூண்டிற்று—(எ-று.)

8. செந்தமிழு மாரியமுஞ் சேசரன தன்பி
ளைந்துமொழி யென்பதுல கோரும்வகை நந்தத்
தந்தவென திந்தமிழக் கேள்வியினைச் சந்த
முந்துறு முழுமுதனு மோரணியா மோயும்.

(இ-ள்.) தமிழும் ஸம்ஸ்கிருதமும் கடவுளுக்கு ஒத்த அன்புவாய்ந் பாஷைகளென்பதை யுலகோர் அறியும்படி யான்செய்த இந்தத் தமிழ்வேதத்தை முழுமுதற் கடவுள் ஒரு ஆபரணமாகத்தரிப்பார்.— (எ-று.) மோயும் தாங்கும், திசைச்சொல். தமிழக்கேள்வி, தமிழிற் செய்யப்பட்ட வேதம்.

நூல்.

முக்கிய குறிப்பு:— வேதத்தின் பொருள் கூடுமானவரையிற் கெடாமற் பாட்டின்கண்ணமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் ஒரு நூலை யொருமொழியிலிருந்து மற்றொரு மொழிக்கு கொண்டுவரும்போது அந்நூலின் முழுப்பொருளும் வருவது துர்லபம். ஆனது பற்றி உரை பெரும்பான்மை வடமொழி வியாக்கியானங்களுக்கிணங்கவும், வடநூலின்மூலபதங்களை யங்ஙனேயமைத்தும், எழுதப்படுகிறது. இவ்விரண்டையும் ஒத்துநோக்கிப்படித்தால் வடமொழி ரிக்குக்களின்பொருள் நன்குவிளங்கும். பலபெரியோரின் இச்சையிவ்வகையிருந்ததால் இப்படிச்செய்யலாயிற்று.

இருக்குவேத சங்கிதை.

முதல் மண்டலம்.

இருக்குவேதத்தில் 10 மண்டலங்களுண்டு ஒவ்வொரு மண்டலத்திலும் பல அநுவாகங்களும் ஒவ்வொரு அநுவாகத்திலும் சில சூக்தங்களுமுண்டு. இம் மண்டலத்திற்குச் சதர்ச்சிமண்டலமென்று பெயர். இம்மண்டலத்தில் 24 அநுவாகங்களும் 191 சூக்தங்களுமுண்டு. ஒவ்வொரு சூக்தமும் பல இருக்குக்கள் (தனிப்பாடல்கள்) கொண்டது. இவ்வகை, மண்டலம், அநுவாகம், சூக்தமெனப் பாகுபாடு செய்தவர் சௌநகராம். இவர் ஒரு அநுக்கிரமணிகை செய்தவர்.

முதலஷ்டகம்.

இருக்குவேதத்தில் எட்டு அஷ்டகமுண்டு. ஒவ்வொரு அஷ்டகமும் எட்டு அத்தியாயங்கள் கொண்டது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலும் பலவருக்கங்களுண்டு. ஒவ்வொரு வருக்கத்துக்கும் பெரும்பான்மை 5 இருக்குக்களிருக்கும். இவ்வகை, அஷ்டகம், அத்தியாயம், வருக்கமெனப் பிரித்தார் காத்தியாயனர். இவர் ரிக்வேதஸர்வாநுக்கிரமணிகைக்கு ஆசிரியர்.

முதலத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 19 சூக்தமும், 37 வருக்கமும், 194 இருக்குக்களுமுள்ளன.

1. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 1.

9 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: விசுவாமித்திர வம்சத்துமதுச்சந்தஸ்;
வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி; (தமிழிற்கலிவெண்பா.)
தேவதை: அக்கினி.

1. போற்றி யக்கி புரோகிதனியாகத்தே
வாற் றிருத்துவிக்கமுகிய தூதனே
டேத்தரதர மேற்றம்பெற லிவட்
பாத்தளிக்கு நற்பண்பினி லுத்தமன்.

(இ-ள்.) புரோகிதனும், யாகத்தேவனும், இருத்துவிக்கும், ஹோதாவும், உத்தம ரத்நதாதாவுமாகிய அக்கினிக்கு நமஸ்காரம்—(எ-று.) ஹோதா, தூதன்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 1.

2. பண்டைக்கால விருடிக ளன்றிப்பார்
மீண்டுமிற்றைய மேன்மையருஞ் சிறந்
தண்டி யேத்தத் தகுந்தவ னக்கினி
கொண்டுவந்து பஃறேவரைக் கூட்டுவான்.

(இ-ள்,) இவ்வக்கினி, பூர்வகாலத்து ரிஷிகளால் மாத்திரமேயன்றித் தற்காலத்துப் பெரியோராலும் துதிக்கப்படும் பெருமை வாய்ந்தவன். பல தேவர்களையும் எக்கியதலத்தேகொண்டுவந்து சேர்ப்பான்—(எ-று.)

3. அங்கி யிங்ங ளளவறு செல்வமும்
பொங்கு கீர்த்தி பொருந்திய வீரரு
மங்குறாது வளர்ந்திட நாட்குநாட்
பங்கமின்றிப் பகருந் தகையனே.

(இ-ள்.) இவ்வக்கினி, (பின்னும்) அளவற்ற செல்வத்தையும், கீர்த்தியையும், வீராகியமக்களையும், நாளுக்கு நாள் விருத்திசெய்யும் பெருமையன்—(எ-று.) வீரர் வீரியத்திற்பிறந்தவர், புத்திரர் என்றபடி.

4. அங்கி யிப் பரிபூரண வெக்கியம்
பங்கரீங்க வெப்பக்கமு மோங்குவாய்
துங்க வின்னது தேவர்கடந்திசை
யங்கமாக வணையு மிஃதுன்மையே.

(இ-ள்.) அக்கினி! இவ்வெக்கியத்தை எல்லாப்பக்கமும் நீ சூழ்ந்து காப்பாய். அதுவும் தேவர்களிடத்து அவசியமாகச் செல்லும்—(எ-று.)

5. உண்மை ஞான முயர்ந்திடுந் தூதனுந்
திண்மை தங்கிய சித்திரக் கேள்வியோய்!
வண்மை யங்கி மகிழ்பிற தேவரோ
டென்மையாக விவண் வந்தருள்கவே.

(இ-ள்.) ஹோதாவும், கவியும், கிருதுவும், சத்தியனும். சித்திரக் கேள்வியனுமாகிய அக்கினிதேவன், பிறதேவரோடு வருக—(எ-று.)
கவி—திவ்ய ஞானமுள்ளவன், தூரதிருஷ்டியுள்ளவன்.

வருக்கம் 1.

6. எத்தகைச் சுக மாயினு மேத்துவோர்க்
கொத்தளிக்கு முறுதி யடைந்தநின்
சித்தமுண்மையைச் செப்புவ; ரங்கிரா
சத்திய மிதனிற் பிறிதில்லையே.

(இ-ள்.) தாசுடனுக்கு எல்லாச் சுகங்களையும் கல்யாணகரமாக அளிக்கிறாய். அங்கிரா! இது உனது உண்மைக்குணம்—(எ-று.)

தாசுடன்; யாகஞ்செய்பவன். அங்கிரா—அக்கினிக்கோர் பெயர்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாம் 1.

7. இருளகற்றி யிவையு முன்கட் டினந்
தெருள்பொருந்து நின் திப்பிய நாமத்தின்
பொருள்செறிந்த துதியினைப் போற்றியே
யருள் பொருந்துற வங்கி யணைவமால்.

(இ-ள்.) இருட்டினையோட்டுமக்கினியே! தினந்தோறும் ஞானம் பொருந்திய உனது திருவடிகளுக்குப் பிரணமந்தாங்கி யுன்மாட்டணைகுவோம்—(எ-று.)

8. அத்வரர்களுக் கான்ற வரசனுய்த்
தத்துவத்தைத் தளர விடாதுகாத்
தொத்த காந்தி யொளிர்ந்திட வோங்குவா
யுத்த மாங்க முளவுன் னறையினே.

(இ-ள்.) யாகஞ்செய்வோருக்கு ராஜாவாய்த், தத்துவங்களை வளர்ப்பவனுன சயஞ்சோதியே! உனதகிரகத்தில் வளர்பவனே! (எ-று.)
ரிதம்=தத்வம்.

9. தந்தை தன்மகற் சார்ந்து நெருங்கியே
சொந்தமாக வுறைவது தூக்கயாம்
வந்தனைகள் புரிந்து வளம்பெற
வந்தமாக வுடனுறை வாற்றலே.

(இ-ள்.) பிதாவினது வீட்டிற் புத்திரனைப்போல எங்களுக்கு இலகுவாகத்தோன்றுக. அக்கினி! சுகத்தையளித்துக் கொண்டெம்மோடிருப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 2.

2. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 2.

ஒன்பது இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: விச்வாமித்திர வம்சத்து மதுச்சந்தஸ்.

வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி.

தேவதை. 1-3 வாயு; 4-6 இந்திரவாயுக்கள், 7-9 மித்திராவருணர்கள்.

1. தோற்றஞ் சான்ற வனில! துகளற
வாற்றி யாமளி சோமத்துளிகளை
யேற்றமாகக் குடித்தெம் பிரார்த்தனைக்
கூற்றஞ் சேரச் செவிதந் துதவவே.

(இ-ள்.) அழகியவாயுவே! உனக்காகச் சோமந் தயாராயிற்று. அதனைக்குடித்து எங்களது பிரார்த்தனையைக் கேட்பாயாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 2.

2. பொழுதறிந்து புகழ்மறை கூறிப் பின்
றெழுது சோமத் துளிகளை யூற்றியே
விழுமியோர்கள் விழைந்து வந்திப்பராற்
பழுதில் வாயு நின்பண்பினை யோர்ந்துமே.

(இ-ள்.) வாயுவே! பகற் பொழுதையறிந்து, சோமமூற்றித் தமது உக்தங்களால், ஓதுவார் உன்னை வணங்குவர்—(எ-று.)

3. பவஞ்சமுடு பரவிடு முன்கர
நவஞ்செய் சோமக்குடியினை நாடியே
தவஞ்செய் தாசுடன் சாரிடஞ் சாருமாற்
பவனதேவ பரந் ததிதூரமே.

(இ-ள்.) வாயுவே! பிரபஞ்சமெல்லாம் பரவு முனதுகரம் சோமபானத்தை யெண்ணி யாகஞ்செய்வோனிடத்திற்கு அதிதூரத்திலிருந்து பரந்துசெல்லும்—(எ-று.)

4. வாயுவீந்த்ர வழங்கு மிச்சோமமு
மேயு முங்களுக் கென்ன வியைந்ததான்,
மேய நீவி ரிருவிரு மேவியே
தோய, மீக்கரி தூங்குந் துளிகளே.

(இ-ள்.) வாயு வீந்திரர்களே! இந்தச்சோம முங்களுக்காகச்செய்யப்பட்டது. உங்களதுவரவிற் சந்தோஷிக்கும்—(எ-று.)

5. சோமங் கூட்டிச் சுவைபெற வாக்கிய
நேம வுண்டி யவிநினைந் தொண்பொரு
ளேம விந்திர வாயு விருவிரு
மோம நோக்கி யுடனே வருகவே.

(இ-ள். செல்வமிக்க வாயு வீந்திரர்களே ! எங்களது அவியையெண்ணி உடனே இங்குவருக—(எ-று.)

வருக்கம் 3.

6. சோமராட்டை சுவைபெற வாற்றிய
வேமமான மதுவினை வீரர்காள்!
சேமமாகப் பருகத் திரும்புவீ
ரோம சூக்த முரைத்த ததற்கென்றே.

(இ-ள்.) வாயு வீந்திரர்களே !சோமராட்டையிற் செய்த மதுவைப் பருக வருக. அதற்கென்றே உண்மையிற் சூக்தஞ் சொல்லப்பட்டது—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

7. திவ்ய சக்தி சிறந்திடு மித்திர!
தெவ்வழித்துச், சிறப்புட னெய்சொரிந்
தெவ்வ நீங்க வியற்று கிரியையைச்
செவ்வை யாக்கும் வருண! செபிப்பலே.

(இ-ள்.) தூயவலியுள்ள மித்திரனே! ஓமக்கிரியைகளைப் பூரணஞ் செய்யும் ரிசாதஸனுகிய வருணனே! உங்களை யான்அழைக்கிறேன்—(எ-று.) ரிசாதஸன்=பகைவரையழிப்பவன்.

8. ரிதத்தின் றன்மையா லோம்புவரால் ரித
மிதத்தின் வேண்டுவோ ரெண்ணினதாற் பகல்
விதந்த மித்திரன் மேவிய வாருணன்
கதித்து நின்ற வலியினைக் கைக்கொண்டார்.

(இ-ள்.) மித்திராவருணர்கள், ரிதத்தின் சுபாவத்தாலும், அதனை விருத்தி செய்வோராலும், ஒழுங்கை விரும்புவோரது நினைப்பினுலும் பெருவலிபெற்றனர்—(எ-று.) ரிதம்=தத்வம், ஒழுங்கு, உண்மை, யாகம் என்னும் பொருளுடைத்து.

9. தோற்றஞ் சான்று தகளறு மாட்சி சால்
பேற்ற மித்ர வருணரை யேத்திடி
னுற்றஞ் சான்ற நடைக் குபர் வீகின்ற
வாற்றல் சார்த லறைவர் கவிகளே.

(இ-ள்.) உயர்ந்த பிறப்போடு கூடி விசாலமான ஆளுகையையடைந்த வுங்களைத்துதிப்பின், மித்திராவருணர்களே! ஆசாரசிலமுயருமென்று நமது ரிஷிகள் சொல்லுகிறுர்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 4.

3. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 1 சூக்தம் 3.
12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை மதுச்சந்தஸ்.
வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி.

தேவதை: 1—3 அசுவினிகள், 4—6 இந்திரன், 7—9
விசுவதேவர்கள், 10—12 ஸரஸ்வதி.

1. நன்மை தந்தரு ணுபகர் செல்வாம்
வன்மை தங்கு கரம்விரி யச்வினி
யென்மை தேவர்கா ளெங்கள் பசியையே
யின்மை நீங்க வெடுத்துப் புசியுமே.

(இ-ள்.) சுபப்பதிகளும், யாகதனமுன்னோருமான அச்வினிகாள்! விரும்பிய அன்னத்தைப்புசியுங்கள் உங்கள் விரிந்தகரங்களால் எமது இல்லாமைகெட—(எ-று.)

இன்மை நீங்கவென்பது முதனூலிலில்லை. என்மை, எல்லின்றன்மை.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 3

2. சொற்பெறத் துதிக் கேக்கத் தகுந்தநல்
லற்புதம் புரி யச்வினி தேவர்நும்
மற்பெறும் பொறிவன்மையைச் சாற்றுமெ
மெற்பெறுங் கவி யேற்றுக்கொண் டாள்கவே.

(இ-ள்.) பலவித அரியசெயல்களையும் புரியும் அசுவினியரே! உமது வல்லமையைக்கூறு மெம்போற்றை யேற்பீராக—(எ-று.) இச்செயல்களிற் சிலவற்றை மண். 1. சூ. 112-ல் காண்க.

3. வய்யகத்து வழிக்கட் பகையழப்
பொய்மை யின்றி யிங் கற்புத மாற்றுவீர் !
கொய்தருப்பையிற் கூடுஞ் சுதையினைக்
கய்யி னேற்கக் கடிதின் வருகவே.

(இ-ள்.) வழிதோறுமுள்ள பகைவரை யழுவித்துப், பொய்மையில்லாமல் அரியசெயல்களைச் செய்யும் வீரர்காள்! நறுக்கின தருப்பையிற் சொரியும் சோமத்தை யேற்க வருவீர்களாக—(எ-று.) நாஸத்யா, தஸ்ரா என்பன அசுவினியரின் நாமங்கள்.

4. சித்ர காந்தி திகழ்ந்திடு மிந்திர
மெத்த நன்கு வடிக்கட்டி மேவிய
சுத்த மான வமிழ் துனக்காகவே
சித்தமாயிற்றுச் சீக்கிரஞ் சேர்கவே.

(இ-ள்.) சித்திரபானுவாகிய விந்திரனே! இங்கே சோமம் (ரித்விக்குக்களது விரல்களினால்) உனக்காகப்பிழிந்து சுத்தமாக்கப்பட்டுள்ளது; விரைவின் வருக—(எ-று.)

5. பாடல் தூண்டிடப் பண்ணிசைப்போர் தூண்டக்
கூடி யிங்குள விப்பிரர் கூவிடத்
தேடி யியு மவியுணவைச் சிரி
ஞடி யேகுக விந்திர நன்கினே.

(இ-ள்.) மறைபாடுவோரும், மறையும், மற்றைய விப்பிரர்களும் அவியுணவோடு கூவுவதைக்கேட்டு, இந்திரனே வருவாயாக—(எ-று.)

6. வருக வென்றனை வாவிதிற் கூப்பிடு
மரிவ வெங்கன் மறையினை யாதரித்
தொரு கணமெனுந் தாழ்த்திடா திங்குற்றுப்
பெருகு மெங்க ளமிழ்தின் மகிழ்கவே.

(இ-ள்.) குதிரையோடுகூடிய விந்திரனே ! எங்களது மறைகளைக் கேட்டு விரைவின்வந்து சோமச்சுதையில் மகிழுவாயாக—(எ-று.) அரிவ,ஹரிவ: குதிரைநாயகன், இந்திரன்.

வருக்கம் 5.

அஷ்டகம் 1, அத்தியாயம் 1.

7. மக்க டம்மை வளர்த்துப் பலன்றந்து
மிக்க நற்பரி சிந்து விளங்குவோர்
தக்க தாசுடன் ளுங்கிய சோமத்தை
நக்கத், தேவ ரியாவரு நாடலே.

(இ-ள்.) மனிதர்களைப் பாதுகாத்துப் பலனை யளித்துக் காக்கும் விச்வ தேவர்கள் எச்மியகர்த்தாவினது சுதையை உண்ண வருக—(எ-று.)

8. சட்டெனத், தொழில் சாதிக்குந் தேவர்காள்
கொட்டில் செல்லுங் கற்றுக்களை மானவே
பொட்டி யும்மை யுளத்தமைத் தாக்கிய
தட்ட நற்சுதை சாப்பிடச் சாருமே.

(இ-ள்.) காரியசாதனத்திற் சிறந்தவிச்வ தேவர்களே! கற்றுக்கள்தத்தம் கன்றுகளை நாடிக் கொட்டிலுக்குப் போவதுபோல் விரைவாகச் சுதையையுண்ணவாருங்கள்.—(எ-று.) காலமழைபெய்விக்கும் விச்வதேவர்காள் குரியகிரணங்கள் பசுலோக்கிவிரைவதுபோலச் சோமம் பருகவாருங்கள் என்பது யாஸ்கர்மதம்.சாயணருரை—தேவர்காள்என்றது அதிகாரத்தால் விச்வதேவர்களைக் குறித்தது.

9. குற்ற மற்றுக் குறைவொன்று மில்லவர்
பற்று சிந்தைத் துரோகம் பயிலாதா
ருற்ற ஞானிய ரொண்டிருக் கூட்டுவோர்
தெற்றென் விச்சுவ தேவ ரவிகொளல்.

(இ-ள்.) அட்சயரும், துரோகமற்றவரும், செல்வமளிப்பவரு ஞானியருமான விச்வதேவர்களை அவிகொண்டு சேவிப்போமாக—(எ-று).

10. தூயவள் பொரு டோய்க்குங் கருத்தினள்
மேய வுண்டி விளைத்திடும் வாணி, யெம்
பாய நல்லவி பாரிக்கும் யாகத்தை
யேய விச்சை மகிழ்வி னியைகவே.

(இ-ள்.) பாவகியும், வசுவைக்கூட்டுபவளுமாகியஸரஸ்வதி, அவி பொதிந்த வெமதுயாகத்தை விரும்பிவருக.—(எ-று.) வசு=செல்வம்.

11. நற்கவிக்கு நடையை யளிப்பவ,
ளொற்றருபவ ளேற்றம் பெறுமன
முற்றவர்க், கவளுன்னித் தருமவி
முற்று மெய்ய மொழிமக ளேற்பளே.

(இ-ள்.) சத்தியவாக்விகளாகிய கவிகளை உற்சாகப்படுத்துபவளும் நன்மனமுள்ளாருக்குக் காத்தியளிப்பவளுமாகிய ஸரஸ்வதி, அவளைக்குறித்துச்செய்யும் இவ்வெச்மெத்தைக்கைகொள்வாள்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 4.

12. எல்லையில் பெருக்கென்ற மொழிமகள்
பல்லுணர்வையும் பாரித் துயர்த்துவோ
ணல்ல தன்னொளி கொண்டு நடைபெலா
மெல்லுறச் செயும் வன்மை யியைந்தவள்.

(இ-ள்) கரையற்ற வெள்ளத்தினளும் உணர்வையுயர்த்துபவளும் தனதுஒளியினல்ஞானநடைகளையெல்லாம் பிரகாசிப்பிப்பவளும் ஸரஸ்வதியாம்—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

4. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 1.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி-மதுச்சந்தஸ்.
வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி.
தேவதை: இந்திரன்.

1. ஆயன் பால்கறப்பான் பசு தன்னையே
கூயழைத்தலிற் கூர்நல் லுருவத்தின்
மேய நற்றொழில் வேந்தனை நாடொறுந்
தோயு மெந்துணை யாக வழைப்பமே.

(இ-ள்.) பால்கறக்கும்இடையன் பசுவை யழைப்பதுபோல் தினந்தோறும் யாம் நற்கருமநாயகனுன விந்திரனைத் துணைக்காக வழைப்போம்—(எ-று.) வேந்தன்என்னுஞ்சொல் பெரும்பான்மை யிந்திரனையே சுட்டிநிற்குமிந்நூலில்.

2. சோமபானியே சோமங் குடிக்கவெஞ்,
சோம மாற்றுஞ் சவனந் துதைக; பின்
சோம மாந்துக; வான்களிச் செல்வவா
னேம நன்மத மாக்களை யியுமே.

(இ-ள்.) சோமபானியாகியஇந்திரனே! எங்களதுசோமம் பிழியுஞ் சவனத்துக்குவருக; சோமத்தைப்பருகுக. செல்வவான்சந்தோஷப்பட்டால் பசுத்தானஞ் செய்வான் (அதுபோலவேநீயும்எங்களுக்குத்தருவாய்.)—(எ-று.) செல்வவானது மதம் ஆக்களை யியுமென்க.

சவனம் யாகப்பொது. வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. மதம்குடிவெறியன்று.மதமென்பது சோமத்தைக்குடிப்பதால் நற்காரியத்தைச் செய்ய வெழும்ஊக்கம்என்றும் அதற்குச்சமமானபதம் வேறுபாஷைகளில் இல்லையென்றும் (Max muller.)மோட்சமூலர் கூறுவர்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

3. பின்ன ருன்ற வருகிற் பிறங்கிடு
நன்னய மதி வாய்ந்தவர் நாப்பமினெம்
மன்னு புந்தி வயங்கிட வுன்னுவோந்
துன்ன வீண்டெமைத் தோபா தொழிகலே.

(இ-ள்.) சோமபானாநந்தரம் உன்னருகிலுள்ள சுமதிகளுக்கு மந்திரிகளெங்களுக்கு நற்புத்தியுண்டாகும் வண்ணம்உன்னைநினைப்போம். நீ எங்களைஉல்லங்கனம்செய்யாது ஈண்டுவருவாயாக—(எ-று.)

4. பண்டிதன் மெய்ப்பராக்கிரமன் பகை
கண்டகன் கடலேயெனுங் கல்வியான்
மிண்டு நண்பரின் மீச்சிறந்தோங்கு மா
கண்டலனைக் கடுகிப் பிரார்த்திப்பாம்.

(இ-ள்.) பண்டிதனும், பராக்கிரமசாலியும், பகைவதைப்பவனும், மேதாவியும், நண்பரிற் சிரேஷ்டனுமான இந்திரனை யணுகிக்கேட்போமாக —(எ-று.) கடலே யெனும் என்றவுவமை மூலத்திலில்லை.

5. எம்மவர்க ளரியினை யேத்தல்;பி
னெம்மை நிந்தித் திகழு மெதிரிகள்
செம்முக பிறதேய ;மரிதனை
நம்பி யூழிய நாட்டுவோர் நிற்கவே.

(இ-ள்.) எங்களைச்சார்ந்தவர்கள் இந்திரனை யேத்தட்டும்; எங்களை நிந்திப்போர் பிறதேயம் போகட்டும்; இந்திரனை நம்பிப் பணிசெய்வோர் தங்கட்டும் —(எ-று.)

6. பகைவதைப்பவ வுன்னருளாற் றெவ்வர்
மிகுதனத்தை விழைந்து பெற்றாரெனத்
தகுமெந் நண்பர்கள் சாற்றுகிறா; ரரி
சுகமளிக்கப் பொருந்திச் சுகிப்பமே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை வதைப்பவனே! பகைவரும் உன்னருளாலேயே செல்வவான்களாயினரென்று எந்நண்பர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அத்தகைய இந்திரன் சுகத்தையளிக்க யாம் அதனையநுபவிப்போம்—(எ-று.) வேதத்திற் படர்க்கையும் முன்னிலையும் அடிக்கடிசேர்ந்துவரும். முதலில் முன்னிலையாகக் கூறிப் பின்னர்ப் படர்க்கையாக அம்முன்னிலையையேமாற்றிக் கொள்ளுவார்.

7. எக்கியத் திரு வேய்ப்பது வேகமார்ந்
தொக்க மாந்தர்க் குவப்பை யளிப்பது
தக்க கன்மந் தருவது நண்பனை
மெக்களிப்பி னிருத்துவ தேய்க்கலே.

(இ-ள்.) எக்கியத்துக்குச் சீர்த்தியைத்தருவதும், விரைவில் சவனத்திரயங்களில் பரவுவதும் நரர்களுக்குக்களிப்பைத்தருவதும், சத்கருமங்களைக்கொண்டுவருவதும், நண்பனை (இந்திரனை) அதிக மகிழ்ச்சிப் படுத்துவதுமாகிய சோமத்தை விரைவிற் சேர்ப்பீர்களாக—(எ-று.) நண்பன் என்பது இந்திரன்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 5.

8. மகங்க ளூறிழைத் தோங்கு மொருவனே!
சுகங் கொடுத்துயர் சோமங் குடித்தபி
னகந்தை யார்ந்த விருத்திரர்ச் செற்றனை:
யகங்கொள் போரினர்க் காற்றினை வன்மையே.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! சோமத்துளிகளைப்பருகி விருத்திர னாதியரைக் கொன்றாய்; போரிற்பொருநரைக் காத்தாய்—(எ-று.)

9. மகங்க ளூறு மருவிய விந்திர
வகங் களிக்கத் தனத்தினை யாம்பெற
வுகந்த போரி லுறுதி மலியுனை
மிகுந்த வல்லப மேவுறச் செய்குவோம்.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! யாம் செல்வம்பெறுமாறு யுத்தகளத்தில் வலிமை பொருந்திய வுனக்குப்பின்னும் வலியூட்டுவோம்—(எ-று.) சதக்கிருது=வெகுகர்மத்தோடு கூடியவன் என்பார் சாயணர்.

10. மகம் புரிபவர்க் குற்ற மறுவில்நன்
பிகம் விளங்கு மகா னிருஞ் செல்வத்தை
யுகந்தளிக்கு மொருவ னரிபுகழ்
பகர்ந்தொளிருங் கவியினைப் பாடலே.

(இ-ள்.) யக்ஞஞ் செய்வோருக்கு நண்பனும், மகானும், செல்வத்துக்கு நாயகனுமாகிய இந்திரனது கீர்த்தியைக்கூறும் கவிகளைப்பாடுக—(எ-று.) இருத்துவிக்குக்களே நீங்கள் பாடுங்களென்க.

வருக்கம் 8.

5. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 2.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மதுச்சந்தஸ்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை; இந்திரன்.

1. *தோழர்கா ளிவன் டோமங்க டாங்குவீர்
வாழி நீவிர் வருக விரைவின், உம்
பீழை நீங்க வமர்ந்து பிறங்கியே
கேழி னிந்திரன் கீதங்கள் பாடுமின்;

(இ-ள்.) ஸ்தோமங்களைத் தாங்கும் தோழர்களே! உடனே வந்து அமர்ந்து இந்திரனது கீதங்களைப்பாடுமின்—(எ-று.) வாழி, பீழை நீங்க, கேழின், இவைஎதுகை நோக்கிவந்தன. ரிக்வேதத்தில் மோனை எதுகை முதலியனகிடையா. * இக்குறியுள்ளன குளகமாம்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 1.

2. *பலர் விரும்பிடும் பண்புடை யுத்தமன்
பலவிதப்பொரு டம்மைப் பரிந்துகாத்
திலகு நாயக னிந்திர னுக் கெனக்
குலவி யாவருந் சோமச் சுதைகொமே.

(இ-ள்.) பலரும்விரும்புமுத்தமனும், பலவித தனங்களுக்கும் ஈசான னும் ஆகிய இந்திரனுக்காகச் சோமச்சுதையைப் பிழிந்துகொண்டு—(எ-று.) தேங்களைப்பாடிமின் எனமேற் பாட்டோடு கூட்டுக.

3. அன்னவ னெமக் காக லறமுத;
லன்னவ னெமக் காகல் பொருண்முத;
லன்னவ னெமக் காகல் பெருமதி;
பன்னவ னெமைச் சார்க வுணவொடே.

(இ-ள்.) அத்தகைய விந்திரன் எங்களுக்குப் புருஷார்த்தமாகவோங் கட்டும்; பொருட்காரணனுகவாகட்டும்; எமக்குப் பேரறிவளிக்கட்டும்; உண வுப்பொருள்களோடு எம்மாட்டுவரட்டும்—(எ-று.) அறம் ஈண்டு புருஷார்த் தங்களைக்குறித்து நின்றது.

4. கொற்ற வாசி குலவு நற்றேரினி
னிற்றலோடு நெருங்கிப் பகைவர்கள்
சற்றும் வந்தெதிர் சாற்றலாக் கொற்றத்தைப்
பெற்ற விந்திரன் பேச்சினைப் பாடலே.

(இ-ள்.) தேரில் (இரண்டு) குதிரைகளைப்பூட்டி நிற்குங்கால், சத் துருக்கள் பயந்தோடும் வல்லபத்தையுடைய இந்திரனது துதியினைப் பாடுங் கள்.—(எ-று.) துதி வசனமாக ஹரீயென முதனூலிலுள்ளது. ஹரி=குதி ரை, வாசி.

5. தயிர் கலந்து தபங்கிய சோமத்தின்
செயிரகன்ற சிறப்புத் துளிகளு
முயிரடைந்த வுடல் களிபெய்துவான்
வயிறு முற்றப் பருகிட வந்தவே.

(இ-ள்.) தயிர்கலந்த பரிசுத்தமான சோமத்துளிகள் சோமபானியின் பானத்துக்கெனவமைந்தன—(எ-று.)

வருக்கம் 9.

6. நன்மை செய்பவ விந்திர நாடியே
நன்னர் சோம நலக்கக் குடிக்கவு
மென்மை தங்கு முதன்மையை மேவவு
மன்னினு யொர்கணத்தின் வலியையே.

(இ-ள்.) நற்காரியங்களைச் செய்யு மிந்திரனே! சோமங்குடிக்கவும், (தேவர்களுக்குள்) முதன்மை பெறவும், ஒரு நிமிஷத்தில் உற்சாகத்தோடு வலியைப் பெற்றனை—(எ-று.)

; மண்டலம் 1. சூக்தம் 6.

7. பண்ணின் மீக்களி யிந்திர வொல்லையிற்
பண்ணுஞ் சோமப் பருந்துளி யுன்னகத்
தொண்ணி நிற்க; வுனதரு ஞானத்தின்
வண்ண நன்மை யுருவின் வயங்குக.

(இ-ள்.) பண்ணிற் களிக்கும் இந்திரனே! விரைவாகப்பரவுமிச் சோமம், உனக்குள் நுழையட்டும்! உனக்குச்சிறந்த ஞானத்தைத் தரும் பொருட்டு நல்லவுருவோடு தோன்றட்டும்—(எ-று.)

8. சதமக வுனைச் சாற்றிடுந் தோமமு
மிதமு றுக்தமு மீடில் வலியளித்
தெதிரற வுனைச் செய்தனவா லெந்தந்
துதியு மத்தொழி றுன்னின வின்றுமே.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! உனைப்புகழுந் தோமங்களும் உக்தங்களும் உன்னை யாவர்க்கும் பெரியவனுக்கின. எங்கள் பண்களும் அப்படியே உன்னைச் செய்யட்டும்—(எ-று.) ஸ்தோமம் ஸாமகனுல் பாடப்படுவது. உக்தம் சஸ்திரங்கள், பேசப்படுவன—சாயணர்.

9. என்று மாறு வுதவி யீயைப்பவ!
வொன்று மாண்மை யெலாம்பொதிந் தோங்கியே
துன்று மிப்பலி யூணுனக் கிந்திர
வொன்று நூற்றுப்பத்தான துதவுக

(இ-ள்.) அட்சயமான வுதவியைத்தரு மிந்திரனே! வீரியமெல்லா நிறைந்த இப்பலியுணவு, ஆயிரக்கணக்காகப்பரவியது (சோமமென்றபடி) உனக்கு அளிக்கப்படட்டும்—(எ-று.)

10. பண் செவிமடுத் தாநந்தம் பாவிப
விண்ணி னீசனு மிந்திர வெம்மெய்யை
மண்ணின் யாரும் வருத்தா தெடுத்திதம
கண்ணினும் வதை காணு து காக்கவே.

(இ-ள்). கிர்வணனே! இந்திரனே! எம்முடலை ஒரு மர்த்தியனும் வருத்தாமற்காப்பதுடன் வதையினின்று எங்களை நிவர்த்திப்பாயாக—(எ-று) கிர்வணன் பாட்டுக்கேட்டு மகிழ்பவன்.

வருக்கம் 10.

6. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 2 சூக்தம் 3.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி; மதுச்சந்தஸ்: வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை 1, 2, 3, 10, இந்திரன்; 4, 6, 8, 9, மருத்துக்கள்; 5, 7, இந்திரா மருத்துக்கள்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

1. துன்று சூரிய வங்கி சுலவுகா
லென்றொளிரு மவனை யியைந்து சூழ்ந்
தென்று மோங்கிய சிவர்க டந்தொழி
லன்றிணைப்பர்; நபத் தொளிருங் நாளே.

(இ-ள்.) சூரியன், அக்கினி, வாயு என்னும் உருவங்களின் விளங்கும் இந்திரனைச்சூழ்ந்துதிரியும் (மூவுலகத்துச்) சிவர்களும், தந்தொழில்களைத்தெய்வச்செயலோடு சேர்ப்பார். (இந்திரனுடைய மூர்த்தி விசேஷங்களில் ஒன்றாகிய) நட்சத்திரங்களும் வானிற் பிரகாசிக்கும் (எ-று.) மேனாட்டார் வடமொழிப்பதங்களுக்கெல்லாமுள்ள பொருள்களை ஒரேமாதிரியாக்கி எங்கும் அப்பதங்களை யப்பொருள்களிலேயே உபயோகிப்பர். அதற்குச்சட்டாக இப்பாட்டைக்காட்டுதும்.

"அவனைச்சூழ்ந்து நிற்பவர், அவன் செல்லுங்கால், ஒளிபொருந்திய சிவந்த மாவிற்குக்கலினம் பூட்டுவார். வானில் வெளிச்சங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்." சுற்றி நிற்பவர் மருத்துக்களாயிருக்கலாம். அக்குதிரை சூரியனாகவுமிருக்கலாம்.—(Griffith) மேனாட்டாசிரியர்.

இந்நூலில் மேனாட்டாசிரியர் என வந்த இடங்களிலெல்லாம் கிரிபித்தென்பவரையே கொள்க. ஏனைய மேனாட்டாசிரியர்களது பெயர் தனித்தனியே சொல்லப்படும். இம்மேனாட்டாசிரியருக்குச் சாயணருரையில் நம்பிக்கை குறைவு.

2. சிவந்து நிறத்தின் வீரரைத் தாங்கிடு
மூவந் தெவரும் விரும் பிரு மாவினை
நியங்கொ டேரிரு பக்கமு நேடியே
துவம் பெறவே தொடுத்து விடுப்பரால்.

(இ-ள்.) அவனது தேரினிருபக்கத்திலும் விரும்பத்தக்க இரண்டு சிவந்த குதிரைகள், சாரதிமுதலிய வீரரைத்தாங்கும் நிறம்பொருந்தியவற்றை யிணையாகப்பூட்டுவார்—(எ-று.) சாரதிகள் தோன்றா எழுவாய். நியங்கொள், எதுகைபற்றிச்சேர்த்தது.

3. களங்க மாரிடங் கண்ணி பொளிர்ந்து ந
விளங்கலாத் தல மக்காள் விளங்கவிட்
டொளிங்கொள் காந்தி யுஷசுக்க ளோடவ
னிலங்கு தோற்ற மெடுத்தன னன்குமே.

(இ-ள்.) மானதர்மம் பொருந்தியவர்களே! (ஒரு ஆச்சிரியம் கேளுங்கள்) இருட்செறிந்தவிடமெல்லாம் உருவைக்காட்டி வைகற்பொழுதுகளோடு பிறந்தான் (சூரிய ரூபமான) அவ்விந்திரன் -(எ-று.) சூரியனையும் இந்திரனையும் ஒன்றாய்க்கருதுவது வேதமரபு.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 6.

4. பின்னர்த் தோன்றிடு நீரொ டுணவெணி
நன்ன ரெக்கிய நாட்டுறு நாமத்தைத்
துன்னி நிற்பவர் மீட்டுங் கருப்பத்தை
யுன்னி யன்னதைத் தூண்டிட லுற்றனர்.

(இ-ள்.) (வருஷாகாலந்தீர்ந்தபின்) இனியுண்டாகவேண்டிய நீரையும் உணவுப்பொருள்களையும் எண்ணி, யக்ஞத்துக்குகந்த (தேவ) நாமந்தரித்தவர் (மருத்துக்கள்) மறுபடியும்(ஒவ்வொரு வருஷமும், (மேகமத்தியில்)ஜலகர்ப்பத்தைத்தூண்டி விடுவார்கள்—(எ-று.) மருத்துக்கள், புயல்கள்; இப்பொருளிலிருந்த இச்சொல் தேவ கணங்களைப்பின்குறிக்கலாயிற்று. அதனால் மருத்துக்களும் ரிபுக்களைப்போலப் பின்னர்த்தெய்வமாக்கப்பட்டவர் என்பது யோட்சமூலர் மதம்.

5. உறுதி வாய்ந்தவை யேனு முடைப்பவ
ரறுதி வாய்வுற வொன்றினைப் பேர்ப்பவ
ருறு துணையெனக் கொண்டிடு மிந்திர
குறுகி நற்குகை யாக்களைக் கண்டனை

(இ-ள்.) பலமானவற்றையுங்கெடுத்து ஒன்றை இலேசாக இடம் மாற்றவல்லவர்களை (மருத்துக்களை)த்துணையாகக்கொண்ட இந்திரனே! குகைக்கண் வைக்கப்பட்ட கறவைகளை (யும்) நீ கண்டாய்—(எ-று) இதற்கு ஒரு கதையுண்டு பணிகளால் தேவலோகப்பசுக்கள் கவரப்பட்டு இருட்டிலடைக்கப்பட்டன. அவ்வசுரர்களைக்கொன்று மருத்துவருடைய துணையினால் இந்திரனே அப்பசுக்களை மீட்டான் என்பது—சாயணர். மேனாட்டாசிரியர் இக்குகை காளமுகிலைக் குறிக்குமென்றும் பசுக்கள் நீர்த்தாரைகளாமென்றும் கூறுவார். அற்றேல் "கருமுகில்களி னீர்வரக் கண்டனை" என்னல் தகும்.

6. தேவர் வேண்டும்பண் செம்மையி னோதுவார்
பாவு ஞானியைப் போற்றுதல் போலத்தம்
மேவு மேன்மையைத் தோற்றிடுஞ் செல்வத்திற்
றூவுசீர்ப் பெரியார் வரப் பாடுவார்

(இ-ள்.) (மருத்துத்) தேவர்கள்விரும்பும் பண்களைப் பாடும் இருத்துவிக்குக்கள், ஞானியை (இந்திரனை) ப்பாடுவதுபோலவே, தமது மகிமைவிளக்குந் தனம் வாய்ந்த கீர்த்தி பரந்த மகான்களை (மருத்துக்களை) யும் பாடித்துதிப்பார் (எ-று.) ஓதுவார், பாடுவாரெனமுடிக்க.

7. அச்சமில் வலி யிந்திர னண்ணியே
பொச்சமில் களியோடு பொருந்தியே
நற் சமான வொளியொடுஞ் சார்ந்துநின்
றிச்சகத்தவர் கண்மு னெதிர்கவே.

(இ-ள்.) பயமில்லாத இந்திரனோடு நெருங்கி யென்று முற்சாகத்தோடு விளங்கும் (மருத்துக் கூட்டம்) (இந்திரனுக்குச்) சமானமான காந்தியோடும் எங்கள் கண்ணிற் படட்டும் (எ-று.) முன்பு இந்திரன் விருத்திரனை வதைத்த காலத்து அவனுக்குத் துணை நின்ற எல்லாத் தேவரும் விருத்திரனது சுவாசம் பட ஒடிப்போயினர். அப்போது விருத்திரனது சகல சேனையையும் வெற்றி கொள்ளுமாறு மருத்துக் கணம் சேர்ந்தது என்பது கதை—சாயணர்.

8. மாசகன்றவர் வானத் தெழுபவர்
பேசெவரும் விழைதரு பெற்றிய
ராசி லிந்திரற் கான வலிக்கண
நேசத் திம்மக நேடி யின்பூட்டுமே.

(இ-ள்.) தோஷரஹிதரும் வானலோகத்தை நோக்கிச் செல்லுபவரும், (பயனளிக்குந்தன்மையால்) யாவராலும் விரும்பப்படுவேரும், இந்திரனுக்குப்பலம் போலக்கூடினவருமான மருத்துக்கூட்டத்தாருக்கு, இம்மகமும் (பலத்தையும்) இன்பத்தையுமளியா நின்றது.—(எ-று.) மகஞ் செய்வோன் அளியா நின்றான் என்று இலக்கணையாற்கொள்ளுக.

9. எங்கு மேகுவி ரேயு முமதிடந்
தங்குறு திவட் சாருக விண்ணின்றும்
பொங்கொளிக்கதிர் தன்னிட நின்றுமே,
யிங்குறு பண் ணதனை யிச்சித்ததே.

(இ-ள்.) எல்லாவிடமுஞ் சூழ்ந்து செல்லுவீர், (மருத்துக்களே!) (இவ்விடத்துக் கூறப்படும் பாட்டுக்கள் உமது வரவைமிகவும் விரும்புகின்றதால்,) நீர் உமது (அந்தரிட்ச) உலகத்திருப்பினும், வானத்திலிருப்பினும், அல்லது சூரியலோகத்திலிருப்பினும், (எங்கிருப்பினும்) வருவீர்களாக.—இங்குரைக்கப்படும் பண் அதனை விரும்புகின்றது—(எ-று.) துணிவுப் பொருளில் வந்த இறந்தகாலம். இச்சிக்கின்றது என்பது பொருள்.

10. இவவி லிந்திரன் விண்ணிருந்தோ விங்குக்
குவலயத்தினி னின்றுகொண்டோ வன்றி
யுவமை யற்றக லந்தரத் தோங்கியோ
தவலறுந் துணையாக விரப்பமே.

(இ-ள்.) விசும்பிலிருந்தோ வல்லது பூமியின்கண்ணிருந்தோ, இந்திரன் நமக்குத் துணைசெய்யவேண்டுமென்று (பொருளளிக்கவென்று) யாசிப்போம்—(எ-று.) இவவு=இழிவு.

வருக்கம். 12.

7. மண்டலம் 1. அநுவகாம் 2. சூக்தம் 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி — மதுச்சந்தஸ்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தே

மண்டலம் 1. சூக்தம் 7.

1. தலைவ னிந்திரனே யெனச்சாற்றுவார்
கலைவல் வாக்கி னத்வர்யு வாதியரு
நிலை யிருக்கு நிறுவு மோதாக்களுந்
தலைமை கான வுற்காதாக்க டாமுமே.

(இ-ள்.) சாமகானத்திற் சிறந்த உத்காதாக்களும், இருக்கோதுவதிற் சிறந்த ஹோதாக்களும், (கலைவல்ல) வாக்கோடுகூடிய அத்வர்யுமுதலியவர்களும், இந்திரனேபெரியவனென்று புகழ்வார்—(எ-று.) உத்காதா சாமவேதமும், ஹோதா இருக்குவேதமும், அத்வர்யு யஜுர்வேதமும் தெரிந்தவர்கள், யாகத்துக்கு உதவி செய்வோர்.

2. பொன் னணிந்த குலிசப் புலோமசித்
துன்னு சொற்பெறத் தேரி னியைவுற
மன்னு பிங்கல மாக்க ளெக்காலமுந்
துன்னு தன்கடைத் தோய்வுறப் பெற்றவன்.

(இ-ள்.) பொன்னுபரணமும் வச்சிராயுதமுந்தரித்த இந்திரன் தன் சொற்கேட்டவுடன் தேரிற் பூண்டுகொள்ளும் பிங்கலநிறக் குதிரைகள் எப்போதும் தன்னருகேயிருக்கப் பெற்றவன்—(எ.று.)

3. நீண்ட தூர நிமிர்ந்து கண்டோன்ற மார்த்
தாண்டனை வின் டயங்க வுயர்த்தினு
னீண்டெதிர் முகினுகத்தை யிந்திரன்
பூண்ட நீர்ப்பசு காணப் புடைத்தனன்.

(இ-ள். சூரியன் நன்றாய் யாவர்கண்ணிலும் படும்படியாகஅவனை இந்திரன் உயரத்தூக்கினான்; மேலும் இடைப்பட்டு நின்ற மேகமாகிய மலையைத்தான் கொண்ட நீராகிய பசு வெளித்தெரியும்படி புடைத்தனன்—(எ-று) அத்ரி,மேகத்துக்கும் மலைக்கும் பொதுப்பெயர். உஸ்ரியா, மழைநீருக்கும் பசுவுக்கும்பெயர்! இவ்வுஸ்ரியாவென்பது சூரியகிரணமென்ற பொருளிலும் வருவதுண்டு. மண் 1. சூக்தம் 3. இருக்கெட்டினுரையிற்காண்க.

4. தடையி லாயிரஞ் சூறையெனுந் தரு
முடுகு போரின் முழங்கிட, விந்திர,
கடுமை தங்கிய காவல, நின்பெருங்
கடுமைவாய் துணை யெம்மைக் கடுகவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! (பகைவரைக்) கடுமையாக நடத்துங் காவலனே! ஆயிரக்கணக்கான பொருள்களைத் தரும் பெரிய யுத்தத்தில் உனது பலமானவுதவியை நீ யெங்களுக்களிப்பாயாக—(எ-று) சூறை யெனினு மென்றபடி.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 1.

5. நச்சு மீர்த்தன நல்கு சமத்திநு
நிச்சநுந் சிறு பூசலினுந் துணை,
வச்சிரத்தை விருத்திரற் கென்னவே,
வைச்சிருந்கு மரியை வழுத்துவாம்.

(இ-ள்) மிக்க செல்வத்தைத் தரும் பெரும்போரிலும், அற்பப் பூசல்களிலும், வச்சிரத்தைத் துணையாகவுடைய இந்திரனை யழைத்துக் கூவுவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

6. காளை யின்பு கழல்வரு மாண்மையோய்!
நாளு மெங்களை நாடிக் கொடைதரு
மீளி, யப்புனன் பேவிய மேகத்தைக்
கோளுறுத்தித் திறந்து கொடுக்கவே.

(இ-ள்.) காளையே! தவறாத ஆண்மையனே! வள்ளலே! அம்மேகத்தைப் புடைத்து நீரையளிப்பாயாக—(எ-று.) விருஷன் என்னும் பதத்திற்குக் காளையே என்றுரை மழை பெய்விப்பவனே யென்பார் சாயணர். கழல்வு அரும் எனப்பிரிக்க.

7. வச்சிரத்தை வழங்கு கை யிந்திரற்
குச்சிக் கூப்பி யுரைத்திடுந் தோமங்க
ளுச்ச மொன்றி நெஞ் ரேங்குவதன்றி மற்
றிச்சகத் தவற்கேற்றன காணிலேன்.

(இ-ள்.) தேவர்க்கென்று கூறப்படும் ஸ்தோமங்களில் உத்தமமானவையெல்லாம் வச்சிரியாகிய இந்திரனது புகழை மேலும் மேலும் உயர்த்துவனவேயன்றி அவனது பூரண வல்லமையையுங் காட்டுவனவற்றை என்னுவறியமுடியவில்லை—(எ-று.)

8. துதிக்குங் காளை யாக்கூட்டந் துளைதலின்
எதிர்க்கலாக் கலி யீசன், கொடையினான்,
மதிக்கு மாண்மை வலத்தின், பனிதரைக்
கதிப்பிற் கூடுவன் கண்டி ரரியுமே.

(இ-ள்.) பகைவர் எதிர்க்கமுடியாத வலியுள்ளவனும், ஈசானனும்' இச்சைகளைவருஷிப்பவனுமான (இந்திரன்,) அழகிய நடை பொருந்திய காளைமாடு பசக்கூட்டத்தைச் சாருவதுபோலத், தன் பலத்தினால் (அநுக்கிரகிக்க) மனிதரையடைவான்—(எ-று.) மேல் ஆறுவது பாட்டில் விருஷா வென்னும் பதத்துக்கு மழைவருஷிப்பவனென்றவர் ஈண்டொழியங்களை வருஷிப்பவனென உரை கூறினர். மேனாட்டாசிரிய ரெப்போது மச்சொல்லைக் காளையென்றே மொழிபெயர்ப்பார்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 8.

9. * ஒருவனாக வெவ்விந்திரன் மாந்தரைத்,
திருவபார்ந்திடு செல்வத் தொகுதியை,
மருவு மைவகை மானவர் வம்சத்தைப்,
பருவ மோர்ந்து பரித்திடுந் தன்மையன்?

(இ-ள்.) எந்த இந்திரன் ஒருவனாகவின்று மக்களையும், தனங்களையும், (குடியிருப்பதற்கு அருகமான) ஐவகைமானவர் வம்சங்களையும் காப்பவன்—(எ-று.) அவனைத்துணைக் கழைப்போமெனப் பத்தாம்பாட்டோடு கூட்டுக. ஐவகைமானவர்வம்சம், ஐந்துவருணத்தவரைக் குறிக்குமென்று சாயணரும், துர்வசர், யதுக்கள், அநுக்கள், துருஹ்யுக்கள், புருக்கள் என்னும் ஐந்து ஆரியர் குடியேற்றவகுப்புக்களைக் குறிக்குமென்று மேனாட்டாசிரியருங் கூறுவர்.

10. * உங்களுக்கென வுன்னி, யெல்லாரினுந்
துங்கனைப், பிறமக்களைத் தோயுறு
தெங்குநின்று மெ மிந்திரந் கூவுவே;
நங்கட்கே யவ னற்றுணை யாகவே.

(இ-ள்.) இருத்துவிக் யஜமானர்களே! எல்லா ஜனங்களுக்கும் மேலான விந்திரனைப் (பிறரைச் சாராதபடி) உங்களுக்காகவழைப்போம்; அவன் கேவலம் எம்மையே யடைந்து துணை நிற்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 14.

8. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 3 சூக்தம் 1.

10. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மதுச்சந்தஸ்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: இந்திரன்.

1. * முற்று மின்ப மளிப்ப, தொன்னார்களை
வெற்றி கொள்வது, வெற்றிகொள்வோனது,
மற்று மேலும் வளர்வதா பொன்னிதி
யிற்றை யிந்திர வேந்த றுணையென.

(இ-ள்.) பரிபூரண இன்பத்தையளிப்பதும், பகைவர்களைவெற்றிகொள்வதும், ஜயசீலனுடையதும், மேலும் மேலும் விருத்தியாவதுமான செல்வத்தை, இந்திரனே, இன்று (எங்களுக்குத்) துணையாகத் தருவாயாக—(எ-று.)

2.* கொற்ற வெம்பரி யோடு குறித்து நீ
முற்றவெஞ்சார் முழுத்துணையா நிற்கப்,
பற்றலர்தமைப் பற்றி யெம் முட்டியா
லெற்றி வெம்புரிந் தேற்றம் பெறுகவே.

(இ-ள்.) குதிரை (முதலிய சேனை) யோடு நீ எங்கள் துணையாக நிற்கையில், எதிரிகளோடு முஷ்டியுத்தம் செய்து அவர்களை யாங்கள் தோற்கடிக்கவும்—(எ-று.) உதவி செய்யுந்தனத்தைத் தருவாயாக வென மேற்பாட்டோடு கூட்டுக.

3. மெச்சு நின்றுணை மேவியிங் கிந்திர
வைச்ச நற்றிட வச்சிரந்தன்னை யா
நச்சிக் கையகத் தேந்திப் பகைவரை
நிச்சநு மொறுத்தாற்றிச் சயிப்பமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்றுணையை யடைந்து உனது உறுதியான வச்சிராயுதத்தை ஸ்வீகரித்துப் பகைவரை வெல்வோமாக—(எ-று.)

4. அத்திரங்க ளடைந்திடு சூரர்க
ளொத்த நற்றுணை யாக, விங் கிந்திர
யுத்த பூமியி லுற்ற பகைவரை
மெத்து நின்றுணை கொண்டு விரட்டுவோம்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அஸ்திரங்களோடு கூடிய சூரர்களை எங்களுக்குத் துணையாகக்கொண்டு, யுத்தத்தை விரும்பி நிற்கும் பகைவரை யுன்னுதவியாலோட்டுவோம்—(எ-று.)

5. தேக வன்மையு மிந்திரற் குள்ளத்தி
ேைக வன்மையு மென்று முறைந்திடல்;
மாக மென்ன வலியுங் குலிசத்தின்
வானக முள்ளவற் கென்று மருவலே.

(இ-ள்.) இந்திரன் சரீரபிடத்தோடு குணச்சிறப்பு முள்ளவன். இவ்விருவகை வலியும் அவனுக்கு அமையட்டும். வச்சிரியாகிய அவனுக்கு விசும்புபோற் சேனைபலமும் பரந்து நிற்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 15,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 8.

6. போரில் வெங்கொடாப் புத்திரர் கூடவு
மேரி னல்லறி விச்சிக்கு மேதையர்
சாரு மாறுந் தயக்கிடு மவ்வலி
கூர வேண்டுவோ ரன்னவற் கூப்புவார்.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் பலம்பொருந்திய புத்திரர்களையாவது, பிரக்ஞாகாமிகளாயுள்ள மேதாவிகளையாவது பெற விரும்புவோர் அவ்விந்திரனைத்துதிப்பார்—(எ-று.)

7. மட்டில் சோமத்தை மாந்தி யவன்வயி
றெட்டலாத விடங்கொள் பரவையின்
வட்டமாகப் பருத்து வளர்ந்ததோ
டொட்டி வாயுறு நீரினையொத்ததே.

(இ-ள்.) சோமத்தை யுத்தமமாகக்குடிக்கு மவன்வயிறு கடலைப்போல் உருவில் வளர்ந்ததுமன்றி வாய்நீ ரூற்றுப்போல (வற்றாமலும்) இருந்தது—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் 'வானின்றிழியும் பல நீர்த்தாரைகளைப் போலவுமாயிற்று.' என்பார். அற்றேல் 'ஒட்டி வான்பெருக் கொத்துச் சிறந்ததே.' என்க.

8. பெருமை வீரியம் பேசுறு நன்னல
மிருமை யானிதி யாவும் பொருந்தியே
யருமை வாய்ந்த வவன்குணந் தாசுடர்க்,
குரிய தீங்கனிச்சாகையி னோங்குமே.

(இ-ள்.) பெருமையும், வீரியமும், முதலிய பலநலங்களும், பசுச் செ பமும், சார்ந்த அவனது குணம் யாககர்த்தாவுக்குப் பழநிறைந்த மரக் கிளை யையொத்துநிற்கும்—(எ-று.) தாசுடன்=யஜமானன், யாகஞ்செய்வோன் இவ்வேதத்தில் யஜமானன் என்னும் சொல் யாககர்த்தாவென்னும் பொருளிலேயே வரும்.

9. இந்திர வுன்விபூதிக ளென்னைத்துத்
தந்து போற்றுறுந் தாசுடற்குத் துணை
நந்து மாறிவ ணாளைக்கு முன்மையின்
வந்து நிற்கு மிவ்வன்ன நிலைக்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது விபூதிகள் (ஐசுவரியவிசேடங்கள்.) என்போன்ற யஜமானனுக்குத்துணையாக இன்றைக்கும் வரும்—(எ-று.)

10. அற்றே யன்னவ னன்புக் கொடைகளும்;
உற்ற சோம முவப்பிற் பருகுவான்
முற்று நல்லிசைத் தோமமு மிந்திரன்
வெற்றி கூறு முக்தங்களு மோங்குக.

(இ-ள்.) அவனது விரும்பத்தக்க கொடைகளும் அத்தன்மையன வாம்; சோமங்குடிக்கும்வண்ணம் இந்திரன் பொருட்டு ஸ்தோமங்கள் பாடப் படட்டும்; உக்தங்களுரைக்கவும் படட்டும்—(எ-று.) ஸ்தோமம்=சாமகன் பாட்டு, உக்தம்=ரிக்வேதி யுரைக்கும் சஸ்திரம் என்பார் சாயனர். விரும் பும் வண்ணமாகவும், பகழும்வண்ணமாகவும் இந்திரனுடைய சோமபானத் தின்பொருட்டு ஸ்தோமங்கள் பாடப்படட்டும். சஸ்திரங்கள் உரைக்கப் படட்டும் என்பார் சாயனர்.

9. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 3. சூக்தம் 2.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மதுச்சந்தஸ்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவ தை: இந்திரன்.

1. வருக விந்திர சோம மகம்புரி
பருவம் யாவும் பருகிக் களிகொள்க
திருகு மொன்னலர்த் தீமை விலக்கிடும்
பெருகு மாற்றற் பிரபல மோங்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சோமம் பிழியுங் காலந்தோறும் அதனைக்குடித் து மதம்பெறுவாயாக; சத்துருக்களை வதைக்கும் பெருமையனாக விருப்பா யாக—(எ-று.)

2. உலகில் யாவு முறு முதலாகிய
வல மருவிடு சக்கிரி யுள்ளத்தி
னிலவ வின்ப மிரப்பிடுஞ் சோமத்தை
யுலவு மிந்திரற்கா விழைத் தூற்றலே.

(இ-ள்.) எல்லாக்கர்மங்களையுந் தாண்டும் பலவானாகிய சக்கிரியினது உள்ளத்தில் களிப்புற மதமூட்டுஞ்சோமத்தை யிந்திரனுக்காகப் பிழிந்து வாற்றுக்கள்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 9.

3. அழகுசார் கதுப் பன்பார்த நாயக
பழகு மின்பும் பரிக்கு மிப்பன்களில்
விழைவி னுநந்த மேவிச் சவனத்தி
னுழை மகிழ்ந் தமரர்பிற ரோடுறல்.

(இ-ள்.) கன்னவழகுள்ளவனே! யஜமானர் யாவர்க்கு நாயகனே! (எல்லா யாக கர்த்தாக்களாலும் துதிக்கப்படுபவனே!). இன்புவேதுவாகிய ஸோமங்களில் மகிழ்ந்து மற்றைத்தேவரோடும் வருக—(எ-று.)

4. எந்த மெண்ண மியைத்திடு நாயக
விந்திர வுன் னெழிலுரை கீர்த்தனே
வந்தனேயின் வயக்கினெ னன்னவை
நந்து முன்றனை நாடி யின்பாற்றுமே.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிப்பவனே! யஜமானர்களுக்குப் பதியாகியவிந்திரனே! உன்னிடத்து மேலோங்கிச் சேவிக்கும் வண்ணந் துதிகளை யாற்றினேன். அவை யுனக்குச் சந்தோஷத்தையளித்து நின்றன—(எ-று.) வடமொழி ரிக்கிலுள்ள அஜோஷா: என்பது தவறென்றும், சாமவேதத்தில் இந்தரிக்ஸஜோஷா: என்றிருப்பதேசரியென்றும், லுட்விக்கென்னும் மேனாட்டார் கூறுவர். அஜோஷா என்பது சரியாயின் அவை உன்னைப்பிரீதியோடு சேவித்துந் திருப்தியடைவதில்லை, என்னல் வேண்டும்.

5. சிறப்பி னோங்கிய சித்திரச் செல்வத்தை
யிறப்ப விந்திர வீந்தருு, ளெவ்வகைச்
சிறப்பு மார்ந்த விபுவ னின்வேறிலர்
வறப்பரும் பொரு ளுயகன்றுனுநீ.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சிரேஷ்டமும் (மணி முத்துக்களோடு கூடிச்) சித்திரமுமான தனத்தை எம்பொருட்டுத்தருவாயாக; பிரபுவும் விபுவும் நீயேயாவாய்—(எ-று.) விபு போகபரிபூரணத்தையுணர்த்துமென்றும், பிரபு அதற்குமேலுமுள்ள ஐசுவரியமுடைமையை யுணர்த்துமென்றும் சாயணர் கூறுவர்.

வருக்கம் 17.

6. அளவில் செல்வத் தரி யிங்கருந்தொழில்
பழகிக் கீர்த்தி பரவிய வெங்கண்மாட்
டொழிவிலாப் பொருளுற்றிட வவ்விடத்
துளமருவித் தொழில்வயி னூக்கலே.

(இ-ள்.) அளவில்லாத செல்வமுள்ளவிந்திரனே! அருந்தொழிலைச் செய்து கீர்த்தி பரவிய வெங்களிடத்துப் பெரும்பொருள் சேரும்வண்ணம் எம்மை எங்களெங்களது தொழிற்கண் ஊக்கப்படுத்துவாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

7. பூன்ற வாயுள் பொருத்துவ, தாக்களோ
டான்ற தன்மை யளவும் பெருத்தது,
தோன்று மட்சயம் வன்மை துதைந்ததா
யேன்ற செல்வ மெமக்களி யிந்திர.

(இ-ள்.) நிர்க்காயுளைத்தருவதும், ஆக்களதிகமாகவுள்ளதும், குணத்திலும் பரிமாணத்திலும் பெரியதும், விநாசரகிதமானதும், வல்லமையுள்ளதுமானசெல்வத்தை எமக்கு நன்கு தருவாக, இந்திரனே! (எ-று.)

8. பண்டி கொண்டு பரந்து களத்தினின்
மண்டி யேற்றி மடக்கி யில்லந்தரு
முண்டி யாயிர மொண்ணிதி, யிந்திர,
மிண்டு சீரும் விளங்க வளிக்கவே,

(இ-ள்.) வண்டிகளின் மேலேற்றிவரும் யவமாதிதானிய ரூபமான வுண்டியையும், ஆயிரக்கணக்கான தானத்தோடு கூடிய செல்வத்தையும், நெருங்கிய மகத்தான கீர்த்தியையும் எங்களுக்குத்தருவாயாக—(எ-று.)

9. எங்க ளாக்கத் தியன்று துணைசெயுஞ்
சங்க மென்னு நிதிபதி யிந்திர
னங்க மாக வருபவ னென்று, பாப்
பொங்க நல்லிசைப் போற்றி னழைப்பமே.

(இ-ள்.) எங்களுடைய செல்வப்பாதுகாப்பக்குதவி செய்யும் வஸுபதியாகிய விந்திரனை யாகசாலைக்கு வருபவனென்று பாட்டுக்கள் பாடிக் கூவுவோம்—(எ-று.)—வஸு=செல்வம். சங்கமென்றது மூலத்திலில்லை'

10. சுதை யளித்திடு தோறு மமர்ந்திடும்
மதிமகத்துவ வாகுண்டலன் பெரு
மதுகை மந்திர மோதி யர்ச்சிப்பராற்
கதிதரு மகங் காண்பவர் யாருமே.

(இ-ள்.) எல்லா யஜமானர்களும், (இந்திரனுக்காகச்) சோமம் பிழிந்து தரும்போதெல்லாம், நியமிக்கப்பட்டவிடத்தில் அமரும் பெரியவனுகிய இந்திரனது பெரும் பலத்தை யர்ச்சிப்பார்கள் (புகழ்வார்கள்)—(எ-று.)

வருக்கம் 18.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 10.

10. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 3. சூக்தம் 3.

12 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: மதுச்சந்தஸ்; வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டுப் (தமிழிற் கலிநிலைத்துறை); தேவதை; இந்திரன்.

1. ஓங்கு நூறியாகத்தினி னுயர்ந்தவ னுனது
தேங்கு தூய்மறை செப்புவோர் சிறப்பெடுத் துரைப்பா
ரீங்கு பண்ணிசைத் துன்புக ழேத்துவோர் பலராற்
றூங்கு தங்குடி யுயர்த்தலொத் துயர்த்தினர் மறையோர்.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! உன்னைக்காயத்திரியோதுவார் காயத்திரியாலும், அர்ச்சிப்போர் பண்ணினாலும், புகழ்ந்து பேசுவார். பிராமணர்கள் தங்கள் குலத்தையுயர்த்துவதுபோல (இச்செய்கையால்) உன்னை உயர்த்துகின்றார்கள்—(எ-று.) தூய்மறை=காயத்திரி. "வம்சமிவ" வென்பதற்கு மூங்கில்போல எனப்பொருள்கொள்வது மொன்று. கழைக்கூத்தன் மூங்கின்மேலாடும்போது அதனை நிமிர்த்திப்பிடித்தல்போல. என்க. அற்றேல், "மூங்கில்போல் மாகம் பெற வுயர்த்தினர் முநியோர்." என்று படிக்க. சதக்கிருது வெகு கன்மமுள்ளோன், பேரறிவுள்ளோனென்பார் சாயணர்.

2. சிகர மொன்றினின் றொன்றினைச் சேர்ந்து தன்சிரம
மிகவு நோக்கிடா தாற்று மேம்படு தொழி லுணர்ந்து
தகைகொ ளப்பணித் தகுதியை மனங்கொளும் வள்ளல்,
தொகைகொ ளீட்டமோ டேகுவன் சுவைக்க விந்திரனே.

(இ-ள்.) (ஸோமலதை, ஸமித்து, முதலியவற்றைச் சேகரிக்க) ஒரு மலையுச்சியிலிருந்து மற்றொருமலையுச்சிக்குத் தன்சிரமத்தைப் பாராமற்சென்று அவற்றைக்கொண்டுவந்து செய்யும் (சோமயாகக்) கருமத்தின் பெருமையையறிந்து அதற்காக அவனுக் களிக்கவேண்டிய பிரயோஜனத்தையும் மனதிலெண்ணி, வள்ளலாகிய இந்திரன் தன் (மருத்துக்) கூட்டத்தாரோடு (யாகபூமிக்கண்) வருவான்—(எ-று.)

3. கல்லணைக்குளே நிறை பரு முடலினி னிளைய
புல்லு நெட்டுளைப் புரவியி னிணையினைப் பூட்டி
யெல்லும் யாமமுஞ் சோமமே பருகு மிந்திரனே
சொல்லும் பாவினைக் கேட்டுள மகிழ்ந்திட வாலே.

(இ-ள்.) சோமம்பருகுமிந்திரனே! கல்லணைக்குள் நிறைந்து புஷ்டியானவுடலோடுகூடி, யிளமைவாய்ந்து, நீண்ட கழுத்துமயிரோடு கூடிய குதிரையிரண்டையும் (தேரிற்) பூட்டி யாங்கள் சொல்லும் தேங்களைக்கேட்டு மகிழ வருவாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

4. ஏகி யிவ்வன மெமதுபாக் கேன்ற நற்குரலி
னோகை யோடெதி ரோமென வுரத்திசை பாடி
வாகை யிந்திர வழங்கு மெந்தோத்திரம் பயனுற்
றோகை யெய்த விவ்வெக்கிய மோங்கிட வளர்ப்பாய்.

(இ-ள்.) வெற்றிபொருந்திய (செல்வகாரணனை) இந்திரனே! இவ்விடத்து வந்து, (உத்காதாக்களுடைய) ஸ்தோத்திரங்களையும் (அத்வர்யுக்களினுக்தங்களையும், ஹோதாக்களின் சஸ்திரங்களையும்) நோக்கிச் (சந்தோஷசித்தனாய் எல்லா ரித்விக்குக்களையும் புகழ்ந்து) எதிர்க்குரல் கொடுப்பாயாக; பின்பு எங்களுடையமறைகளையும் யாகத்தையும் வளர்ப்பாயாக—(எ-று) பிரஹ்ம=மறை, அன்னமென்பார் சாயணர். சஸ்திரமெனினும் உக்தமெனினும் ஒக்கும்.

5. சத்துருக்கள் பல்லோரையுந் தடிபவ னெமது
மித்திரர்களுஞ் சுதர்களு மேம்படுமாறு
சித்தம் வைப்பவன் சக்கிரன் பெருமையி னோங்க
வுக்த மிந்திரற் கெங்களா லுரைபெற றகுமே.

(இ-ள்.) பகைவர் பலரையும் வாட்டுபவனும் எமது புத்திரமித்திரர்களை மேம்படச்செய்பவனுமான சக்கிரனது பெருமை யோங்குமாறு இந்திரன் பொருட்டு நாங்கள் உக்தங்கள் கூறவேண்டும்—(எ-று.) சக்ர:=சக்கிரன்=சக்திமான்

6. தோழ னுகென வவனையே விழைகுவந், தோன்று
மாழை யீகென விளிக்குவம், வீரியம் வாய்ந்த
பாழிவெம்புய வலியினை யாசிப்ப, மவனே
தாழில் செல்வத்தை யுதவிடுஞ் சக்கிரனதனல்.

(இ-ள்.) குறைவில்லாத செல்வத்தை யளிக்குஞ் சக்திமானவனுதலால் அவனையே தோழனுகவென்றும், பொன்னளிக்கவென்றும், பலந்தாவென்றும் கேட்டடைவோம்—(எ-று.) சக்ரன்=சக்திமான்.

வருக்கம் 19.

7. நீயளிப்பவை யிந்திர விரைவினிற் றிறந்து
சேயகற்றுவா னெளியவாச் செறிந்திடு மியல;
தூய கொட்டிலி னுக்களைச் சுறுக்கென வெளிவிட்
டேயுஞ்செல்வத்தை வச்சிரி யெமக்கென விகைப்பாய்.

(இ-ள்.) உன்னால் அளிக்கப்படும் செல்வமானது இலகுவாகப் பலவிடங்களிற் போகக்கூடியதும், சகமாய் மிச்சமில்லாமல் அடையக்கூடியதுமானதுபற்றிக், கொட்டிலை (மேகத்தை) த்திறந்து வெளிவரும் பசுக்களாகிய (நீராகிய) செல்வத்தை யெங்களுக்குத் தருவாயாக—(எ-று.) மழையையளித்து எங்களது பயிர்களை வளர்ப்பாயாக வென்பது பொருள்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 10.

8\. கோப முண்டபோ துன்னை யிக்குவலயத்தோடு
சோபை யுள்ள வா னிரண்டுமே தாங்குத லரிதா;
லாப மேகத்தி னுள்ளன வெமக்கென வணைந்து
தாப நீக்கவும், பசுக்குழு சருவவு மமைப்பாய்.

(இ-ள். சத்துருக்களை வதைக்கும்போது உன்னைப் பூமி வானமிரண்டும் தாங்கமுடியாது; நீயே ஜயிப்பாய்; மேகத்திலுள்ள மழையும், பால்தரும் பசுக்களும் எங்களைச்சேரச்செய்வாய்—(எ-று.)

9\. கூர்ஞ்செவிப்புல னியைந்தவ, வெனதழைப்பினைக்கே,
ளேய்ஞ்ச பாவினிற் செவிகொடு, விந்திர, வென்னாத்
தோய்ஞ்ச தோமுந் தோமது நண்பினு மருகில்
வாய்ஞ்சுன் போதத்தி னுள்ளுற வாவிதி னமைக.

(இ-ள்.) எப்பொழுதுஞ் செவிகொடுக்கவல்ல விந்திரனே! யான் கூப்பிடுவதைக்கேட்டு, என் பாட்டைச்செவிக்கொண்டு, எனது தோமமானது உனது நண்பர்களைக்காட்டிலும் அதிகமாக உன்மனதிற் பதியும்படி செய்வாயாக—(எ-று.)

10\. போரிற் கூவி யாமழைப்பதைக் கேட்பவ, வனையுஞ்
சீரின் யாரினும் வலிசிறந்தவ னெனவறிவேம்;
பாரி னாயிரக்கணக்கினிற் பரிந்தெமக் களிக்கு
மேரி னுத்தமக் காளையுன் றுணையினை விழைவோம்.

(இ-ள்.) போரினில் யாம் துணைகூவுவதைக்கேட்பவனே, நீ மிக வலியுள்ளவனென்று எங்களுக்குத்தெரியும்; ஆயிரக்கணக்கான கொடைகளைத்தருமுத்தமனே உன்றுணையை விரும்பியழைப்போம்—(எ-று.). வ்ருஷந்தமம்=உத்தமவள்ளல் என்பார் சாயணர். வ்ருஷ சப்தம் வருமிடமெல்லாம் மேனாட்டாசிரியர் காளையென்றும், சாயணர் காமாநாம்வர்ஷிதாரம் என்றும் உரை கூறுவர். அதனால் 'சீரின்யாவையுஞ் சிறந்தளிப்பவனெனவறிவேம்' என்றும் பாடபேதம்.

11\. கோசிகக் குடியுதித்த தெய்வம்மெனச் சாரு
நேச விந்திர மலர்முகத் தெம்சுதை நேர்க,
வாசில் சன்மமா ராயுணின்டுற வெமக்கமைக்க,
பேசு மாயிரம்பல னிந்த விருடிக்கும் பெருக்கல்.

(இ-ள்.) கோசிகக்குடியிற்பிறந்தவிந்திரனே! களிப்புடன் எமது சோமத்தையேற்க; சற்கருமத்தோடுகூடிய தீர்க்காயுளை யெங்களுக்குத்தருக; ஆயிரக்கணக்கான பலன்களை இவ்விருடிக்குத் தருவாயாக—(எ-று.) மதுச்சந்தஸ் விசுவாமித்திரவம்சத்திற்றோன்றியவன். குசிகன் இந்திரனுக்குச் சமானமானபிள்ளையை விரும்ப அவனே காதிபுத்திரனாகப்பிறந்தானென்று அநுக்ரமணிகை கூறும்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 1.

12. பாக்க ளனந்தம் பரிந்துகொள்பவ வுனையெமது
பாக்க ளுன்குபக்கத்திலும் வளைந்து சூழ்ந், துறுதி
யாக்கு மாயுளிட்டத்தினின் வலிபெற வமைத்துத்
தேக்கு மின்பத்தை யளிக்குமா றுன்வயிற் சேர்க.

(இ-ள்.) பாட்டுக்களிலுவப்பவனே! எமதிப்பாக்களுன்னைச் சூழ்ந்து எப்போதும் நிற்கட்டும்; தீர்க்காயுளைப்பொருத்தி உனது பலத்தை வளர்த்து எமக்குச்சுகத்தைத் தருமாறு உன்னிடத்திற் சேரட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 20.

11. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 3. சூக்தம் 4.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மதுச்சந்தஸின் புத்திரன் ஜேதா; வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மகரதர்களி னுத்தமன், வலியினுக் கரசன்,
நகுபெரும்பதி, யிந்திரன், சமுத்திரஞ் சிவணக்
ககன மெங்கணும் பரவுவான், கதித்துறு மெல்லாத்
தகவு பாக்க ளிந்திரன்றனை யுயர்த்தின வன்றே.

(இ-ள்.) தேர்கடாவுவோரிலுத்தமனும், வலியுள்ளவர்களுக்குஞ் சன்மார்க்கர்களுக்கும்பதியும், சமுத்திரம்போல் எங்கும் வியாபிப்பவனுமாகிய இந்திரனது புகழை (எமது) பாக்களெல்லாம் விருத்திபண்ணின—(எ-று.)

2. கொற்ற நாயகனுன வுன்னன்பினைக் கூடி
முற்ற விட்டுவ மிந்திர வெம்பய முழுதும்;
வெற்றிகொள் ளபராஜித விழைந்துனைத் துதியா
லற்ற நீங்கவே புகழுவ.மிடைவிடா தழகே.

(இ-ள்.) வலிக்கு நாயகனும், (யுத்தத்தில்) வெற்றிகொள்ளும் அபராஜிதனுமாய உன்னை, இந்திரனே, எப்போதும் துதித்துப்புகழ்ந்து எமது பயமுழுவதையு மொழிப்போம்—(எ-று.)

3. மகத்தனைநது தோத்திரங்களை யியம்பிடு மகருக்
குகக்கக் கோக்கொடை யுறுத்திடும் பொழுதினி, லரியின்
றகைக்கொடைகள் பூர்வத்தினின் றுதவுறு துணைக
ளகத்தி னென்றுமாறு வியலெய்திய வாமே.

(இ-ள்.) யாகப்பிரதேசத்துக்குச் சென்று ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோருக்குப் பசுக்கொடையை யவன் ஆற்றும்போது அவனுற்றாப்படும் தட்சிணைகளும், ஆதிகாலந்தொட்டு அவன் செய்யும் உதவிகளும் அவனுக்கு இயல்பாக வந்தன—(எ-று.) கொடைகளும் துணைகளு மென்வும்மை விரிக்க.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 11.

4. வச்சிரப்படை யிந்திரன் ஞானவா னிளைஞ
னச்சலர்ப்புரம் பொடிப்பவ னனிதுதி யணைந்தோ
னெச்சமின்றி யெல்லாக் கருமங்களுந் தரிக்கப்
பொச்சமில் வலி யமிதமாப் பொருந்தியே பிறந்தான்.

(இ-ள்) வச்சிரப்படையைத்தாங்கினவனும், கவியும், (மூப்படையாத) இளையவனும், (அசுரராகிய) 'பகைவரது' கோட்டைகளையழிப்பவனும், பல விதமான துதிகளைப் பெற்றவனுமான இந்திரன் எக்கருமங்களையு நடத்துவதற்கேற்ற அளவில்லாத வலியோடேயே தோன்றினன்—(எ-று.)

5. வலனெனு மசுரன்றன தாநிறை மலையின்
பிலம் பிளந்திடத் தகர்த்தனை, தேவர்க ளுனது
நலம்பொருந்திய சார்பினி னெருங்கி நன்மனத்தே
யுலமரல் சிறிதும்மிலா தோங்கினர் குலிச.

)இ-ள்.) வச்சிராயுதந்தரித்தவனே! வலனென்னுமசுரன் பசுக்களையடைத்துவைத்திருந்த பிலத்தினைப்பிளந்தாய். அதனல் வருத்தமடைந்த தேவர்கள் மனக்கலக்கமில்லாம லுன்பக்கத்தே வந்து நின்றார்—(எ-று.) அத்ரிவ: = மலைபோன்ற வச்சிராயுதத்தை யேந்தினவன் என்பது பொருள். வலன் ஒருகாலத்துத்தேவரது பசுக்களையொரு பிலத்திலடைத்து வைத்தான். அவற்றை இந்திரன் கண்டு தன்சேனையோடு சென்று திறந்து விட்டானென்பது கதை.

6. கொடை நினைத்துனைச் சூரனே யணைருவான் குறித்துன்
கொடை மடத்தினைப் புகழ்ந்துற்றேன்; சிந்துவை யீண்டு
மிடைந்து பல்லறிவாளரு மமர்ந், ததற்குறுதி
யடைந்த பன்மொழி விளம்பினர் பண்ணுவப்பவனே.

(இ-ள். யுத்தத்திற் சௌரியம்வாய்ந்தவனே! ஈகை பொருந்திய உன் (வரையாது கொடுக்கும்) வள்ளன்மையைப் புகழ்ந்தடைந்தேன்; பல அறிவாளரும் சோமத்தொட்டியை (சிந்துவை)ச்சூழ்ந்து இந்த சோமபான யாகத்தில் நீ தருங் கொடையைப் புகழ்ந்து பேசினர்கள், பண்கேட்டுமகிழ்பவனே!—(எ-று.) அதற்கு=அக்கொடைமடத்திற் கென்க.

7. மாயை யாவையுஞ் செய்யவல் சுட்டுனன்றனை யுன்
மாயை கூடிய சத்தியான் மடித்தனை யிந்தத்
தூய செய்கையை ஞானிக ளுணர்ந்தியே துதித்தார்
நீயு மத்துதி பின்னுற வருஞ்செய னிறுவல்.

(இ-ள்.) மாயைகளெல்லாம் செய்யவல்ல சுட்டுணனை யுனது ஞான சக்தியாற்கொன்றனை; இச்செய்கையை ஞானிகள் அறிந்து துதித்தார்கள்; அத்துதியைக்காட்டிலு மதிகமான செய்கைளைச் செய்வாயாக—(எ-று.) சுஷ்ணன்=சுட்டுணன்: பூதங்களைச் சுஷ்கஞ்செய்வோன். மண். 1.சூக். 104. ரிக் 8. பார்க்க.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

8. விலைபொருந்திய விகைக ளாயிரக்கணக்கி
வில பொருந்துறப், பன்மடங் கின்னமு மீள,
வலி பொருந்து மீசான ஞ மிந்திரன்றனை யெம்
பலம் பொருந்திய தோமங்கள் மாண்புயர்த்தினவே.

(இ-ள்.) யாருடைய செல்வக்கொடைகள் ஆயிரக்கணக்காகவும், அதற்குமேலும் அமைந்துகிடக்கின்றனவோ அந்தஈசானனாகிய விந்திரனைப் பலம்பொருந்திய எமது ஸ்தோமங்கள் எப்பொழுதுந் துதித்துப்பெருமைப் படுத்தின—(எ-று.) ஸ்தோம : என்பதற்கு ரித்துவிக்குகள், ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோர் எனப்பொருள்கொண்டு, துதிப்பார்களென முடிப்பார் சாயனர்.

வருக்கம் 21.

12. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 4 சூக்தம் 1.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : கண்ணுவபுத்திரன் மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி ; தேவதை: அக்கினி.

1. வேதம் யாவையு மோர்ந்தவன், மேன்மைசால்
தூத, ஹோதா, சுவைபெற விம்மகத்
தீது நீக்கிடு மக்கினி தன்னைத் தேர்ந்
தாதரவென வார்ந்து துதித்தனம்.

(இ-ள்.) விச்வவேதஸனும், தூதனும், ஹோதாவும், இம்மகத்தை நன்மைப்படுத்துபவனுமான, அக்கினியைத்தேர்ந்து துதித்தோம்—(எ-று.) விச்வவேதஸன்=எல்லாவிதமான செல்வங்களுமுடையனென்றும், (ஹோதா) ஹோதா தேவர்களைக் கூட்டிவருபவனென்றும் பொருள் கூறுவார் சாயனர்.

2. மிக்க வெந்துழி மீதுறக் கூவியே
யிற்கு நாயகன் மியன் பிரியைந்தவன்
றக்க வொள்ளவி தாங்கிடு மக்கினி
பக்கல் சார வெப்போது மழைப்பரே.

(இ-ள்.) யாகவில்லங்களுக்கு (ஹோதா முதலியவர்களுக்கு) நாயகனும், மிகுந்தவன்பிற் கிருப்பிடமும், (யஜமானன் தரும்) அவியைத் (தேவர்கள் மாட்டுச்) சேர்ப்பவனுமாகிய அக்கினியைச், சதா (ஹோதாக்கள்) அழைக்கிறார்கள்.—(எ-று.) வடமொழி இருக்கில் அக்நிம் அக்நிம் என்றன்று. உருவத்தால் ஒன்றாயினும் பிரயோகபேதத்தாலும், அகவநியாதிஸ்தானபேதத்தாலும், பாவகாதி விசேஷணபேதத்தினாலும், பலவிதப்படுவதால், அக்நிம் அக்நிம் என்று ரென்பார் சாயனர்.

மண்டலம் 1. ஸூக்தம் 12.

3. உருப்பெற் றேங்கி யரணியெழு மங்கி
தருப்பை கொய்குவோர்தந் துணைக்காக விங்
கருப்பிற் றேவரை யாக்குக, தாதனீ
விருப்பி னெந்நாதிக் கேற்றவன் றானுமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அரணியிற்றோன்றுபவனாகிய நீ தருப்பையை கறுக்கிப்பரப்புவோருக்கு உதவியாகத் தேவரை யழைத்து வருவாயாக, ஹோதாவும், யாங்கள் போற்றத்தகுந்தவனும் நீயே.—(எ-று.)

4 நெய்யி னாவுதி நேடி யளிக்கக்கொள்
செய்ய வெஞ்சுட ரக்கினி தேவனே!
வெய் யரக்க ருதவெம் பகைவராங்
கையர்தம்மைக் கடிதி னெரிக்கவே,

(இ-ள்.) நெய்யாவுதியேற்கும் பிரகாசம் பொருந்திய அக்கினியே! கொடியஅரக்கர்களினுதவிபொருந்திய எம்பகைவரை யெரிப்பாயாக-(எ-று.)

6. மற்றொ ரக்கினி மாட்டி யிவ்வக்கினி
யுற்ற தன்னொளி யோங்கி யொளிரு; மிவ்
விற்பதிக் கவிக் காளை யவிகொள்வோன்
பொற்புவாய் முகம்போந்த சுருக்கினன்.

(இ-ள்.) (ஆகவநீயமென்ற) விவ்வக்கினி (அரணிகடைந்த) நெருப்பினால் மூட்டப்பட்டொளிர்கிறான்; இவனே கிரஹபதியும், (நித்தியயௌவனம்) காளைப்பருவம் வாய்ந்தவனும், கவியும் (மேதாவியும்), சுருக்கை (நெய் யூற்றுந்துடுப்பை) யழகியமுகமாகக் கொண்டவனுமாம்.—(எ-று.) ஜுஹ்வாஸ்ய : ஜுஹூரூபமானமுகத்தோடு கூடியவன். சுருக்குமுகம் போந்தவன் என்பது மேனாட்டாசிரியருரை.

7. சத்தியத்தைத் தருமத்தைப் பாலிக்கு
முத்தமக்கவி, துன்ப மொழித்திடச்
சித்தங்கொள் ளெரிதேவனை யாகத்தே
மெத்த வேத்திப் புகழ்ந்து விளம்பலே.

(இ-ள்.) சத்தியத்தையுந் தருமத்தையும் பரிபாலிக்கும், மேதாவியாகிய அக்கினிதேவனை, (சத்துருக்களாலும் ரோகத்தாலும்வரும்) துன்பத்தை யொழிப்பவனை,யாகத்தில் (ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்) புகழ்ந்து கூறட்டும்—(எ-று.)

8. சுவைக்கத் தேவரைக் கூட்டிடு தூதனு
மவிக்கு நாயக வக்கினி தேவநீ
யுவக்கக் கைகுவித் தேத்து மொருவற்குப்
புவிக்க ணல்லரணாகப் பொருந்துக.

(இ-ள்.) அக்கினி தேவனே! அவிப்பதியே! தேவரைக் கொண்டு வருந் தூதனாகிய வுன்னைப்போற்றுவோனுக்கு நீ அவசியமாக ரக்ஷகனாயிருப்பாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

[9.] தேவர் நல்விழாக் காலத் தவிசொரிந்
தேவ னக்கினி யேகென் றழைப்பவன்,
பாவு தூய்மை பரப்பிடும் பாவக,
வரவமேலா டவனுக் களி செய்கவே

(இ-ள்.) தேவாது விழாக்காலத்து எவன் அவியைச்சொரிந்து உன்னையழைப்பவன் அவனைப், பாவகனே, சுகத்திலிருத்துவாயாக-(எ-று.

10. பாவகப் பெயர்ச் சோதி பரவியோய்!
தேவர்தம்மைச், சிறப்பி னிவ்வெக்கிய
மேவி யெம்பலி யேற்க விழைந்திவட்
பாவும் வண்ணம் பரிந்து கொணர்கவே.

(இ-ள்.) மிகுதியான பிரகாசத்தோடு கூடிய பாவகனென்னு மக்கினியே! இவ்வெக்கியதலத்தின்கண் வந்து எமதுபலியையேற்க நெருங்கும் படித் தேவரைக் கொண்டுவருவாயாக—(எ-று.) பாவகன்=வஸ்துக்களைப் பரிசுத்தஞ்செய்பவன் அல்லது சோதிப்போன்.

11. மிக்க காயத்திரியை விழைந்திசை
தக்கதான நவீன மறைதரு
மெக்கியத்த, ரெமக்கு, நல்வீரரோ
டொக்கமேவிடு முண்டி பொன்னீகவே.

(இ-ள்.) காயத்திரிச்சந்தவில் (புராதனராற் சொல்லப்படாத) புதிய சூக்தத்தால் துதிக்குமெமக்கு, வீரர்களோடு கூடிய உணவுஞ் செல்வ முஞ் தருவாயாக—(எ-று.) எக்கியத்தாராகிய வெமக்கென்க.

12. வெண்சுடர் விரி யக்கினி வேண்டியெத்
திண்பெறுஞ் சுரர்தம்மையுஞ் சேர்க்குறும்
பண் பழகிய நீயிங் கியாமிசை
யெண்பெறுந் துதி யேன்று களிக்கவே.

(இ-ள்.) வெண்மையான காந்தியோடு விளங்குமக்கினியே! எல்லாத்தேவர்களையும் கூட்டக்கூடிய தோத்திரங்களோடு கூடிய நீ, எங்களது இந்தப்போற்றிலுங் களிகொள்ளுவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

13. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 4. சூக்தம் 2.

10. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி : மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினியின் பல ரூபங்களான, 1 ஸுஸமித்தன், 2 தநூநபாத், 3 நராசம்ஸன், 4 இளன், 5 பர்ஹி, 6 துவாரங்கள், 7 உஷாஸாநக்தா 8 தேவஹோதாக்களிருவர், 9 இளா, 10 துவஷ்டா, 11 வனஸ்பதி; 12 ஸ்வாஹா என்பவர்களாம்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 13.

1. நற் சமித்த னெனும்பெய ரங்கியே,
பொற்பி னல்லவியோற் கருள் போந்திட
வற்பிற் றூதுவ, தேவ ரணைத்திடல்
சொற்பெற மகம் பாகவ வாற்றலே.

(இ-ள்.) ஸுஸமித்தன் என்னும் பெயரையுடைய அக்கினியே! ஹோதாவே! அவிதருவோனுக் கநுக்கிரகிக்குமாறு தேவர்களைக் கொண்டுவருவாயாக. பாவகனே! யாகமுஞ்செய்வாயாக. (அவர்களை நீயும் வணங்குவாயாக)—(எ-று.)

2. தன்னுடலினிற் றானே யுதித்தவ !
மன்னு நற்கவி, மாகர்களுக் கின்று
துன்னு மெக்கிய மொண்சுவை தோய்குவா
னுன்னி யாற்றுக சாறய ருண்டியின்.

(இ-ள்.) தநூநபாத்தென்னும் பெயரையுடைய வக்கினியே! மேதாவியே, தேவர்களுக்காக வேற்பட்டுள்ள இவ்வெக்கியம் இன்று அவர்கள் உண்ணுதற்கு ரஸமுள்ளதாகச் செய்வாயாக—(எ-று.) தநூநபாத்=தன் சரீரத்திற் றானே தோன்றினவ்ன் என்பது பொருள்.

3. நரர்க ளேத்து நராசம்ஸ, னன்பினோன்,
பருகுசீர் மதுப்பண்புறு நாவுவான்,
பரிவி னெம்மவி பக்குவஞ் செய்பவன்
வருகவென் றிம்மகத்திடை யேத்துவாம்.

(இ-ள்.) நராசம்ஸனென்னும் பெயரையுடையவனும், அன்பிற்குக் காரணனும், தேன்றுளிக்கு நாவனும், எமது அவியைப் பக்குவஞ்செய்பவனுமாகிய (அக்கினியை) இவ்வியாகத்தின்கண் வருகவென்று அழைப்பேன்—(எ-று.)

4. எங்கள் போற்றுற் றிளனெனு மங்கியே !
தங்கு மிச்சுகத் தேரினிற் றேவரை
யிங்கு சேர்க்க, விதத்தின் மனுவென்பா
னங்க மாக வமைத்த நற்றூதனீ.

(இ-ள்.) இளன் (இட்) என்னும் பெயரையுடைய அக்கினியே! எங்களால் துதிக்கப்பட்டவனாய், உத்தமமான சுகமமைந்த தேரினில் தேவரையேற்றி யவர்களை இங்கு சேர்ப்பாயாக. மனுவென்பான் அன்போடு அமைத்த (தேவ) ஹோதா நீயே—(எ-று.)

5. அமல புந்தி யடைந்த நன்மேதைகா
ளமுதந் தோன்றிடு மவ்விதந் தக்கதாக்
குமுத நெய்யொடு கூடியவற்றை நீ
ரமையும், வேண்டு மொழுங்கி னடுக்கியே.

(இ-ள்.) ஞானவான்களாகிய இருத்துவிக்குக்களே! மரணத்தன்மையில்லாத (பர்ஹி யென்றும்) அக்கினி காணப்படும் அந்தவிடத்தில், நெய்யோடு கூடிய தருப்பைகளை யடுக்கவேண்டிய முறைப்படி யடுக்கி யமைப்பீர்களாக—(எ-று.) குமுதம்=தருப்பை,பர்ஹி யென்பதும் அது.

6. இன்று மிப்போ தியற்றிடு மிட்டியி
னின்று மெய்யொழுங் கோங்கு நியமன
மொன்றி மாந்தருக் கோவல வாயில்க
ளன்றெளியி னங்காந்து நலந்தரல்.

(இ-ள்.) ஸத்தியமாகிய ரிதத்தினைக் காக்கும் துவாரங்கள், இன்றும் இப்போது நடக்கும் இஷ்டிகளுக்காகப் புருஷர்களை யுள்விடுவனவாய் திவ்விய ஒளியோடும் (தங் கதவுகளைத்) திறந்து நலஞ்செய்யட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 24.

7. சொல்லு மிப்புகழ் யாகந் துதைந்திவ
ணல்ல வண்ணம் பரப்பிய நாணலி
னல்லும் வைக லழகினின் வைகுறப்
புல்லவென்று பொருந்தி யழைப்பமே.

(இ-ள்.) நக்தோஷஸா என்னும் (இரவையும், உஷஸையும் குறிக்கும்) பெயரையுடைய அக்கினி, எங்களுடைய (இந்த வேதியிற் பரப்பப்பட்ட) தருப்பையில் சோபன ரூபத்தோடு அமரும்வண்ணம் அழைக்கின்றேன்—(எ-று.)

8. தேவ வோதா விருவர் சிறந்தவர்,
மேவு தானுவின் மேன்மை வதிந்தவர்,
பாவு ஞானியர், பண்பி னிவ்வெக்கிய
மோவுறு தொளிர்ந் தோங்கிடக் கூவுவாம்.

(இ-ள்.) யாகப்பிரசித்தி பெற்ற தேவஹோதாக்களும், அழகான நாக்கோடு (நன்மொழியுள்ளவர் அல்லது அழகிய சுவாலையோடு கூடியவர்) கூடியவரும், கவிகளும், ஆகிய இருவர் இவ்வெக்கியத்தைநாங்கள்நன்கநடத்தக்கும்படி வந்திருக்கவேண்டுமென்று கூவியழைப்போம்—(எ-று.) இவ்விருவரும் அக்கினியும் மாதித்தனுமோ, அன்றி அக்கினியும் வருணனுமோ, அன்றி வருணனும் ஆதித்தனுமோ, யாராயிருப்பார்களென்று ஐயமுற்றுளளவர் மோட்சமூலர். (Maxmuller.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 13.

9. இளா ஸரஸ்வதி பாரதி யிம்மூவர்
இளையு மின்பச் சுகந்தரு தேவிமார்
தள முறவே பரப்பு தருப்பையில்
வள மருகா வகையினின் வைகலே.

(இ-ள்.) இளா, ஸரஸ்வதி, (மஹி) பாரதி (வன்னி மூர்த்தங்களா கிய)இம்மூவர் சுகத்துக்குக்காரணரான தேவியர்களும், அட்சயமில்லாதவ ராய்த் தருப்பையில் அமர்வார்களாக—(எ-று.) மஹியெனினும் பாரதியெ னினு மொக்கும்.

10. எதற்கு முன்னுதித் தெவ்வகை ரூபமுங்
கதித்தணைந்து கணக்கில் பலதொழி
லிதத்தி னுற்றுந் துவட்டா வெமக்கென்றே
யுதித்த நற்றுணை யாகவிங் கேத்துவாம்.

(இ-ள்.) சிரேஷ்டனும், விச்வரூபனும், (எவ்வகை யந்திரத்) தொழி லையுமாற்றுபவனுமான துவட்டா (என்னும்நாமம்வகித்த அக்கினி) கேவலம் எமக்கே அதிகமாக அநுக்கிரகஞ்செய்யட்டும்என்று இவ்வியாகசாலையிலழை யாநிற்போம்—(எ-று.) துவட்டா சப்தத்துக்குப் பலவிதத்தொழிலாளிகளி னது வேலைகளையும் செய்வதிற் சிறந்தவனென்பது பொருள்.

11. தேவ, தேவர் தமக்கென விவ்வவி,
யாவலோடு வனபதி, யார்த்திபி
னீவு செய்தளி; யிவ்வவி தந்தவன்
மேவு ஞான மிளிர்ந்து வளர்கவே.

(இ-ள்.) தேவனே! வன்ஸ்பதியே! (அவிபுசிக்குந்) தேவர்களுக்கு இவ்வவியைப் பங்கிட்டுத்தருவாயாக. இவ் வவிதரும் யஜமானனுக்கு (யாக கர்த்தாவுக்குப்) (பரலோகவிஷய) ஞானம் (உன்னருளால்) ஓங்கி நிற்கட்டும் —(எ-று.)

12. அந்தமா யஜமான னகத்தினின்
மந்திரங்கள் சுவாகா வயக்கியே
யிந்திரற் குறித்தீக விவ்வெக்கியம்;
நந்து தேவரை நாடி யழைப்பெனல்.

(இ-ன்.) யஜமானனது யக்ஞ கிருஹத்தில் சுவாகா என்று மீற் றோடு கூடிய மந்திரங்களைச்சொல்லி (ரித்விக்குகள்) இம்மகத்தைச்செய்யட் டும். யான் தேவர்களை ஈண்டழைப்பேன்—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 1.

14. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 4. சூக்தம் 3.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: விச்வதேவர்கள். அத்தியயனஸம்பிரதாயக் கிரமத்தோடுகூடியுள்ள மூலப்பிரதியில் இதனை விவரித்தெழுதியுள்ளதாவது: 1-ம், 2-ம், அக்கினி; 3 விச்வதேவர்கள்; 4 முதல் 12 முடிய மீண்டும் அக்கினி, என்பதாம்.

1. சோமபானஞ் சுவைக்கப் புரிந்திட
வோம வக்கினி, யொள்ளிசை நாடியே
யேம தேவ ரெல்லாரொடு மீண்டுறல்;
சேமஞ் சேர்ந்திட நீயும் வணங்குக.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களது பண்ணைக்கேட்டுச், சோமபானஞ் செய்யும் யாகத்திற்கூடும் எல்லாத்தேவர்களோடும் நீ வருக; வந்து நீயும் யாககருமஞ் செய்வாயாக—(எ-று.)

2. கண்ணுவக் குடியோ ருனை, விப்பிர!
வெண்ணி, யக்கினி, யாகக் கழைத்தன,
ரொண்ணு முன்றெழில் கூட்டி யுரைத்தனர்,
திண்ண மாகநீதேவரோ டண்மவே.

(இ-ள்.) விப்பிரனே! அக்கினியே! கண்ணுவ வம்சத்தினர் உன்னை யாகத்துக்கு வருமாறழைத்தனர். உனது கருமங்களையெல்லாஞ் சொல்லுகிறார்கள். தேவரோடு வருவாயாக—(எ-று.) 'ஒண்ணு முன்னிசை கூட்டி யுரைத்தனர்' என்றும் பாடம் அற்றேல். உனது புகழ்க்கீர்த்தனங்களை யுமுரைக்கின்றார்கள் என்பது பொருள். நியா: கருமங்கள், இசைகள்.

3 வாயு விந்திரன் மா விருகற்பதி
யாயு மித்திர னக்கினி யாதித்த
னீயுஞ் செல்வப் பக னிரும்பூடனு
மேயு மாருத ரிட்ட மிவர்தமை.

(இ-ள்.) இந்திரவாயுவிருவரையும், பிரகஸ்பதியையும், மித்திரனையும், அக்கினியையும், ஆதித்யனையும், பகனையும், பூஷனையும், மருத்துக்கணங்களையும்—(எ-று.) 'அக்கினி! வணங்குவாயாக' என இரண்டுபதங்கூட்டுக வென்பார் சாயணர். 'கண்ணுவர்கள் வணங்கட்டும்.' என்பார் மேனாட்டாசிரியர். பிரகஸ்பதி, பிரம்மணஸ்பதி, தேவர்களிடத்து மனிதர்க்காகப் பிரார்த்தனை செய்து பயனைப்பெறுவிப்பவன், தேவபுரோஹிதன், பிராமணர்களுக்குத்தலைவன். பூஷன் சூரியாபிமானிதேவதை, கன்றுகாலி பயிர்பச்சைகளை விருத்தி செய்பவன். பகன், செல்வந்தருபவன், அதனாலேயே ஈயுஞ் செல்வப்பகனென்றார். ஆதித்தியர் அதிதியின் மக்கள் பன்னிருவர், அழியாத சோதியர். மருத்துக்கணங்கள், ருத்திரனுக்கும் பிருச்நி (பன்னிற முள்ளபூமி)க்கும் புத்திரர்கள். புயலுக்கும் காற்றுக்கும் நாதர்கள்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 14.

4 வாகின் வள்ளத் திருக்கு மதுத்துளி
யோகை யோடு மதத்தை யுறுத்துவான்
பாகஞ் செய்தன சோமரச மிவை
தாகந்திரச் சமைந்த வுமக்கென.

(இ-ள்.) பாத்திரங்களிலுள்ள சோமத்துளிகள் மதத்தை விளைக்குந் தன்மையோடும் உங்களுக்காகப்பக்குவஞ் செய்யப்பட்டமைந்தன—(எ-று.) இந்திராதி தேவர்களே! என்ற சொற்ருடரைத்தலைக்கண்வருவிக்க–சாயணர்

5 கண்ணுவர்கள் கடிதுணை வேண்டியே
யெண்ணுற விரிக்குங் குசைகத்தரித்
தொண்ணும் யாவு முஞற்றி யவியொடு
வண்ணமாக வணங்கின ருன்னையே.

(இ-ள்.) கண்ணுவர்கள் காவல்பொருந்திய (தேவராதி) துணையை விரும்பியவர்களாய், வேதிமீது பரப்புவதற்கு வேண்டிய தருப்பைகளைநறுக்கிக்கொண்டவர்களாய், அழகாக எல்லாக்கிரியைகளையும் செய்துகொண்டவர்களாய், அவியை யேந்தியவர்களாய், உன்னை (அக்கினியை) வணங்கித் துதித்தார்கள்—(எ-று.)

6. நெய் யொழுகுவ நீடு மனத்தினு
லெய்புறு து தொடுக்கு மெழிலின
வைய வுன்னுடை வன்னிக டேவரைச்
செய்ய சோமங் குடித்திடச் சேர்க்கவே.

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) நெய்யொழுகுவனவும் மனத்தினுல் நினைத்தவுடனே (தேரிற்) பூட்டிக்கொள்ளுவனவும், (தேவரைச்சுமந்து வருபவையுமான) உனது வாகனங்கள் (குதிரைகள்) சோமபானஞ்செய்வதற்காகத் தேவரைக்கூட்டிக்கொண்டு வரட்டும்—(எ-று.) வன்னிகள்—வாகனங்கள் என்பது பொருள்.

வருக்கம் 26.

7. அங்கி மெய்வளர்ப்பார் துதிக்கானவர்
தங்க சிக்குவை தோய்ந்தவ, கள்ளினை
யங்க மாக மனைவியர் தம்மொடே
யிங்கருந்த வணங்கி யியைக்கவே.

(இ-ள்.) நல்ல நாக்கோடு கூடிய அக்கினியே! உண்மையை வளர்ப்பவரும், ஸ்தோத்திரபாத்திரமானவருமான தேவரைப் பத்தினிகளோடு கூடினவர்களாய்ச்செய்க. அவர்களுக்குச் சோமபாகத்தையூட்டுக—(எ-று.) பாட்டில், துதிக்கானவர் கள்ளினையருந்த அவரை மனைவியரோ டியைக்க, வென்றுள்ளது. இரண்டும் பொருள் ஒன்றுதான்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

8. எவரெவரவியேற்கத் தகுந்தவ
ரெவரெவ, ரங்கி, போற்றற்குரியவ
ரவரவ ருன்றன் சிக்குவையான்மது,
சுவைபெற 'வஷட்' டோய்ந்ததை யுண்கவே.

(இ-ள்.) எவரெவர் யாகபலிக்குரித்தானவர்களோ, எவரெவர் போற்றத்தகுந்தவர்களோ, அவ்வத்தேவர்களெல்லாம், அக்கினியே, உனது நாக்கின் துவாரா, 'வஷட்' என்னும் ஈற்றோடு கூடிய மறைகளைக்கூறும் இந்த யாகத்தில் மதுவையுண்ணட்டும்—(எ-று.) வஷட் அக்கினியில் ஆவுதி பெய்யும்போது சொல்லப்படுமோர் பிரயோகச்சொல்.

9. எல்லி னல்லொளி யேய்ந்த விண்ணின்றுமே
நல்ல விப்பிர னேம நடத்துவோன்
வல்ல தேவ ரெல்லாரையும் வைகறை
பெல்லுற விங்கழைத்துத் தருகவே.

(இ-ள்.) சூரியவொளிபரந்த விண்ணுலகத்தினின்றும், காலையில் விழிக்கவல்ல தேவர்கள் யாவரையும் உஷற்காலத்தில், விப்பிரனும், ஹோதாவுமாகிய அக்கினி கொண்டுவரட்டும்—(எ-று.)

10. வாயு தன்னொடு, மித்திரன் மாட்டுவாய்ந்
தேயு நல்லொளி தம்மொடு, மிந்திரன்,
றூய விச்சுவ தேவர் தொகையொடுந்,
தோயு மக்கினி சோமக்க ளார்கவே.

(இ-ள்) வாயுவினோடும், மித்திரனது தேஜோவிசேஷ ரூபங்களோடும், இந்திரனோடும், விச்வதேவர்களோடுந் (அல்லது எல்லாத்தேவர்களோடுங்) கூடிய அக்கினியே! (உனது பாகமாகிய) சோமமதுவைக்குடிப்பாயாக—(எ-று.) இந்திரனொடு மெனவிரிக்க.

11. அங்கி நீ மனு வாக்கிய தூதனு;
மங்க மாகவே யாகத் தமர்கிறு;
யிங்கு தோன்று மிவ்வெக்கியந் தன்னையுந்
துங்க மாக்க வணங்கித் தொடங்குக.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ மனுவினால் இதமாக வமைக்கப்பட்ட ஹோதாவாவாய், அழகாக யாகந்தோறு மமாகிறாய். இங்கு நடக்குமிவ் வெக்கியத்தையும் பரிசுத்தப்படுத்தி யமைவாயாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 15.

12. ஆவலோடுங் கதிமதி யார்ந்தன,
மேவு மாந்தரைக் கொண்டு செலுத்துவ,
தேவ, தேரின் வடவையைப் பூட்டுக;
தேவரை யிங்கழைத்து வருகவே.

(இ-ள்.) நடையிற்சிறந்தனவும், ரதாரூடர்களைக்கொண்டுசெல்லுவனவும் ஆனவைகளை (குதிரைகளை)த் தேரிற்பூட்டுவாயாக. தேவர்களை இங்கு சுமந்துகொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) இவ்வடவைகளுக்கு ரோஹிதர்களென்று பெயர், செந்நிறம் வாய்ந்துள்ளதாலென்க. கதிமதி=கதிக்கானமதி.

வருக்கம் 27.

15. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 4. சூக்தம் 4.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: முதல் 6 இருக்குக்களுக்கு முறையே இந்திரன், மருத்துக்கள், துவஷ்டா, அக்கினி மித்திராவருணர், இவர்களாம்; அடுத்த 4 இருக்குக்களுக்கு செல்வகாரணனை அக்கினி; 11க்கு அச்வினிகளிருவர்; 12க்கு மீண்டும் அக்கினி.

இவர்களோடு இருதுவையுங் கூட்டுக. இவ்விருதுக்கள் (இரண்டு மாத) காலாபிமானி தேவதைகள்.

1. இருதுவோ டியைந் திந்திர சோமத்தைப்
பருகுக; நிறை வுள்ள மளிப்பன,
சருவதா வு னகட்டி னுறுவன,
பருகு மிந்துக்கள் பண்பி னுழைகவே.

(இ-ள்.) இருதுவினோடியைந்து, இந்திரனே, சோமத்தைப்பருகுவாயாக; திருப்தியைத்தருவனவும், என்றும் உன்வயிற்றில் தங்குவனவுமான இந்துக்கள் (சோமத்துளிகள்) உனக்குள் நுழையட்டும்—(எ-று.)

2. மருதரே நீர் மருவு மிருதுவோ
டரிதிற் போத னமைக்குங் கலங்கொடே
பருக; வெம்மகந் தூய்மைப் படுத்துக;
உரைதருவ ரித்தன்மையை, வண்மையீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! இருதுவோடுகூடப் போதனது பாத்திரத்திலிருந்தே (சோமத்தைப்) பருகுவீராக; எமது எக்கியத்தைப்பரிசுத்தப்படுத்துக. சோபன தானத்தோடு கூடியவர்களே, உமது இப்பரிசுத்தப்படுத்துந்தன்மை உலகப்பிரசித்தம்—(எ-று.) போதன், பரிசுத்தஞ்செய்பவன்: மருத்துக்களுக்கென்று சோமத்தையூற்றி யாவுதி செய்பவன்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

3. அரதநங்க ளழகி னளித்திடும்
வரத னுதலின் மன்னு மனைவியோ
டிரத மார்க விருதுவைக் கூட்டியே
சரத நேட்டா தரிக்க விவ்யாகமே.

(இ-ள்.) மனைவியோடு கூடிய நேஷ்டாவாகிய துவஷ்டாவே! இரத்தினங்களளிப்பவனுதலாற், சோமத்தை இருதுவோடு குடிப்பாயாக;—(எ-று.) நேஷ்டாவும் துவஷ்டாவும் ஒருபொருளன. துவட்டாவின் பொருளை ம. 1. சூ. 13. ரிக். 10. லுரையிற்காண்க.

4. அக்கி யிவ்விடந் தேவரை யழைத்திடா
யங்க மாக யமை மூவிடத்தினுந்
தங்குமாறு தயக்கி யிருதுவோ
டிங் கவரை யலங்கரித் தார்கவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! இந்தயாகதலத்துக்குத் தேவரைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக. மூன்று சவனங்களிலு மவர்களுக் கேற்பட்டவிடத்திலவர்களை யமைப்பாயாக, அவர்களையலங்கரிப்பாயாக, சோமத்தை இருதுவினோடு குடிப்பாயாக—(எ-று.)

5. பனவன் பொற்கலச் சோமம் பருகுக
வின விருது குடித்ததன் பின்னரே;
யினிநி யிந்திர நின்னிருந் தோழமை
துனிதராத குணத்திற் றுதைந்ததே.

(இ-ள்.) பிராம்மணனது தனகாரணமான பாத்திரத்திலிருந்து சோமத்தை இருதுக்கள் குடித்தபின்பு, இந்திரனே! நீயுங்குடிப்பாயாக; உன் தோழமை பிரியக்கூடியதல்ல—(எ-று.)

6. விரதங் கைக்கொளு மித்ர வருணர்காள்!
சரத மாக வளர்ந் தெப்பகைவருந்
கருதி வாட்ட வியையாக் கடிமகத்
திருதுவோடு மியைந்திரிருவரே.

(இ-ள்.) விரதத்தை மேற்கொண்டவர்களாகிய மித்திராவருணர்களே! நீங்களிருவரும், விருத்தியாவதும் பகைவரால் நாசஞ்செய்யமுடியாததுமான இவ்வேள்வியத்தினிடத்து இருதுவோடுவந்து சேர்ந்தீர்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 28.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 14.

7. நல்வகையினிற் சோம நசுக்கிடக்
கல்லினைக் கரத் தேந்தியோர் யாகத்தே
செல்வம் வேண்டி, யச் செல்வந்தரு மெரிக்
கெல்பெறுந் துதி யோமத் தெடுப்பரே.

(இ-ள்.) ஸோமலதையை நசுக்குங்கற்களைக் கைகளிலேந்திய இருத்துவிக்குக்கள் செல்வ ஆஸக்தியுள்ளவராய்ச் செல்வத்தைத்தரும் அக்கினி தேவனை அக்கினிட்டோமாதியாகங்களிற் றுதிப்பார்கள்—(எ-று.) ஆதி யென்றதனால் சோமயாகமாகிய உக்தியத்தையுங்கொள்ளுக.—சாயனர்.

8. ஆக்க மீபவ னுக்கும் புகழ் வளர்ந்
தோக்க மெய்தும் வசு வொக்கிகவே;
யூக்கி யாங்க ளொளிபெறு தேவர்நின்
றுக்குவோ மித்தகைமைய செல்வமே.

(இ-ள்.) செல்வந்தருபவனாகிய அக்கினி, கீர்த்தி பெருகுகின்ற செல்வத்தை யெமக்குத்தரட்டும். யாங்கள் தேவர்களிடத்திலிருந்து இத்தகைய செல்வத்தையே பெறுகிறோம்—(எ-று.)

9. நிதி தருபவ னோர்ந் திருதுக்களோ
டதியுவப்பி னணைந்து துவட்டாவின்
றதியுறுங் கலஞ் சார்ந்து குடிப்பனாற்;
கதியொடு மவி தந்தபிற் செல்கவே.

(இ-ள்.) திரவிணோதா (செல்வந்தருபவன்) வாகிய அக்கினிதேவன் இருதுக்களோடு நேட்டா (துவட்டா) வினது பாத்திரத்திலிருந்து குடிக்க விரும்புகிறான். ஓமத்தலத்துக்கு வந்து ஓமஞ்செய்தபின்னர்ச் செல்லுங்கள் —(எ-று.)

10. செல்வ மீபவ! சிரி னிருதுக்கள்
மல்க வுன்னை மதித்துத் துரியமாய்ப்
பல்துதியாற் பரவு மெமக்கு, நீ
நல்வளந்தரு நாயக னாகுக.

(இ-ள்.) செல்வந்தருமக்கினி தேவனே! இருதுக்கள் வளம்பெற உன்னை நான்காமுறை பூரணமாக வணங்கினோம், அதனால் எங்களுக்கு நீ கட்டாயமாய்ப் பொருள் கொடுப்பவனாகுக—(எ-று.)—துரியம்=சதுர்த்தம் பூரணம். இந்திரன், மருத்துக்கள், துவட்டா, அக்கினி, என நான்காவதாக வைக்கப்பட்டிருத்தலால் நான்காவனாக உன்னைத்துதிக்குமெமக்கு' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் என்பர் (Ludwig) லுட்விக்கென்பவர்.

11. தூய செய்கை துதைந்த விரதரே!
பாயெரி யொளி ரச்வினி தேவர்காள்!
ஏயு மெக்கிய மேற்பீ ரிருதுவோ
டீயு மிம்மது வேன்று பருகவே.

(இ-ள்.) சரியான விரதமுடையவர்களே! பிரகாசம் பொருந்திய அக்கினியோடுகூடிய அசவினி தேவர்களே! இவ்வெக்கியத்தை நிர்வகிப்பவர்களே! இருதுக்களோடு மதுரமான சோமத்தைப்பருகுங்கள்—(எ-று.)

12. இல்லி ஞேங்கிடு தீயி னிருதுவி
னல்ல வெக்கிய நாடி வளர்க்கிறுய்!
சொல்லும் பத்தி துதைந்தவற், கிகையோய்
மல்லற் றேவரைப் பேர்ற்றி வணங்கலே.

(இ-ள்.) தாதாவாகிய (அக்கினியே!) நீ காருகபத்திய அக்கினியாய் இருதுவோடு யக்ஞத்தை நிர்வகிக்கிறுய். அதனுல் தேவகாரியப்பிரியனுன யஜமானனுக்காகத்தேவர்களை வணங்குவாயாக—(எ-று.) இருதுவின் இருதுவினேடு என்றபடி.

16. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 1. சூக்தம் 5.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷமேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: இந்திரன்.

1. இச்சை தோய்த்திடு மிந்திர சோமத்தை
நச்சி நீகுடித் தாநந்த நண்ணுமா
றச்சுவங்க ளுனையிங் கணைக்கலே
பெச்சமில் லொளிக் கண்ணின ரேத்தலே.

(இ-ள்.) இச்சைகளையளிக்குமிந்திரனே, சோமபானுர்த்தம் உனது குதிரைகள் உன்னையிங்கே சுமந்துகொண்டுவரட்டும். குறைவில்லாத ஒளியாகிய (சூரியனைப்போன்ற, கண்ணினையுடைய இருத்துவிக்குக்கள் (உன்னைத்துதிக்கட்டும்)—(எ-று.) எத்தலே என்ற பதம் வடமொழி மூலத்திலில்லை, சாயனருரையிற்கண்டது.

2. நெய்யுறையும் பொரி யிவணேர்ந்தன;
வைய மீச்சுகங் வாய்ந்ததி னேற்றியே
பைய விந்திரன் றன்னை ப்பரியிரண்
டைய கூட்டி யழகி னமைக்கலே.

(இ-ள்.) நெய் கலந்த பொரி யிங்கே யுள்ளவற்றையுத்தேசித்துச் சுகதமமானதேரில் (இந்திரனது) குதிரைகளிரண்டும் அவனை யேற்றி (வேதிக்குச்சமீபத்தில்) கொண்வெர்துவிடட்டும்-(எ-று.) பாட்டில்முதலடி தனியே பொருண்முடியோடு கூடியுள்ளது.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 16.

3. இந்திரன்றனை யெல்லுறும் வைகலி,
னிந்திரன்றனை யாக நடக்கையி,
லிந்திரன்றனைச் சோமங் குடிக்கென,
வந்தமாக வழைப்ப மியாங்களே.

(இ-ள்.) இந்திரனைப் பிராதஸ் ஸவனகாலத்திலும், இந்திரனை ஸவன மத்தியிலும் (அல்லது மாத்தியான்ன ஸவனத்திலும்) (ஸவன முடிவிலும் அல்லது சாயங்கால ஸவனத்திலுங்கூட, அதாவது ஸவனத்திரயத்திலும்) இந்திரனைச் சோமங்குடிப்பதற்காகவழைப்போம்—(எ-று.) இவ்வடையாள மிட்ட கோடுகளுக்குளிருப்பன மூலத்திலில்லாமல் வியாக்கியான கர்த்தாக் களால் விரிக்கப்பட்டுள்ளன, இந்நூல் முழுமையும் இதுவே நடப்பு.

4. உளைநெடும்பரி யூர்ந்திவ ணிந்திர
களிதருஞ் சுலைத கான வருகவே
துளிதரு மது தோய்ந்த பொழுதுனை
விளிதருங் குரலோடும் விளிப்பமே.

(இ-ள்.) நெட்டுளைகளோடுகூடிய குதிரைகளின்மேலேறி, இந்திரனே, சோமத்திற்கருகில் வருவாயாக. சோமாபிஷவகாலத்தே யுன்னை (உரக்க) வழைப்போம்—(எ-று.)

5. புகழியம்பிப் புரிந்திடும் யாகத்தி
னகனமர்ந் துவந் தாதரித் தாளுக;
மிகவும் வேட்கை மிகுத்த கவுரமா
விகல நற்சுதை யெண்ணிக் குடிக்கவே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) உனது புகழ்த்துதிகளைக் கூறிப் புரிகின்ற இச்சோமங்கூடிய ஸவனத்தினிடத்து வருக; நீர் வேட்கைமிகுந்த கௌர மிருகத்தைப்போலச் சோமத்தைக்குடிப்பாயாக—(எ-று.) கௌரமிருகம்= மான்; ஒருவகையெருமை (Bos Gaurus) யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

வருக்கம் 30.

6. இங்கு நீள விளைத்த தருப்பையிற்
பொங்கு வள்ளம் பொருந்து சோமச்சுதை
யங்க மாக வனைந்தன, விந்திர
மங்குறு வலி வாய்ந்திட மாந்தலே.

(இ-ள்.) இங்கு விரிக்கப்பட்ட தருப்பையின்மேற் சோமத்துளிகள் பாத்திரங்களிலமைந்துள்ளன; இந்திரனே! பலம்பொருந்துமாறு அவற்றைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.)

7. இவன் டலைமை யியைந்த வித்தோமமுஞ்
சுவையி னுன்னிதயந்தனைத் தோய்ந்து சி
ரேவையினும் மிகவேய்ந் துனைத்தோய்ந்தயிற்
சுவையிற் சோமச் சுதையினை மாந்தலே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) இங்கு யாங்களுரைக்குந்துதிகள் தலைமையையெய்தி உன்மனத்திற்கங்கீகாரமாய் உத்தம ஸுகத்தைத்தரட்டும். அதற்குப்பின், பிழியப்பட்ட சோமத்தைப்பருகுவாயாக—(எ-று.)

8. சவனஞ் செய்த சுதைத்துளி யாவையுங்
கவனமாகக் குடித்துக் களித்திட,
வுவமையில் வலிபோங்கு விருத்திரன்
றுவள விட்டிடு மிந்திரன் றேய்வனே.

(இ-ள்.) விருத்திரவதஞ்செய்யுமிந்திரன், சோமங்குடிப்பதற்காகவும், ஸோமம்பிழியுஞ்சவனத்தில் எல்லாத் துளிகளையுங்குடித்து மதமடைவதற்காகவும் வருகிறான்—(எ-று.)

9. ஆவு மாவு யனைத்தெ மவாவெலா
மேவுமாறு விளைத்துத் திருத்திசெய்;
பாவு நன்மனப் பத்தியினே டுனைக்
கூவி நின்சிர் சதமக கூறுவாம்.

(இ-ள்.) பசுக்களையுங் குதிரைகளையுந்தந்து, எமது ஆசையெல்லாம் நிறைவேறுமாறு செய்வாயாக. சதக்கிருதுவே! உன்னை யாங்கள் எப்போதும் அத்தியயனபரராய் நின்று துதிப்போம்—(எ-று.)

வருக்கம் 31.

17. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 4. சூக்தம் 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: இந்திரா வருணரிருவரும்,

1. வருண னிந்திரர் வான்பெறு சோதியோர்
கருணையோடு மளித்திடப் போற்றுவேன்;
இருவரும் மெமைச்சார்ந்து புரந்துபிற்
பெருகு மின்பத்தை யூட்டிப்பிறங்கலே

(இ-ள்.) மிக்க சோதியுள்ள இந்திராவருணர்கள் எம்மைக்காக்கவென்று துதிப்பேன்; அவர்களிருவரும் எங்களைக்காத்தபின் எங்களுக்குச் சுகந்தருவார்களாக—(எ-று.) வான்பெறுமன்னர்களென்பதும் பாடம். இந்திராவருணர்களிணைத் தெய்வங்கள். இதுபோலவே, அக்கினிசோமர், இந்திரவாயுக்கள், இந்திராக்கினிகள், இந்திரபிரஹஸ்பதி, இந்திரசோமர், மித்திராவருணர், இந்திரபூஷர்கள், இந்திரவிஷ்ணுக்கள், தியாவாப்பிருதிவிகள், சோமருத்திரர்கள், எனவரும்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 15.

2. போற்று மாந்தர்ப் புரக்கு மிருவிரும்
போற்று வோர்தங் குறிப்பிற் புரந்திடச்
சாற்று மென்னொத் துரைத்திடும் விப்பிர
னேற் றழைத்த வுடனெதிர் தோன்றுவீர்.

(இ-ள்.) மனிதர்களது யோககேக்ஷமங்களைத் தாங்குபவர்களே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோரைக்காக்குமாறு என்னொத்த விப்பிரன் கூவவும் வருவீர்—(எ-று.)

3. இந்திரா வருணரெ னிருவர்கா
ளந்தமாக வெம்மாசைக் குரியபொன்
றந்தெமை மனப்பூரணத்தே யமைத்
தெந்த நல்லரு கேய விரப்பமே.

(இ-ள்.) இந்திரா வருணரென்னுமிருவர்களே! எம்மாசைக்கேற்ற பொன்னையளித்து எப்போதும் எம்மருகிலேயே யிருக்கும்படி பிரார்த்திப்போம்—(எ-று.)

4. யாமியற்றிடுஞ் சோமம் பலபொருள்
தோமறச் சிறந் தோங்குத றாக்கவே,
வாமம் பல்வகைத் தோன்றுஞ் சுமதியோர்
தோமமு; மும்மனக்கொடை தோய்க யாம்.

(இ-ள்.) எங்கள் கருமங்களில் உபயோகப்படுஞ் சோமமானது (தயிர், தண்ணீர் முதலிய) பலவகைப்பொருள்களாலானதுபோல, நல்லபுத்திமான்களான ரித்விக்குக்களின் ஸ்தோத்திரமும்பலவிதமாயிருக்கும். அதனால் (இந்திரா வருணர்களே!) எங்களது அவிப்பாகத்தை ஸ்வீகரிக்கும் உமது பிரஸாதத்தினால் நாங்கள் அன்னப்பிரதர்களாயுள்ள புருஷர்களுக்கு மத்தியில் முக்கியர்களாயிருக்கட்டும்—(எ-று.) இச்செய்யுள் சாயணருரைப்படி பாடியது. வரையிலாது வலியளிக்கும்மும, துரைபெறும் வலி தன்னிலு மும்முடைப், புரையிறன்மம்பொருந்து குணத்தினுந், தரையிற்பங்கு தரித்தனமாகுக. என மேனாட்டாசிரியர் மொழிபெயர்ப்பார். பிறர்க்குப் பலந்தரும் உமது பலத்திலுந், தர்மகுணத்திலும் யாங்கள் பங்குபெறட்டும் என்பதாம். வாஜம் அன்னமென்பார்சாயணர் மொய்ம்பென்பார்மற்றவர். அதுபோலவே சச்சி ஸோமமென்றார் அவர் உரமென்றார் இவர்.

5. ஆயிரக் கணக்காக வளித்திடுந்
தூய விகையர் நாப்பட் கிருதுவா
யேய விந்திர; னெண்ணில் புகழ்பெறல்
மேய நற்றுதியோர்க்கண் வருணனே.

(இ-ள்.) இந்திரன் ஆயிரக்கணக்காகத்தானஞ் செய்வாரின் மத்தியில் (உத்தமதான) கர்மமுள்ளவனுமிருக்கட்டும்; வருணன் ஸ்துதிசெய்வாரது நடுவில் நல்ல கீர்த்தியை யடையட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 32.

6. அன்னவர் பரிபாலனத் தியாங்களு
முன்னதப்பொருள் பெற்றுக் குவிப்பமாற்
பொன்னு மெங்கட்குப் போதிய வுண்டபிற்
பன்னு சேம நிதிக்கும் பரவவே.

(இ-ள்) அவ்விந்திராவருணர்களது காவலில் யாங்கள் வேண்டிய பொருளைப் பெற்றுச் சேர்த்துவைப்போமாக. நாங்கள் அனுபவித்தது போக மிகுதியாகச்சேமநிதிக்கும் பொன்விஸ்தாரமாக உண்டாகட்டும்—(எ-று.)

7. இந்திரனொ டியைந்த வருணனே!
சுந்தரப் பல் விதப்பொரு டோய்குவா
னந்தமாக வுமையழைப்பே னெமைச்
சந்ததமுஞ் செயம்பெறச் செய்கவே.

(இ-ள்.) இந்திராவருணர்களே! (மணிமுத்தாதிபேதத்தோடு கூடிய) பலவிதப்பொருள்களையும் யாங்களடையும் வண்ணம் உம்மை யானழைப் பேன். எப்போதும் யாங்களே (யுத்தத்திற்) சயம்பெறுமாறு செய்க— (எ-று.)

8. துங்க விந்திரற் றோய்ந்த வருணனே!
யெங்கள்பக்கலி னேய்கென வுங்களை
யங்க மாக வழைக்குங் கவிகள்கேட்
டிங்கெமக் கிறையிற் சுகமீகவே.

(இ-ள்.) இந்திரா வருணர்களே! எங்கள் பக்கத்திலேயேயிருங்க ளென உங்களைச் சேவித்துநிற்கு மெங்களுக்கு உடனே ஸுகத்தையளிப்பீர் களாக—(எ-று.)

9. பெற்று நீங்கள் பிறக்குறுஞ் சீர்மிகு
நற்றுதி மொழி நானுமக் காற்றின
முற்ற வும்மிடத் திந்த்ர வருணரே
யுற்றடைந் துமை பெய்துக வின்றுமே.

(இ-ள்) நீங்கள் பெற்றுப் பெருமைப்படுத்துகின்ற சிறப்புமிகுந்த துதிகளை யானுங்களுக்காகச் செய்தேன். இந்திரா வருணர்களே! அவை கள் முழுவதும் உம்மிடத்தில் வியாபித்து நிற்கட்டும் --(எ-று.)

வருக்கம் 33.

18. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 1.

9 இருக்குக்கள்கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: 1-3 பிரஹ்மணஸ்பதி; 4. இந்திரன், சோமன், பிரஹ்மணஸ்பதி; 5 இவர்களோடுகூடிய தட்சிணை, 6-9. ஸதஸஸ்பதி; கடைசிக்கு நராசம்ஸனுமாம்,

1. அந்தணர்த மரும்பதி சோமத்தை
நந்தும் வண்ணம் பிழிந்திடு நங்களை
யந்த வௌசிஜன் கட்சிவா னென்னவே
சுந்தரப்புகழ் தோய்ந்தவ ராக்கலே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி யென்னுந் தேவனே! சோமாபிஷவஞ் செய்யும் யாங்கள் உசிஜபுத்திரனான கட்சீவானைப்போலக்கீர்த்தியடையுமாறு செய்க—(எ-று.) கட்சீவான் பஜ்ரகோத்திரத்தான்; உசிஜ புத்திரன்; பின்னர் மண் 1 சூக்தம் 116 முதல் 126 வரையிலுமுள்ள மறைகளைக்கண்டவன். இவ்வுசிஜை பெண்பாலென்றும், அங்கராஜன் மனைவியின் தாசியென்றும், அவளுக்கும் (உச்சித்தியனுக்கும் மமதைக்கும் பிள்ளையாகிய) தீர்க்க தமஸனுக்கும் தோன்றல் கட்சீவானென்றும், தெரிகிறது. தீர்க்கச்ரவஸ் என்பவனையும் பெற்றவள் இவளே. அந்த, பண்டறிசுட்டு.

2. எவன் றனந்தரு செல்வவா, னோயினை
யெவன் பரிகரித் தீபவன் புஷ்டியை,
யெவன் றுரித பலனை யியைப்பவ,
னவ னமையடைந் தின்னு மருள்கவே.

(இ-ள்.) தனத்தைத்தருஞ் செல்வனும், நோயைப்பரிகரிப்பவனும், புஷ்டியை வளர்ப்பவனும், சீக்கிரத்திற்பலன்றருபவனுமாகிய பிரஹ்மணஸ்பதி இன்னும் நம்மாட்டுறைந்து அருள்செய்யட்டும்—(எ-று.) 'எவனிடத்துத் துரித மியைந்ததாம்' என்பதுமூலத்துக்கொத்த 3ம் அடி. பொருளொன்றே.

3. பற்றலர்தம் பழிமொழிச் சாபமு,
மற் றுலகின் மரிப்பா ரெதிர்ப்பு, மெம்
முற்றடையா. துஞற்றுக; வந்தணர்க்
குற்ற நற்பதி காக்க வுவந்தெமை.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! பகைவாது பழிச்சொற்களும் சாபமும், மாணதர்ம முடையவாது பகையும் எம்மையடையாது செய்க. எம்மைக்காப்பாற்றுவாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 1.

4. யாருக் கிந்திர னந்தனர் தம்பதி
சிரிற் சோமன் சிறந்த விம்மூவரு
மேரிற் றம்மரு ளூட்டி யியைக்கிறார்
பாரிற் கேடு படாரா தவ்வீரர்க்கே.

(இ-ள்.) இந்திரனும், பிரஹ்மணஸ்பதியும், சோமனும், எவனுக் கருள் செய்கிறார்களோ அவனே வீரியம் வாய்ந்தவன்; அவனுக்கு நாசமேயில்லை —(எ-று.) சோமன் = சோமாபிமானி தேவதை.

5. அந்தணர் பதி நீயும் வலாரியுந்
தந்த தக்கிணை தானு நற்சோமனு
மந்த மெய்து மம்மானவன் றன்னையே
பந்த மூட்டிடும் பாவநின் றோம்பலே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியும், இந்திரனும், ஸோமனும், தட்சிணை யும், மரணதர்மமுள்ள (அநுட்டாதாவாகிய) அம்மனிதனைப் பாவங்களடை யாதபடி காக்க—(எ-று.) தட்சிணை பிராஹ்மணர்களுக்குத்தரு நன்கொடை; ஈண்டு பெண் டேவதையாக உருவகப்படுத்தினார்.

வருக்கம் 34.

6. அவைத னற்புத நாயக, னிந்திரன்
சுவைபொருந்திய தோழன் றனத்தினை
நவையி லின்பொடு நல்குவோன் மாட் டியான்
றவ நெருங்கினேன் சார்ந்த மதியொடே.

(இ-ள்.) இந்திரனுடைய நற்றோழனை . ஸதஸஸ்பதியை (அக்கினியை), செல்வமளிப்பவனை, யான் அடுத்து நின்றேன்—(எ-று.) இருவருஞ் சேர்ந்து சோமங் குடிப்பதாற்றோழனென்றார். ஸநிம் என்பதற்கு அறிவினை நல்குவோன் எனப்பொருள் கொள்ளுவார் மேனாட்டாசிரியர். ஸதஸஸ்பதி ஸபைக்கு நாயகன்.

7. பாவு தாய மதிபரந்தோனுக்கும்
யாவ வின்றி யொழுங்கி னெவ்யாகமும்
மோவலின்றி நடைபெறு தன்னவன்
றுவு யோகந் தருகுவன் ஞானத்தே.

(இ-ள்.) கார்ய விவேசன ஞானம் மிகுந்தவனுக்கும், ஒழுங்காகக் காரி யஞ்செய்வதற் கருள் செய்யும் அந்த ஸதஸஸ்பதி (அநுஷ்டான) ஞானத் தோடு கூடிய யோகத்தையளித்து (யாகஞ்செய்விப்பான்)—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 19.

8. அவிசொரியு மவனை வளர்ப்பனற்
சவிபெறு மக முற்றுறச் சார்த்துவான்;
சுவையிற் றேவரைப் போற்றிடுந் தோத்திர
நவை யுறுத நணுகு மவர்முனே.

(இ-ள்.) அவிதரும் யஜமானனை (ஸதஸஸ்பதி) வளர்ப்பான்; நல்ல வண்ணம் யாகம் முற்றுப் பெறுமாறு செய்வான்; தேவரை நோக்குந் தோத்திரங்களும் அத்தேவரை யடைந்து நிற்கும்—(எ-று.)

9. திட மிருத்தவன் சீர்மிகுத்துப் பரந்
திடமகன் றெளிர்ந்தோ னரசம்ஸனைப்
படிவம் வானெனப் பல்கிய தேசொடு
மடர் மகம்புரி யாசானெனக் கண்டேன்.

(இ-ள்.) திடமிருந்தவனும், மிகவும் வியாபித்துள்ளவனுமாகிய நாரசம்ஸனை (அக்கினியை) விண்போன்ற தேஜஸோடுகூடிய ஆசாரியனாக விருக்கப் பார்த்தேன்—(எ-று.) நாரசம்ஸன். (மண். 1. சூ. 13. ரிக். 6. பார்க்க.)

வருக்கம் 35.

19. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 2.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினியு மருத்துக்களும்.

1. அழகி னற்று மகத்தை யணைந்து, பா
லொழுகு பான முவந்திட, லக்கினி,
விழைவு பெற்றுய், மருத்துவர் தம்மொடும்
பழகிக் கூட்டி யவரோடும் பாவவே.

(இ-ள்.) அழகாகவாற்றப்பெறும் இம்மகத்தின்கண் சோமங்குடிக்க வருவாயாகவென்று, அக்கினியே, அழைக்கப்பட்டாய். மருத்துவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக.—(எ-று.)

2. தேவராயினு மக்களே யாயினும்
யாவ ராயினு முன்றன் சவனத்தைக்
கேவலப் படுத் தோங்கு கிற்பா ரலர்;
நீவருக மருதரொடு மகான்.

(இ-ள்.) உனது ஸவனத்தை உல்லங்கனஞ்செய்யுந் தேவரும், மனிதரும், உத்கிருஷ்டர்களாவதில்லை. அதனல் மகானுகிய அக்கினியே, மருத்துக்களோடு நீ வருவாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

3. கேடுரு மூளங் கிஞ்சித்து மெய்துருப்
பிடிற் பேரிரஜத்தல மோர்ந்தவர்
நாடு மெல்லா மருத்துவத் தேவரோ
டீடி லங்கி யணைந்துற லிங்ஙனே.

(இ-ள்.) கொஞ்சமுந் துரோகசிந்தையில்லாதவரும், ரஜஸை (மழை பெய்யக்கூடிய அந்தாவிடங்களை) நன்கறிந்தவரும், ஒளிபொருந்தியவருமா கியஎல்லா மருத்துவர்களோடும் அக்கினியே இங்குவருக—(எ-று.) எல்லா வென்றது மருத்துரெழுவரானமைபற்றி. தேவர்—ஒளி பொருந்தியவர்.

4. உக்கிரத்த ருவந் துதகத்தினுற்
றக்கவா றருச்சிக்கப் படுபவர்
மிக்க தம்மை மிகுவலியிற் பிற
ரொக்கலாத மருதரோ டேய்க, தீ.

(இ-ன்.) உக்கிரமுள்ளவரும், தண்ணீரினுல் அருச்சிக்கப்படுபவ ரும், (மழையினுற் சம்பாதிக்கப்படுபவரும்) திரஸ்காரஞ்செய்ய முடியாத வலிமையுடையவருமான மருத்துக்களோடு, அக்கினியே, வருவாயாக —(எ-று)

5. ஒண்மையர் தமதோங்குமெய் கோர்மாந்
திண்மை வாய்ந்தவர் செம்பொரு டோய்ந்தவ
ரெண்ணலரை யெடுத்து விழுங்குவோர்
நண்ணு மாருதரோ டெரி நண்ணலே.

(இ-ன்.) சுப்பிரமான காந்தியுள்ளவரும், கோரரூபமுடையவரும், மங்கலப்பொருளுடையவரும், பகைவரையெடுத்து விழுங்குபவருமான மரு த்துக்களோடு, அக்கினியே, வருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 36.

6. வட்ட வான்றலை வாய்ந்த பரிதிமீ
திட்ட மாகவே தேவரென் வமர்ந்
தட்டகாச மடுக்கு மருத்துவ
ரோட்டி யங்கி யுவப்பின் வருகவே.

(இ-ன்.) சூரியனுக்குமேல் விண்ணுலகத்தே யொளிரும் தேவர்க ளாகிய மருத்துக்களோடும், அக்கினியே, வருவாயாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 19.

7. திரைகடற் சலமீ தலைசேரவும்
பருவதம் பல திக்குறவும் புரி
மருதரோடு மகத்தினை நாடியே
யெரிதயங்கிடு மக்கினி யிங்குறல்.

(இ-ள்.) சமுத்திரத்திலலையுண்டாகவும்; (மேகமாகிய) மலைகள் பலதிசையுமோடவும், புரிகின்ற மருத்துவரோடு, அக்கினியே, வருவாயாக —(எ-று.) பருவதம் ஈண்டு மேகமாகிய மலை. 'திரைகடற் சலமீது மழைமலை, திரிதரப் பலதிக்கு மியக்குமம், மருதரோடு' என மொழிபெயர்ப்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

8. விரி சுடர்க் கிரணங்க ளகலிடம்
பரவுமாறும், பரிய தம் மொய்ம்பினாற்
றரமுறக் கடல் சார்ந் தலைமேவவும்,
புரியு மாருதரோடு மெரியுறல்.

(இ-ள்.) அம்பரத்தே சூரிய கிரணங்கள் பரவுமாறும், சமுத்திரத்தின் மீது அலை மூடுமாறும் புரியும் மருத்துக்களோடு, அக்கினியே, வருவாயாக —(எ-று.)

9. சோம சாரந் துதைந்த மதுவினை
நீமகிழ்ந்து முதற்கட் குடித்திட
வேமமோடு மியைத்தேன் மருத்தரைச்
சேம வக்கினி சேர்த்து வருகவே.

(இ-ள்.) சோமம்தவைநீ முதலிற்குடிக்கும்வண்ணஞ்சம்பாதித்தேன்; மருத்துக்களோடு, அக்கினியே, வருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 37.

ஆகச்செய்யுள் 194.

முதலத்தியாயம் முற்றும்.

———//———

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1.	34.	என துணிபு	என் துணிபு.
4.	24.	தமிழிற்கலிவெண்பா	தமிழிற்கலிவிருத்தம்.
16.	11.	அதற்குச்சட்	அதற்குச்சுட்.
16.	35.	சூரியனையம்	சூரியனையும்.
18.	29.	அநுவகாம்	அநுவாகம்.
38.	4.	மேதாதி	மேதாதிதி.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

2-வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 38-வது வருக்கமும், 13 சூக்தங்களும், 189 இருக்குக்களுமுள்ளன.

20. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 3.

8. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: ரிபுக்கள்.

1. ஆவலின் மணிபிந்து சிறக்குமிம்
பாவலத் திசை விப்பிரர் பாடல்கள்
தேவ சாதி ரிபுக்களைத் தேடியின்
கோவறவே யுளுற்றின வாகுமே.

(இ-ள்.) இரத்தினந்தருமுத்தமர்களாகிய ரிபுதேவர்களைக்குறித்து, விப்பிரர்களது ஸ்தோமங்கள் செய்யப்பட்டன—(எ-று) ரிபுக்கள், அங்கிரா வம்சத்து ஸுதன்வனது பிள்ளைகள் மூவராம்; ரிபு, விபு, வாஜன் என்னும் பெயருள்ளோர்; உலகத்தில் மக்களாயிருந்து தபஸினால் தேவத்துவமடைந்தனர்.

2. இந்திரற்கென வெண்ணிக் குதிரைகள்
முந்து மாற்றத்தின் மூளுவ விச்சையாற்
பொருந்த விட்டவர், புண்ணியச் செய்கையால்
வந்தனர் மகத்தோங்கு நிலைமைக்கே.

(இ-ன்.) இந்திரப்பிரியாக, வார்த்தைசொன்னவுடன் தேரிற்பூண்டு கொள்ளக்கூடிய குதிரைகளிரண்டையும் இச்சையினுற் சிருஷ்டித்தவர்களாகிய ரிபுக்கள், தங்கள் புண்ணிய கருமங்களால் யாகதேவராகுஞ்சிறப்பை யடைந்தார்—(எ-று.) பொந்தல், பொருந்துதல்; (தேசியம்) திசைச்சொல்.

3. சத்தியமே புகலச்சுவினியர்க்
கொத்த கைத்தே ருறுதியி னெத்திக்குந்
தத்துவதை யிழைத்துப், பயக் கறந்
தொத்த தேநு வுருவி னமைத்தனர்.

(இ-ன்.) நாஸத்தியருக்காக, எத்திசையும் சொல்லக் கூடியதும், எறவதற்கெளிதாகவுள்ளதுமான தேரைச்செய்தார்கள்: பால்கறக்கும் பசுக்களையு முருப்படுத்தினர்கள்—(எ-று.) ந+அஸத்தியா பொய் சொல்லாதவர். அச்வினி தேவர்கள். தேக்க ஒத்த என்க; சாலவழுவ்வமைதி.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 20.

4. உண்மை வாய்ந்த ரிபுக்க ளுழைப்பினா
லுண்மை யாற்று முறுதி மறைகளால்
வண்மை வான்புவி யென்னுங் குரவரைத்
திண்மை மீளவிளமை திகழ்த்தினர்.

(இ-ள்.) சத்தியகாமிகளும், சத்தியமந்திரங்களுள்ளவர்களுமாகிய ரிபுக்கள், உழைப்பினால் வியாபித்துத் தங்களது (வானம், பூமி, யென்னும்) பெற்றோரை மீண்டும் இளமை பொருந்தச்செய்தனர்—(எ-று.) மூலத்தில் 'பிதரௌ' வென்றேயுள்ளது. அத்தாய்தந்தையர் பூமி வானங்களென்பது மேனாட்டாசிரியர் குறிப்புரையிற்கண்டது.

5. மதந் தருமும் மதுவு மருத்துவ
ரிதந்தரக் கெழு மிந்திரன் றன்னொடும்
விதந்தருஞ் சுட ராதித்தியரொடு
நிதந்தருஞ் சவனத்தினி னேர்ந்தவே.

(இ-ள்.) (ரிபுக்களே!) உமது மதத்தைத்தருஞ்சோமங்கள் மருத்துவரோடு கூடிய இந்திரனோடும், ஒளி வீசுகின்ற ஆதித்தியர்களோடும் (ஒவ்வொரு நாளுந்தரும் மூன்றாஞ்சவனத்திற்) கூடிநின்றன—(எ-று.) ஒவ்வொருநாளும் செய்யும் மூன்றாவதுஸவனத்தில் தரும் அவி, ஆதித்தியர், ரிபுக்கள் மூவர், (ரிபு, விபு, வாஜன் என்பவர்.) பிரஹஸ்பதி, விசுவதேவர்கள், என்னுமிவர்களோடு கூடிய இந்திரனுக்களிக்கப்படும் என்பார் ஆசுவலாயனர்—சாயணருரை.

வருக்கம் 1.

6. துவட்ட தேவன் சுவைக்க விழைத்திட்ட
நவச் சமஸஞ் சுதைகொள வேன்றதை
யுவப்பி னான்கு வகைபெற மீளவு
நிவப்பி னீங்கள் வகுத்து நிறுத்தினீர்.

(இ-ள்) துவட்டாவென்னுந் தேவனால் நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட மரப்பாத்திரவிசேஷத்தை நீங்கள் மீண்டும் நான்குவிதமாக வகுத்தமைத்தீர்கள்—(எ-று.) தச்சுவேலையிற் சிறந்தவன் துவட்டா, அவனது சிஷ்யர் ரிபுக்கள்—சாயணர். ரிபுக்கள் செய்த யாகத்துக்கு அக்கினிதேவன் வந்தபோது அவன் அவர்களோடு ஒருவனாகச் சேர்ந்ததனால் அவர்கள் அச்சமஸத்தை நான்காக்கினார்களென்பது நீதிமஞ்சரியிற் கண்டது.—மேனாட்டாசிரியர் குறிப்புரை.

7. மூவெழென்று முறையினிற் சோமத்தை
யாவுதிக்கென வாற்று மவர்க்குநீர்
மேவு மோவ்வொருவற்கு மணியினைப்
பாவுமெந்துதி கேட்டுப் பகிர்கவே.

இ-ள்.) (அவிர்யக்ஞம், பாகயக்ஞம், ஸோமயக்ஞம்) எனமூன்று வகையாகச் செய்யப்படும் எழுவித கர்மங்களிலும் சோமாபிஷவஞ்செய்யும் அவர்களுக்குத் தனித்தனி யொவ்வொருவனுக்கும், எங்கள் ஸ்தோத்திரங்களைக்கேட்டு இரத்தினங்களைத்தருவீர்களாக—(எ-று.) அக்கினியாதேயம், தர்சபூரணம் முதலாக அவிர்யக்ஞங்கள் எழு; ஔபாஸனம், ஹோமம், வைசுவதேயம் முதலாகப் பாகயக்ஞங்கள் எழு; அக்கினிஷ்டோமம் வாஜபேயம்முதலாக ஸோமயக்ஞங்கள் எழு; ஆக மூன்றுவிதமுங் கூறியபடி.

8. தேவகார்யம் வகித் துயிர்தாங்கிப் பிற்
பாவு நன்மை பரந்த செயல்புரிந்
தோவிலாது சிறந்தகனுன் மகத்
தேவரோ டொருபாக மடைந்தனர்.

(இ ள்.) (இருபுக்கள் தாங்கள் மனிதராயிருந்தபோது தேவகாரியங்களைவகித்துப் பிராணனைத்தரித்தும், பின்பு சற்காரியங்களால் தேவர்களை வழிபட்டு, யாகத்தேவர்களோடொருவராகவிருக்கும் பெருமையையடைந்தனர்—(எ-று.) இருபுக்கள் ஸுதன்வன் புத்திரர்களென்பதும், அவர்கள் தங்கள் பெற்றோர்களுக்கு இளமையையிட்டுத்தருவித்தார்களென்பதும், காய்ந்ததோலைக்கொண்டு ஒரு பசுவை யுருப்படுத்தினார்களென்பதுமாகிய இவைபோன்ற கதைகள்மேல் மண் 1 சூக்தம் 110 ல் கூறப்படுகின்றன.

வருக்கம் 2.

21. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5 சூக்தம் 4.
6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: இந்திராக்கினிகளிருவரும்.

1. இந்திராங்கி யிருவரையு மிவ
ணந்தமாக வழைப்பெ னவர்துதிச்
சந்தம் பாடத் தழைத்தனஞ் சோமத்தை
முந்து மாந்தல் சுதைக்குடிச் சிரியர்.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினி யிருவரையு மிவ்விடத்து வருமாறு கூவுவேன், அவர்களது ஸ்தோமங்களைப்பாடுவதே எமக்கு விருப்பம். சோமபானத்திற் றேர்ந்த அவ்விருவரும் சோமம் பருகட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 21.

2 இந்திராங்கி யிருவரை யேத்துமின்;
றந்து கூறிய வெக்கியத் தன்னவர்
நந்த வாழ்த்தி நார்க டுதியுமின்;
சந்த காயத்திரி யிசை சாற்றுமின்.

(இ-ள்.) மனிதர்களே! இந்திராக்கினியிருவர்களையும் புகழுங்கள்; யக்ஞத்தில் நானாவிதசஸ்திரங்களால் அழகுபடுத்துங்கள்; காயத்திரிமந்திரங்களாற் பாடுங்கள்—(எ-று.) சஸ்திரமெனினும் உக்தமெனினும் ஒக்கும்.

3. சோமபானிக ளிந்திரவங்கிக
ளேம மித்திர னிம்மக காரகன்
சேமமான புகழிற் சிறக்கவென்
றேம சோமத் துவக்க வழைப்பமே.

(இ-ள்.) சோமபானிகளாகிய இந்திராக்கினிகள், இவ்வெக்கியமாற்றும் யஜமானனாய நண்பனது கீர்த்திபெருகுமாறு, சோமம்பருகவரும்படி யழைப்போம்—(எ-று.) இவ்விடத்து, மித்திரன் என்பதற்குஉலககாவலனாகிய மித்திரனென்னுங் கடவுளெனப் பொருள்கொண்டு முட்டுப்படுவர் மேனாட்டாசிரியர். இது, சாயனருரையினிடத்து அவருக்குள்ள நம்பிக்கைக்குறைவா லேற்பட்டது.

4. உக்கிரத்துப் பகையை யொறுப்பவர்
தக்க விச்சவனந் தருகள்ளினை
யொக்க வுண்ண வழைப்ப, மிந்த்ராக்கினி
யிக்கணத் திவணேகி யருள்கவே.

(இ-ள்.) சத்துருவதை முதலியவற்றில் உக்கிரமுள்ளவராகிய இந்திராக்கினிகளை சோமமுண்ணவழைக்கிறோம். (இந்தப்பிராதக்கால) ஸவனத்தில் தரும் சோமச்சுதையின் அருகேயமாட்டும். இந்திராக்கினிகளே! இங்குவாருங்கள்—(எ-று.)

5. அவைக்கு நாயகராய்க் குணமேம்படு
சுவர்க்க நாயக வங்கி யரக்கரை
யவிப்பதோடுயிர் தின்னு மவர்களைத்
தவிக்க வாட்டுக சந்ததி யின்றியே.

(இ-ள்.) ஸபாபாலகரும், குணஞ்சிறந்த மகான்களுமாகிய இந்திராக்கினிகளே! இராட்சஸரை வலிகெடுப்பதோடு, உயிர்களைத்தின்னும் அவர்களுக்குச் சந்ததியில்லாமலுஞ் செய்க—(எ-று.)

6. இந்திராக்கினி யிந்தவு முண்மைகொண்
டந்தில் கன்ம வடைவை யுணர்த்துமச்
சுந்தரப்பதந் தோய்ந்து நிதானமாய்
நந்து மின்ப நமக்கென் றளிக்கவே.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினிகளே! (செய்கையின் பலனைத்தவறாதளிக்கும்) உமது இந்த உண்மையினால், சற்கருமபலனிதுவென நினைப்பூட்டுஞ் சுவர்க்கத்திற்போய் ஸாவதானமாகவிருந்து, எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தருவீர்களாக—(எ-று.) சுந்தரப்பதம்: சுவர்க்கம்; நமக்கு எமக்கென்பொருளில் வந்தது.

வருக்கம் 3.

22. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 5.

21 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை:; 1-4 அசுவினிதேவர்கள்; 5-8 ஸவிதா; 9-10 அக்கினி; 11 தேவிமார்; 12 இந்திராணி வாருணி, ஆக்கிநேயி; 13, 14-தியாவாபிருதுவிகள்' 15-பிருதுவி; 16-21 விஷ்ணு.

1. காலையிற் செய் சவனங் கலந்துறுங்
கோல வச்சினி தேவரைக் கூருணர்
வானுமா றிங் கெழுப்புக; வன்னவ
ரேனு மிச்சுதை மாந்த விவணுறல்.

(இ-ள்.) பிராதஸ்ஸவன கிரஹத்திற் கூடும் அசுவினிகளை நல்லுணர்வுண்டாகும் வண்ணம் (தூக்கம் நன்றாய்த்தெளியும் வண்ணம்) (ஹோதாத்வர்யுக்களே!) எழுப்புங்கள். அவர்களிருவரும் இந்தயாகதலத்தில் பிழியுஞ் சோமத்தையுண்ணவரட்டும்—(எ-று.)

2. வான் றொடுபவர் சூதரி லுத்தமர்
வான் றிகிரி வகிக்கு முபயராங்
கோன்பெறு மச்சுவினிப் புலவர்க
ளேன்று சார்ந்திட வெண்ணி யழைப்பமே.

(இ-ள்.) விண்ணுலகைத் தொடுபவரும் (விண்ணுலகில்வசிப்பவர்களும்.) தேர்கடாவுவோரிலுத்தமரும், நல்லதேரோடு கூடியவருமான உபய அசுவினிதேவரையும் யாமழைப்போம்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 22.

3. தோன்றுசி ரச்சுவினிப் புலவர்காள்!
ஆன்ற வன்பொடு மெய்யுரை யாடுவீர் !
தேன்றுளிக்குங் கசையினை டேகியிங்
கேன்ற வன்னதின் யாகந் தெளிக்கலே.

(இ-ள்) அசுவினி தேவர்களே! பிரியஸத்தியவாக்கோடு கூடிய நீர் தேன்றுளிக்கின்ற உமதுகசையினால் எக்கியதலத்தில் (ஸோமந்) தெளித்தருளுவீர்களாக—(எ-று.)

4. சோம யாசியின் றெல்லகந் தூரமே
யாமென் றென்னிடி ரண்மையின் வாய்ந்ததே
சேமம் வாய்ந்த வுந்தேரினி லச்வினி
நாமம் வாய்ந்துள தேவர்க ணண்ணலே.

(இ-ள்.) சோமமளிக்கும் யஜமானனது கிரகம் தூரத்திலில்லை, சமீபத்திலேயேயுளது. அசுவினிகளே! உங்கள் தேரிலேறி வருவீர்களாக —(எ-று.)

5. பொற்கரத் தொளிர் தேவன் சவிதாவை
யெற்குதவி யிழைக்கென வேண்டினேன்;
நற்கடவுள ளுடி னவன்மறை
முற்றரும் பதமுன்னி யுணர்வனே.

(இ-ள்.) பொற்கையோடு கூடிய தேவனான ஸவிதாவெனக்குத் துணைசெய்யுமாறு அவனைவேண்டினேன். அந்த ஸவிதாதேவன் இம்மறையினாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் பதத்தை (ஸ்தானத்தை) யறிவான்—(எ-று.) கௌஷீதகீப் பிராஹ்மணத்தில் பொற்கை ஸவிதாவுக்கு வந்தவகை சொல்லப்படுகிறது. தேவர்கள்செய்தயாகத்தில் ஸவிதாதானே பிராஹ்மணனாகவிருந்து நடத்தியபோது சில அத்வர்யுக்கள் 'பிராசித்ரம்' (தின்னக்கூடியது என்பது பொருள்) என்னும் பெயரையுடைய புரோடசத்தை அவன் கையிலிட்டதாகவும், உடனே அதை வாங்கிக்கொண்டு அக்கையை வெட்டிவிட்டதாகவும், அவ்வத்வர்யுக்கள் பொன்னினால் ஒரு கைசெய்து பொருத்தியதாகவும், அதனால் ஸவிதாவுக்குப்பொற்கையனென்று பெயர் வந்ததாகவுங் கதை.

வருக்கம் 4.

6. வதியு நீரினை வற்ற வடிப்பவ
னுதவி வேண்டிச் சவிதாவினை யுற்றுத்
துதிமுழக்குவந்; தோயவ னேன்பினி,
லதிவிருப்ப மடைந்துளம் யாங்களே.

(இ-ள்.) ஜலத்தை வற்றுவிப்பவனாகிய ஸவிதாவை உதவிக்காகத் துதிப்போம். அவனது விரதங்களை விரும்புவோம்—(எ-று) இது ஹோதா, ஸாமகன், ரித்விஜன், சஸ்திரமுரைப்பவன் ஆகிய யாவரும் கூறுவது.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 2.

7. மாறிலாது விளக்குவோன், மாந்தர்க்குக்
கூறுசெல்வ விசித்திர நன்கொடை
கூறுசெய் தளிக்குஞ் சவிதாவினைத்
தேற லுண்டிடத் தேடி யழைப்பமே.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு ஒளியளிப்பவனும், மணி, முத்து, பொன் முதலிய விசித்திர வர்ணமான பொருள்களைத்தருபவனுமான ஸவிதாவைக் கூவுவோம்—(எ-று.) தேறலுண்டிடவென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. செய்யப்படுவது சோமயாகமானதுபற்றி அச்சொற்றொடர்சேர்க்கப்பட்டது.

8. தோழர்கா ளிவண்டோய்க; சவிதாவும்
வாழி வல்லையிற் போற்றற்குரியவன்;
மாழை நந்தமை நாடி வழங்குவோன்
கேழுறுந் தனமீத்துக் கிளருவான்.

(இ-ள்.) தோழர்களே! இங்குவாருங்கள். ஸவிதா நம்மால் விரைவில் துதிக்கப்படத்தக்கவன். செல்வமளிக்குமவன் பிரகாசிக்கிறான்—(எ-று.)

9. அங்கி யன்புறு தேவ மனைவியர்
தங்களை யிவட்சேர்க்க, துவட்டாவைப்
பொங்கு சோமம் பருக வருகினிற்
றங்குமாறு தயக்குக நன்மையின்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ‘இந்திராணி முதலிய) அன்புள்ள தேவ பத்தினிகளை இந்த யாகசாலைக்குக்கொண்டுவருக; துவட்டாவென்னுந்தேவனையும் சோமங்குடிப்பதற்காகக் கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.)

10. வன்னி யௌவனம் வாய்ந்தவ தேவர்தம்
பன்னியர்களாம் பாரதி ஹோத்திரை
துன்னுகின்ற வரூத்திரி தீடணை
மன்னுவித்திடல் யாரு முதவிக்கே.

(இ-ள்.) கட்டிளமைவாய்ந்தவக்கினியே! (அக்கினியின் பத்தினியாகிய, ஹோத்திரையையும், (ஆதித்தியன் மனைவியாகிய) பாரதியையும், (சிறந்தவளாகிய) வரூத்திரியையும், (வாக்குத்தேவியாகிய) திஷணையையும், எங்களைக் காப்பதற்காகக்கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) பாரதி பாரதபத்தினி, பாரதன் ஆதித்யன், யாஸ்கர். திஷணை திடணை முதனீண்டு தீடணையாயிற்று.

வருக்கம் 5.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 22.

11. ஆருகின்ற தம்பத்திரந் தன்னமு
மேரிழந்து சின்னப்படா ரெம்வயிற்
பேருதவியுங் காப்பும் பிறங்கிட
வீர பன்னியர் தேவியர் மேவுக.

(இ ள்.) கொஞ்சமும்வெட்டுப்படமுடியாத அழகிய (பத்திரம்) சிற குள்ளதேவிமாராகிய வீரபத்தினிகள் எங்களுக்குஇரட்சணையையும் சுகத்தை யுமளிக்குமாறு எங்களாற் சேவிக்கப்படட்டும், அதாவது இங்குவரட்டும்—(எ-று.) வீரபாலன தேவியர் மேவுக, வென்பதும் பாடம்; சாயணர் ந்ருபத் நய: என்பதற்கு நரர்களை (வீரர்களை)ப் பரிபாலிக்குந் தேவிமார் என்று பொருள்கொள்ளுவதால்.

12. இந்திராணியை யக்கினி தேவியை
மூந்து வாருணி மூவரையு மொரு
தொந்தரையுந் துதையா தழகின்யாம்
நந்த நாடுவேன் சோமம் பருகவே.

(இ-ள்.) எங்களுக்கு ஒரு கஷ்டமும் நேராதபடிச் சுகமமையும் வண்ணம், இந்திராணி, அக்கினாயி, வாருணி இம்மூவரையும் அழைப்பேன்—(எ-று.) இவர் முறையே இந்திரன் அக்கினி, வருணன் மனைவியர்.

13. எட்டும் வான் புவிவான மெனவிணை
யொட்டு மன்னவ ரொன்முரா ணேய்ந்தவர்
புட்டி யீயும் பொருளெமக் கூட்டியெம்
மிட்டி தன்னைப் புரோக்கணஞ் செய்கவே.

(இ-ள்.) பெருமைவாய்ந்த வானதேவதையும் பூமிதேவதையும் எங்கள் யக்ஞத்தை தங்களது ஸாரம்பொதிந்த ரஸத்தால் புரோக்ஷிக்கட்டும் (தெளிக்கட்டும்.) பிற்பாடு எமக்குப்புஷ்டியைத் தரத்தக்க வஸ்துக்களை யளிக்கட்டும்—(எ-று.) புஷ்டி, இஷ்டியென்பன, புட்டி, இட்டி யெனத்தற்பவமாயின,

14. சோமங் காத்திடுங் கந்தருவன் பதத்
தேமமாக விசைகளை விப்பிரர்,
தோமஞ் செய்த பயனெனத், தோயத்தை
யோம நெய்போல் வளத்தி னுறுவரே.

(இ ள்.) கந்தருவனது நிச்சயபதமாகிய அந்தரத்தில் விப்பிரர்கள் இசைகளைப்பாடி அதன் பயனாக நெய்போலப் புஷ்டியுள்ள ஜலத்தைப்பெறுவார்கள்—(எ று.) சோமங்காத்திடுமென்ற அடை மூலத்திலில்லை. கந்தருவனது பதம் அந்தரிட்சவுலகமாம். கந்தருவகாரம் என்ற சொல் மேகத்தின் பெயராயமைந்துள்ளதன்மை யீண்டு கருதற்பாலது. அது இங்கு விண்ணைக்குறித்து நின்றது. இக்கந்தருவனது தொழில் சோமத்தைக்காப்பாற்றுவதென்பார் மேனுட்டாசிரியர், யட்ச, கந்தர்வ, அப்ஸரகணங்களுக்கிடம் அந்தரிட்சம் என்றுதாபநீயசாகையிற்கூறப்படுகிறது.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

15 இடமகன்று பிருதுவி யெய்கவே;
மிடரிலாது'சுகத்தி னியைந்துறத்
தடமகன்ற சரணாலய மெமக
குடனளித் தருமீளாங்குக வின்றுமே.

(இ-ள்.) பிருதுவியே! நீ விஸ்தீரண குணஸம்பன்னனு யமைக. கஷ்டமில்லாது நாங்கள் சுகப்படும்படி ஒரு விஸ்தாரமான சரணாலயத்தை எங்களுக்குத்தருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

16. விண்டு வேழெனும் வேதப்பண் பாடியே
யண்டலர் செறிபூமி யடக்கிப
மண்டலத்தின் மருவி யத்தேவர்க
ளண்டு நம்மை யழகி னருள்கவே.

(இ-ன்.) விஷ்ணு எழுவிதமான வேதவிசைகளைக்கொண்டு பூமியில் நடமாடின அந்தவிடத்திலிருந்துகொண்டு தேவர்கள் நம்மைக் காக்கட்டும் —(எ-று.) அ, பண்டறிசட்டு. தேவர்கள் விஷ்ணுவைத்தலைமையாகக்கொண்டு (காயத்திரி முதலாகிய) எழுவித வேதப்பண்களையும்பாடிப்பூமியிலுள்ள பாபிகளின் தொந்தரவைநீக்கினார்கள்; பூமியைச்சமித்தார்கள் என்றது தைத்திரீயம்.இக்கதை திரிவிக்கிரமாவதாரத்தைச் சூசிப்பிப்பது என்பார் சாயணர்.

17. இவ்வுலகங்க ளெங்கனும் விட்டுணு
செவ்வை யாகத் தனதடி யோட்டியே
முவ்வடியின் முழுது மளந்தகாற்
கவ்வு தூளியின் யாவுங் கலந்ததே.

(இ-ள்.) இவ்வுலகமுழுதும் மூன்றடியாலளந்த விஷ்ணுவின் பாதத்தூளி சேர்ந்து இவ்வுலகமாயிற்று—(எ-று.)

18. ஏல யாரு மிடர்செயாத் தன்மையான்
பாலனஞ் செயும் விண்டு தன்மூவடி,
ஞால தன்ம நடைபெற வோம்புவான்,
மேலெடுத்து விளங்க நடந்தனன்.

(இ-ள்.) ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாத வலிமையுள்ளவனும், எல்லா ஜகத்துக்களையும் இரட்சிப்பவனுமாகிய விஷ்ணு பூமியில் நடக்கும் (அக்னிஹோத்திராதி) தருமங்கள் நடைபெறுமாறு ஜகத்தை மூன்றடியாலளந்தான்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 23.

19\. விண்டு பாலனந் தம்மை விருப்பொடு
மண்டி நோக்குமி னிந்திரனே டியைந்
தெண்டரு மருகூடி மிழைக்கு நட்
பண்டி நோன்பி னடைவ னவனுமே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிக்குமுதலானவர்களே!) விஷ்ணு கருமங்களைப் பரிபாலிப்பதைக் கவனியுங்கள். இந்திரனோடு சேர்ந்த தோழனாய் விரதங்களை நடத்துவிக்கும் யஜமானர்களிடத்தெல்லாம் வந்தருளுவான்—(எ-று.

20\. அண்ட வான்றலை யைதி னமைந்திட்ட
மண்டு நல்லொளிக் கண்ணென வாய்ந்திடும்
விண்டுவி னப் பரம பதத்தினை
யண்டிச் சூரிகள் காண்குவ ரென்றுமே.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தே எல்லாப் பக்கத்திலிருந்துந் தடைபடாமற் காணப்பட்டுக் கண்போலவிளங்கும் அவ்விஷ்ணுவினது பரமபதத்தை ஸூரிகள் என்றுங் காண்கிறார்கள்—(எ-று.) ஸூரிகள் = வித்வாம்ஸர்கள்.

21\. விண்டுவி னப் பரமபதத்தைப் பண்
கொண்டு பாடு மறையவர், சாக்கிரத்
தண்டி யென்று மணைந்த பெரியவர்,
மண்டு தம்மிசை கொண்டு வயக்குவார்.

(இ-ள்.) விசேஷமாக ஸ்தோத்திரங்கள் பாடும் விப்பிரர்கள், (சப்தார்த்தங்களில் பிரமாதம் விளைந்துவிடாதபடி யெப்பொழுதும்) ஜாகரூகராயிருக்கும் பெரியவர்கள், விஷ்ணுவினது அப்பரமபதத்தைத் தமது பண்களால் நன்றாகப்பிரகாசிக்கச்செய்வார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 7.

23. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 5. சூக்தம் 6.

24 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேதாதிதி: வடமொழிச்சந்தம்: 1-18 காயத்திரி; 19 புரவுஷ்ணி (கந்தரநுபூதிச் செய்யுள்.) 20 அநுஷ்டுப், 22 பிரதிஷ்டா (கலிவிருத்தம்) 22-24 அநுஷ்டுப் (கலி நிலைத்துறை).

தேவதை: 1, வாயு; 2, 3, இந்திரவாயுக்கள்; 4, 5, மித்திராவருணர்கள்; 7-9 மருத்துக்கள் 10-12 விச்வதேவர்கள்; 13-15, பூஷன்; 16-22, ஆப: (நீர்); 23; அக்கினியும் நீரும்; 24, அக்கினி.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 1.

1. பல முறைந்துள சோமமும்; பற்பல
நல முறைத்திடு மாசி நயந்தி வித்
தல முறைந்த சுதையினை, வாயுவே!
வல முறைந்திட வந்து பருகலே.

(இ-ள்.) சோமங்கள் (நிறைவிருப்பதால்) பலத்தோடு கூடியிருக்கின்றன; ஆசிர்வசனத்தோடுகூடிய இச்சுதையினை, (உத்தரவேதிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதை) வந்து குடிப்பாயாக—(எ-று.)

2. வானினைத் தொடுந் தேவர்கள் வாயுவோ
டான விந்திர னென்றிருவர்தமைப்
பான சோமம் பருகுதற் கென்றியா
ஞான மோங்கு மறையி னழைப்பமே.

(இ-ள்.) வானத்தைத்தொடுந் தேவர்களாகிய இந்திரவாயுக்களிருவரையும் இச்சோமத்தைக் குடிக்கக்கூவுவோம்—(எ-று.)

3. வாயுவிந்திரர் மன்னு மனோவேக
ராயு நன்மக நாயக ராயிர
மேயுங் கண்ணினர் தம்மை மறைவர்
தோயுநற்றுணை யாகெனக் கூவுவார்.

(இ-ள்.) மனோவேகமுள்ளவரும், கர்மத்தை (அல்லதுபுத்தியை)ப் பரிபாலிப்பவரும், ஆயிரங்கண்ணுடையவருமான இந்திரவாயுக்களைத்துணைக்காக விப்பிரர்கள் கூவுவார்கள்—(எ-று.)

4. நேர்ந்த தூவலி நீண்டவ ரென்று சீர்
வாய்ந்த தேவர்கள் மித்ர வருணர்க
ளேய்ந்து சோமத் துளியைப் பருகயா
மோர்ந்து கூவி யுவரை யழைப்பமே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான வலிமையுடையவரான மித்திராவருணர்கள் சோமம் குடிக்கவரட்டுமென்று (அரக்ஷாதாக்களாகிய) நாம் அவரைக் கூப்பிடுகிறோம்—(எ-று.)

5. ஒழுங்கி னல்லொழுங் சோம்புவ ரவ்வொழுங்
கழுங்குறு தொளியார்ந்தத னுபகர்
தழங்கு மித்திர வாருணர் தங்களை
பொழுங்கி னேக வரக்க வழைப்பெனே.

(இ-ள்.) ஒழுங்கினால் (சத்திய வசனத்தினால்) ஒழுங்கை (விரதபலன்களை) வளர்ப்பவர்களும், ஒளியமைந்த அவ்வொழுங்குக்கு நாயகருமான மித்திராவருணர்களை யான் அழைப்பேன்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 23.

6. வருணனெம்பெருங் காப்பாயமைபுக,
தருணை நற்றுணை யாவுந் தயக்கியே
யரணமாக லெமக்கு நன்மித்திரன்;
வருண மித்திரர் செல்வம் வயக்கவே.

(இ-ள்.) வருணனெமக்குப் பெரிய காவலாகவமையட்டும்; மித்திரனும் எமக்கு உதவியாகட்டும்; இருவரும் செல்வம் எமக்கு அளிக்கட்டும் —(எ-று.)

7. மருத்துவந்தனு மிந்திரன் றன்னையே
பொருந்து சோமம் பொருந்திக் குடித்திட
வருத்தியோடு மழைப்ப மவன் மிகத்
திருத்தி யெய்துக சேர்ந்த கணத்தொடே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரனைச்சோமங்குடிக்க அழைப்போம். அவன் (மருத்துக்) கணங்களோடு திருப்தியடையட்டும்—(எ-று.)

8. இந்திரற்கு முதன்மை யியைப்பிர்காள்!
சுதபூடன் கொடைகளைப் பங்கிடு
மந்தம் வாய்ந்த மருத்துவ தேவர்காள்!
வந் தியாவரு மென்விளி கேட்கவே.

(இ-ள்.) இந்திரனை ஜேஷ்டனாகக்கொண்டவர்களும் பூஷனது தனக்கொடைகளை பங்கிடுபவருமான மருத்துவ தேவர்களே! எல்லாருமாக என் அழைப்பினுக்குச் செவிகொடுங்கள்—(எ-று.) பூஷன்=கன்று காலிகளை விருத்தி செய்யுந்தேவதை.

9. இந்திரனோ டியைந்து விருத்திர
னந்த வாட்டுக நற்கொடைத் தேவர்காள்,
பொந்து மீவலிப் பூரிய துட்டனு
மெந்தமைக் கெடுக்காவனம் யாமுறல்.

(இ-ள்.) நல்லதானங்களிற்சிறந்த (மருத்துவ) தேவர்களே! இந்திரனோடு கூடி விருத்திரனைக்கொல்லுங்கள். துட்டனாகிய பகைவன் எம்மையடக்கமுடியாத வண்ணம் யாங்கள் சிறந்திருக்கட்டும்—(எ-று.)

10. மேவு சோமக் குடிக்கு மருதராங்
தேவர் யாரையுந் தேடி யழைப்பமால்
யாவருக்குந் தெரிந்த பிருசினி
யோளி னன்மக ருக்கிர மெய்தினர்,

(இ-ள்.) மருத்துக்கணத்திற்சேர்ந்த எல்லாத்தேவர்களையுஞ் சோம பானத்துக்காகக் கூப்பிடுவோம்; அந்தப்பிரசித்திபெற்ற பிருச்னி மக்கள் உக்கிரத்தன்மை யடைந்தனர்—(எ-று.) பிருச்நிமாதர: பிருச்னியைத்தா யாக வுடையவர் மண். 1, சூ. 14, ரி. 3, பார்க்க.

வருக்கம் 9.

11. நரர்களே நீர் சுபமென நாடியே
மருவு யாகத் தலத்தை மருவும்போ
தாரமொடுஞ் செயவீர ருரையென,
வரமருத்துவர் வாக்கு முரப்புமே.

(இ-ள்.) மருத்துவர்களே! நீங்கள் சுபகர்மமான தேவயஜனத்துக்கு வரும்போது உமதுகுரல் வெற்றியாளர்களாகிய வீரரது குரலைப்போல் உரக்கச்சப்திக்கும்—(எ-று.) நரர்களெண்டு மருத்துவர்களையே குறித்து நின்றது.

12. நகைதரு மின்னெளி பெறு மாருதர்
மிகவு மந்தர மெங்கணுந் தோன்றுவோர்
தகவுட னெமைக் காக்க, வெமதிடை
வெருசுகத்தை விளைத்துச் சிறக்கவே.

(இ-ள்.) ஒளி மிகுந்த மின்னலினது பிரகாசத்தையுடைய மருத்துவர் கள், அந்தர வெளியில் எல்லாப்பக்கத்திலுமுண்டாவோர் எமைக்காக்கட்டும், எமக்குச்சுகத்தையளிக்கட்டும்—(எ-று.)

13. சித்திரமாய்த் திகழ்ந்த தருப்பையி
னுத்தமர் மகர்தாங்கு மொருவனை
மெத்து காந்தி விரைகதிப் பூட வா
வித்தை நின்று மியைக்கல் கெட்டாவினே.

(இ-ள்.) பிரகாசத்தோடு கூடி நடைவிரைவுள்ள பூஷனே! சித்திர மாகவமைக்கப்பட்ட தருப்பையில் அமரும் யாகதாரண சிலனை (ஸோமனைக்) கெட்ட பசுவைக் கொண்டுவந்துசேர்ப்பது போல வானத்தினின்றுங் கொண் டுவருவாயாக—(எ-று.) 'தேவர்களைத் தாங்குவோனுகிய ஸோமனைத் தருப்பையிலமரும் பூஷனே கெட்ட ஆடு மாடுகளைக் கொண்டுவருவது போலக் கொண்டுவருவாயாக; எனப் பொருள் கொள்ளுவர் மேனாட்டாசிரி யர். இத்தை முன்னிலையசைச்சொல். கெட்ட துவின் எனப்பிரிக்க.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 23.

14. மின்னு சோதி விளங்கிய பூடனும்
வன்னம் பற்பல வாய்ந்திடு நாணலின்
மன்னு மன்னன் குகையினிற் கூடமாய்த்
துன்னுவானைத் துகளற வோர்ந்தனன்.

(இ-ள்.) பிரகாசம்பொருந்திய பூஷன் சித்திரமாகவமைக்கப்பட்ட தருப்பையிலுள்ள மன்னனாகிய ஸோமனைக்குகையினிடத்து வெகு இரகசியமாயிருக்கக்கண்டு, அவனையடைந்தான்—(எ-று.) குகையென்றது ஈண்டு இலகுவில் அடைய முடியாத விடத்தைக்குறித்தது. இராஜா ஸோமனும்.

15. இத்துளிகளோ டென்பொருட் டன்னவ
னெத்தவாறிங் குறுத்துக மீண்டுமீண்
டித்தரையி னெருத்தி னுழுது நெல்
வித்தி யாண்டுதோ றுக்கும் விளைவென.

வருக்கம் 10.

(இ-ள்.) இந்தசோமத்துளிகளோடு எனக்காக அப்பூஷன் எருதுகொண்டு நிலத்தைபுழுது நெல்விளைத்து வருஷந்தோறும் விளைவை யெடுப்பது போல் ஆறு பெரும் பருவங்களையும் மீள மீள அமைக்கட்டும்—(எ-று.) வடமொழிமூலத்தில் யவம் என்றுளது. யவம் கோதுமை போன்ற ஓர் தானியம்.

16. அத்துவர ருடன் பிறப் பானவர்
நத்து மம்மையர் நாடி யவர்வழி
யொத்தொழுகுவ ரோன் மதுரத்தினு
லொத்த பாலிற் சுவைபினை யூட்டியே.

(இ-ள்.) அத்துவரர்களது பந்துக்க (சகோதரிக)ளுந், தாயருமான (ஜலங்கள்) பாலிற் சுவை யூட்டிக்கொண்டு அவ்வத்துவரர்களது பாதைக் கண்ணே செல்லும்—(எ-று.) தண்ணீரில்லாமல் யாகம் புரிவோர்க்கொரு வேலையும் நடவாதாதலின் அத்தண்ணீரைத்தாயென்றும் உடன்பிறப்பென்றும் உபசரித்தார்.

17. என் றருகி னிருக்குந் தணீ, ரன்றே
லென்றினோடு மிணைபெற நிற்பவை
மன்ற யாங்க ளிழைத்திடு மிம்மகந்
துன்றி யுள்ளக் களியினைத் தோய்கவே.

(இ-ள்.) சூரியனுக்குச்சமீபத்திலிருக்கும் இத்தண்ணீர், அல்லது சூரியனோடு கூடக்கருதப்படுந்தண்ணீர் இம்மகத்தைச் சார்ந்துநின்று உவப்பையெய்தட்டும்.—(எ-று.) 'அபஸ் ஸூர் யோஸமாஹிதா' என்பது தைத்திரிய அரண்யகம் முதற் பிரபாடகத்திலுள்ளது.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

18. கோக்கள் சென்று தண்ணீர்குடி யாபமா
மாக்க தேவிக ளார்த்திவ ணன்மிடக்
கூக்குரலின் விளிப்பேன்; குடிஞைகட்
காக்கவற் றிவனுகு மவிபதே.

(இ-ள்.) பசுக்கள் சென்று குடிக்கும் தண்ணீராகிய தேவிகளைக் கூவுவேன். (ஒட்டத்திற்சிறந்த) ஆற்றுக்கு அவி தரத்தக்கது—(எ-று.) விந்துபி: என்பதற்கு ஒட்டத்திற்சிறந்த ஆபதேவதைகள் என்பார் சாயணர்.

(வேறு.)

19. நீர்க்கண் ணமுத நிலைபெற் றொளிரு
நீர்க்கட் பலமூலிகை நின்றுலவு
நீர்க்கண் ணுரைசிர் நிமிடத்துரைதந்
தேர்க்கண் ணமைக தேவ ரிவரே.

(இ-ள்.) ஜலத்திலுள் அமிர்தமும், ஜலத்திற் பேஷஜமும் உரையும்; தேவர்களே! (பிராமணர்களே!) அதன் பெருமையையுரைக்க விரைகுவீர்களாக—(எ-று.) 'பிரமாணர்கள் பிரத்தியட்சதேவர்க' ளென்று தைத்திரீயஸம்ஹிதை கூறும்.

(வேறு.)

20. சோம னென்றனுக் குரைத்தன னீரேபத்தி னுப்பன்
வாம பேடசம் யாவுமே வளருமென், றவற்றோ
டோம வங்கிய முறையுமென்; றென்றுமே குறையாத்
தோமி லன்மருந் துறுத்து நீ ருரைத்தது மதுவே.

(இ-ள்.) ஜலத்தின் மத்தியின் எல்லா மருந்துகளும், அக்கினியும் வசிப்பதுண்டென்று சோமன் எனக்குச் சொன்னான். ஸர்வபேஷஜ காரணனான ஆபனு மதனையே கூறினான்—(எ-று.) நீர், ஆபன், ஜலபிமானி தேவதை.

வருக்கம் 11.

வேறு.

21. சோ ரொழித்திடு மௌடதத்தினை
மேய வென்னுட லாய்ய வேண்டியே
தூய வாபமே தோய்த் தருளுக
காயு மென்றை நீடூழி காணவே.

(இ-ள்.) என்னுடைய சரீரத்துக்குக் கவசம் போன்ற மூலிகையினை நீரானது நிறைத்தருளட்டும், யான் சூரியனை நீண்ட காலம் பார்க்குமாறு—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 24.

(வேறு.)

22. நீர்க ளிவ்விடம் பாய்ந்து நீசெய்கெட்டுக யானும்
பார்தனி லறியாமையாற் செய்த பாவத்தைச்
சீர்கெடப் புரி துரோக கன்மங்களைப், பொய்யை,
யேர்கெடத் தந்த சாபங்க ளாதியவற்றை.

(இ-ள்.) யான் அறியாமற் செய்த பாபத்தையும், (தெரிந்துசெய்த) துரோக கர்மங்களையும், பேசிய பொய்களையும் நீரானது இவ்விடம் பாய்ந்து அப்புறம் கெட்டித்தள்ளட்டும்—(எ-று.)

23. இன்று நீர்களை நேடினேன்; னேடிப்பி னிவற்றி
னின்று டலங்கிடு மிரதத்தை நிவப்புற வடைந்தேந்;
துன்று நீர்பொருந் தக்கினி சுறுக்கென வருக,
வுன்றன் காந்தியா லென்றனை நிரப்புக வுடனே.

(இ-ள்.) இப்பொழுது (யாக முடிவிற் செய்யும் ஸ்நானத்துக்காக) ஜலத்தை நாடிச்சென்றேன்; அச்சல ஸாரத்தோடு நாங்கள் கலந்தோம். ஜலத்தோடு பொருந்திய அக்கினியே சீக்கிரம் வருக, உனது காந்தியை (அப்படி ஸ்நானஞ்செய்யும்) என் தேஜஸோடு சேர்ப்பாயாக—(எ-று.)

24. அங்கி யுன்னுடைத் தேசொடு மென்னை யமைத்திடுக;
தங்கு மாயுளுஞ் சந்ததி தம்மையுந் தருக;
அங்கமா யென்னத் தேவர்க ளுள்ளவா றறிக;
பொங்கு மிந்திர னிருடி யருடன் புலன்கொளலே.

(இ-ள்.) அக்கினியே உன்னுடைய தேஜஸை எனதோடு சேர்ப்பாயாக; எனக்குத் தீர்க்காயுளும் சந்ததியுந் தருவாயாக; தேவர்கள் எனது (யஜமானனுடைய) அநுஷ்டானத்தையறியட்டும். இந்திரனும் ரிஷிகணங்களோடு அவ்வநுஷ்டானத்தை யறியட்டும்—(எ-று.)

24. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன். வடமொழிச்சந்தம்: 1, 2, திருஷ்டுப் (அநுசீர்ஷ்மி நெடிலாசிரிய விருத்தம்); 3-5, காயத்திரி; 6-15, திருஷ்டுப்
தேவதை: 1, யார்; 2, அக்கினி; 3 5, ஸவிதா; 6-15, வருணன்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(வேறு)

1. அமர ரென் றுரைப்போர் தம்மி லநுகுலம் வாய்ந்த தேவன்
றமரென வுறைவோ னின்று சாற்றுதற் கியாவ னுள்ளான்?
அமைவளி யதிதி மாட்டு மீட்டெமை யமைத் தென்றாயை
யமல தந்தையினைக் காணுமா றெனை யார் சேர்ப்பாரே?

(இ-ள்.) மரணதர்மமில்லாதவர்களில் அநுகூலத்தைத் தரக் கூடிய தேவன்யாரென்று தெரிந்து அவனுடைய சோபன நாமத்தை யான் யுச்சரிப்பது? எம்மை மறுபடியும் பூமியிலேயே வைத்து எனது தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்கும்படி செய்யக்கூடிய (பிரஜாபதி) யார்?—(எ-று.)

இச்சுநச்சேபனது கதை ஐதரேய பிராஹ்மணத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'பூர்வம் அரிச்சந்திரனென்று ஒரு அரசனிருந்தான். அவன் வருணனை வேண்ட ரோஹிதனென்ற புத்திரன் பிறந்தான். பிள்ளை பிறந்தால் அவனைப் பலியிடுவதாக வேண்டிக்கொண்டபடி ரோஹிதன் பெரியவனான பின்னர்த்தந்தை தன் நேர்த்திக்கடனைப்பற்றித் தெரிவிக்க ரோஹிதன் காட்டுக்கு ஓடிப்போனான். அங்கே அஜீகர்த்தர் என்ற ரிஷி துன்பப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தனக்குப்பதிலாக அவரது புத்திரர்களில் ஒருவனை வருணபலியாகக்கொடுத்தால் யதேஷ்டமான தனங்கொடுப்பதாகக் கூறி இடைச்சனான சுநச்சேபனைப் பலிக்காகக் கொடுப்பித்தான். சுநச்சேபனை யூபஸ்தம்பத்திற் கட்டினார்கள். அவ் யாகப் பிராமணர்கள் பதினறுவரில் விச்வாமித்திரர் ஒருவராயிருந்தார். அவர், வருணப்ரீதியாக ஸ்துதி பாடச்சொல்லிச் சுநச்சேபனைத் தூண்டினர். உடனே சுநச்சேபன் 97 இருக்குக்களடங்கிய 6 சூக்தங்களைப்பாடவே வருணன் திருப்தியடைந்துச் சுநச்சேபனைக் கட்டவிழ்த்து விடும்படி உத்தரவளித்தான்.' என்பது கதை. அதிதி=பூமி. இச்சொற்கு மேலுரைகாரர்கள், அகிலாண்டமென்றும், இயற்கையென்றும், மோட்சமென்றும் அகத்துவமென்றும் பற்பலவாறு சிறப்பித்து உரை கூறுவர்.

2. அமரரின் முதன்மை வாய்ந்த வக்கினி தேவனுமை
நமவென நினைப்போம் யாங்க ளலந்தரு சுபத்தை நாடி;
யமைவளி யதிதிமாட்டு மீட்டெமை யவ னமைப்பா
னிமையி லென்றந்தை தாயை யெண்ணி யான் காணுமாறே

(இ-ள்.) தேவர்களில் முதன்மையான அக்கினியினது சோபன நாமத்தை நாம் சிந்திப்போமாக. அவன் நம்மை மறுபடியும் பூமியின்கணிருத்தி எனது தாய் தந்தையர்களைப் பார்க்குமாறு செய்வான்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 24.

(வேறு.)

3 உரத்தி னென்று முதவி யியற்றிடும்
வரத்துயர்ந்த நல்வத்துவுக் கீசனுந்
தரத்துயர் சவிதா வுன்றன் மாட்டியா
மருத்தியோடு பங் கிகென யாசிப்போம்.

(இ-ள்.) (அக்கினியினுற் பிரேரேபிக்கப்பட்டுப் பின்வரும் மூன்று, இருக்குக்களால் ஸவிதாவைத் துதிக்கிறுன்.) எப்பொழுதுங் காப்பவனே! ஸவிதாவென்னுந்தேவனே, சிறந்த பொருள்கட்கு ஈசானனே (நாயகனே) செல்வந்தரும்படி உன்னை (யெப்பொழுதும்) யாசிப்போம்—(எ-று.)

4. நிந்தை யேற்படு முன்னர் நிலேத்திட்ட
வந்தனை புகழ் வாய்ந்திடு பாக்கிய
முந்து வெம்பகை முற்று மில்லாதது
தந்து நின்றநா முன்கரந் தன்னிலே.

(இ-ள்.) (ஸவிதாவே!) நிந்தை யேற்படுவதற்கு முன்னரே உன்னிடத்து நிலேத்திட்டதும், அந்நிந்தைக்கு முன்னும் பகைக்கப்படாததும், எல்லாராலும் போற்றப்பெற்றுப் புகழ் வாய்ந்ததுமான செல்வம் உன் ஹஸ்தங்களில் கொடுக்கப்பெற்றது—(எ-று.) தந்து நின்றது தர நின்றதென்னும் பொருளில் வந்தது.

5. பொன் பொருந்திய வுன்பெறுங் காவலின்
மன்னுவோஞ் சிறப்பெய்துற யாங்களுஞ்
சொன்னப் பேற்றினிற் றேயு முதன்மையை
நன்னரின் யாந் தொடங்குற நாடியே.

(இ-ள்.) (ஸவிதாவே!) உன்னைச்சேர்ந்த (சுகச்சேபனறு நாமத்தோடு கூடிய) யாங்கள், தனம் பொருந்திய உனது இரட்சணையிற் சிறப்பாகப் பரந்து நிற்போமாக, தனம் படைத்தோரில் முதன்மையையடைய ஆரம்பிக்கும் வண்ணம்—(எ-று.) பக பக்தஸ்ய என்னுஞ் சொற்றொடருக்குப் பகன் என்னும் தேவன் பிரித்துக்கொடுக்கும் என்பார், மேனுட்டாசிரியர். பகன், விதி, ஊழ், அதிர்ஷ்ட மென்பன ஒரு பொருட்கிளவிகளென்பாரவர். அவருரைப்படி, செய்யுள் பின் வருமாறு.

மன்னு தன்னை வணங்கினவர்கட்குப்
பொன்பகிர் பகன் பூரித்தளித்திட்ட
நன்னிதியிற் நலேமையை நண்ணுவ
முன் னிருந்துனே புன்னி யடைந்துமே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(வேறு.)

6. வானத்துப் பறந்துசெல் லப்பறைவக னுனது மெய்யின்
மானத்தை யேனுங் கோபம் வல்லமை தம்மையேனு
மினத்தி னிங்கப் பெற்றுச் சிறந்ததே யில்லை; யென்றுந்
தானத்தை மாற்று நீர் கா லுன்கதி சருவிடாவே.

(இ-ள்.) ஆகாயத்தில் பறக்கும்போது காணப்படும் (சேனம் முதலிய) பட்சிகள் உனது சரீர பலத்தையாவது, பராக்கிரமத்தையாவது (உனது கோபத்தையொத்த) கோபத்தையாவது அடைந்ததில்லை; நிமிஷந்தோறும் இடம்மாறும் ஜலமும் வாயுவும் உன் (வேகத்தையொத்த) வேகத்தையடைய மாட்டா—(எ-று.) இதுமுதல் இச்சுக்தங் கடைசிப்பாட்டு வரையில், ஸவிதாவால் பிரேரேபிக்கப்பட்ட சுனச்சேபன் வருணனைத் துதித்த இருக்குகளாம்.

7. தூய்மையாம்வலிமைத்தோய்ந்துதுகளறுவருணமன்னன்
செய்மை வா னுறையும் வேரின் மருவிய மரத்தா னோராய்
வாய்வுற நிறுத்துவா; னம்மரத் தொளிக்கற்றைக் கீழ்நோக்
கேய்ந்தொளிகா லு;மன்ன வெம்முளான்கழுந்தித்தோய்க.

(இ-ள்.) சுத்தபலத்தோடு கூடிய ராஜாவானவருணன், அந்தரிட்சத்தில், மேற்பக்கத்து வேரோடுகூடிய மரத்தினது தாளை நேராக நிறுத்திப் பிடிப்பான். அம்மரத்தினது கிரணங்கள் கீழ்நோக்கிப்பிரகாசிக்கும்; அவை எமக்குள் நன்றாகப் பொருந்தி மறைக—(எ-று.) இம்மரம் ஸர்வ ஜீவவிருட்சம் போலும் என்பார் மேனுட்டாசிரியர். ஊர்த்துவ மூலமதச்சாகமச்வத்தம் ப்ராஹு ரவ்யயம் (அத். 15. ச்லோ. 1.) என்னும் கீதா வாசகத்தை இது நினைப்பூட்டுகிறது.—வேர்மேலுங் கிளைகள் கீழுமாகவுள்ள அரச மரமழியாத தன்மைய தென்ப—என்பது பொருள்.

8. மன்னனும் வருண னென்றூழ் வழங்கவென் றகன்ற பாதை
துன்னுவித்திட்டான்முன்னர்வழியொன்றுந்தோய்ந்திலாது
மன்னிடத் தவன்றன் பாத மருவிடப் பணித்தா; னெஞ்சி
லின்னல்செ யிடரையெல்லா மெச்சரித் தோட்டினனே.

(இ-ள்.) மன்னனுகிய வருணன் சூரியனுக்கு அகலமான வீதியையேற்படுத்தினன். முன்புகால்வைக்கமுடியாதிருந்த விடத்தில் நடந்து செல்லக் கூடிய மார்க்கத்தை யேற்படுத்தினன். மனத்துக்குத் துன்பந்தருஞ் சத்துருக்களை யெச்சரித்து ஓட்டிவிட்டான் –(எ-று.) அகலமானவீதி உத்தாராயண தட்சிணுயனவீதியென்றும், என்றூழ்வழங்கவென்பது சூரியன் உதித்து அத்தமிக்கவென்றும் பொருள்கொள்க. யூபஸ்தம்பத்தில் கட்டப்பட்டுக்கீழே பூமியிற் கால் வைக்க முடியாமலிருந்த இடத்தில் பந்தவிமோசனஞ் செய்து காலூன்றி நிற்கும் வண்ணஞ் செய்தானென்று சுனச்சேபன்சொன்னபடி·

மண்டலம் 1 சூக்தம் 24.

9. மன்ன! நூறன்று வாய்ந்த வாயிர மருந்து முன்மாட்
டுன்னியே யுறைவ; வுன்ற னுபகார நீண்ட கால
மன்னுவ; நிருதி யெம்மை மருவலா தகற்றுய் தூரம்;
தன்னமாம் பாவ மேனுந் தவிர்த் தெமை விடுவிப்பாயே.

(இ-ள்.) மன்னனே! (வருண) நூறல்ல ஆயிரம் மருந்துவகைகளும் உன்னிடத்துண்டு. உனது அநுக்கிரக புத்தியானது விஸ்தீரணமாக வமைந்துள்ளது. அதனால் நிர்ருதி (பாபதேவதை) எம்மையணுகாமல் அதனைத் தூரத்தோட்டுவாயாக; சொற்பப் பாபமென்றாலும் அதனை நீக்கி எம்மைவிடுவிப்பாயாக—(எ-று.)

10. இரவினி லுயர்ந்த வானி னிருந் தொளிகாலு மீன்க
டரவழ கிழந் தொளிந்து பகலினி லெங்ஙன் சாரும்?
வருணன தாணை தாண்டும் வலியுளா ரெவரே? யல்லில்
விரவிய வொளியிற் றரா வேந்தனு மொழுகுவானே.

(இ-ள்.) இரவில் ஆகாயமத்தியிற் காணப்படும் நட்சத்திரங்கள் பகலில் ஒளியிழந்து எங்கே செல்லக்கூடும்? வருணராஜனுடைய ஆக்ஞையை ஒருவராலுங் கடத்தல் முடியாது. இரவில் சந்திரனும் விசேஷப்பிரகாசத்தோடு வருகிறான்—(எ-று.) அதனால் நீங்கள் மயங்கவேண்டாம், நட்சத்திரங்களும் மீண்டுங் கண்ணுக்குப்புலப்படும் என்றுமுடிக்க. மீன்கள் சப்தரிஷிக் கூட்டமென்பது வாஜஸநேயி. ஆனால் நிருக்தக்காரர் பொதுவாக எல்லா நட்சத்திரங்களையுங் குறிக்குமென்பார். வருணன் இயற்கையில் நடக்குங் காரியங்களை யெழுங்குபடுத்துந் தேவதை யென்பார் வாலிஸ் (Wallis).

11. மறைகளை யுரைத்து நானும் வணங்கியே யிதனைக் கேட்பே
னுறைதனைக் கரங்கொண் டுன்னை யஜமானன்வேண்டுகின்று
னறை யநாதரவு கொள்ளா தறிந்திடாய் வருண! நீண்ட
தறைபுக ழரச! வெங்க ளாயுளைத் தடிந்திடாயே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணங்களைக்கூறிவந்தனஞ்செய்துகொண்டே நான் உன்னைக்கேட்பதொன்றுண்டு. கையி லவியை யேந்திக்கொண்டு யாககர்த்தா உன்னைப்பிரார்த்திக்கிறான், அநாதரவு செய்யாமல் எங்களது அபேட்சைகளையறிக. பரந்தகீர்த்திவாய்ந்தவருணனே! எங்களது ஆயுட்காலத்தைக் குறைத்துவிடாதே—(எ-று.) இவ்விருக்கு தத்வாயாமி.............ஆயுப்ரமோஷீ. என்றது.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 2.

12. இரவினும் பகலுமிந்த வொருமொழி யெனக்குச்சொல்வார்,
நாமுற வதையே யென்ற விதயமு மெனக்குச் சாற்றும்;
விரவுநான் டளையின் வேந்தன் யாவனைச் சுநச்சேபன்று
ளுரமொடு துதித்தா னந்த வருணனு மெமை மீட்பிக்கல்.

(இ-ள்.) இரவும் பகலுமாக இந்தவொருவார்த்தையையே எனக்குச் சொல்லுவார்கள்; எனதிதயமும் அதனையேயெனக்குச் சொல்லும். சுநச்சேபன் எந்தராஜனைத்துதித்தானோ அந்தராஜாவாகியவருணன் எம்மை மீட்டுத்தரட்டும்-(எ-று.) எம்மை என்பதும் சுநச்சேபனையே குறித்ததென்று சாயணர் உரை கூறுவார்.

13. மும் மரங்களினிற் கட்டுப்பட் டிடர்முழ்கி நின்று
விம்முறு சுநச்சேபன் றுதிக்கிப் பின்றன்னை யிவ்வா
றிம்மென விரந்தான்; மாற்று ரெதிர்க்கலா வலியின் ஞானச்
செம்மலாம் வருணன் சேர்ந் தின்னனைப் பாசத்தி னீக்கல்.

(இ-ள்.) மூன்று (யூப) மரங்களிலுங் கட்டுண்டுவருந்துஞ் சுநச்சேபன் அதிதிபுத்திரனாகிய வருணனை யிவ்விதமாக யாசித்தான். பகைவரால் எதிர்க்கமுடியாத ஞானவரசனாகிய வருணன் இவனைப்பாசத்தினின்றும் நீக்கி விடட்டும் (எ-று.)

14. வருணனே யுன்னை யாமும் வணங்கி யாகம்புரிந்து
கருணை நல்வினையைத் தந்து தாழ்க்க நின்சினத்தை யென்போ
மிருணிறை யா மிழைத்த பாவத்தைச் சிதில மாக்கி
யருளுக ஞான மார்ந்த வசுரனே யரசே யின்றே.

(இ-ள்.) வருணனே! உன்னையாங்கள் வணங்குவதோடு அவிர்ப்பாகத்தோடுகூடிய யக்ஞங்களால் உபசரித்து உனதுகோபத்தை மாற்றுகிறோம். ஞானநிறைந்தஅசுரனே, யரசே, எங்கள்செய்கைகளிலுள்ள பாபத்தை மாற்றுவாயாக—(எ-று.) அசுரன்=அநிஷ்டத்தை நீக்குவதிற்சிறந்தவன் என்பது பதப்பொருள். இப்பொருளில் இதுதேவனைக் குறிக்கும். வேதத்திற்பல விடங்களில் இந்திரனையசுரனென்பார். முற்காலத்து தேவாஸுரபதங்கள்பரியாயசப்தங்களாயிருந்ததுண்டு. பிற்காலத்துத்தான் அவற்றின்பொருள்மாறின [illegible]ண்ட்வேதக்காரர்கள் (பார்ஸிக்கள்) இன்றும் தேவனை அஹுர் என [illegible]மப்பர் [illegible]ம்=[illegible]ரணம். தார்ச்சி.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 25.

15. தலையிடை தாளிம் மூன்றி னெனைத்தளை பாசந் தம்மை
நிலை தளர்ந் தேகு மாறு நிறுவுக வதிதி பெற்றோய்!
யுலைவறு முன்ற னீதி யோதிய நெறியின் வைகி
மலைவுறு பாவ நீங்கி யதிதியை மருவுமாறே.

(இ-ள்.) மேல் கீழ் நடுவென்னும்பக்கங்களில் கட்டப்பட்டிற்கும் எனதுகட்டுக்கள் தளருமாறு புரிவாயாக, அதிதிபுத்திரனாகிய வருணனே! உனது கேடில்லாத நீதியின் வழியே நடந்து எங்கள்பாபங்களை நீக்கிக்கொண்டு நாங்கள் அதிதியையடையும்வண்ணம்—(எ-று.) அதிதியையடைதலாவது துன்பநீங்கிச் சுயேச்சையடைந்து சுகப்படல்.

வருக்கம் 15.

25. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 2.

21 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: வருணன்.

1. நாளு நாளு நரர்களே யாகவி
ளுளுந் தேவ வருண வு னல்லறீர்
கோ ளுலவுறுங் கொள்கை விதியினை
மீள மீளக் கடந்து நடப்பினும்.

(இ-ள்.) வருணனே! எப்படி உலகத்தில் ஜனங்கள் பிரமாதம் புரிந்து விடுகிறார்களோ அதுபோல நாங்களும் அவர்களைப் போல மனிதர்களாதலால் தினந்தோறும் உனது விரதாநுட்டானங்களில் தவறினபோதிலும்—(எ-று.) (எங்களை மன்னிப்பாயாக) எனக்கூட்டுக.

2. சிற்றங் கொண் டெமைச் சேதித் தழிக்கவும்,
வேற்றுத் திறினை வுற்றவவ் வேளையின்
மாற்றலாத வெகுளி மடுக்கவுங்,
கூற்றி னல்விரை யாகக் கொடுக்கலே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டு எங்களை வதைக்கவும், அநாதரவு செய்ய வெண்ணம் வந்தபோது எங்களை உனது கோபத்தியின் வீழ்த்தவும், விஷயாநுபவங்களுக்கு இரையாகக்கொடுத்து விடாதே—(எ-று.) கூற்று=சண்டு விஷயாநுபவத்தின் மேனின்றது.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

3. மன்னு தாமம் வயங்குங் குதிரையைத்
துன்று புல்லுணச் சூதன் பிணித்தலி
னன்னயச் சுக நாங்கள் பெறப்பன்னாற்
பின்னுவோ முன் மனத்தை வருணனே.

(இ-ள்.) சாரதி புல்லுண்ணுவதற்காகக் கயிறுகட்டிய குதிரையை மேய்ச்சற்றரையிற் கட்டுவதுபோல, எங்களது சுகத்தின் பொருட்டுத் தோத்திரங்கள், வருணனே, உனது மனத்தைக்கட்டுவோம்—(எ-று.)

4. வான் வழங்கும் பறவைகள் மன்னுகூ
டேன்று வீழுங் கனக்கென யாவருங்
கூன் மனத்தொடு கூடி யெனைத்துறந்
தான்ற செல்வ மடைய விரைவரே

(இ-ள்.) பறவைகள் கூட்டினருகிலேயே சுற்றுவது போல் எல்லாரும், திருஷ்ணையோடு என்னைவிட்டுவிட்டுப் பொருளைநாடி யலைகிறார்கள்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மேனாட்டாசிரியரது மொழி பெயர்ப்புக்கியையச்செய்தது. எனை, சுநச்சேபனைக் குறித்தது யென்றது.

5. எஞ்சுகத்துக் கெக்காலம் வலியெனுங்
கஞ்சுகத்தை யணிந்த நரன்றனை
விஞ்சு தூர திருட்டி வருணனை
யெஞ்சுறு தெங்கருமக் கழைப்பமே?

(இ-ள்.) வலிமிகுந்து கீர்த்தி வாய்ந்தவனும், நரனும், தூரதிருஷ்டி (வெகு விஷயங்களை நோக்குபவன்) யுள்ளவனுமான வருணனை யாங்கள் சுகமடையும்பொருட்டு, எப்பொழுது எங்களது கருமங்களை நோக்கி வருமாறு செய்வோம்?—(எ-று.)

வருக்கம் 16.

6. களிப்பினோ டிதைக் கண்டிரு தேவரு
மொளிப்பி லெம்மவி யுண்பர் பொதுவினே;
சலிப்புறு து நோன்பாற்று மகன்றனை
நலித்த லென்று மவர்நடை யல்லவே.

(இ-ள்.) யாவராலும் விரும்பப்படத்தக்க மித்திராவருணர்கள் இருவரும்யாங்கள் தரும் அவியைப்பொதுவாக உண்கிறார்கள். கர்மாநுஷ்டானபரனான தாசஷனுக்கு அவர்கள் பிரமாதம் விளைப்பதில்லை—(எ-று.) வேனா வென்பதற்கு மேனாட்டாசிரியர் களிப்பினோடு என்று பொருள் சொன்னார். அவரே திடமென்று இப்பாட்டில் மித்திரா வருணரிருவரையும்பற்றின இந்த ரிக்குக் கூறவேண்டுமென ஆசங்கித்து இது பின்னர் இடைப்புகுத்திய செய்யுளாயிருக்கவேண்டுமென்பர்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 25.

7. அந்தரத்துப் பறந்துசெல் வீக்களின்
சுந்தரம் பெறு பாதையை யோருவன்,
நந்து மாக்கட னுபக ஞதலின்
அந்தி லோடு நாவாயு மறிவனே.

(இ-ள்.) இவ்வருணன், ஆகாசமார்க்கத்திற் செல்லும் பட்சிகளின் பாதையை யறிவான், கடலில் வசிப்பவனுதலின் கப்பல் செல்லும் நெறிகளையுமறிவான்—(எ-று.) அவன் எங்களைக் கட்டவிழ்த்து விடுகவென முடிக்கவென்பார் சாயணர். வீ, பறவை. வருணன், கடலுக்கும் வானுக்கு நாயகன்.

8. அவன், விதிக்க ணமைந்து, நடைபெறுந்
தவம்பொருந்து தம்புத்திரர் தம்மொடு
நிவம் பொருந்துறு மாறிரு திங்களை
நவம்பொருந்து பின்றிங்களை யோர்வனே.

(இ-ள்.) விரதாநுட்டானத்திற் சிறந்து, அவ்வருணன், (நாள்களாகிய) புத்திரர்களோடு விளங்கும் பன்னிரண்டு மாதக்கணக்கினையும், அதனோடு புதிதாகவுண்டாகும் அதிகமாஸக் கணக்கினையும் அறிவான்—(எ-று.) சாந்திரமான மானதுபற்றித் திங்கள் என்ருர். இச்சாந்திரமானம் தற்காலம் ஆந்திரதேசநடப்பு; தமிழர்களது ஸௌரமானமாம்.

9. உன்னதத்தி னுயர்ந்து விசாலமாய்
மன்னி நோக்கப் பெரிதாய் வயங்கி, யேர்
துன்னு காலினைத் தோய்வுறு பாதையை,
யுன்னி மேலுறை தேவரை யோருவான்.

(இ-ள்.) விஸ்தீரணமாயோங்கிப் பார்ப்பதற்குப் பெரிதாயுள்ள வாயு (காற்று) செல்லும் பாதையை யறிவான்; அதற்கு மேல் வசிக்குந்தேவர்களையுமறிவான்—(எ-று.) வருணன் தோன்ரு எழுவாய்.

10. திண்மை நோன்பு சிறந்தவன் சோபன
கன்மம் வாய்ந்த வருணன் கடைத்தலை
யண்மித் தன்பிரசைக்க ணமருவா
னென்பெறு மரசாட்சி யியையவே.

(இ-ள்.) திடவிரதனும், சோபன கர்மமுள்ளவனுமாகிய வருணன் தனது ஜனங்களிடத்து வந்து அவர்கள் மத்தியில் வீற்றிருப்பான் அவர்களை யாளும்பொருட்டு—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 2.

11. அங்கிருந் தெல்லா வற்புதமு முணர்ந்
திங்கு முன்னர் நடைபெற் றெழில்மிகப்
பொங்கு கன்மமும், போதும் புதுவது
மங்க மாகவே நோக்கி யனைவனால்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்திலிருந்து எல்லாவற்புத கன்மங்களையுமுணர்ந்து, இவ்விடத்து முன்பு நடந்தேறிய காரியங்களையும், இனி நடக்கவேண்டிய புதுக்காரியங்களையும் நன்றாகப்பார்ப்பான்—(எ-று.)

12. என்று மெந்தமக், கெவ்வகை ஞானமுந்
துன்றி நிற்கப் பொலியு மாதித்திய
னன்று சாரு நெறிகளை நாட்டுக;
வொன்று மாயுளு மோங்க வமைக்கவே.

(இ-ள்.) சோபனப்ரக்ஞையோடுகூடிய வவ்வதிதிமகனாகிய வருணன், எப்போதுமெங்களுக்கு நன்னெறியை யேற்படுத்தட்டும்; எங்களது ஆயுட்காலத்தை விருத்தி செய்யட்டும்—(எ-று.)

13. இரணியத்தி னியன்ற கவசத்தை
யரனெனப் புனைந் தாரும் வருணனுங்
கிரணம் வாய்ந்த வுடையிற் கிளர்ந்தன
னருண காந்தியு மெங்கு மமைந்ததே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்ண கவசந்தரித்து வருணன் தன் பெருத்தவுடலைக் கட்டுகிறான். அதன்கிரணமும் எல்லாப்பக்கமும் வீசுகிறது—(எ-று.) 'வருணதூதருஞ் சூழ்ந்து மலிந்தனர்,' என்பது மேனாட்டாசிரியர் உரைப்படி நான்காமடியாம். அவர் மோட்சமூலரது புராதன ஸம்ஸ்கிருதபாஷா சரித்திரம் 536-வது பக்கத்தினைத்தம்மொழிபெயர்ப்புக்கு மேற்கோளாகக்காட்டுவர். வருணதூதரென்றது இதர அதிதிமக்கள்போலுமென்பார்.

14. அரிகள் யாரு மடையுறார் தேவனை;
நரர் நடுங்கக் கொடுமை நடத்துவோர்
திருகு சிந்தைத் தொழிலரு மன்னனை
விரகு செய்து மெலிக்க வனைகுறார்.

(இ-ள்.) வைரிகள் எவரும் (வருணதேவனுக்கஞ்சி) அத்தேவனிடத்து வரமாட்டார்; மனிதர்களைக்கொடுமையாக நடத்துவோரும், பாப புத்தியுள்ளவருங்கூட அவனைத்தொடமாட்டார்கள்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 25.

15. மக்களுக்குக் குறைவின்றி மாண்டசீர்
மிக்க வுண்டியை மேன்மையி னீபவ
னெக்க வெம் முதரத்துக்கு மொல்லெனத்
தக்க பூரணத் தன்மையி னுக்குவான்.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு வேண்டிய கீர்த்தி பொருந்திய வன்னத்தைக் குறைவில்லாமல் எப்பொழுதுங் கொடுப்பவன் (வருணன்) அப்படியே எமது வயிற்றுக்கு வேண்டியவற்றையும் பூரணமாக விரைவிற்றருவான்—(எ-று.)

வருக்கம் 18.

16. ஆக்கள் கொட்டி லணைவது தூக்கவிங்
கூக்கு மென்னறி, வோங்கிய தூரநோக்
காக்கு மன்னவன் றன்னை யணையவென்
றேய்க்கு மீவிருப் போடு மியைவுறும்.

(எ-று.) கொட்டிலை நோக்கிப் பசுக்கள் போவதுபோல, (சுநச்சேபனாகிய) என்னுடைய புத்திகள், தூரதிருஷ்டியோடு கூடிய அவ்வருணனிடத்துச் செல்கின்றன—(எ-று.) கவ்யூதி: மேய்ச்சற்றரை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர், கொட்டிலென்பார் சாயணர். தினியுள்ளவிடம் என்பதை யது குறித்து நின்றது.

17. மீண்டு மோர்முறை மேவி யளவளா
யீண்டுவோம், வரலேனெனி, னென்மது
வீண்டு கொண்டுதந் தேய்ந்தது யாகவான்
றாண்ட விச்சையிற் றேய்ந்ததை யார்குவை.

(இ-ள்.) என்னால் மதுவானது இங்கே ஸம்பாதித்து வைக்கப்பட்டிருப்பதால், இன்னொருமுறை நாம் உரையாடுவோம். ஹோதாவைப்போல நீயும் உனக் கிஷ்டமானதை யுண்கிறாய்—(எ-று.) யாகவானென்றது ஹோதாவைக்குறித்து நின்றது. தூண்ட உவமைப்பொருளில் வந்தது. யாகவான் பிரேரேபிக்கவென்னலுந் தகும்.

18. கண்டனெ னின்றியாவர்தங் கண்ணினும்
விண்டு தோன்று மவனை யவனிமேன்
மண்டு தேரின் மகிழ்ந்து வருவதைக்;
கொண்டன னவ னென்று தி யீதெலாம்.

(இ-ள்.) எல்லாருடைய கண்ணுக்குந்தோன்றுமவனை (வருணனை)ப் பூமியின்மேல் தேரின்மீது உண்மையாகவே கண்டேன். என்னுடைய இத்துதியையெல்லாம் அவன் ஏற்றுக்கொண்டான்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

19. ஈண்டு கூவி யழைப்பதை யேன்றுகே;
ளான் டெமை யருள்பாலிக்க வின்றுநீ;
வேண்டு மென்றுன் றனைப விழைந்துநான்
வேண்டினே னுனை யெண்ணி வருணனே.

(இ-ள்.) வருணனே! நான் கூவியழைப்பதனுக்குச் செவிகொடுப்பாயாக. எங்களையாட்கொண்டு எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தருக. என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ற ஆசையோடு உன்னை நோக்கித் துதித்தேன் —(எ-று.) 'இது இமம்மே வருணத்வாம வஸ்யுராசகே என்ற இருக்கு......

20. ஞான மார்ந்தவ பாகம் புவியொடு
மூனமி லெச்சகத்து மொளிர்கிறாய்;
ஈன மின்றி யா மின்பமடைய நீ
தானுங் கேட்டெதி ராகியைச் சாற்றலே.

(இ-ள்.) மேதாவியே! (வருணனே) ஆகாசம், பூமி முதலிய எல்லாச்சகங்களிலும் நீ விளங்குகிறாய். நாங்கள் க்ஷேமத்தையடையும்படி நீயுஞ் செவிகொடுத்து எங்களைக்காப்பதாகப் பிரதியுத்தரந் தருவாயாக—(எ-று.) ராஜஸி என்பதற்கு விளங்குகிறாயென்றதைபடி அரசு செலுத்துகிறாயென்றும், யாமனி என்பதற்கு க்ஷேமமடையும்பொருட்டு என்றதைபடி, வழியில் போகும்போது என்றும் மேனாட்டாசிரியர் உரை கூறுவார்—(எ-று.)

21. முடி வயங்கு முடியை யவிழ்க்கவே,
நடுவொளிருந் தளையை நசித்திட,
வடிவி லென்றிடு கட்டை யகற்றுக,
படியில் யானும் பரிந்து சீவிக்கவே.

(இ-ள். உலகத்தில் யான் ஜீவித்திருக்குமாறு தலை, உடல், கால் இவற்றிலுள்ள கட்டுக்களை யறுத்து விடுவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

26. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6 சூக்தம் 3.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

1. வலிமை யுண்டி வளர்க்கு மதிபதி,
தலைமை சாரவி யேற்கத் தகுந்தவ,
சுலவு முன்றன் சுவாலை யுடைதரித்
திலகு மிவ்வெ மக நிறைவேற்றலே

மண்டலம் 1. சூக்தம் 26.

(இ-ள்.) ('அக்கினி தேவர்களுக்கெல்லாம் முகமாதலால் அவனைத் துதிப்பாயாக' வென்று வருணன் சொல்லச் சுநச்சேபன் இவ் விரண்டு சூக்தங்களாலும் அக்கினியைத்துதிக்கிறான்.) எக்கியத்துக்கு யோக்கியமானவனே! வலிமைக்குக்காரணமான அன்னத்தை வளர்க்கும்பதியாகிய அக்கினியே! உன்னைச்சூழ்ந்துள்ள சுவாலையாகிய வஸ்திரத்தைக்கட்டிக் கொள்க (கொழுந்து விட்டெரிக). எங்களுடைய இந்த யக்ஞத்தைச் செய்து முடிப்பாயாக—(எ-று.) மேற்சொன்ன வருணன் கூற்றை ஐதரேயப் பிராமணம் 7-16ற்காண்க.

2. என்று, மங்கி, யிளமை சிறந்தவ
னன்று மேன்மைபைத் தோய்ந்தவ, தேசொடு
மொன்றி யோம முஞற்றி யொளிபெற
நின்ற வாசகப் போற்றுற நிற்றலே.

(இ-ள்.) எப்போதும் இளமை சிறந்தவனே, சிரேஷ்டமானவனே, அக்கினியே, தேஜஸோடுகூடி, ஹோமம் வளர்த்துக் கீர்த்தி வாய்ந்தருநிகள் உன்னைப்புகழ நிற்பாயாக—(எ-று.)

3. சுற்ற மானவர்க் கீந்திடுஞ் சுற்றமொத்
துற்ற நண்பற் குதவுறு நண்பனேய்ந்
தெற்றைக்குஞ் சுதராகு மெமக்குச்சீர்
துற்ற தந்தைநீ தோய்க்க லபீட்டமே.

(இ-ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய (அக்கினியே!) பந்துக்களுக்கு எப்போதுமுதவும் பந்துவைப்போலவும்,மற்றொரு நண்பனுக்கு என்றுமாறாத உதவி செய்யும் நண்பனைப் போலவும், எங்களுக்குப் பிதாஸ்தானத்திலுள்ள நீ உனக்குப் புத்திரஸ்தானமாகிய எங்களுக்கு எப்போதும் எங்களுடைய அபீஷ்டங்களை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

4. வருணன் மித்திரன் வாய்க்கு மரியமான்,
றருணந் தன்னிற் றடுக்கும் பகைவரை
மரண மெய்த மடுப்பவ, ரெங்குசை
யரணமாய், மநுயாகத்தின், வைகலே.

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) எம்மகத்துக்கு இம்சை செய்பவரைக் கொல்லும் ரிசாதஸர்களாகிய வருணன், மித்திரன், அர்யமா, இம்மூவரும் மநுப்பிரஜாபதியின் யாகத்தில் அமர்ந்ததுபோல எங்களது தருப்பையின் மேல் அமரட்டும்—(எ-று.) மநுஷ: எனப்பன்மையிலுள்ளது. இது ஒருமைப்பன்மை மயக்கமாகக் கொள்வார் சாயணர். 'யரணமாக, மனிதரின், வைகலே,! மனிதரைப்போல அமரட்டும் என்று மொழிபெயர்ப்பார் மேனுட்டாசிரியர். அர்யமா, ஆதித்யர்களில் ஒருவன்; காலை மாலை ஸந்திகளுக்கு அதிதேவதை. மித்திரா வருணர்களோடு சேர்த்துக் கருதப்படுபவன்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

5. பண் டெமக்குமுன் றோன்றிய தூதனே
மண்டு மிம்மகக் கண்ணெமை தோழமை
யண்டி யுள்ளக் களியினி லாருக;
கொண்ட லிவ்வெம கீதஞ் செவிக்கொளல்.

(இ-ள்.) பண்டைக்காலத்தில், எங்களுக்கு முன் உற்பவித்தவனே, ஹோமத்தை நடத்துபவனே! (அக்கினியே) நாங்கள் செய்யும் யக்ஞத்தில் எங்களுக்கநுக்கிரகிக்குந் தோழமைகொண்டு சந்தோஷிப்பாயாக. எங்களால் உபயோகிக்கப்படும் இத்துதிப் பாட்டுக்களைக் கேட்பாயாக—(எ-று.) தூதன், ஹோதா, ஹோமநிஷ்பாதகன்.

வருக்கம் 20.

6. ஒவ்வு நித்திய மாக வித்தாரமா
யெவ்வெத் தேவரை யெப்பொழு தேத்தினு
மவ்வக் கால மெலா முனிடத்தினே
யிவ்வயி னவி யாவுதி யேயுமே.

(இ-ள்.) சாசுவதமாகவும் விஸ்தாரமாகவும், (வருணன், இந்திரன் முதலிய) நானாவிதமான தேவர்களை எந்தெந்தக்காலத்திலேத்தினாலும், அப்பொழுதெல்லாம் அவர்களுக் களிக்கப்படும் அவியை உன்னிடத்திலே ஆஹுதி செய்வோம். (அதனால் தேவதாந்தர விஷய யாகங்களிலும் நீயே ஸேவிக்கப்படுகிறாய்.)—(எ-று.)

7. மன்பதைக்குப் பதி, மகத் தூதுவ,
வின்ப மெய்திச் சிரேட்ட மியைந்தவ,
னன்பனா யெமக்கிங் குறல்; யாங்களு
மன்ப ராகுக நல்லெரி யோம்பியே.

(இ-ள்.) பிரஜைகளை வளர்ப்பவனும், எக்கியத்தை நடத்துவோனும், இன்பமடைந்தவனும், வரேண்யனுமான (அக்கினி) எங்களுக்கு அன்பனாகவிருக்கட்டும். யாங்களு நல்ல அக்கினிகளை வளர்த்து அவனுக்கு அன்பர்களாகவிருக்கட்டும்—(எ-று.)

8. நற்சுடர்களினோ டொளிர்தேவர்க
ணற்சிறப் பவி நாடித் தரித்தலி
னற்சுடர்களினோ டிவனாங்களு
நற்சுட ருனை நாடி யிரப்பமே.

(இ-ள்.) சோபன அக்கினியோடு கூடிய தேவர்கள் சிறப்பு வாய்ந்த அவியைத்தாங்குகிற காரணத்தால், சுடர்கள் விளங்கும் அக்கினியோடு கூடிய யாங்களும் (அக்கினி!) உன்னை யாசிப்போம்—(எ-று.) தேவர்கள் என்னும் பதத்திற்கு இருத்விக்குக்கள் என்று பொருள் கூறியுள்ளார் சாயனர்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 27.

9. அமரத் தன்மை யடைந்து சிறந்தவ,
வமருங் கன்ம வநந்தர மாற்றிடு
மமரத் தன்மை யடைந்திலவர் துதி
சமமதா நம்மிருவருக்கும் முறல்;

)இ-ள்.) மரண ரஹிதமான (அக்கினியே!) கர்மாநுஷ்டாநாநந்தரம், மர்த்தியர்களாகிய யாங்கள் சொல்லும் ஸ்தோத்திரங்கள் நம்மிருவருக்கும் பொது தர்மத்தோடு கூடியிருக்கட்டும்!—(எ-று.) இவ்வெக்கியம் நன்ருய நுஷ்டிக்கப்படட்டுமென்று யஜமானன் விஷயத்திலும், நன்ருயநுக்கிரகிக் கட்டும் என்று அக்கினி விஷயத்திலும் செல்லட்டும் என்பது தோன்ற இருவருக்கும் சமமதாஉறலென்ருர்—சாயணர்.

10. மங்குறுத வலியின் மகனெனு
மங்கி யெல்லா வெரியொடு மிம்மகந்
தங்கி யெந்துதிச் சேவையை யேற்றிவ
ணங்க மாக வனத்தை யளிக்கவே.

(இ-ள்.) பலத்தின்புத்திரனே! அக்கினீ! எல்லா எரிகளோடும் இந்த யக்ஞத்தினிடத்திற்றங்கி எங்களது ஸ்தோத்திரங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டு, எங்களுக்கு அன்னத்தையளிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

27. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 4.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுசநச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-12, காயத்திரி, 13 திருஷ்டுப்; தேவதை 1-12, அக்கினி, 13, விசுவதேவர்கள்.

1. மட்டில் பன்மக மாண்டவற்றிற்கெலா
மிட்ட மான விறைவனு யோங்கி யே
நெட்டை வாற்பரி நேரு மங்கியுனை
யொட்டி நற்றுதி கொண்டு வந்திப்பெமே.

(இ-ள்.) யாகங்களுக்கெல்லாம் இறைமை (தலைமை) வகிக்கும் அக்கினியும், நீண்டவாலோடுகூடிய குதிரையைப்போன்றவனுமாகிய வுன்னை ஸ்துதிகளால்வணங்குவோம்—(எ-று.) குதிரைதன் வாலால் எப்படித் தன்னை இம்சிக்கும் கொசுகு ஈ முதலியவற்றை யோட்டுகிறதோ அம்மாதிரியாக நீயும் உனது சுவாலையால் எங்களுடைய விரோதிகளைக் கண்டிக்கி றாய் என [illegible]

மண்டலம் 1. சூக்தம் 26.

2. நீண்ட காலடிச் சத்துவச் சூனுவா
மாண்டவ னெஞ்சகத்தை யளித்திட
வின்டெமக் கெமதிச்சைக ளோர்ந்தபின்
வேண்டுமாறு விழைந்து சொரிகவே.

(இ-ள்.) விசாலமான காலடியுள்ளவனும், பலத்தின் புத்திரனுமானவன் எமக்குச்சுகத்தைத்தரட்டும். எம்மால்விரும்பப்பட்டவைகளையும் வருஷிப்பவனாகட்டும்—(எ-று.)

3. நடை பரந்தவ தூரத் தருகினி
னிடை பரந்திங் கனிட்டச் செயல்புரிந்
திடையு மர்த்திய ரெங்கள் பகைவரைத்
தடை புரிந்தெமைக் காத்திட லென்றுமே.

(இ-ள்.) வியாபித்த நடையோடு கூடியவனே! நீ, தூரத்தினின்றும் அருகினின்றும் வந்து பாபகாரியங்களைப் புரியும் எங்களது விரோதிகளாகிய மர்த்தியர் (மனிதர்) எங்களையணுகவொட்டாதபடி தடுத்து எங்களை ஸர்வகாலமும் பாலிப்பாயாக—(எ-று.) விச்வாயு:, யாருக்கு எல்லாவிடத்தும் கமனமுண்டோ அவன், இதனையே நடபரந்தவனென்றார்.

4. தேவர்க் கக்கி சிறந்த வவியிதை
யாவ லோடு புதிதின் வகுத்தவிப்
பாவு கீர்த்தி பகரு மறையினை,
மேவுமா றவர்க் கன்பின் விளம்பலே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (எங்களால் முன்பநுஷ்டிக்கப்பட்டதாயினும்) தேவர்க்கென்று சிறந்தோங்கிய அவிக்கொடையையும், நூதனமாகச் செய்யப்பட்ட அநிருபமான மந்திரத்தையும் பற்றித் தேவர்களுடைய முன்னிலையில் நன்குயெடுத்துச்சொல்லுவாயாக—(எ-று.)

5. உத்தமத்து வானெங்கிய வண்டியின்
மத்திமத் தல மார்ந்த வனத்தினி
னித்தரையி னியன்ற செல்வத்தினி
னெத்தெமக் கெவ்விடத்தும் பங்கிகவே.

(இ-ள்.) விண்ணில் வளரும் உத்க்ருஷ்டமான அன்னப்பொருளில் எங்களுக்குப் பங்களிப்பாயாக. மத்திமத்தலமாகிய அந்தரத்தில் வளரும் உணவுப்பொருள்களிலும் எமக்குப் பங்களிப்பாயாக. அந்திமத்தலமான பூமியிலுண்டாகுஞ்செல்வத்திலும் எங்களுக்குப் பங்களிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

6. சித்திரக் கிரணந் திகழ் காந்தியோய்!
தத்து சிந்து தயங்கிய வூர்மியை
யொத்த நின்கொடை பங்கிட் டுவக்கையி
னத்தி யெக்கிய னுடிக் கசிவையே

(இ-ள்.) சித்திரபானுவாகிய அக்கினியே! சிந்து (ஆறு) வானது அலையாக (வாய்க்கால்களாக) ப்பிரிந்து தன் கூனிறைந்த நீரைப்பங்கிடுவது போல உனது கொடைகளைப்பங்கிடுகையில், யாகஞ்செய்வோனுக்கு அவனது கர்மபலன்களையளிக்கிறாய்—(எ-று.) ஊர்மி அலை, யீண்டு கிளைக்கால் வாய்களைக் குறித்து நின்றது. கசிதல்—இளச்சிசொல்லுதல் ஈண்டு கர்மபலன்களையளித்தல்.

7. போரில் யாரை யுவந்து புரக்கிறாய்,
தாரின் யாரினைச் சண்டைக்குத் தூண்டுவா,
யேரி னக்கினி யம்மக னென்றைக்குந்
தீருறாத வனஞ் சிறந் தோங்குவான்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! யுத்தத்தில் உன்னால் காப்பாற்றப்படுபவனும், சண்டைக்குத் தூண்டிவிடப்படுபவனுமாகிய மர்த்தியன் எப்பொழுதும் வற்றாத வுணவுப்பொருள்களோடு விளங்குவான்—(எ-று.) இஷ: அன்னமென்பார் சாயணர்; வலியென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அதனால் தீருறாதவலி சிறந்தோங்குவான். என்பதும் பாடம்.

8. மாற்றலரை யடக்கும் வலியுளோய்
போற்று மன்பனைப் போரினில் வெல்பவன்
சாற்றுதற் கிங் கிலை நனிகிர்த்திவா
யூற்ற மொய்ம் பிவ னன்னவற் றோங்குமே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களையடக்கும் வலியுள்ளவக்கினியே! உன்னுடைய பக்தனது வல்லமையைக் கடக்கும் சக்தியெவனுக்குமில்லை. மேலும் அவ் யஜமானனுக்குப் புகழ் நிறைந்த வலிமை விசேஷங்களுமுண்டு.—(எ-று.

9. எல்லவர்த மிடத்து மியைபவன்
செல்லும் போரிற் றிடம்பெற வெங்களை
வெல்லும் போர்ப்பரி மீது கடப்பித்தே
யொல்லும் விப்பிர ரோடு பலன்றரல்.

(இ-ள்.) எல்லா மனிதர்களோடுங் கூடியவனான (அக்கினி,) யுத்தத்திற் குதிரைகளினுதவியைக்கொண்டு (போர்க்களத்தைக்) கடந்து செல்லுமாறு செய்க, (இருத்விக்குக்களான) விப்பிரர்களோடு களிக்கும் அக்கினி எங்களுக்கு யாகபலனையளிக்கட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 27.

10. போற்றுணர்ந்தவ வீடுதொறும் புகுந்
தாற்றும் யாக மநுக்கிரகத்துறப்
போற்றுவாய்; யஜமான னுருத்திரற்
காற்றுங், கன் னுறத் தக்கநற் றோமமே.

(இ-ள்.) போற்றினாலுணரப்படுபவனே! (அக்கினியே!) வீடுகள் தோறும் நடக்கும் யாகங்களையனுக்கிரகிக்குமாறு வீடுவீடாய்ப்புகுவாயாக. யஜமானனும் உருத்திரனாகிய வனக்காக அழகிய ஸ்தோமங்களைப்பாடாநின்றான்—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

11. தன்மை யோங்கு மகான் பரிச்சின்னமே
தன்னமும் பெருத் தூமக் கொடியினன்
மன்னு சோதி வளர்ந்து பெருத்தவ
னன்ன மெங்களுக் கேய மகிழ்கவே.

(இ-ள்.) குணஞ்சிறந்த மகானும், அபரிச்சின்னனும், புகைக்கொடியையுடையவனும் (புகையினாலறியப்படுபவனும்,) மிகுந்த காந்தி யுடையவனுமாகிய அவன் (அக்கினி) எங்களுக்கு அன்னம் (அல்லது பலம்) பொருந்துமாறு ஸந்தோஷப்படட்டும்—(எ-று.)

12. தெய்வ மக்களைப் பாலிக்கு மக்கினி,
தெய்வ ஞாபக மூட்டும் பதாகை, தன்
செய்ய காந்தி பெருத்தவன், செல்வனின்,
றுய்ய வெந்துதி தன்செவி தோய்க்கலே.

(இ-ள்.) தேவ சம்பந்தமுள்ளவனும், பிரஜைகளைப் பாலிப்பவனும், தேவஞாபகத்தை மூட்டுங் கொடியும், பிரகாசமிகுந்தவனுமான அக்கினி, செல்வவான் (வந்தியரின் துதியைக்கேட்பது) போல எங்களது உக்தங்களைக் கேட்கட்டும்—(எ-று.)

(வேறு.)

13. பெருவலித் தேவர்போற்றி; பிறங்கு சிற்றிறைவர் போற்றி;
தருணகல் லிளைஞர் போற்றி; தக்க மூத்தவர்கள் போற்றி;
யுரிய போற்றிசைப்பாஞ் சத்தி யுள்ளவவ் வரையுந், தேவ
ரரிய விவ்வெமது போற்றறை யன்றி யங்கீகரிக்கல்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்) (அக்கினியினாற் பிரேரேபிக்கப்பட்ட சுநச்சேபன் விச்வ தேவர்களைத்துதிக்கிறான்.) மகத்தாகிய (குணமும்) வலியுமுள்ளதேவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; (குணக்குறைவுள்ள) சிறுதேவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; வயதிற் சிறியவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; வயதின் மூத்தவர்களுக்கு நமஸ்காரம்; சக்தியுள்ளவரையில் தேவர்களைஸ்தோத்திரஞ் செய்து வணங்குவோமாக; தேவர்கள் எங்களது இந்தஸ்தோத்திரத்தைக் காட்டிலுஞ் சிரேட்டமான வேறு ஸ்துதிகளை யெப்பொழுதும் அங்கீகரிக்காமலிருக்கட்டும்—(எ-று.) தேவரீண்டு விச்வ தேவர்களாம்.

வருக்கம் 24.

28. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 6 சூக்தம் 5.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-6 அநுஷ்டுப், 7-9 காயத்திரி; தேவதை: 1-4 இந்திரன்; 5, 6, உரலபிமானிதேவதை, 7, 8, உரலுக்கும் உலக்கைக்குமுரியதேவதை: 9, பிரஜாபதியாகிய அரிச்சந்திரன்; அதிஷவணசர்மதேவதை பென்றுஞ் சொல்லலாம்.

(வேறு.)

1. தோய்ந்த பேரடி விசாலமாத் தோய்ந்த கல்லதனை,
யாய்ந்த சோமத்தை நசுக்க வென் றுயர்த்திய விடத்தி
னேய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கீழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருகல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எந்தயக்ஞத்தில், எல்லாக்கருமங்களிலும் அபிஷவணஞ்செய்யும் பொருட்டுக்கல்லானது விசாலமான அடியோடு உன்னதமாகத்தூக்கிப் பிடிக்கப்பட்டுள்ளதோ அந்தக்கர்மத்தில் உரலினின்றுந்தாமே வழிந்து கீழொழுகுஞ்சோமத்துளிகளைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.)

2. தோய்ந்த தட்டுக ளிரண்டு சாறேந்துதற் கென்று
வாய்ந்த நற்சகனத்தினின் வைத்த வவ்விடத்தி
னேய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கீழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருகல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எந்தயக்ஞத்தில் தட்டுகள் சாற்றை யேந்துவதற்காகச் சகனம் (இடுப்புமூட்டு) போல வைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அந்தக்கர்மத்தில் உரலினின்றுந்தானே வழிந்து கீழொழுகுஞ்சோமத்துளிகளைக்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 28.

3. எய்ந்து சாலையி னுட்புகல் வெளிவர விவற்றை
வாய்ந்த டிக்கடி னாரியும் பழகு மவ்விடத்தி
னெய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கிழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருகல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்கே யாகபத்தினி உலக்கை கீழும் மேலு மாகச் செல்லும் முறையைக் கவனித்துச் சிகைகூ கற்றுக் கொள்கிறுளோ அங்கே உரலினின்றும் விழுந்த பொழுகுஞ் சோமத்துளிகளைக் குடிப் பாயாக—(எ-று.) இது, மேனுட்டாசிரியர் மதப்படி 'எய்ந்துலக்கை மேலெ ழுந்து கீழ் விழுவதையெண்ணி' யென்றிருத்தல் வேண்டும். அடுத்தபாட்டிற் கயிற்றை கட்டியிழுக்கும் முறை வெளிப்படுவதால் அதனை யிழுப்பவள் யாகபத்தினியாயிருக்கவேண்டுமென்று ஊகிக்க விடமுண்டு. சாலையாகசாலை.

4. பாய்ந்து செல்லுறும் பரியினைக் கவினத்தாற் பிணிப்ப
தேய்ந்து மத்தினைக் கயிற்றினுற் பிணிக்கு மவ்விடத்தி
னெய்ந்து தாகமோ டிந்திர வெழில்பெறு முரலின்
வாய்ந்து கிழ்விழுஞ் சுதையினை வளமுறப் பருகல்.

(இ-ள்.) குதிரைக்குக் கடிவாளம் பூட்டுவது போல மத்துக்குக் கயிற்றைச்சுற்று மவ்விடத்திலுரலினின்றும் வழிந்து பொழுகுஞ் சோமத் துளிகளைக் குடிப்பாயாக—(எ-று.) முதலெய்ந்து,உவமைப்பொருளில்வந்தது.

வருக்கம் 25.

5. கறுவமே யுனை யிற்றொறும் பணிக்கென வமைத்து
நிலவ விட்டன ரென்பது நிசமெனி னீயிக்
குலவு ஆல்விய வுன்றெளி வவ்ப்பினிற் றருவாய்
சுலவு வெற்றியோர் முரசொலித் தொனியினைப் போன்றே.

(இ-ள்.) உரலே உன்னை (யாக) வீடுதோறும் வேலைக்காக அமை த்து வைத்திருப்பது நிசமானுல், வெற்றிகொள்ளுவோரது துந்துமி வாத் தியம் சப்திக்கும் ஓசையைப் போன்ற அவ்வளவு உரத்த குரலோடும் சப்திப் பாயாக—(எ-று.) கறுவம் ஈண்டு உரல்: உரலபிமானி தேவதையைக் குறி க்கும்.

6. வனத்தி னற்பதிக் கறுவமே வாயுவு முனது
முனத்தின் மந்தமாய் வீசுறும் போதினி னீயும்
வனப்பி னிந்திரன் வளமுறப் பருகுவான் சோமந்
கனத்த பாரத்தி னசுக்கியே பிழிந் தளித்திடவே.

(இ-ள்.) வனபதியாகிய (விருட்சத்திலுண்டான) உரலே! உன் முன்பு வாயு மந்தமாய் வீசும்போது, நீயும் இந்திரன் குடிக்கும் வண்ணம், சோமத் தைப் பிழிந்து தருவாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

7. நுன்னு நல்லனந் தோ யுத்தமரென
மன்னு மெக்கிய சாதனங்கா, ளிரை
யுன்னி மெல்லும் பரியிரன் டொத்துநீ
ருன்னதத் துனவோங்க வுலாவுவீர்.

(இ-ள்.) அன்னப் பொருள்களை யெல்லாங் கூட்டிவைக்கும் உத்தமர்களென்னும்படியான யக்ஞ சாதனங்களே! (உரலுலக்கைகளே!) ஆகாரத்தைச் சப்தத்தோடு மெல்லும் (இந்திரனுடைய) குதிரைகளைப்போல, உணவுப்பொருள்கள் மிகவுஞ்சிறந்தோங்கும்படி உலாவுவீர்களாக—(எ-று.)

8. வனப் பதிகாள்! மருவு மிக் கன்மத்தே
வனப்பொழுகுங் கருவிக டம்மொடு
வனப் படைந் தெமக்காகு மதுச்சுதை
யினிப்பி னீருவி ரிந்திர னூர்கவே.

(இ-ள்.) வனஸ்பதிகளே (மரத்தாலான உரலுலக்கைகளே!) இக்கருமத்தினிடத்தில் அழகு வாய்ந்த (சோமம் பிழியும்) கருவிகளோடு அழகெய்தியவர்களாய், இந்திரபானார்த்தம், மாதுரியமான ஸோமரஸத்தை எங்களுக்காகப் பிழிந்து கொடுப்பீர்களாக—(எ-று.)

9. அபிடவஞ் செப் தணைந்த மிகுதியைத்
தபுவுறுது வள்ளத்தினிற் றுங்குக;
வுபரி சோமத்தைத் தூய்மை யுறுத்துக;
விபுல மண்டி யாத்தோலின் விரிக்கவே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிக்கு யஜமானனாகிய அரிச்சந்திரனே!) அபிஷவஞ்செய்து மிச்சமான ஸோமத்தை (மூக்கு)வள்ளத்திலேந்துக; மிகுந்த ஸோமத்தைப் பரிசுத்தமாகும் வண்ணம் வடிதட்டிலூற்றுக; சக்கையைப் பசுத்தோலின் மேல் விரிக்க—(எ-று.) அபிஷவஞ்செய்தல் அக்கினியில் ஆவுதியாகப்பெய்தல்.

வருக்கம் 26.

29. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 6.

7. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: பங்க்தி (தமிழில் அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம், ஓரடிமேல் வைப்பு.) தேவதை: இந்திரன்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 29.

(வேறு.)

1. சோமமார்பவனுமென்றுஞ் சுவைபெற வுண்மை பேசு
மேம விந்திர, யாஞ், சாற்றுமென்பெறு திழிந்தேமேனுஞ்,
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) (விச்வதேவர்களால் தூண்டப்பட்ட சுநச்சேபன் இந்திரனைத் துதிக்கிறான்.) ஸோமபானியும், உண்மை பேசுபவனுமாகிய இந்திரனே! யாங்கள் அப்பிரசஸ்தர்களாகப் போனாலும், எங்களுக்குப் பசுக்களுங் குதிரைகளும் ஆயிரக்கணக்காகவளித்து எங்களைக் கீர்த்தி யுள்ளவர்களாகச் செய்வாயாக—(எ-று.)

2. காமுறு முணவுக் கெல்லாங் காரண, வருளார், வன்மை
தாமுறு தாடை யேய்ந்த விந்திர, சத்தி வாய்ந்தோய்!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) சக்திமந்தனே! அழகிய கதுப்போடுகூடியவனே! (பலந்தரும்) அன்னப் பொருள்களுக்கதிபதியே! இந்திரனே! உனது ·அருளானது எப்போதுமுள்ளது. யாங்கள் கீர்த்தியற்றவர்களாய்ப் போயினும் 'எங்களைக் காத்துப் பசுச் செல்வத்தையுங் குதிரைச்செல்வத்தையு மாயிரக்கணக்காகத் தந்து எங்கள் கெடுதலை நீக்கி எங்களைக் கீர்த்தியுள்ளவர்களாகச் செய்வாயாக—(எ-று.)

3. பேமுறு கால தூத ரொருவரை யொருவர் பேர்த்துத்
தாமுறக்காண்போர்த் தீர்க்க நித்திரை சார்த்தல் வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! ஒருவரையொருவர் நோக்கும் இரட்டையர்களாகச் சேர்ந்த யம தூதர்கள் தீர்க்க நித்திரையில் விழுந்து எங்களைக் கொல்லா திருக்கும்படி செய்க. ஏனையவை முன்போலவே—(எ-று.) வேந்தன் இந்திரனென்னும் பொருளிலேயே வரும். மிதத்ருசா என்பதற்கு மிதுன ரூபமாய் இணைந்து நின்று இவ்விருவராய்ப் பார்ப்பவரென், றைப் பொருள்—சாயனர்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 2.

4. காமுறும் வன்மை யில்லாக் கருதலர் துஞ்சல்; நன்மை
தாமுற வாற்று முற்றோர் விழித்திடல்; சூர, வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) சூரனே! இந்திரனே! எங்களாற் காணப்படும் அதான சிலர்களாகிய பகைவர் நித்திரையையெய்தட்டும்; தான சிலர்களாகிய பந்துக்கள் விழித்துக் கொள்ளட்டும். (விழித்துக்கொண்டு எங்களை யறியட்டும்.) மற்றவை முன் போலவே—(எ-று.)

5. காமுறு மிந்திரா வெங் காதினி னிந்தை கூறித்
தோமுறுகூச்சற்போடிக்கழுதையைத்தொலைத்துக்கொல்க
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமை தீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! யாங்கள் கேட்கும் வண்ணம் நிந்தையான மொழிகளைக் கூறிக் கூச்சலிடுகின்ற கழுதைபோல்வானாகிய சத்துருவைக் கொல்லுவாயாக; ஏனையவை முன்போலவே—(எ-று.) கழுதை காதினாற் கேட்க முடியாத கூச்சலைப்போடுகிறது; அதுபோலச் சத்துருவுங் கேட்கத்த காதவார்த்தைகளைக் கூறுகிறான்; அதனாற் கழுதை யென்றார்.

6. தீமையேய் சண்டக் காலுந் தெரிவரும் வனத்துத் தூரத்
தேமறச் சுழன்று வீசி யெதிர்ப்படா தேகல், வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல் பசுவு மாவு
மோமென, வெகுதனத்தோ, யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமை தீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களுக்குப் பிரதி கூலத்தைச்செய்யும் சுழல் காற்றும் எங்களை விட்டுத் தூரத்திலிருக்குங் காட்டிற்போய் வீசட்டும். மற்றவை முன்போல—(எ-று.)

7. தீமையே நாடிப் பேசுந் தியனைக் கொல்க; தீங்கை
யாமென மறைவி லாற்று மவனையு மழிக்க; வேந்தே!
சேமமா யெமக்குச் சோபை சிறந்த பல்பசுவு மாவு
மோமென வகுதனத்தோ யுவக்க வாயிர மளித்துத்
தீமைதீர்த் தெம்மை யீண்டுச் சிறப்புறச் செய்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களைப்பற்றி அவதூறு பேசுமவனைக் கொல்லுவாயாக; எங்களுக்குக் கெடுதலை மறைவிற் செய்யும் பகைவனையும் வதைப்பாயாக. ஏனைய முன்போல—(எ-று.)

வருக்கம் 27.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 30.

30 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 6. சூக்தம் 7.

22 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சுநச்சேபன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி, 11 பாதவிச்ருத் (ஓர் வகைக்கலிவிருத்தம்) 16 த்ருஷ்டுப், தேவதை: 1-16 இந்திரன், 17-19 அசுவினியர், 20-22, உஷா.

(வேறு.)

1. வள்ள னூறு மகத்தொடு கூடியா
வெள்ளரு முமை திந்திரன் றன்னையாங்
கொள்ளு நல்லன்ன வாசையிற் கூபத்தை
யெள்ளச் சோமத் துளியி னிரப்புவாம்.

(இ-ள்.) அன்னத்தை விரும்புகின்ற யாங்கள் (சுனச்சேபனுதியர்.) நூறு கர்மத்தோடு கூடித் தானத்தால் அதிசயமாக வளர்கின்ற இந்திரனை எப்போதுங் கூபத்தை நிறைப்பது போலச் சோமத்துளிகளால் நிரப்புவோம்—(எ-று.) வாஜம் அன்னமெனுது வலிமையென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

2. பள்ளத் தாழும் புனலெனச் சோமங்க
ளெள்ளருங் குணத் தேன்ற சதத்தொடு
கொள்ளும் புஷ்டி கொடுப்பவை யாயிர
முள்ளிட் டன்னவன் மாட்டு விரைகவே.

(இ-ள்.) பள்ளத்தை நோக்கிச் செல்லும் தண்ணீர் போல, நூற்றுக் கணக்காகவாவது, தருந்த ரஸக குணத்தோடு கூடி யாயிரக்கணக்காகவாவது, சோமங்கள் அவனிடத்துப் போகட்டும். (அவன் எங்களை யநுக்கிரகிக் கட்டும்.)—(எ-று.)

3. பலம் பொருந்தவன், முன்சொலும் பண்பினி
னலம் பொருந்தி யுற்சாகம் பழகுந்தேன்
சலங் கடலிற் பரவிச் சுஷிப்பதொத்
திலங்குறத் தன்வயி றிடமீந்தனன்.

(இ-ள்.) மதத்தைத்தரும்வண்ணம் முன் சொன்ன (நூறு, ஆயிர மென்றுங்) கணக்குப்படிக் கூடும் சோமத்துக்குப், பலம் பொருந்தியவனுகியவிந்திரன், சமுத்திரத்திற் சலம்பரவுவது போலப் பரவும்படி, தன் வயிற்றை யிடமாகத்தந்தான்—(எ-று.) தேன் ஈண்டு சோமம்.

4. இந்த சோமக்க ளுன்றனக் கேன்றதா
மந்தமாய்க் கருவேற்கும் பு ளுன்னியே
வந்து கூடுங் கபோதத்தை மானநி
...யந்தி லெஞ்சோ லடைந்தரு கெய்துவாய்,

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்) (இந்திரனே!) இந்த ஸோமமுனக்காகச் சம்பாதிக்கப்பட்டது. கருத்தரிக்கும் பேட்டை நாடிக் கபோதஞ் செல்வது போல நீ அதனிடத்து நன்கு அணைகிறாய். எங்களது வார்த்தைகளையுங் கேட்கிறாய்—(எ-று.)

5. எண்ணில் செல்வ மிகையவுறும் வீரனே!
பண்ணிற் றோன்றும் புகழைப் பரித்தவ!
நண்ணி யுன்னைப் புகழ்பவன் மாட்டு, மெய்,
யண்மி, யின்ப மளிக்க நின் செல்வமே.

(இ-ள்.) தனங்களுக்கு நாயகனும், பண்களாலுயர்த்தப் படுபவனுமான வீரனே! உன்னை நாடி ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனிடத்து உனது விபூதி (செல்வம் அல்லது இலக்குமி) நெருங்கி யுண்மையின்பங்களை யளிக்கட்டும்—(எ-று.) விபூதி, இலக்குமி, செல்வமு மதிகாரமும்.

வருக்கம் 28.

6. சதமுறவே தற்கால மெங்கட் கிவட்
டுதைசெருவி லுயர்ந்து துலங்கியே
யுதவ னாறு மகத்தினி னோங்கியோய்!
இதமுறப் பிற கன்மத்துங் கூவுவேம்.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! தற்கால நடக்கு முக்கிரமான போரில் நீ யுயர்ந்த வுதவியை யளித்து நிற்பாயாக. இதர கார்யங்களிலும் உன்னையே நன்றாய் விசாரிப்போம். (உதவிக்கழைப்போம்)—(எ-று.)

7. வேண்டும் போதெலாம், விக்கின மாற்றுமித்
தூண்டு போர்க்க ளுதவத் துகளற
வீண்டு நல்வலி யிந்திர[illegible]ன்னையே
வேண்டுறுவோஞ் சகாயனை நாடியே.

(இ-ள்.) வேண்டுமென்ற போதெல்லாம், காரியவிகாதத்தைச் செய்கின்ற இவ்யுத்தங்களிற் காப்பாற்றும்படி வலிசெறிந்தவிந்திரனைத் துணைக் கழைப்போம்—(எ-று.) வேண்டுறுவோம் வேண்டுவோம். சகாயனையென்னுஞ்சொல் இந்திரனையே குறித்தது.

8. என்றெங் கூவிளி யேற்கு மக்காலத்தி
னூன்ற வாயிரம் பாலன மார்ந்திவட்
டோன்று நல்வலி யன்னத் தொகையொடு
மேன்றருகி லவசிய மெய்தலே.

(இ-ள்.) எங்களுடைய அழைப்பினைக் கேட்டகாலத்து (அவ்விந்திரன்) ஆயிரக்கணக்கான உதவிகளோடும், பலத்தைத்தரும் அன்னத்தொகுதியோடும் அவசியமாக அருகில் வந்து நிற்கட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. ருக்தம் 31.

௯. முந்தைநின் றெங் குடும்ப முழுவது
மந்தில் காக்கு மவ னர னிந்திர
னந்து பன்மக நாடுவோன் றன்னையான்
பொந்தக் கூவுவென் முன் பிதாப் போற்றியோய்.!

(இ-ள்.) யாரை என் பிதா முன்பு போற்றினரோ, அந்த விந்திர ளுகிய வுன்னை, புராதன காலத்திலிருந்து (ஸ்வர்க்கம் போல விளங்கும்) எங்கள் குடும்பத்தைக்காப்பவனை, பல யஜமானர்களிடத்தும் போகும் புருஷனை, யான் முறைப்படி கூவியழைப்பேன்—(எ-று.) பொந்த அடைய, பெறுமாறு, திசைச்சொல்.

10. பலரும் போற்றும் புருகுத பற்பல
நலமும் வாய்ந்த நிவாச நற்காரண
வெறுவ போற்றிசைப்போர்க் கருடங்கிடத்
தலைவணங்கிப் பிரார்த்தனை செய்வமே,

(இ-ள்.) எல்லாராலும் போற்றப்படுபவனே)! சிநேகிதனே, நிவாஸ காரணனே! உன்னைத்தோத்திரஞ் செய்வோர்களுக்கருள் புரியுமாறு பிரார்த்திப்போம்—(எ-று.) புருகூத இடைகுறைகிற்று.

வருக்கம் 29.

(ஷை வேறு.)

11. சுதையினை யார்பவ, தோழனு மாவாய்!
வதைகுலிசத்தவ மாண்புறு தோழர்
சுதையினை யார்பவ ரெங்களின் மாடே
துதையுக நீண்ட கதுப்புறு மாவே.

(இ-ள்.) சோமத்தைக்குடிப்பவனே! தோழனே! வச்சிராயுதந் தரித்தவனே! (உனக்குத்) தோழர்கள் போன்றவருஞ், சோமங்குடிப்பவர்களுமாகிய வெங்கண் மாட்டு நீண்ட கதுப்போடு கூடிய பசுக்கூட்டம் (உனது அநுக்கிரகத்தால்) வந்து சேரட்டும்—(எ-று.) ஈண்டும் மேனுட்டாரெல்லாரும் சிப்ரினீநாம் என்ற பதப்பொருளின்கண் இடர்ப்படுவார். சிலர் பதத்தையே மாற்றவேண்டுமென்பார், சயாணருரைப்படி மொழிபெயர்த்தவர் (Wilson) ஒருவரே. எங்கள் அழகான ஸ்திரீகளுக்குத் தோழனே யெனப் பொருள் கொள்ளுவார் மேனுட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

12. சோம மார்பவ வச்சிரி, தோழனே!
காம வாசைபி னுன்னரு ளெவ்வகை
யேம மார விழைகுவ மவ்வகைச்
[illegible]

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) சோமத்தைக் குடிக்கும் வச்சிரியாகிய தோழனே! ஆசைப்பட்டு உன்னநுக்கிரகத்தை யெம்மாதிரி விரும்புவோமோ அம்மாதிரியே உனது அநுக்கிரகமும் எங்களையடையட்டும்—(எ-று.)

13. அன்னங் கூடிய யாங்களு மாக்களைத்
துன்னி யின்பந் துதையுக விந்திரன்
மன்னி யெம்மொடு கூட மகிழ்ந்தளி
யன்னவை வலியார்ந்து பானெய் தரல்.

(இ-ள்.) அன்னப் பொருள்களோடு கூடியயாம் பசுக்களை யடைந்து சந்தோஷிக்கட்டும். இந்திரன் எங்களோடு மகிழ்ந்திருந்து தரும் பசுக்கள், பால் முதலிய தனத்தோடு கூடி மிகுந்த வலி பொருந்தியவையாயுமிருக்கட்டும்—(எ-று.)

14. ஆண்மை வாய்ந்தவ வுன்னன தேவதை
கேண்மை வாய்ந்து னருளினற் கிட்டியே
பாண்டில் சக்கர வாரெனப், பண்களைத்
தூண்டுவோர்க்குப் பொன் றேய்க்க, வுருள்கவே.

(இ-ள்.) தைரியம் வாய்ந்த (இந்திரனே!) உன்னுைடைய தேவதாவிசேஷங்கள் உன்னநுக்கிரகத்தால் எங்களுடைய ஓதுவார்களுக்குப் பொருள் தருமாறு, சக்கரத்தின் ஆரங்களுருளுவது போலத் தாமாகவே கொண்டுவரட்டும்—(எ-று.) வடமொழியில் அக்ஷமென வுள்ளது. அதனுல் 3-ம் அடியிற் 'சக்கரவச்சென' வெனக்கொண்டு அச்சில் சக்கரம் போலவெனப் பொருள் கொள்ளலாம். பாண்டிலென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. உருள்கவென்று தேவதைகளுக்குக் கூட்டியது, சக்கரத்தை யுவமைப்படுத்தியதாலென்க: வருக வென்பது பொருள்.

15. சதமக வுனைச் சாற்றுவோர்க் கிகவென்
றிதமுற வுன தேற்றம்பெறுந் தனஞ்
சதமுறத் துதிப்போர்க்குப் பெயர்கிறுப்
ரதமியங்கு மக்காலை யாரோடலின்.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோர் விரும்பும் பொன்னையவர்களுக்குத் தருவதற்காக உன்னுடைய செல்வத்தைத் தொழில்செய்யும்போது வண்டியின் ஆரக்கால்கள் உருளுவது போல இடம் பெயர்கிறுய்—(எ-று.) ரதமியங்கு மக்காலச் சசைதலின், என்றுங் கொள்ளலாம்.

வருக்கம் 30.

(வேறு.)

16. கவிபெறச் சப்பு மோட்டக் களைகுரத் றூரகம் பல்கா
லொலியின் மூச்செறியு மாக்களொடுபெருந்தனங்கைக் கொண்டான்
வலிபெறு கன்ம வேந்தன்; மகிழ்வுறப் பொன்றேர் வள்ள
லிலைபெற வதனை யெக்கட் களிக்க வெஞ்சகத்தை நாடி.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 30.

(இ-ள்.) (புல்லைத் தின்றபின்பு) ஒஷ்டத்தாற் சப்தமுண்டாகும்படி வாயைச்சப்புவனவும், கனைக்குங் குரலோடு கூடியனவும், அடிக்கடி பெருமூச்செறிபனவுமான குதிரைகளோடு வேந்தன் (இந்திரன்) (பகைவர்களது) பெரிய செல்வத்தைச் செயித்தான். பெருங்காரியங்களோடு கூடிய தாதாவாகிய அவன் பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட தேரை யாங்கள் சுகமடையும்படி நாட்டும்—(எ-று.)

17 அசுவினிகா டவப்பல மாக்களா
லிசையுறத் தரு மன்னத்தொடே யிவண்
நசையொடும் வர; லற்புத நாடிச்செய்
திசைகுவிர் பொன் பசுவெம தில்லுறல்.

(இ-ள்.) (இந்திரனுற் றூண்டப்பட்ட, சுநச்சேபன் அசுவினிகளைத் துதிக்கிறுன்.) அசுவினி தேவர்களே! மிகப்பல குதிரைகளாற் சுமந்து வரப்படும் அன்னத்தோடெமது கர்மத்தை நோக்கி வருவீர்களாக. அற்புதமான காரியங்களைச் செய்பவர்களே! பொன்னும் பசுக்களுமெமது கிரகத்தில் நிறைந்திருக்கட்டும்—(எ-று.) தஸ்ரா=அற்புதமான காரியங்களைச் செய்பவர்.

18. இருவருக்கு மொன்றுமெனப் பூட்டியே
மருவு தேரும தச்வினிகாள் மரிப்
பொருவி நிற்கு; மச்சைய, மருஞ்செயல்
புரிகுவி, ரது வந்தரத் தோடுமோ.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! இருவருக்கும் பொதுவாகப் பூட்டப்பட்ட உமது தேர் ஒருவராலும் நாசஞ் செய்ய முடியாததாம்; அரிய செயலைச் செய்பவர்களே! அதனுல் அத்தேர் அந்தரிட்சத்திற் செல்லுகிறது—(எ-று.) சமுத்திரம் அந்தரிட்சமாம். எந்த பூதமானது உதகத்தோடு கூடி நிற்குமோ அது ஸமுத்திரமாம்—யாஸ்கர்.

19. அழிவிலா மலைமீ தும தாழியிற்
கழலுரு வொரு சக்கரங் கன்றுறப்
பழக விட்டனிர் மற்றொரு சக்கர
மழவி னந்தர வீதி யுருளுமே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) நாசப்படுத்த முடியாத பர்வதத்தின் உச்சியில் உமது தேரின் ஒரு உருளை செல்லும்; மற்றொரு உருளை அந்தர மார்க்கத்தில் உருண்டு செல்லும்—(எ-று.)

20. துதியுவக்கு முஷை, மரிப்பில்லவ
ளதியுவப்பி னன்போக மனிதருட்
கதியின் யாவன் களிப்பி னுணர்பவன்?
சதுரன் யாவை நீசாருவை சோதியே.?

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) ஸ்துதிப்ரியையும், மரண ரஹிதையுமான உஷாதேவியே உன்னுடைய போகஸுகத்தை மரண தர்மமுள்ள மனிதன் எவன் அறிபவன்? விபாவரியே! எப்புருஷனை நீ யடைகிறாய்? (உனக்குசிதமான போகத்தைத் தருவது எந்தப்புருஷனுக்கும் சாத்தியமில்லை; அதனால் நீ எவனையுமடைவதில்லை என்றபடி.)—(எ-று.) விபாவரி=மிகுந்த சோதியுள்ளவள். உஷை: வைகறை யபிமானி தேவதை.

21. பன்னிறங்கள் பரந்து சிவப்புற
மன்னு காந்தி மருவு பாய்மாவெனத்
துன்னு முன்னுருத் தூரத் தருகினு
முன்னி யோருத லெங்கட் கரியதே.

(இ-ள்.) வியாபன சீலையே! சித்திரவர்ணத்தோடு சிறந்து சிவந்து விளங்கும் உன் சோதியுருவத்தை சமீபத்திலிருந்தேனும் தூரத்திலிருந்தேனு (மக்களாகிய) நாங்களறிய முடியாது—(எ-று.)

22. விண்ணின் புத்திரி வேண்டு மனப்பொருள்
கண்ணி யீண்டு களிப்பின் வருகவே
யொண்ணு நற்றன மெங்கட் குவப்பொடுந்
திண்ண மெய்திடச் சேர்த்திட லென்றுமே.

(இ-ள்.) திவியின் புத்திரியாகிய உஷையே! எங்களுக்கு வேண்டிய அன்னப்பொருளோடு வருவாயாக. எங்கட்கு வேண்டிய தனத்தையும் சேர்ப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 31.

31. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 1.

18 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஆங்கிரஸன் ஹிரண்யஸ்தூபன்; வடமொழிச்சந்தம்: 8, 16, 18, த்ருஷ்டுப் (தமிழில் அறுசீர்க்கழிநெடிலடிலாசிரிய விருத்தம்.) மற்றவை, ஜகதி; (4 காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழி நெடில்.) தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. அங்கிரசன் குடிமுதலா யமைந்தபெரு மிருடிநீ; யங்கி நீயே
மங்கலிலாக் கடவுளாங்; கடவுளர்க்குச் சுபமளிக்க மலிந்த தோழன்
றங்குமொளி ஞானமலி கவிகளாம், படையொளிரு மருதர் தாமு
மிங்குநீ தூவிரத மாற்றினதன் பயனாக வெழுந்தா ரின்றே,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 31.

(இ-ள்.) அக்கினியே! ஆங்கிரஸ வம்சத்து இருடிகளைநீ யுற்பத்தி செய்தவனும்; நீயே ஒரு தேவதை; மற்றத்தேவர்களுக்குச் சோபனமளிக் கின்ற தோழனுமாவாய்; உனது விரதாநுஷ்டானத்தின் பயனைப் பிரகாசத் தோடுகூடி ஞானமிருந்த கவிகளாகிய ஆயுதந்தரித்த மருத்துக்கள் பிறந்தார் கள்—(எ-று.) மருந்துக்களின் ஆயுதம் மின்னலென்பார் மேனாட்டாசி ரியர் (Griffith.)

2. அங்கிராக் குடிமுதலா யுத்தமனுப் கவியாகி யகில லோகந்
தங்கருளின் விபுவாகு மக்கினியே தேவர்களின் றவஞ்சார் கன்மஞ்
சிங்கலறச் செய்வதுடன் பலவிதமா வமர்மேதை சேர்ந்த தாய
ரிங்கமருமிருவருளோய்,மனிதரகத்துறையுமுறையெவரோர்வாரே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ ஆங்கிரஸர்களுக்கு முதல்வன், உத்தமனு மாம். அகிலலோகாநுக்கிரகார்த்தம் (ஆகவநீயாதி) பலவிதமாக வரும் விபுவும், கவியும், ஞானியும், இரண்டு தாயரோடு கூடினவனுமாகிய நீ தேவர்களது விரதங்களை யலங்கரிக்கிறாய். எல்லா மனிதருடைய வீட்டி லும் நீ வீற்றிருக்குந் தன்மையை யாரால் அறிந்து சொல்ல முடியும்? —(எ-று.) இருதாயர் அரணிக்கட்டைகளிரண்டும்.

3. அக்கினிநீ மாதரிச்சு வானனுக்கு முதலாவா யனைநற் கன்ம
மொக்கவுனிப்பணிசெய்யும்யஜமானன்கண்ணெதிரினுறுக;வுன்றன்
றக்கதிறங் கண்டுபுவி வானங்க ளதிர்ந்தனவாற்; சமைந்த யாக
மிக்கதொழிற்பாரமதிற்சலிப்படையாய்,வசு,பெரியோர்விழைந்தேத்
தாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (அக்கினி, வாயு, ஆதித்தியனென்றெண்ணப் படுவதால்) நீ மாதரிச்வானுக்கு (வாயுவுக்கு) முதலாவாய். சற்கன்மங்களைத் தேடித் தேவவூழியஞ் செய்யும் யாக கர்த்தாவுக்குப் பிரத்தியட்சமாவாயாக; உனது சாமர்த்தியத்தைப்பார்த்துத் தியாவாப்பிருதிவிகள் கம்பித்தன; வஸு வே! யாகபாரத்தாற்குவதிற் சலிப்படையமாட்டாய்; மகத்தான தேவர்களை நீ போற்றினவனுமிருய்—(எ-று.) மாதா அந்தரிட்சம், அங்கே சுவாசிக்கும் பிராணி மாதரிச்வா அதாவது வாயு என்றபடி. மேனாட்டாசிரியர் விவஸ் வதே என்பதற்கு பரிச்சரதே யெனப் பொருள் கொள்ளாது விவஸ்வான் எனப் பெயராகக்கொண்டு யமனுடைய தந்தை யென்பார். வசு நன்மை. நிவாஸகாரணன் என்று கண்டு பொருள்படும்.

4. அக்கினிநீ மானவருக் கருளுவா னகல்விண்ணை யார்க்க விட்டா
யுக்கிரத்தவம்புரியும்புரூரவனுக்கருடொழிலையுடையாயுன்றன்
றக்குராவர்க்கடைத்துவெளிக்கோணர்ந்தவுடனேயுந்தவாய்க்
கிழைத்
திக்கிறனை வாகவநீயங் கொளுத்திப் பச்சிமத்துச் சேர்ப்பா ரன்றே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ மனிதருக்கருள் செய்வதற்காக விண்ணுலகத்தைச் சப்திக்கச் செய்தாய். கர்மச் சிறப்போடு கூடிய புரூரவஸுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யுங் கருமத்தோடு கூடியுள்ளாய். உனது பிதாக்களாகிய அரணிகளைக் கடைந்தவுடன் நீ வெளிப்படுகிறாய். உன்னைக்கொண்டு கிழக்குத்திக்கிலமைக்கப்பட்டுள்ள ஆகவநீயாக்கினியை மூட்டிப் பிற்பாடு மேற்குப் பக்கத்திலமைத்துள்ளகாருகபத்தியாக்கினியிலுன்னைச்சேர்க்கிறார்கள் (எ-று.) விண்ணிடித்தல் மின்னலைத்தரும். மின்னுக்கெல்லாம் பின்னுக்கு மழை யென்பது உலகவசனம். புரூரவன் புதனது புத்திரன். அவனுடைய தபோ வநுஷ்டானங்களுக்கு மெச்சி ஊர்வசியாகிய மின்னலை மழைக்கு முன்னறி குறியாக அக்கினியளித்தான். இப்புரூரவனே ஆகவநீயம், காருகபத்தியம், தக்ஷிணாக்கினி என்னும் முத்தீக்களையும், முதன் முதல் ஏற்படுத்தி வளர்த்தவன். இதனை யாதாரமாகக்கொண்டு பின்னர் புராணக்காரர் ஊர்வசி தேவலோகதாசி யென்றும் புரூரவாவை மயக்கினாளென்றும் மனம் போன படி கதை யெழுதிவிட்டனர். இதனை நிருக்த பூர்வமாகத் தயாநந்த ஸரஸ்வதி வெளியிட்ட சத்தியார்த்தப்பிரகாசிகையிலும், தற்காலம் புதுச்சேரியிற் பிரசுரமாகும் (Bar, pulpit & Platform) பிரசங்கக் களஞ்சியத்தில் ராஜேந்திரலால் மித்ரா செய்த உபந்யாஸங்களில் ஒன்றிலும் பார்க்க.

5. அக்கினிநீ விரும்பியவை யளிகாளை; யீட்டு பொருளார்ந்து பல்கத்
தக்ககாரணமாவாய்; வஷட்டெனுஞ்சொற்பொருளுணர்ந்துசார்ந்து
நெய்தோய்
மிக்கசுருக்கெடுப்பவன்றன் றுதிசெவிக்கொண்டருளுவாய்மிகுந்த
வன்ன
மொக்கவுளா, யநுகூலப்பிரசைகளைக் கூட்டியொளி யுயர்த்துவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ இச்சைகளை யளிப்பவன். (யஜமானனது) தனம் முதலியவற்றைக் காத்து விருத்திசெய்பவன். வஷட்காரத்தோடு கூடிய ஆகுதி முறையையுணர்ந்து சுருக்கெடுத்து நெய்யை ஆவுதி செய்யும் யஜமானனது துதிகளைக்கேட்டு அருளுவாய், முக்கிய அன்னமுள்ளவனாகிய நீ யஜமானனது வீட்டில் அநுகூலமான பிரஜைகளைக் கூட்டி யவர்களைப் பிரகாசிப்பிப்பாய்—(எ-று.) வஷட் ஓர் பிரயோகச்சொல்; தேவர்களிடத்து இவ்வவியை (அக்கினி) சுமந்து செல்லட்டும் என்பது பொருள்.

வருக்கம் 32.

6. தாரநோக் குறையங்கி யாசாரம் விடுபெட்டான் றேய்ந்தா னேனு
மாருமுனதருந்தொழிலினெறியுணர்த்திப்பரிபாலித்தருள்வாய்சாலச்
சாருமெனப் பொருள் வேண்டிச் சூரர்பலர் தொகுபோரிற் சார்ந்த
பல்லோர்
கோரவலிப்பகைவர்தமைவலியியையாச்சிலர்கொண்டுகொல்விப்பாயே

மண்டலம் 1. சூக்தம் 31.

(இ-ள்.) மேலான ஞானத்தோடு கூடிய வக்கினியே! நல்லொழுக்க மில்லாத மனிதனையும் பழகுவதற்கு யோக்யனாய் உன் கர்மத்தினிடத்துச் செய்து விடுகிறாய். (அதாவது கர்மாநுஷ்டான முள்ளவனாய்ச் செய்து விடுகிறாய்.) பொருள் சேருமென்ற ஆசையோடு வீரர் பலர் புரியும் யுத்தத்தில் அற்பப் பலவான்கள் சிலரைக்கொண்டு தொகையதிகமாயுள்ள பலாட்டியரான வீரரையும் முறியடிக்கிறாய். (இது உன் மகிமை)—(எ-று.)

7. அக்கினிசோனம்வேண்டிப்போற்றுமவற்கமரர்பதமடைவித்தென்றுந்
துக்கமெலாந்தினந்தோறுநீக்குகிறாய்;இருவகையாத்தோய்ந்தசன்ம
மொக்க வடைந்திடுபோக்குத் திவிர வாசையினோடு முற்ற யாகத்
தக்கபுகழ்ச்சூரிதனக்கெப்பொழுதுஞ்சுகத்தொடனஞ்சார்த்துவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உணவுப்பொருளை விரும்பி ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் புருடனுக்கு அமரத்துவ பதத்தை (மரணமில்லாத் தன்மையை, அழியாத கீர்த்தியை) யளித்து அவனுடைய துக்கத்தை நாள்தோறு நீக்கு கிறாய். துவிபத சதுஷ்பத ஜன்மங்களாகிய (மக்களையுங் கன்று காலி களையும்) பெற விரும்பும் யாக ஸூரிக்கு எப்பொழுதுஞ் சுகத்தை யளிப்ப துடன் உண்டியையுங் கூட்டுகிறாய்—(எ-று.) ஸூரி யாக கர்த்தா யாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய செலவுகளைக் கொடுத்து யாகத்தைநடைபெறச் செய்வோன். மேனாட்டாசிரியர் இருவகை ஜன்மங்கள் தேவரும் மனிதரு மாமென்பார்.

(ஷை வேறு.)

8. தோத்திரம் பெறுவா யங்கி, தொகுபொரு ளெமக்கு வேண்டி
யித்தருள் செய்வான், கன்ம மியற்றுவோற் களிக்கல் சீரின்;
வேற்றுறு நவீன கன்மம் விளக்கல் யாமுனக்கென் றீண்டு;
சாற்றுறுந் தேவரோடு திவிபுவி யெமைப் புரக்கல்.

(இ-ள்.) போற்றப்பெறு மக்கினியே! எங்களுக்குப் பொருளளிப் பதற்காக யாககர்த்தாவுக்குப் புகழோடுந் தனத்தைத் தருவாயாக; புதிதாகக் கிடைத்த (நீயளித்த புத்திரர்களோடு) யாகதான முதலாகிய கர்மத்தை வளர்ப் போமாக; தியாவாபிருதுவிகள் பிற தேவதைகளோடு எங்களை நன்றாய்க் காப்பாற்றட்டும்—(எ-று.)

9. குற்றமறு மக்கினியே தேவர்நடுச் சாக்கிரத்தே கூடுந் தேவே!
பெற்றவர்தமருகிருந்தெந்தனுப்படைத்தேயநுக்கிரகம்பெறு
விப்பாயால்
மற்றுமிவண்டொழில்புரியும்யஜமானன்றனக்கருளுமதியேடேலாய்
முற்றருவ மங்களனே, கிரியையனுக் கெவ்வசுவு முதல் சேர்ப்பாயே

(இ-ள்.) தோஷரஹிதனாய், தேவர்களுக்கு மத்தியில் ஜாகருகனா யமருந்தேவனே! உன்னைப் பெற்றவர்களாகிய (தியாவாப் பிருதுவிகளுக்கு) அருகே யிருந்து எங்களுடைய (புத்திர ரூபமான) சரீரத்தைச் சிருஷ்டித்து யாங்கள் அநுக்கிரகம் பெறுமாறு செய்விப்பாய்; இங்கே கர்மம் புரியும் யஜ மானனுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்யும் புத்தியோடிருப்பாயாக; மங்கள ரூபியே (கல்யாணனே)! எல்லாத்தனங்களையும் அவனுக்காகச் சேர்த்து வைக்கிறாய் —(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

10. வினையூட்டு மக்கினி நீ; யெங்களுக்குப் பிதாவாக மேவு வாய் நீ;
பினையுமுன தருஞ்சுற்றமியாங்க; ளெமக்காயுளையும்பெருக்குவாய்நீ;
வினைதவறா வீரருளாய! விரதமெலாங் காப்பவனே! மேவி யாரு
மினைதலரும்வலியுடையாய்! சதநிதியாயிரமு முன்சாரியையு மன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுக்குக் கருமபலனை யளிப்பதற்குச் சிறந்த அநுக்கிரக மதியுள்ளவன் நீ; எங்களுக்குத் தந்தை நீ; எங்களுக்கு ஆயுளைக்கொடுப்பவன் நீ; நாங்கள் உனது பந்துக்கள்; ஒருவராலும் இம்சிக்க முடியாத வலியை யுடையவனே! நல்ல வீரர்களோடு கூடியவனே! விரதங்களைக் காப்பவனே! நூற்றுக்கணக்கான திரவியமும் ஆயிரக்கணக்கான பொருளுங்கூட உன்னிடத்து நன்கமைந்துள்ளன—(எ-று.)

வருக்கம் 33.

11. மக்களாய் வாழ்வாரி னகுடனெனு மரசனது மனையிற் றேவ
ரொக்க முதன்முத லுனையு மக்கினி, சேனாபதியா வுறையவிட்டார்;
மிக்கபுக ழென்குல மூதாதையினுக் கோர் மகவாய் மேவி நின்ற
வக்கணமே யிளையினையுந் தருமோப தேசத்துக் கமர்த்தி னாரே.

(இ-ள்) அக்கினியே! முன்பு தேவர்கள் மனித ரூபமாயிருந்த நகுஷனென்னும் அரசனுடைய கிரகத்தில் சேனாபதியாய் மனித ரூபத்தோ டுறையும்வண்ணம் உன்னையமைத்தார்கள். எப்பொழுதுன் குலத்து முன்னோனாகிய அங்கிரஸனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தாயோ அப்பொழுதே தருமோபதேசஞ் செய்பவளாகிய இளை யென்னும் புத்திரியையு மமைத்தார்கள்—(எ-று) நகுஷன் மனுகுலத்துத் தோன்றல். இம்மறையைக் கண்டவன் ஹிரண்யஸ்தூபன். அவனது முன்னோன் அங்கிரஸ். இவனே முதன்முதல் அக்கினியை யாக கார்யங்களுக் கேற்படுத்தியவன். இளை இளா, பிரார்த்தனாரூப தேவி; யாகவிதிகளை முதலிற் போதித்தவள். இடா வைமாநவீயக்ஞாநுகாசிந்யாஸீத்.' என்று தைத்திரியங் கூறும்.

12. போற்றுதற்குத்தக்கதொருதேவனாமங்கியெமைப்போற்றிச்செல்வ
மீத்தளிக்குஞ்சிறப்பினாறுமெங்களையுஞ்சுதரினையுமியைந்துகாக்க;
வாய்த்தவெமதரும்புதல்வர்ப்புத்திரரைநிரந்தரமாவளர்த்துக்காப்பாய்
சாற்றுமுன தருநோன்பி; னாக்களையு நீ காத்துத் தயங்குவாயே.

(இ-ள்.) வந்திக்கத்தகுந்த அக்கினியே! உனது பாலனங்களால் செல்வம் மிகுந்துள்ள எங்களைக் காப்பாற்றுவாயாக; எங்களது புத்திரர் தம்மையுங் காப்பாற்றுவாயாக; புத்திரர்களது புத்திரர்களாகிய பேரர்களும் உனது கர்மங்களில் நிரந்தரமாகக் காப்பாற்றப்படத்தக்கவர்களாம்; ஸாவதானமாக வளரும் எமது பசுக்களையும் நீ வளர்க்கிறாய் (உன் பெருமையை என்ன சொல்வது?)—(எ-று.) மகோந: செல்வவான்களாகிய எங்களது போஷகர்களையும் என்று பொருள் கூறுவார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 31.

13. அக்கினிநீயஜமானன்றனையோம்பியருகிருந்தேயரியகாவல்
புக்கமையாவெக்கியத்திற்கெனநான்குகண்ணொளியைப்பொருந்திக் கால்வாய்;
மெக்கணமு தவிக்கவுறும் போஷகனுமுனக் கவியையீவோன், போன்றே
முக்கியனுமிஞுமவன்றன்மறைத்துதியையுன்மனத்தின்முன்னேற் பாயே

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ யஜமானனைப் பரிபாலிப்பவன்; ஸமீபத்திலிருந்து கொண்டு, காவலமையாத யக்ஞத்தின் பொருட்டு (நான்கு திக்கிலும் வரும்) நான்கு கண்போன்ற ஜ்வாலையோடு பிரகாசிப்பாய். இம்சிக்க முடியாத போஷகனாகிய உன்னிடத்து அவியையளிப்பவனையும், உன்னைஸ்தோத்திரஞ் செய்பவனையும் நினைத்து அவனவனுடைய மந்திரத் துதிகளைப் பெறவேண்டுமென்று உன் மனத்தின் விரும்புகிறாய்—(எ-று.)

14. அக்கினிநீபலர்புகழுமிருத்துவிஜன்றனக்குதவவமல்பொன்னைத்
தக்கதொழில்புரிவோனும்பெறுகவெனமிகவிரும்பிச்சம்பாதிப்பாய்;
யொக்கவலியிலனையுமாதரித்தருளும்பெருமதிசாருயர்பிதாநீ;
மிக்கபொருளுணர்ச்சிசிறந்தொளிராதசிறுவனையுமிளிர்த்துவாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ பலராலும் புகழப்படும் இருத்துவிஜனுடைய உபகாரார்த்தம், பரமோத்தமமான தனத்தை அநுஷ்டாதா பெறட்டுமென்று விரும்புகிறாய். வலியில்லாதவனையுமாதரிக்கின்ற பரிபாலகனும். சிறந்த ஞானமுள்ள நீ அற்ப அறிவுள்ள சிறுவனையுந் தயார் செய்து பெருமைப்படுத்துகிறாய்—(எ-று.)

15. இருக்கோதுமறையவர்க்குத்தட்சிணையையுவந்தளிக்குமியாகவானை
யுருக்கோடுக்கவசமெனவக்கினிநீயெவ்விடத்துமுவந்துகாப்பாய்;
திருக்கோடாவன்னமதாலதிதியினைப்பூசித்துச்செம்மைசாரப்
பெருக்கோமென்பினனுந்துறக்கமதிலோர்சுட்டாய்ப்பிறங்குவானே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ இருத்துவிக்குக்களுக்குத் தக்ஷிணையளிக்கும் யஜமானனை உருக்குக்கவசம் (யுத்தத்தில் உடலினைக் காப்பது) போல எப்பக்கத்திலும் காக்கிறாய்; சுகமளிக்கு மன்னத்தால் அதிதி சத்காரஞ் செய்து தனது கிரகத்தில் அன்போடும் ஜீவயஜனஞ் செய்யும் யஜமானன், சுவர்க்கத்தில் ஒரு திருஷ்டாந்தபுருஷனாக நிற்கிறான். (அல்லது ஸ்வர்க்கமான அநுஷ்டாதாவுக்குச் சுகமளிப்பது போல நீ இருத்துவிக்குக்கள் முதலானவர்களுக்குச் சுகமளிக்கிறாய்—(எ-று.)

வருக்கம் 34.

ஷை (வேறு.)

16, நெறியினினீக்கித் தூரநெறிகடக்கெதாழுசெம்பாப
முறையினைப்பொறுக்கவக்கி; முறைவினர்க்குதருணத்தோய்,
நெறியினையளிப்போ, யுள்ளநிறைமதித்தந்தைபாவா,
மிறையினின்மனிதர்தம்மையிருடி செய்தெதிருவாயே,

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) அக்கினியே! விருதலோபத்தோடு கூடி வெகு தூரம் நெறிகடந்தொழுகும் எங்களுடைய இந்தப் பாபத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ளுவாயாக. ஸோமார்ஹமுள்ள அநுஷ்டாதாக்களுக்கு அதிக குணம் பொருந்தியவனாயிருக்கிறாய். லபிக்கக்கூடிய பிதாவும், விசேஷமான புத்தியுள்ளவனும், கர்மத்தை வகிப்பவனும் நீயே. மர்த்தியர்களை ரிஷிகளாக்கி விரைவில் அவர்களுக்கு முன் பிரத்தியட்சமாவாய்—(எ-று.)

ஷை (வேறு.)

16. மனுவினதுபக்கலினு மங்கிரஸன்பக்கலினுமாண்டதன்மை
மனிதர்பலர்முன்னோர்தம்பக்கலினுமங்கிரனே யயாதிமாட்டுங்
கனிதரவே செல்வதெனத் தூயங்கி யிவ்யாகங்காணுஞ் சாலைத்
துனைதர; னற்றேவர்தமைக்கொணர்க;குசையமர்த்தலவிசுவைத்தீ
வாயே.

(இ-ள்.) சுத்தமான வக்கினியே! அங்கிரனே (அங்கனசீலனே)! மநுவினிடத்தும், அங்கிரஸனிடத்தும், யயாதியினிடத்தும் மற்றும் பல முன்னோரிடத்தும் நீ சென்றதுபோல இந்த யாகசாலையினிடத்தும் வருக; தேவர்களைக் கொண்டு வருக; பரப்பிய தருப்பையிலவர்களை யமர்த்துக; அவருக்கு ருசியான வவியைத்தருக—(எ-று.) அங்கிரன், அங்கண சீலன், அவியளிக்குமிடங்கள் தோறுஞ் செல்பவன்.

ஷை (வேறு.)

18. ஓங்குக வலியி னங்கி யுயர்ந்தவெஞ் ஞானத் தெம்மாட்
டோங்கிய வலியி னூற்று மந்திரத் துவந்து; நித்தம்
வீங்குறு வசுவி னெம்மை விழைந்து கூட்டுக; வன்னத்தைத்
தாங்குறு வளமும் புத்தி தானு மெங்கட் கமைக்கல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களது ஞானத்தினுதவியாற் சக்தியாநுஸாரமாக யாங்கள் துதிக்கு மந்திரங்களைக்கேட்டு வலியிற் பெருகுவாயாக. அநுட்டாதாக்களாகிய வெங்களுக்கு விசேஷமான செல்வத்தைச் சேர்ப்பாயாக; அன்ன மிகுதியையும், அநுஷ்டான விஷயமான துல்லிய புத்தியையும் எங்களுக்கமைப்பாயாக—(எ-று.) வஸு=செல்வம்.

வருக்கம் 35.

32. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்தூபன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை, இந்திரன்.

1. வச்சிரந் தாங்கும் வீர னிந்திரன் வலிமை யெல்லா
மிச்சையி னிறை யுரைப்ப, லகியினை யதப்படுத்திப்
பொச்சமி னீரைத் தோற்றிப் பூமியில் விழுவான் செய்து
நிச்சலு மலைக்க ணொல்லா நிறுவினு னதி வகுத்தே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 32.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதந்தரித்த விந்திரன் முன் செய்த வீர்ய காரியங்களை யெல்லாம் உடனே சொல்லுவேன்; (முதன் முதல்) அகியை (மேகத்தை) அதப்படுத்தினான்; (இரண்டாவதாக) அம்மேகத்தின் நீரைக் கீழேவிழும்படி செய்தான் (மூன்றாவதாக) அந்நீரை மலைகளிலெல்லாம் பல ஆறுகளாக ஓடும்படி வகுத்தான்—(எ-று.)

2. மலைக்கணே யமைந்து நின்ற வகியினை மலைத்தானுக்குக்
கலக்குறு மொலிகலந்த வச்சிரந் துவட்டா வீந்தா
னொலித்துப் பல்லாவுந் தங்கள் றுறையக முறுவதேபோற்
சலித்த,நீர் சமுத்திரத்தைச் சார்ந்திடக் கீழ்நோக் குற்றே.

(இ-ள்.) மலையையடுத்து நின்ற அகியை (மேகத்தை) யடித்துக் கொன்றவனாகிய விந்திரனுக்குக், கேட்டவர் மனத்தைக் கலக்கச் செய்யும் மிகுந்தவலிமையோடு கூடிய வச்சிராயுதத்தை விசுவகர்மன் செய்து கொடுத்தான். (அந்த வச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு அவ்விந்திரன் மேகத்தை வாட்டியபோது) ஜலமெல்லாம் கீழ்முகமாக விழுந்து சமுத்திரத்தை நோக்கிச் செல்லுமாறு சலிக்கலுற்றன—(எ-று.) நீர்சலித்தவென்க.

3. காளைபோன் மதர்த்துச் செல்வான் கண்டனன் சோமந்தன்னை
வேள்விதா னருந்தினானன் மூவிதமா மகத்துந்
தானுறு மகவான் வச்சிரத்தினை யெடுத்துத் தாங்கிக்
கிளறக் கிழித்தா னந்த வகிமுத லகியைத் தானே.

(இ-ள்.) காளைபோல மதத்தோடு நடப்பவனாகிய இந்திரன் சோமத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, (ஜோதி, கௌர, ஆயு) என்னும் பேர்களையுடைய மூன்றுவித யாகங்களிலும் பிழிந்து ஆவுதிசெய்த சோமத்தைக் குடித்தான். அம்மகவான் (தனவானாகிய விந்திரன்) சாயகமாகிய வச்சிரத்தைக்கையி லெடுத்து அதனால் மேகங்களுக்கு மத்தியில் முதற்றோன்றிய மேகத்தை யடித்து வீழ்த்தினான்—(எ-று.)

4. அகிகளின் முதற்கட் டோன்று மகியினைக் கொன்று மாயை
மிகவுள வசுரர் மாயை வென்றபோ தென்றாம் வானந்
தகவுறு முஷசு மூன்று மொளிபெறச் சார்த்தினைப் பி
னிகலுதற் கொருவரேறு மில்லைகா ணுனக்குவேந்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மேகங்களில் முதலிலுற்பவித்த மேகத்தைக் கொன்று மிகுந்த மாயையோடு கூடிய வசுரர்களின் மாயையைச் சயித்தபோது, சூரியன், வானம், உஷஸ் என்னும் மூன்றுங் காந்தியோடு பிரகாசிக்கச் செய்தாய். அதற்குப்பின் உன்னோடு சண்டை செய்வதற்கு ஒருவருமில்லை—(எ-று.) அகியென்பது மேகத்துக்கும் விருத்திரனுக்கும் பெயர்.

5, கொலைவல் பேர் வச்சிரத்தாற் கொன்றனை யிருள்போன் மூடி
மலை விருத்திரனை வேந்தன் வைபிற மலைத்து வீழ்த்தா
னிலைபெற மடிமரங்க ளவியத்தால் வீழ்வ கோத்
தலைமதி நமையும் பூமி தழுவியே கிடக்கின்றானே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 2.

(இ-ள்.) இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தினால், இருள்போல மூடிக்கொண்டு சத்துருக்களை வெல்லும் விருத்திராசுரனைக் கொன்றான். கோடாலியினால் மரமூலங்களைப் பிளக்கெறிவது போல அவ்விருத்திரனது கைகளை வெட்டித் தள்ளினான். அவ்வடிமரம் துண்டுகளோடு விழுந்து கிடப்பது போல விருத்திரனும் தன்னுடலுங் கைகளுந் தனித்தனி கிடக்கத் தரையில் விழுந்து கிடக்கிறான்—(எ-று.) அகி விருத்திராசுரன் நீர் பொதிந்த கருமேகமே விருத்திரன் என்க.

6. வெல்லுத லரிதன் றெண்ணி விருத்திரன் மதர்த்துப் பல்லோர்க்
கொல்லும் பேர் வீரன் மேற்கொள்ளரிய விந்திரனைக் கூவி
மல்லுற வழைத்தா னன்னான் குழுவினை வாட்டலாதான்;
சொல் லரிப்பகைமெ யாறாய்க் கற்களைத் துகளாக் கிற்றே.

(இ-ள்.) தன்னை யொருவரும் வெல்லமுடியாதென்று மதங்கொண்ட விருத்திரன், பலரையுங் கொல்லுபவனும் பெரிய வீரனுஞ் சௌரியம் வாய்ந்தவனும் பகைவரால் சயிக்கமுடியாதவனுமாகிய விந்திரனைப் போர்க்கழைத்தான். அவ்விந்திரனது வீரக்கூட்டத்தை வெல்ல முடியவில்லை; அவ்விந்திர சத்துருவாகிய விருத்திரனது சரீரம் ஆறாய் விழுந்து பூமியிற் கிடக்கும் கற்களைத் துகள்படுத்திற்று—(எ-று.)

7. காலின்றிக் கையுமின்றிக் கடுமையாய்ப் பின்னும் யுத்தங்
கோலினான் விருத்திரன்றா; னிந்திரன் குலிசத் தன்னான்
மேலினிற் புடைத்தான்; வத்ரி யாண்மையை விழைதனோ
வேலுறு மங்கம் வேறாய்க் கிடந்தனன் புவியின் மீதே.

(இ-ள்.) காலில்லாமலும் கையில்லாமலும் கிடந்த விருத்திரன் இந்திரனோடு பின்னும் யுத்தஞ் செய்ய விரும்பினான். (அதாவது பொறாமையினால் யுத்த முயற்சியை விடவில்லை என்றபடி.) இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அவனது சரீரத்தின் மேலடித்தான். அவ்விருத்திரன் யுத்தத்தை விரும்பியது வத்ரி ஆண்டன்மையை விரும்பியதை யொத்திருந்தது. அவன், தனது அங்கங்கள் வேறாகப், பூமியைத் தழுவிக்கிடந்தான்—(எ-று.) வத்ரி: (Vadhrih) சின்னமுஷ்கன், கோஜா, காயடிக்கப் பட்டவன்.

8. அணையினை யுடைக்கு மாற்றி, னவன் புவி விழுந்தகாலை
யணவுவா ருள்ள வோகை யணைக்கு நீ ரவன்மே லோடுந்
தணவறு மகிமையோடு விருத்திரன் றகைத்த தண்ணீர்
துணிவொடு பெருகக் கீழே தோய்ந்தகி கிடக்கு மாலோ.

(இ-ள்.) தன்னை நெருங்கிப் பார்ப்பவர்களின் மனத்தைக் கவர்கின்ற சலம், பூமியில் விழுந்து (செத்துக்) கிடக்கும் விருத்திரனைத்தாண்டி, அணையையுடைத்துச்செல்லுநதியைப்போலச் செல்லுகிறது. (உயிரோடிருந்தபோது) விருத்திரன் தனது மகிமையினால் அடைத்து வைத்திருந்தநீர் துணிந்து மேலோடக், கீழே அகி (விருத்திரன்) விழுந்து கிடக்கிறான்—(எ-று.)

மண்டலம். 1 சூக்தம் 32.

9. விருத்திரன் றாயுஞ் சீர் கெட் டவன் புடை விழ வவட்கீ
ழுருத்துத்தன்படை யெறிந்தா னிந்திரன்; கன்றின் பக்க
லருத்தியோ டுறு மான்போல வடியிற் புத்திரனு மீது
வருத்துறு தாயுமாக மடிந்து தானவி கிடந்தாள்.

(இ-ள்.) விருத்திரனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றவளும் அவனைக்காப் பாற்றும் வண்ணம் பெருமை தாழ்ந்து அவன்மே லடிவிழாதபடி அவனது சரீரத்தின் மேல் போய் விழுந்தாள். இந்திரனும் தனது படையாகிய வச்சிரத்தை அவளுக்குக் கீழேயிருந்த விருத்திரன் மேலெறிந்தான்; கன் றின் பக்கத்தில் படுத்திருக்கும் பசுவைப்போலக் கீழே புத்திரனும் மேலே தாயுமாக விருத்திர மாதாவாகிய தானவியுஞ் செத்துக்கிடந்தனள்—(எ-று.) தானு என்னும் வடமொழிப்பதத்தைச் சிறப்புப் பெயராகக் கொள்வார் மேனாட்டாசிரியர். தானவர் வம்சத்துதித்தவள் தானவி.

10. ஒருநிலை யோய்வு மில்லாக் கட்டைமே லோடல் மான
மருவுபே ரின்றி மன்னும் விருத்திரன் சரீரத்தின்மேற்
பெருகியே வெள்ளஞ் செல்லப் பேசுணர்வின்றி வேந்தன்
றுருவு சத்துருவுந் தீர்க்க விருளினிற் றேய்ந்திட்டானே.

(இ-ள்.) (தண்ணீர் மத்தியிலெறியப்பட்டு) நிலையில்லாமலு மோய் வில்லாமலுமிருக்கின்ற கட்டையின்மீதோடுவது போலப் பேரற்று விழுந் து மறைந்து கிடக்கிற விருத்திரனது சரீரத்தின் மேல் வெள்ளமான துருண்டோடும். இந்திர சத்துருவாகிய விருத்திரனும் பிரக்ஞையில்லா மல் தீர்க்கதமஸில் (தீர்க்க நித்திரையில்) விழுந்து கிடக்கிறான்—(எ-று.)

வருக்கம் 37.

11. பணியெனு மசுரன் பற்றிப் பிலத்தமை பசுவே போலப்
பிணியுற நின்ற, தாஸபன்னிக ளகியின் காவ
லணையு நீர்; விருத்ரன் றன்னை யிந்திர னழித்தபோது
திணியு நீர்கட்டி நின்ற பிலத்தினைத் திறந்தான் மாதோ.

(இ-ள்.) பணியென்னுமசுரன் பிடித்துப் பிலத்திலடைத்து வைத்த பசுவைப்போல, தாஸனது (விருத்திரனது) பத்தினிகளும், அகி (விருத்திர னது) யினது காவலிற்றங்கினவையுமான ஜலங்கள் கட்டுப்பட்டிருந்தன. இந்திரன் விருத்திராசுரனை யழித்தபோது நீர் கட்டுப்பட்டிருந்த பிலத் துவாரத்தையும் திறந்து விட்டான்—(எ-று.) தாஸன் விருத்திரன் எல்லா வற்றையுமழிப்பவன். அவனைப்பதியாகக் கொண்டவர்கள் தாஸபத்னிகள் நண்டு மேக நீர். பணியென்னுமசுரன் பசுக்களைப் பிலத்திலடைத்து வைத்த கதையை ம. 1. சூ. 6 பாட்டு ஐந்தின் உரையிற் காண்க.

12. துணையின்றிப்படைபெலாங்கொண்,டிந்திரகுலிசத்தின்மேற்
பனை யவ னடித்தபோது பரியின்வா லென்ன நின்றாய்;
யிணையிலி சூர, வானுஞ் சோமமு மிறையி னெய்தித்
திணியுறு சத்த கங்கை பெருகுறச் செய்வித்தாயே.

(இ-ள்.) ஏகனாய் ஆயுதங்களையெல்லாங்கைக்கொண்டு விருத்திரன் உனது வச்சிரத்தின் மேலடித்தபோது, இந்திரனே, நீ குதிரையினது வாலைப் போல நின்றாய். (அதாவது, குதிரையின்வால் மசகங்களை லக்ஷயஞ் செய்யாமல் அடித்துக் கொல்லுவது போல விருத்திரனை நீ யடித்து கொன்றாயென்றபடி.) சௌரியத்தோடு கூடினவனே! பிலத்தில் கட்டப்பட்ட பசுக்களையுஞ் சோமத்தையும்விரைவில் பெற்றாய். சப்தகங்கைகளைப் பிரவாகமுறச்செய்தாய்—(எ-று.) அப்பரியின் வாலுவமை மண். 1. சூக். 27. பா. 1. ற்காண்க. ஸப்தகங்கைகளை அஷ்டகம் 8 அத்தியாயம் 3. வருக்கம் 6-ல் இமம்மே கங்காஎன்னும் இருக்கில் காண்க. கங்கை, யமுனை ஸரஸ்வதி, சுதுத்ரி, பருஷ்ணி, அஸிக்நி, விதஸ்தா என்பன.

13. மின்னலு மிடியும் வீழ்த்து மாலமும் பனியு மின்ன
வின்னறீர் மாயை யாவு மெழிலுறு தொழிந்த யுத்தந்
துன்னி யிந்திர னுந் தோய்ந்த வகியுமே பொருத காலை;
மன்னுறு வெற்றிகொண்டான் றனமுறு மகவான் மாதோ.

(இ-ள்.) இந்திரனும் விருத்திரனுமாகியவிருவரும் யுத்தஞ்செய்த போதுவிருத்திரனனுப்பிய மின்னல், இடி ஆலங்கட்டிமழை, மூடுபனி முதலிய மாயைகளெல்லாம் இந்திரனையடையவில்லை. தனவானாகிய விந்திரன் நிலைபெற்றவெற்றியையடைந்தான்—(எ-று.) ஆலம்=ஆலங்கட்டி.

14. இந்திர வகியைக் கொன்ற பின்னெவன் பழியை வாங்க
வந்தனன் கண்டாய் நீயு மனத்துறு பயத்தை மேவி
யுந்துற வொழுகு மொன்று தொளைத்த நூற்று நீரை
யந்தர மோடுஞ் சேன மாமெனத் தாண்டினாயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! விருத்திரனைக்கொன்றபின் மனத்திற்றோன்றிய பயத்தோடு எவன் பழி வாங்க வந்தவனைப்பார்த்தாய்? (ஒருவரும் வரவில்லையே யென்றபடி.) ஆகாயத்தில் பருந்து பறந்துசெல்லுவது போலத் தொண்ணூற்றொன்பது ஆறுகளின் தண்ணீரையும் ஏன் தாண்டினாய்?—(எ-று.)

15. தாவர மன்றிச் சாதுத் தன்மைசார் சங்கமக்கு
மேவுறு கொம்பின்மாக்கும் விளங்கிய விறையாம் வேந்த
னேவறு மாரம் வட்டை யுள்ளுற லேயக் கையிற்
பாவுறுகுலிசன்மாந்தர்பரவச்செங்கோன்மைகொள்வான்.

(இ-ள்.) தாவரங்களுக்கும் சங்கமங்களில் (கொம்பில்லாத) சாதுப் பிராணிகளுக்கும், கொம்புள்ள (எருமைமுதலிய) துஷ்டமிருகங்களுக்கும், அரசனும் வச்சிரபாகுவுமான விந்திரன், வட்டைக்குள்ளடங்கிய ஆரக்கால் போலுள்ள எல்லாமாந்தருக்குங்கூட அரசனானான்—(எ-று.)

வருக்கம் 38.

ஆகச்செய்யுள் 383.

2வது அத்தியாயம் முற்றும்.

மண்டலம் 1. ஸூக்தம் 33.

3வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 35 வருக்கமும், 14 ஸூக்தமும், 173 இருக்குக்களுமுள்ளது.

33. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. ஸூக்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்தூபன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. பசுப்பெறு மாசை யோடு வருக; யாமடைவோம் வேந்த
னிசையுறு மிடத்தை; யன்னு னெமது நன்மதியைத் தூக்கி
யிசையுக; யிடர்ப்படாதா னவ னிருந்தனமா மாவின்
மிசையுறு பரம ஞான வுணர்வினை வளர்க்கின்றனே.

(இ-ள்.) (தேவர்கள் ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்) (தேவர்களே!) (பணியென்று மகராஜவபசரிக்கப்பட்ட நமது) பசுக்களை யடையு மிச்சையோடு வாருங்கள். (உங்களோடுகூடிய) யாங்கள் இந்திரனிருக்கு மிடத்தை யடைவோமாக. அவ்விந்திரன் ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாதவனாய் நமது புத்தியை நன்றாய் ஓங்கச்செய்கிறான். பிற்பாடு அவன் செல்வமாகிய பசுவிஷயமாய் வேண்டிய சிறந்த ஞானத்தை நமக்கு அதிகமாகத்தருகிறான்.—(எ-று.)

2. போரினிலுதவிவேண்டித்துதிப்பவர்போற்றும்வேந்தன்,
யாரெனும்வெல்லவொண்ணு,னிசைப்பவன்றன,மின்னுன்மாட்
டேருறு முவமை சாற்ற வியைந்த பல்லிருக்கினோடு
சிருறவிரைவேன் கூட்டைத் தேடிச் செல் சேனமொத்தே.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில்உதவியைவிரும்பித்துதிப்பவர்கள்ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவனும், ஒருவராலும் வெல்லமுடியாதவனும், செல்வத்தைத்தருபவனுமாகிய இந்திரனிடத்து,எடுத்துக்காட்டாகக்கூறக்கூடிய பல மறைகளைப் பாடிக்கொண்டு, கூட்டைநோக்கிச்செல்லும் பருந்துபோலவிரைவாகப்போவேன்.—(எ-று.)

3. சேனைகள் யாவுஞ் சூழச் சுவலினிற் றூணி யாத்துத்
தானளித்திடவே சாமி யென்னு மன்னன்மாட் டோங்கு
மானிரை; யோக்கம் வாய்ந்தோ மிந்திர வழகிற் பூரி
யானளித் தெம்மாட் டோரி யாடல் முயிபமும் வேண்டல்.

(இ-ள்.) சேனைகளெல்லாஞ் சூழப் பின்பக்கத்தில் அம்புப்புட்டிலைக்கட்டிக்கொண்டு சுவாமியாகிய இந்திரன் யாருக்குப் பசுத்தானஞ்செய்ய விரும்புகிறானோ அவனிடத்தில் பசுக்கூட்டந்தங்கும். விருத்தியோங்கினவனே! இந்திர, மிகுந்த பசுத்தனத்தை யெங்களுக்குச் சேர்ப்பாயாக. எம் மாட்டுவியவகாரஞ் செய்யற்க. பசுக்களுக்களுக்குப் பணமும் விரும்பற்க. — (எ-று.) ஓரியாடல் திசைச்சொல்.

4. இனத்தவர் சூழ்ந்து நின்று மேகனு யிந்திரா நீ
கனத்தினால் வளமிகுத்த கள்வனைக் கண்டித்தா யுன்
றனத்தினை யழிக்க நாலு திக்கினுஞ் சார்ந்த யாக
மினைத்தவர் சனகர் சாவை யெய்தியே மடிந்திட்டாரே.

(இ-ள்.) (சமிபத்தில் எப்போதும் போய்க்கொண்டிருக்கும்) இனத்தவர்கள் (மருத்துக்கள்) உன்னைச் சூழ்ந்து நிற்கவும், இந்திரனே, நீ தனியாகவே உனது கடினமான வச்சிராயுதத்தினால் செல்வமிகுந்த தஸ்யுவாகிய விருத்திரனையடித்துக்கொன்றாய் உனதுசெல்வத்தைக்கெடுக்க நாலாபக்கத்திலும் வந்த யாகசீலமில்லாதவராகிய ஸநகர் (விருத்திரனது கூட்டத்தார்) மரணமடைந்தார்கள் (எ-று.) இனத்தவர்=இந்திரனைச்சூழ்ந்து எப்போதுஞ் செல்லுமருத்துக்கள். கனம்=வச்சிராயுதம் ஸநகர்கள், விருத்திராசுரனுடைய துணைவர்கள்.

5. நிலைத்துப் போர்நிறுத்தும் வேந்தே நீளரி யூர்திச் சூர!
மலைத்து நல்லொழுக்க மில்லோர் வான்புவி யந்தரத்தி
னிலைத்தாரு தோட்டி விட்ட நிமிடத்தி லவர்தாம் கன்ம
வுலைப்பரும் பெரியார் தம்பான் முகங்கொடா தோடினரே.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் ஓடாமல் நின்று போர்செய்யும் இந்திரனே! ஹரியென்னும் பேரை வகித்த குதிரையிரண்டையும் வாகனமாகவுடையவனே! உக்கிரனே! ஸ்வயமாக யாகவொழுக்கமில்லாதவர்கள் வானம் பூமி யந்தர மென்னுமிடங்களில் நிலைத்திருந்தபடியுத்தஞ் செய்து ஓட்டிவிட்ட அப்பொழுதே ஸத்கர்மிளாகிய பெரியோர்களிடத்து முகத்தைக்காட்டாதபடியோடிப்போனார்கள் — (எ-று.)

வருக்கம் 1.

6. குற்ற மில்லவன்றன் சேனை குறித்தவ ரெழுந்த காலை
யித்தரை நவக்குவர்தாம் பலமறை யெடுத்திசைக்க
வற்றதை போர்ந் தரியி னகன்றனர் குறுக்கு மார்க்க
முற்ற வான்மையருக் காற்று தோடும் வத்திரிய ரொத்தே.

மண்டலம் 1. ஸூக்தம் 33.

(இ-ள்) (விருத்திராஸுரர்கள்,) குற்றமற்றவிந்திரனது சேனையோடு யுத்தஞ்செய்யவெண்ணியபோது இப்பூமியிலுள்ள மனிதர்களாகிய ஆங்கிரஸ வம்சத்தவர்களான நவக்வர்கள் (இந்திரன் ஜயிப்பதற்குவேண்டிய) பலமந்திரங்களையும் எடுத்துப்பாடி யவனுக்கு உத்ஸாகத்தை மூட்டினார்கள். தாங்கள் வலியற்றுப்போனதை (அவ்விருத்திரனது ஆள்கள்) எண்ணி ஆண்மைக்காளையர்களுக்காற்றாது ஓடும் சண்டர்கள்போல, (லகுவாக ஓடிப்போகக்கூடிய) குறுக்கு மார்க்கத்திலிறங்கி இந்திரனை விட்டு ஓடிவிட்டார்கள் — (எ-று) நவக்வர்கள் ஒன்பதுமாதத்தில் ஸத்ரயாகத்தைச்செய்து அதன்பலனையடைவிப்பவர்கள். இந்நவக்வ, தசக்வ பேதத்தை மண்டலம் 5. ஸூக்தம் 29. ரிக் (செய்யுள்) 12ல் பார்க்க. வத்திரியர் சண்டர் மண். 1. ஸூக். 32. ரிக்(செய்யுள்) 7ல் பார்க்க. 'விஸர்க்கஷண்டோ வத்ரிச்ச' என்று ஸ்மிருதியில் உபயோகப்படுவதையுங் காண்க.

7. அழுதனர் நக்கா ரேனு மந்தரப்புறத் தன்னார்தாம்
பழுதுறப் போரிற் றேற்றுப் பறந்திட வடித்தாய் வேந்தே
தொழுது சோமஞ் சொரிந்து தோத்திர மியம்புவாரைப்
பழுதறக் காத்தாய் விண்ணிற் றுசனை நன்கெரித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! விருத்திரனது பரிஜனங்கள் அழுதுகொண்டிருப்பினுஞ் சிரித்துக்கொண்டிருப்பினும், அந்தரிட்சலோகத்துக்கப்புறத்தில் யுத்தஞ் செய்தவர்களைத் தோற்றோடும் வண்ணம் அடித்தாய்: விண்ணிடத்தில் தஸ்யு (கள்வன்) வாகிய விருத்திரனைக் கொன்றாய்; பின்பு ஸோமாபிஷவஞ் செய்பவர்களையும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவர்களையும் காப்பாற்றினாய் —(எ-று.)

8. பொன்னொடு மணியி னான நகையினைப் புனைந் தன்னாரு
மன்னுற வெங்கு மூடி மகிதலந்தனின் விரைந்தா
ரென்னினு மரியை வாட்டு மெழிலிலராகி நின்றார்;
துன்னிய திமையோரைச் சூரனு லவ னுணர்ந்தான்.

இ-ள் பொன்னாலும் ரத்னாபரணங்களாலு மலங்காரஞ் செய்துகொண்டுள்ள அவர்கள் (விருத்திரனது சேவகர்) எல்லாப்பக்கத்திலும் மூடிக்கொண்டு பூமியில்வந்து சேர்ந்தார்கள். என்றாலும் இந்திரனைச்சயிக்கும் ஆற்றலவர்களுக்கில்லை. அத்தீமையோர் வந்துள்ள சங்கதியைஇந்திரன் சூரியனாற் றெரிந்துகொண்டான்— எ-று.) ஆதித்யோஹ்யேவோத்யந் பராஸ்தாத்ரக்ஷாம்ஸ்யபஹந்தி. தைத்திரீயப்பிராஹ்மணம்; சூரியன்கிழக்கேயுதிக்கும்போது ராக்ஷஸர்களைத்துரத்துகிறான் என்பது.

9. இந்திர பூமி வான மிரண்டினும் பொருந்தி யுன்றன்
சுந்தர மகிமை யெங்குந் துலங்கவே புசிக்குங் காலே
மந்திரப் பொருளோராது பாடுவோ ருணர்ந்தோ ரின்னர்
மந்திரங் கொண்டு சோரன் மறைவுறக் கொன்று யன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! பூமி, வானம் என்னும் இரண்டிலும் பொருந்தி எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்மகிமை தோன்றும்படி யாவருங் கொடுக்கு மவிப் பாகத்தைப் புசிக்கும்போது (யாகத்தைப்பரிபாலிக்கும்போது என்றபடி,) மறைப்பொருளை யுணராது பாடுவோரது மந்திரங்களையும் மறைப்பொருளையுணர்ந்து (இவ்யஜமானன் இம்மறையினுற் காக்கப்படத்தக்கவனென் றபிமானித்துக்கூறுவோரது மந்திரங்களையுங் கேட்டு தஸ்யு(கள்வன்)வாகிய விருத்திரனை நாசமாக்கினுய்—(எ-று.) அமந்யமாநா நபிமந்ய மாநை: என்பதற்கு வணங்குவாரோடு வணங்காதவரென வேறு விதமாக உரை கூறுவார் மேனுட்டாசிரியர். அது பொருத்தமின்மை யுணர்க.

10. விண்ணின்றும் பூமிமீது மேகநீர் பெய்யாதாக
வெண்ணின்ற செல்வப் பூமி யெங்கு மாயையினுற் சூழா
துண்ணின்று வாட வேந்த, வுடன் மழை தருவோன், சம்ப
மொண்ணின்றதெடுத்திருட்டுமேகநீர்க்கறந்தான் முற்றும்.

(இ-ள்.) விண்ணிடத்திலிருந்து பூமியில் (விருத்திரனுல் தடைசெய்துவைக்கப்பட்ட) மேகநீர் பெய்யாததனுல் செல்வந்தரும் பூமி (செடிகொடிகளாகிய) மாயையினுலெங்குந்தழைக்காமல் வாடிப்போயிற்று. விருஷ்டி சாமர்த்தியனுன விந்திரன் பிரகாசமுள்ள சம்பத்தைக் (வச்சிராயுதத்தை) கையிலெடுத்து இருட்டுமூடியிருந்த மேகத்தின்நீரையெல்லாங் கொஞ்சங்கூடவிடாமற் (பசுவைப் பால் கறப்பது போலக்) கறந்துவிட்டான்—(எ-று.) இவ்விருக்கை மேனுட்டாசிரியர் வேறொருவகை மொழிபெயர்ப்பர். அதுவருமாறு.

உலகின திறுதிகாறு முலவிய வன்னர் செல்வ
மிலகுற வீகுவானை மாயையாற் றெறுத்தா ரல்லர்;
சலமுறு மசனி கூட்டி யிந்திரக் காளை சார்ந்த
வொளியினை விருட்டி னின்ற வாக்களைக் கறந்து வந்தான்.

இடியினுல் மேகத்தைப்பிளந்து சலத்தைப் பிரவகிக்கச் செய்கிறுன் என்றபடி

வருக்கம் 2.

11. அன்னவ னளிக்கு மன்னப் பயிரின்கண் மழையுமேகத்
துன்னுறு நாவா யோடு நீர்நிலைகளிற் பெருத்தான்;
மன்னிய வலிமிகுத்த வச்சிரந்தன்னுல் வேந்த,
வன்னவற்றேடு செல்லுங் கருத்தனைக், கொன்றுனன்றே.

(இ-ள்.) அவ்விந்திரன் தரும் (நெல் முதலிய) அன்னப்பயிர்களை நோக்கி மழைநீர் செல்லத்தொடங்கிற்று. கப்பல்கள் நிறைந்து பெருமை வாய்ந்த நீர் நிலைகளில் விருத்திரன் (ஜலாபிவிருத்திரூபமாகப்) பெருத்து நின்றுன். இந்திரனே வலிமையதிகமுள்ள வச்சிராயுதத்தினுல், அந்நீரோட்டங்களோடு ஓடியுறையுங் கருத்தமர்ந்த விருத்திரனை அந்நீரிலேயே கொ

ன்று தீர்த்தான்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் இவ்விருக்குக்கும், நீரந் தந் நீர்மையோடு நிலையின்றி யொழுகிற்ருகத், தாருது நதிகளுவாய் சார்வன நாப்பனேங்கி, பேருற வளர்ந்தான் பின்ன ரிந்திரனவனை யோர்மை, சே நானன்மனத்தின் மிக்கவலிசெறி கனத்தாற் கொன்றுன் என்று மொழி பெயர்ப்பார். கனம் வச்சிராயுதம்.

12. பிலமுறு மவன் றிடத்த நீரரன் பிளந்தே, வேந்தன்
பலமுறு கோட்டுச் சுட்டுணன்றனைப் பலதுண் டிட்டான்;
நலமுறு மகவா, னெவ்வெவ் வேகமும் பலமுஞ் சார்ந்த
வலனுளாய், போர்க்கண் வச்சிரத்தினுற் பகைவதைத்தாய்.

(இ-ள்.) பிலத்துத் தூங்கு மவ்விருத்திர னடைத்துவைத்திருந்த அளவுமிகுந்த நீராகிய கோட்டையை இந்திரன் பிளந்து பலம் பொருந்திய கொம்போடு கூடியசுஷ்ணனைக்கண்டதுண்டமாக வெட்டினன். நல்லதனத் தோடுகூடியவனே! எல்லாவிதமானவேகத்தோடும் பலத்தோடுங்கூடியவிந்தி ரனே! யுத்தத்தில் வச்சிராயுதத்தினுல் பகைவனைக் கொன்றுய்—(எ-று.) இலிபிசன், பிலத்திற் படுத்திருப்பவனென்பார்யாஸ்கர். சாயனர் மதப்படி இலிபிசனென்னும் பதமும், சுஷ்ணன், என்னும் பதமும் விருத்திரனையே குறிக்கும். சுஷ்ணன் மேல் சூக்தம் 11. 7வது செய்யுளுரையைப் பார்க்க. இவனுக்குப் பசு எருமையிவற்றிற்குப்போல கொம்புண்டு. இக்கொம்பு பலத் தின் அறிகுறியென்பார் மேனுட்டாசிரியர் (Griffith.) இவ்வகை (Hebrew) ஹீப்ரு கவிதைகளிலும் வருவதுண்டென்று கூறுவார் இப்பாட்டில் முத லிரண்டடி படர்க்கையாகவும் பின்னிரண்டடி முன்னிலையாகவும் கூறியுள்ள தைக் கவனிக்க.

13. இந்திரன் குலிச மொன்னு ருட லிலக்கெய்திச் சென்ற
தந்தி விண்ணர் புரத்தைக் கூரிய விடைகொண் டன்னு
னந்தர மாக்கினுனல்; வச்சிரத்தா லடித்தே
யுந்தினு னகியை யுள்ளக் கழிமகிழ் வோங்கினுனே.

(இ-ள்.) இந்திரனுடைய சாதனமான வச்சிராயுதம் பகைவர்களு டைய உடலைத்தனக்கிலக்காகக் கொண்டு சென்றது; இந்திரனும் அவனது கூர்மையான விருஷபம் (ஈண்டு வச்சிராயுதம்) கொண்டு விருத்திராதிக ளின் கோட்டைகளை யழித்தான்; பிறகு விருத்திரனைத் தனது குலிசத்தாற் கொன்று உள்ளத்தினிடத்துப் பெரு மகிழ்ச்சியையடைந்தான்—(எ-று.) விடை விருஷபம், வச்சிராயுதம்.

14. துதி விழைர் தேத்துங் குற்சற் கிந்திர துணையாய்நின்று;
பதிகுணக் காளையான தசத்தியு போரைக் காத்தாய்;
கதிகொடு செதுமுன் பாய்மாக் காற்றுகள் வானளாவும்;
மதிகொடுசிவைத்திரேயனுண்மைபோடெழுந்தானீர்மேல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! ஸ்தோத்திரஞ் செய்யுங் குத்ஸனென்னும் ரிஷிக்கு உதவி செய்தாய்; (பத்துத் திக்கிலும் பிரகாசிக்கும்) தசத்யுவென்

னும் இருடியை யுத்தத்திற் காத்தாய்; வேகமாய்ச் செல்லும் உன் குதிரைகளினது காலின் தூளி விண்ணை யெட்டும்; (முன்பு சத்துரு பயத்தினுல் நீருக்குள் முழுகிக்கிடந்த (சிவித்திரையின் மகனுகிய) சிவைத்திரேயன் ஆண்மையோடு ஜயம்பெற மீண்டுந் தண்ணீரின் மேல் தோன்றினுன்—(எ-று.) குத்ஸன் அர்ஙாமம் பொருந்திய கோத்திரத்துக்கு முதல்வன். இந்திரனுக்கு அதிகப்பிரியமானவன் பின்னர் 94, 106, முதலிய சூக்தங்களைக் கண்டவன்.

15. சிவித்திரைமகனைச்சாந்தந்தோய்ந்தகாளையினைச்,செல்வங்
குவித்தவ, காத்தாய் நீர்க்குட் குவலயம் பெறுமா றன்னுன்;
றவித்தவ னீண்டகாலந் தங்கியே பொருதார், மற்று
மவித்தனைபகையைத்; துன்னூர்க் கவதியையடைவிப்பாயே.

(இ-ள்.) தனமிகுந்த விந்திரனே! வெகு சாந்தஸ்வ ரூபம் பொருந்திய குணக்காளையாகிய சிவித்திரேயனைப் பூமியைப் பெறுமாறு தண்ணீருக்குள் நன்ருகக் காத்தாய்; வெகு காலம் அவ்விடத்தில் எங்களோடு அவர்கள் யுத்தஞ் செய்தார்கள் அச்சத்துருக்களைக் கெடுத்தாய். பகைவர்களாகிய அவருக்கு வேதனையை யுண்டுபண்ணுவாயாக—(எ-று.) துக்ரியாஸு என்னும் வடமொழிப்பதத்துக்கு மேனுட்டார் பொருள் மாருட்டஞ்செய்து இடர்ப்படுவர். எவ்வெச்சாதியாரது பாஷைக்கும் அவ்வச்சாதியாரே பிராமணமாவாரென்னுஞ் சிறு, உண்மையை மறந்து, துக்ரியா, பர்புரமிதி, யுதகாமஸுபடிதத்வாத், என்னுஞ் சாயணருரையை நம்புவதற்கு இஷ்டமில்லாமல், தங்களுக்குத் தோன்றியவாறு பொருள் கூறுவார். இவரது பெருமைதானென்னே! (Benfey) பென்வே யென்பவர் துக்ரியாஸு என்பதற்கு துக்கிரனது பெண்களுக்கு மத்தியிலென்று பொருள் கூறுவர். ஸெயின்ட் பீட்டர்ஸ்பர்க் லெக்ஸிகனில் (பக்கம் 2 பாட்டு 3 உரையை நோக்குக.) இப்பதத்துக்குத் துக்ரியர்களது குடும்பங்களில் என்று உரையெழுதியுள்ளது. துக்ரன் வீடுகளில் என்பார்மேனுட்டாசிரியர். (Vide Griffith's Hymns of The Rig-Veda page 47.)

வருக்கம் 3.

34. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 4.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்தூபன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 9ம், 12ம், த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அச்விணிகளிருவரும்.

1. மேன்மையுளஞானியராமச்சுவினித்தேவர்காள்! மேவி மூன்று
பான்மையுறமெச்சியத்தும்பரிந்துறுக;தேரிகைபரந்தோர்நீவிர்;
சான்றகதிர்ப்பேர்க்கிழமையினையிரவோடொன்றுபெறச்சாற்றல்
போலத்
தே ன்றுமுமதருந்தொடர்பு;மேதையரெம்மருங்கிலுமைத்தோய்விப்
பாரே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 34.

(இ-ள்.) மேதாவிகளாகிய அச்வினி தேவர்களே! ஸவனத்ரயத்திலும் வருவீர்களாக. உங்களது தேரும், உங்களது தானசீலமும் மிகப் பெரிய வையாம்; சூரிய கிரணங்களை யுணர்த்தும் வாஸரம் என்னுஞ் சொல் பனி மிருந்த விராவினையுந் தன்னோடு கூட்டி யுணர்த்தல் போன்றது உம்மிருவரது பரஸ்பர ஸம்பந்தமும். மேதாவிகளாலமைக்கப்பட்ட நீங்களெமதருகில் அநுக்கிரகஞ்செய்யும்வண்ணம் எங்களுக்கு ஆதீனப் பட்டவர்களாயிருங்கள் —(எ-று.) நீவிர் தேர் பரந்தோர் ஈகைபரந்தோர் எனத் தனித்தனியே கூட்டுக.

2. சந்திரன்றன்மனைவியினைநாடியுறுமதுச்சகடச்சக்கரங்கள்
மந்திரங்களுணர்யாருமூன்றெனவேமதித்தோர்வார்; மற்றத்தேரி
னந்தறு தூண்மூன்றுளகீழ்வீழ்பயமுநேராதே; நலக்கநீரு
மந்தமதா யூர்ந்திரவுமூன்றுபகன்மூன்றுமுறை யணைகுவீரே.

(இ-ள்.) மதுத்திரவியங்களைச் சுமந்து செல்லும் தேரினது (வச்சிரம் போற்றிடம் வாய்ந்த) சக்கரங்கள் மூன்றும். அம்மூன்று சக்கரங்களுள்ள தேரின் மீது அத்திரவியங்களோடு சந்திரனது மனைவியை நோக்கி அசுவினியர் செல்வதை எல்லாத் (தேவர்களும்) அறிவார்கள். அத்தேர் வேகமாகப் போகும்போது கீழ் விழுந்து விடுமோ வென்ற பயம் எற்படாத படி அத்தேரில் மூன்று கம்பங்கள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அசுவினிகளே! அதன்மேல் நீங்களும் மூன்று இரவும் மூன்று பகலும் ஊர்ந்து வருவீர்களாக. (பகலுமிரவுமாகத் தேரிலேறிக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டுங் கிரீடியுங்கள் என்றபடி.)—(எ-று.) இம்மனைவியின் பெயர் ஜ்யோத்ஸ்நா அல்லது கௌமுதி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

3. அசுவினிர்நீரிருவிருஞ்சமமாகவொருநாளிலகசுமூன்றின்
வசையையெலாமகற்றிடுக; வித்தினத்துமகவவியைமதுரச்சாற்றோ
டிசையும்வகையமைத்திடுக; விரவுபகல்வலிமைதனையென்றுமூட்டு
முசிதவுணவெந்தமக்குநனிவிளைவினுறுமாறிங் குவந்தீவீரே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! நீங்களிருவரும் சமானமாக வந்து மூன்று நாட்களிலுஞ் செய்த ஸவனத்திரயங்களி லேற்பட்ட குற்றங்களை யெல்லா மொருநாளிற்றீர்த்து விடுவீர்களாக; இந்நாளிற் செய்யும் யக்ஞ ஹவியை மதுராஸத்தால் தெளியுங்கள்; இரவிலும், பகலிலும் எங்களுக்குப் பலத்தை விருத்திசெய்யும் அன்னப்பொருள்களை நன்றாகத் தருவீர்களாக —(எ-று.)

4. மூன்றுமுறையெம்மகத்தேவருக; நோன்பாற்றுவர்க்கண்மும்மை
செல்க;
மூன்றுமுறைமூன்றுதாமும்மருளுக்குகந்தவர்க்குமுயக்கல்சிட்சை;
மூன்றுமுறையெமக்குவப்பையளிப்பவற்றையசுவினிகாள்,
முன்னரிக;
மூன்றுமுறையட்சரங்களென்னவுணவெங்களுக்குமொய்ப்பிப்பீரே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! எமது கிருஹத்துக்கு மூன்று முறை வருவீர்களாக; விரதாநுட்டானஞ் செய்பவர்களிடத்து மூன்றுதரஞ்

செல்லுவீர்களாக; உங்களால் காக்கப்படும் ஜனங்களுக்கு மூன்று தரம் மூன்று முறை (ஒன்பது முறை) சிட்சை சொல்லுவீர்களாக; எங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தைத் தரக் கூடியவற்றை அளியுங்கள். பர்ஜன்யன் (மேகம்) திருப்தியைத்தரும் உதகத்தை (அட்சரங்களை) யளிப்பது போல நீங்களும் எங்களுக்கு உணவுப்பொருள்களை நிறையத் தருவீர்களாக—(எ-று.) அட்சரங்கள், உதகத்தைக் குறித்தது.

5. மூன்றுமுறையசுவினிகாளெங்களுக்காத்தனந்தாங்கிமுன்னே தோன்றல்;
மூன்றுமுறைவரலமரர்கன்மத்;தெம் மதிவளர்ப்பீர்மூன்றுநேரம்;
மூன்றுமுறைவாழ்வளிப்பீர்; மூன்றுமுறைச்சீருணவைமுயன்று சேர்ப்பீர்;
மூன்றுருளைமேலொழுகுமுந்தேரிற்சூரன்மகள் முந்துற்றுளே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! மூன்று தரமெங்களுக்கு வேண்டிய செல்வத்தைச் சுமந்து கொண்டு வாருங்கள்; மூன்றுமுறை தேவர்களமர்ந்திருக்குங் கர்மத்தை நோக்கி வருவீர்களாக; மூன்று நேரமும் எங்கள் புத்தியை இரட்சிப்பீர்களாக; மூன்று தரம் எங்களுக்கு ஸௌபாக்கியத்தைத் தருவீர்களாக; மூன்று தரம் அன்னப் பொருள்களை எங்களுக்குச் சேகரித்துக்கொடுப்பீர்களாக; மூன்றுசக்கரங்களோடுகூடியுள்ள உமது தேரின்மேல் சூரியனது புத்திரி நன்றாக ஏறிக்கொண்டாள்—(எ-று.) சூரியன் தனது பெண் ஸூர்யையை ஸோமனுக்குக் கொடுக்க விரும்பினன். ஆனல் எல்லாத் தேவர்களும் அவளை மணக்க விரும்பினர்கள். அதனல் ஒரு பந்தய ஓட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. முதன் முதல் சூரியனிடத்து யார் செல்லுகிறனேவவனே ஸூர்யையைக் கல்யாணஞ்செய்து கொள்வதென்றாயிற்று. அசுவினிகள் முதலிற் போகவே சூரியை சந்தோஷப்பட்டு அவர்களது தேரின் மேலேறிக் கொண்டாள். மண்டலம் 1, சூக்தம் 116 செய்யுள் 17ழிற்காண்க. இதன்மேல் பிரஜாபதி தனது மகளைச் சோமனுக்குத் தந்தான் என்ற விஷயம் ஐதரேயப் பிராஹ்மணத்தில் அதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்பிரஜாபதியின் புத்திரியின் பேரும் சூரியை யென்பார் மேனட்டாசிரியர். (Vide Griffith's Hymns of The Rig Veda second edition Vol. 1 page 154.) துஹிதா=துர்ஹிதா, தூரேஹிதா—யாஸ்கர் தூரவிருந்து நன்மை செய்பவள் பெண் என்பது பொருள்.

6. மூன்றுமுறையசுவினிகாள்வானுறையும்மருந்துகளு, மொய்த்துப்பூமி
யூன்றிவளரௌடதமு, மம்புவினின்விளங்கிநோயொழிக்கும்பூடு
மேன்றெமக்குத்தருக;சுரர்குருபுதல்வன்சுகமதனையியைக்க வென்றன்
ருேன்றலுக்குச்; சுபப்பதிகாள்! முத்தாதுமுறைகடவாச்சுகமீவீரே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! எங்களுக்கு வானத்திற் காணும்பேஷஜங்களையும், பூமியில் வளருமௌஷதங்களையும் அந்தரிட்சத்தில் (தண்ணீரில்) உண்டாகும் மருந்துகளையும் மூன்று தரந் தருக; தேவ குருவின் புத்திரனுகிய சம்யு வநுபவிக்கும் சுகத்தை என்புத்திரனுமடையும்படி செய்க; சுபப்பதிகளே! வாதபித்த சிலேஷ்மங்கள் முறை கடவாதொழுகும் தேகத்தை யளிப்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 34.

பீர்களாக—(எ-று.) சம்யு தேவகுருவாகிய வியாழனின் புத்திரனின் பெயர் என்பார் சாயணர்.

வருக்கம் 4.

7. மூன்றுமுறையசுவினிகாள், தினந்தொறுமெம் போற்றுறுவீர்,
மூன்றுதாது
தோன்றும் வகைவேதிகையிற் பிரித்தமைத்த தருப்பையினிற்
றோய்ந்துபள்ளி
யேன்றுறுவீர்;பொய்புகலீ,ராத்துமாவுடலுறுவானென்றுஞ்செல்லுஞ்
சான்றவுயிர்வாயுவெனத்,தேருடையீர்,முவ்வேதி சார்குவீரே.

(இ-ள்-) அசுவினிகளே! பிரதிதினமும் மூன்றுதரம் வணங்கத் தக்க நீர் எங்களது வேதிகையில் எல்லாப் பக்கத்திலுமடைந்து, மூன்று தாதுக்களைச் சுசிப்பிக்கும் வண்ணம் பரப்பப்பட்டுள்ள தருப்பையிற் சயனஞ் செய்வீர்களாக. நாஸத்தியர்களே! ரதஸ்வாமிகளே! பிராணிகளுடைய சரீரத்தில் ஆத்மா வசிப்பதற்குக்காரணமான பிராணவாயு தூரத்திலிருந்து வருவது போல (ஐஷ்டிக, பாசுக, ஸௌமிக) வேதிகள் மூன்றினிடத்தும் சேருங்கள்—(எ-று.)

8. சிந்துக்களேழ்தாயர்மூன்றுமுறையசுவினிகாள்சேர்ந்துமூன்று
ரந்துமுறைச்சுதைபிழிக;சோமமதையேற்பனவுநாடிற்கூபம்
பிந்தவொளிர்முக்கலமாம்;புவிமுதலாமிடமூன்றுப்பேசுந்தான
வந்தாத்துச் செல்லுவீரிரவுபகலாக்க வினனமைத்திட்டீரே.

(இ-ள்.) 'இமம்மேகங்கா' வென்ற மறையினுற் கூறப்பட்டு ஒட்டத் திற் சிறந்த நதிகளாகியவழு தாய்மாரோடுங்கூடி, மூன்றுமுறை, யசுவினி தேவர்களே! ஸோமாபிஷவஞ் செய்வீர்களாக; அச்சோமத்தை யேற்கும் பாத் திரங்கள் கூபங்களென்னும்படி பெருத்த மூன்று கலங்களாம்; பிருதிவி, வானம், நீர் என்னும் மூன்றிடத்தின்மேலுஞ் செல்லும் நீங்கள் இரவு பகல் பேதத்தை யுண்டு பண்ணச் சூரியனை யமைத்துக் காப்பீர்கள்—(எ-று.) இமம்மே கங்காவென்றது மேல் மண். 1, சூ. 32, செய். 12ல் சொல்லப் பட்டது. இனன், சூரியன்.

(வேறு.)

9. மூலைமூன் றுடைய தேரின் முவ்வுருளைகளு மெங்கே?
மூலைமூன் றமைத்த பீட மமர மூட்டியவை யெங்கே?
யேலுறப் பொய்சொலாதி ரெக்கியஞ் சேர்த்தற் கும்மை
வாலுறத் தேரி லென்று வாலேபம் பூட்டு வீரே.?

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! மூன்று கோணங்களையுடைய உமது தேரின் மூன்று சக்கரங்களுமெங்கே? அம்மூன்று பக்கங்களிலு முட்காரு வதற்கென்று அமைத்த மூன்று பீடங்களுமெங்கே? உம்மை யாகதலத் திற்குக் கொண்டுவருந் தேருக்கு எப்போது கழுதைகளைப் பூட்டப்போகிறீர் கள்?—(எ-று.) இவ்விஷயங்கள் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றபடி.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(ஷை வேறு.)

10. பொய்யாதநாவுடையீர்போந்தருள்க; வவியுமக்குப்புகட்டுகின்றோ;
மெய்யாதமதுப்பருகிச்சுவையுணரும்வாயினுவித்திம்பாலைத்,
துய்யோரே,குடித்தருள்க;விடியுமுனர்விசித்திரத்துந் தூயதேரை
நெய்யோடுபூசியெமதெக்ஞயத்துக்கனுப்புகிறான்சவிதாநேடி.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! (இக்கருமத்தை நோக்கி) வருவீர்களாக. இங்கே ஹவி எங்களால் உமக்களிக்கப்படுகிறது. மதுவைப்பருகி ருசியறியும் வாயோடு இத்தித்திப்பான மதுவைக் குடியுங்கள்; ஸவிதாவானவன் விடிவதற்கு முன்னரே (மேல் 9ம் பாட்டிற்சொன்ன) விசித்திரங்களோடு கூடியதும், நெய் பூசப்பட்டதுமான தேரை எங்களது யக்ஞத்துக்கு வரும் படி பிரேரேபிக்கிறான்— எ-று.) எய்யாது; துய்யோரே எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன.

11. பொய்யாதீர்!புகன்மூன்றுபன்னொன்றுதேவரொடுபொருந்தித்
தேனை
யெய்யாதுகுடிப்பதற்குப்போந்தருளீ;ரசுவினிரெம்மாயுணீட்டீர்;
பொய்யாதியெம்பாவமொன்றுமலாதழிப்பீராற்;பூண்டகாய்ப்பி
னெய்யாரையோட்டிடுவீ;ரெம்மாட்டுநிரந்தரமாயியைகுவீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! முப்பத்து மூன்று தேவர்களோடுஞ் சேர்ந்து ஸோமத்தைக் குடிக்க வாருங்கள்; அசுவினிகாள், எமதாயுஷ் காலத்தை விருத்தி செய்வீர்களாக; த்வேஷ புத்தியோடு காரியஞ் செய்பவர்களை யோட்டுவீர்களாக; எப்பொழுது மெங்களோடிருப்பீர்களாக-(எ-று.) மூன்றுடன்பன்னொன்று=முப்பத்து மூன்று. "இதுவே பின்னர் முப்பத்து மூன்று தேவர்களுக் காதாரமான வேதவாக்கியம். வசுக்கள் 8, உருத்திரர் 11, ஆதித்தியர் 12, பிரஜாபதி 1, வஷட்காரம் 1, ஆக 33."—வில்ஸன்.

(ஷை வேறு.)

12. மூவ்வுல கூருந் தேரி னசுவினீர் மூரிச் செல்வ
மொவ்வுற வாற்றுவீ ரொண்மொய்ம்புள சுத ராளோடே;
யிவ்வயிற் றுதிகேட்பீர் நீ ரோம்புகென்றேத்துகின்றேன்
வவ்வுறுசெல்வப்போரின்மகிழ்ந்தெமைவளர்ப்பீரன்றே.

(இ-ள்.) அசுவினி தேவர்களே! (தடைபடாமல்) மூன்றுலகங்களிலுஞ் செல்லும் தேரோடு எங்களை நோக்கி வீரத்தன்மையோடு கூடிய புத்திர பிருத்தியாதி ஜனங்களோடு நிறைந்த தனத்தைக் கொண்டுவருவீர்களாக. எங்களுடைய ஸ்துதிகளைக் கேட்பவர்களே! எங்களைக் காக்கவென்று அழைக்கிறேன். மிகுந்த தனத்தைத்தரும் யுத்தத்தில் எங்களை யோங்கச் செய்யுங்கள்—(எ-று.) பிருத்தியர்=வேலையாட்கள் பாட்டில் ஆளென்று கூறியுள்ளார்.

வருக்கம் 5.

35. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 7. சூக்தம் 5.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

மண்டலம். 1 சூக்தம் 34.

ரிஷி: ஹிரண்யஸ்தூபன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப், 1, 9, ஜகதி; தேவதை: 1 அக்கினி, மித்திராவருணர், இராத்திரி, ஸவிதா ஆகிய நால்வரும் 2-11 ஸவிதா.

(ஷடி வேறு.)

1. அக்கினியையவிநாசவாழ்வளிப்பான்முதற்கண்ணேயணைந்தழைப்
பல்;
ஒக்கவெமைக்காக்கவெனமித்திரற்சார்வருணனையுமுடனழைப்பல்;
மிக்கவுயிரொடுங்குகின்றகாலமாமிரவினையும்விழைந்தழைப்பல்;
தக்கதுணையாகவெனச் சவிதாவாந்தேவனையுஞ்சார்ந்தழைப்பல்.

(இ-ள்.) விநாசரஹிதமான வாழ்வினை யளிக்குமாறு முதலில் அக்கினியை நோக்கி யழைப்பேன்; எங்களைக்காக்கட்டுமென்று மித்திராவருணர்களையு மழைப்பேன்; பிராணிகளெல்லாந்தத்தமிடத்திற்குத் திரும்பிவந்து ஒடுங்கியிருக்கின்ற இராக்காலத்தினையுங் கூவியழைப்பேன்; ஸவிதாத்தேவனையும் உதவிவேண்டியழைப்பேன்—(எ-று.) ஸவிதா ஸூர்யன். இரவு என்றது இரவபிமானி தேவதையை.

(ஷடி வேறு.)

2. அடிக்கடி யிருட்டு வாய்ந்த வாகாயந் தன்னிற் றோன்றிப்
படிக்கணே யமரர் மாந்தர் பரவு மவ்வவரிடத்தி
னடக்குற வமைத்துப் பொன்னி னுயதேர் தன்னி னேறிப்
படைத்தபார்முற்றும்பார்க்கவணைகிறான்சவிதாத்தேவன்.

(இ-ள்.) சவிதா (சூரியன்) வாகிய தேவன், இருட்டு மூடிக்கொள்ளும் ஆகாசத்தில் அடிக்கடி உதயமாகிப், பூமியில் அமரர்களையும், மனிதர்களையும் அவரவர்களது ஸ்தானங்களில் அடங்கியுறும்படிசெய்து, இரணியத்தாற்செய்த தேரின்மேலேறிக்கொண்டு புவனங்களைப்பார்ப்பதற்காக வருகிறான்—(எ-று.) அடக்குற அடங்குற வலித்தல்விகாரம்பெற்றது. அமரர் மாந்தரென்பதை மரணமில்லாத பிராணனையும், மரணதர்மத்தோடு கூடிய சரீரத்தையும் எனவும்பொருளுரைப்பார் சாயணர். கிருஷ்ணம், கிருஷ்ண தேகிருஷ்டோவர்ண: (கிருஷ்டமானநிறம்–இருட்டு) என்பதுயாஸ்கர். இம்மறை கிருஷ்ணேன என்ற ஒருசொல்லைத்தவிர்த்து மற்றதெல்லாம்ஆ (ஸத்யேந) ரஜஸா......................புவநாநிபச்யந்—என்றதாம்.

3. தேவன் மேலேறிப் பின்கிழ்ச் செல்கிறு னிரண்டு வெண்மை
மேவிய பரிகளோடுந் தொழற்குரியோன் விரைந்தே;
ஆவலிற் றொலையினின்று மணைகிறான் சவிதாத் தேவன்
பாவிய வெமது பாபம் யாவையு நலித்துக் கொண்டே.

(இ-ள்.) வணங்குதற்குரிய (பிரகாசத்தோடு கூடிய) தேவன் (உதித்ததன் பின், மத்தியானம் வரையில்) மேலேறியும் (அதற்குப்பின் அஸ்தமனம்வரையில்) கீழிறங்கியும் செல்லுகிறான். இரண்டு வெள்ளைக்குதிரைகளோடு தேவயஜனதேசத்தை நோக்கி வருகிறான். எங்களுடைய பாபங்களெல்லாவற்றையும் நாசப்படுத்திக்கொண்டு சவிதாவாகியதேவன் தூரப்பிர

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

தேசத்தினின்றும் (அதாவது விண்ணுலகத்தினின்றும்) வருகிறான்—(எ-று.) தொலை=தூரதேசம். தேவ: தீப்யமான: பிரகாசத்தோடுகூடியவன் என்பது பதப்பொருள்.

4. மெத்த வல்விரைவிற் சென்று பொன்னொடு விவித ரூப
நத்திய பொன்னுகத்தி னடைபெறு பெருந்தேரி னேறிச்,
சித்திர பானுவோடு சிறந்தவன், சவிதா, போற்றிற்
குத்தம னிருட்டு வாய்ந்த வுலகெலா மொளிசெய்தானே.

(இ-ள்.) மிகவும் விரைவாகப் போகக்கூடியதும், ஸ்வர்ணமயமாய் (யானைப்பந்தி, குதிரைப்பந்தி, மனுஷ்யபந்தி, முதலிய) நானாரூபத்தோடுகூடியதும், பொன்னுலான நுகத்தடியோடு கூடியதும் ஆன தேரிலேறி, சித்திர காந்திசிறந்தவனும் உத்தம ஸ்தோத்தவ்யனுமான ஸவிதா இருட்பிரதேசங்களையெல்லாம் பிரகாசமாக்கினான்—(எ-று.)

5. பொன்னுகம்பொருந்துதேரிற்பூண்டுளவெண்கால்மாக்கள்
மன்னுறு பிராணிகட்கா வொளியினை வயக்கி நின்ற;
துன்னிய சவிதாப் பக்க றேவர்தம் பிரசை யன்றி
யின்னதீர்புவனம்யாவுமென்றுமேயொளிபெற்றெய்தும்.

(இ-ள்.) பொன்னுலான நுகத்தடியோடு கூடிய தேரில் கட்டப்பட்டு அத்தேரையிழுத்து செல்லும்வெண்மையானகாலோடு கூடிய (சியாவங்கள் என்னும் நாமம் வகித்த) குதிரைகள் பிராணிகளுக்கு விசேஷவெளிச்சத்தைத் தந்தன; ஸவிதாவின் பக்கத்தில் இதர தேவர்களது பிரஜைகள் மாத்திரமல்லாமல் எல்லா வுலகங்களும் எப்போதும் நின்று பிரகாசத்தைப் பெறும்—(எ-று.) ச்யாவா: சூரியனது குதிரைகளின் பேரென்பது நிகண்டு. சாயணருரை.

6. ஒளியுள வுலக மூன்றி லிரண் டென்றாழ் பக்க துள்ள;
வொளியிலாப் பிரேதஞ் சாரு முலக மொன் றியம லோக;
மொளிபெறு மமரம் யாவு மூடுசென் றமைந்த, தேரி
னழிவி லச்சாணி போல; வறிந்தவ னறைக வீதே.

(இ-ள்.) காந்திபொருந்திய வுலகங்கள் மூன்றினுள் இரண்டு சவிதாவின் பக்கத்திலுள்ளன (அவை விண்ணும் பூமியுமாம்). மத்தியிலுள்ள அந்தரிட்சலோகம் பிரேதங்கள் (உடலினீங்கியவுயிர்கள்) சாரும் யம (பிதிர்) லோகமாம். பிரகாசமுள்ள அமரங்கள் (மரணதர்மமில்லாத சந்திரன் நட்சத்திரம் முதலியவை) தேரினச்சாணியைப்போலச் சூரியனுக்கு ஊடேசென்று நிலைபெற்றன. இவ்விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கண்டு சொல்லட்டும் (எவராலுஞ் சொல்லமுடியாதென்றபடி)—(எ-று.) ஆணி, வடசொல். அர்ச்சிராதி மார்க்க வுண்மை கூறியவாறு.

வருக்கம் 6.

7. அணி சிற குள்ளான்யாருங் காணருஞ் கம்பன ங்கொ
டிணி கிரணத்து நற்க னசுர னெந்நாளுஞ்சேர் மூன்றை

யணிபெறத் துலக்கினானு; லவ்வென்றா ழிப்போ தெங்குற்
றணைகிறா? னறிந்தார் யாரே யவனொளி பரந்த லோகம்?

(இ-ள்.) அழகிய சிறகோடு கூடியவனும், யாருங் கண்டறியமுடியாத சலனத்தோடுநெருங்கிய கிரணங்களைப் பெற்றவனும், (தான் குறித்த இடத்தை யடையக்கூடிய வொளிபொருந்திய) நல்ல கண்ணோடு கூடியவனும்,எல்லாருக்கும் பிராணனைத்தருபவனும் (அஸுரனும்) ஆகியஸவிதா அந்தரிட்சத்தோடு சேர்த்து எண்ணப்படுகிற மூன்று உலகங்களையும் விசேஷமாகப்பிரகாசிக்கும்படிசெய்தான். அந்த ஸூர்யன் இந்த இராக்காலத்தில் எங்கே ஒழுருகிறான்? அவனது ஒளிபரந்துள்ள உலகத்தையறிந்தவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை)—(எ-று.) ஸுபர்ண: சூரியனுடைய 15 கிரணங்களில் ஒன்றின் பெயரென்பார் சாயணர். அஸுர: ஸர்வேஷாம் ப்ராணத: என்பது சாயணருரையிற்கண்டது. இதன் வேறுபொருளை மண். 1, சூக். 24 செய். 14 உரையிற்காண்க.

8. புவியினெட்ட திக்கும் புவிமூன்றுஞ் சிந்து வேழு
மவிபறு மன்னான் காந்தி யழுகுறத் துலக்கிற் றைய;
சவிபெறு சவிதாத் தேவன் பொற்கணன் றாசுடற்கு
நவைபறு மணிக ளீவா னாடியே யிங்கு தோன்றல்.

(இ-ள்) பூமியின் (இந்திர, அக்கினி, யம, நிர்ருதி, வருண, வாயு குபேர, ஈசான்ய வென்னும்) எட்டுத்திக்குக்களையும், பூமி வானம் அந்தரிட்சம் என்னும் மூன்று உலகங்களையும், கங்கைமுதலிய ஏழுநதிகளையும் (அல்லது ஸப்தஸமுத்திரங்களையும்) அவனது ஒளி நன்றாய்ப்பிரகாசிப்பித்தது. ஸவிதாவாகிய தேவன், பொன்மயமானகண்ணோடு கூடியவன், தாசுஷனுக்கு (யாககர்த்தாவுக்கு) உத்தமமான இரத்தினங்களைத்தருவதற்காக இங்கே வரட்டும்—(எ-று.)

(௸ வேறு.)

9. இரணியக்கைவாய்ந்தவனுஞ்சவிதாவும்பல்வகைநோக்குடையந்தவா
னந்
தரணியெனுமிரண்டிற்குமிடைசென்றேயுயிர்க்குறுநோய்சாரா
தென்று
மரணனைவேசாத்துத்தீர்த்தென்றூழிற்கலந்திடுவோ;னர்க்கெதிரா
னான்
கிரணமுன சோதியினாலிருடணிந்தவிடமெல்லாம் மிளிர்த்துவானே.

(இ-ள்.) பொன்மயமான கையோடு கூடியவனாகிய ஸவிதா பலவிதமான திருஷ்டியோடுகூடி, வானம் பூமியிரண்டிற்கு நடுவிற்சென்று பிராணிகளுக்கு வருநோய்களையெல்லாந்தீர்த்து ஸூரியனோடு கலந்துவிடுவான். எப்பொழுது மொளியோடுகூடிய கிரணங்களால் இருட்டுநிறைந்த எல்லாப்பக்கங்களையும் பிரகாசிக்கச்செய்வான்—(எ-று.) பொற்கையன், மண். 1 சூக். 22 செய்யுள் 5 உரையை நோக்குக. யஜமானர்களுக்குத்தரவென்று பொன்னைக் கையிலேந்தியவனென்று சாயணர் உரை கூறுவர். ஸவிதாவும்

ஸூர்யனும் மூர்த்திபேதமேயொழிய வேறில்லை. தேவதை ஒன்றே. கலப்பவன் கலக்கப்படுபவனென்னும் பாவத்தைக் காட்டி நின்றன அவை.

(ஷை வேறு.)

10. பொற்கைவாயசுரன்கீர்த்திபொருந்துநாயகன்றனத்தோ
டுற்ற பல்சுகத்தை யீவோனுறுக விம்மகத்தை நோக்கித்;
துற்ற ராக்கதரைத் தோய்ந்த யாது தானவரை யோட்டி
மற்றுமெவ்விரவும்போற்றின்மகிழ்ந்துறைகின்றான்றேவன்.

(இ-ள்.) ஹிரண்ய ஹஸ்தனும், அஸுரனும், கீர்த்திவாய்ந்த நாயகனும், பலவித ஸுகங்களையளிப்பவனும், தனவானுமாகிய (ஸவிதா) இந்தக் கர்மம் நடக்குமிடத்துக்குவரட்டும். மேலும் இத்தேவன் ராட்சஸர்களையும், யாதுதானவர்களையும் ஒட்டி எல்லா இரவுகளிலும் ஸ்தோத்திரங்களையேற்றுக்கொண்டு தங்குகிறான்—(எ-று.) அஸுரன் பிராணனளிப்பவன் இச்சூக்தம் 7ம்செய்யுளுரையிற்காண்க. யாதுதானவர்கள் ஓர்வகையரக்கர்கள்.

11. ஆசிலாச் சவிதா, நித்த மழகுற நீ செல்பாக்குத்
தூசிலா வழிகள் பண்டே தோய்ந்துள வந்தரத்தின்;
ஆசி னிங்கணையத்தக்க வவ்வழி வந்து பாலித்
தாசிகள் புகலா யின்று கூடிய வெமக்குத் தேவே.

(இ-ள்.) ஸவிதாவே உனது வழிகள் முன்பே யேற்பட்டுள்ளன; தூசியில்லாதன; அந்தரிட்சத்தில் நன்கமைக்கப்பட்டுள்ளன. நன்றாய் நடந்துவரக்கூடிய அவ்வழிகளின் வழியாகவந்து இன்று எங்களைக் காப்பாயாக. தேவனே, இத்தினத்தில் எங்களை யாசீர்வதிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 7.

36. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 1.

20 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோரனது புத்திரன் கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றைப் படையிருக்குக்களுக்கு ப்ருஹதி (3ஆம் சீருமாறுஞ்சீருங் காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழிநெடில்), இரட்டைப்படையிருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ருஹதி. (எழுசீர்க்கழிநெடில்.); தேவதை அக்கினி, 13, 14 இருக்குக்களுக்கு யூபம் (யாகப் பசுவைக்கட்டுந்தறி).

(ஷை வேறு.)

1. தேவர்விரும்பும்பன்மைசெறிகுடிச்சீரியைந்தவெமக்கருள்வான்
பாவு மகிமை பரந்தவனைப் பரவிப் பிறகு மெவ்விடத்து
மோவலின்றித்துதித்தேத்துமுவனக்கினியைச்சூக்தத்தின்
மேவும் வாசகங்களினன் மேவி யாங்க ளிரப்போமே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 36.

(இ-ள்.) தேவர்களால் விரும்பப்படும் ஒன்றல்லாதபலகுடியிற்றோன்றியவெங்களுக்கருளும் வண்ணம், மகிமை வாய்ந்தவனும், பிறராலும் நன்றாயெப்போதும் வழிபட்டேத்தப்படுபவனுமாகிய அக்கினியைச் சூக்தங்களோடு கூடியவாசகங்களாற் பொருந்தி யாசிப்போம்—(எ-று.)

(வேறு.)

2. ஒழுக்குளமனிதர்,வலிமையைவளர்க்குமுறுதிவாயங்கிதாங்கினரா;
விழுக்கறயாங்களவியினையுன்பாலியைத்துனைவணங்கிநிற்கின்றோம்;
பழக்கிய வன்ன தான சீலத்தோய், பரந்த வித்தினத்தினி லிங்கு
வழக்கிய கருமத் தெங்களை யுவந்த மனத்தொடுங் காத்தருளுகவே.

(இ-ள்.) அநுட்டாதாக்களாகிய ஜனங்கள் வலிமையை விருத்தி செய்யுமக்கினியை (வளர்த்து)த் தாங்கினார்கள். அவிகளோடு கூடியயாம் (அக்கினியே!) உன்னைவணங்குகின்றோம். அன்னதான சீலமுள்ள நீயித்தினத்து இக்கர்மஞ்செய்யும் எங்களிடத்தில் நன்மனத்தோடு வந்து எங்களைக் காப்பாயாக—(எ-று.) வழக்கிய—வழங்கவிட்ட.

(வேறு.)

3. சிறக்குந் தூத னியாகத் தேர்ந்தோ முன்னை யக்கினியே
பிறக்கு மறிவின் யாவுமுணர் பேர்சா லோதா வாகவுமே.
இறத்துப்பெரியோனுகநிதஞ்செறியுமுனதாகற்றையொளி
பிறப்பவுலவும்பலவிதமா,யெழில்வான்றொடுமுன்பானுவுமே

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்னைத்தேவர்களைக்கொண்டுவருந் தூதனுகவும், (ஹோமத்தைநடத்தும்) ஸர்வக்ஞன ஹோதாவாகவுந் தேர்ந்தெடுத்தோம். மஹானுய் நித்தியமும் நடக்கும் உனது ஒளிக்கற்றைகள் பலதிக்குகளிலும் வீசுகின்றன. உனது கிரணங்கள் விண்ணுலகத்தைத்தொடுகின்றன (அங்குள்ள பிராணிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றன.)—(எ-று) ஓதா—ஹோதா என்பதன் சிதைவு. ஹோம நிஷ்பாதகன் அல்லது ஆஹ்வாதா, தூதன் அழைப்பவன்: அக்நிர் தேவாநாம் தூத என்பது சுருதி.

(வேறு.)

4. மித்திரன்வருணனரியமாமூவர்விளம்புறுதேவர்களுன்னை
யொத்தநற்பழமைவாய்ந்ததூதவனுயொளிவித்தார்நலக்க
வக்கினியே!
மித்தரை யவியை மர்த்தியர் தமக்குளேவனுனக் களிப்பவ
னவனே
மெத்தியதனங்கள்யாவையுமுன்னுல்வெல்லுமுறுதியமெனப்
பெறுவான்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மித்திரன், வருணன், அர்யமா, இந்த மூன்று தேவர்களும் பழமையான தூதனுகிய வுன்னை நன்றாயொளிபெறமூட்டுகிறார்கள். உனக்காக ஹவியை யளிக்கும் மரணதர்மமுள்ள யஜமானன் உனது சகாயத்தினுல் எல்லாத்தனங்களையும் வெல்லுவான்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

5. அங்கி நீயே தேவர்களை யழைப்பாய், களிப்பிற் கேது, சனங்
தங்கு மில்லப் பதியாவாய், சாற்றுந் தூதன் முனுவா,
யங்க முறவே தேவதைக ளமைத்த நியம மாயவெலாந்
தங்க ணிலையிற் றவருதே சார்ந் துன்மாட்டுத் திரமுற்ற.

(உ-ள்.) அக்கினியே! நீ தேவர்களையழைப்பவன், சந்தோஷகாரணன், சனங்களுக்குக்கிரகபதியுமாவாய்; தேவர்களையழைத்துக்கொண்டுவருந் தூதனும் நீயே. (பூமியின் பொறையும், மேகத்தின் வருஷிப்பும், சூரியனதுபிரகாசிப்பும் ஆதிய) தேவர்களேற்படுத்திய நியமங்களெல்லாம் உன்னிடத்திலேயே நிலைத்தன—(எ-று,) அக்நிகார்யங்கள் நடப்பதினுலேயே மேற்சொன்ன ஒழுங்குகளெல்லாம் நடைபெறுகின்றன என்பதுபொருள்.

வருக்கம் 8.

(வேறு.)

6. இளமைமிக்கோங்குஞ்செல்வவாளுகுமக்கினியுன்னிடந்தனினே
வளமைசாரவிகள்யாவுமிங்கென்றும்வழங்குறப்படுபவாலைய;
துலங்குமித்தினமும்பிற்றையுஞ்சார்ந்துசுலவியமங்கலமனத்தி
னலம்பெறச்சுத்தவீரியம்வாய்ந்ததேவரைநாடிநீவணங்கல்.

(இ-ள்.) இளமையிற்சிறந்த அக்கினியே! சௌபாக்கியத்தோடு கூடிய உன்னிடத்திற்றான் எல்லா ஆவுதிகளும் சொரியப்படுகின்றன. இந்நாளிலும் பின்பும் (எக்காலத்திலும்) நிரந்தரமாய் நல்ல வீரியம் வாய்ந்த தேவர்களை வணங்குவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

7. சுயமாத்தோய்ந்தசோதியுடன்றேயுமுனையேவணக்கந்து
நியம மாகப் பக்கலுறைந் துபாசிப் பார்க ணியதாக்கள்;
சயமார் மனிதர், நேரரரை வெல்வார், யாகத் தவிசொரியு
நயமார் கிரியை யெழுவருட னன் கக்கினியை மூட்டுவரே.

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) ஸ்வயம் ஜோதியோடு கூடிய உன்னையே வணக்கத்தோடு கூடியவர்கள் நியமமாக உபாஸிப்பார்கள். பகைவரை வெல்லும் வெற்றிபொருந்திய மனுஷ்யர்கள் (யஜமானர்கள்) யாகத்தை 'வஷட்' என்னும் முடிவோடு கூடிய மறைகளைக் கூறி ஹவியைச் சொரிகிற எழு ஹோதாக்களோடுஞ் சேர்ந்து அக்கினியை நன்றாய்மூட்டுவோர்கள்—(எ-று.) எழுபேரென்பது மூலத்திலில்லை. சாயணருரையிற் கண்டது. 'ஹோதாக்கள் எழுவர் கிழக்குப்பக்கத்தில் வஷட்காரஞ் செய்கிறார்கள்' என்பது தைத்திரீயப்ராஹ்மணம். 2-3-10.

(வேறு.)

8. இதரதேவதைகளுன்னுதவியினுலெறிந்துகொன்றனர்விருத்திரனைப்
பதமுளவானம்பூமியந்தரத்தைப்பரப்புளவிடம்பெறவகுத்தார்;
நிதமுமாவுதிகையயடைந்துகண்ணுவர்வாய்நிலவுகபினைவளி
தனத்தோய்,
கதமுறரிமாயைக்கருதிடபோரிற்கனைத்துறுபரியினைக்கடுத்தே.

மண்டலம் 1. ஸூக்தம் 36.

(இ-ள்.) உனது உதவியினால் இதர தேவதைகள் விருத்திரனை யடித்துக் கொன்றார்கள். பின்பு வானம், பூமி, அந்தரமென்னுமிடங்களை விஸ்தாரமாக வமைத்தார்கள். நினைத்தவற்றையளிக்குந் தனவானே! உன்னை வணங்கும் கண்ணுவர்களின் பக்கத்தில் ஹவியைப் பெறுபவனாய் நித்தியமும் பொருந்துக, பசுக்களைக்கருதிச்செய்யும் ,யுத்தத்தில் அப்பசுக்களையடையுமாறு கனைக்குங் குதிரைகளைப்போல—(எ-று.) குதிரைகளைப் போலப் பொருந்துகவெனக் கூட்டுக.

(வேறு.)

9. அங்கி மகானி யமர்ந்திடுக வமர ருவக்கு முத்தமனே!
தங்குமொளியிற் றயங்குகவே தருதூபவிக்குத் தக்கவனே!
பெருகும்புகழ்பெற்றமைந்தவனீயென் னுஞ்செம்மை
பொளியோடு
மங்க மாகக் காட்சிக்கிங் கழகார் தூம மார்ந்துறலே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (தருப்பையி) லமருவாயாக. நீகுணாதிகமுள்ள மகான்; தேவர்களால் அதிகமாகவிரும்பப்பட்டவன்; காந்தியோடொளிர்வாயாக. வணங்கத்தக்கவனே! கீர்த்திபொருந்தியவனே! செவ்வொளிபரந்து கண்ணுக்கினிமையாயுள்ள புகையைச்சம்பாதிப்பாயாக—(எ-று.) அருஷம் என்பதற்கு சண்டுகமனசில மென்பார்சாயணர். அற்றேல், எண்ணுமொழுக்க சிலத்தோ, டங்கமாக வென்க.

(வேறு.)

10. அவியினைவகிப்போய்!மநுவினுக்கநுக்கிரகந்தனைப்புரிவதற்காக
நிவம்பெறுபூஜ்யோத்தமனெனத்தேவர்நியமித்தாருன்னையுமீண்டே
தவம்புரிகணுவ,னதிதிசற்காரத்தமர்ந்தவன்,றனந்தருபவனா
யுவந்துனையமைத்தானிந்திரனேடுமுற்றவேனையருமத்தகையே.

(இ-ள்.) அவிப்பொருள்களைச்சுமப்பவனே! தேவர்களெல்லாரும், மநுவுக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யுமாறு பூஜ்யோத்தமனென உன்னையே நியமித்தார்கள். அதிதி சற்காரத்திற் சிறந்த கண்ணுவனும் உன்னை யெங்களுக்குத் தனந்தருபவனாக வமைத்தான். இந்திரனும் அவ்வகையே யுன்னை யமைத்தான். மற்றைய யஜமானர்களும் உன்னையப்படியே யமைத்தார்கள் (அத்தகைய நீ தருப்பையிலமர்ந்து பிரகாசிப்பாயாக வென முன் பாட்டோடு கூட்டுக.)—(எ-று.) மேத்யாதிதி, வ்ருஷன் உபஸ்துதன் எனச்சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர் (Grifith.)

வர்க்கம் 9.

(வேறு.)

11. அதிதி யோம்பு மக்கணுவ னுநித்திய னில்பொழு தங்கி
வதியு மாறு வயக்கினனன், மற்றின் னுன்றன் கிரணங்க
ளதிபெல்லோடுபொளிருமா;லதனையாங்களுரைத்தேத்தித்
துதியிருக்குமங்கியினைத்தோயுமியாமும்வளர்ப்போமே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிக்குக்களாகிய) அதிதிகளைச் சற்கரிக்கும் கண்ணுவன் அநித்தியனுடைய ஸ்தானத்திலிருக்குமாறு அக்கினியை ஏற்படுத்தினான். இவனது கிரணங்கள் அதிக வொளியோடு பிரகாசிக்கும். யாங்கள் துதிக்கும் இருக்குக்களும் அவ்வக்கினியை உயர்த்துகின்றன; யாங்களும் அக்கினியை வளர்க்கிறோம்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

12. சயம்பெருஞ்சோதிக்கடவுளாமங்கி,தோய்ந்தவெந்தனத்தினைப்பூர்த்தி
நயம்பெறச்செய்க;தேவருக்குறுதிநாட்டியதோழனீயன்றோ?
வயம்பெறுகீர்த்திவாய்ந்தவுண்டியினுக்கிறைவனாவயங்கியநீயுஞ்
சயம்பெறவெமக்குச்சுகந்தனையளிப்பாய்சாற்றுறுங்குணத்
தகையவனே.

(இ-ள்.) சுயஞ்சோதியோடு கூடிய வக்கினியே! எமது தனத்தைப் பூர்த்தியாக்கி நிரப்புவாயாக. தேவருக்கு உறுதி வாய்ந்த தோழன் நீயல்லவா? கீர்த்தி வாய்ந்த வுணவுப்பொருள்களுக்கீசுவரனான நீ குணஞ்சிறந்த மஹானாதலின் எங்களுக்குச் சுகத்தினைத்தருவாயாக—(எ-று.)

வேறு.)

13. எம்மாட் டுதவி புரியவென வெழுந்து நன்கே நிலைநிற்பாய்,
பெம்மான் சவிதா நிற்பதெனப் பிறங்கி யுன்னதத்தணைவா;
யிம் மாதலத்தி னிருத்துவிக ரோடு மிழுது தன்னோடு
மம்மாவன்னந்தருபவனாபணைவான்கூவியழைப்போமே.

(இ-ள்.) (யூபமே!) விண்ணிற் சூரியன் உன்னதமாக நிற்பதுபோல எம்மாட்டு உதவிபுரிவதற்காக நன்றாக நிமிர்ந்து நிற்பாயாக. இருத்துவிக்குக்களோடும், நெய்யோடும், அன்னதாதாவாக (நினைத்து) உன்னை யழைப்போம் (ஆதலால் அன்னப்பொருள்களைத்தருவாயாக)—(எ-று.) யூபமே! என்றவிளி யதிகாரத்தால் வருவிக்கப்பட்டது. அதற்கு யூபாத்மக தாரு நிஷ்டாக்நே, யூபம் என்னும் பேரையுடைய மரத்திலிருக்கும் அக்கினியே, யெனப்பொருள் கூறுவார் சாயணர்.

14. நிமிர்ந்துறைந்தறிவாலெமதுபாபத்தைநிச்சலுமொழித்தருள்புரிக;
நிமிர்ந்தவெப்பொருளும்பக்கணம்புரிந்துநிலையழியரக்கரைப்
பொடிவி
னமர்ந்திடத்தகிப்பாய்;நடக்கவுமுயிரோடமரவு,முரம்பெறு
மவியை
யிமிழ்ந்துறத்தேவர்க்களிக்கவுநேராய்நிறுத்துகவெம்மையிவ்வயினே.

(இ-ள்.) (யூபமே! அல்லது யூபத்திற்றங்கு மக்கினியே!) உன்னதமாய் நின்று எமது அறிவினால் எங்கள் பாபங்களையொழித்து நித்தியமும் (எப்பொழுதும்) எங்களைப் பாலிப்பாயாக. எல்லாவற்றையுந் தின்று அழிக்கும் ராட்சஸர்களைப் பொடியாகத்தகிப்பாயாக. நாங்கள் நடந்து செல்லுவதற்கும், ஜீவனஞ்செய்வதற்கும், எங்களது ஹவிஸாகிய செல்வத்தைத் தேவர்களிடத்துக் கொடுப்பதற்கும் எங்களைநேராக நிமிர்ந்து நிற்கச்செய்க—(எ-று.) ....நடக்கவு முயிரோடமரவ நிமிர்த்துவாயெம்மை, யிமிழ்ந்துறத் தேவர்க்களிக்கு நற்றனத்தை யெய்துவித்தோங்குக நீயே. என்பதும் பாடம் அற்றேல் நாங்கள் நடந்து செல்லவும், ஜீவனோடிருக்கவும், எங்களை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்வாயாக. யாங்கள் தேவர்களுக்குத் தரும் ஹவிஸாகிய தனத்தை அவர்களிடத்துச் சேர்த்து விளங்குவாயாக'. எனப் பொருள் கொள்ளுக.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 36.

(வேறு.)

15. அங்கி யரக்கர் தமிற்காக்க; வன்ம மடைந்தோ ரிடர்க்காக்க;
தங்கு மிளமை மீக்கூர்ந்து சாரு நன்மைப் பெருஞ்சோதீ
யெங்கட்கென்றுந்தீங்கிழைக்கவெண்ணும்பொருணின்
றெமைக்காக்க
மங்கும்பகைவரெமைக்கொல்லவருவார்நின்றுங்காத்தருளே

(இ-ள்.) அக்கினியே! கட்டிளமை வாய்ந்தவனே! பெருஞ் சோதியே! எங்களுக்கு இம்சைசெய்யும் ராட்சஸர்களுடைய உபத்திரவத்தினின்றும் எம்மைக்காக்க. தானமுதலியவையில்லாத தூர்த்தர்கள் செய்யும் துன்பத்தினின்றும் காப்பாயாக. அப்படியே யெங்களுக்குத் தீங்கிழைப்பவர்களிடத்திலிருந்தும் (அல்லது புலி முதலிய துஷ்டமிருகங்களிடத்திலிருந்தும்) காப்பாயாக. இல்லாவிடின் எங்களைக் கொல்லவரும் பகைவரிடத்திலிருந்தும் எங்களைக் காப்பாயாக—(எ-று.) புலி முதலிய துஷ்ட மிருகங்களென்பது சாயணர் உரைக்கூற்று. அதனாலேயே பாட்டில் பொருளெனக் கூறியது.

வருக்கம் 10.

(வேறு.)

16. சொலித்திடுங்கதிரேபல்லெனப்படைத்தசோதியே!வாங்கிய
தனத்தை
யளித்திடாவயிரியடங்கவெவ்விடத்துமடித்திடாய்,தடியினு
லென்னப்;
பழித்தெமைத்துரோகஞ்கருதிக்கைப்பிடித்தபடைகளாற்புடைக்கு
மர்த்தியனுஞ்
சலத்துறுபகைவன்சார்ந்தெமைவாட்டுஞ்சத்தியைச்சருவிடாதருளே

(இ-ள்.) சொலிக்கின்ற கிரணங்களே பல்லாக வுடையவனே! வாங்கியபணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்காத பகைவரைத்தடியினால் (மட்கலங்களை) அடிப்பதுபோல அடிப்பாயாக. எமக்குத்துரோகஞ் செய்யவெண்ணித் தங்கையிலுள்ள ஆயுதங்களாலடிக்கு மாணவானுகிய சத்துரு எம்மை மேற்கொள்ளாதபடியிருக்கட்டும்—(எ-று.)

(வேறு.)

17. அங்கி கணுவற் களித்தானல் வீர மவனே சோபனமுந்
தங்கு மாறு புரிந்தானுற் சார்ந்த நண்பர்க் காத்தானே
அங்கி மேதத் தருகர்களா மதிதி தம்மைக் காப்பாற்றி
யிங்கு மற்றைத் துதியாளர் செல்வ மேய்வா னுதவினனே.

(இ-ள்.) அக்கினி நல்ல வீரியம் பொருந்தியதனத்தையும் ஸௌபாக்யத்தையும் கண்ணுவ ரிஷிக்குத்தந்தான். (அப்படியே) எங்கள் நண்பர்களையும் காப்பாற்றினன் அக்கினி யாகயோக்கியர்களான அதிதிகளை யிரட்சித்து மற்றைத் துதியாளர்களும் செல்வமடையும்படி செய்தான்—(எ-று.) சுண்டுமேனுட்டு மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் மித்திரன், மேத்யாதிதி, உபஸ்துதன் எனச்சிறப்புப் பெயர்களாற் கூறுவர்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

18. அங்கியினுதவியணைந்தியாந்துருவசன்றனையதுவினைத்தூரந்
தங்குறுதேயத்திருந்துடனழைப்பமுக்கிரந்தாங்குதேவனையு;
மங்கியெங்களையிம்சொறுக்குந்தாசனையுமடக்குவோன்,றுருவிதி,
மற்றும்
பொங்குபேரிரதன்னொடுநவவாத்துவனையுமேபொருத்துகவிவணே.

(இ-ள்.) யாங்கள் அக்கினியினுதவியைக் கொண்டு துருவசனையும், யதுவினையும், உக்கிரதேவனையும் தூர தேசத்திலிருந்து வருமாறழைப்போம். எங்களை யிம்சிக்கும் தஸ்யுக்களை யடக்குவோனாகிய அக்கினி, தூர்வீதி, பிரகத்திரதன், நவவாஸ்துவனாகிய இவர்களை இங்கு கொண்டு வரட்டும்—(எ-று.) தூர்வசன், யது, உக்கிரதேவன், தூர்வீதி, (பாட்டில் இடைகுறுகிநின்றது.) பிரகத்திரதன், நவவாஸ்துவன் இவர்கள் ராஜ ரிஷிகள்.

(வேறு.)

19. சோதி யுருவ வக்கினியே தோய்ந்த விவித யஜமானர்க்
காதி யுனையே மநுவாவா னமைத்தான்; மகத்துக் கெனவுதித்தாய்,
தீதி லவியைத் தருங்கணுவன் சிறந்து கொளுவ வொளிர்கின்றாய்;
நீதி முறையே மாந்தர்களு நேடி வணங்குந் தகையோய் நீ.

(இ-ள்.) சோதி ரூபமுள்ள அக்கினியே! பலவிதமான யாக கர்த்தாக்களுக்காக வேண்டி முதலில் உன்னையே மநுப்பிரஜாபதி யேற்படுத்தினான். நீ மகத்துக்கெனவுதித்தவன். பலரும் வணங்கும் பெருமை வாய்ந்த நீ, அவியைத்தரும் கண்ணுவ ரிஷி மூட்டப் பிரகாசிக்கிறாய்—(எ-று.)

(வேறு.)

20. வலியொடுகொந்திநிறைந்துள,வங்கிவழங்குறுசுவாலைகள்பார்க்கக்
குலைதருபயத்திற்கூர்ந்துள,வணுகக்கூடியவல்லவா;மெம்மை
நலிதருமிடெக்கண்மிகுமுரண்யாதுமாவதர்நலிதரவெரிப்பாய்
மலைதருவோராய்வாய்மடுத்தழிக்குமாற்றலர்தமைச்சுடனன்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியினது சுவாலைகள், ஒளியோடும் பலத்தோடுங் கூடிப் பார்க்கப் பயங்கரமானவையாம்; நெருங்கக் கூடியவையுமல்லவாம். (அக்கினியே!) பலமிகுந்த யாதுமாவதர்களை (யாதுதானவரென்னும் அசுரர்களை) எப்பொழுதும் நாசமாய்ப்போகும்படி நன்று யெரிப்பாயாக. எங்களைக் கொன்று தின்னுஞ் சத்துருக்களையும் சுட்டெரிப்பாயாக—(எ-று.) யாதுமாவதரெனினும் யாதுதானவரெனினும் ஒக்கும்.

வருக்கம் 11.

37. மண்டலம் 1, அநுவாகம் 8. சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோரன் புத்திரன் கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 37

(வேறு.)

1. வன்ன மாருதர் தாண்டரும் வன்மையோர்
திண்மை சேர்ந்த தந்தேரின் விளங்குவோர்
என்னு மூங்கள் கிரிடைக் குழுவினைக்
கண்ணுவர்களே! காயனஞ் செய்ம்மினே.

(இ-ள்.) கண்ணுவ வம்சத்து மேதாவிகளே! கிரீடையிற் சிறந்தவர்களும், தடுக்கமுடியாத வலிமையுள்ளவர்களும், தங்களது பலமான தேரிற் சோபனமாய் வீற்றிருப்பவர்களுமான உங்கள் மருத்துக்களை (உங்களுடைய திணைக்காக)ப் பாடி மகிழ்வியுங்கள்—(எ-று.)

2. புள்ளி மானொடும் போரில் வழங்குறு
மெள்ளரும் படை, வாசியோடு, மொளி
கொள்ளுறு மணியோடுங் குலவியே
யள்ளு காந்தி யணைந்து பிறந்தவர்.

(இ-ள்.) (தமது வாகனமாகிய) புள்ளி மானோடும், போரில் உபயோகிக்கும் ஆயுதங்களோடும், (சத்துருக்களை நடுங்கச் செய்யும்) (வாசி) தொனி விசேஷத்தோடும், காந்தியோடு கூடிய ஆபரணங்களோடும், சுயம் பிரகாசத்தோடு கூடப் பிறந்தவர்கள். (அவர்களைத் துதியுங்கள்)—(எ-று.) வாசி வாணி, சப்த விசேஷம்.

3. கைதரிக்கும் கசையின் ரொனியினை
யைதி னிவ்விடந் தன்னி னியைந்தியான்
வெய்தி னேருவேன்; மேவிய போரினஃ
தெய்துவிக்கும் பலவித வீரமே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களின்) கைகள் தாங்குகின்ற (குதிரையையடிக்கும்) சவுக்கின் சப்தத்தை இங்கிருந்தே யான் கேட்பேன்; அச்சப்தம், யுத்தத்தில் பலவித வீரத்தன்மைகளையும் எப்பொழுதும் அடையுமாறு செய்யும்—(எ-று.)

4. தேவர் தந்தருள் செய்ப மறையினை,
மேவு மொன்னலர் வெல்லரும் வன்மையர்
பாவு கீர்த்தி பரந்த மருத்துவர்க்
காவலோடு மணைத் திசைபோற்றுமின்.

(இ-ள்.) தேவர்கள் கொடுத்தருளுகின்ற நல்ல மந்திரத்தைப், பகைவரால் வெல்லமுடியாத பலமுள்ளவரும், கீர்த்தி பரந்தவருமாகிய மருத்துக்களிடத்துச் சேர்த்து, அதனைப் பாடுவீர்களாக—(எ-று) பிரஹ்மம் என்பதற்கு மறை அல்லது மந்திரமென்றது 'அவிக்கான அன்ன' மென்பார் சாயனர். அற்றேல் 'தேவர் தந்தருள் செய்யவவியினை,' என்க.

5. ஆக்க ளுப்ப னழிவில் கிரிடையை
யாக்கு மீதசினை யேத்துமி; னன்னது

தூக்கின் மாருதர்த் தோய்ந்த; திரதத்தாற்
றேக் குதரத்துச் சேர்ந்து வளர்ந்ததே.

(இ-ள்.) பசுக்களுக்கு மத்தியில் அழிவில்லாததாய்க் கிரீடிக்கும் ஒளியினை (தேஜஸை)த்துதியுங்கள். அத்தேஜஸ் மாருதர்களைச் சேர்ந்தது. அதுவே (பசுவின் பாலாகிய) ரஸத்தினால் நிறைந்த வயிற்றிற் பொருந்தி வளர்ந்தது—(எ-று.) பசுக்களென்பது தாய்மாரான பிருச்னிகள் என்பார் சாயணர். (Gauh Gma) கௌ: க்ம இதி (Bhoo) பூநாமஸ-படிதத்வாத் என்பார் அவரே. ப்ருச்னி பூமி யென்பது மண். 1, சூக். 14, ரிக் (செய்யுள்) 3ற் சொல்லப்பட்டது.

6. தாரும் வானு நடுங்குறத் தாக்கிடும்
வீரர்கா ளவை மேவித் தருநுனி
நேர வாட்டும் பொழுதினி னும்முளே
சா ருறுதிப் பெரியவன் யார்சொலீர்?

(இ-ள்.) பூமியையும், வானத்தையும் மோதியாட்டுகின்ற வீரர்களே (மருத்துக்களே!) நீர் எப்பொழுதும் மர நுனியையசைப்பதுபோலப் பூமியையும் வானத்தையும் நடுங்கச்செய்யும்போது உங்களுக்குள் பிரபலமான வரும் உறுதி வாய்ந்தவனுமான பெரியவன் யாரென்று சொல்லுவீர்களாக எல்லாரும் பெரியவர்களே என்றபடி.)—(எ-று.) அந்தம்ந என்பதற்கு வஸ்திரத்தின் நுனியை உதறுவது போல என்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.)

7. உக்கிரத்தும் வரவுணர் மாந்தர்கள்
தக்க தம்மிலத் தூணைத் திரம்பெற
நிற்கு மாறு நிறுவினர் பர்வத
மொக்க நற்சிகரங்களு மோடின.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உங்களுடைய உக்கிரமான வரவை யுணர்ந்த மனிதர்கள் தங்களுடைய வீட்டுத்தூண்களை (வீடு விழுந்து (விடுமோவென்னும் பயத்தினால்) உறுதியாக நாட்டினார்கள். உங்களது வரவை நினைத்துப் பயந்துபர்வதங்களும் மலையுச்சிகளும் நடுங்கியோடின —(எ-று.)

8. நரைதிரை மூப் பியைந்து நலிவுறு
மரைச னற்பகை யஞ்சுதலிற் புவி
விரையு நீவிர் விளையாட் டுறுகையி
னிரைந்து பீதி யியைந்து நடுங்குமே.

(இ-ள்.) (மருதர்களே!) நீங்கள் வேகமாகப் பூமிக்கண் வந்து விளையாடும்போது, வயதுசென்ற அரசன் பகைவனது வரவை யெண்ணி நடுங்குவது போலப் பூமியானது பயத்தினால் நடுங்கும்—(எ-று.)

9. பெருகெவர்தம் வலியிற் றிவிபுவி,
யிருதிறத்தினி னெய்தி நடக்குமம்
மருதர் தோன்றிய வானந் திரமதாம்;
பெருகத் தாய்வயிற் பட்சிகள் பேர்வுறு.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 37.

(இ-ள்.) யாருடைய வல்லமையைத் தாங்கி வானும் பூமியும் இருவகையாகப்பிரிந்து எப்பக்கத்திலும் பாவிக்கிடக்குமோ அந்த மருதர்கள் உற்பவித்த ஜனனஸ்தானமாகிய ஆகாயம் ஸ்திரமானதாகும். அத்தாய் ஸ்தானமாகவுள்ள ஆகாசத்தைப் பட்சிகள் தாண்டிச் செல்லமாட்டா. (அப்பேர்ப்பட்ட ஆகாசத்தில் நீங்கள் பிறந்நீர்களென்று மருத்துக்களைத் துதித்தபடி.)— (எ-று.) மருதர் மருத்துக்கள், மாருதர் மருத்துவர் என்பன ஒருபொருட்கிளவிகள். இப்பாட்டில் வய: என்ற சொல்லுக்கு வேறு பொருள் தந்து, 'தமது தாயினிடத்திருந்து அவர்கள் (பிறருக்குப்) பலந் தருவார்கள். ஆம், அவர்களது பலமிரண்டுபங்கு கூடவுள்ளது.' எனவுரை கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர்.

10. அன்னர் வாக்கி னுதித்தவ ராடியே
துன்னு காலையிற் றோயம் பெருக்குவா
ரன்ன நீரைக் குடிக்க முழங்குமா
முன்னிச் சானுநீ ரோட முயக்குவார்.

(இ-ள்.) மேற்சொன்ன தகைமையாகிய வாக்கிலுற்பவித்த மருத்துக்கள் விளையாடிக்கொண்டு வரும்போது தண்ணீரை விருத்தி செய்வார்கள். அத்தண்ணீரைக்குடிப்பதற்காக, முக்காரம் போடுகிற பசுக்களையும் முழங்காலளவு தண்ணீரிற் செல்லும்படி தூண்டி விடுவார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

11. செல்லும் பாதையிற் சீர்மிகு செல்லினை
மல்லன் மாரி வழங்குவ தில்லதைப்
புல்லு நீளங் குறுக்குப் புடைத்ததை
வெல்லரிதை விழைந்து பெய்விப்பரே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்கள்) தாங்கள் நடக்கும் வழியிலுள்ளதும், தன்னிடத்திலுள்ள மழையைத்தாராததும், நீண்டு அகன்று வீங்கினதும், ஒருவராலும் இம்சிக்கமுடியாததுமான மேகத்தைப் பெய்யுமாறு செய்வார்கள்—(எ-று.)

12. மாருதர்களே நீங்கள் வலியியைந்
தாருங் காரணத் தார்ந்த சனங்களும்
பாரிற் றந்தொழில் பார்க்க விடுத்தனிர்;
பேரு மேகநீர் பெய்திடத் தூண்டினீர்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களுக்குப் பலமமைந்துள்ள காரணத்தினால், ஜனங்கள் அல்லது (பிராணிகள்) தங்கள் தங்கள் தொழிலைப் புரியுமாறு தூண்டினீர்கள். இடம்மாறும் மேகமும் மழையைப்பெய்யும்படி ஏவினீர்கள்—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் 'கிரிம்' என்றுள்ளது ரிக்வேதத்தில் கிரி, பர்வதம் என்றும் சொற்கள் மேகத்தையுங்குறிக்கும். மேகமலையென்றும், பர்வத்திற் பயன் (மழை) தருவதென்றும் பொருள்படும்.

13. என்று மாருத ரெங்கெனிச் செல்கிறீ
ரன் றவர்செறி யன்னவர் மாற்றத்தாற்

றுன்றி நிற்குந்; தொனியினை யாரெறு
மன்றத் தஞ்செவி வாய்மடுத்தார் கண்டீர்!

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் போகும் வழியிலெல்லாம் அவர்களது சப்தத்தால் அவ்வழி நிறைந்திருக்கும். அவர்களது சப்தத்தை யாருங் கேட்டிருக்கிறீர்களா—? (எ-று.)

14 விரைவின் மேவுறு வெம்பரி யூர்ந்துநீர்
விரைக கன்மப் புவியினை வேண்டியே;
தெரியிற் கண்ணுவர் சேர்ந்துமைச் சேவிப்பா
ரரிய வன்னரிடை நிறைவெய் துக.

(இ-ள்) (மருத்துக்களே!) வேகமாகச் செல்லக்கூடிய உங்கள் வாகனங்களின்மேலேறிக்கொண்டு யாககர்மங்கள் நடக்கும் பூமியினிடத்து விரைந்து தோன்றுவீர்களாக. அங்கே கண்ணுவர்கள் உங்களைச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்துத் திருப்தியை யடைவீர்களாக—(எ-று.)

15. எங்களாற் றரும் யாக பலியெலா
முங்கட் கோகை யுறுத்த வமைந்தவே:
உங்க ளேவலராக வுயர்ந்தன
மெங்க ளாயுண் முழுமையு மீகவே.

(இ-ள்.) எங்களாற் கொடுக்கப்படும் யாகபலிகளெல்லாம் (மருத்துக்களே!) உங்கட்கு ஸந்தோஷத்தைத்தருவதற்காகவே யேற்பட்டன. எங்களாயுட்காலமெல்லாம் உங்களைஸேவிப்பதிலேயே செலவிடுகிறோம். அதனால் எங்களுக்கு முழு ஆயுளையும் தருவீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 14.

38. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 3

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோரனது புத்திரன் கண்ணுவன்; வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

1. தாதை புத்திரன் றன்னைப் பிடிக்கவி
ஞேது நற்றுதி கேட்பீ ருமதிரண்
டாதரக் கரத் தென்ற ணிவீ ரெமைக்
கோது றீரத் துணித்த குசையுளீர்.

(இ-ள்.) ஸ்துதிப்பிரியரும், நறுக்கிய தருப்பையை யடைந்தவர்களுமான (மருத்துக்களே!) பிதாவினது கையில் புத்திரனைப் பிடிப்பதுபோல எங்களை எப்பொழுது உங்களுடையகைகளால் தாங்குவீர்கள்?—(எ-று.) வ்ருக்தபர்ஹிஷ:-யாருக்காகத் தருப்பை நறுக்கப்பட்டதோ அவர்கள்.

2. எங்குளீ ரிற்றை யென் னு மகமின்றி?
மங்குல் செல்லுவிர் மண்ணினி லேனுநீர்?

மண்டலம் 1. சூக்தம் 38.

தூங்க வாக்க டொனியி னியட்டாவி
னங்க நல்லொலி யாரும் புவியன்றி?

(இ-ள்) எங்கு நிற்கிறீர்கள்? தேவயஜநதேசத்துக்கு என் வரவில்லை? ஆகாயத்திலேயே செல்லுவீர்கள் என் பூமியிற்செல்வதில்லை? பசுக்கள் சத்தமிடுவதுபோல உமக்குப் பூமியல்லாத வேறெவ்விடத்தில் யாககர்த்தாக்கள் சப்தத்தோடு மறையோதுகிறார்கள்?—(எ-று) மேனுட்டாசிரியர் உங்களுக்குப்பால் கொடுக்கும் பசு எங்கே சப்தத்தோடும் விளையாடுமென்பார். காவோ ந என்ற சொற்றொடரிலுள்ள, ந, சப்தத்தை உபமாவாசகமாகக் கொள்ளாமல் அவர் அப்படி யுரையெழுதியுள்ளார். புவியன்றி யாருமாவென வினாவாகக் கொள்க.

3. மருதர்கா னவ மன்னு தனமெங்கே?
அரதனங்க ளளித்திடு வாழ்வெங்கே?
கருது சௌபாக்கியமெலாங் கண்ணுற
வரிதி ருயின வார்ந்த வவையெங்கே?

(இ-ள்) மருத்துக்களே! புதிய தாமாகத் தோன்றிய (பிரஜைகளும், பசுக்களுஞ் சேர்ந்தான) தனம் எங்கே? மணிமுத்துக்களைத்தரும் உங்களுடைய வாழ்வு (செல்வம்) எங்கே? எல்லா ஸௌபாக்யங்களும் (யானை, குதிரை முதலிய வாழ்வுகளும்) எங்கே? (அவற்றோடு எதிர்ப்படுவீர்களாக)—(எ-று.) ஸூம்நா—ப்ரஜா பசு ரூபாநி தநாநி என்பார் என்? ப்ரஜாவை பசவ: ஸூம்நம் என்பது தைத்திரீய ஸம்ஹிதை. 5–4–6.

4. பிருச்சினிபன்னை பெற்ற மருதரே!
அருச்சுதர் நீர் மரணத்த ராகினுங்
கருச்சிதையக் கதித்துமை யேத்துவோ
னருச்சிக்கத்தகுந் தேவனே யாகுவான்.

(இ-ள்.) பிருச்நியாகிய தாய் பெற்ற மருத்துக்களே! அரியசுதர்களாகிய நீங்கள் மரண தர்மமுள்ள மநுஷ்யர்களாகத் தோன்றினாலும் உம்மை வணங்கித்துதிப்பவன் அர்ச்சிக்கத்தகுந்த தேவனுவான்—(எ-று.) பிருச்நி—பன்னிறமுள்ள பூமியென்று மேனுட்டாசிரியரும் தேநு அல்லது பசுவென்று சாயணருமுரை கூறுவர் பிருச்நி மாதர: என்னுஞ் சொற்றொடருக்கு பிருச்நியைத் தாயாகவுடையவர் என்பது பொருள். அவர்கள் மருத்துக்களாம்.

5. புல்லை மேய்ந்திடு மாவெனப், போற்றுவோ
ரல்லு மெல்லு மணைந்து துதிப்பினுஞ்
சொல்லும் போற்றி னவா சுருங்காதுறல்;
புல்லுறு துறல் போக் கியம னெறி.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாவானவன் எவ்வளவு துதித்தாலும் ஆசையடங்காமல், புல்கறிக்கும் மிருகத்தைப்போலப், பின்னும்பின்னும் துதித்துக்கொண்டேயிருக்கட்டும். அவனுக்கு யமபாதையிற் செல்லும் செலவு மில்லாதிருக்கட்டும். (அதாவது அவன் மரணமடையாமலிருக்கட்டும் என்றபடி—(எ-று) அல்லு மெல்லு மணைந்து துதிப்பினும் என்பதுவ்டமொழி மூலத்திலில்லை.

வருக்கம் 15.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3

6. வெல்லரும் வலி மீக்கொண் டெமையிவட்
கொள்ளு நிர்ருதி யெம்மைக் கொலைசெயா
தொல்லும் வாய்தொறு மெங்களை யோம்புக;
செல்லுக வது சேர்ந்த தவிப்பொடே.

(இ-ள்.) ஒருவராலும் வெல்லமுடியாத வலியிற் சிறந்து பெருகும் ரட்ச ஜாதி விசேஷமாகிய நிர்ருதி யென்னும் (பாப) தேவதை யெம்மைக் கொல்லாதபடி கூடிய விடங்களிலெல்லாம் காப்பீர்களாக. அந்நிர்ருதியும் தனது ஆசைகளோடும் அழியட்டும்-(எ-று.) எங்களது விருப்பங்கள் நிறைவேறாதபடி கெடுக்கும் அத்தேவதையும் நாசமடையட்டும் என்றும் சாயணர் பொருள் கூறுவார்.

7. நீரில் பாலையே யாயினு நிச்சய
மாரி சற்றும் வளியிலா தேய்ந்ததை
யாரும் வண்ண மளிப்ப ரென்றும்மொளி
சாருருத்திரமக்கள் வலிமையோர்.

(இ-ள்.) ஒளி சிறந்தவர்களும் உருத்திரனது பிள்ளைகளும், (அல்லது உருத்திரனுக்குப் பிரியமானவர்களும்,) வலிமையுள்ளவர்களுமான (மருத்துக்கள்,) நீரில்லாத பாலைவனத்திலும், காற்றில்லாமல் (ஜோவென்று) பெய்யும் நல்ல மழையைப் பெய்விப்பார்கள்—(எ-று.)

8. முழங்கு கற்று வெனமுரல் மின்னருன்
வழங்கு தாய் தன்மகவயிற் சார்தலோத்
திழிந்து கொட்டு மிடிகொள் மழையொடுந்
தழங்குரலோடும் பின்செல் தகையதே.

(இ-ள்.) மடி சுரந்துள்ள பசு கதறுவது போல மேகத்தில் மின்னல் தோன்றினதும் சப்தமுண்டாகிறது. தாய்ப்பசு கன்றைப் பின்றொடருவதுபோல மின்னலும் இடித்தொனியோடு மருத்துக்களைத் தொடர்ந்து ஸேவிக்கிறது. அப்பொழுது அம்மின்னலோடு மருத் சம்பந்தமான மழையும் பெய்கிறது.

9. பொங்கு மீரத்திற் பூமியை மூடும்போ
திங்கு நீர்வகித் தேங்குறு மேகங்க
டங்கு நல்லொளி சாரும் பகலையு
மங்குலாகவே மாற்றி விளக்குமே.

(இ-ள்.) நீரைச்சுமக்கும் மேகங்கள், பூமியை ஈரத்தால் நிறைவிக்கும்போது பகற் காலத்தையும் இருட் காலமாக்கி விடுகின்றன—(எ-று.)

10. மருதர் பேரொலி வாய்ந்திடி கொண்டபி
னரிகி லுள வகங்கள் புவியினிற்
பெரிதியங்குவ பெட்பின் மனிதரு
மிரிதருகுவர் கம்பனத் தெய்தியே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 38.

(இ-ள்.) மாருதர்கள் கர்ச்சிக்கத் தொடங்கினவுடன் பூமியிலுள்ள எல்லாக்கிரகங்களும் நடுங்கத் தொடங்குகின்றன. அவ்வீடுகளிலுள்ள மனிதர்கள் எப்பொழுதும் மிகவும் நடுங்குகிறார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம 16.

11. மருதரே திடம் வாய்ந்த கரங்கொடிங்
கிருகரையு மியைந்த வணைக்குளே
யொருதடையு முறாது வழங்குறுந்
திருநதி யிலக்கென்றிவட் சேருமே

(இ-ள்.) மருதர்களே! திடம் பொருந்திய கைகளோடு கூடி, இருபக்கத்திலுமுள்ள அணைகளுக்கு மத்தியில் ஒரு தடையுமில்லாமலோடும் நதியை இலக்ஷியமாகக்கொண்டு, சென்றடையுங்கள்—(எ-று.)

12. தேருருளையின் கட்டுத் திரமதா
வாருக;வும்பரி ரத மங்ஙனே;
வாரணிந்த விரற் கடிவாளமுஞ்
சீரிற் கோலச் சிறப்புறச் சேர்கவே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உமது தேருருளைகளின் கட்டுத் திரமாயிருக்கட்டும். உமது தேரும் குதிரைகளும் உறுதியாயிருக்கட்டும். உமது குதிரைகளைக் கட்டி யிழுத்துப் பிடிக்குங் கடிவாளமும் உங்களது விரல்களை அலங்கரித்துக் கொண்டு ஸாவதானமாக அமரட்டும்—(எ-று.)

13. தேவ ரூபம் விளக்கு மறையினாற்
பாவு மந்திர நற்பதி, யக்கினி,
யோவில் தோற்றத் தொருவனு மித்திரன்,
மேவு மாறு விழைந்திவட் கூவுக.

(இ-ள்.) ரித்விக் கூட்டங்களே! தேவதா ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் வாக்கியங்களால் மந்திரங்களுக்குப் (அல்லது ஹவிக்கான அன்னப் பொருள்களுக்கு)பதியை (மருத்துக் கூட்டத்தை)யும், அக்கினியையும் கண்ணுக்கினிய தோற்றத்தை (காட்சியை)யுடைய மித்திரனையுங்கூட ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதற்காகக் கூவுங்கள்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் இதற்கு வேறு விதமாகப் பொருள் கூறுவார். மித்திரனைப்போல அழகாகவுள்ள மறைப்பதியாகிய அக்கினியைத், துதிப்பதற்காக, இந்தப் பாட்டினால் இங்கே அழைக்க.' என்பர்.

14. கவி யியற்றிக் கடிதினமைக்க; வக்
கவி, மழையெனக் கான, விரிபொருள்
சுவை பொருந்திடத் தோய்த்திடல்; உக்தியஞ்
செவிகொள் காயத்திரி மறை செப்பலே.

(இ-ள்.) ரித்விக் சமூஹமே! உங்களது வாயினால் உடனே ஸ்தோத்திரத்தைக் கவனஞ் செய்யுங்கள். அந்த ஸ்தோத்திரமாகிய ச்லோகத்தை, மேகம்மழையைப் பெருக்குவதுபோலப், பொருள் விஸ்தாரமாகவுள்ளதாக வமையுங்கள். சஸ்திர யோக்கியமான காயத்திரிச்சந்தஸோடு கூடிய ருக்தத்தைப்படியுங்கள்—(எ-று.) உக்தம், சாஸ்திரம் மண். 1, ருக். 6, செய். 8.

15. பெருகு காந்திப் புகழ்ச்சியிற் பேசுவோர்க்
கருகமான மறையொடு மார்ந்திடு
மருதர் நற்குழு வந்தித் தெழுகவே;
யருகி னிங்கவ ராக்கத் தமர்கவே.

(இ-ள்.) ரித்விக்ஸங்கமே! பிரகாசத்தோடு கூடியவரும், துதிப்பதற்கு யோக்கியமானவரும், அர்ச்சனையோடு கூடியவரும், (அல்லது அர்ச்சிக்கும் மந்திரங்களோடு கூடியவரும்)ஆன மருத்துக்கணத்தை நமஸ்கரித்தெழுங்கள். நமது இக்கர்மத்தில் அவர்கள் ஓங்கி வளரட்டும்—(எ-று.)

39. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 4.

10 இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி: கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம், ஒற்றை யிருக்குக்களுக்குப்ராஹதி, இரட்டை யிருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ராஹதி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. சூரன் கிரணமென நீவிர் தூர நின்றும் வலிமையினு
லாருந் தாவரங்கடமை யாட்டி வீழ்த்து மாருத்ரே!
சாருங்கால யார்மகத்தே சார்வீர்? யாவர் துதிகேட்பீர்?
தாரி னெங்கே செல்குவீர்? சாற்றீர் யாருக் களிசெய்வீர்.

(இ-ள்.) சூரியனது தேஜஸானது தூர தேசத்திலிருந்து வீழ்வது போலத், தூரத்திலிருந்தே கருதத்தக்க உமது பலத்தினால் தாவராதிகளை யசைத்தாட்டும் மருத்துக்களே! யாருடைய கிருதுவுக்கு (யாகத்துக்கு) நீங்கள் செல்லுவீர்கள்? யாருடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்பீர்கள்? எந்த தேவயஜனதேசத்துக்குப் போவீர்கள்? யாருக்கநுக்கிரகம் செய்வீர்கள்?—(எ-று.) தேவயஜனதேசம் யாகஞ்செய்யுமிடம்.

(வேறு.)

2. நுங்களாயுதமும்பகைவராவாரை நூக்குறும்வலியியைந்துறுக;
வங்கமாயவரையடக்கியேவலிப்பானமைந்துறவுறுதியைப்பின்னுங்;
துங்கவும்வலிமைமாயையைத்துதைந்துதுகளுறுமனிதர்தம்வலிபோ
லிங்குறுதென்றும்யாவரும்புகழ்வானியைந்துசீர்பொருந்திவாய்ப்
புறவே.

(இ-ள்.) உங்களாயுதங்கள் பகைவரைத் தள்ளி விடுவதற்கு வேண்டிய பலத்தை யடைந்திருக்கட்டும்; மேலும் அவரை அடக்கி யாளுவதற்கு வேண்டிய உறுதியைப் பெற்று நிற்கட்டும். உமது பலமானது மாயாவிகளாகிய மனிதரது பலம்போலல்லாமல் எப்பொழுதும் யாவரும் புகழும்படியான கீர்த்தியைப் பொருந்திச் சிறந்து நிற்கட்டும்—(எ-று)

(வேறு)

3. திரத்தின் மருவுமரங்களினைத் திருகி வீசித் தூரவெறிந்
தூரத்திற் றிண்மைக் கல்லினையு மொன்றிரண்டா வுடைக்குங்கால்
வரத்துத் தாருச் சோலைமேடு மகிழ்ந்து செல்வீர், வீரர்காள்,
வருத்து நாகப் பிளவுகளின் வழியாப் பக்கல் சார்வீரே.

மண்டலம். 1 சூக்தம் 39.

(இ-ள்.) ஸ்திரமாக நிற்கும் மரங்களைத் திருகி வீசியும், உறுதி வாய்ந்த மலைகளை யுடைத்தும் மரச்சோலைகளுக்கிடையிற் செல்லும் வீரர்களே! நீங்கள் பிளக்கும் மலை விடவுகளின் வழியாக அம்மலைச் சாரல்களுக்குச் செல்வீர்கள்—(எ-று.)

(வேறு.)

4. பகைவரைமேற்கொண்டழிக்குறுமருதீர்!பரந்தவிப்புவியினும்வானுந்
தகைபெறவுமக்குப்பகைவனேயிலையாற்சாற்றுருத்திரன்மகாரானீர்!
வகைபெறநாற்பத்தொன்பதின்மருநீர்மருவலர்தமையெதிர்தடுக்க
மிகையுறுவலியையிறையினிலின்றுமேவுவீரொற்றுமைசிறந்தே.

(இ-ள்.) நிசாதலர்களாகிய மருத்துக்களே! விண்ணுலகத்திலும் பூமியிலும் உங்களுக்குச் சரியான சத்துருக்களில்லை. உருத்திரனது புத்திரர்களாகிய மருத்துக்களே! நாற்பத்தொன்பதின்மராகிய நீவிர் பரஸ்பரஐகமத்தியத்தோடு கூடிச் சத்துருக்களுடைய பலத்தை உடனே கெடுக்கத் தக்கவண்ணம், உங்களுக்குப் பலம் விஸ்தாரமாக அமைந்து கிடக்கின்றது—(எ-று.)

(வேறு.)

5. மலைகடம்மைப் பேர்த்தெறிவார் மருதர் சோலை மரங்களினிற்
றலைமை யெய்து மவைதம்மைத் தாறு மாறாய்ச் சாடுவரா
லுலைவில் வலிமை மருதரே யுன்மத்தத்தர் திரிவதுபோற்
பலராங் தேவர் குழுவுடனே பரிந்தெவ் விடத்துஞ் சார்வீரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் (மேரு இமயம் ஆதிய) பர்வதங்களைப் பேர்த்தெறிகிறார்கள். சோலைகளுக்கு நாயகங்களாகவிருக்கும் (வடம், அச்வத்தம் முதலிய) விருக்ஷங்களை ஒன்றோடொன்று விலகிப்போகும்படி சாடுகிறார்கள். வலிமிகுந்த மருத்துக்களே! மதோன்மத்தர்கள் தங்களிச்சைப்படி திரிவதுபோலத் தேவர் கூட்டத்தோடுஞ் சேர்ந்து பலவிடங்களிலும் திரிகிறீர்கள்—(எ-று.) வடம்—ஆல்; அச்வத்தம்—அரசு. படர்க்கை முன்னிலை மாற்றைக் கவனிக்க.

வருக்கம் 18.

(வேறு.)

6. உங்கணற்றேரிற்புள்ளிவாய்மானையுறுதியாப்பூட்டினிரிவற்றுண்
மங்குலூர்ச்சிவப்புமானடுநின்றுமற்றத்தேரிழுக்குறுமைய;
சங்குறுகடல்சூழ்புவியுமும்வரவைத்தகைபெறவுணர்ந்தனளாங்கே
தங்குறுபுருடர்சாற்றலாநடுக்கிற்றங்கினர்பிறரொடுதாமே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) உங்களது தேரில் புள்ளியோடு கூடிய மான்களைக் கட்டினீர்கள். அவற்றுள் சிவந்த நிறமுடையமான் நடுவில் நின்று அத்தேரையிழுத்துச்செல்லும். பூமியுங்கூட உங்களுடைய வரவையுணர்ந்தது. அப்பூமியின் கணுள்ள புருடர் தாங்கள் நடுக்கமடைந்தது மாத்திரமேயன்றி மற்றையர்க்கும் நடுக்க மூட்டி நின்றார்கள்—(எ-று.) சங்குறு கடல் சூழ் என்னும் அடை எதுகைநோக்கிச் சேர்க்கப்பட்டது. மற்று, அசை.

(வேறு.)

7. எம்புத்திரரைக் காபாக்கிங் கேகல் விரைவி னுருத்திரன்றன்
சொம்புத்திரரேயென்றும்மைத்தோய்ந்து துதிப்போமெவ்விடையு
மிம்பர் பூர்வ காலத்தெம் மிடைவந் தருள்செய் ததுபோலக்
கம்பித்தொழுகுங் கண்ணுவனைக் கடைக்கணிக்க வருகவே.

(இ-ள்.) ‘உருத்திரனுக்கு உரிமை வாய்ந்த புத்திரர்களே! எங்களுடைய புத்திரரைக்காக்க விரைவாக வருவீர்களாக’ வென்று துதிப்போம். பூர்வகாலத்தில் எங்களுக்கு அருள் செய்ததுபோல நடுங்கிக்கொண்டிருக்கும் கண்ணுவ வம்சத்தினனையும் காப்பாற்ற வருவீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

8. மருதர்காளும்மான்மரித்திடுபிறவெம்மாந்தராலேவுறுபகைவ
னரிதினெம்மாட்டுற்றெம்மையுங்கலங்கவடித்திடினவனைவல்ல
பத்தாற்
பிறிதுறுதேகவன்மையாலும்மைப்பிரிந்துறுதும்வயினெழுகுந்
திருவமருதவிதம்மினாலெம்மைச்சேருருவகைப்பிரித்தருள்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களால் ஏவப்பட்டவனாயினும், மற்றும் எம்போன்றமர்த்தியராலேவப்பட்டவனாயினும், ஒரு பகைவன் எம்மைக் கலங்குமாறு இம்சித்தால், உமது வல்லபத்தினாலும், தேகபலத்தினாலும், உம்முடைய சிறந்த உதவிகளாலும் அவன்எம்மையடைய முடியாதபடி பிரித்துவிடுக—(எ-று.)

(வேறு.)

9. நிறைவிற் பொருந்து யாகத்தை நேர்தற் குரியோர் நின்மலமா
நிறை ஞானத்தர், கண்ணுவரை நின்று காத்தார் பூரணமா;
வறையு மருதீ, ரரும்பெயலை யணைந்து முன்னர் மின்னலுமே
தறையி னுறுத னேரவெமைச் சாரீர் பூன்ற வுதவியொடே.

(இ-ன்.) சம்பூரண மானயாகத்தைப் பெறுதற் குரியவரும், நிர்மல மான பரிபூரண ஞானத்தையுடையவரும், ஆன மருத்துக்கள் கண்ணுவரைப் பரிபூரணமாகக் காத்தார்கள். மருத்துக்களே! மழைபெய்வதற்குமுன் மின்னல் தோன்றுவதுபோல உம்முடைய பூரண உதவியோடும் எம்மை யடைவீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

10. மங்கலக்கொடையைவழங்குறுமருதீர்!மருவுபூரணவலியமைவீர்;
இங்கெவற்றினையுமியக்குவீ,ருமதுவல்லபமியம்பிற்பூரணமே;
பொங்குறுகோபத்,திருடியைப்பகைக்கும்பொருந்தலன்வயின்
மற்றோர் பகையை
மங்குறுதோம்பும்பூரணவலியி,னம்பென,மருவுவிப்பீரே.

(இ-ள்.) நல்லதானத்தோடு கூடிய மருத்துக்களே! உலகை நடுக்குறச் செய்பவர்களே! பூரணமான வலிமையையடைவீர்களாக. உமதுபலம் நிறைவாகவேயிருக்கும். இருடிகளைக் கோபித்து வாட்டும் பகைவனையடக்குவதற்காக வேறொரு சத்துருவை, அம்பையேவிவிடுவதுபோல, விடுவீர்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 40.

40. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கெளி கண்ணுவன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஒற்றையிருக்குக்களுக்கு ப்ருஹதி, இரட்டையிருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ருஹதி; தேவதை: பிரஹ்மணஸ்பதி.

(வேறு)

1. தேவ பூசை சிறப்போடுஞ் செய்யும் யாங்கள் மறைப்பதியே
யாவலோடு மியாசிப்போ மருளி னுறையுள் விட்டெழுக:
ஓவில் கொடைகண் மிகத்தருவோர் மருத ருவந்தெம்பால்வருக;
மேவிச் சோமந்தனை வேந்தே மேன்மையொளியி னூர்த்துகவே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! தேவபூஜை செய்யும் யாங்கள் உன்னை யாசிப்போம்; உன்னிடத்தைவிட்டு எழுந்து வருவாயாக. கொடையிற் சிறந்தவர்களாகிய மருத்துக்கள் எங்களிடத்து வருக. இந்திரனே! நீயும் கூட வந்து ஸோமத்தைப்பிரகாசிப்பிப்பாயாக. அதாவது விருத்திரனை இம்சிப்பா—(எ-று,) பிரஹ்மணஸ்பதி—மறைப்பதி: அக்கினியின் பெயராகவந்தது.

(வேறு.)

2. பலத்தினுக்குதித்தவொப்பருமகனே! பதனழிமனிதனுமுனையே
நலத்தபொன்றரும்வெம்போரினி லுதவிநாடியேகூவுவான்கண்டாய்;
வலத்தரு மருதிர், தனம்விழைந்தும்மைமதியுறநயக்குமம்மகனுங்
குலத்தருவீரக்கொடேக்குநற்பொருளுங்குதிரையுமகிழ்சிறந்தடைக.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே! மரணதர்மமுள்ள மனிதனும் உன்னையேபொன்னைக்கொண்டுவரும்போரினில் துணைக்காகவழைப்பான். மருத்துக்களே! செல்வத்தைவிரும்பி உம்மை ஸ்தோத்திரம் செய்யும் அப்புருஷன் பொருளையும் குதிரையையும் அடையட்டும்—(எ-று.)

(வேறு.)

3. வருக வீண்டு மறைப்பதியே; வருக வாக்குச் சூநிருதை;
அருகு சார தொன்னலனை யமைக்கல் தேவர் தூரத்தே;
நார்கட் கிதத்தை யாற்றுநிரை நாட்டுஞ் செல்வம் யாகத்துக்
கருகமாகு மதை யெம்மாட் டமைக்கல் கொண்டுவந்திறையே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதியே! நீ யிங்கு வருவாயாக; ஸூந்ருதா தேவியே நீயும் வருக. (இப்பிரஹ்மணஸ்பதியாதிய தேவர்கள்) எங்களது சத்துருவைக் கிட்டவரவொட்டாதபடி தூரத்தே நிறுத்துக. நரர்களுக்கு ஹிதத்தைச்செய்து யாக யோக்கியமான (அவிச்)செல்வக்குவியலை உடனே எமக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்து சேர்க்கட்டும்—(எ-று.) ஸூந்ருதா என்பதற்குப்ப்ரியஸத்ருபாவாக்தேவதா என்பார் சாயணர். அன்பும் உண்மையும் உருவமாயுள்ள வாக்குத் தேவதை யென்பது பொருள். இவ்விடத்துப் பங்திராதஸம் என்னும்பதத்திற்கு ஐந்துவிதமான யாகப்பொருள்களையும் எனப் பொருள்கொண்டு, பொரி, கஞ்சி, தோய்த்தபால், அடை, தயிர் என்னும் ஐந்தையென்பார் மேலுரையாசிரியர்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

4. எவ்யஜமானனெக்கியம்புரிவோர்க்கியைந்தநற்றனங்களையளிப்பா
னவ்யஜமானனறிவிலுண்டியினைமகிறப்பதியளிக்கவிங்கடைவா
னெவ்வுருவலிகொள்வீரரையளிக்குமிளையினையொருவரு
மேற்கொண்
டெவ்வமேபுரியவொருப்படாதேதிலவரினையொறுப்பவட்டுதிப்பாம்.

(இ-ள்.) எக்கியஞ் செய்யும் மறையவர்களுக்குத் தனங்களை யதேஷ்டமாகக் கொடுக்கும் யாககர்த்தா, அறிவில்லாத உணவுப் பொருள்களை பிரஹ்மணஸ்பதி கொடுக்கப் பெறுவான், நல்ல வீரர்களைத் தருபவளும், ஒருவரும் இம்சிக்க முடியாதவளும், எல்லா இம்சைக்கும் காரணமானவளுமான இளையை வணங்குவோம் (எ-று.) இளை இளா, இடா, மண். 1, சூக். 13, செய். ஒன்பதையும், மண். 1. சூ. 31 செய்யுள் பதினொன்றையும்பார்க்க. இவ்விளையென்னும் பதத்திற்கு இன்னொரு அர்த்தம் மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர். அதாவது அவியுணவென்பதாம். ப்ரயாஜத்துக்கும் (யாகத் தொடக்கத்துக்கும்) அநுயாஜத்துக்கும் (யாக முடிவிற்கும்) இடையில் அளிக்கப்படும் அவிக்கு இளையெனப் பேரென்பார். அற்றேல், 'னெவ்வுருவலிகொள் வீரரையளிக்கு மிளையினை யொருவருமேற்கொண்' டெவ்வமே புரியாதெதிர்ப்பவர்க்கெடுக்கு மவியினை யிவர்க்கெனவளிப்பாம், எனப்படிக்க. இளையினை, யவியினை, இளையாகிய அவியை யெனப் பொருள் கொள்ளுக. ஆனால் பெரும்பான்மை இளை பிரார்த்தனாரூப அல்லது கர்ம ரூபதேவி யென்னும் பொருளிலேயே உபயோகப்படுகிறது. மண். 3, சூக். 7, பார்க்க. மண்டலம் 5, சூக்தம் 42ல் பூமியென்ற பொருளிலும் வந்துளது. எல்லாவிடத்திலும் இவ்விளைமனுவின் புத்திரியென்று தைத்திரீயங்கூறுவதையே ஒட்டிக் கூறுவர் சாயணர்.

(வேறு.)

5. பிரமணங்க ணற்பதியும் பேசும் புகழ்க்குத் தக்கதாம்
வரமார் மறையை ஹோதாவாய் வழங்குகின்றான்; அம்மறைக்குட்
டரமார் வேந்தும் வருணனுந் தக்க மித்திரன்றானு
மரியமானு மாதியநற் றேவ ருறைந்தா ரழகினே.

(இ-ள்.) பிரஹ்மணஸ்பதி சஸ்திர யோக்யமான மந்திரத்தை ஹோதாவின் முகத்தில் நின்று சொல்லுகிறான். அம்மந்திரத்தில் இந்திரன், வருணன், மித்திரன், அர்யமா முதலிய தேவர்கள் குடி கொண்டுள்ளார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 20.

(வேறு.)

6. நன்மையையளித்துத்தோடமேயியையாமறையினைத்தேவர்
கணயக்குந்
தன்மையாலதனையாகத்துச்செறிந்தசற்கவிதாக்கண்முனவில்வோம்;
வன்மைசார்வீரத்தேவர்காளிச்சொன்மந்திரம்விழைவிரேலுந்தந்
தின்மையயதியாவழுகுராராசியெலாஞ்செறிந்தடைகவிம்மறையே

மண்டலம் 1. சூக்தம் 41.

(இ-ள்.) (பிரஹ்மணஸ்பதி முதலிய) தேவர்களே! நன்மைக்குக் காரணமாயும், தோஷரஹிதமாயுமுள்ள மந்திரத்தை யாங்கள் யக்ஞத்தில் உபயோகிப்போம். வீரத்தன்மை வாய்ந்தவர்களே (தேவர்களே!) இவ்வுக்தமாகிய மந்திரத்தை நீங்கள் விரும்புவீர்களானால் அழகு பொருந்திய உம் ஆசிகளெல்லா மதனிடத்துப் பரந்து நிற்கட்டும்—(எ-று.)

(வேறு.)

7. தேவர் விரும்பு மவன்யாரைச் சேர்வான்? குசையை நனி நறுக்கி
மேவு மநட்டாதாப்பிறதேவெவனை யடைவான்? அவியளித்துச்
சேவை புரியும் யஜமானன் சேர்ந்த விருத்துவிஜர்களுட
னேவில் விவித தனத்தோடு மொழுகு மில்லைப் படைப்பானே.

(இ-ள்.) தேவர்கள் விரும்பும் அவன்எம்மனிதரை யடைவான்? தருப்பையை நறுக்குமநட்டாதா (பிரஹ்மணஸ்பதியைத் தவிர வேறு) எந்தத் தேவனைப்போய்ச் சரணம் புகுவான்? ஹவியைத் தத்தஞ்செய்து யாகம் புரியும் யாககர்த்தா தன்னோடு கூடியுள்ள இருத்துவிக்குக்களோடு யாகப்பிரதேசத்தில் நின்று (புத்திரபௌத்திரர்களோடு கூடிய) வெகுவிதமான தனத்தைத் தன்னிடத்துக்கொண்டுள்ள கிரகத்தினைப் பெறுவான்—(எ-று.)

(வேறு.)

8. வலிபினைக்கூட்டிவளர்த்தபினரசர்துணைகொடுபகைவரை
வதைப்பான்;
நலிபயச்செருவேயாயினும்விடுநிலம்பெறத்தாங்குவான்; அன்றிக்
குலிசமுன்னனபடையுளவவன்றன்குவிதனப்போர்கொள்வா
ரெவரே
யினிவுறவுல்லங்கனஞ்செய்வோரிலை;பினெளியபோர்பொருநரு
மிலையே.

(இ-ள்.) (பிரஹ்மணஸ்பதியாகிய தேவன்) தனதுபலத்தை யதிகப்படுத்தி அரசர்களுடைய (வருணன் முதலிய தேவர்களுடைய) உதவியைக்கொண்டுசத்துருக்களைவதைக்கிறான். பயங்கரமானபோரிலும்வசிக்கத்தகுந்த வீட்டையளிக்கிறான் (ஓடுவதில்லை). அல்லாமலும் வச்சிராயுதம் முதலிய ஆயுதங்களையுடைய அவனது வெகுதன காரணமான பெரும் போரிற் பிரவேசிக்கிறவர்கள் வேறொருவருமில்லை. அவனைக் கேவலமாகவெண்ணி யுல்லங்கனஞ்செய்வோருமில்லை. அவனது அற்பபோரிலும் அவனோடு சண்டை செய்பவர்களில்லை—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

41. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 8 சூக்தம் 6.

9 இருக்குக்களுள்ளது.

ரிஷி: கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை, 1-3 வருணன், மித்திரன் அர்யமான்; 4-6, ஆதித்தியன், 7-9, வருணன்: மித்திரன் அர்யமான்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

1. உத்தமக்குண மோங்கிய ஞானியர்
மித்திரன் வருணன்னெ டரியமான்
சித்த முன்னிச் சிறப்புறக் காக்குமவ்
வுத்தமன் பகையை யுடன் கொல்வனே.

(இ-ள்.) நல்ல மேதாவிகளாகிய மித்திரன், வருணன், அர்யமா என்னும் மூன்று தேவர்களும் விரும்பிக்காக்கும் அம்மனிதன் பகைவரை உடனே கொல்லுகிறான்—(எ-று.)

2. தேவ ரெவ்யஜமானற் றெரிந்துத
மோவில் கையி னுதவியதென்ன, சீர்
பாவு செல்வம் பரந்தவன், றெவ்வரிற்
றூவி லன்னவர் காக்கத், தயங்குவான்.

(இ-ள்.) எந்த யஜமானன் (மித்திரன், வருணன், அர்யமா வென்னும்) தேவர்கள் தங்கள் கைகளினாற் கொடுத்தது போலச் செல்வத்தைப் பெறுகிறானோ, அந்த யஜமானன், அத்தேவர்களே அவனுடைய சத்துருக்கள் அவனை இம்சிக்க முடியாதபடி காத்து நிற்க, ஓங்கி வளர்கிறான்—(எ-று.)

3. இன்ன மன்னவ ரெவ்யஜமானுக்கா
மன்னு சத்துருக் கோட்டையை வாட்டியே
பின்னு மொன்னலர்ப் பேர்த்தெறிகின்றன
ரன்னவன்றன் றுரித மழிவுறும்.

(இ-ள்.) இத்தகைய மன்னவர்கள் (வருணனாதியர்) எந்த யஜமானனுக்காகச் சத்துருக்களின் கோட்டையை விசேஷமாக நாசப்படுத்தி, அப்பகைவர்களையும் அழிக்கிறார்களோ, அவ்யஜமானனது பாபங்கள் அழிவையடைகின்றன—(எ-று.)

4. ஒப்பி லாதித்தியர் மகமேய் நெறி
செப்பனிட்டுச சிறந்த தகையது;
செப்புங் கண்டகர் சேர்ந்துறையா; திவட்
டப்பியை யவி சாரவி லுங்கட்கே.

(இ-ள்.) ஆதித்தியர்களே! கூட்டமாக மகத்தை நோக்கி வரும் உமது பாதை இலகுவாக வரக்கூடியது. கண்டகர்களோடு கூடியுள்ளதல்லவாம். இக்கர்மத்தினிடத்தும் நிஷேதிக்கத்தக்க அவிப்பொருள்களில்லை. (அதனால் நீங்கள் இங்கு வரவேண்டும்)—(எ-று.) ஆதித்தியர் அண்மை விளி.

5. வீர மிக்க வாதித்தியர் வேண்டிநீர்
சாரு நேர்மை நெறியினிற் சார்த்தியே
யாரு மன்போ டளிக்கு மவ்வெக்கிய
நேரு மும்மதுபோக நிறைகவே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 41

(இ-ள்.) வீரர்களாகிய ஆதித்தியர்களே! நீங்கள் விரும்பி ஒழுங்கான நெறியில் அமைக்கும் அத்தியக்ஞம் உங்களுடைய உபயோகங்களுக்காக ஏற்படட்டும்—(எ-று.)

6. பாரி னும்மருட் பண்பமை மர்த்திய
ருரும் வெல்லரு நல்வலி யார்ந்து மீக்
கூருஞ் செல்வங் குலவு மணியெலாஞ்
சாரு; மன்றி யவன் மகவும்பெறும்.

(இ-ள்.) (ஆதித்தியர்களே!) உங்களாலநுக்கிரகிக்கப்பட்ட மர்த்தியன் (மரண தர்மம் பொருந்திய யஜமானன்) யாவராலும் வெல்ல முடியாத வலிமை நிறைந்து ரத்நங்களோடு கூடிய செல்வங்களையெல்லா மடைவான். அல்லாமலும் புத்திரப் பேற்றையும் அடைவான்—(எ-று.) ரத்நம் என்னும் பதத்துக்கு ரமணீயம் எனப்பொருள் கொண்டு ரமணீயமான எல்லாச் செல்வங்களையும் பெறுவான் என்று சாயணர் பொருள் கூறுவர்.

7. நண்பர்காள் வருணன் மிகநாடிய
பண்புசார் பக்கியங்களை மித்திர
னெண்மை யார்ந்த வரியமானு மூவந்
தென்னு மம்மறையை யெங்ஙன் சாதிப்பாம்.

(இ-ள்.) தோழர்களே! (இருத்விஜர்களே!) வருணன் மிகவிரும்பிய பக்ஷ்ய ரூபமான ஸ்தோத்திரங்களையும், மித்திரன், அர்யமாவிவர்கள் உவக்கும் மந்திரங்களையும் நாம் எப்படிப்பாடி முடிப்போம்?—(எ-று.) பக்கியம்=பக்ஷணம், தின்பண்டம்; ஈண்டு தின்பண்டம் போல் ருசியாயுள்ள ஸ்தோத்திரங்களைக் குறித்தது. இப்பொருட்கு வடமொழி மூலத்தில் ப்ஸர: என்றுள்ளது.

8. தேவ யாஜனஞ் செய்பவனுக் கிவ
ணேவுறு தீங்கூட்டுவோன், றீமையை
மேவு சாபமிடுபவ னென்னியான்
கூவலேன், றுதிகூறப் பழகுவேன்.

(இ-ள்.) தேவயஜனஞ் செய்பவனுக்குத் தீங்கிழைப்பவனைக் கெடுக்க வெண்ணியாவது, அல்லது யாக கர்த்தாவைச் சபிப்பவனை நினைத்தாவது யான் உங்களைத்துதிமூலமாய்க்கூவுவதில்லை, ஆனால் எல்லாவிடத்திலும் உங்களைத் துதிக்கும் பழக்கம் உண்டாகும்படியே துதிப்பேன்—(எ-று.) பகைவர்களைக் கெடுப்பதும், சபிப்பதும் உங்கள் தொழில் என்றபடி.

9. பகடை நான்குங் கரத்தினிற் பற்றியோன்
றகவுருட்டித் தரையின் விழுத்துமு
னிகவி னவன்றனை வொருவலின்,
மிகவெருவுக; வெம்மொழி யிச்சிக்கல்.

(இ-ள்.) நான்கு பகடைக் காய்களையும் கையிலேந்தி உருட்டிக் கீழ் வீழ்த்துவதற்குமுன் அவனைக்கண்டு (ஜயம் வருமோ, அபஜயம் வருமோ

வென்று) பயப்படுவேது போல (தேவயஜன விரோதியைக் கண்டு) பயப்படுக. அவனது துஷ்ட வார்த்தைகளை விரும்பாதொழிக—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

42. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 7.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: பூஷன்.

1. பூட யாமிவட் போகு நெறிக்கணே
நேடு மத்தல நேடிவருகவே;
யீடில் முட்டுக ளெத்தனை நீக்குக;
கூட முன்செல்க கொண்மு பெறுந்தேவே.

(இ-ள்-) பூஷனே! யாங்கள் செல்லும் நெறியில் எவ்விடத்தில் உன்னைத் தேடிக் கூவினும் அவ்விடத்தே வருக. வழியில் எவ்வளவு யிடையூறுகள் நேரினும் அவற்றை நீக்குக. மேகம் பெற்றெடுத்த தேவனே! எங்களோடு கூட எங்களுக்கு முன்னுற் செல்லுவாயாக—(எ-று.) பூஷன் ஜகத் போஷகப் பிருதவி யபிமானி தேவன். மண். 1, சூக். 14, செய். 3ன் உரையையும் நோக்குக. ஈண்டு அவன் ஜலவிமோசன மேகத்தின் புத்திரன் என்றும் சொல்லப் பெற்றுன்.

2. செல்லும் பாதையிற் சேரத் தடைசெய்து
வெல்ல வொல்லா விருகக் குணத்தனைப்
பல்விடைஞ்சலும் பாரிப்பவன்றனை
மல்வி னேட்டுக மார்க்கத்துப் பூடனே.

(இ-ள்.). பூஷனே! போகும் நெறியிற் போகவொட்டாதபடி தடுப்பவனும், வெல்லற்கரியனும், ஓநாயைப்போல வெங்கள் தனத்தை யெல்லாம் பறிப்பவனும், பலவித இடையூறுகளையும் பரப்புபவனுமான சத்துருவை எங்கள் பாதையினின்றும் ஓட்டுவாயாக—(எ-று.) வ்ருகம்=ஓனுய்.

3. குடில சிந்தையிற் கூர்ந்த வுரத்தின
னடுநெறியினி னுடி மறிப்பவன்
கடுநெறிக்க ணமர்ந்த வக்கள்வனை
நெடிய தூரத்து நெட்டி வெருட்டுக.

(இ-ள்) குடில சிந்தை நிறைந்தவனும், நடுவெழியில் பாட்டைசாரிகளை வழி மறிப்பவனும், திருடனுமானவவனை நெடுந்தூரம் ஓடும்படி செய்க—(எ-று.)

4. யாவனுயினு மேய்ந்த திருடனை
மேவு கண்முன ரன்றி மறைவினிற்
பாவகாரியைப் பாதத்தினுன் மிதித்
தாவமேலோ டவன்றேக மழிக்கவே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 42.

(இ-ள்.) (பூஷனே!) யாராயிருப்பினும், திருடனும், பிரத்தியக்ஷமாகவும், மறைவாகவும் பாபஞ் செய்பவனுமாகிய அவனைப் பாதத்தினால் மிதித்து அவனுடைய தேகத்தை யழிப்பாயாக—(எ-று.)

5. ஞானியே, கட்கினிமைசால் பூடனே!
மேனெறியெங் குரவரை மேவிக்காத்
தானமில்லவ் வுதவியை யெங்களு
தானிரந்தனந் தாழ்க்கா தளிக்கவே.

(இ-ள்.) ஞானவானும், காட்சிக்கினிமை பயப்பவனுமான பூஷனே! எங்களுடைய முன்னோராகிய (ஆங்கிரஸன் முதலியோரைக்) காத்தது போன்ற அவ்வுதவியை எல்லாவிடத்தும் தருமாறு வேண்டினம். அதனைத் தந்தருளுவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 24.

6. சோபனத் தனம் யாவுந் துதைந்தவ
மாபலப் பொன் னசி வழங் குத்தம
தாப நீக்கு மறையினைச் சாற்றவே
சோபைசார் தனமீக லெமக்குமே.

(இ-ள்.) ஸர்வ ஸௌபாக்யங்களும் பொருந்தியவனே! பொன்னுலான வாளாயுதத்தை யுபயோகிக்கு முத்தமனே! நாங்கள் நல்ல மந்திரத்தைக் கூறிப் பிரார்த்தித்தவுடனே எங்களுக்கு நல்ல தானத்தோடு கூடிய பொன்னைத் தருவாயாக—(எ-று.) அசி=வாளாயுதம்.

7. ஆடு மவ்வழி யார்த்து மறிக்குமத்
தேடு தீமையர்த் தாண்டி நடத்துக;
பீடு சாரப் பிறக்குக வந்நெறி;
பூடனே யிங்குப் போற்று மதிகொளல்.

(இ-ள்.) பூஷனே! நாங்கள் செல்லுமவ்வழியில் எங்களை வழிமறிக்கும் தீயர்களது கையிலகப்படாமல் எங்களை நடத்துவாயாக. அவ்வழியைப் பெருமை பொருந்தியதாகச் செய்க. எங்களைக் காப்பாற்றும் புத்தியை யடைவாயாக—(எ-று.)

8. நீடு புன்முத லோடதி நீடிய
தோடு தேயத் துதைபப் பணிக்கவே;
கூடு நூதன நோயினைக் கட்டறக;
பூடனே யிங்குப் போற்று மதிகொளல்.

(இ-ள்.) பூஷனே! புல் முதலிய பல ஔஷதிகளு நிறைந்த பிரதேசம் எங்களுக்குக் கிடைக்குமாறு செய்க. புதிதாயஜ்வரங்கள் எங்களைச்சாராதபடி செய்வாயாக. எங்களைக் காப்பாற்றும் மதியினைத் தாங்குவாயாக. —(எ-று.)

9. பீடு சக்திபெற; விலஞ் செல்வத்தா
லீடப் பூரிக்க; னேடும் பொ னீத்திடல்;
கூடு சீர்நிறைத் தன்னங் குக்கியிடல்;
பூடனே யிங்குப் போற்று மதிகொளல்.

(இ-ள்.) பூஷனே! எங்களை யநுக்கிரகிக்குஞ் சக்தி பொருந்துவாயாக; எங்கள் வீட்டைத் தனத்தால் நிரப்புவாயாக. மேலும் யாங்கள் விரும்பும் வஸுவை யளிப்பாயாக. எங்களைக் கீர்த்தி யுள்ளவர்களாகச் செய்வாயாக. எங்கள் வயிற்றை அன்னத்தால் (அல்லது ஸோமத்தால்) நிரப்புவாயாக. எங்களைக் காப்பாற்றும் மதியினைத் தாங்குவாயாக—(எ-று.) குக்ஷி, குக்ஷி, வயிறு.

10. பூட தேவற்கு நிந்தை பொருத்தலம்;
பீடு சூக்கம் பிறக்கித் துதிப்பமா;
வீடு நற்பொலிவுற்ற வத்தேவனை
யீடில் செல்வ மியைக்க விரப்பமே.

(இ-ள்.) பூஷதேவனை நிந்திக்கோம்; அவனுக்காக நல்ல சூக்தத்தை யுண்டுபண்ணித் துதிப்போம்; நல்ல அழகு பொலிந்த அத்தேவனைச் செல்வந் தரும்படி வேண்டுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம் 25.

43. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 8. சூக்தம் 8.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கடி கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி, 9 அநுஷ்டுப்; தேவதை: 1-3, மித்திரன்; 4-6, மித்திராவருணர்; 7-9, ஸோமன்.

1. * மருச்செறியா மதியுறும் வள்ளலா
முருத்திரற் கெச் சுகத்தமத் தோத்திர
மருத்தியோடு மறைவ மெம்முள்ளத்துத்
திருத்தியோடு சிறந்து வளர்வோற்கே.?

(இ-ள்.) குற்றமற்ற ஞானோத்தமனும், இச்சைகளை வர்ஷிப்பவனும், எம்முடைய மனத்தில் விருத்தியாக வோங்குபவனுமாகிய உருத்திரனுக்கு எந்த ஸுகதமமான ஸ்தோத்திரத்தைப் பாடுவோம்?—(எ-று.) ஸுகம், ஸுகதரம், ஸுகதமமென்பன ஒன்றினொன்றுயர்ந்தன.

2. * பூமி, நம்பரி, பந்துக்க ணந்தமா
ராம நாட்டுறு நங்குடிச் சந்ததி,
யேம மின்னவ ரெய்த, வுருத்திரன்
சேம பேடசஞ் சேர்த்தமை யாளவே.

(இ-ள்.) நமது பூமியும், நமது குதிரைகளும், பந்துக்களும், பசுக்களும், நமது புத்திர ஸந்ததிகளும், சுகத்தை யடையும் வண்ணம், உருத்திரன் வேண்டிய மருத்துச் செடிகளை யளித்து எங்களையாளும்படி (எத்தோத்திரத்தைக் கூறுவோம்!)—(எ-று.) உருத்திரன் பேஷஜங்களுக்கு நாதன் என்று தைத்திரீயங் கூறும்.

3. * மித்திரனும் வருணனு மேன்மைசால்
ருத்திரனுமே யன்றி யெல்லாவரு
மொத்த வன்பி னுயர்ந்த வித்தேவர்க
ளொத்தி யெம்மை யருளொடு காடவே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 43.

(இ-வ்.) மித்திராவருணர்களும், உருத்திரனும், விச்வ தேவர்களும் எம்மை யருளோடு பார்க்கும்படி (எத்தோத்திரத்தைக் கூறுவோம்?) —(எ-று.) * இக்குறியிட்டன குளகமாம்.

4. மறைக்கு நாயகன் மாமக நாயகன்
தறைச் சுகவுருப் பேடச நாயகன்
குறித்த ருத்திரன் றன்னைக் குருச்சுதன்
குறிக்கு நற்சுகஞ் கூர, விரப்பமே.

(இ-ன்.) ஸ்தோத்திரத்தைப் பரிபாலிப்பவனும், யாகத்தைப் பரிபாலிப்பவனும், ஸுக ரூபமான பேஷஜங்களுக்கு நாயகனும் ஆன ருத்திரனை பிரஹஸ்பதி புத்திரனது ஸுகத்தையொத்த ஸுகத்தை யளிக்கும்படி பிரார்த்திப்போம்—(எ-று.)

5. ஆதவன் சுடரன்ன வொளியுளோன்,
நீதில் பொன்னெனச் சேர்ந்தவர்க் கின்பளித்,
தோது மேன்மையுயர்ந்தவன் றேவர்க்கட்;
மதினற்றனஞ் சேர்ப்பவன் ருனுமே.

(இ-ன்.) (அந்த ருத்திரன்) சூரியனைப்போல வெண்மையான ஒளியோடு கூடியவன்; பொன்னைப்போல அடைந்தோர்க்கின்பத்தை யளிப்பவன்; தேவர்களுக்கு மத்தியித் சிரேட்டம் பொருந்தியவன்; செல்வ காரணனுமாவான்—(எ-று.)

வருக்கம் 26.

6. எம்பரிக்குந் தகர்க்கு மறியிற்கு
மெம்பசுக்கும் பருடர்க்கு மெத்திழை,
யம்புவிக்க ணமர்தவர் தங்கட்கும்
பம்பு நன்னடை யின்பத்தைப் பாரிக்கல்.

(இ-ன்.) எங்களுடைய குதிரைகளுக்கும், ஆட்டுக்கடாக்களுக்கும் பெண்ணுடுகளுக்கும், பசுக்களுக்கும், புருஷர்களுக்கும், ஸ்திரீகளுக்கும் இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய சுகத்தை (உருத்திரன்) அளிக்கட்டும்—(எ-று.)

7. சோமனே நரர் நூற்றுவர்க்குத் தொகும்
வாம செல்வம் வயக்குக வன்னமுந்
சேம மிக்கு வலியிற் செறிந்ததை
யேம மெய்துவா னெங்கட் களிக்கலே.

(இ-ன்.) ஸோமதேவனே! புருஷர்கள் நூற்றுவர்க்கு வேண்டிய செல்வத்தை எங்களுக்கு நிலையாகத் தருவாயாக. வலிமை சிறந்த அன்னத்தை யாங்கள் இன்பமடையும்படி எங்களுக்களிப்பாயாக—(எ-று.)

8. சோம யாகஞ் சுவைக்க வியபற்றலர்
திமைசார் மனச் சத்துருத் தன்மையர்
சோமனே! பெமைத் தான்புறத்தாதறல்;
ஏம வன்னம் வலியுள தேய்ங்கலே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! ஸோம யாகம் புரியாதவரும், சத்ருக்களும் எங்களை வருத்தாதிருக்கட்டும். எங்களுக்குப் பலத்தைத்தரும் அன்னத்தை யளிப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

9. சோமனே, சிரத்தன்மையை வகிப்பவ, மரண
நாமமும் பெருப், ரிதோத்தம விடத்தினி னிலைப்போய்,
சேம பந்தனச் சாலியி னுனது நற்பிரஜை
வாம முட்டுவோ ரெங்கணு மவர் மதித்தறிக

(இ-ள்.) ஸோமனே! தலைமை வகிப்பவனும், மரணமற்றவனும், ரிதத்தின் உத்தமமான விடத்தை யடைபவனுமானவுனது பிரஜைகளை (ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோரைப்) பந்தனங்களோடு கூடிய யக்ஞக் கிரஹத்தில் விரும்புவாயாக. எவ்விடத்தையும் அலங்கரிக்கும் அவர்களையே நாடி யறிவாயாக—(எ-று.) 'இச்செய்யுள் முழுமையும் உணர்தற்கரிதாயுள்ளது. பின்னர் இடைப்புகுத்தியது போலும்.' என்பார் மோட்ச மூலர். ரிதம், யாகம்

வருக்கம் 27.

44. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 1.

14 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: மேல் (36-43) இருக்குக்களைக் கண்டவனுகிய கண்ணுவனது புத்திரன் பிரஸ்கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை யிருக்குக்களுக்கு ப்ரஹதி, இரட்டையிருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ரஹதி; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. தேவர்க் கவியைத் தெரிந்தளிக்குஞ் சிறந்த தாசுடற்காகச்
சாவு படையாப் பிறப்புணர்வோய் சட்டென் றெரியே யிலஞ்சிறக்க
மேவு முஷஸிற், பலநிறத்து மிளிருந் தனத்தைச் சுமந்தீண்டு
மேவு விப்பாய் வைகலெழுந் தேவர் தமையு மின்றுதரல்.

(இ-ள்.) மரண ரஹிதனும், ஜாதவேதஸனும், ஆன அக்கினியே! தேவர்களுக்கு ஹவிர்பாகத்தைத்தெரிந்து தரும் தாசுஷனுக்காக (யாகவானுக்காக), உஷஸைப்போலப் பிரகாசிப்பதும், பல நிறத்தோடு கூடியதும், வீடு முதலியவற்றோடு கூடி விளங்குவதும் ஆன தனத்தைச்சுமந்து கொண்டு வருவாயாக. விடியற்காலத்தில் விழித்துக்கொள்ளும் தேவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) ஜாதவேதஸன் என்னும் பதத்துக்கு யாஸ்கர் பலவகைப் பொருள் கூறுவர். 1, சிருஷ்டிப் பொருள்களை யுணர்ந்தோன்: 2, சிருஷ்டியாலுணரப்படுவோன்: 3, ஆகர்ப்ப ஸ்ரீமந்தன் (செல்வத்தோடு பிறந்தவன்: 4, ஞானத்தோடு பிறந்தவன் முதலியவையாம். உஷஸின் என்றதிலுள்ள இன்னுருபு உவமைப்பொருளில் வந்தது.

(வேறு.)

2. அவியினைவகிப்பா, யாகசாரதியா மக்கினி, தேவர்தந் தூத,
சுவைபெறுங்குணங்கள்பலவுளோய், தருவாய், சோதிசாருஷை
யொடுமிரண்டு
நிவமுறுதேவாசுவினிரோடுமுடனணைந்தாம்பெறநிலைத்த
நவமுறு கீர்த்திவலிமையை யூட்டுசெல்வமனைப்பதவெமக்கே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 44.

(இ-ள்.) ஹவ்யவாஹனனே! யாகத்துக்குச் சாரதி போன்றவனே! அக்கினியே! தேவர்களது (வார்த்தையைக் கொண்டுவரும்) தூதனே! (ஸேவை முதலான) பல நற்குணங்களுள்ளவனே! உஷஸ் தேவதையோடும் அசுவினி தேவதைகளோடும் பொருந்தி, நல்ல வீர்யத்தோடு கூடி (அளப்பரிய) யளவுமிக்கஅன்னத்தை (அல்லது மேனாட்டாசிரியருரைப்படி கீர்த்தியை)த்தருவாயாக—(எ-று.) நல்லுணவு அளப்பறத் தருவாயெனக் கூட்டுக.

(வேறு.)

3. தேவ தூத னக்கினியைச் சேர வெவரும் விழைவோனைப்
பாவு மொளியை விரிப்போனைப் பண்பார் தூமகேதுவினை
மேவும் யாகக் கிரியைகளில் மேன்மை வாய்ந்த பெரியவனைச்
சேவை செய்து பிரார்த்திப்போஞ் செல்வனை யிவ்வைகலினே.

(இ-ள்.) தூதனும், எல்லாராலும் விரும்பப்படுபவனும், படர்ந்த சுடரோடு விளங்குபவனும், புகையைக் கொடியாகவுடையவனும், யாகவான் களால் யாகத்திற் சேவிக்கப்படுபவனும், செல்வ காரணனுமான அக்கினியை இவ்விடியற்காலத்து ஸேவித்துப் பிரார்த்திப்போம்—(எ-று.)

4. கட்டிளமையினையுடையவன், சிரேட்டன், கருதிப்பல்லாவுதியளிக்கு
மிட்டியினதிதி, யவிசொரிவோனுக்கேன்றவன்புள்ளவ, னவனை,
மட்டிலாவு மர்ச்சிச்சாதவேதஸனை மருவியவக்கினிதன்னை
யொட்டியதேவரெவரையும்வைகலுறத்துவான் றுதித்தனென்
போற்றி.

(இ-ள்) யுவதமனும், சிரேட்டனும், பல ஆவுதியும் அளிக்கப்படும் யாகத்தின் அதிதியும், தாசுஷனிடத்துப் பிரியம் வாய்ந்தவனும், ஜாதவேத ஸனும், ஆன அக்கினியை, இதர தேவர்களையெல்லாம் கொண்டு வரும்படி துதித்தேன்—(எ-று.) யுவதமன், கட்டிளமை வாய்ந்தவன்;

5. அகிலத் துறவோர் கன்மபல னளித்துக் காப்பாய் மரணமிலாய்,
தகையி னவியைத் தாங்குபவ, சால்பின் யாகோத்தம வெரியே!
யகிலம் போற்று மமுதகுணத் தவியைச் சிறப்பி னேருமுனை
மிவர் துதிப்பே றன்னருளே மேவு கிரியை யதில்யானே.

(இ-ள்.) எல்லாவுலகத்திலும் வசிப்பவர்களுடைய கன்ம பலனையும் அவரவர்களுக்குத் தந்து அவர்களைப் பரிபாலிப்பவனே! மரண ரஹிதனே! ஹவ்யவாஹனனே! யாகத்துக்குசுமான உத்தமனே! அக்கினியே! எல்லா வுலகத்தையும் இரட்சிக்கும் அமிர்த குணத்தோடு கூடிய ஹவியை யாவுதி செய்பவனுமெயவுன்னை நான் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வேன்—(எ-று.)

வருக்கம் 28.

6. இளமைமிக்கூர்ந்தவக்கினி,யெவருமேத்தியேபுகழ்தருகுணத்தோய்!
வினைதருமதுவார்சாவிஜேய்,நிறைவின்மிக்கவாவுதியினையேற்
போய்!
பழகுமதுதியோரெம்மனமகிசு;பண்பினிற்கண் ணுவன்சுதனுக்
கொழுகுறநீண்டவாயுளையளித்துத்தேவரையுடன்வணங்குகவே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 3.

(இ-ள்.) கட்டிளமை வாய்ந்த அக்கினியே! எல்லாராலும் நன்ருகப் புகழப்படுவோய்! மதுஜிஹ்வனே! நல்ல ஆகுதியை யேற்பவனே! உன்னைத் துதிக்கும் எங்கள் அபிப்பிராயத்தை யறிவாயாக. கண்ணுவ புத்திரனை பிரஸ்கண்ணுவனுக்கு ஜீவனார்த்தம் நீண்ட ஆயுளைத்தந்து தெய்வ ஸம்பந்தமான ஜனங்களை நமஸ்கரிப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

7. நீயே ஹோதா யாவுமுணர் நெறிசால் புருடனென்னவுனைத்
நீயே நன்ருய் மக்களெலா மூட்டா நிற்ப ராதலினுற்
றூயோய் ஞானந் துலங்குபவர் தொக்க தேவர் தம்மையிவண்
வயா விரைவிற் றருக, பலர் வாய்ந் தாவுதிசெ யக்கினியே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ ஹோதாவென்றும், ஸர்வக்ஞனை புருஷனென்றும், பிரஜைகளெல்லாம் உன்னை மூட்டுவார்கள். பலராலும் ஆஹுதி செய்யப்படுபவனே! நல்ல ஞானம் வாய்ந்தவர்களாகிய தேவர்களைச் சீக்கிரமாக இங்கு கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.)

வேறு.)

8. நன்னயயாகநாட்டுறுமங்கி! நாடியேகாலைமாலைகளிற்
றுன்னியசவிதாவுஷஸொடுபகனுந்தோய்ந்தவச்சுவினியரிருவர்
மன்னியவங்கியெனுமிவர்தம்மைமனத்தினிற்கருதியேகணுவ
ருன்னையுஞ்சோமத்துளிகளையூற்றியொளிருவான்மூட்டுவார்தாமே.

(இ-ள்.) சோபன யாகத்தோடு கூடிய (ஆகவநீய) அக்கினியே காலைமாலை யிரு சந்திகளிலும், ஸவிதா, உஷஸ், பகன், அசுவினிகள், அக்கினியென்னும் தேவதைகளை மனத்திலெண்ணிக்கண்ணுவர்களாகிய மேதாவிகள் சோமத்துளிகளை யூற்றி உன்னை மூட்டா நிற்பார்—(எ-று.)

(வேறு.)

9. அங்கியாகஞ்செய்வோர்தமரச! வவர்க்காத்தேவர்மொழி
யிங்குகொணருந் தூதனேயென்றின்முன்னர்த்துயிலுணர்ந்தே
யங்கமாகச்சூரியன்றனணிசாரொளியைநோக்கியிடுந்
துங்கதேவர்தமைத்தருகதுகளில்சோமக்குடிக்கீண்டே.

(இ ள்.) யாகபதிகளுக்கரசனுகிய அக்கினியே! அவ்யாககர்த்தாக்களுக்காகத்தேவர்களது வார்த்தையைக்கொண்டுவரும் தூதனே! சூரியோதயத்துக்கு முன்வைகறையிலெழுந்து சூரியனை நோக்கி நிற்கும் தேவர்களை ஸோமபானஞ்செய்ய இங்கு கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) என்று, சூரியன்.

(வேறு.)

10. ஒளிசிறந்துயருமக்கினியாருமொருங்குனைநோக்கிடவுறுவாய்,
ஒளிசெறிபூர்வவைகறையதனிலுன்னொளிபிறக்கின்றனையா;
வளியினிற்காப்பாய்பிறரொமைவருத்தாதயேனந்தியாம்வாழுமூர
தனிற்;
தெளிவுறும்யாகப்புரோகிதனுவாய்; திகழ்த்துவாயிதத்தைமாந்
தருக்கே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 45.

(இ-ள்.) விபாவஸுவே! எல்லாராலும் காணப்படுபவனே! அதீதமான உஷஸ் காலத்தில் உனது பிரகாசம் நன்றாகத் தோன்றும்படி நிற்கிறாய். யாங்கள் வசிக்கும் கிராமத்தில் எங்களைப் பிறர் வருத்தாதபடி காக்கிறாய். யாக புரோஹிதனுகவுமிருக்கிறாய். மனிதர்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்கிறாய்—(எ-று.) விபாவஸு ஒளி சிறந்தவன். உஷஸ்காலம்=விடியற்காலம்.

வருக்கம் 29.

11. மனுசெய்ததுபோல்யாகத்தேமதித்தவ்விடமேதாபிப்போங்
கனிவாம்யாகச்சாதனமுங், கருதும்ஹோதாவிருத்துவிகும்
நினைவிற்கெய்தாமதியார்ந்தேநோராராயுள்கெடுப்பவனும்
பினையுமமர்த்யன் றூதனுமாங்தேவவ்வுனையேயக்கினியே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவனே! யாகஸாதனமும், ஹோதாவும், இருத்துவிக்கும், பிரசேதஸனும், சத்துருக்களின் ஆயுளைக்கெடுப்பவனும், மரணரஹிதனும், தூதனும் ஆகிய உன்னை ஆதிகாலத்து மநுவென்பான் யாகத்தில் நிலை நாட்டின அவ்விடத்திலேயே யாங்களும் ஸ்தாபிப்போம்—(எ-று.)

(வேறு.)

13. கேள்விமிக்கசெவியுள்ளோய்கேளாயெங்கண்மொழியினை
வேள்வியாங்கள்சிறுகாலைவிழையுமதற்குமித்திரனுங்
கேள்வனரியமானுடனேகிட்டியுன்னேடுறுங்கூட்ட
நீள்வல்தேவர்தமைத்தியேநிறுவல்குசையின்மிசைதானே.

(இ-ன்.) சுருதகர்ணனே! அக்கினியே! எங்கள் வார்த்தைகளைக் கேட்பாயாக. அதிகாலையில் யாங்கள் செய்யும் யாகத்தைத்தேடி உன்னோடு எழுந்துவரும் எல்லாத்தேவரையும், மித்திரனையும், அர்யமானையும் தருப்பையின்மேலமர்த்துவாயாக—(எ-று.) சுருதகர்ணன் நன்றாய்க் கேட்கக்கூடிய காதையுடையவன்.

(வேறு.)

14. கொடையினிற்சிறந்தோ,ரொழுங்கினைவளர்த்துக்கூர்பவ,ரெரியி
னின்றூலு
மிடைபவராகுமருதருமெமதுதோமத்தைவிரும்பியேகேட்கல்;
நடையினையோம்பும்வருணனுமிருவர்நண்பராமசுவினிகளினோ
டுடைதருமிருளார்விடியலின்கடவுளுஷஸொடுஞ்சோமமேகுடிக்கல்.

(இ-ள்.) கொடையிற் சிறந்தவரும், ரிதத்தைவளர்ப்பவரும், அக்கினியின் நாக்கை யிடமாகக்கொண்டவரும் ஆனமருத்துக்கள் எமது ஸ்தோமத்தை விரும்பிக்கேட்பார்களாக. விரதங்காப்பவனுகிய வருணன் அசுவினிகளோடும், உஷஸோடும் ஸோமத்தைக்குடிப்பானுக—(எ-று.)

வருக்கம் 30.

45. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 2

10. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ப்ரஸ்கண்ணுவன்; வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டுப் (கலிநிலைத்துறை); தேவதை: அக்கினி.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 3.

(வேறு.)

1. அங்கி யிங்கு நீ வசுக்களை வணங்குக, வன்றித்
தங்கு முன்மனுச் சனப்பதி பெற்ற வாதித்தர்
பொங்குருத்திரர் யாரையும் போற்றுக, கிரியை
யெங்குஞ் சேர்தரு சனத்தை நீர் நிறைப்பவரையுமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ வசுக்களைவணங்குவாயாக. முதலில்தோன்றிய மநுப்பிரஜாபதிபெற்ற ஆதித்தியரையும், உருத்திரர்களையும் வணங்குவாயாக. யாகத்தோடுகூடியவரும் நீரைப்புரோக்கணம்செய்து நிறைப்பவருமான தேவதாரூப மனிதர்களையும் வணங்குவாயாக—(எ-று.) முன்தங்கு எனக் கூட்டுக.

2. மேன்மை தங்கு ஞானத்தினர், மேவு தாசுடனுக்
கேன்ற தன்செயற் பலனியை தேவர்கள், கீதந்
தோன்று பாக்களிற் களிப்பவ, வுரோஹிதப் பரியோய்,
சான்ற மூன்று பன்னொருவரைத் தருதி, யக்கினியே.

(இ-ள்.) கிர்வணனே! (கீதங்களிற்களிப்பவனே!) சிவந்த நிறமான குதிரையோடுகூடியவனே! அக்கினியே! மேலான ஞானத்தோடுகூடியவரும், தாசுஷனுக்குக்கர்மபலனைத்தருபவரும் ஆனதேவர்கள் முப்பத்துமூவரைக் கொண்டுவருவாயாக—(எ-று.) இம்முப்பத்துமூவர் பெயரினையும் மண். 1. சூக். 34. செய். 11ற் பார்க்க.

3. யாவரும் முணர் சாதவேதா, மிகப் பெரிய
தாவருஞ் செயல் புரிபவ, பிரஸ்கணுவன்றன்
கூவிளிக்கு நீ செவிதரல், கூர்ந்து பண் டங்கி
ராவொ டத்திரி விருப னப் பிரியமேதனிற் போல்.

(இ-ள்.) சாதவேதஸனும், பெரியகாரியங்களைச்செய்பவனுமாகிய (அக்கினியே!) நீ பண்டைக்காலத்தில் அங்கிராவினுடைய துதியையும் அத்ரியின்றுதியையும், விருபன்றுதியையும், பிரியமேதனது துதியையும் கேட்டதுபோலப் பிரஸ்கண்ணுவனுடைய துதியையும் (இப்பொழுது) கேட்பாயாக—(எ-று. ப்ரஸ்கண்வன் இச்சூக்தத்தைக்கண்டவன். அங்கிரஸ் அத்ரி விருபன் ப்ரியமேதன் இவர்கள் பேர்போந்த இருடிகள். அ, பண்டறிசுட்டு.

4. கொன்பெறு மவி யளிக்கு மெக்கியங்களிற் கூர்ந்து
பொன்பரந்த வெண்சுடரொடும் பொருந்து மக்கினியை
யன்புசார் மகம் புரிபவர் செயற்கருஞ் செய்கை
யின்பினோடு மிங்கியற்றுவோ ரிரந்தனர் துணையே.

(இ-ள்.) யாகங்களில் வெண்சுடரோடு விளங்குமக்கினியைப், பிரியத்தோடு கூடிய மகத்தைப் புரிபவர்களும், பிரௌட கர்மங்களைச் செய்பவருமான (ரிஷிகள்) துணைக்கழைப்பார்கள்—(எ-று.) செயற்கருஞ் செய்கை, பிரௌட கர்மம்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 45

5. நெய்சொரிந் தழைப்புறுபவ, பலன்றனை நேர்வோய்!
செய்யு மித்துதி தம்மைநீ செவிக்கொளாய் நன்கே;
மெய்யுறுந் துணைக் காவலாய்க் கண்ணுவன் புதல்வ
ரோய்வென வுனை யிவைகளா லழைத்தன ருவந்தே.

(இ-ள்.) நெய்சொரிந் தழைக்கப்படுபவனே! பயனைத்தருபவனே! (அக்கினியே)! இத்துதிகளை நன்றாய்க்கேட்பாயாக. இவற்றைக்கொண்டே கண்ணுவர்கள் உன்னைத் தமக்குத் துணைசெய்யும்படி கூவுகிறார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 31.

6 பன்னிற வுணவோங்கியே சிறந்தவ, பலரு
முன்னு மன்பினைப், மக்களிற் றோன்றியோர் சோதி
மன்னு கேசியா முனை யவிசுமப்பவனாக
முன்னி மாமகத் தழைப்பரான் முன்னர்த் தமிலத்தே.

(இ-ள்.) பலதிறமான வன்னத்தோடுகூடியவுத்தமனே! பலராலும் விரும்பப்படுபவனே! பிரஜைகளில் உற்பவித்த யஜமானர்கள் பிரகாசிக்கும் கேசத்தோடுகூடிய உன்னை ஹவியைச் சுமப்பவனாகவெண்ணித் தங்கள் வீட்டில் நடக்கும் யாகத்திற் கூவுவார்கள்—(எ-று.) சித்ரச்ரவஸ்தம என்பதற்குப் பலவிதகீர்த்தியோடுகூடியவனே என்பார் மேனாட்டாசிரியர். சோச்சிஷ்கேச: சோதியே கேசமாகவுடையவன், கொழுந்து விட்டெரியும் சுவாலையே மயிராகவுள்ளவன்.

7. கேள்வி சான்ற காதுடையவ, கிளர்பொருள் கூட்டுந்
தாள் சிறந்தவ, தன்புகழ் தலமெலாம் பரந்த
கோன் செறிந்தவ, வக்கினி, யுன்னைக் கூர்மதியோ
ரான்வர் யாகத்துத் தூதனா யிருத்துவிக்கெனவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! சுருதகர்ணனும், வஸாவித்தமனும் கீர்த்தி பரந்தவனும், யாகஹோதாவும், இருத்துவிஜனுமான உன்னை யாகத்துஸ்தாபித்தார்கள்—(எ-று.) மூலத்தையொட்டி உரையெழுதப்பட்டுள்ளது. மூலத்தில் அக்கினிக்காகச்சொல்லப்பட்ட அடைச்சொற்களெல்லாம் இரண்டாம் வேற்றுமையிலுள்ளன. தமிழ்ப்பாட்டில் அவற்றின் வேற்றுமையைப்பாட்டுக்கிசைக்கப்படி மாற்றியுள்ளது. பொருள் ஒன்றே.

8. அங்கி, சோம நற்சுவையுள விப்பிரர், மரணந்
தங்கு தாசுடன் றனதவி தாங்குவோ, ரதனை
யிங்கு நீபெற வெள்ளொளிப் பேரொளியொடு மியைந்த
இங்க முன்றனை யிவணுறச் சேர்க்கிறா ரன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! சோமச்சுவையோடுகூடிய விப்பிரர்கள், (மேதாவிகள்) மர்த்தியனான தாசுஷனது (யாககர்த்தாவினது) அவியைத்தாங்குபவர்கள், அவ்வவியை நீபெற வெள்ளொளிப் பெரிய ஒளியோடுகூடிய உன்னை யிங்கு வரவழைக்கிறார்கள்—(எ-று.) இங்கமென்பது எதுகைநோக்கிவந்தது. அன்றே அசை.

9. வலிமை கொண்டு மத்திப்பதா லெழுபவ, தருவோய்
பலனை, வாழ்வி னல்லேதுவே, சோமத்தைப் பருக
நிலவு மின்றதிகாலையி னேடிச்சார் தேவ
ருலவுவோர்தமைத் தருப்பையி லமர்த்துக வுவந்தே.

(இ-ள்.) பலங்கொண்டு (அரணியைக்) கடைவதனாலெழுபவனும், பலனைத்தருபவனும், நிவாஸகாரணனுமான (அக்கினியே!) ஸோமத்தைக் குடிப்பதற்காக, இன்று அதிகாலையிலெழுந்து இவ்விடத்தைத்தேடிச் சார்ந்துள்ள தேவசம்பந்தமான (இதர) ஜனங்களை (அதாவது மற்றத்தேவரை) இங்குள்ள தருப்பையிலுட்காரும்படி செய்க—(எ-று.) அக்கினியும் ஒரு தேவனானதால் இதர என்று உரையிற் சேர்த்துக் கூறினார் சாயனர். ஸோமம், சோமம். இப்பதம் மண். 1. சூக். 2. முதற் செய்யுளில் முதன் முதலிற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சந்திரஸம்பந்தமான செடியாகியஸோமக்கொடியின் சாற்றிலிருந்து ஸோமம் என்ற ஒரு வகைப்பானஞ் செய்து வந்தார்கள். இக்கொடி யின்னதென்று அறிந்து சொல்வாரில்லை. சிலர் சிந்திக்கொடியே சோமக்கொடி யென்பார்கள். மேனாட்டார் Aoid Asclepias or Sarcostama Viminalis என்னும் செடி யென்பார். நிலவுள்ள இரவுகளில் இச்செடியைப்பிடுங்கி இலைகளையுருவி யெறிந்துவிட்டுச் சோமயாகம் செய்யும் இடத்துக்குக்கொண்டுபோவார்கள். அங்கே அத்தண்டுகளை நசுக்கி அவற்றின்மேல் தண்ணீர் தெளித்து ஒரு சல்லடையில் வைத்திருந்து, ஒரு துரோணத்தில் சாறிறங்கினவுடனே மாமுதலியவற்றைச் சேர்த்துப் புளிக்கவைத்துப்பின் தேவதைகளுக்கு ஹவிஸாகத்தந்து தாங்களும் குடிப்பார்கள், இச்சோமலதையைப்பற்றிப் (Quarterly Review No. 354, October 1894, B 455) பின் வரும் விஷயமும் கூறப்படுகிறது. "டாக்டர் அட்சிஸன் என்பவர் (Dr. Atchison) சொல்வதாவது :—ஸோமமென்பது Ephedra Pacheclade என்னும் செடியாகவிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அது கிடைக்கும் ஹரிருட் பள்ளத்தாக்கில் அதற்கு ஹூம், ஹூமா, யஹ்ம என்னும் பேர் உபயோகப்படுகிறது." (Kermaun) கர்மானில் வெகு நாள் குடியிருந்த (Dr. Joseph Fornmuller) பார்ன்முல்லர் என்னுந் தாவர சாஸ்திரியும் ஸோமச்செடி Ephedra distachya என்னும் செடிதான் என்று வற்புறுத்திக் கூறுகிறார். அவரே இச்செடிஸைபீரியா முதல் ஸ்பெயின் தேசம் வரையில் பரவிக்கிடப்பதால் பூர்வ காலத்து ஆரியரின் வாசஸ்தானம் இன்னவிடந்தானென்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாதென்கிறார். மேனாட்டாசிரியர். (Griffith's Rig Veda Page 2.)

10. ஒருங்கி னக்கினி யாரையுஞ் சமமுற விளித்து
மருங்கிற் றேவதா ஜனத்தினை மருவிநீ வணங்கல்:
வரங்கள் மீத்தருந் தேவர்கா ளொருநன்முன் னிழைத்தே
யுரங்கொள் சோமமிஃ துமக்கென வுறுவதைக் குடிப்பீர்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவதாஜனங்களை, அவர்களோடு சமமாக அழைக்கப்படும் இதர தேவதைகளோடு கூட எல்லாரையும் ஒன்று சேரவழைத்து வணங்குவாயாக. நன்றாய்ப் பலனைத்தரும் தேவர்களே! திரோஹ்ந்யம் என்னும் பேரோடு கூடி முதல் நாளைக்கு முன் பிழிந்து இங்கே முன்னர் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 46.

நிரோஹ்ங்யம் நிரோஹிதோ அஹ்ங்யஸ்நிரோஹ்ங்யம்: ஒரு நாளை மறைத்து நின்றது என்பது பொருள். யாகஞ் செய்வதற்கு ஒரு நாள் முன்னரே பிழிந்தது. அதனால்தான் நெருநல்முன் இழைத்தது என்றார் செய்யுளில் இப்பதம் முதனாளிற் பிழிந்தது என்றும் பொருள் கொள்ளுகிறது. மறு நாள் கூப்பிடப்படுவதால் அந்தப்பெயர் வந்ததென்று சாயணர் கூறுவர்.

வருக்கம் 32.

46. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 9. சூக்தம் 3.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்வன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அசுவினி தேவர்கள்.

1. இப்பிரியை யுஷை விண்ணிடத்தினி
ஞெப்பில் முன்னொளி கொண்டிரு ளோட்டுவாள்;
இப்புவி யும்பெருமை யுயர்ந்திடத்
தப்பில் தோத்திரஞ் சாற்றுவெனச்வினீர்.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரியையாகிய உஷஸ் (விடியற்கால தேவதை) ஆகாயத்தில் முன்பொழுதில் தன்னொளியோடு பிரகாசிக்கிறாள் (அதாவது இருட்டை நீக்கி விடுகிறாள்.) அசுவினி தேவதைகளே! உமது பெருமை மதிக்கப்படுமாறு உங்களுக்கு ஸ்தோத்திரங்களைச் செப்புவேன் (எ-று.)

2. தோற்றஞ் சான்றவர் சிந்து வளித்தவ
ரேற்றஞ்சார் தன மெண்ணித் தெரிபவர்
போற்று கன்மத்தர் பொன்னகங் கூட்டுவோ
ளூற்றத்தேவரை யுன்னித் துதிப்பெனே.

(இ-ள்.) காட்சிக்கினியவரும், சமுத்திரத்தைத் தாயாக வுடையவரும், மனத்தினால் தனமுள்ளவிடங்களைக் கண்டறிபவரும், கர்மத்தோடு கூடியவரும், அழகிய திரதத்தை தருபவர்களுமாகிய (அசுவினி) தேவர்களைத் துதிப்பேன்—(எ-று.) இச்செய்யுளின் மூலத்தில் 'உன்னித் துதிப்பெனே' என்ற பயனிலையில்லை. இப்பயனிலை மேற் பாட்டிலிருந்து கொண்டு கூட்டியது. சமுத்திரம் ஈண்டு ஆகாயமாகிய சமுத்திரமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். 'ஸமுத்ர அத்வரமித்யந்தரிட்சநாமஸு பாடாத்' என்பார் சாயணரும்.

3. அங்கப் பல்கலைத் தோத்திரந் தம்மினர்க்
துங்க டே ருயர்வானிற் றெரிவுற
மங்கலில் கதி மாக்க ளிழுக்குபோ
தெங்க ளற்றுதி கொண்டுமை யேத்துவோம்.

(இ-ள்.) நானாவிதமான சாஸ்திரங்களோடு கூடிய தோத்திரத்தால் நிறைந்து உங்கள் தேர் உயர்ந்த ஆகாசத்திற் செல்லும்படி உங்களது குதிரைகளாலிழுக்கப்படும்போது துதிகள் எங்களால் துதிக்கப் படுகின்றன —(எ-று.)

4. நரர்களுக்குப் பிதாவென நண்ணுவோன்
விரவு கன்மம் விழைவுட னேக்குவோன்
பெருகு நீரினை வற்றுவிப்போ னவி
தருவன் பூரிப்பிற் சார்த்துவன் றேவரை.

(இ-ள்.) (அசுவினி தேவர்களே!) மனிதர்களைப் பிதாவைப்போல் பரிபாலிப்பவனும், கர்மங்களைக் கவனித்துப் பார்ப்பவனும், (தனது சூட்டினால்) நீரை வற்றடிப்பவனுமான (சூரியன்) எங்களாற்றரப்படும் அவியைத் தேவர்களுக்குத் தந்து அவர்களைச் சந்தோஷிப்பிப்பான்—(எ-று.) மேனுட்டாசிரியர் அபாம் ஜார: என்பதற்குத் தண்ணீருக்கு நாயகன் எனப்பொருள் கொண்டு இச்செய்யுள் சூரியனையன்று அக்கினியைக் குறித்தது என்பார். ஆனுல் சூரிய உதய காலத்தில் ஹவி கொடுப்பதை யாரும் பார்ப்பார்கள். அதனுல் தேவர்களே அதிகாலையில் வாருங்கள் என்பது பொருளென்பார் சாயணர்.

5. எம்மொழி மனங்கொண்டு மெய்யேத்துவீர்!
உம்மதிக் குயர்காவ லமைப்பதை
வெம்மதத்தை விளைத்திடு தீவிர
வம்மைகொண் டிடுஞ் சோமத்தை யார்கவே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே (பொய் புகலாதவர்களே!) எமது ஸ்தோத்திரங்களை மனத்திற்கொள்பவர்களே! உம்முடைய புத்திக்கு ஆதாரமானதும், மதத்தைத்தருவதுமான சோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 33.

(வேறு.)

6. இன்மை யென்னு மிருளினை நீக்கியே
வன்மை சார்சுவை மன்னு மொளிபொருந்
தன்ன நீங்க ளெமக்கென் றளித்தது
தன்னமுங் குறைவில்மனஞ்சார்த்துக.

(இ-ள்.) உங்களால் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுத் தரித்திரமாகிய இருட்டினையோட்டி, வீரியமும் ரஸமும் பொருந்திய சோதியோடு கூடிய உணவானது எங்களுக்குப் பூரணமான திருப்தியை யளிக்கட்டும்—(எ-று.)

7. யாமிசைக்குந் துதியெனுங் கப்பலிற்
ருமியைந்து கடலினைத் தாண்டியே
போமி னீண்டு பொருந்து மசுவினீர்!
நாம நற்சகட் டச்சுவம் பூட்டுமே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! எங்கள் புத்தியாற் கூறுந் துதியென்கிற கப்பலிலேறி நீங்கள் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி எம்மிடத்து வாருங்கள். பூமியில் வருமுங்கள் தேரிற்கு குதிரையைப் பூட்டுங்கள்—(எ-று.) ஆகாசமாகிய கடலைத்தாண்டிப் பூமியிற் பொருந்துங்களென்பது பொருள்.

8. பரந்த வானிற் பரவுமுங் கப்பலுஞ்,
சிறந்து நின்றது சிந்துவி னீர்க்கரை

யுரங்கொ டேரும தோங்கிற்றுக் சோமத்தின்
வரங்கொ ணற்றுளி வாழ்த்தொடு மாயிற்றே.

(இ-ள்.) (அசுவினிகளே!) ஆகாசத்தைப்போல விஸ்தீரணமான உங்களுடைய கப்பல் சமுத்திரத்தில் வந்து நின்றது. உம்முடைய தேரும் (பூமியில்) ஒக்கக் காண்கிறோம். சோமத்துளிகள் ஸ்தோத்திரங்களோடு கூடித்தயாராயின—(எ-று.) (Dh) தியா: என்பதற்கு உங்கள் விஷயத்தோடு என்று சாயணர் உரை கூறுவர்.

9. கண்ணுவர்களே கேளீர் 'பொன் னிவராப்
விண்ணினின்று பரவு முஷைக்கதி
ரொண்ணு நீர்செறி பொன்பதத் தெவ்விட
மண்ணுருவி ரும துருவத்தையே'?

(இ-ள்.) கண்ணுவ புத்திரர்களே! (அசுவினிகளிடத்து இதைக்கேளுங்கள்) 'விண்ணுலகத்திலிருந்து எங்கள் செல்வ ஹேதாவாகிய உஷவின் சோதியைஆவிர்ப்பவிக்கின்றசூரியகிரணங்களும்மழைத்தாரைரூபமாகவுள்ள நீர் பொருந்திய அந்தரப்பதத்தில் எப்படி செல்லுகின்றன! அசுவினிகளே! அப்பொழுது உங்கள் ரூபத்தை எங்கே இருத்த இச்சிக்கிறீர்கள்!' (அவ்விடத்தில் வந்து பிரத்தியட்சமாகுங்கள்.)—(எ-று.) இச்செய்யுட்கு மேனாட்டாசிரியர் வேறு விதமாகப் பொருள் கூறுவார், அது வருமாறு

கண்ணுவனது கான்முளைகாள்! துளி
விண்ணுவந்து விளங்கின; சிந்தவி
ஞெண்ணிய பதத் தோங்கிய தொன்பொருள்;
என்னு நம்முரு வெங்க ணமைப்பிரே?

கண்ணுவ வம்சத்தினரே! சோமத்துளிகள் விண்ணுலகத்தில் விளங்குகின்றன. செல்வம் தண்ணிருள்ள அந்த விடத்திலமைந்துள்ளது உங்கள் உருவத்தை நீங்கள் எங்கே காண்பிப்பீர்கள் என்றவாறு.

10. என்றி னம்சமாம் வைகறுக் கேற்றத்
துன்று சூரியத் தோற்றமும் பொன்னிற
மொன்றி நின்ற; தொளியில் கருமையு
துன்றி யங்கி தன்னுவொடு தோய்ந்ததே.

(இ-ள்.) சூரியனது அம்சமாகிய உஷக்காலத்துக்குத்தகப்பொருந்தம்படி சூரியனது உதயமும் மஞ்சள் நிறத்தோடு கூடி நின்றது. அப்பொழுது அக்கினியும் கருநிறமடைந்து தன் ஜ்வாலையோடு பிரகாசித்தது. (அசுவினிகளே! இதுதான் நீங்கள் வருவதற்கு நல்ல சமயம்.)—(எ-று.)

வருக்கம் 31.

11. ரிதத்தின் மார்க்கமுஞ் செவ்வி தீனக்கரை
யிதத்திற் செல்ல வொளியி னியைந்தது
கதித்துத் தோன்றிடும் வானுளி கண்டுள
ரெதிர்ப்பட்டேன்ற தகவினி ரேகுவீர்.

(இ-ள்.) ரிதத்தின் (சூரியனின்) மார்க்கமானது அப்பக்கத்திலுள்ள உதய பர்வதத்தை யடைவதற்கேற்றபடி பிரகாசத்தோடு கூடியுள்ளது. வானொளியாகிய சூர்ய வெளிச்சமும் காணப்பட்டு விட்டது. (அசுவினிகளே! அவ்வழியில் வருவீர்களாக.)—(எ-று.) அசுவினி ரேகுவீர் என்றது மூலத்திலில்லை சாயணருரையிற் கண்டது. ரிதத்தின் என்னும் சொல்லுக்கு யாகத்தின் என்று பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். அவரே வானொளி' யென்னாது 'வானெறி' யென்பார். அவர் பின்னும், "யாகந்தான் விண்ணிலிருந்து பூமிக்குத்தேவரை வரச்செய்யும் நெறியாகும். அந்நெறி யாகாக்கினியினாலாவது, பகல் வெளிச்சத்தினாலாவது கண்ணுக்குத் தெரிகிறது." என்பர்.

12. மதம் பொருந்து நற்சோம மடுத்தபி
னிதம் பொருந்தி யிரட்சனைஞ் செய்பவர்
நித மசுவினிர் நேடி யளித்திடும்
விதமெலாந் துதியார்ந்தோன் விரிப்பனே.

(இ-ள்.) உற்சாகத்தைத் தருஞ் சோமத்தைக் குடித்தபின் இதமாக எம்மை இரட்சிப்பவர்களாகிய அசுவினி தேவதைகள் தினமும் எங்களைத் தேடி யநுக்கிரகஞ்செய்யும் விதத்தை யெல்லாம் ஸ்தோதாவானவன் தனித்தனியாகக் கூறுவான்—(எ-று.) மடுத்தல். குடித்தல்.

13. நன்மை நாயகர் நல்லவி யீபவற்
கின்மை தீர் துணையாக வியைவிர்காள்!
தன்மைசார் துதியோடு சுதைகொள
முன் மநுவின்கட்போல முடுகவே.

(இ-ள்.) சுகத்தையளிப்பவரும், அவியளிப்பவனுக்குச் செல்வத்தை யளித்து அங்கே வசிப்பவர்களுமான (அசுவினிகளே!) சோமத்தைக் குடிக்கவும், ஸ்துதியைக் கேட்கவும், முற்காலத்தின் மநுவென்னும் யஜமானனது கிரகத்துக்கு வந்தது போல, வாருங்கள்—(எ-று.)

14. சுற்று முற்றச் சுலவு நடையுளீர்,
முற்ற வுந்நெறி மோயு மொளியைப்பின்
பற்றிச் செல்லுக வைக; விராவினிற்
றுற்ற வெக்கியந் தோய விழைவிரே.

(இ-ன்.) சூழ்ந்துசெல்லுங் கதியோடு கூடியவர்களே! உமது ஒளி பொருந்திய வழியின் சோபையைப்பின்பற்றி உஷஸ் செல்லட்டும். இரவில் நடக்கும் யக்ஞத்திற்கும் வர விரும்புவீர்களாக—(எ-று.)

15 இணையொழுகு மிருவி ரசுவினி
ரிணையு நன்மது வாருக; நிந்தைகள்
பிணையுறாது வுதவி பிணைத்தெமைத்
துணை பொருந்திச் சுகத்தை யளிக்கவே.

மண்டலம். 1 சூக்தம் 47.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! இருவரும் சோமத்தைப் பருகுங்கள். நிந்தை பொருந்தாத உதவிகளை எம்மிடத்துச் சேர்த்து எமக்கு இருவரும் சுகத்தைக் கொடுங்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 35.

ஆகச்செய்யுள் 556.

3வது அத்தியாயம் முற்றும்.

—o—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
127	6	துவனையுமேபாருத்	துவனையுமேபொருத்
138	15	இம்சிப்பா	இம்சிபபாயாக
138	36	ஸத்ருபா	ஸத்யரூபா
141	11	தென்ன, சீர்	தென்னச், சீர்
143	14	யிடையூறு	இடையூறு
145	9	சூக்கம்	சூக்தம்
145	31	சேர்ந்தெமை	சேர்த்தெமை
147	28	தாசுஷனுத்காக	தாசுஷனுக்காக
149	11	வயா விரைவிற்	வாயா விரைவிற்

150வது பக்கத்தில் 12வது பாட்டு விட்டுப்போயிற்று.

அது வருமாறு:—

12. மித்திராவார்தொழும்புரோகிதனேமேவியயாகசாலையினின்
மத்தியிற்புகுந்துதேவர்பாற்றூதாயவர்களைவருவிக்குமெல்லை,
மெத்தியகடலினெருங்கிப்பேரிரைச்சன்மிடைந்திடவுலவுமவ்வலைக
ளொத்திவணொளியோடொளிர்வ,வக்கினியே,யுன்கதிர்ச்சுடர்களு
மின்றே.

(இ-ள்) மித்திர மஹனே! (நண்பர்கள் தொழும் பெருமை வாய்ந்தவனே!) புரோஹிதனே! அக்கினியே! (வேதியின் கிழக்குப் பக்கத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு) தேவயஜந மத்தியப்பிரதேசத்திற்போய் நின்று தேவர்களைத் தூதனாகவழைத்துக்கொண்டு வரும்போது, உனது கதிர்ச்சுடர்கள், சப்தத்தோடு கடலிலலைகள் விளங்குவது போல, விளங்குகின்றன—(எ-று.) தேவயஜநப்பிரதேசமாவது, யாகசாலையின் நடுவிடமாம்.

—o—

4-வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 29 வருக்கமும், 15 சூக்தமும், 152 இருக்குக்களுமுள்ளன.

47. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்வன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை யிருக்குக்களுக்கு ப்ருஹதி; இரட்டை யிருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ருஹதி; தேவதை: அசுவினி தேவர்கள்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(வேறு.)

1. ரிதமே யோம்பிக் காக்கின்ற விரட்டைத் தேவ ரசுவினிகாள்,
மதுரஞ் சிறந்த துளிபொதிந்த மதுவை நென்னல் முன்னுளே
பதமா யிறக்கி வைத்துள்ளார் பண்பிற் பருகீ; ரிதனையுமக்
கிதமாய்த் தருவோற் கெவ்வகைய மணியுஞ் சிறந்து வழங்கீரே.

(இ-ள்.) ரிதத்தை (ஸத்தியத்தை அல்லது யாகத்தை) வளர்க்கின்ற அசுவினி தேவர்களே! அதிசயமான மாதுர்யத்தோடு கூடியதும், நேற்றைக்கு முதனாள் பிழிந்து வைத்ததுமான சோமத்தை நீங்கள் பருகுவீர்களாக. இதனையுங்களுக்களிக்கும் தாசுஷனுக்கு இரத்தினங்களை யளிப்பீர்களாக —(எ-று.) தாசுஷன் = யாக கர்த்தா, யஜமானன்.

(வேறு.)

2. முவ்விதமாகக்கட்டியேயுயர்ந்தமும்மணையொடுநனிசிறந்தே
முவ்வுலகத்துந்தடையிலாதொழுகுமெழின்மிகுபொன்னிறத்
தேரிற்
செவ்விதினணைவீரசுவினீர்; கணுவர்சிறப்புறமகந்தனிற்றுதித்தார்;
ஒவ்வுறுமன்போடவரதுவிளியையுவந்துகேட்டருளுவீரன்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! மூன்றுவிதமாகக் கட்டப்பட்ட மர ஆஸனங்களோடு கூடி (பூமி, வானம், அந்தரம் என்னும்) மூன்று உலகங்களிலும் தடையில்லாமற் செல்லக்கூடிய அழகு பொருந்திய பொன்மயமாகிய தேரிலேறி, நன்றாகவிங்குவருவீர்களாக. யக்ஞத்தில், கண்ணுவர்கள் உங்களுக்காக மறைகளைக் கூறியழைக்கிறார்கள். அவ்வழைப்பினை ஆசையோடு கேட்பீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

3 மதுசார் குணத்துச் சோமத்தை மருவிப் பருகீ, ரசுவினிகாள்!
ரிதமாம் யாகந் தனைவளர்ப்பீ ரிரத மெமக்கு வேண்டும்பொன்
சதமாப் பொதிந்த ததன்மேனீர் சார்ந்து வருவீ ரின் றீண்டே
யிதமா யவியை யளிப்பவன்மாட் டேற்றம் பொருந்து தோற்றத்தீர்!

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அழகியதோற்றத்தோடு கூடியவர்களே! மதுர நிறைந்த இச்சோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக. ரிதத்தை அல்லது யாகத்தை வளர்ப்பவர்களே! எங்களுக்குவேண்டிய பொன்னோடு கூடிய தேரின் மேலேறிக்கொண்டு இங்கு அவியளிக்கும் யஜமானனிடத்து வருவீர்களாக —(எ-று.) ரிதம், உண்மை, ஒழுங்கு, இயற்கைவிதி, யாக மென்னும்பொருள்களில் வரும்.

4. முழுவதுமுணர்வீர்மும்மைசாரிடத்துமுறையினின்விரித்ததர்ப்
பையினி
னழகுறவமர்ந்தேயினியதீந்தேனையின்பினெக்கியத்தினிற்றெ
ளிப்பீர்
பிழியுறுஞ்சோமத்துளிகளையூட்டிப்பிறங்குறமொளிமிகுங்கணுவர்
வழிவருமவர்க,ளசுவினீர்,விளித்தார் வாய்ந்தவும்மிருவரைத்தானே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையு மறிந்தவர்களே! மூன்றிடத்தில் முறையாக அடுக்கப்பட்ட தருப்பையில் அழகாக வீற்றிருந்து இவ்வெக்கியத்தில்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 47

மதுர ரஸத்தைத் தெளிப்பீர்களாக. அசுவினிகளே! ஸோமம்பிழிந்து கொடுத்துக் காத்தி சிறந்த கண்ணுவர் வம்சத்தினர் உங்களிருவரையும்அழைக்கிறார்கள்—(எ-று.)

5. மேவு மெந்த வுதவிகளை மேவுறத்தித் கண்ணுவனை
யாவ லோடு காத்திரோ வந்த வுதவி யசுவினிர்காள்
பாவ விட்டுச் சுபப்பதிகாள் பண்பி னெம்மைக் காப்பீரா
லோவ லின்று ரிதங்காப்பீ ருவந்து சோமம் பருகவே.

(இ-ள்.) சுபப்பதிகளும், ரிதத்தை காப்பவர்களுமாகிய அசுவினிகளே! எந்த உதவிகளைக்கொண்டு கண்ணுவனைக் காப்பாற்றினீர்களோ அந்த உதவியினால் எங்களை இரட்சிப்பீர்களாக. சோமத்தைப் பருகுவீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 1.

6. பிசவனன்மகனாஞ்சுதாசனெனரசற்கார்ந்தபொன்பிறங்கியதேரி
னிசைவுறும்பொலிவீர்கணக்கிலாவுண்டியெடுத்தளித்தருளினி;
ரெமக்குப்
பசையுறப்பலரும்படைத்திடக்கருதும்பணத்தினையசுவினிரின்று
நசையினந்திரத்திறுப்பணின்றன்றேனபத்திருந்தளித்திடீர்
கொணர்ந்தே.

(இ-ள்.) அழகிய தேரில் விளங்கும் தர்சனியர்களே! பிஜவனன் புத்திரனாகிய ஸுதாஸன் என்னும் ராஜனுக்குக் கணக்கில்லாத அன்னத்தை யளித்தீர்கள். எங்களுக்குப்பலரும் பெறவிரும்பும் தனத்தைஅந்தரிக்ஷத்திலிருந்தாவது ஸ்வர்க்கத்தின்மேலிருந்தாவது கொண்டு வந்து தருவீர்களாக—(எ-று.) ஸுதாஸன் ஒரு அரசன். அவன் பிதாவின் பெயர் பிஜவனன். அவனது வம்சாவளியைப்பற்றி மண். 7 சூக். 17 செய். 22-25 நோக்குக. தஸ்ரா என்னும் வடமொழிப்பதத்திற்கு தர்சனியர்கள் அல்லது அழகிய தோற்றத்தை யுடையவர்களென்று சாயணரும், அற்புதச்செய்கையைப் புரிபவர்களென்று மேனாட்டாசிரியரும் உரை கூறுவார்கள்.

7. நாசத்தியர்காள் தூரத்தோ நண்ணு மண்மைக் கண்ணேயோ
வேசற்றிருப்பீ ரெக்கேறு மெளிதி லுருளுந் தேரேறி
மாசற்றொளிரு மார்த்தாண்டன் வன்னிக் கிரண கைகளினிற்
பாசத் தடைந்தெம் பக்கத்தே பரிந்து வருவீர் பண்போடே.

(இ-ள்.) அஸத்தியாஜிதர்களே! தூரத்திலிருந்தாலும், சமீபத்திலிருந்தாலும், எங்கிருப்பினும் எளிதாக உருளக்கூடிய உமது தேரிலேறிக் கொண்டு, சூரியோதய காலத்தே எம்மிடத்து வருவீர்களாக—(எ-று.)

8. அத்துவரத்திற்சேவைசெய்யுமாரியவுங்குதிரைகளெம்மை
நத்தியாளுன்றதரமளித்றவங்குலம்பெறுமவனத்தாந்தருக;
தந்துசேர்க்கிரியைதனமிகவளித்துச்சமைப்பவன்றனக்கன்ன்
கொடுக்கு
முத்தமாரே தூயவிக்குசைக்கணாதக்கண்கமர்ந்திடவின்றே.

(இ-ள்.) யாக ஸேவை செய்யும் உமது எழுதிரைகளும் ஸவனத்திரயத்திலும்எம்மையிங்கு கொண்டுவருக. நரர்களே! (நேதாக்களே! அல்லது சேனாபதிகளே!) நற்காரியத்தை செய்பவனும், நல்ல தானத்தோடு கூடியவனுமான யஜமானனுக்கு அன்னத்தைக் கூட்டுவிப்பவர்களே! நீங்கள் தருபையின் வந்தமர்வீர்களாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(வேறு.)

9. என்றும் வசுவைத்தா சுடற்கா வேற்றிக் கொணரும் வாகனமா
மென்றின் கிரண விதானத்தை யியையு மத்தேர் மீதேறித்
துன்று மதுரச் சோமத்தை தோய்ந்து பருகிக் களித்திடவென்
றின்றுவருவீர் பொய்யொன்று மியம்பாப் பெருமைபடைத்தீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! சாசுவதமாகச் செல்வத்தைச் சுமந்து கொண்டு வருவதும் சூரிய கிரணங்களைப்போன்ற ஒளியுள்ள மேற்கட்டியோடு கூடியதுமான அத்தேரின்மேலேறிக்கொண்டு மாதுரியமான சோம மதுவைக் குடிப்பதற்காக வாருங்கள்—(எ-று.) மூலத்தில் ஸூர்யத்வசா (ch) என்றுள்ளது சூரியனுற் சூழப்பட்டது அல்லது சூரிய கிரணம் போன்றது என்று சாயணர் பொருள் கூறுவர்.

(வேறு.)

10. அளவிலாப்பொருள்களடைந்தவர்தம்மையெங்களையணைந்து காத்தருள்வான்
விளிபுறவழைத்தோமர்க்கங்களோடும்வேண்டியவுக்தங்களோடு
மளியுறுமன்போடணைந்துகண்ணுவர்தமழகியவகத்தினி னென்றுந்
துளியுறுசோமமதுவினீரின்பச்சுவையொடுகுடித்துளீர்நிசமே.

(இ-ள்.) அளவில்லாத பொருள்களைப் பெற்றவர்களாகிய அசுவினிகளை, எங்களைக் காக்கும் வண்ணம் ஸ்தோத்திரங்களோடும், உக்தங்களோடும் கூவியழைத்தோம். சாசுவதமாகக் கண்ணுவர்களுடைய வில்லத்தில் சோமபானஞ் செய்பவர்கள் நீங்கள். இது உண்மை—(எ-று.) அர்க்கம், ஸ்தோத்திரம், அர்ச்சஞ்சாதனம். உக்தம், சஸ்திரம், ஹோர்தா கூறுவது.

வருக்கம் 2,

48. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 5.

14. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்வன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஒற்றை யிருக்குக்களுக்கு ப்ருஹதி, இரட்டை யிருக்குக்களுக்கு ஸதோப்ருஹதி; தேவதை: உஷஸ்.

(வேறு.)

1. திவியின்மகளே யுஷற்காலத் தேவி யெங்கட்கெனநீயு
மவியில்வாழ்வை யகந்தாங்கி யாருமொளியோ டுதித்திடலே;
புவியிலுதிக்கல் விபாவரியே பொருந்துமன்னப் பெருங்குவையோ
டேவையுந்தருவாய்.தேவிநீ யெண்ணில்பொருளோ டுதிக்கலே.

(இ-ள்) விண்ணின் புத்திரியே! விடியற்கால தேவதையே! எங்களுக்காக வாழ்வைக் கைவிலேந்திப் பிரகாசத்தோ டுதிப்பாயாக. விபாவரியே! பெரிய அன்னக்குவியலோடு உதிப்பாயாக. தானத்தோடு கூடிய தேவீ! (பசுமுதலிய) கணக்கில்லாத செல்வத்தோடு உதிப்பாயாக—(எ-று.) விபாவரி ஒளிக்கு நாயகி, மிகுந்த சோதியுள்ளவள்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 48.

(வேறு.)

2. பரியுடனுக்கள்பலபடைத்தவர்கள்பணமெலாம்பரிந்தளிப்பவர்கள்
வாயிகத்தருவார்பூரியைப்பலகால்வழங்கவென்றடைந்துளார்
முனரே;
தாமிகுமுஷையே,சார்ந்தவெந்தமக்குச்சாற்றுகமெய்ம்மையன்
புரையை
யுமிகுசெல்வவான்கடமிடத்தேய்ந்தலவுறுதனமெமக்களுப்பல்.

(இ-ள்.) வெகு குதிரைகளோடு கூடியவரும், வெகு பசுக்களோடு கூடியவரும், எல்லாத் தனங்களையும் மாந்தர்க்குக் கூட்டுவிப்பவருமான உஷஸுக்கள் (விடியல்கள் அல்லது விடியலபிமானி தேவதைகள்) முன்பே பிரஜைகளுக்குப் பூரியை யளிப்பதற்காகத் தோன்றினார்கள். உஷஸென்னும் தேவதையே! எங்களுக்குப் பிரியமும் ஸத்தியமுமான வார்த்தைகளைச் சொல்லுவாயாக. செல்வவான்களது திரவியம் எங்கள் விஷயத்திற் செலவாகும்படியாகத் தூண்டி விடுவாயாக—(எ-று.) இதற்கு முன் தோன்றிய வைகல்கள் எமக்குப்பரியும், பசுவும், பணமும், யதேஷ்டமாகத் தந்தன. இற்றைவைகலதிதேவதையாகிய நீயு மின்றெங்களுக்குத் தனமளிப்பாயாக, வென்பது பொருள்.

(வேறு.)

3. உடையு முச்சத் துதித்தொளியை யோங்க விட்டாள், சையங்கள்
படியி னுள்ளோர் பொருளுடிப் பவ்வ மோடு வோரி, னிவட்
கடிதி னவடன் வரவினைக் கண்டன் ஞூலக் கருதற்றே
முடுகி யுருள்வான் மூட்டுபவ ளின்று முதிப்பா ளொளியுடனே.

(இ-ள்) உஷாதேவியும் தன் பிரகாசமுயர்ந்து தோன்றும்படி செய்தாள் பூமியிலுள்ளவர்கள் திரவியத்தை நாடித் திரைகடலோடுவது போலத், தேர்கள் அவளது வரவைக்கண்டு அவளை நோக்கி யுருண்டோடும்படி தூண்டுபவளாகிய அவள், இன்றும் இன்றுகூடக் காந்தியோடு இங்கே உதிப்பாள்—(எ-று.) உடை, உஷை, உஷா வென்பதன் தற்பவம். சையம் தேர்.

(வேறு.)

4. வைகலே!நீயும்வருவதையுணர்ந்தமருவியதானங்களறிஞர்க்
கைதெனவளிக்குமுதாரசீலத்தோராகியநரர்பெயரோடு,
வைதருசீரும்,யாவருமுணரவளம்பெறுகண்ணுவக்குடியிற்
செய்கையினுயர்ந்தோன்சிறப்புறுதுதியைச்செப்பியேபுகழ்வனு
லீண்டே.

(இ-ள்.) உஷஸே! நீ வருஞ் சமயத்தை யறிந்து கண்ணுவக்குடியிற் சிறந்த அருட்டாதாவாகிய கண்ணுவோத்தமன், தான சீலமுள்ள உதார ஸூரிகளாகிய மாந்தர்களின் பெயர்களையும், கீர்த்தியையும், ஸ்தோத்திரங்களால் புகழ்ந்து கூறுவான்—(எ-று.) ஸூரிகள் பொருள் கொடுத்து யாகத்தை நடத்துவிப்போர்.

(வேறு.)

5. இல்லப்பணியையன்காற்றமெழிலாரில்லாளென்னவுஷை
எல்லாக்காப்பாளுயிர்க்கூட்டத்தென்னிச்சரையயூட்டுபவள்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

சொல்லுங்காலினடையுயிரைத்தொழிற்கட்செல்வான்விழிப்பிப்பாள்
செல்லும்பறவைவிண்செலவேசேர்ப்பா,ளெழுவாளுடோறுமே.

(இ-ள்.) கிரகிருத்தியங்களை யொழுங்காக நடத்தும் கிரகணியைப் போல, எல்லாவற்றையும் பாலிப்பவளும், சீவர்களுக்கு நாள்தோறும் விழித் தன்மையை யூட்டுபவளும், காலால் நடந்து செல்லும் ஜீவகோடிகளைத்தத் தம் தொழில் புரியுமாறு எழுப்பிவிடுபவளும், பட்சிகள் வானத்திற் பறந்து செல்லுமாறு செய்பவளுமாகிய உஷை தினந்தோறும் தோன்றுகிருள் —(எ-று.) உஷற்காலத்தில் மேற்கூறிய பலதொழிலும் நடை பெறுகின் றன வென்பது பொருள்.

வருக்கம் 3.

(வேறு.)

6. தத்தமதொழிலைநடத்துவானரரைச்சார்த்துவாளவரவரிடத்தே;
யுத்தமமாகவளிப்பவர்தம்மாட்டோட்டுவாளிரவலர்தமையு;
மித்தரை வேகத்தெழுவதாலறியாளென்றுமேதாமத;மன்ன
மொத்துறையுஷையே!யுன்பினர்ப்பறவையொழுகுவகூட்டினை
யொழிந்தே.

(இ-ள்.) உஷை மாந்தர்களைத் தங்கள் தங்கள் வேலைகளை நடத்தும் படி வேலைத்தலங்களுக்குப் போகும்படி செய்வாள். யாசகர்களைத் தானேத் தமர்களிடத்து அனுப்புவாள். தாமதமின்றிச் சீக்கிரமாக வெழுவாள். வாழி னீவதியே! (அன்னத்தோடு நிறைந்தவளே) நீ தோற்றியபின்னர்ப் பறவை கள் கூட்டைவிட்டுப் பறந்து செல்லும்—(எ-று.)

(வேறு.)

7. இன்னவுஷையுந் தூரத்தேயென்றாழுதயவிடத்தின்மேல்
மன்னுந்தனதுதேர்க்கண்ணேமாவைப்பூட்டிச்,சவுபாக்யந்
துன்னுந்தன்னைச்சதத்தேர்கள்சுமக்க,மாந்தர்ச்சுகந்தன்னை
யுன்னிச்சிறப்பிஞெளிவீசியுவரைநோக்கிவருகின்றுள்.

(இ-ள்.) இப்பேர்ப்பட்ட உஷை சூரியன் உதிக்கும் ஸ்தானத் திக்குமேல் தனது நூறு தேர்களிலும் குதிரையைப்பூட்டி, ஸௌபாக்கியத் தோடு கூடிய தன்னை யந்நூறு தேர்களும் சுமந்து செல்ல, மக்களது ஸுகத்தை நாடிச் சிறந்தகாந்தியை வீசிக்கொண்டு அம்மக்களை நோக்கி வருகின்றுள்—(எ-று.)

(வேறு.)

8. அகிலமுநிறைந்தசீவர்கள்யாருமவளொளிக்கண்வணங்குவரா
னிகிலமும்விரும்பும்பயன்றருமவளேநீடுலகொளிபெறநிறுப்பாள்;
வெகுதனம்படைத்தாள்வானினுக்கன்புமிகுமகளுஷையிவட்
பகைமை
யிகுமவர்தம்மைத்தடைப்பவர்தமையும்வீற்றுவீற்றழித்
தொளிருவளே.

(இ-ள்.) எல்லா ஜகத்திலும் நிறைந்த பிராணிக்கூட்டங்கள் உஷ வின் சோதியைக் கண்டதும் நமஸ்கரிப்பார்கள். எண்ணின பலன்களை யளிப்பவளாகிய உஷை உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பாள். செல்வம் நிறைந்த

மண்டலம் 1. சூக்தம் 48.

ளாகிய திவியின் புத்திரி த்வேஷ புத்தியுள்ளவர்களையும், எல்லாவற்றையும் வற்றும்படி நடைத்தழிப்பவர்களையும், தனித்தனியாகக் கெடுக்கிறாள் —(எ-று.) இத்தகைய, இஷ்டப்பிராப்திக்கும், அநிஷ்ட நிவாரணத்துக்கும் ஏதுவான உஷையை யெல்லாரும் நமஸ்கரிக்கிறார்கள் என்றபடி. உஷை, உஷஸ், உஷா, உடை, வைகல், விடியல் என்பனவெல்லாம் விடியற்காலாபிமானிதேவதையை யுணர்த்துஞ்சொற்களாம். இவ்வுஷை விண்ணின் புத்திரி யெனப்படுவாள். துஹிதா திவ: என்பது வடமொழிப்பதம்.

(வேறு)

9. வானின் மகளே யுஷைதேவீ வையத்தோர்க ளின்படையும்
பானுவோடு பரிந்தெல்லாப் பாலு மொளியைப் பரப்புவாய்,
மானம் பெருந்த மாண்பொருளை மதித்தெமக்குப் பகலெல்லா
மூனந் தீர வுதவுவதோ டோட்டி யிருளை யொளிர்பவளே.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியே! உஷைத்தேவியே! அளவிற் பெரிய செல்வத்தைப் பகலெல்லாம் எங்கட்களித்து இருளையும் ஓட்டுகின்றவளே! எல்லாருக்குங் களிப்பைத்தரும் பிரகாசத்தோடு எல்லாப்பக்கத்திலும் பிரகாசிப்பாயாக—(எ-று) ஒளிர்பவளாகிய தேவியே பரப்புவாயாகவென முடிக்க.

(வேறு.)

10. ஞணத்துச்சூநரியே!கூடுமுன்னுதயங்கூர்ந்தபோதுன்னுளேயகிலம்
பிணைக்கறுமுயிரின்சேட்டையுமவைதாம்பிராணனைத்தாங்குறு
மெழிலு
மிணக்குறும்:ஒளியிற்சிறந்தநாயகியேயென்னுறும்பெரியதேர்மீது
கணக்குறவமர்ந்து,சித்திரத்தனத்தோய், கருத்துறக்கேட்கவெம்
விளியே.

(இ-ள்.) ஸூநரியே! (எண்ணிய பலன்களை யளிப்பவளே!) நீ யுதயமாகுங்காலத்து அகிலத்திலுமுள்ள பிராணிகளின் சேட்டைகளும், அவை பிராணனைத்தாங்குந் தன்மையும் உன்னாலேயே உண்டாகின்றன. விபாவரியே! பலவிதமான செல்வத்தோடு கூடியவளே! பெரிய தேர்மீது அமர்ந்து யாங்கள் கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக—(எ-று.) ஸூநரி நினைத்ததை யளிப்பவள். விபாவரி, விசேஷமான பிரகாசத்தோடு கூடியவள்.

வருக்கம் 4.

(வேறு.)

11. நாக்கட் டோன்றும் யஜமான ருடு முணவை யுஷைத்தேவி
தரிக்கல்; வன்னி காரியங்கள் சாதித்திடுவோர் போற்றிழைத்து
வாத்தின் மிக்க செய்கைகளை மருவிப் புரிந்து நீங்கடையாத்
தாத்து மகத்தை யாற்றுமவர் தருக விண்டு நன்குறவே.

(இ-ள்.) உஷையே! மனிதனாய்ப்பிறந்த யஜமானன் நாடுகின்ற பிரஸித்திபெற்ற அவிக்குகந்த அழகிய அன்னத்தைக் கைக்கொள்வாயாக. அக்கினி காரியங்களைச் செய்பவனே நடத்துபவரும் புகைவரால் துதிக்க முடியாதவரும் உன்னைஸ்துதிப்பவருமான யக்ஞ நிர்வாஹகர்களை யிந்த நன்றாகக் கூட்டுவாயாக—(எ-று.) 'யஜமானர்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஹவிஸையக் கைக்கொண்டு, மறுபடியும் அவர்களின் பொருட்டு யக்ஞத்தை ஸம்பாதிக்கிறார்'என்ற ஒரு வார்த்தை யேற்படுகிறது என்பார் சாயணர்.

(வேறு.)

12. அந்தரவுலகத்திருந்தெலாத்தேவர் தம்மையுமருக்குடிக்கழைக்கல்
சுந்தரவுஷையேநோய்ந்தநின்றன்மைதுலங்குறப்பலரறிபாக்குப்
பந்தியாயுலவுங்குதிரையும்பசுவுந்தவப்பலநிறைந்துளசிறப்பி
னார்றுறுபேரும்வீரமும்பொருந்திநலந்தருமன்னிறுத்துகவே.

(இ-ள்.) உஷாதேவியே! ஸோமபானஞ் செய்யும்படி அந்தரிட்ச லோகத்திலிருந்து எல்லாத்தேவர்களையும் நீ இவ்விடத்துக் கழைப்பாயாக. உன்னதுகுணம் எல்லாருக்கும்தெரியும்படி குதிரைப்பந்தியும், பசுக்கூட்டமும் நிறைந்து, நல்ல கீர்த்தியும் வீரியமும் பொருந்தி விளங்கும் அன்னத்தை எங்களிடத்து ஸ்தாபிப்பாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

13. காந்தி யோடிக் கருதலர்க்குக் கடுந்துன் பூட்டிக் கல்யாண
மேந்துங் கிரணத் தோடியைந்த வெங்க டேவி யுஷையெமக்கென்
றேந்து மெல்லாச் சிறுமிகுந் தெளிதே வாய்வ வுருவத்திற்
றோய்ந்த வந்த மார்தனமே சுவையி னெங்கட் களிக்கவே.

(இ-ள்.) பகைவர்களுக்குத் துன்பத்தை யுண்டுபண்ணிக் கல்யாண குணத்தோடு விளங்கும் கிரணத்தோடு கூடிய உஷை யெமக்குத் தருவதற்காக வைத்திருக்கும் தனங்களில், எல்லாவற்றிலுஞ் சிறந்ததும், இலகுவாகக் கிடைக்கக்கூடியதும் (அல்லது சுகத்தைத் தரக்கூடியதும்), அழகான தோற்றத்தோடு கூடியதுமான தனத்தையே எங்களுக்குத்தருக—(எ-று).

14. மகத்துவமமைந்தவுஷையெனுந்தேவீமன்னுமுன்காவலைத்
துணையை
யகத்தினின்விழைந்துபண்டையகாலத்தாவுதியிருடியரளித்தா
ருக்கவெம்புகழ்க்குச்செவிகொடுத்தெங்கட்கொளிமிகுகாந்தியோ
டியைந்து
பகுக்கலாத்தனத்தையருளுமெண்வாய்ந்துபழுகுகதேசினிற்சிறந்தே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் பொருந்தியவளே! அல்லது பூஜிக்கத் தகுந்த வுஷையே! உன்து காவலையும், துணையையும் விரும்பிப் பூர்வகாலத்தில் ரிஷிகள்உனக்காக ஆவுதியளித்தனர். இப்போது யாங்கள் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களுக்குச் செவிகொடுத்து, எங்களுக்குக் காந்தியோடுகூடிய தனத்தைக்கொடுக்கவெண்ணிச் சிறந்த பிரகாசத்தோடு கூடி எங்கள் துதியை யேற்பாயாக—(எ-று.) நன்றாய்த் துதியுங்கள் என்று எதிர்மொழி கொடுப்பாயாக்வென வொருவாக்கியம் சாயணர் கூட்டுவர்.

(வேறு.)

15. என்றைக் குஷஸே யாகாயத் திரட்டைக் கதவைத் திறந்தாயோ
வன்றை யெமக்கு விசாலமா மில்லம் பகைவர் தோயாதை
மன்ற வளிப்பா யன்றியுமுன் மகிமை சிறந்த மாதேவி
கன்று கர்லி மிகச்சார்ந்த கறைதி ரன்ன மருளுகவே.

(இ-ள்.) உஷஸே! நீ யெவ்விடியற்காலத்தில் அந்தரிட்சத்தில் (இருட்டு ரூபமாய்ச் சிழக்குமேற்காய்) வியாபித்துள்ள இரட்டையாயுள்ள கதவைத்திறந்தாயோ அப்பொழுதே விசாலமானதும், பகைவரால் இம்சிக்க முடியாததுமான கிரகத்தை யெங்களுக்களிப்பாயாக. அல்லாமலும் ஹே! தேவியே! வெகு பசுக்களோடுகூடிய அன்னப்பொருள்களையும் எங்களுக்குத் தருவாயாக-(எ-று.)

மண்டலம். 1 சூக்தம் 49.

(வேறு.)

16. மகத்துவம்வகித்தவுஷையெனுந்தேவீமருவுபல்லுருவமும்வயங்குந்
தகைப்பெரும்பொருளைப் பசுவினைமிகவேதயக்குக; யாவரையுமடக்
யுகக்கு நற்கீர்த்தி யுவப்புடனமைக்கல்; உணவெலாம் பொதிந்தவ!
வெமக்குத்
தொகுத்த நல்லுணவைத் தோய்த்தெமையளிப்பாய் சுவைபெறுமாறி
வணின்றே.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்தவளே! உஷையே! பல ரூபத்தோடு கூடி யவிற் பெருத்த செல்வத்தையும், பசுக்களையும் எங்களுக்குக் கூட்டு வாயாக. (சத்துருக்கள்) எல்லாரையும் அடக்கியாளும் கீர்த்தியை எங்கட் கமைப்பாயாக. எல்லாவுணவுப்பொருளும் படைத்தவளே! எங்களுக்கு அன் னமும் அளிப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 5.

49. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 6.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி பிரஸ்கண்வன்; வடமொழிச்சந்தம்: அநுஷ்டுப்; தேவதை: உஷஸ்.

(வேறு.)

1. ஒளிசிறந்த வான்றலத்தினி னுயர்ந்த வவ்விடத்தி
னிழிந்து பந்தனஞ்செய்த நன்மார்க்கத்தி, னுஷையே,
பிழிமதுவினை யளிக்கு மம்மகன்றன தகத்தே
களியிற் செந்நிறக் கோவினைச் சுமந்து செல்லுகவே.

(இ-ள்.) உஷாதேவதையே! பிரகாசம்பொருந்திய ஆகாசத்தின்மேல் காவலோடுகூடியமார்க்கத்தில் செந்நிறமான (மேகஜாலங்களாகிய) பசுக்கள் உன்னைச்சுமந்து வந்து, சோமம் பிழிந்து யாகஞ்செய்யும் யஜமானனது இல் லத்தில் உன்னை விடட்டும்—(எ-று. வடமொழிமூலத்தில் அருணப்ஸவ. என்றுள்ளது. ப்ஸாபட்சணே என்பது முன்னரே மண் 1. சூக். 41 செய்: 7-ன் உரையிற் கூறப்பட்டது. இங்கு பால் குடிப்பவையென்று பொருள் படும். கோர்தியனுமிய பதஞ்சலி பிதாக்களாகிய குதிரைகளையும் மாதாக் களாகிய பசுக்களையும் பின்பற்றிச்செல்லுகின்றன உஷஸுக்களென்பார். நிகண்டிலும் உஷஸுக்கு வாஹநம் செந்நிறப் பசுக்கள் என்று கூறப்படு கிறது—சாயணர். இக்கோக்கள் மேகஜாலங்களென்பது மேனாட்டாசிரியர் கூற்று.

2. கண்கவர் வனப்புள்ளது கருதுறு சுகத்திற்
கொண்டுசெல்வ தத்தேர்மிசைக் கோலத்தி னமர்ந்து
விண்புரந்திடும் புத்திரி, மேன்மைசா லுஷையே!
பண்பினின்று நல்லவிதரு மனிதன்பா லுறலே.

(இ-ள்.) கண்ணைக்கவரும்படியான அழகான வவயவங்களோடு கூடிய தும், சுகமாகக்கொண்டுபோகக்கூடியதுமான தேரின்மேலேறி, விண்ணின் புத்திரியான வுஷையே! நல்ல கீர்த்தியோடு பொருந்திய ஹவியைத் தரு ம னிதனிடத்து இப்பொழுது நன்றாக வருவாயாக. (வந்து அவனை இரட்சிப் பாயாக என்றபடி.)—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

3. வெண்மைசா னிறத் துஷை யுனதுதயத்தின் பின்னர்த்
திண்மைசா லிருபதமுள மனிதரு நான்கு
வன்மைசால் பத மிருகமு முலவும்; வன்சிறைப்பு
ளுண்மையாக வானிடமெலாம் வளைந்துசூழ்ந் துலவும்.

(இ ள்.) வெண்மை நிறத்தோடு கூடிய உஷையே! நீயுதித்த பின்னர் இரண்டுகாற் பிராணிகளும், நாற்கான் மிருகங்களும் (தத்தந்தொழிலை நோக்கிச்) செல்லுகின்றன. பக்கச் சிறகுகளோடு கூடிய பட்சிகளும் வானிடத்தெல்லாஞ் சூழ்ந்துலாவும்—(எ-று.)

4. இருளினைத் துரத்துங் கிரணங்களை யியைந்து
பெருவெளியெலா மொளியினைப் பிறக்குவாய் பெரிதும்;
மருவு மத்தகை யுன்னையே மதிமலி கணுவர்
திருவுற விசை கூட்டியே துதித்தன ருஷையே.

(இ ள்.) உஷைத்தேவியே! இருளையோட்டுங் கிரணங்களால் வெளியிடங்களிலெல்லாம் உன் பிரகாசத்தை மிகவும் பரப்புவாய். அப்பேர்ப்பட்டவுன்னை மேதாவிகளாகிய கண்ணுவர்கள் செல்வவிச்சையோடு ஸ்தோத்திரங்களாற் புகழ்ந்து கூறுகிறார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

50. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 9. சூக்தம் 7.

13. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: பிரஸ்கண்வன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-9 காயத்திரி; 10-13, அநுஷ்டுப்; தேவதை: ஸூர்யன்.

(வேறு.)

1. எவ்வுயிரையு மெண்ணி யறிந்திடுந்
திவ்வியத்தே வினன்றனை, யாவருஞ்
செவ்விதாகச் சிறந்து தரிசிக்கக்,
கவ்வுவன் கதிர்க்கேது வுயர்த்துமே.

(இ-ள்.) சாதவேதஸனுந் தேவனுமாகிய சூரியனை யெல்லாரும் பார்க்கும்படி யவனது கதிர்களாகிய கொடிகள் அவனை உயரத்தூக்கிப் பிடிக்கும்—(எ-று.) இனன், சூரியன். ஜாதவேதஸன், எவ்வுயிரையும் அறிபவன். கதிர்க்கொடியென்றது சூரிய கிரணங்களை.

2. நோக்கின் யாரையு நோக்கிடுஞ் சூரியன்
றேக்கு நல்லொளி சேர, நட்சத்திரம்
ஒக்க மற்ற நிசியொடு, கள்வனைத்,
தேக்கமோடு மிழிந்து மறைவவே.

(இ-ள்) எல்லாவற்றையும் பார்த்துப் பிரகாசப்படுத்தும் சூரியனது வெளிச்சத்தைக்காணவே (தேவகிரக ரூபமாயுள்ள) நட்சத்திரங்கள் இராவோடு, திருடனைப்போலொளிந்து மறைகின்றன—(எ-று.) இவ்வுலகத்து

மண்டலம். 1 சூக்தம் 50.

ஸத்கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் ஸ்வர்க்கத்துக்குப் போகிறார்கள். அவ்விடங்களே, நக்ஷத்திர ரூபமாகக் காணப்படுகின்றன வென்பது தைத்திரீயப் பிராஹ்மணம் 1-5-2.

3. அவன்வரவை யறிவிக்கு நற்கதி
ரிவண் மனிதர்க ளெய்ந்த விடத்தெலாந்
தவவொளிசிறந் தோங்குந் தனலினைச்
சிவண வோங்கித் தெரிவுறக் காட்டுமே.

(இ-ள்.) அந்த ஸூரியனுடைய வரவை முன்னுணர்த்தும் அவனது கிரணங்கள், மனிதர்களுள்ள விடங்களிலெல்லாம் வியாபித்து, மிகவுமொளி வீசுகின்ற தணலைப்போல, அவ்விடங்களை யெல்லாம் பிரகாசிப்பிக்கும் —(எ-று.)

4. காத மாயிர மேனுங் கதியிற்செ
லாதப வுன்னழகெப் பிராணிக்குங்
காதலீவது; சோதியுண்டாக்குவாய்!
ஓது மண்டமெலா மொளி வீசுவாய்.

(இ-ள்.) (ஆயிரங்காதமானாலும்) வேகமாகச்செல்லும் சூரியனே! உனது அழகு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் பார்க்க வாசை யுண்டுபண்ணுவதாம். சோதியை யுண்டாக்குபவனே! எல்லாவண்டங்களிலும் உன்னொளியை வீசுகிறாய்—(எ-று.) ஆயிரங்காதமாயினும் என்பது மூலத்திலில்லை; தூரத்தைக் குறிக்க வந்தது. யோஜநாநாம்ஸஹஸ்ரேத்வேத்வேசதேத் வேச்சயோஜநே என்பது கருதப்படுகிறது என்பார் சாயனர். சூரிய தர்சனமானது சண்டாளர்களாகிய பாபிகள் முதலியவரைப் பார்க்கும் பாபமெல்லாம் போக்கும் ஹேதுவாம் என்றும் சாயனர் கூறுவர்.

5. தேவர் முன்னிலைச் சென்றுதிக்கின்றனை
பாவு மாந்தர்க முன்பு மப்பன்பினை
யாவலோடு முதித்திங் கணைகுவாய்
மேவுவாய் துறக்கம மெலாங்காணவே.

(இ-ள்.) (சூரியனே!) தேவர் கூட்டங்களுக்கெதிரில் நீயுதிப்பாய். அப்படியே மனிதர்களுக்கெதிரிலும் உதிப்பாய். இடம் பரந்த ஸ்வர்க்க முழுதும் காணும் வண்ணமும் உதிப்பாய்—(எ-று.) திரிலோகத்திலுமுள்ள ஜனங்கள் காணும்படி யுதிப்பாய் என்றபடி. தேவர் கூட்டங்கள் மருத்துக்களாமென்பார் சாயனர். மருதர்கள் தேவர்களது கூட்டமாம் என்பது தைத்திரிய ஸம்ஹிதை 2-2-5.

வருக்கம் 7.

6. தீமை போட்டிப் பின் றூய்மை புரிபவ!
வாது திரும் வகை யிவ்வுலகத்தே
போதுசிவரை போம்பக் கருதியே
யாது கண்கொண் டெதிர்ப்ப நோக்குவாய்.?

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) வருணனும் (தீதை யோட்டுபவனும்) பாவகனும் (எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தம் செய்பவனும்) ஆன சூரியனே! ஒழுங்காக இவ்வுலகத்திலுள்ள பிராணிகளைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எக்கண்கொண்டு பார்க்கிறாய்?—(எ-று.) எக்கண் கொண்டு பார்க்கிறாயோ அக்கண்ணொளியைத் துதிப்போமாக என்று ஒரு வாக்கியம் வருவிக்கவென்பார் நிருக்தக்காரரும் அவரையொட்டிச் சாயணரும். மூலத்தில் வருண, பாவகஎன்னும் முன்னிலைகளுள்ளன. அவற்றிற்கு அநிஷ்ட நிவாரகனே! எல்லாவற்றையும் சோதிப்பவனே! சூரியனே என்று சாயணர் உரை கூறுவர்.

7. வானுமந்தர மார்க்க முஞ்சூரிய!
தானெழுகித், தயங்குங் கருவுயிர்த்
தினு நல்லுயிர் யாவையு நோக்கியே
மானஞ் செய்கிறாய் மாண்பினி ராப்பகல்.

(இ-ள்.) சூரியனே! விண்ணிலும் அந்தரத்திலும் சென்று, ஜனிக்கும் பிராணிகளுக்கெல்லா மொளியை யளித்து, அவற்றைப் பார்த்துக்கொண்டு இரவு பகலென்னும் அளவைகளை யேற்படுத்துகிறாய்—(எ-று.) தான் அசை. மானஞ்செய்தல், அளத்தல். சூரியோதய அத்தமனங்களாலேயே இரவு பகல் பேதங்கள் உண்டாகின்றன என்றபடி.

8. அல்லியக் கதிர்த்தேவ, வெஞ்சூரிய!
அல்லிருக்கு மணியொளிக் கேசியே!
புல்லுமுன் சைபம் பூட்டிய வேம்பரி
மல்லினேடும் வகித்துனை யீர்க்குமே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கும் கதிரோடு கூடிய தேவனாகிய சூரியனே! இருட்டையோட்டுஞ் சோதியே கேசமாக வுடையவனே! உனது தேரிற் பூட்டிய எழு குதிரைகளும் உன்னைச்சுமந்து இழுத்துச் செல்லும்—(எ-று.) ஸூர்யன் என்னும் சொல்லுக்கு எல்லாவற்றையும் ஒளிபெற விளக்குபவன் என்பது பொருள்; சூரியனது குதிரைகள் எழாம். 'ரதஸ்யைகம்சக்ரம் சரணவிகலாஸ் ஸப்ததுரகாஸ்ஸாரதிரபி.' என்பது கருதத்தக்கது.

9. சூரன், றன் பெருந்தேரின் புகல்விய
ராருந் தூய்மை பணைந்த வடவைகள்
கூருந் தேரிற் றுமாகவே கூடுறு
பேரினேழினைப் பூட்டியுலவுவான்.

(இ-ள்.) (எல்லாவற்றையும் தொழிற்கண் ஊக்குவோனாகிய) சூரியன், தனது பெரிய தேரின் புத்திரிகளும், பரிசுத்தத்தோடு கூடியவைகளும், தனது தேரிற்றாமே பூட்டிக்கொள்ளும் சிறப்புவாய்ந்தவைகளுமான பெண் குதிரைகளேழினையும் தன்றேரிற் பூட்டித்திரிவான்—(எ-று.) ஸூர: ஸர்வஸ்யப்ரேரக: என்பார் சாயணர்.

(வேறு.)

10. இருடிணிந்த வவ்விடத்தினின் மேலெழுந் துயர்ந்தே
யிருள் கடிந்திடுஞ் சோதியை யெழிலுற நோக்கி

மண்டலம் 1. சூக்தம் 48.

வாமுபார்த நற்கடவுளர்க்கட் டாக்கடவு,
டாஞ்சிறந்த சோதியை யுறுஞ் சூரியற் சார்ந்தாம்.

(இ-ள்.) (அநட்டாதாக்களாகிய நாம்) இருட்டு நிறைந்த விடத்திற்கு மேல் இருளை நீக்கும் ஜோதியைப் பார்த்தவர்களாய்த், தேவர்களிற் சிறந்த தேவனாகிய உத்தம ஜோதியோடு கூடிய சூரியனை யடைந்தாம் —(எ-று.) இம்மறை உத்வயம் தமஸஸ்பரி......... அகன்மஜ்யோ திருத்தமம்.' என்றது.

இனி வரும் 3 மறைகளும் பாசநாசனத்துக்கும், ரோக நிவாரணத்திற்கும், விஷ நிவாரணத்திற்கும், புக்தி முக்தி பலப்பிரதத்திற்கும் உருச் செபிக்கக் கூடிய மந்திரங்களாம். ஏன்? பிரஸ்கண்வன் தனது தோலிற் றோன்றிய வியாதியை நிவர்த்தித்துக் கொள்ளுவதற்காகவே இம்மூன்று மந்திரங்களாலும் சூரியனைத் துதித்தான். அச்சூரியனும் அவனது நோயை மாற்றினன். அதனால் இம்மூன்று செய்யுட்களாலும் சூரியனை உபாசிப்பவர்கள் ரோகம் நீங்கிச் சுகப்படுவார்கள்—என்பது சௌனகர் அநுக்ரமணிகையிலுள்ளது.

11. இன்று நீயெழுந், தநுகுலச் சோதியை யுடையோய்,
நன்று மந்தரமீதுசென் றெதிர்ப்படத் தோய்ந்து
கன்று நோய், நிறங்கவர்வ, தென்னெஞ்சினுட் புகுந்து
நின்ற வேதனை, சூரிய,நேடியே யழிக்கல்.

(இ-ள்.) (மித்திரமஹனே!) எல்லாருக்கும் அநுகூலத்தைத்தரும் சோதியையுடையவனே! சூரியனே! நீ இன்றைக்கு உதயமாய் அந்தரத்தின் மேற் சென்றேறி யாரும் பார்க்கும் வண்ணம் உயர நின்று எனது நிறத்தைக் கவருகின்ற இதய ரோகத்தைத் தேடி யழிப்பாயாக —(எ-று.) ஸூர்யன் ஸர்வஸ்யப்ரோகன் என்பது மேல் 9ம் செய்யுளில் கூறப்பட்டது. மித்ரமஹன் என்பதற்கு மித்திரர்களால் பூஜிக்கப்படத் தகுந்தவன் என்பது ஓர் பொருள். ஈண்டு ஸர்வேஷாம் அநுகூல தீப்தி யுக்த: என்பார்சாயணர். மித்திரர்கள் நிறைந்தவனே யென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith.)

12. என்னுடம்பினினெழில்லினையழிக்குமஞ்சளினைத்
தன்னுசாரிகைகிளியெனும்பறவைவாய்த்தோய்ப்பம்
பின்னுமென்னெழில்பேர்க்குமிப்பிங்கலவருண
மன்னுநல்லரிதாலமாந்தருவின்மாற்றுவமே.

(இ-ள்.) என் உடம்பின் அழகைக்கெடுக்கின்ற மஞ்சள் நிறத்தைச் சாரிகை (நாகணவாய்ப்புள்), கிளியென்னும் பட்சிகளிடத்து நிலைக்கச் செய்வோம். இன்னும் அப்பிங்கல நிறத்தை ஹரிதால விருட்சத்தினிடத்துப் பொருந்தும்படியாகவும் செய்வோம்—(எ-று.) சாரிகை, நாகணவாய்ப்புள் இந்நோய் காமாலையென்றும், பண்டைக்காலத்து ரோமர்களும் (Vide Pliny H N. XXX. II) இவ்வியாதி Starling என்னும் பட்சியைப் பார்ப்பதால் விலகுமென்றும், அவ்வியாதிக்காரன் அப்பட்சியைப்பார்த்தால் அவன் சாவதற்குப் பதிலாக அதுசாகுமென்று நம்பியிருந்தார்களென்றும், மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர்.

13. அதிதிபுத்திரனூர்ந்ததன்முழுவலியோடு
உதயமேறியென்றன்னையிங்கொறுத்திடுநோயா
மதிபகைவனைப்போறவழித்தனனினியான்
மதிசெருக்குமப்பகைவனைமதித்தொன்றும்புரியேன்.

(இ-ள்.) அதிதி புத்திரனாகிய ஆதித்தியன் (சூரியன்) தனது முழு வலிமையையுங்கொண்டு உதயமாகி, என்னை இம்சிக்கும் வியாதியாகிய பகைவனைப் போறவழித்தான். இனி நான் அவனை யொன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

51. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 1.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அங்கிரஸன் புத்திரன் (இந்திர ஸமானமான) ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 14-15 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. பலர்போற்றுமத்தகரையிருக்குவக்குமிந்திரனைப்பண்பார்செல்வச்
சலநிதியைமனிதருக்கென்றருளுதவிவான்கதிரிற்சாலவோங்கு
நலகவின்கொள்விப்பிரனைத்துதித்துநனிகளிப்பூட்டல்;நமக்கு
வேண்டும்
பலபோகமளிப்பதனிற்சிறந்தோனையருச்சித்துப்பரவனன்கே.

(இ-ள்.) எல்லா யஜமானர்களாலும் அழைக்கப்படும் அவ்வாட்டுக்கடாவும், இருக்குக்களை (ஸ்தோத்திரங்களை)க் கேட்டு ஆநந்திப்பவனும், செல்வமெல்லாம் பொதிந்த சமுத்திரம் போன்றவனும், மனிதருக்கருள் புரிந்து ஆகாசத்தில் சூரிய கிரணங்களோங்குவதுபோலச் சிறந்தோங்கும் விப்பிரனும் (மேதாவியும்) ஆன இந்திரனைத் துதித்து அவனுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணுவீர்களாக. நமக்கு இவ்வுலகத்து வேண்டிய பலசுகங்களையும் தருவதிற் சிறந்தவனைப் பூஜிப்பீர்களாக—(எ-று.) தகரென்றது, கண்ணுவ புத்திரனான மேதாதிதியின் யாகத்தில் ஆட்டுக்கடாவுருவாக வந்து இந்திரன் சோமபானஞ் செய்தான் என்பதை முன்னிட்டு. அ, பண்டறிசுட்டு. அப்பொழுது அவ்விருடி நீ மேஷமென்று கூறினார். அதனால் ஆட்டுக்கடாவென்றது ஈண்டு இந்திரனைக்குறித்தது—சாயணருரை. மேஷம் என்னும் பதத்திற்குச் சத்துருக்களிடத்துப் பொறுமைகொள்வது என்பது பதப்பொருள்.

2. துணையெனநின்றெழுமியவர்திறமையுளோரிருபுக்கடோய்ந்து
மத்தம்,
இணையிலொளியந்தரமுற்றும்பரப்புமிந்திரனை,யெண்ணிக்காக்குங்
குணமுளனைத்,தற்சூழவலியியைத்துச்சிறந்தவனைக்,கூர்ந்திரந்தார்;
பணியொலி,யச்சதக்கிருதுவெற்றிக்கென்றவருட்டப்பாந்ததன்றே.

(இ-ள்.) துணையாக நின்றவரும், திறமை (வலிமை) வாய்ந்தவருமான ரிபுக்கள் (அல்லது சாயணர் மதப்படி மருத்துக்கள்) மதம் பொருந்தி, அந்தரிட்சமுழுவதும் தனது காந்தியைப் பரப்புபவனும், நற்குணமுள்ளவனும், வலிமை மிகுந்தவனுமான விந்திரனை (விருத்திரவதஞ் செய்யும்படி) வேண்டினார்கள். (அன்பும் ஸத்தியமும் நிறைந்து) அவர்கள் வேண்டிய அவ்வொலியானது, சதக்கிருது பகைவரைக் கொல்வதற்கு வேண்டிய

பலத்தையளித்து வியாபித்தது—(எ-று.) ரிபுக்கள் என்பதற்கு மருத்துக்கள் என்பது நிருக்தப்படி வந்த பொருளாம். உரு பாந்தி ஒளியோடு கூடியவர் மருத்துக்கள் என்பார் யாஸ்கர். இந்திர தேஜஸே துவாதச (12) ஆதித்தியர்களின் ஒளி விசேஷங்களாம் என்பது சுருதி.

3. அங்கிரசனுக்காகப்பசுக்குகையைத்திறந்தனையா;லத்திரிப்பேர்
பொங்கிருடியசுரர்வாயகப்படாதோடவெனப்புரிந்தாய்நூறு
மங்கலநும்வாயில்களை;விமதனுக்கென்றன்னமொடுமருவுஞ்செல்வ
மிங்களித்துவெற்றிபெறப்பிறர்போற்றுங்குலிசமடைமெடுத்தாய்
போரின்.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) அங்கிரஸனுக்காக (பணிமுதலிய வசுரர்களால்) அடைக்கப்பட்ட பசுக்குகையைத் (நீர் நிறைந்தமேகத்தை என்றபடி) திறந்துவிட்டாய். அத்திரியென்னும் ரிஷி அசுரர்களது பீடையிலகப்பட்டுக் கொல்லாதபடி நூறு மார்க்கங்களை யேற்படுத்தினாய். விமதனுக்கு அன்னமும் செல்வமுமளித்து, ஜயம் பெறும்படி பிறருக்துதிக்கும் வச்சிரகர்த்தனத்தை யவனது போரிற் செய்வித்தனை. (வச்சிரத்தால் அவனைக் காத்தனை)—(எ-று.) அதனால் உன் மகிமை வர்ணிக்குந் தரத்ததன்று என்றபடி., அங்கிரஸன் ஸப்தரிஷிகளில் ஒருவர், விமதன் ஓர் ரிஷி, இவன் புருமித்திரனது மகளைக் கல்யாணஞ் செய்துகொண்டவன். அதற்கு அசுவினிகள் உதவினார்கள் (மண். 1, சூக். 112, செய். 19.)

4. வெள்ளமதைபடைத்துவைத்தமுகிலினையுந்திறந்தனையால்விழைந்து தானு
வுள்ளமிகும்வசுவினையப்பருப்பதத்துக்கைக்கொண்டாய்;ஓங்குமுன்பி
னெள்ளரியவிருத்திரனை,யிந்திரனே,கொன்றிட்டாயென்றபோது
கொன்றுமொளிச்சூரியனையகிவாய்மீட்டாகாயங்கொளுவித்தாயே.

(இ-ள்) இந்திரனே! வெள்ளத்தை நிறைத்து வைத்திருந்த மேகங்களைத் திறந்துவிட்டாய். தானுவென்னு மசுரமாதா பெற்றதால் இம்சையைத் தருகின்ற செல்வத்தைப் பர்வதத்தினிடத்திலிருந்து கைக்கொண்டாய். உன் வலிமையினால் விருத்திரனைக் கொன்றாய். பிறகு அகிவினாற் சூழப்பட்டிருந்த சூரியனை மீட்டு விண்ணிடத்தில் ஒளியோடு நிறுவினாய்—(எ-று.) அகி, விருத்திரன், நீர் கொண்ட கருமேகம்.

5. அவிக்கான வன்னமதைத்தம்வாய்க்கணளித்தொழுகுமசுரர்,மாயை
தவச்சார்ந்தோர்தமையுனதுமகாமாயைவலிகொண்டுதளரச்செய்தாய்
புவிக்கானவீரவுளச்சேவகனே,பிப்புருவின்புரத்தைப்பேர்த்தே
அவக்யாதிதாசர்களுமடைந்தழியவிரிஜிச்வானனைக்காத்தாயே.

(இ-ள்) (இந்திரனே!) ஹவியன்னத்தைத் தமது வாயிற் போட்டுக்கொள்ளும் மாயை மிகுந்த அசுரரை யுனது பெரிய மாயையால் (ஞானத்தால்) வலி கெடும்படி செய்தாய். யஜமானர்களைக்காக்கும் வீரத்தன்மை பொருந்திய மனத்தோடு கூடியவனே! நீ பிப்புருவின் கோட்டையை யழித்து, தாஸர்க ளவமானத்தை யடையும்படி செய்து ரிஜிச்வானனைக் காப்பாற்றினாய்—(எ-று.) பிப்புரு ஓர் அசுரன் மழையைப் பெய்யவிடாதபடி தக்கும் மேகங்களே அவனது கோட்டைகள் என்பார் மேஹுட்டாசிரியர்.

விருத்திரன், அஹி, சுஷ்ணன், நமுசி, பிப்ரு, சம்பரன், உரணன் இவர்கள் அசுரர்கள். வறட்சியை யுண்டுபண்ணுவோர். தேவர்களை யிம்சிக்கக் கருதுவோர். இவர்கள் விருத்திரனோடு சேர்த்து எண்ணப்படுவர். விருத்திரனாதியர் என்று மண். 1, சூக் 5, செய். 8இல் கூறப்பட்டவர்கள் இவர்களே. ரிஜிச்வான், ரிஜிச்வானன் ஒரு ரிஷி.

6. சுட்டுணனைக்கொல்லுகையிற்குற்சனையுமிரட்சித்தாய்,
தோய்ந்தவானி
லட்டியிலாப்படைக்கிரையாச்சம்பரனையதிதிக்குவற்காமாய்த்தாய்,
மட்டடையாவலிபெருகுமர்ப்புதனைக்காலடியின்மதித்துத்தேய்த்தா
யொட்டலராந்தாசர்களைக்கொல்லுதற்கேபண்டிருந்திங்குதித்தாய்
மன்னே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) சுஷ்ணனைக் கொல்லும் செய்கையினால் குத்ஸரிஷியைக்காத்தனை, அதிதிக்குவனுக்காகச்சம்பராசுரனைக்கொன்றனை, மிக்க வலிமை பொருந்தி யோங்கிய அர்ப்புதனைக் காலால் மிதித்தழித்தனை, எப்பொழுதும் தஸ்யுக்களைக் கொல்லுவதற்காகவே நீ யுதிக்கிறாய்—(எ-று.) குத்ஸன் மண். 1, சூக். 94, 95, 96, 106 முதலிய சூக்தங்களைக் கண்ட ரிஷி. அதிதிக்வன் திவோதாஸன் என்னும் வள்ளலின் மற்றொரு பெயர். சுஷ்ணன், சுட்டுணன். சுட்டுணனும், சம்பரனும் அசுரர்கள். மேல் 5ம் செய்யுளின் உரையைப் பார்க்க. தாசர், தஸ்யுக்கள், கள்வர்கள். இவர்கள் பூர்வ குடிகளாகிய காட்டு மனிதர்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

7. உன்னுடையபலமுழுதுமுனக்குள்ளேதுதைந்துளதா,லுன்ற
னுள்ளந்
துன்னுறநற்சோமமதைப்பருகுவதின்மகிழ்வுறுமாற்,சுகத்தே
யுன்கை
மன்னுறுமுன்வச்சிரமெங்களுக்கெல்லாந்தெரிந்ததே,மதியார்
தங்கள்
தொன்னுறுமாண்மைகளையெலாமதுகொண்டுதண்டித்துக்
குறைப்பாய்மன்னே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) உன்பலமுழுதும் உனக்குள்ளேயே நெருங்கியுள்ளது. உன் மனம் சோமபானஞ் செய்வதில் மகிழ்ச்சியடையும். உன் கையிலுள்ள வச்சிராயுதத்தைப்பற்றி எங்களுக்கு முன்பே தெரியும். அதனுதவியினால் சத்துருக்களின் ஆண்மைகளை யெல்லாம் கெடுப்பாயாக —(எ-று.)

8. ஆரியரையவர்க்கிடுக்கண்விளைக்கின்றதாசர்தமையறிவாய்நன்கே;
சீரியரல்லாதவரைநனியொறுத்துத்தருப்பைவிரிசிறப்பினோன்மாட்
டேருடனேவசப்படுத்தல்;துடுக்குளரைக்கண்டித்தேயெழிலார்யாகம்
பாரியலத்தூண்டுக;வெக்கியத்தின்சீர்யாவையுமேபகர்வேன்
வேட்டே.

(இ-ள்) (இந்திரனே!) அநுட்டாதாக்களாகிய ஆரியரையும், அவர்களுக்குத் துன்பத்தைத்தரும் தஸ்யுக்களையும் உனக்கு நன்றாகத் தெரியும். கர்ம விரோதிகளுக்கு இம்சையை வருவித்துத், தருப்பையை விரிக்கும் யஜ

மாவினது வசத்தே அவர்களை ஒப்புவிப்பாயாக. துடுக்குள்ள துஷ்டர்களைக் கண்டித்து உலகத்தில் யாக கார்யம் நடக்கும்படி தூண்டுவாயாக. ஸ்தோதாவாகிய நான் யக்ஞத்தினிடத்து உன் சீரையெல்லாம் விரும்பிக் கூறுவேன்—(எ-று.)

8. விரதமதையநுட்டிப்போர்தமைக்காக்கவிரதமெலாம்விடுத்தோர் தம்மைச்
சாதமுறப்பிடித்துத்துதிப்பவராற்றுதியிலரைச்சயிப்பிப்பானால்;
இரதமுறவோங்கிடினுமின்னுநனியோங்குபவனெட்டிவானிற்
றிரதமுறமிந்திரனைத்துதிவமிரன்மக்குவையைத்தோய்ந்து கொண்டான்.

(இ-ன்.) (இந்திரன்) விரதாநுஷ்டானமுள்ளவரைக் காக்குமாறு விரதமில்லாதவர்களைப் பீடிப்பான் (அல்லது வசப்படுத்துவான்). ஸ்தோதாக்களைக்கொண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்யாதவர்களை நாசப்படுத்துவான். முற்கனவே வளர்ந்தோங்கித் தோன்றினும் பின்னுமதிகமாக வளர்ந்தோங்கி ஸ்வர்க்கத்தையடையு மிந்திரனைத்துதிக்கும் வம்ரன் என்னும் ரிஷி, அவ்விந்திரனால் தடை நீக்கப்பட்டவனாய் யாக ஸம்பாரமாகிய குவியலை யெடுத்துக் கொண்டுபோனான்—(எ-று) வமிரன் வம்ரன் ஒருரிஷி விகநவின் புத்திரன். இவன் பூமியிலுள்ள புற்றின் ஸாரத்தை விசேஷமாகக் குடிப்பவன் என்று சாயணர் கூறுவர். மண். 1 ஸூக் 112. செய் 15ல் இவனை விபாளன் அல்லது மிகக் குடிப்பவனென்று சொல்லப்படுகிறது. ஜகா (Gh) ன என்பதற்கு அழித்தானென்றும் பொருளுண்டு. அதனால் வம்ரன் மகத்தக்கான அன்னக்குவியலை இந்திரனில்லாதபோது அழித்தானென மொழிபெயர்ப்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

10. உசனனெனுமிருடிவலிகொண்டுனக்காவாக்கியவவ்வுரனுங்கீர்த்தி
வசனமுறவலியின்வான்புவியிரண்டும்பேதித்துவயக்கிற்றைய;
யசனநிறையவிதேடிமனவேகவாதனுடையரிகளுன்னை,
விசனமறவருண்மனத்தோய்!வலியென்றுநிறைந்தொழுகிமேவச் சேர்க்கும்.

(இ-ன்.) (இந்திரனே!) உசனாகாவ்யனென்னும் ரிஷி தனது பலத்தினால் உனது பலத்தை யுருப்படுத்தியபோது, அவ்வலிமையும் கீர்த்திவாய்ந்தனவாயிருந்து வலியவாப்பிருதுவிகளை (வானம் பூமியை) இரண்டாகப்பிரித்து நிறுத்திற்று. யக்ஞத்தில் நிறைந்துள்ள அவியைத் தேடி வரும்படி பரிபூரண வலிமை பொருந்திய உன்னை மனோவேகத்தோடு கூடிய வாதனுடைய (வாயுவினுடைய) குதிரைகள் யாகத்தலத்துக்குச் சுமந்துகொண்டு வரும்—(எ-று.) உசனா கவியின் மகன் ஓர் ரிஷி. இந்திரனுக்குப் பிரியமானவன். இந்திரனுக்கு வச்சிராயுதத்தை யுருப்படுத்திக்கொடுத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறான். மண். 1, ஸூக். 121, செய். 12 பார்க்க. இவ்வச்சிராயுதத்தையே த்வஷ்டா செய்து கொடுத்தானென்றும் சொல்லப்படுகிறது 'யஸ்யசுஷ்மாத்ரோதஸீ அப்யஸேதாம்.' என்பது தைத்திரிய ஸம்ஹிதை 1-7-13. எவனது (இந்திரனது) பலத்தினால் பூமிவானமிரண்டும் மாறி மாறித்தெரிகின்றன வென்பது பொருள்.

11. காவியனுமுயனைதுதுநியதனின்மிகக்களித்தகாலைவேந்தன்
குவிமிகவெகிரித்துச்செல்பரிகள்பூட்டியதேர்ச்சார்ந்துநிற்பான்;

மாவலியவ்வுக்கிரனுநெறியொழுகுமேகமதின்மலிநீரோட்டத்
தாவமதையவிழ்த்துச்சுட்டுணன்புரத்தைத்துகளுறவேயழித்தான்
மன்னே.

(இ-ள்.) கவியின் மகனுகிய உசனன் துதித்தபோது சந்தோஷப் பட்டு இந்திரன் வக்கிரகதியோடு கூடிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரிலேறிக் கொள்வான். மிகுந்த வலியோடு கூடி உக்கிரம் வாய்ந்த வன் வழியிற் செல்லும் மேகத்திலிருந்து பிரவகித்துச் செல்லும் (மழை)நீரை யோட விட்டுச் சுஷ்ணனது பெரிய கோட்டைகளைப் பலவிதமாக வழித்தான் —(எ-று.) சுட்டுணன், சுஷ்ணன் எல்லாவற்றையும் வற்றடிப்பவன். ஆவம், ஆபம், நீர்.

12. துளித்தொழுகுஞ்சோமத்தைக்குடிக்கவெனத்தேரோறித்தோய்வாய்
நீயே;
களிப்பிளெடியாமபிடவஞ்செய்சோமமதிற்கழிமகிழ்வுகாண்பாய்
போலத்
துளிக்குமது,சார்யாதன்சார்த்துவதின்மதமதனைத்தோயுமப்போ
தழிக்கலுருப்புகழ்சருவி விண்ணுலகத்துயர்வடைவானணைக்
கின்ருயே.

(இ-ள்.) (இவ்விடத்துக்கௌஷீதகியில் ஒரு கதை சொல்லப்படு கிறது. சார்யாதன் என்னும் ராஜரிஷியின் யக்ஞத்தில் பிருகு கோத்திரத் திற் பிறந்த சியவனரென்னும் ரிஷி அசுவினிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுவந்து ஸோமபானஞ் செய்வித்தார். இந்திரன் அதைக்கண்டு கோபங்கொண்டான். உடனே சார்யாதன் அவ்விந்திரனை யுத்தேசித்துச் சோமம் பிழிந்து கொடுத் தானென்பது.) (இந்திரனே!) நீ சோமங் குடிப்பதற்காகவே தேரேறி வருகிருய். (வேறென்றையும் உத்தேசித்து நீ பிரவர்த்திப்பதில்லை யென்ற படி.) எங்களுடைய ஸோமாபிஷவத்தில் (ஸோமம் பிழியும் கர்மத்தில்) திருப்தியடைவது போலச் சார்யாதன் செய்யும் ஸோம யாகத்திலும் திருப்தியடையும்போது யாககர்த்தாவுக்கு விண்ணுலகத்திலும் நிலையான கீர்த்தியை யுண்டுபண்ணுகிருய்—(எ-று.) சார்யாதன் வைவஸ்வதமநுவின் புத்திரனுகிய சர்யாதியினுடைய மகன், சர்யாதியெனினும் சர்யாதனெனி னும் ஒன்றே. மண். 1, சூக். 112, செய். 17ஐயும் பார்க்க.

13. சொற்சந்தமிகுந்தவன்கட்சிவானன்சோமமதைத்தோய்ப்போனுக்
கென்
றற்சந்தக்கூந்தலணிபேதைவிருசயைதன்னையளித்தாய்வேந்தே;
மற்சந்தக்கருமத்தோய்வருஷணச்வன்மகள்மேனைமதித்தாளுய்நீ;
சொற்சந்தம்படச்சவனத்தேன் ஜமிவ்வுன்செயலெல்லாந்துதிக்கற்
பாற்றே.

(இ-ள்.) (இவ்விடத்துப்பின்வருவது சொல்லப்படுகிறது.) [அங்க ராஜன் ஒருநாள்தன் ஸ்திரீகளோடு கங்கையில் ஜலக்கிரீடை செய்தான். அச்சமயத்தில் தீர்க்கதமனென்னும் பேருள்ள ரிஷி, தன் மனைவியினுலும், பிள்ளைவேலைக்காரர்களாலும்(துர்ப்பலத்தினுல்இவருலொன்றும் செய்யமுடி யாதென்று) துவேஷத்தினுல் கங்கையில் தள்ளப்பட்டான். அந்தரிஷி ஒரு ஓடத்தினுதவியினுல் அங்கராஜன் கிரீடித்துக்கொண்டிருந்த இடத்துக்கு வந் து சேர்ந்தான். அந்தராஜனும் ஸர்வக்ஞனுன அந்த ரிஷியை யெடுத்து,

'பகவனே! எங்களுக்குப்பிள்ளையில்லை. இவள் பட்ட மகிஷி. அவளுக்கு ஒரு குழந்தை பிறக்கும்படி செய்க.' என்று வேண்டிக்கொண்டான். அவனும் அப்படியே யாகட்டுமென்றான். அம்மகிஷியும் ராஜாவைப்பார்த்து அப்படியே யென்று சொல்லி,'இவன் வயது முதிர்ந்த கிழவன், ஜுகுப்ஸிதன், (நிந்தைக்குள்ளானவன்) எனக்கு யோக்கியனல்லன்.' என்று எண்ணித் தன் தாஸியாகிய உசித்தென்பவளை அவனுக்களித்தாள். அவளும் ஸர்வக்ஞனை வவ்விருடியின் மந்திர பலத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு ரிஷிபத்தினி யானாள். அவளிடத்திற் பிறந்தவன்றான் கட்சிவானென்னும் ரிஷி. அவனே ராஜ புத்திரனானான். அவன் அநேகவிதமாய் ராஜஸூயம் முதலிய யாகங்களைச்செய்து இந்திரனை ஸந்தோஷப்படுத்தினான். அவ்விந்திரனும் இக்கட்சிவானனுக்கு விருசயை(Vrichaya)என்னுந்தருணியைமனைவியாகத் தந்தான்.] இந்திரனே!அழகிய ஸதோத்திரங்களால் உன்னைத்துதிக்கும் கட்சீவானது ஸோமபான யாகத்தே திருப்தியடைந்து அவனுக்கு விருசயை யென்னும் பெண்ணைக் கொடுத்தாய். சோபன கர்மத்தோடு கூடியவனே! விருஷணச்வனது புத்திரியாகிய மேனையென்னும் கன்னிகையாக நீயே யானாய். உனது ஸவனங்களிலெல்லாம் உன்னுடைய இந்தச் செய்கைகளைத் துதிக்கவேண்டும்--(எ-று.) சாட்யாயனியில் இந்திரனை 'நீ விருஷணச்வனுடைய (மகள்) மேனையானாய்.' என்று கூறியிருக்கிறது கட்சீவான் என்றபதத்துக்கு குதிரை கட்டும் கயிற்றோடு கூடியவன் என்பது பொருள் என்பார் யாஸ்கர். கட்சீவான் என்னும் பேரைப்பற்றி மண். 1, சூக். 18, செய். 1, உரையில் நோக்குக.

(வேறு.)

15. தனமிலான் றுணைத்து மேலோன் றன்னுறு காப்பாம் வாயி
லினமுறு தூணே போல விந்திரன் பச்சிரர்க
ளினமெலாந் துதிக்கப் பெற்றே; யெண்ணும் பொன்பசுத்தேர்மாவு
மனமிசைப் படைத்த வேந்தன் மற்றையோர்க் கவனே யீவான்.

(இ-ள்.) பஜ்ரகோத்திரத்தர்களாகிய அங்கிரஸர்களாற் றுதிக்கப் பெற்ற இந்திரன், வாசற்படியின் தூணைப்போலத், தனமில்லாதவனாகிய குணோத்தம யாக கர்த்தாவுக்குத் துணையாக நிற்பான். தனத்தைத்தருபவனாகிய வவ்விந்திரனே, குதிரை, தேர், பசு, மற்றத்தனங்களை யிச்சித்தவைக்கு மற்றவர்களுக்கும் (யதேஷ்டமாகக்) கொடுப்பான்--(எ-று) பஜ்ரகோத்திரம் புராதனமான கோத்திரம்; அங்கிரஸ கோத்திரமும், அதுவும் ஒன்றாகக் கருதப்படும். தூணேபோலத் தன்னுறு காப்பாம் என முடிக்க.

15. இத்துதி சுயமாச்சோதி தோய்ந்த விந்திர வொன்னுரைச்
சத்தியமாக வாட்டும் பலத்தினைச் சமத்தினேய்ந்த
சுத்த வீரப்படைஞர் தொக்க வாண்டகை யுனக்கென்
றோத்தது; உன்னகத்தியாங்க ளொண்மதிச்சுதரின் வைகல்.

(இ-ள்.) ஸ்வயஞ்சோதியோடு கூடிய விந்திரனே! பகைவரை நிச்சயமாக விம்சிக்கும் பலத்தை யுத்தகளத்திலடைந்த சத்தவீரர்களோடு கூடிய ஆளையாகிய உன்பொருட்டு இத்துதி கூறப்பட்டது. உன்னாலளிக்கப்பட்ட வீட்டில் யாங்கள் வித்வான்களாகிய புத்திரர்களோடு தங்கியிருக்கட்டும்

—(எ-று.) மூலத்தில் ஸூரிகளோடு என்றுள்ளது. அதற்கு ஞானவான்களான ரித்விக்குக்களோடு யாங்கள் தங்கியிருக்கட்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

வருக்கம் 11.

52. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 2.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்; ஜகதி, 13, 15 த்ருஷ்டுப்;
தேவதை: இந்திரன்.

1. போற்றுங்களத்தகரைத்,துறக்கவொளியறிபவனைப்,பொருளீவோனை
நூற்றுவர்கள்துதியாளரகலாதுபின்றொடர்ந்துநுதியாற்போற்ற
வேற்றவனை;வேகமுறுகுதிரையென,வெம்மையிவண் வேண்டிக்காப்பா
ளுற்றுவெளத்தேராகுமிந்திரற்காச்சூழ்துதிகளவனைத்தின்றே.

(இ-ள்.) ஸ்வர்க்க வொளியாகிய சூரியனையறிபவனும், பொருளைத் தருபவனும், நூறுபேர் ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்கள் எப்பொழுதும் போற்றிப் பின்றொடர்பவனுமான அம்மேஷத்தை (அத்வர்யூக்களே!) நன்றாக வணங்குவீர்களாக. (நூறுகுதிரைகளோடு தோன்றும்) ரதமாகிய அவ்விந்திரன் வேகமாக வருங்குதிரையைப்போல வந்து எம்மைக் காக்கும்படி ஹவனத்தில் (யாகத்தில்) அவனைச் சூழுந்துதிகளையான் செய்வேன்—(எ-று.) தகர்—மேஷம் ஆட்டுக்கடா இந்திரனைத் தகரென்றது மண். 1 சூக்தம் 51 செய் 1 உரையைப் பார்க்க. ஈண்டு பின்றொடரும் நூற்றுவரையும் நூறு குதிரைகளாகவும் இந்திரனைத்தேராகவும் உருவகப் படுத்தினர். அவனம் ஹவனம் என்பதன் சிதைவு, யாகமென்பது பொருள். அத்வர்யு, ஹோதா உத்காதா இவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 7 செய். 1 உரையிற்பார்க்க.

2. சோமபானஞ்செய்துமதமேறி,யிந்திரனும்,தோயமாற்றில்
வாமமுறவோடாதுதகைத்தவனும்விருத்திரனைவாட்டி,நீரை
யேமமுறக்கீழ்வீழ்த்தி,யங்நீர்க்கண்மலையெனவேயியங்காதோங்கிச்
சேமமுறவாயிரமாந்துணையளிப்போன்வலிபெருகிச்சிறந்தானன்றே.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கணக்கான உதவிகளைப்புரியும் இந்திரன் சோமங் குடித்துச் சந்தோஷத்தை யடைந்து, ஆற்றில் நீரோடாதபடி தடுத்த விருத்திரனைக்கொன்று, நீரைக் கீழ்நோக்கி விழும்படி செய்து, யந்நீரின் மத்தியில் மலைபோல அசையாமல் நின்று பலத்திற் சிறந்தோங்கினான்—(எ-று.)

3. தடைசெய்வோர்தமைத்தடிப்போனுனந்தமுறைமூலஞ்சார்ந்தமதத்தந்
தடையின்றியோங்குபவன்வான்மடிமேல்வியாபிக்குந்தன்மை வாய்ந்தோன்
கடையெய்தாத்தனத்தோனுமிந்திரனை ஞானியரிற்கன்மவீறு,
மிடைபுந்திகொண்டவழைப்டேனனத்தையவன்பூரணமாய்மிடைப்பா னன்றே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 52.

(இ-ள்.) தடைசெய்து நிற்குஞ் சத்துருக்களைத் தடுப்பவனும், ஆநந்தத்துக்குக் காரணனும், மதம் வளர்ந்தவனும், மேகத்தின் மடியின்மேல் பார்த்து செல்பவனும், குறையாத செல்வத்தோனுமாகிய இந்திரனை, மேதாவிகளாகிய ரித்விக்குக்களோடு கூடிக், கன்மத்துக்கு யோக்கியமான புத்தியோடு கூவுவேன். (ஏனெனில்) அவன் அன்னத்தை (எங்களுக்கு)ப் பூரணமாக நிறையச் செய்வான்—(எ-று.) வான்மடி யென்றது மேகத்தில் நிறைந்த நீரை. ஞானியரின், ஞானியரோடு.

4\. சமுத்திரத்தையாக்குநதிக்கூட்டந்தந்நீர்கொண்டச்சமுத்திரந்தை
யமைத்தலெனக்குசையிடங்கொள்சோமமுமவ்வாகாயத்தமர்ந்த
வேந்தை
யிமைப்பொழுதினிரப்பு;மகிவதைப்போன்மாட்டணியங்கமியைந்
தோர்,யாருங்
குமைத்தலுருநடையாளர்,பகைவாட்டுமுதவியினர்கூடிநின்றார்.

(இ-ள்.) ஸமுத்திரத்தை நதிக்கூட்டங்கள் தமது நீரைச்சுமந்துகொண்டோடி நிரப்புவது போலத், தருப்பையிலொழுகுஞ் சோமத்துளிகள் ஆகாயத்துள்ள இந்திரனைப் பூரிப்பிக்கும். விருத்திரவதஞ்செய்யு மவன்பக்கத்தில், அழகான் அவயவத்தோடு கூடியவரும், ஒருவராலுந் தடுக்கமுடியாத நடையுள்ளவர்களும், பகைவரை வாட்டுபவருமான உதவியாளர்கள் (மருத்துக்கள்) சேர்ந்து நின்றார்கள்—(எ-று.) வேந்து, இந்திரன்; உதவியினர் ஈண்டு மருத்துக்கள் ஸநய: என்பது வடமொழி. சமுத்திரம் நதிகளுக்கு நாயகனும். 'ஸமுத்ராய, வயுநாய, ஸிந்தூநாம்பதயேநம:' என்பார் பிறரும்.

5\. மழையுதவாவிருத்திரனைமதமணைந்துபோராடிமாய்த்தவேந்தை,
விழையுதவிபுரிவோர்கள்கீழ்நோக்கின்வேகவதிவிழையச்சேர்ந்தார்
கழுமலுறுசோமத்தாற்கழிதணிவுகொண்டுவலன்கழியப்பேதித்
தெழுகுலிசவிந்திரனுந்திரிதனெழுந்ததுபோலவெழுந்தபோதே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைக் கையேந்திய இந்திரன் சோமபானத்தால் துணிவுகொண்டு வலனென்னு மசுரனை வதைத்துத், திரிதன் அநாயாஸமாக வெழுந்ததுபோல வெழுந்தவப்பொழுது, மழைபெய்யாது தடுத்து நின்ற விருத்திரனை மதத்தையடைந்து கொன்ற வவ்விந்திரனுக்குப் பக்கத்தில், உதவியாளர்களாகிய (மருத்துக்கள்) கீழ் நோக்கிச்செல்லும் நீரோட்டத்தைப் போல வேகமாயோடி அவனுக்குத் துணையாக நின்றார்கள்—(எ-று.) உதவியாளர்கள் மருத்துக்களென்பது மேல் 4ம் செய்யுளினுரையிற் சொல்லப்பட்டது. வலன் ஓரசுரன். மண். 1, சூக். 11. செய். 5 நோக்குக. மேகங்களாகிய பசுக்களை ஒரு குகையிலடைத்து வைத்து வறட்சியை யுண்டுபண்ணும் அசுரனிவன். இவனைக் கொன்று இந்திரன் வலாரி யென்னும் பெயர் பெற்றான். திரிதன், த்ரிதன் ஒரு இருடி. நீர் வேட்கையால் ஒரு கூபத்தில் இறங்கித் தண்ணீர் குடிக்கும்போது அசுரர்கள் இவனிறங்கியிருந்த கூபத்தைக் கல்லால் மூடிவிட அவன் அதனை லட்சியஞ் செய்யாமல் அநாயாஸமாக மேலே வந்தானென்பது கதை. மேல் மண். 1, சூக். 105 நோக்குக. விருத்திரன், அகி, இரண்டும் ஒரு பொருளன. மண். 1. சூக். 33 நோக்குக. மேகநீரைப் பெய்யாமற் றடுத்துவைப்பவன் விருத்திரனென்னும் அசுரன். கழுமலுறல், நிறைதல்.

வருக்கம் 12.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

6. மாற்றலனைவென்றவொளியுனைச்சூழ்ந்த,துன்வலியுமாகமோங்கிற்,
றேற்றமழைசுருட்டியவ னந்தரத்தின்மேலிடத்தேயேய்ந்து
சாய்ந்தான்,
மாற்றரியவலியுடையோன்விருத்திரன்றன்வன்கதுப்பில்
வச்சிரத்தை
யேற்றெறிந்திங்கிடிமுழங்கி,யிந்திரனே,யவன்வலிநீயிறுத்தவன்றே

(இ-ள்.) இந்திரனே! தடுக்கமுடியாதவலியுள்ள விருத்திராசுரனது கன்னத்தின்மேல் வச்சிராயுதத்தையெறிந்து பேரொலியோடு நீ யவ்விருத்திரனது வலியைக்கெடுத்தபோது, பகைவனைச்செயித்த அந்தப் பிரகாசமானது உன்னைச்சூழ்ந்து நின்றது; உனது பலமும் வானிற் பரந்து நின்றது; மழை நிறைந்த மேகத்தைப்பெய்யாது தடுத்து நின்ற அவ்விருத்திரனும் அந்தரிட்சவுலகத்தின்மேல் சாய்ந்து விழுந்தான்—(எ-று.) சாய்ந்தானென்பதைச் சாய்ந்தோனென்ன மாற்றிச் சாய்ந்தவனும், வலியுடையோனுமான விருத்திரனது கதுப்பிலடித்து அவன் வலியை நீ முடித்தபோது, ஒளியுனைச் சூழ்ந்தது, உன்வலிமாகமோங்கிற்று எனக்கொளலும் ஒன்று.

7. இந்திரனேயுன்மகிமையோங்குவிக்கும்பிராமணங்க,ளிழியுநீர்க்கால்
சுந்தரமாக்குளநிரப்புங்கணக்கெனவே,யுன்னிடத்துத்தோயு;மின்னு
மந்தரத்தோர்தங்கொல்லன்றுவட்டாவுமதிகவலியார்ந்தசம்ப
ந்துமுனதொண்வலிமைக்கேற்றபடிகூராக்கினாட்டினனே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது பெருமையை யுயர்த்தும் பிராஹ்மணங்கள், (ஸ்தோத்திர சஸ்திர ரூபமாயுள்ள மந்திரங்கள்) நீர்க்கால்வாய்கள் குளத்தை நிரப்புவது போல, உன்னையடைந்து உன் பெருமையை நிறைக்கும். தேவர்களது கொல்லனாகிய துவட்டாவும் உனது வலிமைக்குத் தக்கபடி வச்சிராயுதத்தைக் கூராக்கிக்கொடுத்தான்—(எ-று) துவட்டா, தேவக்கொல்லன் மண். 1, சூக். 13, செய். 10 நோக்குக. சம்பம், குலிசம், வச்சிராயுதம். அந்தரத்தோர், தேவர்கள்.

8. படைத்தொளிருங்கிருதுவெழிலிந்திரனே,யரிகளுடன்பண்பார்நீர
மடைத்தொழுகும்விருத்திரனையதஞ்செய்துமனிதருக்கென்றவை
யோடச்செய்
தெடுத்தனையாற்கரங்களினில்யக்குலிச;மதுவன்றியாரும்பார்க்க
விடுத்தனையாற்சூரியனைவானிடத்தேயொளியோடுமிளிர்வா
னின்றே.

(இ-ள்.) சம்பாதித்த கிருதுவோடு (ஞானத்தோடு அல்லது கர்மத்தோடு) கூடிய விந்திரனே! உன்னுடைய குதிரைகளோடு ஜலங்களையடைத்து வைத்த விருத்திரனையதஞ்செய்து மனிதருக்குபயோகமாகும்படி அச்சலங்களையோடவிட்டு இரும்பினாலான வச்சிராயுதத்தைக் கையிலெடுத்தாய். அதுவன்றி வானிடத்தில் எல்லாருங் காணும்படி சூரியனைப் பிரகாசத்தோடு நிறுத்தினாய்—(எ-று.) கிருது, கர்மம், அல்லது ஞானம். அரி, குதிரை, நீரம் வடமொழி, நீர் என்பது பொருள்.

9. பெருமையுளோர்சுயஞ்சோதிப்பலமமைந்தவுக்தமதைப்பிறங்கு
விண்டோ
யருமைபெறவேறவதைப்பயமிர்க்கவெடுத்தனர்சாலார்ந்தமாந்தர்க்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 52.

குரிமைபெறாலமியும்போரதனிலிந்திரனேடுற்ற,மிக்குத்
தருமுதவிமருதர்,நார்த்துதிபெறுவோர்,மதத்தொடுவான்சார்ந்த
போதே.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு நன்மையைத்தரும்ஸங்கிராமத்தில் (யுத்தத்தில்) இந்திரனுக்குத் துணையாகவென்று, உதவியளிப்பவரும், மனிதராற் போற்றப்படுபவருமான மருத்துக்கள் மதத்தை யடைந்தவர்களாய் விண்ணிடத்திற் கூடி நின்றபொழுது, பெருமைவாய்ந்த ஸ்தோதாக்களாகிய யஜமானர்கள், விருத்திரனிடத்துண்டான பயமான துதங்களை வலித்திழுக்க, (ஸந்தோஷத்தைத்தரும்) ஜோதியோடு கூடியதும், (சத்துருக்களைக் கொல்லும்) பலத்தைப்பெற்றதும், விண்ணை நோக்கிச்செல்லுவதுமான உக்தத்தை யவனுக்காகச் செய்தார்கள்—(எ-று.) 'அவ்வுக்தத்தின்றுதியைக் கேட்டு இந்திரன் விருத்திரனைக் கொல்லவெழட்டும்' எனக்கூட்டுக வென்பார் சாயணர்.

10. பலமாரும்வானுலகுமவன்முழக்கத்தலமந்துபயந்தோடிற்று;
நலமாருஞ்சோமமதைநனிகுடித்தமத்தமதினுடி,யப்போ,
துலமாருந்தோள்வேந்தே,யுன்குலிசம்,புவிவானினுடற்றுந்துன்பப்
புலனும்விருத்திரனைச்சிரம்பிளக்கமிகுவலியாற்புடைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) வலிமை பொருந்திய வேந்தனே (இந்திரனே)! அவ்விருத்திரனது முழக்கத்தைக் கேட்டுப் பலம்பொருந்திய வானுலகமும் பயந்து வேறாக நின்றது. நலம் பொருந்திய சோமத்தைக்குடித்து நீ மதங்கொண்டிருந்தபோது, வச்சிராயுதம் பூமி வானமென்னு மிரண்டிடத்திலும் துன்பத்தையூட்டுகின்ற விருத்திரனைத்தலைபிளக்கும்படி முழுவலியோடும்அடித்தது—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

11. இந்திரனேயிப்புவிதானிற்றைவிடப்பதின்மடங்குகுணிதமேய்ந்து
நந்துறப்பன் ஞடோறுமனிதரெலாந்தவப்பெருகிடப்பாரேனு
மெந்தவனைவிறுமகவானுன்வெற்றிப்பிரசித்தமெய்தியோங்கு;
மந்தரமேயெனப்பரந்துன்மொய்ம்புமருஞ்செயலோங்கியணைந்த
தன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மகவானே! இந்தப்பூமி இப்பொழுதிருப்பதை விடப் பத்து மடங்கு விசாலமாக, நாளுக்கு நாள் அங்கே மனிதரது தொகை விருத்தியாயினும், உனது பலமானது எவ்வாற்றானும்பெயர் பெற்றோங்கும். உனது பலத்தினலான (விருத்திரவதமாதிய) கருமங்கள் ஆகாசமென்னும்படி விஸ்தாரமாக வோங்கிப் பரந்தன—(எ-று.)

12. செருக்கார்ந்தமனத்தோயிவ்வியோமவுலகத்தின்மேற்சேர்ந்துமெத்தப்
பெருக்கார்ந்தவலிபுனநீயெமைக்காப்பான்புவுலகம்பெருகவிட்டா;
யருக்கார்ந்தவுன்வலியினளவாகவப்பூமியுறத்திப்பின்னர்
நெருக்கார்ந்தநீரோட்டவந்தரம்வானிவையேற்றுநிமிர்ந்தாயன்றே.

(இ-ள்.) (பகைவரையடக்கும்) கர்வம் வாய்ந்த மனத்தோடு கூடிய (இந்திரனே!) யாங்கள் காணும் இந்த அந்தரிட்சவுலகத்தின் மேற் பொருந்தி மிக வலிமையுள்ள நீ, எங்களைக் காக்கும் வண்ணம் பூவுலகத்தைச் சிருஷ்டித்தாய். மேலும் உனது வலிமைக்கு ஒரு அளவாக விருக்கும்படி அப்பூமி

யைக் கடினமாகச்செய்து பின் நீர் நிறைந்த அந்தரத்தையும் விண்ணையும் கைக்கொண்டு மேலேறினாய்—(எ-று.) உருக்கார்ந்த என்னுஞ்சொல் எது கை நோக்கி வந்தது.

(வேறு.)

13. புவிக்கெதிர்நீ; யுயர்ந்து புகழுறா வீரர் சார்ந்த
புவிக்கெசமான னீயே; புகலுமுன் மகிமைதன்னா
லவிக்கரு மந்தரத்தை யார்த்தினை; யுண்மையாகக்
குவிக்கினுன்னெதிராயாருங்கூறுதற்கில்லைமாதோ.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பூமிக்கெதிராளவாக நீ நிற்கிறாய். கீர்த்தி வாய்ந்த வலிமையோடு கூடிய வீரர்கள் நெருங்கியுள்ள புவலோகத்துக்குத் தலைவனும் நீயே. உன் மகிமையினால் (பூமிக்கும் வானத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள) அந்தரம் முழுவதையும் நிறைத்தனை. உனக்குச் சமானமாகக் கூறத் தகுந்தவர் வேறு யாருமில்லை. இது சத்தியம்—(எ-று.) புவலோகம்: ஈண்டு ஸ்வர்க்கலோகம்.

(வேறு.)

14. அவன்விரிவைப்புவிவானமடைந்ததிலை;யவன்றேசினுருமெல்லைத்
திவமுறுநற்சலப்பெருக்குந்தோய்ந்ததிலை;சோமமதைச்சிறக்க
வார்ந்து
நவவலியின்மதர்த்துமழைதடுப்பவனைநலிக்குங்காலனடியன்னான்
தவவலியையார்படைத்தார்?பிறரலர்நீயேயகிலந்தகைசெய்தாயே.

(இ-ள்.) அவனது (இந்திரனது) வியாபனத்தைப் பூமி வானங்கள் அடைந்ததில்லை. அந்தரிட்சவுலகத்து ஓடும் விந்துக்கள் (மேக நீர்கள்) அவனுடைய தேஜஸ் இருக்குமிடத்தை யடைந்ததில்லை. ஸோமத்தைக் குடித்துப் புதிய பலத்தை யடைந்து மதங்கொண்டு, மேகத்தைத் தடுக்கும் விருத்திரனை யவன் கொல்லும்போது, அவனுடைய பலத்தையொத்த பலத்தை யார் பெற்றார்கள்? (ஒருவரும் பெறவில்லை என்றபடி.) நீயே யெல்லா வுலகத்திலுமுள்ள பிராணிக் கூட்டங்களையும் ஒழுங்கு படுத்திவைத்தாய் வேறொருவருமில்லை—(எ-று.) படர்க்கை முன்னிலை மாற்றைக் கவனிக்க,

(வேறு.)

15. இப்போரின் மருத ருன்னை யேத்தினா ரெண்ணி யுன்பா
னப்பேரிற் றேவரெல்லா நாடியே மகிழ்ந்தார் நீயுந்
துப்பேறுங் கொலைகூர் சம்ப மிந்திரா சுற்றி யோச்சி
யப்பேரு தடக்கு மந்த வகிமுகத்தடித்த காலை.

(இ-ள்.) இந்திரனே! வலிபொருந்திக் கொலை செய்வதிற் சிறந்த வச்சிராயுதத்தைச் சுழற்றி நீரை யொழுக விடாதபடி தடுத்த அகியாகிய விருத்திராசுரனது முகத்தில் நீயடித்தபோது இந்தப்போரில் மருத்துக்கள் உன்னை (ப்ரஹரபகவோஜஹிவீரயஸ்வ) என்பதாதிய வசனங்களாற்றுதித்தார்கள். விசுவ தேவர்களெல்லாரும் உன்னிடத்து மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள் —(எ-று.) அகி விருத்திராசுரன். அகியினது முகத்தென்க, சம்பம், வச்சிராயுதம். ந உயர்வுப் பொருளில் வந்தது.

வருக்கம் 14.

53. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அங்கிரஸபுத்திரன் ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 10, 11 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

(வேறு.)

1. மகிமையொடுபொருந்தியவற்கென்னாளுமுயர் துதிகள்மதித்
திடுவோமாற்;
றருகிரியைமிகப்புரியும்யஜமானன்சதனமதிற்சார்ந்துபண்க
ளுகவொடுமிந்திரற்றுதிக்கும், தூங்குவார்நற்பொருளினுவனுங்
கைத்தை
மிகவிரைவினடைகுவதால்; தனந்தருவோர்தகவில்துதிவிழையா
ரன்றே.

(இ-ள்.) தூங்குவோருடைய பொருள்களை (த்திருடன் இலகுவிற் கைக்கொள்வது) போல அவன் (இந்திரன்) (அசுரரது) பொருளைக்கைக்கொள்வதால், யாக கார்யஞ் செய்யும் யஜமானனது யாக வீட்டிற் சொல்லும் பண்களெல்லா மவ்விந்திரனை ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும். தான கர்த்தாக்கள் தகவில்லாத (பெருமையற்ற) ஸ்துதிகளை விரும்பமாட்டார்கள். அதனுல் மகிமையோடு கூடிய இந்திரனுக்கு எப்பொழுதும் நல்ல ஸ்தோத்திரங்களையேயெண்ணிப் போற்றுவோம்—(எ-று.) விவஸ்வத: பரிச்சரத: என்பார் சாயணர். யாகஞ்செய்வோனென்பது பொருள். தூங்குகிறவர்களிடத்து ஒருநாளும் அவன் பொருளைக் கண்டதில்லையென்று மேனுட்டாசிரியர் உரை கூறியுள்ளார். தூங்குவோராகிய யாகமில்லாதசோம்பேறிகளிடத்து இந்திரன் ஒரு பயனையும் பெறுவதில்லை யென்று அதற்குப் பொருள் விரிப்பார்.

2. பரிதருவாயிந்திரனேபசுத்தருவாயவந்தருவாய்; பரிந்துசெல்வ
மிரிதருகாதெடுத்திடுவோனெவற்றினையுங்காப்பவன்பண்டிருந்து
மாந்தர்க்
குரிமையொடுமுதவுபவன்விழைவுதராதொழியாதாயுவந்தெந்நண்பர்க்
கரியதுணையாவாயாலுனக்கெனவித்துதிவசனமார்ந்திசைப்பாம்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ குதிரையளிப்பாய்; பசுவுந்தருவாய்; யவமாதிய தானியமுங் கொடுப்பாய். செல்வத்தைச் சேகரித்துவைக்கும் ஸ்வாமியாம். எல்லாரையும் பாலிப்பவன்நீ. மக்களுக்குத்தானந்தருவோன்நீ. இச்சித்தவற்றைத் தராதுவிடாய். எம் ஸகாக்களாகிய ரித்விக்குக்களுக்கு நல்ல தோழனும். அத்தகைய (இந்திரனுகிய) உனக்கு இத்துதி வசனங்களைக் கூறுவோம்—(எ-று.) தம் என்று மூலத்திலுள்ளது. இத்தகைய இந்திரனுகிய அவனுக்கு என்றும் பொருள் கூறலாம்.

3. மதிமிகுத்தோ,யிந்திரனே, முரண்டோன்றுஞ்செயல்புரிவோய்மகத்
தாஞ்சோதீ,
யதிதூரஞ்சூழ்ந்துசெறிவித்தனமுமுன்னதெனவறியநின்ற;
வெதிர்வாரைவாட்டுபவ,வவற்றிலிருந்தெடுத்தெமக்கென்றீவாய்
நன்கே;
துதிகூறிபுலவிரிலைப்போனிச்சைவிலாக்குறையாதுதோய்ப்பா
யின்றே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) நல்ல ஞானத்தோடு கூடியவனே! (விருத்திரவதம் முதலாகிய) பலத்தைத் தோற்றுவிக்கும் செய்கைகள் பலவற்றைச்செய்பவனே! உத்தமமான சோதியே! எதிர்த்தவர்களையடக்குபவனே! இந்திரனே! வெகு தூரத்திற் பரந்து கிடக்கும் இச்செல்வங்கள் உன்னதென்று பலருமறியும்படிகிடக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து எமக்குத்தானஞ்செய்வாயாக. ஸ்தோத்திரஞ்செய்து உன்னைக் கருதுவோனது ஆசைகளை யொன்றுங் குறையாமல் அளிப்பாயாக—(எ-று.)

4. எரிவளர்க்குமிப்பொருளில்யாமளிக்குஞ்சோமமதிலின்பங்கொண்டே
பரிவளர்க்குந்தனத்தோடுபசுக்கூட்டம்பலவளித்துப்பரிந்தெமின்மை
யிரிதரச்செய்தொண்மனங்கொள்; இந்துவிழையிந்திரனாலிடுக்கணாற்
றும்
பரிசனத்துத்தசியுவினையடக்கியவன்பகைநீங்கியனம்பொற்றேமே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) எங்களாலளிக்கப்படும் இந்தச் சருபுரோடாசமாதிய பொருள்களிலும், யாங்கள் தருமிச்சோமத்திலும் சந்தோஷத்தையடைந்து, பசுக்களும் குதிரைகளும் நிறைந்த தனத்தை யெங்களுக்களித்து எங்கள் தரித்திரத்தை நிவர்த்தித்து நன்மனத்தோடு கூடியிருப்பாயாக. சோமத்துளிகளை யிச்சிக்கும் இந்திரனது துணையினால் (துன்பஞ் செய்யும் கூட்டத்தாரோடு கூடிய) தஸ்யுவையடக்கி அவனது பகை நீங்கி யன்னப்பொருள்களை யடைகிறோம்—(எ-று.) இடுக்கணாற்றும் பரிசனத்து என்னும் அடை வடமொழி மூலத்திலில்லை. பெறுகிறோம் பெற்றேம் எனத்துணிவுப் பொருளில் வந்த காலவழுவமைதி. சரு புரோடாசம். ஓமத்திரவியங்கள்.

5. இந்திரனேயன்னமொடுதனத்தினையுநனியேற்றத்தியாங்களெய்தல்;
சந்திரனேயெனப்பலருங்களிக்கின்றவலிவானந்தயங்கித்தோய்ந்த
துந்தனொளிமதியினுறல்; பகையடக்கும்வீரவலியுயர்ந்ததாக்கண்
முந்துறநின்றதுகுதிரையொடுசெறிந்ததெமைச்சேர்கமுன்பின்
மாதோ.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நல்லவுணவையும், சிறந்த தனத்தையும் நாங்கள் நன்றாக அடையட்டும். சந்திரனைப்போல ஆஹ்லாதத்தைத்தருகின்றதும் வானத்தை யெட்டிநிற்பதுமான வலிமையை உன்னுடைய காந்தியோடு கூடிய புத்தியினால் நாங்களடையட்டும். சத்துருக்களை யடக்கியாளுவதும், பசுக்களும் குதிரைகளும் நிறைந்தது மான பலம் எம்மை வந்து சேரட்டும்—(எ-று.)

6. வலியூட்டுமருதருனை மதர்ப்பித்தார்; உவப்பீந்த, வலிசாலுன்ற
ளிலையேற்றவலிப்பொருள்கள்; சோமங்களுனக்குவப்பைநேடித்
தந்த;
பொலிவூட்டுந்துதியாளன்குசைவிரிப்போன்றனக்காகப்புகலும்
பத்துத்
தலைகூட்டு மாயிரமாம்விருத்திரரைச், சற்பதியே, தடிந்தவன்றே.

(இ-ள்.) சற்பதியே! (சாதுக்களைப் பாதுகாக்குமிந்திரனே! உன்) னை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து தருப்பைகளைப் பரப்புவோனாகிய யாககர்த்தாவுக்காகப் பதினாயிரம் விருத்திரர்களையும் நீ கொன்றபோது, பலத்தை விருத்திபண்ணும் மருத்துக்கள் உன்னைமதமடையச் செய்தனர். வலிமையிற்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 53.

சிறந்த உனக்காகத் தரப்படும் அவிப்பொருள்களும் உனக்குக்களிப்பைத் தந்தன; சோமத்துளிகளும் உனக்கு ஸந்தோஷத்தை யூட்டின—(எ-று.) விருத்திரனென்றது ஈண்டு உபத்திரவகாரகர்களாகிய சத்துருக் கூட்டங்களை.

7. தீரமொடு,மிந்திரனே,யொருபோர்நின்றொருபோர்க்கட்செல்வாய்; மொய்ம்பி
னருமதிற்கோட்டைகளையொன்றொன்றாயழித்திடுவாய்;யனையார் தத்தங்
கூருமெழிவோய்ந்து தலைவணங்கச்செய்தோழனொடுகூடித்தூரத்
தேருடனே பலமாயைபுரி நமுசி முழுநாச மெய்வித்தாயே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! தைரியத்தோடு நீ யொருபோரைச் செயித்து மற்றொரு போர்க்குச் செல்லுகிறாய். பலத்தினால் சத்துருக்களினது கோட்டைகளை ஒவ்வொன்றாக யழிக்கிறாய்; சத்துருக்கள் தங்கள் பொலிவிழந்து தலைவணங்கும் படிசெய்கிற உனது தோழனாகிய வச்சிராயுதத்தோடு கூடத் தூரத்திலிருந்து பலவிதமாயங்களையுஞ் செய்கிற மாயாவியாகிய நமுசியை நாசமடையும்படி செய்தாய்—(எ-று.) அதனால் ஸ்துதிக்கு நீ யோக்கியன் என்றபடி. தோழன் ஈண்டு வச்சிராயுதத்தைக் குறித்து நின்றது. நமுசி (cb) மழை பெய்யாது தடுக்கும் ஓரசுரன்.

8. அதிதிக்குவன்சிறந்துமேற்சென்றகாலத்தேயவனுக்காகத்
துதிதிக்கெல்லாந்தோன்றக்கரஞ்சனொடுபண்ணயனுஞ்சோரக் கொன்றாய்;
கதிதிக்கெங்குஞ்சூழ்ந்திங்கிரிஜிச்சுவான்முற்றுங்காவலிஞ்சிப்
பதிதிக்கென்றிகழாமல்வங்கிருதன்சதநகரம்பாழ்செய்தாயே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) அதிதிக்வன் என்னும் அரசன் பெருமையோடு யுத்தத்திற்குப்போனபோது அவனுக்காக உன்புகழ் எல்லாப்பக்கத்திலும் விளங்கும்படி கரஞ்சன், பர்ணயன்என்னும் அசுரர்களைக் கொன்றாய். ரிஜிச்வான்என்னும் அரசன் எல்லாப்பக்கத்திலும்சூழ்ந்து முற்றுகைபோட்டபோது வங்கிருதன் என்னும் அசுரனுடைய நூறுகோட்டைகளையும் கேவலமென்றெண்ணாமல் அழித்தாய்—(எ-று.) அதிதிக்வன் மேல் மண்.1, சூக்.51, செய். 6ல் பார்க்க. ரிஜிச்வான் மண். 1, சூக். 31, செய். 5 நோக்குக. கரஞ்சன், பர்ணயன், வங்கிருதன் இவர்கள் அசுரர்கள். பர்ணயன், பண்ணயன், என்றாயிற்று. சதநகரம், நூறு கோட்டைகள்.

9. பிறர்நெருங்காச்சக்கரத்தோய்தேர்மிசைபோர்சாலிபிறங்கியாறு
திறம்பெருகுமாயிரத்துத்தொண்ணூற்றொன்பதின்மர்புடை செறிந்துசூழ
மறம்பெருகுமிருபதின்மர்நரபதிகடம்மையெதிர்மடங்கவென்று
யறம்பெருகுசுச்சரவன்றுணையின்றியமர்க்களத்தேநின்றவன்றே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பிரக்கியாதி பெற்ற நீ (சத்துருக்களாகிய) பிறர் கிட்டநெருங்கமுடியாத சக்கரத்தோடுகூடிய தேரிலேறித் தர்மம் சிறந்த ஸுச்ரவஸ் ஒரு துணையுமில்லாமல் உன்னைத்துதித்தபோது அவனைக் காப்பதற்காக, அறுபதினாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பது வீரர்கள் புடைசூழ யுத்தத்திற்கு வந்த இருபது நரபதிகளோடு சண்டை செய்து, அவர்களைக் கொன்றாய்—(எ-று.) ஸுச்ரவஸ், சுச்சரவன் ஓர் அரசன்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 4.

(வேறு.)

10. துணையினை யளித்துச்சுச் சரவசனைக் காத்தா; யுன்ற
னிணையிலா வளியிற் றூர்வயாணனை யெடுத்தாய், வேந்தே;
திணைபெறும் வலி யிளமை சேரு மவ்வரசனுக்கு
ளிணையுற வாயு குற்ச னதிதிக்வ னிவ ரேய்த்தாயே.

(இ-ள்.) வேந்தனே! (இந்திரனே!) உனது உதவிகளினால் ஸுச்ர வஸைக்காப்பாற்றினாய். ஒப்பற்ற உனது பலங்களால் தூர்வயாணனைக் காத்தாய். வலிமையும் இளமையுஞ்சிறந்த அவ்வரசனது (ஸுச்ரவனது) வசத்தில் ஆயு, குத்ஸன் அதிதிக்வன் இம்மூவருமடங்கும்படி செய்தாய். —(எ-று.) ஆயு புரூரவா வம்சத்து ராஜன். மண். 1, சூக். 91, செய். 2, நோக்குக. குத்ஸன் அதிதிக்வன் இவர்கள் முன்பே சொல்லப்பட்டார். ஸுச்ரவஸ், சுச்ரவன், சுச்சரவஸன் ஸுச்சரவஸன் எல்லாம் ஒருவனையேசுட்டும். அவன் ஒரு அரசன். தூர்வயாணனும் ஓரரசனே. தூர்வயணன் வேகமாய்ச்செல்லுவோன் என்பது பொருள். அதிதிக்வனும் திவோதாஸனுமொருவனே. ஸுச்ரவஸனும் தூர்வயாணனும் ஒருவனேயோவென்று ஸந்தேகப்படுவார் மேனாட்டாசிரியர். ஆயு, குத்ஸன், அதிதிக்வன் இந்திரனுக்குகந்த ராஜரிஷிகளாயினும், ஸுச்ரவஸன், தூர்வயாணன் இவர்களைக் கருதும்போது, இந்திரன் இவர்களிடத்தே அதிக விசுவாஸமுள்ளவனென்று தெரிகிறது. இவ்விந்திரனுடைய பிரியத்தை மண். 2, சூக். 14, செய். 7லும் பார்க்கலாம்.

11. யாகமு முடிந்த பின்னர் வேந்தெமைத்தேவர் காக்க
வோகையோ டியராக்கத்தோ டுனதுநற் றோழராவேம்;
வாகை வீரம்பொருந்து மகார் நனியாயுள் வாய்ந்தோ
ரேகமாச் சுகத்தினெங்கட் கேய்ந்தனர் வாழ்த்துவோமே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! யாகம் முடிந்தபிற்பாடு இனி யெம்மைத் தேவர்கள் காப்பாற்றி நிற்க நாங்கள் சிவதமர்களாயும் தோழர்களாயுமாவோம். வீரர்களாகிய புத்திரர்கள் மிகுந்த ஆயுட்காலத்தோடு கூடியவர்களாய் எங்களிடத்துச்சுகமாகப் பொருந்தியிருக்க, யாங்கள் உன்னை வாழ்த்துவோம்—(எ-று.) சிவதமர்களாய் உத்தம கல்யாணர்களாய் என்று பொருள். இதனையே செய்யுளில் ஓகையோடியராக்கத்தோடு என்றார். ஏய்ந்தனராய், வாழ்த்துவோமென்க. வேந்து, அண்மைவிளி.

வருக்கம் 16.

54. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 10. சூக்தம் 4.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 6, 8, 9, 11, த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மகவானே!பாவமதின்முழுக்கிவிடும்போரினில்யாமருவாதாற்றாய்;
தகவாருமுனதுவலிமுழுதுமெவரறிந்திங்ஙன்சாற்றவல்லார்?
மிகவாருமுழக்கத்தினதியொழுகுநீரினைநீவிம்மவிட்டா
யிகயாருந்தரைநடுக்கிற்றடுமாறியோட்டத்திங்கியங்கலென்னே!

மண்டலம் 1. சூக்தம் 54.

(இ-ள்.) தனத்தோடு கூடிய விந்திரனே! எங்களைப் பாபச்செய்கைகளுக்குள்ளாக்கும் யுத்தத்தில் யாங்கள் சோராதபடி காப்பாயாக. (ஏனெனில்) உனது பலமுழுவதும் ஒருவராலுமறிந்து சொல்லமுடியாது. அந்தரிட்சத்தில் மிகுந்த சப்தத்தோடு செல்லும் நீரைப் பேரிரைச்சற் போடுவித்தாய். பயத்தினால் இப்பூமியேன் நடுங்கியோடுகிறது?—(எ-று.) மகவான், தனவான். ஏனெனில் என்னும் சொல் வருவிக்கப்பட்டது. நீ எந்தப் போரில் எவரோடு சேருவாய் என்பது நிச்சயமில்லாததனால் சில சமயங்களில் நீ எதிரிகள் பக்கத்தில் நின்றுவிட்டால் உன்னோடேயே சண்டை செய்யநேரும். அதனால் பாபம் ஏற்படும். ஆகையினால் அப்போரில் எம்மை மூட்டிவிடாதே என்று கூறப்பட்டதென்பார் மேனாட்டாசிரியர். பூமி என்றதனால் வானம் அந்தரங்களையும் இனத்தாற் கொள்ளுகவென்பார் சாயணர். மூவுலகும் நடுங்குவானேன் என்ற வினாவுக்கு உன் வலியைக்கண்டு மூவுலகும் நடுங்குகின்றன என்ற விடை கொள்ளத்தக்கது என்பார் அவர்.

2. அர்ச்சிக்கவுரம்பொருந்துஞ்சக்கிரியைப்;பூசிக்கலார்ந்தேயுண்மை
யிச்சிக்குந்துதிகேட்குமிந்திரனைத்;துதிக்கல்புவிவானிரண்டு
நச்சித்தமின்மையினைத்தீர்க்கவென விரக்கின்றநாதன்றன்னைக்
கர்ச்சித்துக்கிழிழியும்வகைநீரைப்பெய்விக்குங்காளைதன்னை.

(இ-ள்.) (அத்வர்யுக்களே!) வலிபொருந்திய சக்கிரியை அர்ச்சிப்பீர்களாக. இது தகுதியான துதியென்று எண்ணி அதனை விரும்பிக் கேட்கும் இந்திரனைப் பூஜிப்பீர்களாக. பூமிவானமென்னு மிரண்டுக்கும் நாயகனை மழைபெய்விப்பவனைத் துதிப்பீர்களாக—(எ-று.) 'இச்சித்தவளித்தொழுகும் வலிமிகுந்த காளையா மிறைவன்றன்னை' என்பது பாடபேதம். வலியிற் சிறந்த மாந்தர் நினைத்தவற்றை யளிக்கும் பெருமை வாய்ந்த விருஷபத்தை யென்பது பொருள்.

3. பகைவர்களையடக்குந்தன்வலியினிடத்தெவன்மனத்தேயுறுதிபாரித்
தகவுவனப்பொளிசாரும்பெருந்தேவைநன்மொழியாலருச்சித்
தேத்தல்;
மிகுகீர்த்தியசுரனவனொன்னாரைவாட்டுபவன்மேன்மைசான்றோன்
பகலரிகளிரண்டேத்துமிடபமொடுதேரெனவேபுகல்வாரன்றே.

(இ-ள்.) (ஸ்தோதாக்களே!) பகைவரையடக்கும் தனது வலியையெண்ணியெவன் செல்லுவானோ அவ்வொளிபரந்த பெருந் தேவனாகிய இந்திரனை நல்ல வார்த்தைகளைக்கூறி யருச்சிப்பீர்களாக. அவன் மிகுந்த கீர்த்தியுள்ள அஸுரனும். பகைவரை யடக்குபவனும். மேன்மை பொருந்தியவனும். இரண்டு குதிரைகளால் பூஜிக்கப்படுபவனும். (இழுக்கப்படுபவனும் என்றபடி). அவனே விருஷபமென்றும் ரதமென்றும் கூறுவார்கள்—(எ-று.) ஸ்தோதாக்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்வோர். அஸுரன் ஈண்டு இந்திரனைக்குறித்தது, பகைவரையடக்குவோன் அல்லது பலத்தோடு கூடியவன், அல்லது ஆஸவ ப்ராணா: தாந்ராதி ததாதிஇதி அஸுர: பிராணன்களைத் தருபவன், அல்லது ப்ராணாவா ஆப' என்றுதைத்திரீயங் கூறுவதால் ஜலத்தைத்தருபவன், என்பது பொருள். அஸுரன் அநிஷ்டத்தை நீக்குபவன் தேவன் என்னும் பொருள் மண். 1, சூக். 24, செய். 14ல் சொல்லப்பட்டது. விருஷபம்: இச்சித்தபொருளை வர்ஷிப்பவன். ரத: ரம்ஹணசீல: வேகமாய்ச் சொல்லுபவன். இந்திரனைத் தேரெனவும் காளையென்றும் உபசாரப்படுத்திக் கூறினர்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

4. பெருந்திவியினுச்சமதிற்பிறங்கிடங்களசைந்திடப்பிறங்கினய்நீ
யருந்திடத்திறெருவனுய்ச்சம்பரனையுடல்பிளக்கவடித்திட்டாயே,
பொருந்துபலமாயாவிக்கூட்டமதைச்சுதைகுடித்துப்பொங்குமூக்கத்
திருந்திறலிற்கூரசனிகையேந்திமனத்துணிவோடெதிர்த்தபோதே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) பல மாயாவிக் கூட்டங்களாகிய அசுரர்களைச், சோமபானஞ் செய்தெழுந்த ஊக்கத்தினுல், வலிமை பொருந்திய கூர்மையான அசனியை (வச்சிராயுதத்தை)க் கையிலேந்தி மனத்துணிவோடு எதிர்த்து வீசியபோது வானுச்சியிலுள்ள விடங்களைக் கம்பிக்கச் செய்தாய். மேலும் நீ யொருவனுக நின்று சம்பராசுரனைப் பிளந்தாய்—(எ-று. கூரசனி கூரிய இடி அல்லது வச்சிராயுதம்.

5. மேகத்தைநனிமுழங்கவிட்டனையால்,வாயுவினுன்மெதுவைபெய்தத்
தாகத்திற்பழஞ்சமைத்தாய்,வற்றுவிக்குமாதவன்மேற்றண்ணீர்
வைத்தா,
யேகத்தினெதிர்நின்றுபகைவதைக்குமுள்ளமதையெய்துமுன்போற்
பாகத்திற்சமைப்பவர்களின்றேனுமுனக்குமேற்பகர்தற்கியாரே?

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ மேகத்தைக் கர்ச்சிக்கச்செய்தாய், வாயுவினுல் (புளி முதலாகிய) பழங்கள் மெதுத்தன்மையையடைந்து பழுக்கச் செய்தாய். வஸ்துக்களைச் சோஷிப்பிக்கும் சூரியனுக்கு மேலானவிடத்தில் தண்ணீரையமைத்தாய், பகைவரை வாட்டுகின்ற உள்ளத்தோடு கூடிய உன்னைப்போலக் காலபலனைத் (வெயிற்காலத்தில் வறட்சியையும், மழைக்காலத்தில் மழையையும்) தருபவர்கள் இன்றைக்காவது உன்னின் மேம்பட்டவர்கள் சொல்லுதற் கெவராவதுள்ளார்களா? (இல்லை யென்றபடி.)—(எ-று.) வாயுவினுல் சூரிய கிரணங்களையும், மழையினுல் நீரையும் மறுபடியும் நிலை நிறுத்துகிறார்கள். அப்படி நிறுத்துவது இந்திரனுடைய வேலையாக உபசரிக்கப்பட்டது. வநம் என்பதற்குச் சாயணர் நீர் என்று உரை கூறுவர். ஆனுல் மேனுட்டாசிரியர் வனம்: காடு என்பார். அவருரைப்படி செய்யுள் வருமாறு:—

வனமாரும்பெருமுழக்கத்திந்திரனேசுட்டுணனுமறைத்துவைத்த
தனமாரும்பொருட்குவையையவாயுவினினெற்றியின்மேற்
றள்ளுங்காலை
மானமாரமுற்காலத்திழைசெயலையின்னமுமேமறித்துஞ்செய்யா
துனையாரேதடுப்பவர்களுறுதியொடுபகைவதைக்குமுள்ளம்வாய்ந்
தோய்.

(உ-ள்.) உறுதியும் பகைவதைக்கு மனமும் பெற்ற விந்திரனே! காடுகளை நிறைக்கும் பேரொலியோடு விழும்படி சுட்டுணன் அடைத்து வைத்திருந்தவற்றை காற்றினது தலையில் தள்ளும்போது, நீ முற்காலத்துச் செய்த அத்தொழிலை இன்றும் திரும்பவும் செய்யாதவண்ணம் தடுக்கப் பலம் வாய்ந்தவர் யாவருளர்—(எ-று.) இந்திரனே என்பது அதிகாரத்தாற் சேர்த்தது.

வருக்கம் 17.

(வேறு.)

6. நரியனைத் தருவசன்னை நாடியே யதுவை வையற்
குரிய புத்திரன் றுர்வீதி யோடு நால்வரையுங் காத்தாய்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 54.

பரியொடு தேர் கெடாது பாலித்தாய், சதமகத்தோய்!
அரியநற் புரங்க டொண்ணூற்றென்பதை யழித்தா யன்றே.

(இ-ள்.) சதக்கிருதுவே! நர்யன், துர்வசன், யது, வையனுடைய புத்திரன் துர்வீதி, என்னும் நான்கு ராஜாக்களைக் காத்ததோடு அவர்களது தேர்குதிரைகள் கெடாது பாதுகாத்தாய், (சம்பரனது) 99 கோட்டைகளையும் அழித்தாய்—(எ-று.) துர்வசன், யது, துர்வீதி இவர்கள் யாக கர்த்தாக்களுக்கு உதவி செய்யும் ராஜரிஷிகள் என்பது மண். 1, சுக். 36, செய். 18ல் கூறப்பட்டது. நர்யனும் ஒரு ராஜரிஷியே. இத்தொண்ணூற்றென்பது கோட்டைகளும் சம்பரனதென்பார் சாயணர்.

7. அவனேநற்சனங்களுக்குவேந்தனெனுசற்பதியுமாவானுன்மா
வவனேயிங்கோம்புபவனவிபொருந்திர்சாசனத்தையரிதிற்காப்போ
னவனேநற்றதிகூறமவனுக்குவேண்டுமுணவளிப்போன்மேக
மவனேற்றத்துக்கெனவேவானிழியுநீர்சோரியுமறிகமாதோ.

(இ-ள்.) அவனே (இந்திரனே) ஜனக்கூட்டத்துக்கு நாயகன்; ஸத்துக்களுக்கு (ஸாது ஜனங்களுக்கு)ப் பதி; அவனே ஆத்ம சக்தியை வளர்ப்பவன்; அவனே யவிப்பொருளோடு கூடி யாகவிதிகளைக் காப்பாற்றுபவன்; அவனே உக்தம் அல்லது சஸ்திரங்கூறும் ஹோதாவுக்குவேண்டிய உணவுப்பொருள்களைக் (கர்ம பலனாக) த்தருபவன்; அவனுக்காகவே மானது ஆகாயத்திலிருந்து கீழ் விழும் மழை நீரைச்சொரிகிறது—(எ-று.) உக்தம் அல்லது சஸ்திரம் ஹோதா கூறுவது; ஸ்தோமம் அல்லது ஸ்தோத்திரம் ஸாமகன் பாடுவது. மண். 1, சுக், 47, செய். 10, பார்க்க. உபரம், உபலம் மேகமென்பது நிருக்தம்.

(வேறு.)

8. இணையிலையவனூரத்துக்,கிணையிலையவன்ஞானத்துக்;
கணவுறசோமபானமாற்றுவோர்கருமத்தோங்கல்,
தணவறவேந்தேயுன்றன்றகைமிகுபலத்தைத்தூலத்
தினையறமாண்மைதன்னையேற்றுஞ்செயவியீவோரே.

(இ-ள்.) அவனது (இந்திரனது) பலத்துக்கு வேறெவருடைய பலமு மொவ்வாது. அவனுடைய ஞானத்துக்கு மற்றொருவனுடைய ஞானம் சிறிது மெவ்வாது. (இந்திரனே!) உன்னுடைய மகத்தாகிய பலத்தையும் ஸ்தூலம்போல்விருத்தியாய்நிலைத்த பும்ஸத்துவத்தையும் (ஆண்மையையும்) விருத்தி செய்யும் அவிதருவோராகிய சோமயாஜிகள் கர்மாபிவிருத்தியையடையட்டும்—(எ-று.) சோம யாஜிகள் சோமபான யாகஞ் செய்யும் யாக கர்த்தாக்கள். ஈவோர் கருமத் தோங்கல் எனக்கூட்டுக.

9. உனக்கென்றேயுண்ணுதற்காவுயர்கல்லிற்பிழிந்தசோம
மினிக்கவேமிகுதியாகவள்ளத்தினியைந்த;வேந்தன்
மனக்கினிவீயும்பானமண்கேவாசைதீர்க்க;
பினர்ப்பொருளளிக்கவிச்சைகொள்ளுகபெரிதெமக்கே.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) நீ யுண்பதற்காகவே கல்லிற் பிழிந்த சோமங்கள் மிகுதியாகப்பாத்திரங்களில் நிறைந்துள்ளன. இந்திரனது மனத்துக்குச் சுகத்தைத்தரும் பானத்தை நீ குடிப்பாயாக. குடித்து ஆசைதீருவாயாக.

பின்பு எங்களுக்குச் செல்வந்தருமிச்சையை யடைவாயாக—(எ-று.) வேந்தன்மனக்கு இனிவு ஈயும் பானம் என்றது இந்திரபானமாகிய சோமத்தை வேந்தன் ஆறன்றொகை.

(வேறு.)

10. மழைநீரைத்தடுத்தவிருணின்றதுவால்; விருத்திரன்றன்வயிற்றினுப்பண்
மழைமேகமொளிந்தடைந்த: தவனடைத்தவாறுகளாமழைக்காற்றண்ணீ
விழைவோடுந்தரையிலுளசரிவெல்லாம்வெள்ளப்பின்வெள்ளமாகக்
குழைவோடுமோடும்வகையிந்திரனுங்குறித்தடித்துக்குயிற்றினனே.

(இ-ள்.) மழை நீரைத்தடுத்து வைத்திருந்த இருட்டும் இருந்தது. விருத்திரனுடைய வயிற்றில் மேகமானது ஒளிந்திருந்தது. அவ்விருத்திரன் அடைத்து வைத்த நதிகளாகிய மழைத்தண்ணீர் பூமியின் சரிவுகளிலெல்லாம் ஒன்றன்பின்னொன்றாய் வெள்ளமாக எல்லாப்பக்கமும் ஓடும்படி இந்திரன் அதனையடித்து யோட்டினன்—(எ-று.) நதிகள், நீரை யிலக்கணையாற்குறித்தது.

(வேறு.)

11. இந்திர வதனை லெங்கட் கிருமைநோய் தீர்க்குங் கீர்த்தி
யந்நிலெம் மொன்னார் தம்மை யடக்கும் பேருரமு மீக;
நந்து மெஞ் செல்வர் தம்மை ஞானியர் தமையு மோம்பாய்;
எந்தமக் களிப்பாய் பொன்னு மெழில்மகா ருணவு மின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ எங்களுடைய நோயை நீக்குங் கீர்த்தியையும் எங்களது பகைவரையடக்கும் மகத்தாகிய வலிமையையுந்தருவாயாக. உமது செல்வவான்களையும் ஸூரிகளையும் (வேதவித்துக்களையும்) பாது காப்பாயாக. எங்களுக்குப்பொன்னும், அழகியமக்களும், உணவுப்பொருள்களுமளிப்பாயாக—(எ-று.) எங்களைச் செல்வர்களாக்கிக் காப்பாயாக. ஞானிகளாகிய ஸூரிகளையும் ரட்சிப்பாயாக எனப்பொருள்கொள்ளுவார். அற்றேல் 'நந்தெமைச் செலவராக்கிக் காத்திடாய் ஞானியோம்பாய்' என்று மூன்றும் அடியைப் படிக்க. மகார், உம்மைத்தொகை.

வருக்கம் 17.

55. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 5.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: இந்திரன்

1. அவன்பெருஞ்சோகாயந்தன்னினும்பேரிடமகன்ற; தவமேன்மைக்க
ணவனியெனுமிந்திரனைப்புடையொவ்வா; தரும்பலத்தோனச்சமூட்டு
மவன், நதிப்போர்க்காப்பகையைத்தவிப்பிப்போன்; காளைதனதரியகொம்பைக்
கவனமுறத்தீட்டுதலின்வச்சிரத்தைக்கூர்பெறவேகருக்கிற்பானே.

(இ-ள்.) அவனுடைய (இந்திரனுடைய) பிரபாவமானது ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் விஸ்தாரணமாக நின்றது. அவனது மகத்துவத்தில் பூமியும் அவனை (இந்திரனை) ஒருவாறு ஒத்து நிற்காது. அரிய பலத்தோடு கூடி அவன் பீமன் (பகைவர்க்குப் பயங்கரத்தைத் தருபவன்). ஸ்தோதாக்களாகிய மனிதர்களுக்காக அவர்களது பகைவர்கள் பரிதவிக்கும்படி செய்பவனும். காளைமாடு (சண்டைக்காகக்) கொம்பைத் தீட்டுவதுபோல அவன் வச்சிராயுதத்தைக் கூராகும்படி சாணையிற் றீட்டுவான்—(எ-று.) கருக்கிற்பான், தீட்டுவோன்.

2. அந்தரத்திற்றடமகன்றபாந்துள்ளநதிகளினையர்ணவம்போற்
சுந்தரமாயேற்றவற்றைப்பெய்விப்பா;னதுவன்றிச்சோமபானத்
தந்தமனக்காளையைப்போனடந்திடுவா;னிந்திரனுமுறமும்போரின்
முந்துறுநல்வலியிகுத்தவீரனெனுஞ்சநாதனமாமொழிவேட்டானே.

(இ-ள்.) இந்திரன், அந்தரிட்சத்தில் விஸ்தாரமாகப் பரந்துள்ள மழை நீரைச் சமுத்திர மேற்பதுபோல முன்பு தானேற்றுப் பின் பெய்விப்பான்; அஃதல்லாமல் சோமபானஞ் செய்யப் போகும்போது உற்சாகத்தோடு கூடிய விருஷபம் போல நடந்து போவான். யுத்தத்தில் இந்திரன் ஸநாதனமான வலிமை பொருந்திய வீரனென்னும் ஸ்தோத்திர மொழியைக்கேட்க விச்சிக்கிறான்—(எ-று) நதி நீரென்பதை யாகுபெயராற் காட்டிற்று என்பதை மேல் மண். 1, சூக். 54, செய். 10ல் கூறினர்.

3. புசிக்கவெனவன்றநீயிந்திரவப்பருப்பதத்தைப்பொழியுமாறு
நசுக்குவையா;லளவிறந்தசெல்வமதைத்தரிப்பவரைநாடியாள்வாய்;
இசைக்குரியகாரியங்களாற்றுவதிற்றேவர்களினென்றுமுன்வந்
தசைக்கரியவுக்கிரனாய்விளக்கியெலாத்தொழிற்குமுன
ரிணவானன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அம்மேகத்தைப் புசிப்பதற்காக அல்ல, மழை பொழிவதற்கென்றே நசுக்குகிறாய். அளவில்லாத செல்வத்தைத் தாங்கிய (குபேரன் முதலாகியவர்களையும்) நாடியாளுகிறாய். அவ்விந்திரன் கீர்த்தி தருங் காரியங்களைப் புரிவதில் தேவர்களுக்கு முந்தின உக்கிரனாய் எல்லாத் தொழிற்கண்ணும் முன்னிற்கிறான்—(எ-று.) பர்வதம் மேகமென்பார் சாயணர், மலையென்பார் மேனுட்டாசிரியர். முன்னிரண்டடி முன்னிலையாகவும் பின்னிரண்டடி படர்க்கையாகவுங் கூறினர். இது வேதத்தில் வழுஜம்.

4. இனத்துமனிதருக்கெதிரிலிந்திரமொய்ம்பவன்காட்டுமெல்லைச்
சார்ந்த
வனத்திலவனேவணங்குமவர்தங்கள்வசனத்தால்வாழ்த்தப்
பெற்றேன்;
மனத்தினியதேனுவைமகவானுஞ்சேமமுனிமருவிக்குங்கா
லனத்தினியவிடபமாயாகத்தோருவப்பவனுயுறகின்றனே.

(இ-ள்.) மனிதருக்கு முன் தனது இந்திர வலிமையைக் காட்டும்போது, காட்டில் அவனை (இந்திரனை) நமஸ்கரிக்கும் ரிஷிகளது வசனத்தினுலவனே வாழ்த்தப்படுவேன். யாக கர்த்தா (இந்திரன்தரும்) பாதுகாப்பையெண்ணித் தேனுவை (ஸ்துதி வசனங்களை)ச் சேர்க்கும்போது, யாகஞ் செய்வோன் விரும்பும் விருஷபமாக (இச்சைகளை யப்பளிவனாக) இந்திரன்

எதிர்ப்படுகிறான்—(எ-று.). தேனு: என்பதற்குப் பசுக்களொன்று பொருள் கொள்ளின் விருஷபம் காளையென்னும் பொருளையேற்கும். பின்னிரண்டடிக்குச் சாயணருரை வருமாறு:—"அந்தவிருஷன் (இச்சையை யளிப்பவன்) விரும்பத்தக்கவன், தனவானாகிய யஜமானன் இந்திரனால் காக்கப்பட்டு எப்போது ஸ்துதிவாக்கியத்தைத் தூண்டுகிறானோ அப்போது வ்ருஷனும் (ஹவிப்பொருளை வருஷிப்பவனாகிய விந்திரனும்) எதிரொலி தருகிறான் அல்லது புருஷர்களுக்கு யாகத்தில் ருசியையூட்டுகிறான்." என்பது.

5\. பெருஞ்செருவிலவனேதான்பிறர்பலத்தைச்சோதித்துப்பிறங்கு மொய்ம்பி
னரும்பொருநன்; றுதியாளர்பொருட்டாகக்கொலைக்கருவியாகுஞ் சம்பந்
திருந்துறவேயோச்சியபிற்,சோதியுளோனிந்திரன்றனிடத்துமாந்த
ரொருங்கினெவரும்விசுவாசந்தனைக்கையேற்றிட்டாருண்மை தானே.

(இ-ள்.) பெரிய யுத்தங்களில் பிறர் பலத்தைச் சோதித்துப்பார்க்கும் பலத்தோடு சண்டை செய்பவன் அவனே (இந்திரனே). ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் ஜனங்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கொலைக்கருவியாகிய சம்பத்தை (வச்சிராயுதத்தை) வீசினபிறகுதான், சோதியோடு கூடியவனாகிய இந்திரனிடத்து மனிதர்கள் உண்மையான நம்பிக்கை வைக்கத் தலைப்பட்டனர்—(எ-று) இந்திரன் பலவான் என்னும் நம்பிக்கையை மனிதர்கள் வைக்கத்தலைப்பட்டனரென்க. சம்பம், வச்சிராயுதம்.

6\. புகழ்விரும்பிப்புவியெனத்தன்வலிமிகுந்துகிருத்திமமாப்புரிவார் கோட்டை
யுகல்விரும்பியிடித்தழிப்பானனனினும் வான்றயங்குமொன்றல் சோதித்
தகவொளிர்வான்றடைநீக்கி,யாகமதைப்புரிவோர்க்காத்தகைசால் செய்கை
மிகுமவனும்வெள்ளமதைச்சரளமதாயொழுகும்வணம்விடு விப்பானே

(இ-ள்.) கீர்த்தியை விரும்பித், தனது பலம் பூமியைப் போற் பெருத்தக்காணக், கிருத்திருமமாகச்செய்யப்பட்ட அசுரபுரங்களழியவேண்டுமென்றெண்ணி, யவற்றை யழிப்பானானாலும், நற்செய்கைகளிற் சிறந்தவன் (இந்திரன்) யாக கர்த்தாக்களுக்காக வானத்தில் விளங்கும் பல சோதிகளையும் பிரகாசிக்கவிட்டு மழைவெள்ளமானது தாராளமாயோடும்படி செய்வான்—(எ-று.) கிருத்திமம், சூது, வஞ்சனை.

7\. சோமமதைக்குடிப்பவனேயுன்மனமுந்தானமதிற்சுவையின்வைகல்;
வாமநுதிசெவிக்கொள்வோயுன்பரியையிம்மகத்தின்மார்க்கஞ் சேர்க்கல்;
ஏமமுறவிந்திரனேமாவல்லோர்வினைவிளைவையென்றுமோர்வார்
சேமமுறசாரதிகளுள்ளேவும்பகைவருனைச்செகுத்திடாரே.

(இ-ள்.) சோமபானியாகிய இந்திரனே! உன் மனம் தானஞ் செய்வதிற் பொருந்தட்டும். அழகிய வசனங்களைக் கேட்பவனே! உன் குதிரை

மண்டலம் 1. சூக்தம் 56.

களிரண்டையும் இந்த யாகசாலையை நோக்கித்திருப்புவாயாக இந்திரனே! கடிவாளத்தைப் பிடித்துக் குதிரைகளையடக்கி நடத்துபவரும், செய்கைத் தவற்றினால் வரும் பிரதிகூலத்தை யுணர்ப்வருமாகிய சாரதிகள் உன் தேரையோட்டுமளவும், ஆயுதந்தரித்த பகைவர் உன்னை இம்சிக்கமாட்டார் கள்—(எ-று.)

3. வற்றாதபொருளதனையிருகரத்துங்கொடைநிமித்தமணியாக்
கொண்டா,
யற்றுகவன்றுடலும்,புகழ்பாங்தோ,யழிவில்வலியணைந்துநின்ற,
நற்றுரு நீரெடுப்போர்சூழ்ந்திடுங்கூபங்களெனவுன்னங்கங்கள்
பெற்றாரும்பெருஞ்செயலாலிந்திரனேமிகப்பெருகிப்பிறங்குமாலோ

(இ-ள்.) கீர்த்தி மிகுந்தவனே! க்ஷயாஹிதமான பொருளை இரண்டு கைகளாலும் தானத்தினிமித்தம் ஏந்துகிறாய்.. உன் சரீரம் பலகவரால் அழிக்கமுடியாத வலிமையை யடைந்துள்ளது. தண்ணீரிறைப்பவர்கள் கிணறுகளைச் சூழ்ந்து நிற்பதுபோல, இந்திரனே! உனது சரீரத்தின் அங்கங்களெல்லாம் விருத்திரவதம் போன்ற பெரிய காரியங்களால் நிறைந்திருக்கும்—(எ-று.)

வருக்கம் 20.

56. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 6.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: இந்திரன்.

1. வடவையொடுகிரீடிக்கவெழுங்குதிரையெனவிவனுமகத்தோன்
வைத்த
விடமதிற்பெருங்கலத்தேயுளசோமங்குடிக்கமனமெழவே
தாண்டி
யுடன்மயமாயரிபூட்டியியையிரதமொளிவாய்ந்ததுடனிறுத்தித்
திடமுறவேபெருஞ்செயல்களாற்றும்வலிபெறச்சோமஞ்சிறந்
துண்பானே.

(இ-ள்.) பெண் குதிரையோடு கிரீடிக்கவெழும் ஆண் குதிரையைப்போல, இவ்விந்திரன், யஜமானன் சேகரித்து வைத்துள்ள பெரிய உண்கலங்களிலுள்ள சோமத்தைக் குடிப்பதற்குத் தன்மனமெழுகையாற், றன்னைத் தாண்டிப், பொன்மயமாய் இரண்டு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றுப் பிரகாசத்தோடு கூடிய தனது தேரை நிறுத்திப், பெரிய காரியங்களைச் செய்யும் வன்மையை யடையச் சோமத்தைக் குடிப்பான்—(எ-று.) உடல் பொன், தங்கமென்னும்பொருட்டு.

2. பொருள்கூட்டமனமெழுந்தவாணிபர்கள்பரவையின்மேற்போவார்
நேரப்
பொருளேர்ந்துதியாளரவற்சூழ்ந்துவணக்கமொடுபோற்றுநிற்பர்;
சுருளோதித்தோகையர்கள்மலையேறிப்பூத்தொகுக்கத்தோய்வ
தென்னப்
பொருபோயுந்திபுரிவீர்பாகபதியுரம்விளர்ந்து புகழுவீரே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) பொருள் சம்பாதிக்க விரும்பிய வியாபாரிகள் சமுத்திரத்தின் மேலும் போவதுபோல நல்ல ஸ்துதிகளைக் கூறுவோர் (தாங்கள் பொருள் பெறும் நிமித்தம்) அவனை (இந்திரனை)ச் சூழ்ந்து வணக்கத்துடன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வார்கள். காமினிகளாகிய ஸ்திரீகள் (தங்களுக்கிஷ்டமான) பூக்களைச் சேகரிப்பதற்காக மலைகளின்மேலேறுவதுபோல, ஸ்தோதாக்களே, யாகபதியாகிய இந்திரனது வலிமையை ஸ்துதியுங்கள்—(எ-று.)

3. அயகவசமணிந்தவவன்முரணினமைமிகுவலிப்போனூர்ந்தமாயை
மயவசுரன்சுட்டுணனைத்தாமணியாற்சிறையகத்தேமதத்தாற்கட்டுஞ்
சயமுடையஞனமகான்றுகள்கதுவாதெதிரிகளைச்சாட,நாகத்
துயர்சிகரமொளிர்வதெனவவனாண்மைபோரிடத்தேயொளிரு
மன்றே.

(இ-ள்) இருப்புக்கவசத்தை யணிந்தவனும், சத்துருக்களை வாட்டுபவனும், மாயைமிகுந்த வசுரனாகிய சுஷ்ணனைக் கயிற்றாற் காராக்கிருஹத்திற் கட்டும் ஜயசீலனும், மஹானும் (ஆன இந்திரன்) தனக்குத்தோஷம் நேராதபடி பகைவர்களைச் சாடும்போது, அவனது ஆண்மை மலைச்சிகரம் விளங்குவது போல யுத்தத்தில் உன்னதமாகப் பிரகாசிக்கும்—(எ-று.)

4. வைகறைக்காலந்தன்னிற்சூரியனுமுடன்செலல்போல்வண்மை
யென்னு
மெய்குலவுதேவியினதாமுமுனால்வளர்ந்தற்றவேந்தின்பக்கல்
வைகிடுமக்காலமடங்காவலியோடிருள்சீத்துவளரன்னானு
மொய்குரலிற்பெருந்தூளியெழுப்புவான்பகைவதைத்தமொய்ம்பி
னோடே

(இ-ள்.) விடியற்காலத்திற்குப்பின் சூரியன்றோற்றுவது போலப் பலமென்னும்தேவி உன்னால் வளர்ச்சியடைந்து இந்திரனது பக்கத்தில் நிற்கும்போது அடங்காத வலிமையோடு இருளைக்கெடுத்துப் பெருமையின் வளருகின்ற அவ்விந்திரன் சத்துருஸம்ஹாரஞ்செய்த உற்சாகத்தினால் எழுந்த சப்தத்தோடு பெருந்தூளியைக் கிளப்புவான்—(எ-று.) உன்னால் என்பதற்குச் சோமத்தால் என்று பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். உனது (ஸ்தோதாவினது) ஸ்தோத்திரத்தால் என்பார் சாயணர். இருள்சீத்து, அந்தகாரரூபமாயுள்ள விருத்திரன் முதலானவர்களைக் கொன்று என்பது பொருள்

5. விருத்திரனுன்மறைக்கப்பட்டாருயிருக்காதரவா மெலிவினீரை
யிருத்திநீயசைவிலாதந்தரத்துப்பலதிக்குமியைத்துப்பின்னர்,
உரத்தின்மிகுமிந்திரனே,தனமெளிதிற்றரும்போரினுவந்துசோமம்.
வருத்தியநன்மதவலியாலவற்கொன்றபோதுவெள்ளமழைதந்தாயே.

(இ-ள்.) வலிமிகுந்த இந்திரனே! விருத்திரனால் மறைத்து வைக்கப்பட்ட பிராணிக்கூட்டங்களுக்கு ஆதாரமான தண்ணீரை யசையாதபடி அந்தரத்திற் பலதிக்குக்களில் நிறுத்திப், பின்பு செல்வமெளிதாகக் கிடைக்கக்கூடிய யுத்தத்தில் சோமங் கொடுத்த மதவலியினால் இவ்விருத்திரனைக் கொன்றபோது, மழைநீர் வெள்ளமாகக்கிழிழியும்படி செய்தாய்—(எ-று.)

6. இந்திரவுன்மகத்துவத்தால்வானிருந்துபூதலத்தே,யெச்சகத்துஞ்
சுந்தரமாயுயிரோம்புமழைநீரைநிலைப்பிப்பாய்;சோமமாந்தி

மண்டலம். 1 சூக்தம் 57.

நற்றுமதக்களியெய்திமுகினீரைவீழ்த்துங்காருடிக்கல்லான்
முந்துறும்பல்காவலினைவிருத்திரற்குவாய்த்தவற்றைமொய்ம்பிற்
தீர்த்தாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்மகத்துவத்தினால் விண்ணிடத்திலிருந்து பூமிப்பிரதேசத்தில் எல்லாச்சகத்துமுள்ள உயிர்களுக்காதாரமான மழைத்தண்ணீரை நிலைக்கச்செய்வாய். சோமத்தைக்குடித்து மதத்தினால் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து மேகநீரை வீழ்த்தும்போது விருத்திரனுடைய கல்லாலானகாவல்களை உன்னுடைய பலத்தினால் அழித்தாய்—(எ-று.)

வருக்கம் 21.

57. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 10. சூக்தம் 7.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஸவ்யன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: இந்திரன்.

1. பெருங்குணத்துப்பெருஞ்செல்வப்பெருந்தானஞ்சிறந்தோற்குப்
பிறங்குமுண்மை
யருந்திறலோற்கென்றுதியையாக்குவென்மெய்பெருத்தோற்கிணையுமொய்ம்பிற்
பெருந்திறலும்பள்ளமிழிபுனலெனவேதடுக்கரிதாப்பெருக,
வெங்கும்
பொருந்துயிர்க்கட்பரவுநிழல்பலமளிப்பான்றிறந்துவிடும்
புகழினோற்கே

(இ-ள்.) சிறந்த குணத்தோடு கூடியவனும், பெரிய செல்வத்தோடு கூடியவனும், தானத்திற் சிறந்தவனும், உடலினது ஆகிருதி பெரிதாகவுள்ளவனும், பள்ளத்திற்பாயும் நீரைப்போலத்தடுக்க முடியாத ஆற்றல் சிறந்து நிற்கப், பல ஜீவர்களிடத்து வியாபித்துநிற்கும் செல்வத்தைத் திறந்து விட்டுத் தானஞ் செய்பவனுமாகிய இந்திரனைக்குறித்து எனது (மனனீயமான ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்வேன்—(எ-று.) நிழல், செல்வம் அல்லது தனம்.

2. வெள்ளஞ்சூழிவ்வுலகுமுழுதும்பினுனைத்தொடர்ந்த,வேள்வி
வேண்டிப்
பள்ளமுறும்புனலெனவேயவிதருவோன்சவனங்கள்பரந்துசூழு
மென்னருஞ்சீரிந்திரன்கட்பொன்மயமாவோங்கியெவரேனுந்
தன்னை
யெள்ளினருக்கிடுக்கணளிவச்சிரந்தூங்காதசலத்திருந்தபோதே.

(இ-ள்.) மிகுந்த கீர்த்திவாய்ந்த இந்திரனிடத்துப் பொன்மயமாய்ச் சத்துருவதஞ்செய்வதிற் சிறந்த வச்சிராயுதமானது (மேகமாகிய) மலையினுச்சியில் (அல்லது விருத்திரன்மேல்) ஜாக்கிரதையாயடித்த (மேகத்தைபிளந்த) பின்னர் இவ்வுலக முழுவதும் (உன் சம்பந்தமான) யாகத்தின் பொருட்டு உன்னைப்பின்தொடர்ந்தன. ஹவிஷ்மந்தனது யக்ஞப்பொருள்கள் பள்ளத்திலோடும் நீரெனப்பாந்து உன்னைச்சூழும்—(எ-று.) ஹவிஷ்மந்தன் அவிப்பொருளைப்படைத்தவன்.

3. பீமனுக்குத்தமப்போற்றிற்குரியவனுக்கிம்மகத்துப்பேசுமின்று
சேமமுறவவியுணவைச்சேர்த்திடுவோயுஷஸேநீ; சீர்த்திவாய்ந்த

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

தாமனையிந்திரமொய்ம்பார்சோதியைத்தோத்திரம்புரிவோர்காலத்
தேரும்
வாமனையிங்கவிபெறுவான்குதிரையெனக்கதித்தேகவயக்கினரோ.

(இ-ள்.) உஷாதேவியே! பயங்கரமானவனும் உத்தம ஸ்தோத்திரத்திற்கு பாத்திரனுமான விந்திரன்பொருட்டு இந்தயாகத்தில் இப்பொழுது ஹவிர்லக்ஷண வன்னத்தை நீ சேர்ப்பாயாக. கீர்த்திமிகுந் தாமனும் (எல்லாவற்றையுந் தாங்குபவனும்) இந்திரவலி பொருந்திய சோதியும் ஸ்தோதாக்களால் நன்றாக அறியப்பட்டவனுமான அவனைக், குதிரைதான் கருதிய இடத்தைநாடி விரைவாகச் செல்லுவதுபோலக், குறித்த வலியுண்டியை நாடிச்செல்லும்படி கதியுள்ளவனாகச்செய்தார்கள் —(எ-று.). பீமன், பயங்கரமானவன். தாமன்எப்பொருளையுந்தாங்குபவன். வாமன்என்பது எதுகைபற்றிச்சேர்த்தது.

4. பலர்போற்றுமிந்திரனேவிபுலதனநாயகனே,பண்புவாய்ந்து
நலம்போற்றுமுன்றனையேமேபாமுன்னவரேநாடினுவேம்;
பொலன்போற்றுந்துதிவிழைவோயுனையல்லாரெம்பாவைப்
பொருந்தாரன்றே
நிலம்போற்றும்பொருள்களினைவிரும்பலினென்துதிவசனநேர்ந்தேற்
பாயே.

(இ-ள்.) பலராலுந் துதிக்கப்படுபவனே! இந்திரனே! மிகுந்த செல்வமுள்ளவனே! உன்னை யாச்ரயித்து நடக்கும் யாங்கள் உன்னைச் சேர்ந்தவரேயாவோம். அழகிய துதியை விரும்புபவனே! உன்னையல்லாத பிறர் எமது பாக்களைப் பொருந்தி நிற்கமாட்டார். பூமியானது தன்னிடத்து ஓங்கும் வஸ்துக்களை விரும்புவதுபோல எங்களுடைய ஸ்துதி வசனங்களை நீ விரும்பிக் கைக்கொள்வாயாக—(எ-று.) நிலம் விரும்பலின் எனச்சேர்க்க. இன், உவமை யுருபு.

5. இந்திரவுன்வீரியமுமிகப்பெரிதா,முன்னவரேயாங்க;ளிந்த
நந்துறும்பஃறுதியாற்றுவோனெண்ணம,மகவானேநாடிப்பூர்த்தி
பொந்தும்வகையாற்றுக;வுன்வீரியத்தைப்பின்பற்றிப்,புகல்பேர்
வானும்
வந்துதனதுரம்பெருக்கிற்,றிப்புவியுமுன்வலிக்கீழ்வணங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்) இந்திரனே! உனது சாமார்த்தியம் மிகப்பெரியது. நாங்கள் உன்னைச்சேர்ந்தவர்கள். மகவானே! இந்தஸ்தோதாவினது எண்ணத்தை நாடிப்பூர்த்திசெய்வாயாக. பெரியவிண்ணும் உனது திறமையினளவாகவே தனது பலத்தை விருத்திசெய்துகொண்டது. இந்தப் பூமியும் உனது பலத்துக்கு ஏடங்கின்றது—(எ-று) வீரியம், சாமர்த்தியம், திறவம், பூர்த்திபொந்துதல், நிறைவுபெறல். பொந்துதல் திசைச்சொல்.

6. வச்சிரத்தைக்கைப்பிடித்தவிந்திரனேயிடம்பரந்தவளரம்மேக
வுச்சிதப்பேர்மலையினைநீயொறுங்கும்வகையுன்குலிசத்துடைத்தா
யங்கே
வைச்சதனைசூழ்ந்துளநீர்கீழ்நோக்கியோடும்வகைவயக்கியெங்கும்
பொச்சமிலாதோங்கும்வலிநீதனியேதாங்கினையாற்பொய்மை
யன்றே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 58.

(இ-ள்.) வச்சிரியே! இந்திரனே! விஸ்தீரணமான பெரிய அந்த மேகமாகிய மலையை (அல்லது விருத்திராசுரனை) நொறுங்கிப்போகும்படி உனது வச்சிராயுதத்தினலுடைத்தாய். அங்கே கட்டுப்பட்டுநின்ற நீர் கீழ் நோக்கியோடவிட்டாய்; ஓடவிட்டு எவ்விடத்தும் குறையாமல் பொருந்தி நிற்கின்ற வலிமையை நீயே தனியாகப்படைத்தாய் (வேறொருவரும் படைக்க வில்லையென்றபடி.) இது சத்தியமாம்—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

58. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 1.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோதமபுத்திரன் நோதஸன்; வடமொழிச்சந்தம் 1-5 ஜகதி, 6-9 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. பலத்தினற்பிறப்படைந்தவமரனவனுதித்ததுமேபாடீவானல்;
நலத்தவோதாவாவான்மகத்தவன்றன்றூதவனாய்நட்க்குங்காலை
வலத்தருஞ்சீர்மார்க்கத்தாலந்தரிட்சவுலகமதைமதிக்கத்தோற்றித்
தலத்துறுமாமமேதனிலவிசுமந்து தேவர்பணிசாதிப்பானே.

(இ-ள்.) பலத்தினல் (அரணியைக்கடைவதால்) தோன்றும் மரணமற்றவன் அவன். அவன் பிறந்தவுடனேயே (தொடுவதற்கு முடியாதவனாயிருப்பதால்) தன்பத்தைத் தருவான். ஹோமநிஷ்பாதகனாகிய அவன் யாக கர்த்தாவினது தூதனாகத் தேவர்களைக் கொண்டுவரச் செல்லும்போது அதற்குமுன் அமங்கலமாயிருந்த அந்தரிட்ச வுலகத்தைத்தான் செல்லும் மார்க்கத்தால் பலருக்கும் தெரியும்படி ஒழுங்குபடத்தோற்றி யாகத்தினிடத்திலுள்ள அவியைச்சுமந்து தேவர்களுக்கு பணிவிடைசெய்வான் —(எ-று.)

2. சரையடையான் சுவாலையாற்றன்வேண்டுஞ்சிறுதரும்பைச்சாப்பிட்டுப்பி
னருகுறையும்பெருங்காட்டந்தனைப்பற்றிவிரைவினெரிநிலைக்க வேறும்;
மருவுபொருட்சுட்டழிக்கவெழுஞ்சுடர்கள்குதிரையெனமருவுங் காந்தி;
யரைதருமாகாயத்தினெழிலியெனப்பெருமுழக்கமோங்கிற்றன்றே.

(இ-ள்.) கிழத்தன்மையை யடையாதவனாகிய அக்கினி தனது சுவாலைகளினல் தனக்கு வேண்டிய சிறு துரும்புகளைத் தின்று, பிறகு பக்கத்திலுள்ள பெரிய காஷ்டங்களிற் பிடித்துக்கொண்டு நிலைத்திருக்கும் வண்ணமேறுவான். தம்மையடையும் பொருள்களைத் தஹிக்கக் கருதும் சுவாலைகள் குதிரையைப்போலப் பளபளப்பாய்த் தெரியும். அப்பொழுது ஆகாயத்திலுள்ள மேகமுழங்குவதுபோலப் பெரிய சப்தமானது எழுந்தது —(எ-று.)

3. உருத்திரர்க்கும்வசுக்களுக்கும்புரோகிதனாய்த்தூதவனாயுறைந்து மிக்க
வருத்தியுடனவிராக்கித்தனம்பதிக்குமமாஹலகாயுட்காலம்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

பெருத்துறையுமனிதரிடத்திரதமெனவிரைந்தோடிப்போசால் செல்வக்
கருத்துறுமன்னர்க்கேற்றவகைத்தேவன்சிறந்தீவான்கனகந்தானே.

(இ-ள்.) உருத்திரர்களுக்கும், வசுக்களுக்கும் புரோஹிதனையும் ஹோதாவாகவுந் தங்கி அவர்களுக்காக அன்போடு அவிப்பொருள்களைச் சுமந்து (பகைவரது) தனத்தைப் பறிக்கின்ற அமரனாகிய தேவன் (ஒளி பொருந்தியவன் அதாவது அக்கினி) ஆயுள் பெருத்த மனிதரிடத்து ரத மென்று சொல்லும்படி வேகமாய்ப்போய்ச், செல்வத்தை யெண்ணி ஸ்தோத் திரஞ் செய்யுமவர்களுக்குத் தக்கபடி சிரேஷ்டமான தனத்தை யளிப்பான் —(எ-று.)

4\. வாயுவினாற்றாண்டப்பட்டக்கினியும்பேரொலியின்வளர்ந்துதன்ற
வேயுமொளிச்சுவாலையினாலெளிதாகப்பெருமரங்களேறுநிற்கும்;
பாயுமிடபம்மெனநீமூப்படையாயாவலொடும்,பாதபங்கள்
தீய,வெளியலைபாய்ந்தோய்,வனந்தாவுநெறிகறுப்பாய்ச்
சேருமன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியானது வாயுவினாற் பிரேரேபிக்கப்பட்டு மிகுந்த தொனியோடு வளர்ந்து தனது நாக்கிற்றோய்ந்த சோதியால் இலகுவாகப் பெரிய மரங்களில் ஏறிப் பற்றிக்கொள்ளும்; மூப்பையடையாதவனே! ஒளி பொருந்திய சுவாலையாகிய அலையோடு கூடியவனே! பாய்ந்து செல்லும் விருஷபத்தைப்போல (காளைமாட்டைப்போல) ஆவலோடும், மரங்கள் தீய்ந்து போகும்படி காட்டிற்றாவும்போது, நீ போன வழி கறுத்துப் போகிறது—(எ-று.)

5\. சுடர்ப்பல்லன்வாயுவினாற்சோதிக்கப்பட்டொளிர்வோன்றோயாக் கூட்டத்
தடர்த்தொழுகுங்காளையெனவனமதனிற்சுடர்க்கூட்டமார வென்றுந்
துடைக்கரியரஜத்தினிற்றன்றேசுவலியோடுமெதிர்தோன்றச் செல்காற்
படைத்தபெருமச்சத்தாற்றுவாமுஞ்சங்கமமும்பனிக்குமன்றே.

(இ-ள்.) சுவாலையே பல்லாகவுடையவனும், வாயுவினாற் பிரேரே பிக்கப்பட்டு வளர்பவனுமான அக்கினி, நிறைந்துள்ள பசுக்கூட்டத்தையடக் கித்திரியும் காளையைப்போலக், காட்டினிற்றனது சுவாலைக் கூட்டமானது நிறைய, என்றும் அழியாத (அக்ஷயமான) ரஜத்தினிடத்தே தன் தேஜோ பலந்தெரியும்படி செல்லும்போது, ஸ்தாவரஜங்கமங்கள் பயத்தினால் நடுங்கு கின்றன—(எ-று.) ரஜம் ஆகாசம் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். மரங்களி னின்றும் ஒழுகுங் கசிவு நீர் என்பார் சாயணர். தபுர்ஜம்ப: சுடர்ப் பல்லன்.

வருக்கம் 23.

6\. மக்களா லெளிதிற் போற்ற மருவுவோ யதிதி யோதா
பக்சமார் நண்பனென்னச் சுகத்தினைப் பகுப்போ யங்கீ,
யிக்கடலுலகின் மாந்தரிடத் தழகமைந்த பொன்னின்
மிக்குற வினை யமைத்தார் மேன்மைசால் பிருகு வென்போர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 58.

(இ-ள்.) மார்த்தர்களால் எளிதிற் றுதித்தழைக்கக் கூடியவனே! யாகத்தலத்திற்குவரும் அதிதியே! ஹோதாவே! பட்சத்தோடு கூடிய சிநேகிதனைப் போலச்சகத்தை யீபவனே! அக்கினியே! பிருகுக்கள் உன்னை மார்த்தர்களுக்கு மத்தியில் அழகுவாய்ந்த பொன்னையமைப்பது போல (ஸம்ஸ்காரபூர்வமாய்) அமைத்தார்கள்—(எ-று.) பக்கம், பட்சம். ஓதா, ஹோதா வென்பதன் சிதைவு.

7. அங்கியையெழுவோரை யருமைவாய் மகஞ்செய்வோனைத்
தங்குறு மகத்தில் யாருஞ் சார்ந்து முத்தமனைக் கீர்த்தி
பொங்கிய தூதனுசிப் புகல்வசு கூட்டுவோனை
யிங்குறு மவியின் வேட்டெற் கேனைத் தனமிரப்பல்.

(இ-ள்.) அக்கினியும், எழு நாக்கோடு கூடியவனும், யாகம் செய்யும் ரித்விக்கும், எல்லாரும் யாகத்தில் பூஜிக்கும் உத்தமனும், ஹோதாவும், செல்வத்தை (வசுவை)க் கூட்டுபவனுமான அக்கினியை, இங்குள்ள அவியுணவோடு வணங்கித் தனமளிக்கும்படி வேண்டுவேன்—(எ-று.) இச்செய்யுள் மேனாட்டாசிரியருரைப்படி செய்தது. ஆனால் மூலத்தில் ஸப்த ஜுஹ்வாவென்றுள்ளது. சாயனர், 'எழு ஹோதாக்கள், ரித்விக்குக்கள் யாகத்தில்வணங்கு முத்தமனும், தேவர்களைக் கூட்டி வருபவனும் ஆன அக்கினியை வணங்குகிறார்கள். எப்பொழுதும் செல்வத்தைக் கூட்டுபவனாகிய அவ்வக்கினியை ஹவிர்லக்ஷண அன்னத்தோடு வணங்கிக் கர்மபலனான ரத்நத்தை யாசிப்பேன்.' என்று உரை கூறுவர், அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:-

கேழுறுத்தமனு மங்கி தேவரைச் சேர்ப்போன் றன்னை
யேழுபேர் மகத்தோர் யாக மிழைப்பவர் வணங்கா நிற்பர்;
மாஎழுமை யென்றுங் கூட்டு மவனை யுண்டியின் மதித்துத்
தாழுவே ரைதாங்க டருகென யாசிப்பேனே.

8. முன்பினிற் பிறந்த குறு மொய்த்த பன்னட்பின் மிக்கோய்!
அன்பர் திற்றுதிப்போர்க் கித்தை யழிவிலாச் சுகமளிப்பாய்;
உண்பனை பெற்றோ யங்கி யுயரயத் திடமார் காப்பா,
வன்பொடு முனைத்துதிப்போன் பாபங்க ளகற்றிக் காக்கல்.

(இ-ள்.) வலியினால் (முறைகக்கடைவதனால்) உண்டான புத்திரனே! மித்திரர்களிற் சிறந்தவனே! (அல்லது அநுகூல சோதியோடு கூடியவனே!) உன்னைத் துதிக்கு மன்பர்களுக்கு இப்பொழுது அழியாத சுகத்தைக் கொடுப்பாயாக. உண்ணும் பதார்த்தங்களிற் றோன்றியவனே! அக்கினியே! இரும்புபோல் உறுதியாகவுள்ள காவலினால் உன்னைத் துதிக்கும் யஜமானனது பாபங்களை நீக்கி யவனை இரட்சிப்பாயாக—(எ-று.) நாம் உண்ணும் உணவிலிருந்துஜடராக்கினி வளர்வதால், 'உண்பனை பெற்றோய்!' என்றார்.

9. ஒளிமிகு மங்கி யுன்னை யோம்புவோர்க் கில்ல மாகல்;
ஒளிமிகு தனத்தோ யாக முருற்றுவோர்க் களிக்க லின்பம்;
ஒளிமிகு துதியாளர்தம் பாவத்தை யொறுத்துக் காக்கல்;
ஒளிமிகு செயற்செல்வத்தோ னுறுக வல்விரை விவ்வைகல்.

(இன்.) காந்தி பொருந்திய அக்கினியே! உன்னைத் துதிப்பவர்க்கு நீ (கஷ்டத்தை நீக்கும்) வீடாக விருப்பாயாக. ஒளி பொருந்திய தனத்

தோடு கூடியவனே! (மகவானே!) யாகஞ் செய்வோருக்குச் சுகத்தை யளிப்பாயாக. நல்ல ஸ்துதிகளைச் செய்பவர்களைப் பாபத்தினின்றும் நீக்கிக் காப்பாயாக. கீர்த்தி பொருந்திய செயலினாற் பெறுஞ் செல்வத்தோடு கூடிய அக்கினி இவ்விடியற்காலத்தில் விரைவாக விங்கு வரட்டும்—(எ-று.) நான்காமடி முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று. மகவான், தனவான்.

வருக்கம் 24.

59. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 2.

7. இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோதமபுத்திரன் நோதஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. அங்கியே யிதரத்திக்களுன்கிளை; யமரர்யாரு
மங்கலிலுன்வாய்ச் சாலமகிழ்வர்; மக்கட்கணுர்ந்தோய்!
தங்குறு தூணேபோலத்தாங்குவாய்தரணியோரை,
யங்கமாயவர்க்கு மத்தி யமைவுறு நாபி யாவாய்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மற்ற நெருப்புக்கள் உனது கிளைகளாம். மரணதர்மமில்லாத தேவர்கள் உன்னிடத்து மிகவும் மகிழுவார்கள். மனிதர்களிடத்து (ஜடராக்கினி ரூபமாக) நிறைந்திருப்பவனே! (வீட்டைத் தாங்கும்) தூணைப்போலப் பூமியிலுள்ளவர்களைத் தாங்குவாய். அவர்களுக்கு மத்தியில் நாபியைப்(கொப்பூழ்)போல நிற்கிறாய்—(எ-று.) வைச்வாநர, மக்கட்கணுர்ந்தோய். மனிதர்களிடத்து ஜடராக்கினி ரூபமாய் நிறைந்தவனே யென்பது பொருள்.

2. வானத்தின் சிரமாம்; வையம் வயங்கிய கொப்பூழாவான்;
வானத்தும் வையத்திற்கு மதிபதி யானு னங்கி;
ஞானத்தின் மலிந்த வார்யர்க் கொளிநலந் தருந் தேவாகத்
தானத்திற் படைத்தார்; வைச்சுவாநர தேவருன்னை.

(இ-ள்.) அக்கினி விண்ணின் சிரஸாம் (முக்கியமானவனும்). பூமியில் விளங்கும் நாபியும் (கொப்பூழாம்). வானம் பூமியிரண்டிற்கும் அதிபதியுமானான். வைச்வாநரனே! எல்லாத்தேவர்களும், ஞானவான்களாகிய ஆரியர்களுக்கு, ஒளி பொருந்திய தானசீலனாகிய தேவனாக உன்னை பிறப்பித்தார்கள்—(எ-று.) இடம் மாற்றைக் கவனிக்க. வைச்வாநரன் மனிதர்களிடத்து ஜடராக்கினி ரூபமாக நிறைந்தவன்.

3. அசைவிலாக் கிரண மென்றாழ்க் கமைந்தென வங்கிக் கண்ணே
யிசையொடு நார்மெய் யுற்ற நீயினிற் செல்வ மேய்ந்தது;
வசிதமார் மலைக்க ணீர்க்க ளோடதிக்கண் மக்கட்க
ணிசைவுறு தனத்துக் கெல்லா மிறைவ னீயேயா மன்றே.

(இ-ள்.) சூரியனிடத்துச் சலனமில்லாத கிரணங்களமைந்ததுபோல அக்கினியாகிய வைச்வாநரனிடத்தில் செல்வம்அமைந்து நின்றது. பர்வதங்களிலும், ஜலங்களிலும், ஓஷதிகளிலும், மனுஷர்களிடத்திலுமிருக்கும் செல்வத்துக்கெல்லாம் நீயே ராஜாவாம்—(எ-று.) நார் மெய்யுற்றநீ, வைச்வாநரன் எழுத்துருபுக ளும்மைத்தொகைக்கண்வந்தன.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 59.

4. வான் புவிபார்த்தாற் போல மகன்புகழ் வளர்ந்த தம்ம;
தான்பெறு வலிசா ரோதா, தலைமைசார் மனித னேர்வான்,
தோன்பெறு வீரன், மெய்யே கொள்ளுறு வலிமை சார்ந்தோன்
மேன்மைசா னடையோன் வைச்சுவாநரர்க் கேய்ந்த மிப்பா.

(இ-ள்.) ஆகாயமும் பூமியும் பார்த்து நின்றது போல அவர்களது புத்திரனாகிய அக்கினியின் புகழும் பார்த்து நின்றது. வலிபொருந்திய ஹோதாவும், ஸ்தோத்திரம்பெறும் பிரபுவையொத்தவனும், யாவரையும் நடத்தும் வீரனும், உண்மையானவலியோடு கூடியவனும், நடையிற் சிறந்தவனுமான வைச்வாநரனுக்குப் பலவித ஸ்தோத்திரப்பாட்டுகள் அமைந்தன—(எ-று.) ஓதா, ஹோதா. அக்கினி, வானம் பூமிகளுக்குப் புத்திரன்.

5. விச்சுவாநரனே ஜாதவேதஸ பெரியவானுன்
சயிக்கொணு மகிமை தன்னைச் சார்ந்ததேயில்லை; நீயு
மயிர்க்கொணு வரசனுவா யணிமன வம்மாந்தர்க்கே;
செயிர்த்திடு போரிற் றேவர்க்காகவே சேர்த்தாய் பொன்னை.

(இ-ள்.) வைச்வாநரனே! ஜாதவேதஸனே! (ஸர்வக்ஞனாகிய அக்கினியே, யென்றபடி) பெரிய வானமும் உனது மகிமையடைந்ததில்லை. நீயும் நன்மனமுள்ள மனிதக்கூட்டத்துக்கு அரசனும். யுத்தத்தில் தேவர்களுக்காகவே (அசுரர்களிடத்திலிருந்து பிடுங்கின) தனத்தைச்சேர்க்கிறாய்-(எ-று.) வான் உம்மைத்தொகை.

6. விருத்திரற் செற்று னென்று விழைந்து பூரவர் சேவிக்கும்
அருத்தி சேர் மழையளிக்கு மாண்மையோன் மகிமை யின்றே
பொருத்துவென்; தாசற் கொன்றுன் புகளார் மெய்புகுந் தீ
வருத்திறுன் சம்பரன்னை மழைமுகி லொழுக்கினுனே.

(இ-ள்.) விருத்திரனைக் கொன்றானென்று பூரவர்கள் (பூருவின் மக்கள், ஜனங்கள் என்றபடி) வணங்குகின்ற விருஷ்டிக்குக் காரணமான சாமியினது மகிமைகளைச்சொல்லுவேன். இந்தவைச்வாநரன், காரியவிக்கினஞ்செய்யும் தஸ்யுவைக்கொன்றான். சம்பரனைவாட்டி (யவன் அடைத்து வைத்திருந்த) மழைநீரை ஓடவிட்டான்—(எ-று.) பூரவர்கள், ஜனங்கள்; புரு மக்களுக்கு ஒருமூதாதையாக எண்ணப்படுபவன். வைச்வாநரன் ஈண்டு மேகமத்திய நெருப்பாகிய மின்னலைக்குறிக்கும். அதனால்தான் இந்திரனுக்குக்கூறிய பெருமையையெல்லாம் அக்கிக்குக் கூறியது. இத் துதி அக்கியும் இந்திரனும் ஒருகடவுள் தம்சமென்பதைக் காட்ட நின்றதென்றும் சொன்னலாம். அருந்தும் அருத்தும் என வலித்தல் விகாரம்பெற்றது.

7. விச்சுவா நரன், விசுவ மனிதர்க்கண் மகிமை வாய்ந்தோன்,
குவித்திடு மகப் பாத்துவாசன் கும்பிடுவோ, னன்றே
பயிற்றிடு மொளியோ, னக்கி, பழகுமன் புண்மையோற்கா
வயக்கினுன் புருநீதன் சாதவனேய துதிபோற்றே.

(இ-ள்.) வைச்வாநரனும், எல்லா மனிதரிடத்தும் மகிமையோடு தங்கியிருப்பவனும், யாகத்தினிடத்து பாத்துவாஜன் வணங்குவோனும், நல்ல ஒளியோடு கூடியவனும், பிரிய ஸத்தியவாக்கோடு கூடியவனுமான அக்கினிக்காகச் சதவனியின் புத்திரனான புருநீதன் துதி (சுண்டுபவ) ஸ்துதி

களைச்செய்தான்—(எ-று.) நூறுயாகம்புரிபவன் என்பது சதவனியென் பதன் பதப்பொருளாம். சாதவனேயன் தத்திதம். புருநீதன் அவன் மகன் ஓர் அரசன்—சாயணர்.

வருக்கம் 25.

60. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 3.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷேி நோதஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்னி.

1. வன்னியைக் கீர்த்தி யோனை, வளர்மக கேது தன்னை,
யுன்னியே காப்பான் றூதன் றேவரோ டுறுவான் றன்னை;
மன்னிய மாதரிச்வான் வழங்கினான் சீர்சால் செல்வ
மென்ன; வத்துவிசன் றன்னைப் பிருகுவு நட்பேற்றானே.

(இ-ள்.) அவியைச் சுமப்பவனும் (வன்னியும்), கீர்த்தி வாய்ந்த வனும், யாக கேதுவும், நன்றாகக் காப்பவனும், தூதனும், அவியளிக்கும் போது தேவரோடெருவனாய் வருபவனும் ஆன அக்கினியைப் பிரசஸ்த மான செல்வத்தைப்போல மாதரிச்வான் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அந் தத் துவிஜனை (இருப்பிறப்பாளனை அக்கினியை)ப்பிருகுவும்நட்பாளனாகப் பெற்றான் (புத்திரனாகப்பெற்றானென்பதும் ஒன்று)—(எ-று.) வஹ்நி வன்னிசுமந்துசெல்பவன்ஈண்டுஅவியைச்சுமப்போன்.மககேது,யக்ஞத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பவன்.துவிஜன் தியாவாபிருதிவி (வானம்பூமி) களுக்குப்பிறந்த வன், அல்லது இரண்டு அரணிக்கட்டைகளிற் றோன்றியவன். நட்பு என்ப தற்கு வடமொழியில்ராதி.என்றுள்ளது. அதற்குமித்திரன் என்றுதைத்திரீயத் திற்பொருள்ளது. சிலர் புத்திரனென்றும்சொல்லுவார்கள். மாதரிச்வான்வாயு வென்பார் சாயணர். அரணியைக் கடைவதற்குமுன் மறைந்திருந்த அக்கினி யை, விவஸ்வனது தூதனாக நின்று ஆகாசத்திலிருந்து கொண்டுவந்தவன் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். இவர்மதப்படி ரிக்வேதத்தில் மாதரிச்வான் என்னும் பதத்திற்கு வாயுவெனப் பொருள்கொள்வது பொருந்தாதது.

2. அரிய நல்லவியோ டாரு ளான மர்த்தியர்க டேவ
ரிருவரு மவன்றானாணைக் கிணங்கியே சேவை செய்வார்;
கிருகநற்பதி வேதாவாம் பூச்சியன்றனை யோதர்வாய்
மருவுவிப்பார் மகத்தோர் மத்தி யெல்லுதிக்குமுன்னே.

(இ-ள்.) அவியைக்கையிலேந்தியவர்களாய் மேதாவிகளாகிய மர்த் தியரும்(மனிதரும்)தேவருமாகிய விருவருமவனுடைய ஆக்ஞைக்கிணங்கிச் சேவிப்பார்கள். கிருஹபதியும், கர்மபலனைத்தரும் வேதாவும், பூஜ்யனும் (பூசிக்கத்தகுந்தவனும்)ஆன அவனை ஹோதாவாகச்சூரியோதயத்துக்குமுன் (உஷஸ்காலத்தில்) யஜமானர்களுக்கு மத்தியில் (அத்வர்யுக்கள்) ஸ்தாபிக்கி றார்கள்—(எ-று.) அத்வர்யுக்கள், யாகப்பிராஹ்மணரில் ஒருவகுப்பினர். ஹோதா, ஓதா, தேவர்களையழைப்பவன், தூதன். வே (dl:) தா, விதாதா அபிமதபலஸ்யகர்த்தா.

3. புதியது, நல்ல கீர்த்தி பொருந்திய, தெங்கள்போற், றிங் கிதய மார்ந்தெழுந்த, தாயுள்படைத்தவர் மனுவின்மக்கள்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 61.

பொதியவி யுண்டியோடு போற்றுவோர்போர் நேர்ந்தாலும்
வதிவிக்கு மதுவின்றூவாய்ந்தவன் றன்னைச்சேர்க.

(இ-ள்.) நவதாமானதும், ஸத்கீர்த்தியோடு கூடியதும் இதயத்தி லிருந்து வந்ததுமான எங்கள் ஸ்துதி, ஆயுள் படைத்தவரும், மனுமக்களுமான மாந்தர்கள், அவியன்னத்தோடு போற்றுவோர் யுத்தம் நடந்தாலும் உற்பத்திசெய்து வணங்குகின்ற களிப்புத்தரும் நாக்கோடு கூடிய அக்கினியை யடையட்டும்—(எ-று.) ரித்விஜ: ரிதௌகாலேயஷ்டார: காலத்தில் அக்கினி வளர்த்து வணங்குபவர் இருத்துவிக்குக்களாம். துதியடையட்டுமென்க.

4. மனிதர்கள் விரும்பும் பாவகன் வசு வரேணியன் பொன்
இனிதனி மகத்தி ஹோதா வெனத்தெரிந்தோன் மாந்தர்க்கா
மனமுறு தமன னில்லின் மகப் பதி யங்கி செல்வ
வினமுயர் தனத்தி னுத னுக வென்றுஞ் சிறக்க.

(இ-ள்.) மனிதர்கள் விரும்புகின்ற சோதகனும், வசுவும், வரேன்யனும், செல்வந்தருபவனும் யாகஹோதாவாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டவனுமான அக்கினி, மனிதருக்காக ராட்சஸர்களையடக்குபவனும், கிரஹபதியும் செல்வங்களிற் சிறந்த தனத்துக்கு நாயகனுமாகச் சிறந்து நிற்கட்டும்-(எ-று.) பாவகன், பொருள்களைச்சோதிப்பவன். வசு, செல்வன், வரேண்யன்,சிறந்தவன்.

5. வேதிய ஹன்னை த்தூய்மை விழைந்து மாவெனக் கிளர்த்துங்
கோதமக் குடி யுதித்த குமரர் யாந் தனப்பதியா
மேதமி லவிதாங் குன்னை மதியிஹு லேத்துவோமாற்;
போதுக விரைவின் வைகல் புத்தியாற்பொருள் பெற்றோனே.

(இ-ள்.) (போய்ச்சேரவேண்டிய விடத்துக்கு விரைவாகச்செல்லுங்) குதிரையைத் தடைத்துவைப்பதுபோல வேதியிலுன்னைக் கிளறிப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் கோதமவம்சந் துதித்தயாம் (நோதஸன் என்றபடி) தனத்துக்குநாயகனும்நல்லறவிலைத்தாங்குபவனுமானவுன்னைப் புத்திபூர்வமானஸ்துதிகளாற்போற்றுவோம். தியாவஸு (புத்தியினுற்பொருள் படைப்பவன்) வாகிய அக்கினி வேகமாக அதிகாலையில் வரட்டும்–(எ-று.) யாம் மரியாதைப்பன்மை.

வருக்கம் 26.

61. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 11. சூக்தம் 4.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை. கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. வலியிருத்துயர்ந்தோன் வேக மருவியோ னெதிர்க்கலாதான்
சொலுமிருக்கதனுக் கேற்ற தூய்குணப்பெரியன் பின்னர்ச்
செலுமியல்பில்லாவேந்தற் குயர்துதி யனம்போற் செய்வேன்,
பொலனுற முன்னே சீத்த பிரமங்களோடு மாதோ.

(இ-ள்.) பலமுள்ளவனும், விரைவுள்ளவனும், பகைவராலெதிர்க்கமுடியாதவனும், சொல்லும் இருக்குக்குச் சமானமான குணத்திற்பெரியவனும், பின்செல்லு மியல்பில்லாதவனுமான விந்திரன்பொருட்டு, அழகாக முன்

ஞேர் தந்த பிரஹ்மங்க (அவிக்குரிய அன்னங்கள்) ளோடு கூடிய உயர்ந்த துதியை (ருசியான) அன்னத்தைப்போலச் செய்து போற்றுவேன்—(எ-று.) இருக்கு ஸ்தோத்திரப்பாடல். பிரஹ்மம் ஹவிர்லக்ஷணமன்னமென்பார் சாயணர்.

2. புவியினிற் பகைவதைப்போ னிந்திரன் றன்னைச் சூழ்ந்தே
யவியென வோங்கும் பாவை யளிப்பெனு லதனை மெத்தச்
சவிபெறு. குரலினேடு சாற்றுவேன்; றொல்பதிக்குக்
கவிகளை மனத்தாலந்தக் காரணத்தா லறிவாற் சொற்றூர்.

(இ-ள்.) பூமியில் சத்துருக்களை யிம்சிக்குமிந்திரனைச் சூழ்ந்து அன்னம்போல வோங்குகின்ற பாட்டுக்களை யான் அவனுக்களிப்பேன். அந்த ஸ்தோத்திரத்தை உரத்துக் கூறுவேன். பழைமையான பதியாகிய (இந்திரனுக்கு,) இதயத்தாலும் அந்தக்காரணத்தாலும் அறிவாலும் கவிகளையிழைத்துப் (பிறஸ்தோதாக்களும்) சொன்னூர்கள்—(எ-று.)

3. சுட்டென நின்று செல்வங் கூட்டுஞ்சீர்ச் சூரிதன்னை
யொட்டியே வளர்க்கும் வன்மை யுள்ளவை மதியாலான
மட்டறு தெளிசொல் லோங்குந் துதிகளை யுரக்க வென்ற
னிட்டமா ரவன்பொருட்டே வாயினு லேத்துவேனே.

(இ-ள்.) உபமானமாக நிற்பவனும், நல்ல தனமளிப்பவனும், பிரசித்திபெற்றவனுமான ஸூரியை (இந்திரனை) யடைந்து விருத்திசெய்பவையும், திறமைவாய்ந்தவையும், புத்தியினுலானவையும், ஸ்வச்சமானவசனங்களாலானவையுமான துதிகளை (எனக்குப்பிரியமான) அவ்விந்திரன் பொருட்டே வாயினுல் உரக்கக்கூறுவேன்—(எ-று.) என்றன் இட்டமார் என்னும் அடைவடமொழியிலில்லை. ஸூரி, வித்வான், ஈண்டு இந்திரனைக் குறித்து நின்றது.

4. ஸர்பவ னன்னம் வேண்டி யுற, வவன் வேண்டுகோளுக்
கேர்பெறச் சமைப்போன் செய்த தேரென வெடுப்பஞேமஞ்
சீர்பெறு மிருக்குஞ் செய்ய துதிபொறுத்திடு மேதைக்குக்
கூர்சிறப்பவியு மீண்டு கூட்டுவ லிந்திரற்கே.

(இ-ள்.) ரதத்திலேறிச்செல்பவன் அன்னம்பெறும்படி அவனது வேண்டுகோளுக்கிணங்கித் தச்சன் செய்துகொடுத்த தேரைப்போல ஸ்தோத்திரங்களால் சமக்கப்பெறும் மேதாவிக்கு (இந்திரனுக்கு)க்கீர்த்திவாய்ந்த ரிக்குக்களும் நல்ல சஸ்திரங்களும் எடுத்துக் கூறுவேன். இந்திரனுக்கு உத்கிருஷ்டமான அவியும் சேர்ப்பேன்—(எ-று.)

5. அன்னத்தை யடைவான் மாவையணியிற் றேர்ப்பூட்டியன்ன
வன்ன விந்திரற் கோரர்க்க நாவினுற் றகைப்படுப்பல்;
மன்னுசீர் பரந்தோன் வண்மை மருவிய நிலய, நேரார்
துன்னிய. புரம்பொடிப் போன்றுகளறு வீரன்போற்றி.

(இ-ள்.) அன்னப் பொருள்களிடத்து இச்சையுள்ளவன் குதிரையைத் தேரிற் பூட்டியதுபோல. அத்தகைய விந்திரனுக்கு ஒரு அர்க்கத்தை (சஸ்திரருபமான மந்திரத்தை) யுருப்படுத்துவேன். கீர்த்திபரந்தவனும்,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 61.

ஈகைக்கோரிருப்பிடமும், சத்ருருக்களுடைய கோட்டைகளையழிப்பவனும், குற்றமற்ற வீரனுமான இந்திரனுக்கு நமஸ்காரம்—(எ-று.) அர்க்கம் சஸ்திர ரூபமானமந்திரம்.

வருக்கம் 27.

6. வலிமிகு மீசானன்றன் வலியொடு விருத்திரன்றன்
பொலிவுறு மருமத்தானம் புடைத்த வப்பகை யொறுக்கு
மலிவுறு செயன்மிகுந்த வச்சிரந்தன்னைக் கூராய்க்
குலவுறச் செய்தான் றேவக் கொல்லனு மவனுக் கன்றே.

(இ-ள்.) வலிமிகுந்த ஈசுவரியகாரணனான (இந்திரன்) தனதுபலத்தினால் விருத்திரனுடைய மருமத்திலடித்த கருவியும், பகைவரைத்தண்டிக்கும்பல சிறந்த கர்மங்களோடு கூடியதுமான அந்த வச்சிராயுதத்தைத் தேவக்கொல்லனாகிய துவட்டா அவ்விந்திரனுக்காகக் கூராக்கிக் கொடுத்தான்—(எ-று.) துவட்டா தேவக்கொல்லனும்.

7. தாய்மகச் சவனந் தம்மின் மகிமைசார் விண்டு சோம
மேய்ந்த நல்லனத்தை யுண்டா னேதிலர் சமைத்தவற்றை
வாய்ந்தறவவ்விறைன்; மற்றொருவனும் பகைவதைப்போ
னேய்ந்த வச்சிரத்தோன் மேக வராகம் பேர்த்தெறிந் தானன்றே.

(இ-ள்.) ஸர்வஜகத்தையும் நிருமிக்கும் தாய்செய்யும் இந்த யாகாவயவமாகிய மூன்று ஸவனங்களிலும் மகிமைபொருந்திய விஷ்ணு ஸோமத்தையும் அழகிய அன்னத்தையும் உண்டான். உண்டதும் பகைவர்களாகிய அசுரர்கள் பரிபக்குவப்படுத்தி வைத்திருந்த தனங்களை அபகரித்தான். பகைவதைப்பவனும் வச்சிரத்தை யோச்சுபவனுமான இந்திரன் மேகமாகிய வராகத்தைப் பேர்த்தெறிந்தான்—(எ-று.) தாய் அதிதி. மூன்று ஸவனங்கள், காலை, மாலை, நடுப்பகல் மூன்றுகாலங்களிலும் செய்யப்படுவன. மேகமாகிய வராகம் ஈண்டு விருத்திரனைக்குறித்தது. மேனாட்டாசிரியர் வேறுமாதிரியுரைகூறுவர். மலையினூடே யடித்துக் காட்டுப் பன்றியைப் பிளந்தான் என்பார். மற்று, அசை.

8. அகியினைக் கொன்றகாலை யவனுக் கவ்விந்திரற்கு
மிகுமனையோரே யேறு நின்றவர் தேவமாதர்
வெகுதுதி யிழைத்தார்; அன்னோன் றேசினாற் புவிவான் சூழ்ந்தான்;
மகிமையி னுனைப் பரந்த வான்புவி சேர்ந்திடாவ்வாவே.

(இ-ள்.) இந்திரன் அகியைக் கொன்றபோது, தேவ பத்தினிகள் கமனஸ்வாப முன்னவர்களாயினும் நின்று (அர்க்கங்களை) ஸ்தோத்திரங்களை அவ்விந்திரனுக்காகச் செய்தார்கள். இவன் தனது தேஜஸினாற் றியாவாப்பிருதிவிகளை (புவிவானங்களை)க் கடந்து வியாபித்தான். (இந்திரனே) உனது மகிமை கூறுமிடத்து விசாலமான வானம் பூமிகள் சேர்ந்தும் உனக்குச்சமானமாகா—(எ-று.) அகி, பாம்பு, விருத்திரன். தேவமாதர், தேவபத்தினிகள், காயத்திரி முதலியோரென்பார் சாயணர். இடமாற்றுரைக்கவனிக்க.

9. அவனது மகிமை மெய்யே யந்தாம் புவி வானத்திற்
சவிமிகுத்தது; போர்வீரன் றன்னொளி மிகுந்தோன் வேந்த
னேவர் தொழிலேனுஞ் செய்வோ னாயுத மெல்லாங் கொண்டோன்
குவிமுகில் மோத விட்டான் கொள்ளலர்த் தெறப்போன் போரில்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 4.

(இ-ள்.) உண்மையாகவே அவனது மகிமை, வான், அந்தரம், பூமி யென்னும் மூன்று லோகங்களிலும் ஒளியோடு பரந்தது. யுத்த வீரனும், ஸ்வயமான காந்தியோடு விளங்குபவனும், எல்லாக் காரியங்களையும் செய்பவனும், எல்லா ஆயுதங்களையும் தரித்தவனும், யுத்தத்தில் பகைவரைக் கொல்லுபவனுமான விந்திரன் மேகங்களை (ஒன்றோடொன்று) மோதவிட்டு (மழையைப் பெய்விக்கிறான்)—(எ-று.)

10. தன்ன தாற்ற லினு லிந்திரன் குலிசத்தைத் தாங்கி
மன்னுநீர் வற்ற வாற்றும் விருத்திரப் பொடித்,தடைத்துத்
துன்னுமா வென்னுநீரை யுலகளிப்பதனைத் தோய்த்தான்;
கொன்னுறுமகத்தோன்கொள்ளுமனத்தினிற்பலனீந்தானே

(இ-ள்.) தன்னுடைய வல்லமையினாலிந்திரன் வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்தி, ஜலம் சுஷ்கமாகப் போகும்படி செய்யும்விருத்திரனைச் சின்ன பின்னப்படுத்தி, அடைத்து வைத்திருந்த பசுவென்று சொல்லத்தகும் நீரை, உலகத்தை ரட்சிக்கும் தொழிலுள்ளதைப் பெய்வித்தான். அவியளிக்கும் யஜமானனிடத்து ஸமான புத்தியோடு பொருந்தியவனுக்குக் கர்ம பலனைத் தந்தான்—(எ-று.) மகத்தோன்-யாக கர்த்தா, யஜமானன்.

11. அவனொளி வலனிற் சத்த வாறுக டம்மிடத்தே
யவனது குலிச மார்ந்து நியமிக்க வமைந்து நின்ற;
நவநிதி செய்து தாசுடற்கதை நல்கி நாடா
ரவமுற வழிப்போன் றுர்வீதிக்கு நீர்த்துறை செய்தானே.

(இ-ள்.) அவனது காந்திசிறந்த பலத்தினால், அவனது வச்சிராயுதமானது நியமிக்க, எழு கங்கைகளும் தங்கள் தங்களிடத்திற் பொருந்தி நின்றன. தன்னைத்தானே (விருத்திரவதம் முதலிய செய்கைகளால்) ஈசான (பெருஞ்செல்வம் படைத்தவ)னாகச்செய்துகொண்டு அச் செல்வத்தைத் தாசுஷனுக்கு (யாக கர்த்தாவுக்கு)க் கொடுத்துப் பகைவர்களை வதைக்கு மவ்விந்திரன் துர்வீதிக்கு (அவன் தண்ணீரில் முழுகிப்போகுந் தருணத்தில்) கால் நிலைக்கும் துறையை ஏற்படுத்தினான்—(எ-று.) சப்த கங்கைகளை மண். 1, சூக். 32, செய். 12ற் பார்க்க. துர்வீதி, இவன் வய்யனது மகன். ஒரு காலத்துத்தண்ணீரில் மூழ்கிச் சாக நின்றபோது இந்திரன் அவனுடைய கால் நிலைக்கும்படியான நீரிலவனைச் சேர்த்தான். மண். 2, சூக். 13, செய். 12, நோக்குக. இவனது பெயரை மண். 1, சூக். 36, செய். 18லும் மண். 1, சூக். 54, செய்யுள் 6லும் பார்க்க.

12. எல்லையில் வலியை யீயு மீசான வோர் கணத்தே
மல்லுறக் குலிசந் தன்னை விருத்திரன் மடிய வோச்சாய்;
செல்லினின் றிழிய வெள்ளஞ் சாய்ந்துசேர் வச்சிரத்தாற்
கொல்லுமாக்கிழிப்பார்போலக்கணுக்களைக்கிழித்திடாயே.

(இ-ள்.) எல்லையற்ற வலிமையைத் தரும் ஈசானனே! சிக்கிரத்தில் விருத்திரன் சாகும்படி வச்சிராயுதத்தை வீசுவாயாக. சாய்ந்து விழுகின்ற வச்சிராயுதத்தினால், மேகத்தினின்று மழை வெள்ளமானது பூமியை நோக்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 61.

கிக் கிழியுமாறு, உலகத்தவர் தாங்கொன்ற மாட்டைத் தோலுரிப்பதற்குக் கணுக்களைக் கிழிப்பது போல, விருத்திரனது (மேகத்தினது) கணுக்களைக் கிழித்தெறிவாயாக—(எ-று.)

13. போரினில் விரைந்து சென்று பூருவ காலந் தன்னி
னேரினிற் செய்த வெல்லா மியம்புக நவ வுக்தத்தாற்
போரினிற் படைக ளோச்சிப் பொருந்தலர் தம்மை வாட்டக்
கூரிய கோபத்தோடு மவர்களைக் குமைக்கும் போதே.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் வச்சிராயுதம் முதலிய ஆயுதங்களை யெறிந்து பகைவர்களைக் கொல்லத்தக்க கோபத்தோடு அவர்களை இம்சிக்கப் போகும் போது, அவன் பழைய காலத்து யுத்தத்தில் விரைவாகச்சென்று செய்த அரிய செயல்களையெல்லாம் சேர்த்து நவீனமாக உக்தமொன்று செய்து (ஸ்தோதாக்களே!) சொல்லுவீர்களாக—(எ-று.) உக்தம், சஸ்திரம், ஸ்தோத்திரம்.

14. அவனிடத் துற்ற வச்சத் தவனி வா னடுங்கு மற்றப்
புவனியிற்சிறைபோமென் றுபொருப்பசையாவாம்; அன்று
னிவனுறு துக்க நீக்கு முதவியைப் பலசூக்தத்தாற்
கவனமாய்ப் போற்றிப் பின்பே வீர னோதஸன் பெற்றனல்.

(இ-ள்.) அவனிடத்து (இந்திரனிடத்து) உண்டான பயத்தினால் பூமியும் வானமும் கம்பிக்கும். மலைகளும் (தங்கள் சிறகுகள் போய்விடுமென்ற) பயத்தினால் அசையமாட்டா. அவ்விந்திரன் உலகத்தாருடைய துக்கங்களை நீக்கும் உதவியைப் பல சூக்தங்களால் கவனமாகத் துதித்த பிற்பாடு தான் நோதஸன் வீரியத்தை யடைந்தான்—(எ-று.) நோதஸன் இச்சூக்தத்தைக் கண்ட ரிஷி. மேனாட்டாசிரியர் இரண்டாமடியை 'புவனியிலுலுதி பூண்ட பொருப்புமே விதிர்விதிர்க்கும்." என்று மொழி பெயர்ப்பார்.

15. ஏகனாப் பகைவதைப் போனியைந்த பஃறனத் தீசான
னேகை யினேற்கு மச்சிறுதுதி வயக்கப் பெற்ற;
சோகமில்சுவச்சவன் சேய் சூரியனொடு போராடி
வாகையி னவனுஞ் சோமம்வழங்கு மேதசனைக் காத்தான்.

(இ-ள்.) ஒருவனாகவே நின்று சத்துருக்களை வதைப்பவனும், பலவித தனத்துக்கும் நாயகனுமாகிய விந்திரன் விரும்புகின்ற அந்தச் சிறந்த ஸ்தோத்திரங்கள் அவனுக்காகச் செய்யப்பட்டன. ஸோமத்தைப் பிழிந்து தரும் ஏதஸனோடு யுத்தஞ்செய்த, ஸ்வச்வன் மகன் சூரியனோடு யுத்தஞ் செய்து, அந்த ஏதஸனை இந்திரன் காப்பாற்றினான்—(எ-று.) ஈண்டு ஒரு கதையுண்டு "ஸ்வச்வன் என்னுமரசன் பிள்ளைப்பேற்றிற்காக ஸூர்யனை யுபாசித்தான். சூரியனே அவனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தான். ஒரு காலத்து அந்த ஸூர்யனுக்கும் ஏதஸனென்னும் ரிஷிக்கும் சண்டை நேர்ந்தது. அப்பொழுது ஏதஸனுடைய சோமத்தையேற்று இந்திரன் ஸூர்யனைத் தோற்கடித்தான்." என்பது. மண். 2, சூக். 19 செய். 5, நோக்குக.

16. கோதமக் குடியோ ருன்னைக் குழுமு பிராமணர்க
ளோதி வேதுதித்தார்; ஒக்குமரியினை யுவப்பிற் பூட்டு

மேதமில் வேந்தே யின்னூர்க் கிக பல்லுருவச் செல்வம்;
போதுகளிரைவின்வைகல்புந் தியாற்பொருள்சே பற்றேமே.

(இ-ள்.) கோதம வம்சத்தில் வந்தவர்கள் உன்னை நன்ருய்ச் சூழும் மறைகளைத் துதித்தார்கள். இரண்டு குதிரைகளையும் தேரிற் பூட்டும் குற்ற மற்றஇந்திரனே! இக்கோதமவம்சத்தாருக்குப்பல உருவத்தோடு கூடியசெல் வத்தை யளிப்பாயாக. பிராதக்காலத்தில் (விடியற்காலத்தில்) தியாவஸு வாகிய இந்திரன் விரைவாக வரட்டும்—(எ-று.) தியாவஸு: கர்மத்தால் அல் லது புத்தியினுற் பொருள் சேர்ப்பவன், இந்திரன். 58, 60, 61, 62, 63, இவ்வைந்து சூக்தங்களின் கடைசிச் செய்யுள்களின் கடையடியொன்றே.

வருக்கம் 29.

ஆகச்செய்யுள் 708.

4-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

5-வது அத்தியாயம்.

இவ்வத்தியாயத்தில் 31 வருக்கமும், 19 சூக்தமும், 185 இருக்குக்களுமுள்ளன.

62. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 5.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கோதம புத்திரன் நோதஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப் தேவதை: இந்திரன்.

1. அங்கிரன் போன்ற யாமு மணிமிகு வலியோன் கீதந்
தங்கிய வனப்பினற்குத் தகுசுகத் தோம கோஷ
மங்கமா வுன்னுவோம்; பல் லிருடிய ரருச்சித் தேத்தும்
பொங்குசிர் வீரற் கர்க்கம் பொருத்தியே பூசிப்போமே.

(இ-ள்.) நல்ல வலிமையுள்ளவனும் கீதங்களாலலங்கரிக்கப் படுபவ னுமான இந்திரனுக்காக, அங்கிரஸனைப்போல யாங்களும் சுகத்தைத் தரும் ஸ்தோத்திர கோஷத்தை விசேஷமாகச் செய்ய நினைப்போம் (செய்வோம் என்றபடி.) பல ரிஷிகள் அர்ச்சனை செய்து துதிக்கின்ற கீர்த்தி மிகுந்த வீரனுக்கு (இந்திரனுக்கு) அர்க்கத்தை (அர்ச்சனை ஸாதன மந்திரத்தை)ச் சார்த்திப் பூஜை செய்வோம்—எ-று.)

2. பண்டை யாங்கிரஸர் முன்னோர் பாதையையறிந் தர்ச்சித்துக்
கண்டு பல்லாவைப்பெற்று க்களிபெற வேது வான
மிண்டுசீர் மகிமைபூண்ட வெவ்வலி யவனுக் கென்று
பண்ட ருந்துதியிற் சாமம் பணிந் தொலியோடுசொன்மின்.

(இ-ள்.) (இருத்விஜர்களே!) முற்காலத்து அங்கிரஸர்களது முன் னோர்கள் வழி தெரிந்து அர்ச்சித்துப் (பணியென்னு மசுரனுல் மூடி வைக் கப்பட்டிருந்த) பல பசுக்களையும் அடைந்து ஸந்தோஷத்தைப் பெற வேது வான சீர் செறிந்த மகிமையோடு கூடிய மிக்க வலிமையுள்ள இந்திரன்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 62.

பொருட்டுப் பண்ணுடைப் பாடப்படும் ஸாம ஸ்தோத்திரத்தைச் சத்தத்தோடு கோஷிப்பீர்களாக—(எ-று.) இருத்துவிஜர், காலமறிந்து தேவகாரியம் செய்து வணங்குவோர்.

3. இந்திரன் விழைய வாங்கி ரஸனுமே யிட்டங்கொள்ள
வந்திறன் குழவிக்காக வன்னத்தைச் சரமை பெற்றாள்;
மந்திரப்பதி நாகத்தை மலைத்தனன் பசுவைக் கண்டான்;
சுந்தர வீர ராக்க டோன்ற வெற்றியி னார்த்தாரே.

(இ-ள்.) (இவ்விடத்துப் பின் வருங்கதையறியத்தக்கது. சரமா (மை) இந்திரனது நாய். யமனுடைய காவல் நாய்களிரண்டிற்குந்தாய். இந்திரன் ஒரு காலத்தில் பணியென்னுமசுரர்கள் திருடிய பசுக்களை (மேகங்களை)க் கண்டு பிடிக்கச் சொன்னபோது, சரமை (சூரியனது ஒளியை மீட்டுத் தரும் விடியல்) அப்பசுக்களின் பாலைத் தன் குட்டிகளுக்குத் தருவதாயிருந்தாற் கண்டு பிடிப்பதாகச் சொல்ல, யிந்திரன் அவ்வரத்தை யீந்தான். உடனே மோப்பம் பிடித்து அப்பசுக்களைச் சரமை கண்டுபிடித்தது. இந்திரன் அப்பணிகளை (அசுரர்களை)க் கொன்று பசுக்களை மீட்டான்—சட்யாயனக் கதை.) இந்திரன் விரும்பியதனாலும் அங்கிரஸன் இஷ்டப்பட்டதனாலும் சரமை தன் குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய உணவை (பாலை) யடைந்தாள். மந்திரத்தலைவனான விந்திரன் மலையைப் பிளந்து பசுக்களைத் திறந்து விட்டான். அழகிய வீரர்களாகிய தேவர்கள் அப்பசுக்களைக் காணவே ஜய கோஷஞ் செய்தார்கள்—(எ-று. குழவி திணைவழுவமைதி; பெற்றாள் என்பதற்கேற்பக் குழவியெனக் கூறினார்; குட்டியென்பது பொருள். நாய்க்குட்டிகளுக்கல்ல அங்கிரஸன் குழந்தைகளுக்குக் கொள்ள வேண்டுமென்பார் (Ludwig) லட்விக்கென்பவர்.

4. பண்ணொடு மிசைந்த பாடல் பகரும் விப்பிரர் முழங்க
வெண்ணூறு மெழுவ ரங்கிரஸர் நவக்குவர்கள் போற்றத்
தண்ணூறு மலை சேதித்தாய்; சக்கிர, விடித்து வேந்தே!
பெண்ணினும் விரை தசக்வ ரேத்த நீ வலற் பிளந்தாய்.

(இ-ள்.) பண்ணோடு கூடிய பாடல்களைச் சொல்லும் விப்பிரர்கள் (மேதாவிகள்) உதாத்தஅநுதாத்தஸ்வரங்களோடு பாடவும், அங்கிரஸ வம்சத்தைச்சேர்ந்த எழுநவக்குவர்கள் போற்றிசெய்யவும்,கேட்டு நீரைவைத்திருந்த (மேக) மலையைப் பிளந்தாய். சக்ர! (சக்தியுள்ளவனே!) இந்திரனே! மனத்திலும் வேகமாகச் செல்லும் தசக்வர்கள் துதிக்க நீ இடித்து (வச்சிரத்தாலடித்து) (நீரை யடைத்து வைத்திருந்த) வலனென்னுமசுரனைப் பிளந்தனை —(எ-று.) ஸத்ர யாகத்தை ஒன்பது மாதங்களிற் செய்து பலனடைவிப்பவர் நவக்குவரென்றும், அதனையே பத்து மாதங்களிற் செய்து பலனடைவிப்பார் தசக்(கு)வரென்றும் சொல்லப்படுவர். மண். 1, சூக்தம் 33 செய். 6, பார்க்க. அங்கிரஸர் எழுவர் மேதாதிதி முதலியோர். மந்திர மத்திம ஸ்வரங்களோடுமென்றும் சொல்லலாம். வேகமாகப் பசுக்களைக் கண்டு பிடிக்கச் செல்லும் தசக்(கு)வரென்பார் மேனாட்டாசிரியர். வலன் பசுக்களை (மேகத்தை) யடைத்துவைக்கு மோரசுரன்.

5. வைகலர்த் தெறுப்போ யங்கிரசர்களின் போற் றுவந்து
வைகலா தவன் கரத்தான் மகியிருள் வதைத்தாய், வேந்தே,

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

செய்கையிற் பூமிச்சானு பரப்பினுய் திவோரஜந்தான்
வைகுறுமூலர் தன்னை வயக்கினுய் திடமாய்த் தானே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை அதஞ் செய்பவனே! இந்திரனே! அங்கிரஸர்களின் ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்து விடியற் காலத்தில் சூரிய கிரணங்களைக்கொண்டு இருட்டைக் கெடுத்தனை. உனது செய்கையின் பலத்தினுல் பூமியிலுள்ள (உன்னதப் பிரதேசங்களை) விஸ்தாரமாகச் செய்தாய். அந்தரிட்ச லோகத்தின் அடிப்பாகமாகிய (பூமியை) உறுதியாயிருக்கச் செய்தாய்—(எ-று.) வேந்து, இந்திரன். சானு, ஸாநு, மலைப்பிரதேசம். திவோரஜம், திவம் அந்தரிட்சம் (Midair) ரஜம், உலகம்; அந்தரிட்சவுலகம்

6. வளைந்தவான் பூமி கூடு மவ்விட மதுர நீரோ
டளைந்தொழுகாறுநான்கைவெள்ளமார்ந்திடச்செய்தானுற்
றிளைந்த பேராற்றற் செய்கை செய்தவப் புதுமை யோனுல்
விளைந்த விவ்வதிசயந்தான் மிகவும் பாராட்டற்பாற்றே.

(இ-ள்.) வானம் வளைந்து பூமியைச்சேரு மவ்விடத்தில் மதுரமான நீரோடு கூடிய ஆறுகள் நான்கை வெள்ளம்பெருகி யோடும்படி செய்தான். அதிசயமான காரியங்களைச்செய்யும் அவனுற்செய்யப்பட்ட இந்த அழகிய வலிமை சிறந்த காரியமானது பாராட்டத்தக்கது (பூஜிக்கத்தகுந்தது)—(எ-று.) நான்கு நதிகள் கங்கை முதலிய முக்கிய நதிகள் என்பார் சாயணர்.

வருக்கம் 1.

7. துதிப்பவர் மறைக்கெளியோன் போரினர்க் கரிய னித்தங்
கதிப்புறப்பிறப்போ,னுெத்துக்கண்டவோரிடமிரண்டாய்
மதிப்புறச்செய்தான்;கோலச்செய்கைய,னுரோதசீயை,
யதிப்பரமாகாயத்துப் பகனென, வளர்த்தா னன்றே.

(இ-ள்.) ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர்களுடைய மந்திரங்களுக்கு எளிதில் அகப்படுபவனும், யுத்தஞ்செய்து ஜயிக்க விரும்புவோர்க்கு வெல்லுதற்கு அருமையானவனும், நித்தியமும் ஊக்கத்தோடு தோன்றுபவனுமான (இந்திரன்) சமானமாய்ச் சேர்ந்திருந்த ஓரிடத்தை இரண்டாகச் செய்தான். மனோஹரமாய் உயர்ந்த ஆகாசத்தில் ஒழுகும் சூரியனைப்போலச் சோபன கர்மத்தோடு கூடியவன் (இந்திரன்) ரோதஸிக்களை (வானம் பூமியென்னும் இரண்டு ஸ்திரீக்களையும்) வளரும்படி செய்தான்—(எ-று.) ஸநஜா: நித்தியமும் உற்சாகத்தோடு பிறப்பவன் அல்லது காணப்படுபவன் என்பது பொருள். உரோதஸிக்கள், தியாவாபிருதுவிகள், வானம் பூமிகள்.. வடமொழியில் வார்த்தைகளுக்குப்பாலுண்டு. சில பதங்கள் அஃறிணைப்பெயர்களாகவிருந்தாலும், அவை ஆண்பால், பெண்பால் வசனங்களாகவிருக்கும். தமிழ்ப் பதங்களைப்போல வடமொழிப் பதங்கள் பொருள் பற்றிப் பால் கொள்ளுபவையல்ல. ஈண்டு ரோதஸி ஸ்திரீ வசனமாம், அதனுற்ருன் இரண்டு ஸ்திரீக்களையும் என்று பொருள் கூறினுர். பகன்: சூரியன்.

8. ஒவ்வொரு நாளுந் தோன்று முவதிகள் வேற்று ரூப
மோவ்வுறவோர்கடகத முளப்படி மாறி மாறிக்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 62.

கவ்வைவயி னீண்டகாலங் கம்மொடு புவியிற் செல்வார்
வவ்விய விருளிராவு மலியொளி வைகறும்மே.

(இ-ள்.) நாள்தோறுமுதிக்கும் யுவதிகளும், ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்ட வுருவத்தோடு கூடியவருமான, இருட்டோடு கூடிய இரவும், ஒளியோடு கூடிய பகலும், குற்றமற்ற நெடுங்காலந்தொட்டு ஆகாயத்திலும் பூமியிலுமாக மாறிமாறிச் செல்வார்கள்—(எ-று) யுவதி உவதி யென்றாயிற்று. யுவதி, தருணி, வயத்வந்த ஸ்திரீ. இரவையும், உஷஸையும் (விடியற்காலத்தையும்) ஸ்திரீகளாக உவமித்தார். அவை. ஒன்றுபோக ஒன்று வந்துகொண்டேயிருக்குமென்றபடி.

9. நற்றொழில் புரிவோ னூர்ந்த நல்வலி மகன் மகத்தோ
டுற்றொளி ரொருவன் யாகத்தோர் பழநட்பைக் காத்தான்;
மற்று நீ கறுப்புச் சேப்பு மருவிய சமையா வாக்கள்
பெற்றநன் மடியில்வெண்மைபிறங்கும் பக்குவப்பாலிட்டாய்.

(இ-ள்.) நல்ல தொழிலைச் செய்பவனும், பலத்தின் புத்திரனும் (மிக்க பலவானும்) மகத்தோடு கூடி விளங்குபவனுமான (இந்திரன்) யாகஞ் செய்பவர்களோடு பழமையாக வேற்பட்ட சிநேகிதத்தைச் சோரவிடாதபடி காப்பாற்றுகிறான். (இந்திரனே!) நீ கறுப்பும் சிவப்புமாய்ப் பக்குவமில்லாத பசுக்களின் மடியில் வெண்மையாய்ப் பக்குவப்பட்ட பாலை அமைக்கிறாய்—(எ-று.) பசுக்களின் நிறமும் பாலின் நிறமும் வேறுபட்டு நிற்பதும், பச்சையாய்ப் பக்குவமில்லாத பசுவில் கறந்தவுடன் உண்ணுதற்குப் பக்குவமான பாலைக்காண்பதும் மூனறும். கறுப்புக்கோழி வெள்ளை முட்டையிடுவது என்னும் வசனம் போன்றது இக்கூற்று. காத்தான், இட்டாய் என்பன நிகழ்காலப் பொருளன.

10. சநாதன காலந் தொட்டுச் சமவிடத் தசைதலின்றி
விறுவுதலின்றிபெண்ணில்விரதங்கள்மொய்ம்பிற்காக்கும்;
விநோதமாருடன்பிறப்பாம்விரல்கள்பன்னியர்தாய்மார்போல்
மனோபலமிகுந்தோன்மாட்டுமருவிச்சேவிக்குமாதோ.

(இ-ள்.) விரல்கள் நெடுங்காலத்திலிருந்து சமானமான இடத்தில் அசைவில்லாமலிருந்து, கேட்பதற்கு முன் ஆலஸ்யமில்லாமல் (ஆயிரக்கணக்கான) கணக்கில்லாத விரதங்களைத் தங்கள் பலத்தினுற் காக்கின்றன. சகோதர பாவமுள்ள அவ்விரல்கள், பத்தினிகளைப்போலவும் தாய்மார்களைப் போலவும் மனோபல மிகுந்தவனிடத்துப் பொருந்திச் சேவை செய்யும்—(எ-று.) விறுவுதலின்றி யென்பது வாமல் என்னும் பொருளில் வந்தது. அஹ்ரீயானம் என்னும் வடமொழிப் பதத்துக்கு லஜ்ஜாரஹிதம் அல்லது ப்ரசஸ்தகமனம் எனப் பொருள் கூறுவார் சாயணர். மனோபல மிகுந்தோன் என்பது மேனாட்டாசிரியருரைப்படி மொழி பெயர்த்தது. எண்ணில் என்றிராமல் ஆயிரக்கணக்கானவென்று வடமொழி மூலத்திலுள்ளது. விரல்கள் விரதக்கடோறுங் கூப்பத் தவறுவதில்லை யென்றபடி. சமானமான விடத்தில் அசையாமல் என்றது ஒரு கையிலிருந்து வெளித்தோன்றுவதால் என்பார் சாயணர்.

வருக்கம் 2.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

11. பொலிவினேய்! வணக்கத்தோடும் பொருந்துபுத்தருக்கத்தோடும்
பொலிதனம் வேண்டி, யென்றும் புரியு நித்தியமும் வேண்டி
மலியு மேதைய ருன்மாட்டு வந்தனர்; வலிமிகுத்தோய்!
தலைவர் காதலிய ரென்னச் சாரு மம்மறை யுன்மாட்டே.

(இ-ள்.) அழகு வாய்ந்தவனே! (இந்திரனே)! நமஸ்காரத்தோடும், புதிய அர்க்கங்களோடும் (சஸ்திர ரூபமான மந்திரங்களோடும்) மிகுந்த செல்வத்தையும், சநாதன காலமாக எப்போதும் செய்யும் நித்திய கர்மங்களையும் விரும்பி மேதாவிகள் உன்னிடத்து (மிகப் பிரயாசையோடும்) வந்தார்கள். பலவானே! அவர்கள் சொல்லும் ஸ்துதிகள், காதலிகளான மனைவியர் தங்கள் காதலர்களிடத்துச் சேர்ந்து நிற்பதுபோல, உன்னையடைந்து நிற்கும்—(எ-று.) அருக்கம், அர்க்கம், சஸ்திர ரூபமான மந்திரம்.

12. பண்டுதொட் டுன் கரத்துப் பணம், பொலிவுள்ளோய், நாச
மண்டியதில்லை, யீந்துக் குறைவணைந்ததுமே யில்லை;
கொண்டனை நிரம் காந்தி குலவு நற்கிருது, வேந்தே,
மண்டிய கருமத்தோய் பொன்வழங்க லுன்கருமத்தாலே.

(இ-ள்.) அழகுவாய்ந்தவனே! பழைய காலத்திலிருந்து உன் கரங்களிலுள்ள செல்வங்கள் நாசமடைந்ததுமில்லை; தானஞ்செய்து குறைந்து போனது மில்லை. வேந்தனே (இந்திரனே)! நீ தீரவான், காந்திமான், கிருதுமானுமாம். மிகுந்த கர்மத்தோடு கூடியவனே! உனது கருமங்களினால் எங்களுக்குப் பொன்னை வழங்குவாயாக—(எ-று.) கிருது லோக ரட்சணகாரணமாகிய கர்மம் என்பார் சாயணர். வேந்தன், இந்திரன். சச்சிவ: என்பதற்குப் பலவானென்று பொருள் கொண்டு, பலத்துக்கு நாயகனே! உனது பலத்தால் எங்களைப் பலப்படுத்துவாயாக.' என்று பொருள் கூறுவார் மேனுட்டாசிரியர்.

13. கன்றலி னேதாத், தேரிற் கபிலமாப் பூட்டா நிற்போய்!
என்று முள்ளவ, வுரத்தோ, யிந்திர, வுனக்கு நோதன்
துன்று கோதம னிழைத்தா னவம்பெற விச் சூக்தத்தைத்;
துன்றுகவிரைவின்வைகல்மதியினுற்றனம்பெற்றோனே.

(இ-ள்.) உரம் (பலம்) பொருந்தியவனே! இந்திரனே! நன்றாக (மாந்தரை) நடத்துவோனும், தேரில் கபில நிறமுள்ள குதிரைகளிரண்டையும் பூட்டுபவனும், நித்தியமாகவுள்ளவனும், ஆன வுனக்காகக் கோதம புத்திரனாகிய நோதஸன் புதிதாக விந்தச் சூக்தரூபமான ஸ்தோத்திரத்தைச் செய்தான். புத்தியினால் தனத்தைச் சம்பாதித்தவனான இந்திரன் பிராதக் (விடியற்) காலத்தில் வேகமாக வந்து சேரட்டும்—(எ-று.) படர்க்கை முன்னிலைமாற்று. வடமொழி மூலத்துக்குத் தக்கபடி உரையை எழுதியது; எல்லா விளிகளையும் அப்படியே முன்னிலைப் படுத்தினாலும் படுத்தலாம். நோதனெனினு நோதஸனெனினு மொக்கும்.

வருக்கம் 3.

63. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

மண்டலம். 1. சூக்தம் 63.

ரிஷி: ஒஷ கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை இந்திரன்.

1. மகத்தவனீ, யசுரர் வலிமை கண் டிந்திரா வா
னிகத்துயர் புவி யச்சத்தை யெடுத்தபோ துன்பயத்தால்,
வருத்த வெவ்வுயிரும் வன்மை வாய்பருப்பதமு மென்றாழ்
மிகுத்திடு கற்றை யென்ன நபத்தினிற் சலித்த போதே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! அசுரருடைய பலத்தைக்கண்டு வானமும் பூமியும் பெற்ற நடுக்கத்தைத்தீர்த்தபோ துன்னிடத்திலுண்டான பயத்தினால் எல்லாச்சீவர்களும், வலிமை மிகுந்த மலையுங்கூட, சூரிய கிரணங்கள் ஆகாயத்திற் சலிப்பதுபோலச், சலித்த (நடுங்கின) போது, நீ குணத்திற் பெரியவனாயிருக்கிறாய்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர், நீ மகான். பயத்தினால் அப்பொழுது, உன்னைக் கண்டு பயந்துஉறுதியான மலைகளும் பெரிய பிராணிகளும் தூளியைப்போலச் சலித்தன.' என மொழிப் பெயர்ப்பார் அது சாயணருரைக்கு மாறுவதன்றி வியப் பின்மையுங் கொண்டதா மென்க. சலித்தபோது நீ மகத்தவன் ஆமெனச் சேர்க்க.

2. தபுவில்சீர்க் கிருது வொன்றார்த் தடிந் தவர்பல்புரங்கள்
விபலமா வடிக்க வாய்ந்த மிகுவலி வச்சிரத்தைக்,
கபிலயாத் திரிபவற்றைக் கட்டிய காலை, வேந்தே,
பயிமுகத் துதியோ னீந்தா னத்தகத்துப், பலரழைப்போய்!

(இ-ள்.) கெடாது நிலைத்த கீர்த்தி பொருந்திய கிருது (கர்மம் அல்லது ஞானம்) வோடு கூடியவனே! புருஹூதனே! (பலராலும் அழைக்கப்படுபவனே) இந்திரனே! சத்துருக்களைக்கொன்று அவர்களுடையபலகோட்டைகளையும் அழிப்பதற்கு காரணமான வச்சிராயுதத்தை, நீ கண்டபடி திரிந்துகொண்டிருந்த குதிரைகளைத் தேரிற் கட்டியபோது உன்னைத் துதித்த ஸ்தோதா உன்கரங்களி லளித்தனன்—(எ-று.) ஸ்தோதா ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப் பிரயத்தனஞ் செய்வதற்குள் உன் கையில் வச்சிராயுதத்தைக் காண்கிறான் என்பது கருத்து—சாயணர்.

3. இந்திர சிறந்தோ னீயே, யிவர்களைத் திக்கரிப்பாய்;
நந்திய ரிபுக்களுக்கு நாயக, நரர் நலத்தோய்,
யுந்துறு பகைவதைப்போ, யுயர்மதி யிளைஞன் குற்சற்
கந்தி னாற்றெறுக்கும் வீர வமரிற் சுட்டுணனைக் கொன்றாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே நீ உத்கிருஷ்டமானவன். பகைவர்களாகிய இவர்களைத் திக்காரஞ் செய்வாய். நீ ரிபுக்களுக்கு அதிபதி, நரர்களுக்கு நலஞ் செய்பவன், சத்துருக்களைக் கொல்லுபவன். சிறந்த புத்தியுள்ள வாலிபனாகிய குத்ஸனுக்காகச், சத்துருக்களை வதைக்கும் வீரர் பொருந்திய யுத்தத்தில், எல்லா வற்றையும் வற்றடிப்பவனாகிய சுஷ்ணன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றனை—(எ-று.) ரிபுக்கள் மண். 1 சூக். 21 செய். 8 பார்க்க. சுட்டுணன்) சுஷ்ணன். மண். 1 சூக். 50 செய். 6ல் பார்க்க. குத்ஸன், மண். 1 சூக். 51 செய். 6 பார்க்க.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

4. தோழனு யவற்கு நீயே தூண்டினுப் தனத்தை யாண்மைப்
பாழிவெஞ்செயல் மனத்தோய்! பழகு நற்குலிசச் சூர!
தாழலா வீரர் போரில் விருத்திரற் றடிந் தெளிதிற்
கீழெனப்பரந்த தாசர் கேடுற வடித்த போதே.

(இ-ள்.) காளைபோன்றசெய்கையையும் மனத்தையுமுடையவனே வச்சிராயுதத்தோடு கூடியவனே! சூரனே! பின்வாங்காத வீரர்கள் நிறைந்த யுத்தத்தில் விருத்திரனைக்கொன்று கீழ்மக்களாகிய தஸ்யுக்களைக் கெடெய்தியோடும்படி யடித்தபோது, நீயே அவனுக்கு (குத்ஸனுக்கு)த்தனத்தை யளித்தாய்—(எ-று.) அவனுக்கு, அவற்கு, அக்குத்ஸரிஷிக்கு என்பது பொருள். வ்ருஷமந: காளைபோன்றமனமுள்ளவன். வ்ருஷகர்மன் காளை போன்ற செய்கையையுடையவன். இரண்டையும் சேர்த்துப் பாழிவெஞ்செயன் மனத்தோய் என்றார் பாட்டில். காமாபிவர்ஷக மநஸ்க என்றும் விருஷ்டியுதக ஸேச (ch) னரூப கர்மோபேத என்றும் சாயணர் பொருள் கூறுவர். இச்சித்தவற்றை யளிப்பவனே! மழை நீரைப்பெய்விக்குங் கர்மத்தோடு கூடியவனே என்பது அவற்றின் பொருள்.

5. இந்திர, திடமியைந்தோ னென்னினு மவன்றன் கேட்டை
மூந்துறவிரும்பாய்;போற்றின்முரணினர்விரும்பாவெங்கள்
கந்துக மோடும் வீதி காணுக விரிவா, யங்கே
சிந்துக, வச்சிரத்தோய், பகையினைத் தண்டம் போன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! (பகைவன்) திடம்பொருந்தியவனானாலும் அவனது கேட்டை நீ விரும்ப மாட்டாய். சத்துருக்களால் விரும்பப்படாத ஸ்தோதாக்களாகிய எங்களுடைய குதிரைகள் ஓடுகின்ற வீதி விஸ்தாரமாயிருக்கும்படி செய்வாயாக. மேலும், வச்சிரியே! அவ்வீதியில் எதிர்ப்படும் சத்துருக்களைத் தடியாலடிப்பது போல வச்சிராயுதத்தாலடித்துக் கொல்லுவாயாக—(எ-று.)

6. பொருநர் நற்றனத்தை வேண்டிப் பொருதிடு மாயோதத்தி
னரர்களு முதவிக்காக நாடியே யுனையழைப்பார்;
உரம்பெறு மிந்திரா விச்சமருறு முனதொத்தாசை
திரம்பெறுசெயலோர்ச்சேர்வதெம்மையேசேர்க நன்கே.

(இ-ள்.) யுத்தஞ் செய்பவர் தனத்தை விரும்பி யுத்தஞ் செய்யும் சண்டையில், போர் வீரர்களாகிய புருஷர்கள் தமக்கு உதவிசெய்ய வேண்டி யுன்னையே துணைக்கழைப்பார்கள். வலிமை பொருந்திய விந்திரனே! யுத்தத்தில்வீரர்களைச் சேருமுனது உதவி இந்த யுத்தத்தில் எம்மையே பொருந்தட்டும்—(எ-று.) அர்ணஸாதௌ என்பதற்கு உதகத்தையடைய விரும்புவோரென்பதும் ஒன்று. உதக (தண்ணீர்) லாபத்தையடைய விருத்திரவதஞ் செய்யும் யுத்தத்தில் ஸ்தோதாக்களாகிய புருஷர்கள் உன்னையே உற்சாகப்படுத்துகிறார்களென்பது மற்றொரு பொருள். ஆயோதம், ஆயோதனம், யுத்தம், சண்டை.

7. வச்சிரம் படைத்த மன்ன, விந்திர, புருகுற் சற்கா
நச்சலர் போரி னேழு நகரத்தைப் பொடித்தாய்; அம்ஹறன்
வைச்சுள கிழியை நாணல் மதிப்ப நீயறுத்தாய் பின்பு;
நச்சியஃ தவிப்பூரித்தோன் சுதாசற்கே நாடிக் கொண்டாய்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 64.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதத்தைப் படைத்தவனே! ராஜனே! இந்திரனே! புருகுத்ஸனென்ற ரிஷிக்காகச் சத்ருக்களோடு செய்த யுத்தத்தில் அவர்களுடைய ஏழு நகரங்களையும் அழித்தனை. அவிப்பொருளால் உன்னை நிரப்புவோனாகிய ஸுதாஸனுக்காக, அம்ஹீன் என்னும் அசுரன் வைத்திருந்த பணமுடிச்சை நாணலையறுப்பதுபோல அறுத்து அதனைக்கைக்கொண்டாய்—(எ-று.) புருகுத்ஸன், இவன் இந்திரனுக்கும் அசுவினிகளுக்கும் பிரியமான ரிஷி. மண். 1 சூக். 12 செய். 7 பார்க்க. சுதாஸன், ஸுதாஸன், பிஜிவனன் மகன். பிஜிவனனும் திவோதாஸனும், அதிதிக்வனும் ஒருவனே. இவனது கதையை மண். 7 சூக் 18 செய். 5, 25ல் பார்க்க. இவன் பருஷ்ணி (தற்காலம் ராவீ யென்று சொல்லப்படும் சிந்துவின் உபநதியாம்.) யென்னு மாற்றைத்தாண்டிச் சிம்யு வென்னும் காட்டுமனிதர்களைத் துரத்தினதாகச் சொல்லப்படுவான். இவன்பெயரை மண். 1. சுக். 47 செய். 6லும் பார்க்க. பூரவே யென்பதற்கு பூருவுக்கு என்றுபொருளுரைப்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் இக்கிரந்த கர்த்தா சாயணருரையையொட்டி அவி பூரித்தோன் என்று மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

8. ஆவலிற் சூர வெங்க ளாத்தும வலியளிக்குந்
தூவிய லெதனை யெங்குஞ் சூழுநீ ரென நிறைப்பாய்,
தேவ விந்திர வெந்தம்மைச் சூழ்புவி சித்திரத்தின்
மேவிய வவ்வன்னத்தான் மழையென நிரப்புவாயே.

(இ-ள்.) சூரனே! தேவனே! இந்திரனே! எங்களுக்கு ஆத்மவல்லபத்தைத்தரும் எந்த வுணவை, எல்லாவிடத்தும் ஓடும் நீரை நிறைத்துவைப்பதுபோல, நிறைத்து வைப்பாயோ அந்தச் சித்திர (நானாவிதமான) அன்னப்பொருள்கள் எம்மைச் சூழ்ந்துள்ள பூமியில் மழை நீரைப்போல நிறையும்படி செய்வாயாக—(எ-று.) ஊர்ஜம்ந என்பதற்கு வலிமையைப்போல என மேனாட்டாசிரியர் பொருள் கொண்டு, 'எதன் உதவியால் வலிமையே எம்மாட்டு வந்துசேரும்படி செய்வாயோ, நீரைப்போல ஏராளமாயுள்ள, அந்த அன்னத்தால் எங்களைப் போஷிப்பாயாக.' என்று உரை கூறுவர்.

9. ஒதினர் குதிரையோடு கூடிய வுனக்கு னன்பர்
கோதமர் மறைகளுக்தங் குவிப்பொடு மவியினோடுந்;
நீதில்பல் வடிவ வன்னஞ் சேர்த்திக வெமக்கு வேந்தே!
போதுக விரைவின் வைகல் புந்தியாற் பொருள் பெற்றோனே.

(இ-ள்.) இரண்டு குதிரைகளோடு கூடிய வுனக்கு உன்னன்பர்களாகிய கோதம வம்சத்தவர்கள் வணக்கத்தோடும் அவிப்பொருளோடும் பிரமங்களையும், உக்தங்களையும் செய்து கூறினர்கள். பல உருவத்தோடு கூடிய அன்னத்தை, இந்திரனே! எங்களுக்குக் கொண்டு வருவாயாக. தியாவஸுவாகிய இந்திரன் வேகமாய் இவ்விடியற்காலத்தி லிங்கு வரட்டும்—(எ-று.) தியாவஸு, புத்தியினாற் பொருளைப் பெற்றவன்.

வருக்கம் 5.

64. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 11. சூக்தம் 7.

15 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கெளதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 15, த்ருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்கள்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

(வேறு.)

1. வேண்டுபொருள்வருடிப்போர்,நன்மகத்தோர்,பூப்பழஞ்செய்மே
லோர்;கூட்ட
மீண்டுமருத்துவர்க்காக,நோதசனே,சூழுறுபணிண்டுதாங்கல்;
தூண்டுகரங்கூப்பியதீரன்யானுமென்மனத்தேதொகையாத்
தோன்றி
மாண்டருபாறூன்முறையாகத்தகுதியுறமழையின்வகுத்தேன்
மன்றே.

(இ-ள்.) நோதஸனே! இச்சைப்பட்ட பொருள்களை வருஷிப்பவர்களும், நல்ல யக்ஞகர்மத்தோடு கூடியவர்களும், பூக்களையும் பழங்களையும் செய்யும் பெரியவர்களும், கூட்டமாகப் பொருந்துவோர்களுமான மருத்துக்களுக்காக நன்றாகச் சூழ்ந்து கொள்ளும் பண்ணை (ஸ்தோத்திரத்தை)ச்சொல்லித் துதிப்பாயாக. கைகுவித்து வணங்கும் தீரனாகிய யான் எனது மனத்தில் கூட்டமாக உதித்து வெளிவரும் சிறந்த கீதங்களை, யாகத்தில் சாஸ்திர விதியோடு பொருந்தும்படி மழைநீரைப்போலச் செய்தேன்—(எ-று.) முன்னிரண்டடியில் நோதஸன் தன்னையே படர்க்கைப் படுத்திக்கொண்டது. மழையானது எப்படி ஒரே சமயத்திற் கூட்டமாக விழுந்து பலபிரதேசங்களிலும் வெகு ஜலத்தைத்கொட்டுகிறதோ அப்படியே நானும் கீதங்களை ஒரே சமயத்திற் கொட்டுவேன் என்பது பொருள். மருத்துக்கள் மண். 1 சுக். 14 செய். 3 பார்க்க.

2. கட்கினியகாளையர்களுருத்திரன்றன்மக்கள்பகைகடிவோர்பாப
முட்குறவேயொழிப்பவர்கடூய்மைபுரிவோர்பகலினொளிவாய்ந்துள்
ளோர்
வட்குவர்முட்பரமேசன்பூதகணமெனக்கோர வடிவத்தோர்கள்
மட்கினியமழைதெளிப்போர்மாருதர்கள்மாகமதிற்றோன்றினரே.

(இ-ள்.) கண்ணுக்கினிய காளைப்பருவம் வாய்ந்தவரும், உருத்திர புத்திரரும், சத்துருக்களை வதைப்பவரும், பாப ரஹிதரும். (எப்பொருளையும் பரிசோதித்துச்) சுத்தப்படுத்துபவர்களும், பகலைப்போற் (சூரியனைப்போல) பிரகாசம் பொருந்தியவர்களும், பகைவருக்கெதிரில் பரமேசுவரனது பூதகணங்களைப் போலக் கோரமான (பயங்கரமான) உருவத்தோடு எதிர்ப்படுபவர்களும், மண்ணுக்கினிய மழையைப் பெய்விப்பவர்களுமான மருத்துக்கள் ஆகாயத்திலுற்பவித்தார்கள்—(எ-று.) பகல், சூரியன். ஸத்வானோ ந என வடமொழி மூலத்திலுள்ளது. அச்சொற்றொடருக்கு பரமேசனது பூதகணங்களைப்போல வென்சாயணர் உரை கூறுவர். மண்ணுக்கினிய வென்றது மட்கினிய வென்றாயிற்று. வட்கல், கெடுதல், வட்குவர் கெடுவோர் பகைவரென்றபடி. பாபமுட்குறவே யொழிப்பவர்கள், பாபத்தை நடுங்கும்படி யழித்து விடுபவர்கள் என்பது பதப்பொருள். பாபமற்றவர்கள் அல்லது பாபரஹிதர்கள் என்றுஉரையிற் கூறப்பட்டது. மருத்துக்கள் ருத்திரபுத்திரரென்பதை மண். 1 சுக் 39 செய் 4ல் பார்க்க. வடமொழியிலுள்ள மர்யா: என்பதற்கு மநுஷ்யர் என்பது பொருள். ஈண்டு மருத்துக்களுக்கு மரணதர்மம் சொல்லுவது அஸம்பாவமானதாற் புத்திரரென்று பொருள் கொள்ளுகவென்பார் சாயணர். சத்துருக்களை வதைப்பவரென்பதற்கு வடமொழியில் அஸுரா: என்றுள்ளது. மண். 1 சுக். 54 செய். 3 பார்க்க.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 64.

3. தருணவயதுள்ளவர்க ளுருத்திரன்புத்திரர், சரையேசாரா, ரீத்த
தருணவலிபுசியாரைக்கொல்லுபவ, ரெதிரினடைதழுவியோர்கள்,
பருவதநல்வலியுள்ளோ, ரேத்தினர்தமெண்ணமதைப்பலிக்கச்
செய்வார்;
பிருதவிவாழுறுதியுறும்பொருளேனும்பெருமொய்ம்பாலசையப்
பேர்ப்பார்.

(இ-ள்.) தருணமான வயதோடு கூடியவர்களும், ருத்திரனுடைய புத்திரர்களும், கிழத்தனமே யடையாதவர்களும், யவியுண்ணாதவர்களைக் கொல்லுபவரும், தமது நடைக்கெதிரில்லாத நடையை யுடையவர்களும், பர்வதம்போலப் பலமு முறுதியுமுள்ளவர்களுமான மருத்துக்கள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோர்களுடைய எண்ணங்கள் பலிக்கும்படி செய்வார்கள். பூமியிலுள்ள உறுதிவாய்ந்த பொருளாயினும் அவற்றைத்தமது அரிய பலத்தினால் அசைத்து நடுங்கச் செய்வார்கள்—(எ-று.)

4. உடலதனைப்பலவகையவாபரணத்தலங்காரமுறுத்தி, மார்பில்
விடலருமொளிகாலுமாரமதையணிபெறவேமிளிர்த்தித்,
தோளிற்
கெடலருமாயுதம்வெயில்வீசிக்கிடக்க, வந்தரத்தேகிளர்ந்தமொய்ம்பி
னூடனுதித்தார்மாருதராநரர்களுமேகணமாகவொருங்கிற்றானே.

(இ-ள்.) தமது சரீரங்களைப் பலவிதமான ஆபரணத்தாலழகுபடுத்தித், தமது மார்பில் ஒளிவீசும் ஆரத்தைப்புனைந்து, தோளிலாயுதங்கள் பள பளவென்று மின்ன, மாருதர்களாகிய நேதாக்கள் (சேனாபதிகள்) கூட்டமாகச் சேர்ந்து அந்தரிட்சத்தில் தங்கள் பலத்தினோடும் உடனே தோன்றினார்கள்—(எ-று.) நரர்கள் நேதாக்களென்பார் சாயணர்.

5. ஈசானராக்குபவர்மேகாதியதிர்ப்பவர்களேலார்தம்மைக்
கூசாதேயழிப்பவர்கள்வாயுவையுமின்னலையுங்கூர்பலத்தா
லேசாதேயமைக்கின்றார்; சூழ்ந்தசைப்பேராகாயத்தியைந்தமேகத்
தேசாருமடிகறந்துபூமியினிற்பயநிறையத்தெளிக்கின்றாரே.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களை ஐசுவரியவான்களாய்ச் செய்பவர்களும், மேகம் முதலியவற்றைக் கம்பிக்கச் செய்பவர்களும், சத்துருக்களைக் கூசாமலழிப்பவர்களும், ஆன மருத்துக்கள் வாயுக்களையும் மின்னலையும் தமது பலத்தால் உண்டுபண்ணுகின்றார்கள். வளைந்து சூழ்ந்து ஒருவஸ்துவை யசைப்பவர்கள் ஆகாயத்திற் காணப்படும் மேகங்களின் மடியைக்கறந்து அந்த நீரினால் பூமியை நிறைக்கின்றார்கள்—(எ-று.) மேகத்தைக் கறவையாக உவமித்து அதினின்றுவரும் நீரைப்பயமென்றார். பயம், பாலுக்கும் நீருக்கும் பொதுவான உரிச்சொல். பயம், ஸாரபுஷ்டியுள்ள நீரென்ப.

வருக்கம் 6.

6. இருத்துவிசர்யாகமதினெய்சொரிவதென்னாநலவீகையாளர்
மருத்துவர்கள்பாலெனவேவளம்பொதியுநீர்தெளிப்பார்; மாவைப்
போர்க்கு
வருத்தியடக்குதல்கடுப்பவல்விரையுமேகமதைவசப்படுத்தி
யுருத்திடித்தட்சயமாகவோங்குமுகின்மடிகறந்தேயொழுக்குவாரே.

(இ-ள்.) ரித்விக்குக்கள் யாகத்தில் நெய்யை யூற்றுவதுபோல, நல்ஞானத்தோடு கூடிய மருத்துக்கள் பால் போல ஸாரம் பொருந்திய நீரைத்தெளிப்பார்கள் .யுத்தத்திற்காகக் குதிரையை வருத்தப்படுத்தி யடக்குவதுபோல அம்மருத்துக்கள்வேகமாகச்செல்லும்மேகத்தைத் தம்வசப்படுத்தி, இடித்துக்,குறைவின்றி யோங்குமேகத்தின் மடியைக் கறந்து நீரையொழுக விடுவார்கள்—(எ-று.) ரித்விக்குக்கள், இருத்விஜர், ரித்விஜர் எல்லாமொன்றே. காலத்தில் யாக கார்யங்களைச் செய்பவரென்பது முன்பே சொல்லப்பட்டது.

7. மிகுவலியோர்ஞானியர்கள்சித்திரஞ்சால்காந்தியுளோர்மேன்மை
தங்கு
நகமுறழுமொய்ம்புள்ளோர்விரைகதியோரென்போர்நீர்,நால்வாய்
மானத்
துகளறுகானத்திடத்துச்சிவப்பேறும்வடவையினைத்தோய்க்குங்
காலைத்
யிகலுவரைத்தெறுவலியைமேற்கொண்டுமரக்கூட்டமெரித்
துண்டீரே.

(இ-ள்.) மிகுந்த வலியோடு கூடியவரும், ஞானவான்களும், சித்திர காந்தியோடு கூடியவரும் மலைபோல வலிமை பொருந்தியவரும், வேகமான நடையோடு கூடியவரும் என்று சொல்லப்படும் (மருத்துக்களாகிய) நீங்கள், யானையைப்போலக், குற்றமற்ற காட்டில் சிவப்பு நிறமுள்ள காட்டுத்தீயையோட்டும்போது, பகைவரை வதைக்கும்வலிமையைமேற்கொண்டு அக்காட்டிலுள்ள மரக்கூட்டங்களை எரித்து விடுவீர்கள்—(எ-று.) நகம், மலை. நால்வாய், யானை, யானைகாட்டையழிக்கும், வடவையும் காட்டையழிக்கும் அதனால் யானை உவமையாயிற்று. வடவை, காட்டுத்தீ.

8. பேரறிஞர்சிங்கமுழக்கவர்,தெறுகோபத்தர்,பொறிபிறங்குமான்போ
லாரணிசாரவயவத்தர்,யாவுமுணர்ந்தவர்,பகையையடக்குவோர்கள்
கூருமுயர்துதியோரைமகிழ்விப்போர்,மானூர்திகூடியுள்ளோர்,
சாரலரையாயுதத்தானல்வலியாலொறுத்தொருங்குசார்வாரீண்டே.

(இ-ள்) நல்ல ஞானத்தோடு கூடியவரும், சிங்கம்போல் கர்ச்சிப்பவரும், கோபம் வந்தபோது கொன்றழிப்பவரும், புள்ளியோடு கூடிய மானைப்போல அலங்கரிக்கப்பட்ட அவயவத்தோடு கூடியவரும், ஸர்வக்ஞரும், சத்துருக்களை யடக்குவோர்களும், ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோரை ஸந்தோஷிப்பிப்பவரும், மானை வாகனமாக வுடையவருமான மருத்துக்கள் பகைவரை ஆயுதத்தினாலும், ஆத்ம பலத்தினாலும் தண்டித்துக், கூட்டமாக எல்லாருமொன்றாய் இங்கு வருவார்கள்—(எ-று.)

9. குணநிறைந்தீர்நரர்தொழுவீர்தெறுகோபச்சூரமுளீர்குவலயம்வான்
நணுகுதாத்தானதிர்ப்பிப்பீர்சாரதிக்காம்பீடநிலைகணுகுந்தேரி
னணுகியமர்ந்தொளிமிகுத்தமின்னலெனநிர்மலஞ்சாரழகிற்கோலத்
தனிசதுவ,மாருதர்காள்வீற்றிருக்கும்போதுமையெல்லாருங்
காண்பார்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 64.

(இ-ள்.) சற்குண நிறைந்தவர்களே! யாக கர்த்தாக்களாகிய நர்களால் வணங்கப்படுபவர்களே! கோபம் வந்தாற் கொன்றழிப்பவர்களே! சூரர்களே! உங்களது வரவினால் பூமி வானங்களைச் சப்திக்க செய்பவர்களே! மருத்துக்களே! சாரதிக்கு உட்காருவதற்காகப் பீடம் வாய்ந்த தேரில் நீர் அழகாக வீற்றிருக்கும்போது, பிரகாசம் மிகுந்த மின்னலைப்போலவும் நிர்மலமான ரூபத்தைப்போலவும் உம்மை யெல்லாரும் காண்பார்கள் —(எ-று.)

10. யாவுமுணர்ந்தவர்,தனத்துச்சமசதனம்படைத்தவர்களேய்ந்த வன்மை
மேவியவர்,பலவகையாமுழங்குபவர்,பகையழிப்போர்,வெருளுமாறு
யாவையெனும்வறள்விப்போ,ரிந்திரனாயுதமாவா ரேர்சால்வீரர்
தூவலியேயம்புமுதலாயுதங்கள்கரந்தரித்தார்சோமமார்ந்தே.

(இ-ள்.) எல்லாமறிந்தவரும், தனத்திற் சமானமானவரும், பலம் பொருந்தியவரும், பலவித சப்தத்தைச் செய்பவரும், பகைவரை வாட்டுபவரும், எல்லாவற்றையும் வற்றடிப்பவரும், இந்திரனுடைய ஆயுதமாகவுள்ளவர்களுமான அழகு பொருந்திய வீரர்கள், பரிசுத்தமாகிய பலமிகுந்த அம்பு முதலிய ஆயுதங்களைச் (சோமத்தைக்குடித்துக்) கையிலெடுத்தார்கள்—(எ-று.) விருஷ கா (Kh) தய: என்னும் சொற்றொடருக்கு இந்திரனது ஆயுதமாவரென்றும்சோமத்தைக் குடிப்பவரென்றும் இரண்டு பொருளுள்ளதால் இரண்டையுந்தோற்றவே சோமமார்ந்தே என்றும் கடையடியிற் கூட்டினர். விரப்சிந: என்பதற்குப் பலவிதமாகச் சப்தஞ் செய்பவர்களென்றும், பலவித சப்தஞ்செய்யும் ஸ்தோதாக்களோடு கூடியவர்களென்றும் இருவகைப் பொருளுண்டு. அதனால் 'பலவகையா முழங்குபவர்' என்பதற்குப் பதிலாகத் 'துதியாளராற் சூழ்ந்தோர்' என்றும் மாற்றிக் கூட்டலாம். யாவையெனும் எவையெனினும், எல்லாவற்றையும் என்றபடி.

வருக்கம் 7.

11. மகமுடையோர்,யாகதலந்தோறடைவோர்,பகைநேடிவதைப்போர், திண்ணை
னகமுடையமலையேனுமசைப்பவர்கள்,துட்டர்தமையடக்கு வோர்கள்,
நகுமொளியாயுதமுடையோர்,நடைவழியிற்றருமமழிநாகமென்ன,
வுகுபயஞ்சார்மேகமலைகளின்மேற்பொற்றேருருளையுருட்டுவாரே.

(இ-ள்.) யாகத்தோடு கூடியவரும், யக்ஞப்பிரதேசங்கடோறுஞ் செல்லுபவரும், சத்துருக்களிடத்துத்தாமே(தேடிப்)போய் அவர்களை வதைப்பவர்களும், திண்மை பொருந்திய மலைகளையு மசைப்பவர்களும், துஷ்டர்களையடக்குபவரும், பிரகாசிக்கின்ற காந்தியோடு கூடிய ஆயுதத்தைத் தரித்தவர்களுமான (மருத்துக்கள்), நடக்கும் பாதையிலுள்ள மரங்களை யழித்துக்கொண்டு போகும்யானையைப்போல, நீர் நிறைந்த மேகங்களின் மேல் (அம்மேகநீர் பொழியும் வண்ணம்) பொன்மயமான தேருருளை யுருட்டுவார்கள்—(எ-று.)

12. பகைவலியையழிப்பவர்கள்,பாவகர்கள்,மழைதருவோர்,பார்வை கூர்ந்தோர்,
தகைமைகாருருத்திரனுக்,கவளாவிளிப்போற்றுகளாற்சார்கவென்பாம்;

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

மிருதனங்கள்கருதுறுவீர்!மட்புழுதி தூண்டுபவர்,வேட்கையிலோர்,
தருசவனத்தேத்துறுவார்,மருதரதுகணமதனைச்சார்குவீரே.

(இ-ள்.) பகைவரது பலத்தைக் கெடுப்பவரும், வஸ்துக்களைப்பரிசோதித்துப் பார்க்கும் பாவகர்களும், மழையைத் தருபவர்களும், தீட்சண்யமான பார்வையை யுடையவர்களும், மகாதேவ(ருத்திரன்)னுடைய புத்திரர்களும்ஆன மருத்துக் கூட்டத்தாரை அழைப்பதற்குக் கருவியாயுள்ள ஸ்தோத்திரங்களால் எம்மைச் சாரும்படி யழைப்போம். பெரிய ஐசுவரியத்தை விரும்பும் ரித்விக்குக்களே! மண் புழுதியைக் கிளப்பிவிடுபவர்களும், இச்சையை யளிப்பவர்களும், மூன்றுவது ஸவனத்தில் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப்படுபவருமான மருத்துக் கணத்தை (மருத்துக் கூட்டத்தை) யடைவீர்களாக —(எ-று) உருத்திரன், மகாதேவன். விருஷணம், வேட்கையை யளிப்பவர்களை. தருசவனம் என்றது மூன்றும் ஸவனமாம். ஏன்? மூன்றுவது ஸவனத்தில் தான் மருத்துக்களைத் துதிப்பது.

13. மாருதர்காளும்முதவிகொண்டெவனைக்காப்பீரம்மனிதன்றானுஞ்
சிரியதன்வலியினாற்பிறமனிதர்க்கடந்திறையிற்சிரேட்டனாவான்,
கோரமொடுமன்க்குவையுமேவலருமிருதனமுங்கூடிச்சீல
மாருகின்றநற்கருமமடைந்துபசுமகப்பேறுமடைவானன்றே.

(இ-ள்.) மாருதர்களே! (மருத்துக்களே!) உங்கள் உதவியினால் எவனை ரக்ஷிப்பீர்களோ அவன் தனது வல்லபத்தாற் பிற மனிதரைத்தாண்டி விரைவாகச் சிரேஷ்டத்தை யடைவான். அவன் பின்னும் குதிரையும், அன்னக்(உணவு)குவியலும், வேலையாட்களும், அளவற்ற திரவியமும் அடைந்து, சீலம் பொருந்திய ஸத்கருமத்தோடு கூடிப், பசுக்களையும் பிள்ளைப் பேற்றையும்பெறுவான்—(எ-று.) கோரம், குதிரை.

14. மாருதர்காள்!மகம்புரிவோற்கெனச்சுதர்கள்,பவுத்திரரு,மாண்டகன்ம
மோருபவர்,யுத்தமதிற்றோல்வியுறு,ரொளிமிகுத்தோ,ரொன்னார் தம்மை
நீரறவேவாட்டுபவர்,வலியுடையோர்,தனங்கொள்வோர்,நிறைந்த ஞானங்
கூருபவர்,புகழ்க்கொருவர்,நெடுநோக்கர்,சதவிமவர்க்கூட்டுவீரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! யாககர்த்தாவுக்காக, அடிக்கடி செய்ய வேண்டிய கர்மங்களை யறிந்தவர்களும், யுத்தத்தில் தோல்வியடையாதவர்களும், ஒளி அதிகமாகவுள்ளவர்களும், பகைவரைத் தன்மை கெடும்படி செய்பவரும், பலமுள்ளவர்களும், தனத்தை விரும்புகிறவர்களும், பரிபூரண ஞானத்தோடு கூடியவர்களும், கீர்த்திக்குச் சுட்டாக நிற்பவர்களும், (ஆழ்ந்த யோசனை) தூர திருஷ்டியுள்ளவர்களும், (நூறு) (இமம்) பனிக்காலங்களைக் கண்டவருமான புத்திரர்களையும், பவுத்திரர்களையும் தருவீர்களாக —(எ-று) நீரற, தன்மைகெட; இமவர், ஹேமந்தருதுவைக் கண்டவர்; நூறு வயதுள்ளவர் என்றபடி.

(வேறு.)

15. கன்றிய பகைவர் தம்மைக் கடியுறும் வீரர்மிக்குப்
பொன்றலிறன் மெமக்குப் பொருத்துக, மருதீர், நூறே
யன்றிவணுயிரத்தினார்ந் தொளிர்ந்தோங்கு மஃதைத்;
துன்றுக விரைவின் வைகல் மதியினாற்றனம்பெற்றோரே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 65.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! கோபித்த பகைவரைச் சபித்தும் வீராசிய புத்திரர்கள் மிகுதியாகக் கூடும் கெடுதலில்லாத செல்வத்தை, நூறல்ல ஆயிரக்கணக்காக விளங்குவதை எங்களுக்குச் சேர்ப்பீர்களாக. புத்தியினாற் பணத்தைக் கூட்டுபவர்களாகிய மருத்துக்கள் விடியற் காலத்தில் வேகமாய் இங்குவந்து சேருக—(எ-று.) இக்கடைசியடி கோதமனுடைய பல்லவியென்றே சொல்லலாம். முன் இந்திரனுக்குச் சொன்னதை இப்போது மருத்துக்களுக்கும் ஏற்றிக் கூறினான்.

வருக்கம் 8.

65. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 12. சூக்தம் 1.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: சக்தியின் புத்திரன் பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: துவிபாதவிராஜ் (கொச்சகக்கலிப்பா); தேவதை: அக்கினி.

இம்மந்திரங்களைப் பிரயோகிப்போர் இவ்விரண்டாய்ச் சேர்த்து ஓதுவர். ஒற்றையாயிருப்பதை இரண்டுதரம் ஓதுதல் மரபு. வஸிஷ்டனது புத்திரன் சக்தி; சக்தியின் புத்திரன் பராசரன். இப்பராசரனே வியாஸரது பிதா சுகப்பிரஹ்மத்துக்குப் பாட்டனுமாம். இவ்விரண்டாய், இரண்டு இரண்டாய்

1 & 2. பசுவோடு குகையொளிக்கும் பட்டியினைப் பற்றுதலி
ரிசைவோடு மூலத்திர, ரெந்தவியோ டேத்துரியோய்,
நசையோடு மவ்வவியை நற்றேவர்க் களிப்பவ, வுன்
மிசையோடி யுன்பக்கல் மேவினரெம்மகத்தேவும். (1.)

(இ-ள்.) கையிற்றூங்கிய அவியுண்டியோடு போற்றுதற் குரியவனே! அந்த அவியுணவைத் தேவர்களுக்களிப்பவனே! (அக்கினியே!) பசுவைத் திருடிக்கொண்டு அப்பசுவோடு குகைக்குள் ஒளிந்துகொள்ளும் திருடனைத் தாத்திப்பிடிப்பதுபோல, ஒத்த மனத்தோடு கூடிய தீரர்களு(மேதாவிகள்)ம், யாகத்தில் வணங்குதற்குரியவருமான வெல்லாத் தேவர்களும் உன்னைத் தாத்திக்கொண்டு வந்து உன் பக்கத்தில் உட்கார்ந்தார்கள்—(எ-று.) பட்டி, கள்வன், திருடன்; தீரர் மேதாவிகளென்பார் சாயனர். வடமொழி மூலத்தில் யஜத்ராஸ் என்றுள்ளது; அதற்கு யாகத்தில் வணங்குதற்குரிய தேவர் என்பது பொருள். அதையே மகத்தேவரென்றூர் பாட்டில். குகையென்றது ஈண்டு அக்கினியோடி யொளிந்த நீரையாம். இசைவு ஓடும் உளமெனப் பிரிக்க.

3 & 4 தேவர்களு நல்லொழுங்கைச் சேர்ப்பவன்றன் விரதமதை
பாவமொடு தேர்ந்தனந்தா ரப்பா லிப்புவனியுமே
தேவருலகெனவாயிற் றிருந்துதியிற் சிறந்துபக
மேவுசலந் தோன்றிய தீயினை யந்நீர் வளர்த்ததுவே. (2.)

(இ-ள்.) ரிதத்தை (ஒழுங்கை அல்லது யாக விதிகளை)க் கூட்டுபவனுகிய (அக்கினியினது) விரதத்தைத் தேவர்கள் தெரிந்து அவ்வக்கினியினிடத்துப் பொருந்தினார்கள். அப்புறம் இப்பூமி தேவருலகு என்று சொல்லும்படியாயிற்று. ஸ்தோத்திரத்திலும் சிறப்படைந்து யக்ஞத்திற்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம். 5.

குக் காரண பூதமாய் யாகப்பொருள்களை வளர்த்து யாகத்தினிடத்துப் பொருந்தியுள்ள தண்ணீரின் கர்ப்பத்திலுண்டான அக்கினியை யந்த தீரானது வளர்த்தது—(எ-று.) தண்ணீருக்குள் நெருப்புள்ள சங்கதி மச்சங்கள் எடுத்துத் தேவர்களுக்குச் சொல்ல அவர்கள் அச்சங்கதியைத் தெரிந்துகொண்டார்களென்பது தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 2-2-6.

5 & 6. ஆக்கமென வணிபோடு மகல்புவிபோல் விரிவாயுந்
தேக்கரியிற் புகிப்பீந்துந் தெண்ணீரிற் சுகமளிததுந்
தாக்குசமர்ப் பரிவிரைவிற் சாருவதென்றே கீழ்நோக்
கூக்கியநீரோட்டமெனச்சாருமுனைபார் தடுப்பார்? (3.)

(இ-ள்.) ஆக்கத்(பெருக்கம் அல்லது புஷ்டி)தைப்போல ரமணீயமாயும், விசாலமான பூமியைப்போல் விஸ்திரணமாயும், பொருள் நிறைந்த மலையைப்போலக் (கருப்புக்காலத்திலும் கந்தமூல பலாதிகளான) உணவையளித்தும், தெளிந்த நீரைப் போலச் சுகத்தையளித்தும், யுத்தத்தில் உயர்ந்த ஜாதிக்குதிரை சத்துருக்களைக்கொல்லுவதற்கு விரைவாகப் போவதுபோலக் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் நீரோட்டத்தைத் தடுக்கமுடியாதது போலச், சுட்டெரிக்கத்தொடங்கிய உன்னையும் ஒருவரும் தடுக்க முடியாது—(எ-று.) ஆக்கம், புஷ்டி. அரி, மலை. சமர்ப்பரி, யுத்தக்குதிரை.

7 & 8. உடன்பிறந்தாட் குடன்பிறந்தா னெப்பநீர்க் குறவாந்தீ
யிடம்புரக்கு மரசு தனதிறிஞர்தனம் பறிப்பதெனத்
தடவனத்தைத் தகித்துண்ணுங்; காலுரப்பப் பலவிதமாய்க்
கடமார்ந்தே யெரியூட்டிக் கண்டமயிர் கழித்திடுமே. (4.)

(இ-ள்.) சகோதரிக்குச் சகோதரனது உறவுபோன்று தண்ணீர்க்குப் பந்துவாகிய தீயானது, ஒரு தேசத்தரசன் அவனுடைய பகைவர்களது தனத்தைப் பறிப்பதுபோல, விசாலமான ஆரண்யத்தைச் சுட்டுச் சாப்பிட்டுவிடும். காற்றுத் தூண்டப் பலவிதமாகக் காட்டில் பிடித்துக்கொண்டு நெருப்புக்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை யூட்டிப் பூமியின்மேல் தோன்றும் புல், பூடு, செடி முதலிய மயிர்களை யழித்துவிடும்—(எ-று.) "ஆகாசாத்வாயு: வாயோரக்நி: அக்நேர்ஆப: ஆப: பிருதுவி" என்பது தைத்திரீய ஆரண்யகம் 8வது அத்தியாயத்திலுள்ளது. அசனல் அக்கினி தண்ணீர்க்குப் பந்துவாம். இறிஞர், பகைவர். பூமியில் வளரும் புல் செடி முதலிய குறும்பூண்டுகளைப் பூமியினது மயிராக உருவகப்படுத்தினர். மயிர் வினைஞன் மயிரைக் கழிப்பது போல அக்கினி தீத்தழித்து விடுமென்க.

9 & 10. துன்னுமொளியா னரரைத் துளக்கி யதிகாலையெழுந்
துன்னுபயிர்சோமனென வுடன்படைத்தே,ரிதந்தோன்றி
மன்னுசிசுச் சூலாவி னுருவைவாங்கி நீண்டொளிர்தீ
யன்னமென நீருறைந்து நெட்டுயிர்ப்பு விட்டிடுமே. (5.)

(இ-ள்.) ரிதத்தில் (ரிதம் ஈண்டு தண்ணீர்) உற்பவித்துச், சிசுவை வயிற்றில் வைத்துள்ள பசுவைப்போல உருவத்தில் பருத்து விருத்தியாகின்ற அக்கினி, தன்னிடத்துப் பொருந்திய வெளிச்சத்தால் ஜனங்களுக்கு ஒளியையூட்டி, அதிகாலையில் (யாக கார்யங்களுக்காக) எழுந்து, தரையில் வளரும் ஓஷதிகளை (செடிகளை) சோமனைப்போலச் சிருஷ்டித்துவளர்த்துத்

(தான் உற்பவித்த தண்ணீரின்மேல்) அன்னப்பட்சி போலத் தங்கிப் பெருமூச்சுவிடும்—(எ-று.) சோமன், ஸோமாபிமான தேவதை. ஸோமம் ஔஷதிகளுக்கு (செடிகளுக்கு) ராஜாவென்பது தைத்திரீயப் பிராஹ்மணம் 3-9-19. இராக்காலத்தில் இருட்டில் அக்கினியின் வெளிச்சமே உபயோகப் படுவதால் நரரைத்துளக்கியென்றார். ரிதம் ஒழுங்கு என்பது பொருள்; ஆனால் தண்ணீர் என்று ஈண்டு பொருள் கொள்ளுவா சாயணர். அக்கினி ஸோமனைப்போலவே பயிர்களைச் சிருஷ்டித்து வளர்க்கிறான். அக்கினியே அன்னப்பொருள்களை யுண்பவனும், அவ்வன்னப் பொருள்களை வளர்க்கும் பதியுமாமென்று சுருதி கூறும்.

வருக்கம் 9.

66. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 2.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: துவிபாதவிராஜ்; தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. செல்வமெனப் பலவுருவிற் செங்கதிரோ னன்னோக்கிற்,
புல்லாயு ளுயிர்க்காலிற், பொன்றாச்சீர்ப் புத்திரனின்,
மல்லினுறும் பரிமாவின் மடிதரும்பாற் பசுவென்னத்
தொல்லியநல்லொளியோடுந்தோப்புந்துவனத்தெரிகதுவும் 1

(இ-ள்.) சித்திரவுருவோடு கூடிய செல்வத்தைப்போலவும், நல்ல பார்வையோடு கூடிய சூரியனைப்போலவும், ஆயுளை விருத்திசெய்யும் பிராண வாயுவைப்போலவும், நித்தியமாயுள்ள சுவர்க்கத்தைத் தரும் (ஔரஸ) புத்திரனைப்போலவும், சவாரி செய்பவனைச் சுமந்துசெல்லும் நடையிற் சிறந்த குதிரையைப்போலவும், பால் கொடுத்துச் சந்தோஷப்படுத்தும் பசுவைப் போலவும், காணப்படும் விசேஷமான பிரகாசத்தோடு கூடிய அக்கினி காட்டை யெரிப்பதற்காக அதனைச் சூழ்ந்துகொள்ளும்—(எ-று.) இன் உவமைப்பொருளில் வந்தன. ஒவ்வொரு உவமையையும் சாதாரணதர்மத் தோடு கூறினர். அக்குண விசேஷணங்களெல்லாம் அக்கினிக்கும் பொருந்தும்.

3 & 4. இல்லமென வழகுடையோ, னிழில்சேம மளிப்பான்;பி
னல்லயவப் பக்குவத்தோ, னண்ணலரைத் தெறுபவனுஞ்,
சொல்லிருடியெனத் துதிப்போன், றேய்மகரிற் சிறந்தவனாற்;
செல்பரியிற் களிமிகுத்தோன் செறியனத்தைச் சேர்த்திடலே: 2.

(இ-ள்.) கிரஹத்தைப்போல ரமணீயமான அக்கினி, க்ஷேமத்தைத் தருவான்; பின் பழுத்த யவதானியத்தைப் போலப் பக்குவமானவனும், சத்துரு ஜனங்களை யடக்குபவனும், மந்திரங்களைக் கண்ட ரிஷியைப்போலத் தேவர்களைத்துதிப்பவனுமான அவன் யஜமானர்களாகிய மனிதரிற் சிறந்தவன். குதிரையைப்போலச் சந்தோஷமிகுந்த வவ்வக்கினி எங்களுக்கு ஆகாரத்தைச் சேர்க்கட்டும்—(எ-று.)

5 & 6. அருத சோதி யுனோன் கன்மமென வழிவில்லான்
கூருதே யில்லழகு கூட்டு மனையா ளொத்தோன்
மாருத பல்சுடரி னெல்வெளுத்து மாந்தர்வயிற்,
றேனுர்தஞ் சமர்ச்சோலிப்பான், றேரெனப் பொற்சுடர்பரந்தே(3)

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம். 5.

(இ-ள்.) நெருங்கமுடியாதபடி அடங்காத சோதியினுள்ளவனும், கர்மங்களைச் செய்பவனைப்போல நித்தியமாக (ஜாகரூகனாக) வுள்ளவனும், வீட்டை யழகுபடுத்தும் மனையாளைப்போல யக்ஞக்கிரஹத்தை யழகுபடுத்துபவனும், கெடாதபலவிதமான சுடர்களின் பிரகாசமானது வெளுத்துத்தோன்ற மனிதர்களிடத்துப் பொற்காந்தி பரந்த தேரைப்போலக் காந்தி வீசுபவனுமான அக்கினி, சத்துருக்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில் காந்தியோடு ஜ்வாலை வீசுவான்—(எ-று.) எல், சூரியனொளி, வெளிச்சம்.

7 & 8. நாயகன் றூண்டும் படையி, னச்சலர்க்குப் பயமூட்டுஞ்
சாயகங் கூர்வாய்ந்ததெனத் தவவலியன்; வரமளிப்பா
னேயமிகு பிறவிகட்கு நெடுந்தோற்றத் தூறுபவர்க்கும்;
நாயகனும் வதுவையர்க்கு; நற்சாந்தன் கன்னியர்க்கே. (4.)

(இ-ள்.) சேனை நாயகன் தூண்டும் சேனையைப்போலவும், பகைவர்களுக்குப் பயத்தைத்தரும் கூர்மை பொருந்திய அம்பைப்போலவும், (அக்கினி) மிகுந்த வலிமை பொருந்தியவன். ஜன்மித்த பிராணிக் கூட்டங்களுக்கும், இனி ஜன்மிக்கப்போகும் உயிர்களுக்கும் வரத்தை (இச்சித்த பொருள்களை)க் கொடுப்பான். கல்யாணமான மாதர்களுக்குப் புருஷனும்; கல்யாணமாகாத பெண்களுக்கு ஜாரனுவான்—(எ-று) கல்யாணமான மாதர்களுக்கு அக்கினி நாயகனென்பதை மண். 10, சூக். 75, செய். 40, 41, பார்க்க. "கன்னிகையை முதலில் ஸோமன் அடைந்தான். பிறகு கந்தர்வன் அவளுக்கு நாயகனானன். அக்கினி உனக்கு (கன்னிகைக்கு) மூன்றாவது புருஷன். இப்பொழுது ஸ்திரீயினது கர்ப்பத்தில் தோன்றியவன் உனது நான்காவதுபுருஷனும். (40) சோமன் கந்தர்வனுக்குக் கொடுத்தான். கந்தர்வன் அக்கினிக்குக் கொடுத்தான் அவ்வக்கினி எனக்குச் செல்வத்தையும் புத்திரர்களையும், இந்த என் வதுவையும் (மனைவியையும்) கொடுத்தான் (41) என்பது. மேல் கந்தர்வனென்றது விசுவாவஸுவை. ஜாரன், காந்தன், விவாக காலத்தில் அக்கினியினிடத்து லாஜம் (தானியம்) முதலிய ஹோமத்திரவியங்களோடு கூடவிருந்து அவளுடைய கன்னிகைத் தன்மையை நிவர்த்திப்பவன் (கழிப்பவன்) ஜாரனும்.

9 & 10. தோற்றமெலா நின்னாலாம்; தூய வவிப்பொருளோடும்
போற்றியொளிச்சுடர்ச்சேர்வாம்வீடுபுகுமானெனவே;
ஆற்றொழுக்குநீர்கீழார்ந்தொழுகலெனச், சுடர்க்
கொழுந்தை
யூற்றமுறத்தூண்டுவன்றீ;யுயர்நபத்தேகதிர்செலுமே(5)

(இ-ள்.) சராசரங்களாகிய (ஸ்தாவர ஜங்கமங்களாகிய) பிறப்புக்கள் எல்லாம் உன்னாலேயே உண்டாகும். பரிசுத்தமாகிய (புரோடாசம்)) அவிப்பொருளோடு, ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, காந்தி பொருந்திய அக்கினியை, வீட்டை நோக்கிச் செல்லும் பசுக்களைப்போல (அவனோடு) பொருந்துவோம்; இந்த அக்கினி ஆற்றிலோடுந்தண்ணீர் தாழ்ந்த பிரதேசங்களை நோக்கியோடுவது போலச். சுடர்க்கொழுந்துகள் சுற்றி வளைந்துகொண்டு எரிக்கும்படி அவற்றைத் தூண்டிவிடுவான். அவனுடைய கிரணங்கள் உயர்ந்த ஆகாசத்தை நோக்கிச்செல்லும்—(எ-று.) நபம், ஆகாயம். ஆன், பசு.

வருக்கம் 10.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 67.

67. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 3

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

அத்யயனம் செய்பவர்களுக்கு ஐந்தே.

ரிஷி: ஷ்டி பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்விபாதவிராஜ்; தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. வனத்திடத்துச் சயிப்பவனாய் மனிதருக்குத் தோழனாய்
மனத்திடஞ்சால் செய்கையினை மன்னனைப்போற் பேர்ப்பவனா
யினச்சுகத்தைத் தருபவனா யெழில்கருமச் சுபனாகல்
வினைத்தலத்தே யவிசுமக்கும் வெம்மனங்கொ ளோதாவே. (1.)

(இ-ன்.) காட்டினிடத்துச் சயங்கொள்பவனாயும், மரண தர்மத்தோடு கூடிய மனிதர்களிடத்திற் றோழனாயும், அரசன் திடகாத்திரமும் செய்கைத்திறமும் உள்ள வீரனைத்தேடுவது போலச், சீக்கிரத்திற் கர்மாநுஷ்டானங்களைச் செய்யும் அநுஷ்டாதாவைத்தேடுபவனும், க்ஷேமத்தைச் செய்யும் ரக்ஷகனைப்போன்றவனும், யக்ஞதலத்தில் தேவர்களுக்காக அவிப்பொருள்களைச் சுமந்துசெல்லும் நன்மனத்தோடு கூடிய ஹோதாவுமான (அக்கினி,) சோபன கர்மங்களோடு கூடியவனாயிருக்கட்டும்—(எ-று.) ஓதா, ஹோதா, தேவாநாம் ஆஹ்வாதா, தேவர்களை யழைப்பவன். வெம்மனம், நன்மனம்; வெம்மையீண்டு விருப்பம்.

3 & 4. எப்பொருளுங் காத்தகத்தே யேந்தியொரு குகையொளித்துச்
செப்பருமோர் நடுக்கத்திற் றேவர்களை நிறுவினனா
லொப்பின்மறை யுள்ளத்தே யுருப்படுத்தித் துதித்தபோ
திப்புவியிற் புத்தியுள நாரிவனைத் தெரிந்தாரே. (2.)

(இ-ன்.) (அக்கினி) எல்லா அவிப்பொருள்களையும் தனது கைகளிலேந்திக்கொண்டு ஒரு குகையினிடத்தொளித்துச், சொல்லமுடியாத நடுக்கத்தில் தேவர்களை யிருத்தினான். ஒப்பில்லாத மந்திரத்தை, மனதினால் உருப்படுத்தியதை, ஸ்தோத்திர பூர்வமாகச் சொன்னபோது இப்பூமியிலுள்ள புத்திமான்களாகிய மனிதர்கள் இவ்வக்கினியைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்—(எ-று.)

5 & 6. பிறப்பில்லான்போற் புவியைப் பிறக்குறுவா; னுண்மைசெறி
மறைப்புகழா லந்தரத்தை வானிடத்தே நிறுவினனாற்
றறைப்பசுக்கள் விரும்பிடத்தைத் தண்ணளியி, னுயிர்க்குயிரே!
கறைப்படுத்தா தோம்ப லென்றுங் கடிதினுறல் குகைக்
குகைக்கே (3.)

(இ-ன்.) பிறப்பில்லாதவனாகிய சூரியனைப்போல் பூமியைத் தனது பிரகாசத்தினால் தாங்குவான். ஸத்திய மந்திரங்களின் புகழ்ச்சியால் அந்தரிக்ஷத்தையும் அதற்குமேலுள்ள வானிடத்தையும் தூக்கி நிறுத்தினான். உயிர்க்குயிரானவனே! (அக்கினியே!) பசுக்கள் மேயவிரும்பும் மேய்ச்சற்றரைகளாகிய விடங்களைக் கறுப்பாகத் தீய்த்துவிடாதபடி அவற்றைப் பாதுகாப்பாயாக: குகைகடோறும், நீ போய்த் தங்குவாயாக—(எ-று.) பிறப்பில்லானென்றது, சூரியனை. மந்திரத்தால் வானத்தையும் அந்தரத்தையும் அக்கினியுயர நிறுத்தினனென்று தைத்திரீயங் கூறும். குகைக்

குக் குகைக்கென்றது குகைக்குகைக்கு என்ருயிற்று. பசுக்கள்ஸஞ்சாரம் செய்ய யோக்கியமான இடங்கள் என்பது குகையென்பதன்பதப்பொருள்.

7 & 8. குகைவாசியா மிவனைக் கூர்ந்துணரு மவனுக்கும்,
மிருதத்தைப் போற்றெரியை வேண்டி யுபாசிப்பாற்கும்,
தருதத்துக் கென்றவனைத் தகைந்து கடைந்தெடுப்பார்க்கும்
வெகுதனங்க ளிவர்க்கெல்லாம் வேண்டுமெனக் கூறுவனே. (4.)

(இ-ள்.) குகையில் வசிப்பவனுகிய இவ்வக்கினியைத் தெரிந்து கொள்ளும் புருஷனுக்கும், ரிதத்தை (யாகத்தை, ஸத்யத்தை, ஒழுங்கை) வளர்க்கும் அக்கினியை விரும்பி உபாஸிப்பவனுக்கும், ரிதத்துக்காக (யாகத்துக்காக) அரணிகளைத் தகைந்து கடைந்து அவ்வக்கினியை யெடுப்பவர்களுக்கும் ஆகிய இவர்களுக்கெல்லாம் வெகு செல்வங்களைக் கொடுப்பான்—(எ-று.) குகை, நீரென்றும் பொருள் கொள்ளலாம். மண். 1, சூக். 65, செய். 1, பார்க்க. இவர்களுக்கெல்லாம் வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லுவான் என்பது பதப்பொருள். ஆனல் ரிதத்தை (உண்மையை)ப் போற்றுபவனுதலின் அவன் சொன்னது நிறைவேறும். அதனுல் செல்வங்களைக் கொடுப்பானென்ருர் உரையில். ரிதம், உண்மை அல்லது சத்தியம், யாகம், ஒழுங்கு என்னும் பொருளது.

9 & 10. வீரியஞ்சா ரோடதிக்கண் மேன்மையுற வோங்குவதோ
டேரொழுகு பிரஜையொடு தாயிடத்து மிருந்துறைவான்;
பேரறிவோ னுயிர்க்குயிரோ னீர்நிலைக்கட் பிறங்குவனுற்;
றீர்மிகப் பூசித்துச் செயல்புரிவா ரிலம்போன்றே. (5.)

(இ-ள்.) பலம் பொருந்திய மருந்துச்செடிகளில் மேலாக விளங்குவதோடு, அழகாகிய (பூப்பழம் முதலிய) பிரஜைகளிடத்திலும், (அப்பூப்பழங்களைப்பெறும்) தாய்ச்செடியினிடத்திலும் நன்ருகவோங்கி நிற்பான். ஞானவானும், எல்லாவுயிர்களுக்கும் உயிரானவனுமான அக்கினி, தண்ணீருக்கு மத்தியில் விளங்குவான். மேதாவிகள், கிரகப்பிரவேசஞ் செய்வதற்கு முன் கிரகத்தைப் பூசித்துப் பின் கிரகத்துக்குள் புகுந்து காரியங்களைப் புரிவதுபோல, அக்கினியை முதலிற் பூசித்துப்பிறகு அதனிடத்துக் கர்மங்களைச் செய்வார்கள்—(எ-று.) பிரஜை யென்பது பெறப்பட்ட வஸ்துக்கள் அது குழந்தைகளை யுணர்த்தும். தாய் என்றது அஃறிணை உயர்திணைப்பொருள்களைப் பெறும் தாய்ச்செடிகளும், தாய்ப்பிராணிகளும், தாய்மார்களும் ஆம். நீர் நிலையென்றது திண்ணீர் மத்தியைக் குறித்து நின்றது.

வருக்கம் 11.

68. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: துவிபாதவிராஜ்; தேவதை அக்கினி.

1 & 2. மேவுமவி தாங்கி யவற்றிற்கலந்து விலங்கினெடு
தாவரத்தை யிரவதனைத் தன்னெளியாற் சூழ்ந்து, இவத்
தாவலொடு மேறுவனு, லன்னவற்றின் மகத்துவத்தைத்
தேவரெலார்க்குந் தேவன் றேர்ந்தணைந்த வப்பொழுதே. (1.)

மண்டலம் I. சூக்தம் 68.

(இ-ள்.) யாகப்பொருள்களைச் சுமந்து அவற்றோடு கலந்து, தாவர ஜங்கமப் பொருள்களையும், இராக்காலத்தையும் தன்னொளியினாற் சூழ்ந்து, ஆகாயத்திலுயரா வேறிநிற்பான், இந்திராதி தேவர்களுக்குள் ஒப்பற்ற தேவனாகிய அக்கினி அத்தாவரசங்கமப் பொருள்களின் மகத்துவத்தை யுணர்ந்து அவற்றைச்சூழ்ந்து வியாபித்த அந்தக்காலத்தில்—(எ-று.) அந்தக்காலத்தில் ஏறிநிற்பான் எனக் கூட்டுக.

3 & 4. தேவ! வுயிரோடு வறட்டாரணியினிற் சேர்ந்துதித்து
மேவியபின் யாவர்களு மேவுவ ருன்காரியத்தே;
தாவலிலுன் றெய்வீகத் தற்கிழமைப் பெயரெல்லா
மோவறப் பூண்பா ரமரமுறையு முனைத்துதிப்பவரே. (2.)

(இ-ள்.) தேவனே! (அக்கினியே!) காய்ந்த அரணிக் கட்டைகளில் சிவப்பான நிறத்தோடும் ஒளியோடும் நீ தோன்றிய பின்னர் எல்லா யஜமானர்களும் உன் காரியத்தைச் செய்வார்கள். மரண தர்மமில்லாத உன்னைத் துதிப்பவர்கள் கெடுதலில்லாத உனது தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெயரையெல்லாம் அடைவார்கள்—(எ-று.) உயிரோடு என்றதற்கு ஜ்வலனத்தோடு ஒளியோடு என்பது பொருள். அமரம், மரணமின்மை.

5 & 6. ரிதத் துறுவோன்றுதியிழைப்பார்; ரிதமுமவன் றொழில்புரியும்;
மதிக்கி னெலாவுயிரு மவன்; மகம்புரிவா ரவற்கியாரும்;
இதத்தவியைத் தருபவர்க்கு மெண்ணியுனக் களிப்போமென்
றுதித்திடு மன்பினருக்கு முவர்செயலோர்ந் துதவுகபொன். (3.

(இ-ள்.) ரித்விஜர்கள் தேவயஜன தேசத்தில் வரும் அவ்வக்கினியின் ஸ்தோத்திரங்களைச்செய்வார்கள். ஸோமபானஞ்செய்யும் அவ்யாகமும் அவ்வக்கினியினது கார்யங்களைச் செய்யும். அவனே எல்லாவுயிர்களுக்கும் (உணவுபோல) ஆதாரமாவான். அவன் பொருட்டே யாகங்களை (தர்சபூரணமாதிய கர்மங்களை) எல்லாருஞ் செய்கிறார்கள். அக்கினியே! உனக்குச் சருபுரோடாச முதலிய அவிப்பொருள்களைத்தருபவனுக்கும், தருவோமென்றெண்ணி ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும் பிரியவான்களுக்கும் அவர்களுடைய செய்கைகளையறிந்து செல்வத்தைத் தருவாயாக—(எ-று) ரிதம், யாகம் ரிதத்துறவான் யாகத்துக்கு வரும் அக்கினி. மகம் என்பது தர்ச பூரண மாஸம்முதலாகிய கர்மங்களைக் குறிக்குமென்பார் சாயணர். முன்னிரண்டடி படர்க்கையாகவும் பின்னிரண்டடி முன்னிலையாகவும் வந்தது. முதலடிக்கு மேனாட்டாசிரியர் (Griffith) "விதியினது நினைப்புப்பலமானது. அவ்விதியின் கட்டளைகளுமப்படியே" என மொழி பெயர்ப்பார்.

7 & 8. மனுவினது வங்கிசத்தோர்க் கோதாவாய் மன்னுற்று
மனிதர்பெறும் பல்வகைய வனந்தனக்குப் பதியாவாய்;
தனதுபெருங் குடிவளரத் தனயர்விழைந் துனதருளா
லினவலிகொண் மக்களைப்பெற் றிருப்பர் நெடுநாளிவணே. (4.)

(இ-ள்.) (அக்கினியே!) மனுவினது வம்சத்தவர்களாகிய மானவர்களுக்கு ஹோதாவாய்(தேவரை யழைத்துக்கொண்டு வருபவனாய்)ப் பொருந்தி, மனிதர்கள் பெறும் பசுமுதலிய பலவகையான செல்வங்களுக்கும்

நீயே ஸ்வாமியாவாய். ரித்விஜர்கள் தமது பழைய வம்சமானது வளருவதற் கெண்ணி யுன்னருளினுற் பலம் பொருந்திய மக்களைப்பெற்று நெடுநாள், ஜீவித்திருப்பார்—(எ-று.) தனது, தமது ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.

9 & 10. தந்தையின்சொற்கேட்டொழுகுந்தனயரெனவிரைவாகச்
செந்தீயோனுணைகளிற்செவிகொடுப்பார்பணிசெய்வோர்;
நந்துமுணவோ னு மவர்நற்கடையிற் றனங்கூட்டும்;
மந்திரநண்பன் வானை மீன்களொடு வயக்கினனே.

(இ-ள்.) பிதாவின் வார்த்தையைக்கேட்டு அதன்படி நடக்கும் புத் திரர்களைப்போல, அக்கினிகார்யஞ் செய்பவர் அச் சிவந்ததீயோடு கூடிய வக்கினியினது உத்தரவுகளைக்கேட்டு அவற்றின்படி விரைவாகச் செய்வார் கள். மிக்க உணவுப்பொருள்களோடு கூடிய அவனும் அவர்களது வாசற் படியில் யதேஷ்டமான செல்வத்தைக் கொண்டுவந்து கொட்டுவான். யக்ஞக்கிரகத்துக்குச் சிநேகிதனுன அக்கினி வானத்தை நட்சத்திரங்க ளோடு உருப்படுத்தினன்—(எ-று.) மந்திரம், யக்ஞம் நடத்தும் வீடு, பூஜாக்கிரகம். யாககர்த்தாவின் வீட்டில் கிரகபதியாயுள்ள அக்கினியே லோகாதாரமான தெய்வமாக வானத்தைச் சிருஷ்டித்து அதில் நட்சத்திரங் களை யமைத்தானென விளக்குவார் மேனுட்டாசிரியர். புத்ரன் புத் என் னும் நரகத்தைச் சேதிப்பவன்.

வருக்கம் 12.

69. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 5.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: துவிபாதவிராஜ்; தேவ தை: அக்கினி.

1 & 2. வெண்மையனுய் வைகலது காதலன்போல் வெளுப்பூட்டி
யொண்மையுள விண்மணிபோ லொளி நிறைப்பான் புவிவானிற்;
றிண்மையினிற் றேன்றியனுஞ் செறிந்தவற்றைச் சூழ்கின்றுய்;
ஒண்மையுள தேவர்சுதனுய்த் தந்தை யாவாயே. (1.)

(இ-ள்.) வெண்மையான நிறத்தோடு கூடியவனுய், (அக்கினி) உஷவின் நாயகனைப்போல எல்லாவற்றிற்கும் பிரகாசத்தைத் தந்து, பூமி வானங்களில் சூரியனைப்போலக் காந்தியை நிறைப்பான். (அக்கினியே!) பிறந்தவுடன் உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்களைச் சூழ்ந்து அவற்றில் வியாபிக் கிருய். நீ ஒளி பொருந்திய தேவர்களுக்கு (ரிதவிக்குக்களுக்கு)ப் புத்திரனு யமர்ந்து அவர்களது பிதாவாகிருய் (அல்லது அவர்களைப் பரிபாலிக் கிருய்)—(எ-று.) வைகலது காதலன். விடியற்கால தேவதையாகிய உஷஸுக்கு நாயகன், சூரியன் என்றபடி. விண்மணியென்றதும் சூரிய னையே. முதலிரண்டடி படர்க்கையாகவும், பின்னிரண்டடி முன்னிலை யாகவும் கூறினுர். "ஒண்மையுளதேவர் பிதா, புத்திரனுயோங்குவையே." என்றும் கடைசியடியை ஓதலாம். 'பிரகாசம் பொருந்திய தேவர்களுக்குப் பிதா நீ. என்றாலும் அவர்களது புத்திரனைப்போல அவர்களுக்கு அவியுண வைச் சுமந்து அவர்களைச் சேவிப்பாய்." என்பது பொருள். தேவர் எனு

மண்டலம் 1. சூக்தம் 69.

பதற்கு ரித்விக்குக்கள் அல்லது பொழுதறிந்து மறைபுகன்று யாகஞ்செய்யும் பிராஹ்மணரென்று சாயணர் உரை கூறுவர். ஏன்? பிராஹ்மணர்கள் பிரத்தியட்ச தேவர்களென்று தைத்திரீயம் கூறுவதால். மண். 1. சூக். 26, செய். 19 பார்க்க.

3 & 4. ஆதனது மடிசார மறிந்து கொளல்போ லங்கி
மேதையனு மிடம்பமிலான் வெவ்வுணவைச் சுவைப்படுப்பான்;
வாதையறுஞ் சுகமீவோன் மாந்தர் நடு வாழ்வதென
வோதறவே யாகநடு வொளிர்ந்தகத்தே யுறைவானே. (2.)

(இ-ள்.) பசுவினது மடியானது பசுவுண்ணும் உணவுகளில் பாலுக்கு வேண்டிய சாரத்தையறிந்து எடுத்துக்கொண்டு பாலாகச்செய்வது போல, மேதாவியும், டம்பமில்லாதவனுமான அக்கினி தன்னிடத்திலுறும் உணவுப்பொருள்களைப் பக்குவப்படுத்திச் சுவையுள்ளவையாகச் செய்வான். துன்பமில்லாத சுகத்தைத்தரும் புருஷன் ஜனங்களுக்கு மத்தியில் குடியிருப்பதுபோல, யாகத்துக்கு மத்தியில் அழைக்கப்பட்டு அக்கினி யக்ஞக்கிரகத்தில் தங்கியிருப்பான்—(எ-று.) ஆதனது, ஆவினது என்னும் பொருளில் வந்தது. ஸுககாரியான புருஷன் ஜனங்களுக்கு மத்தியிலிருப்பின் நற்பயனைத்தருவான். அதுபோலவே அக்கினியும் யாகவீட்டிற் பயன்படும் என்றபடி. ஓதுறல் ஈண்டு அழைக்கப்படுதல்.

5 & 6. இற்பிறந்து மகனைப்போ லின்பளித்துப் பரியின்மகிழ்ந்
தெற்றியடித் திருப்பானு லெதிர்த்திடு மொன்னார்கடமை;
யெற்றை நரரோடுமியா னியைந்த சமவுறையுளர்க் கூ
வுற்றழைப்பே னற்றை யெலாத்தேவுருவு மெரிகொள்வான்.

(இ-ள்.) புத்திரனைப்போல. வீட்டிற்பிறந்து (அக்கினி) இன்பத்தைத்தந்து, குதிரையைப்போலச் சந்தோஷத்தோடு கூடியவனுய்ப் பகைத்தெதிர்த்த ஜனங்களை நன்றாகவடித்துக் கொல்லுவான். எப்போது ரித்விஜர்களாகிய புருஷர்களோடு யான் சமசதனமுள்ள தேவர்களைக் கூவியழைப்பேனோ அப்பொழுது அக்கினி யவ்வெல்லாத் தேவருடைய உருவத்தையும் தானே யடைவான்—(எ-று.) சமவுறையுளர், ஸநீள: சமசதனமுள்ளவர். சமானமான வீட்டோடு கூடியவர். சமானமான பெருமையுள்ள வீடுகளிற் குடியிருக்கும் தேவர்.

7 & 8. ஈண்டுதொழி லாற்றுமகர்க் கீத்துதவ வொல்லெனநீ
யீண்டும்போ துன்னேனைப் யெதிர்த்தழிப்பா ரில்லையால்
மாண்டகுணத் துணைவரொடு மருவலர்கள் வெருண்டோடத்
தூண்டியுன தக்கருமங் கெடப்படுப்போர்க் கொலுங்காலே. (4.)

(இ-ள்.) இவ்விடத்துக் கர்மங்களைச் செய்யும் யஜமானர்களுக்குக் கர்மபலனைத்தர நீ வேகமாகச் செல்லும்போதும், பெருமை பொருந்திய உனது தோழர்களாகிய மருத்துக்கள் எழுவரோடு சத்துருக்கள் பயந்தோடும்படி தூண்டி உனது (யாக கர்த்தாக்களுக்குச் சுகமளிப்பதாகிய) அக்கர்மத்தைக் கெடுக்கும் ராட்சஸர்களைக் கொல்லும்போதும், உனது விரதங்களை இம்சிப்பவர்களொருவருமில்லை—(எ-று.)

9 & 10. வைகறையின் காதலன்போல் வளரொளிய னிற்றருவோன்
மைகுலவா வுருவத்தோ னெம்மையறிந் தருளுகவால்;

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

மெய்குலவு மவிசுமந்து மேவுமக வாயில்வழி
யைகுலவு நபங்காண வணேவவவன் கதிர்யாவும். (5.)

(இ-ள்.) உஷஸின் காதலனாகிய சூரியனைப்போல விசேஷமான பிரகாசத்தோடு கூடியவனும், கிரகத்தை யுண்டுபண்ணுபவனும், குற்றமற்ற ரூபத்தோடு கூடியவனுமான அக்கினி யெங்களை (எங்கள் ஸ்தோத்திரங்களை) யுணர்ந்து எங்களுக்குப்பலனைத்தரட்டும். அவனுடையகதிர்க்கற்றைகளெல்லாந் தமது மெய்யிற் படும் அவிப்பொருள்களைச் சுமந்துகொண்டு யக்ஞக்கிரகத்தின் வாசற்படி வழியாக அழகு பொருந்திய ஆகாசத்திற் காணப்படும்படி செல்லும்—(எ-று.) மைகுலவா வுருவத்தோன் என்றது மற்றைத்தேவரைப்போல யக்ஞகர்த்தாக்களுடைய கண்களுக்குப் படாது எப்போதும் நிற்காத காரணத்தால்; அதாவது அக்கினியின் ரூபம் எப்பொழுதும் பிரத்தியட்சமாகத்தெரியும் என்றபடி. வைகறை உஷஸ் சூரியன் உஷஸுக்கு ஜாரனும்; ஜாரன், காதலன். மண். 1, சூக். 66, செய். 4, பார்க்க. ஐ, அழகு.

வருக்கம் 13.

70. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 12. சூக்தம் 6.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ஓதுவார்க்கு 6. 11வது இருக்கை இரண்டுமுறை யோதுதல் மரபு.

ரிஷி: ஷி பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: துவிபாதவிராஜ்; தேவதை: அக்கினி.

1 & 2. அனக்கூட்ட மெய்துகயா; மக்கினியுங் கருமமெலா
மினச்சோதியோடு மதி யியைவோனுய்ப் பாவுறுவான்;
கனத்தேவர் விரதமெலாங் கண்டறியுமவனே யிம்
மனுப்பூதர்க் கண்ணுநித்த மற்றவற்று நிறைகுவனே. (1.)

(இ.ள்) யாங்கள் மிகுதியான அன்னக்குவியலை யடைவோமாக அக்கினி எல்லாக்கருமங்களிலும் அழகான சோதியோடு புத்திமந்தனாய்ப் பரந்து நிற்பான். அவனே எல்லா தேவ விரதங்களையு மறிவதுமன்றி மனுஷ்யர்களது மத்தியிலுண்டான விரதங்களையும் கண்டறிந்து அவற்றில் நிறைந்து நிற்பான்—(எ-று.) மனுப்பூதர், மனிதர்கள்.

3 & 4. நீருறைவோன் வனமுறைவோ னெடுந்தாவரத்துறைவோன்,
ருருறையுஞ் சங்கமத்துஞ் சடராக்கி யெனவுறைவோன்;
மேருனனந்தலை யேனு மகவில்லத் தவி யவற்கே;
சாரமான், குடியோம்புந் தலைவனெனத் தொழிற் செய்வான். (2.)

(இ-ள்.) தண்ணீருக்குள் வசிப்பவனும், காட்டின் மத்தியின் வசிப்பவனும், தாவரங்களுக்கு மத்தியில் வசிப்பவனும், சங்கமத்தைச்சேர்ந்த பிராணிகளின் அகட்டில் ஜடராக்கினியாகத் தங்குபவனுமாகிய அக்கினிக்காக, மலைக்கு மத்தியிலிருப்பினும் யக்ஞக்கிரகத்தில் அவியை யளிப்பார்கள். மரணமில்லாதவனாகிய அவ்வக்கினி, ஜனங்களை ரட்சிக்கும் ராஜாவைப் போல இரட்சண கர்மங்களோடு கூடியிருப்பான்—(எ-று) மேரு, மலை; தார், பூமி; சடராங்கி வயிற்றிலுள்ள நெருப்பு, தேகச்சூடு.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 70.

5 & 6. இரவொளிர்வோ னக்கினியு மேத்து நல சூக்தமுரை
யிரவலற்குப் பொருளளிப்பா; னெய்திய பேரறிவுடையோய்!
வரமுயருந் தேவர்பிறப்போடு மரிப்போர் பவத்தின்
றாமுணர்வாய்; நீநிதமுஞ் தரைசார்யாவையுங் காக்க. (2.)

(இ-ள்.) இரவில் பிரகாசிப்பவனாகிய அக்கினி நல்ல சூக்தத்தைக் கூறும் யாசகனாகிய யஜமானனுக்குப் பொருளைத் தருவான். பேரறிவுடையவனே! சிறந்த (இந்திராதி) தேவர்களின் பிறப்பையும், மரண தர்மமுள்ள மனிதரின் பிறப்பையும் நீ யறிவாய். நித்தியமும் பூமியிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் காப்பாயாக—(எ-று.) படர்க்கை முன்னிலையாக மாறிற்று

7 & 8. பல்லிரவும் வைகலுமென் றுறருமுவிற் பாதபத்தோ
டில்லொழுகுஞ் சங்கமமு மேய்ந்து ரிதஞ்சூழ்பவனை
யெல்லமருந் தூதுவனு யாகமுறு மவற்றொழுதார்
பல்வகைய கன்மமெலாம் பட்டாங்கி னளிப்பதற்கே.

(இ-ள்.) ஒன்றல்லாத பல இரவுகளும், விடியற் காலங்களுமென்ற வேறுபட்ட ரூபத்தோடு தாவர சங்கமங்களிற் பொருந்தி, ரிதத்தை (சத்தியத்தை அல்லது தண்ணீரை அல்லது யாகத்தை)ச் சூழ்ந்து நிற்பவனும், பிரகாசம் பொருந்திய ஹோதாவாக யாகத்தில் வந்தடைபவனுமாகிய அக்கினியை வளர்த்துத் துதித்தார்கள், அவன் எல்லாக் கர்மங்களிலும் சத்திய பலன்களைத் தந்து காப்பதற்காக—(எ-று) காப்பதற்காகத் துதித்தார்கள் எனக் கூட்டுக.

9 & 10. துதிபெறு மெம்பசுக்களுக்குத் தேய்ப்பாயான் மாட்சிமையை;
மதிபெறு பேரொளிச் செல்வ மெமக்காக்கல் மாந்தரெல்லாம்;
பதிபலவிற் பலபேரும் பலவிதமா யுனைத்தொழுது
சுதர் வயதுசென்றபிதாச் சொத்துறலிற் றனம்பெறுவார். (5.)

(இ-ள்.) பலராலும் துதிக்கப்படும் அழகாகிய எமது பசுக்களுக்குக் கீர்த்தியை உண்டுபண்ணுவாய். (அதாவது எமது பசுக்கள் மிக்க விலை மதிப்புள்ளவையாகச் செய்வாய் என்றபடி.) ஜனங்களெல்லாம் மிக்கவொளி பொருந்திய பெரிய செல்வத்தை எங்களுக்குக் கொண்டு வந்து தரட்டும். பல வீடுகளிலும் பல யஜமானர்கள் பலவிதமாக உனைத்தொழுது, வயது சென்ற தந்தையினது செல்வத்தைப் புத்திரர்கள் பெறுவதுபோலத், தனத்தை யடைகிறார்கள்—(எ-று.)

11. சாதனஞ் செய்பவனிகரச் சட்டெனவே பலனடைவான்;
மாதனுவைக் கையேந்து மகன்பொருவுஞ் சூரனவன்;
வேதனைசெய் மிடுக்கனென மிகுபயத்தை விளைப்பவன், ஆ
யோதனத்தே யொளியோங்கி யூகமொடு முதவுகவே. (6.)

(இ-ள்.) ஒருவிஷயத்தை ஸாதகஞ்செய்பவன் அவ்விஷயத்தின் பலனையடைவதுபோல அக்கினியும் எல்லாப்பலன்களையும் விரைவில் அடைவான். பெரிய வில்லைக் கையிலேந்திய வீரனைப்போல விளங்குஞ் சூரனுவான் அவன். இம்சை செய்யும் மிடுக்குள்ளவன் பலருக்கும் பயத்தை யூட்டுவதுபோல அக்கினியும் பார்ப்போருக்குப் பயத்தை யுண்டு பண்ணுவான். (ஆயோதனத்தில்) யுத்தத்திற் பிரகாசம் மிகுந்து அவன் எங்களுக்

குச் சகாயம் செய்யட்டும்—(எ-று.) ஆயோதனம், யுத்தபூமி. வடமொழித் தாவிபாதவிராஜ் இரண்டு இருக்குக்களுக்கு ஒரு செய்யுளே யாயினும் இப்பதினோராமிருக்குக்கு மாத்திரம் தனியே ஒரு கொச்சக்கலிப்பா சொல்லப்பெற்றது. என்? ஓதுதற்கழகாயிருக்குமாறு.

வருக்கம் 14.

71. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 7.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. ஓரிடத் துதித்த நேச வுடன்வயி றநேக வன்ன
நேருறு மன்பைத், தாய்மார் நித்தியம் பதியைப்போற்று
மேரினிற், கூப்பிச் சேவை யியற்றுந், காரிருள் வெளுத்துச்
சேருறுஞ் செந்நிறத்து வைகலைப் பசுக்கள் போன்றே.

(இ-ள்.) ஓரிடத்தில் உற்பத்தியான நேசமுள்ள சகோதரிகளாகிய விரல்கள், சித்திர காந்தியோடு கூடிய அன்புக்குரியவக்கினியைத், தாய்மார் தமது உத்தம நாயகர்களிடத்து நித்தியம் பக்திசெய்யும் முறையாக, இருட்டு வெளுத்துச் சிவப்பு நிறத்தோடு கூடிய விடியற்காலத்தைச் (சூரியனது) கிரணங்களாகிய பசுக்கள் சூழ்ந்து சேவிப்பதுபோலக் கைகுவித்து வணங்கும்—(எ-று.) விரல்கள் கிரணங்களைப்போலக் கூப்பித், தாய்மார் கணவரைச் சேவிப்பதுபோல, அக்கினியைச் சேவித்து நிற்குமென்க. உடன்வயிறு, சகோதரம். அன்பு ஈண்டு அன்புக்குரிய அக்கினியைக் குறித்தது. பசுக்களென்றது சூரிய கிரணங்களை. செவ்வானங்களை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith); செவ்வானம், செக்கர்மேகம்.

2. எம்முனோ ரங்கிராக்க, ளேத்துரை யொலியால் வன்மை
செம்மிய திடாங்க நாகஞ் சேதித்துச் சிறந்து நின்றார்;
அம்மைசார் பாதை பேர்வா னமையவென் றெமக்காச் செய்தார்;
இம்மை, நாள், ஒளிக்கொடியை, யியைகதிர்ப் பசுவைக் கண்டார்.

(இ-ள்.) எமது பூர்வீகர்களாகிய அங்கிரஸர்கள், தமது ஸ்தோத்திர சப்தத்தினாலேயே வலிமை பொருந்திய திடாங்கமுள்ள மேகத்தை யடைத்துவைத்த அசுரனாகிய பணியென்னும் மலைபோன்ற பெருத்த வுடலுள்ளவனைப் பிளந்து மேன்மைபெற்றனர். விண்ணிடத்தில் (இடைஞ்சலில்லாத) அழகிய பாதையொன்றை யெமக்காக உண்டுபண்ணினார்கள். இவ்வுலகத்து அஹஸையும் (பகலையும்), அப்பகலை யுணர்த்தும் ஒளிபொருந்திய கேதுவாகிய சூரியனையும், சூரிய கிரணங்கள் செறிந்த பசுக்களையும் (செவ்வானங்களையும்) அறிந்து பெற்றார்கள்—எ-று.) ஒளிக்கொடியென்றது பகலை யுணரும்படிசெய்யும் சூரியனும். பசுக்கள் செவ்வானமென்று மேற்பாட்டிற் சொன்னார். நாகம் என்றது மேகமலையென்பார் மேனாட்டாசிரியர், பணியென்னு மசுரனென்பார் சாயனர். நாள், பகல் இரண்டமொன்றேயாம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 71.

3. ஒழுங்கினை நிறுவிக் கன்ம மோங்கிடச் செய்தார்; செல்வர்,
வழங்குறு தனத்தா லங்கி காரியம் வகிப்போர், கன்மந்
தழங்குறப் புரிவோர், யாதுஞ் சார்திருட்டிணையே யில்லார்,
வழங்கவி தேவ சாதி வாழ்விப்போர் வருவா ரன்றே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸர்களாகிய மஹரிஷிகள், காருகபத்தியமாதிய ஒழுங்குகளைஏற்படுத்தி அக்கினி ஹோத்திராதி கர்மங்களாகிய தனங்களைச் செய்தார்கள். தனஸ்வாமிகளாகிய செல்வவான்கள் தரும்செல்வத்தைக் கொண்டு அக்கினியாதான காரியங்களைத் தாங்குபவர்களும், யக்ஞகர்மங்களைச்சிறக்கச் செய்பவர்களும், ஒரு விஷயத்திலும் திருஷ்ணை (ஆசை) யில்லாதவர்களும், அவிப்பொருள்களால் தேவர்களை வாழும்படி செய்பவர்களுமான அங்கிரஸர்கள் அக்கினியை யெதிர்முகமாகக் கொண்டுவருவார்கள்—(எ-று.) திருட்டிணை, திருஷ்ணை, ஆசை. அங்கிரஸர் தோன்று எழுவாய்.

4. கடைத்தபின் வியான னென்னக் கனலெழுந் தொளிவெளுத்துக்
கடைக்கடை யில்லந் தோறுங் காந்தியி னமர்ந்து, தோழ
னடைப் பெருமன்னன் வேற்றோன் றன்வயி னடப்பான் மானப்,
படைத்தனன் றூது தேவர் பக்க லப்பிருகு போன்றே.

(இ-ள்.) கடைந்தெடுத்தபின் அக்கினி வியானனென்னும் வாயுவைப்போல வெழுந்து வெளுப்படைந்து வீடுகடோறும் பிரகாசத்தோடும் வீற்றிருந்து, அப்பிருகு ரிஷியைப்போல யாக கர்த்தாவின் றூதனாக, வேறு பெரிய நாட்டுஅரசனிடத்துத் தூதுபோகும் ஒருதோழனைப் போலத் தேவர்களிடத்துச் செல்லுவான்—(எ-று.) அக்கினி தேவஹோதாவாகச் செல்லுவது சாஸ்திர மரியாதைக்காகவே யல்லாது யஜமானனது அதிகாரத்துக் கஞ்சியன்று. அதற்காகவே தோழனையுவமை கூறியது. அத்தோழன் ஒரு ராஜாவுக்காகத் தூதுபோவது மரியாதை நிமித்தமே. கடைந்தபின் என்றது கடைத்தபின் என வலித்தல் விகாரம் பெற்றது. பிருகு ஒரு மஹரிஷி இவன் முதன் முதல் மாதரிச்வானாகிய வாயு கொண்டுவர அக்கினியைப் பெற்றவன். மண். 1 சூக். 31 செய். 3ஐயும், மண். 1 சூக். 60 செய். 1 ஐயும் பார்க்க.

5. பெரும்பிதாவாந் தேவர்க்குப் பெருகு மிச்சார மீயு
மரும்பொழு தூறுசெய்யு மரக்கரோர்ந் தம்பெய்தே வெந்
தெரிந்திட வோட்டுந் தேவன், புத்திரி யுஷைக்குச் சோதி
பொருந்து தன்கிரணத்தோ டெல்கதிரையுங் கூட்டா நிற்பான்.

(இ-ள்.) மகத்துவம் வாய்ந்த பிதாக்களாகிய தேவர்களுக்கு, நிறைந்த சார பூதமாகிய இவ்வவிப்பொருள்களை யூட்டும்போது, அக்கர்மத்தைத்தடுத்து இடைஞ்சல் செய்யும் ராட்சஸர்களை யுணர்ந்து அவர்களை முதுகு காட்டியோடும்படி யடிக்கும் (அக்கினியாகிய) தேவன் தன்புத்திரியாகிய உஷஸுக்கு (விடியற்காலாபிமான தேவதைக்கு அல்லது விடியற் காலத்துக்கு)த் தனது ஒளிபொருந்திய கிரணங்களோடு சூரியனுடைய கதிர்களையொன்று சேர்த்து அவளது காந்தியை ஸ்தாபிக்கிறான்--(எ-று.) பிதா ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். எல் சூரியன். தேவன் ஈண்டு அக்கினி தேவன். மேனாட்டாசிரியர் இந்த ரிக்குக்குப் பொருள் விளக்க வில்லையென்பார். வெந், முதுகு.

வருக்கம் 15.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

6. தன்னகத் துனக்கென் றென்றுந் தாங்கிய தணலுள்ளோற்கும்
உன்னரு மகம் வணக்கத் தமைத்தவி யுதவு வோற்கும்
பன்னரு மிரிடத்தும் பரவியோ யனம் வளர்ப்பாய்;
உன்னி நீ பொருதத் தூண்டும்போரின னுறுவான் பொன்னே.

(இ-ள்.) தனது வீட்டில் உனக்கென்று எல்லாக்காலத்திலும் ஸமித்துக்களைக் கொண்டு மூட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கும் யாகாக்கினி யுள்ளோனுக்கும், யக்ஞத்தினிடத்து வணக்கத்தோடும் அவிப்பொருளைவைத்து உனக்கு உதவுவோனுக்கும் (உத்தம மத்திமஸ்தானங்களான) மேற்சொன்ன இரண்டிடத்திலும் வியாபிப்பவனுகிய அக்கினியே, நீ அன்னப்பொருள்களை விருத்தி செய்வாய். உன்னால் தூண்டப்பட்டு யுத்தத்துக்குச் செல்லும் தேரோடு கூடிய வீரன்செல்வத்தையடைவான்—(எ-று.)

7. போசன மெல்லா மெரிக்கட் பொருந்துறு மேழு பேரியாறுசினிற் சமுத்திரத்தை யணைவது போல; வெங்கள்
போசன மொக்க லோர்ந்து பொருத்திய வல்ல; நீயே
மாசைசார் தேவரோடு மதித் தெமக்காகக் காண்க.

(இ-ள்.) ஏழு பெரிய நதிகளும் சமுத்திரத்தைப் பொருந்துவது போலச் சருபுரோடாசம் முதலான போசன பதார்த்தங்களெல்லாம் அக்கினியினிடத்துப் பொருந்தும். எங்களுடைய உணவுப்பொருள்கள் எங்களுக்குச் சுற்றத்தார்கள் தந்தவையல்லவாம். (நீயே தந்தது என்றபடி.) அதனால் தனபதிகளாகிய தேவர்களோடு நீயே எண்ணி எங்களுக்குப் பொன்னை யறிந்து கொடுப்பாயாக—(எ-று.) ஒக்கல், சுற்றம்; வடமொழி மூலத்தில் ஜாமய: என்றுள்ளது அதற்கு ஒரே பாத்திரத்தில் சாப்பிடுபவர்கள் என்பது பொருள்; சகோதரங்களாம். ஏழு நதிகளையும், மண். 1, சூக். 32, செய். 12ல் பார்க்க.

8 நரர்பதி யகட்டிற் றூயவன்னத்தைச் சமைத்து மெய்யிற்
பரவுறுஞ் சுடர்கொள் சோதியாக்கிய விந்து சூலுற்
றாமுற,வங்கி,மொய்ம்பன் கோதிலான் கருமமுற்றோன்
தருணனு மகனுயந்தத் தநயனை யூக்குவானே.

(இ ள்.) யாகஞ்செய்யும் ரித்விஜர்களாகிய மனிதர்களுக்குப் பதியாகிய யஜமானனது வயிற்றிற் பொருந்திய சுத்தமான உணவைப் பக்குவப்படுத்தி யவனது சரீரத்திற் பரவுகின்ற சுடர் பொருந்திய சோதியானது உருவப்படுத்திய அன்னரஸ ரூபமான வீரியம் கருப்பஸ்தானத்திற் பொருந்தி வல்வடைந்தபோது, அக்கினியே வலிமை பொருந்தியவனும், குற்றமற்றவனும், கர்மத்தோடு கூடியவனும், கட்டிளமை வாய்ந்தவனும் (கிழத்தன்மையில்லாதவனுமென்றபடி) ஆன் புத்திரனுக உற்பவிப்பான். உற்பவித்த அந்தப் புத்திரனையும் யாகாதிகர்மங்களைச் செய்யத் தூண்டுவான்—(எ-று.) இச்செய்யுளுக்கு வேறொரு பொருளும் உண்டு. மேனாட்டாசிரியர் உரை இதற்கு முற்றும் வேறுபட்டதாம். அது பின் வருமாறு. “அபிவிருத்திக்காகப் பிரகாசமானது நரர்பதியை நிரப்பியபோது நேரே விண்ணிலிருந்து. தெளிவான விருஷ்டியுண்டாகிற்று அக்கினியானவன்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 72.

குற்றமற்று நன்றாய்ப் போஷிக்கிற இளமைவாய்ந்த கூட்டத்தை வெளிக்காட்டி யுற்சாகத்தால் நிரப்பிவிட்டான்." என்பது. நரபதி யிந்திரனாயிருக்கலாமென்றும், அவ்விளைஞர் கூட்டம் மருத்துக்களாக விருக்கலாமென்றும் அம்மேனாட்டாசிரியர் வரைப்பார். வித்து ரேதஸ், சூல் கருப்பம். ரித்விஜர்கள் தரும் பரிசுத்தமாகிய அவியுணவை யாககர்த்தா வுண்டதும் ஜாடராக்கினி அதனைப் புத்திரர்களைத் தரத்தக்க அன்ன ரூபமான ரேதஸாக மாற்றிப் புத்திரோற்பத்தியுண்டுபண்ணுகிறது என்பது பிண்டப்பொருள்.

9\. ஏகனைச் சூரன் மார்க்க மெய்தி வல்விரைவிற் சித்த
வேகமார்க்கேகிச்செல்வம்வேண்டியவற்றைச்சேர்ப்பான்;
ஓகை நற்கரத்து வேந்தர் மித்திரர் தருண ரோங்கும்
போகமா மமுத மெங்கள் பசுக்களிற் பொருத்திச் சேர்வார்.

(இ-ள்.) சூரியன்தனியாகவே ஒளிபொருந்திய மார்க்கங்களிற் பொருந்தி மனோவேகத்தைப்போல வேகமாகச்சென்று பலவிடங்களிலும் உள்ள செல்வங்களில் வேண்டியவற்றை எடுத்துக் கொண்டுவந்து சேர்ப்பான். நல்ல கரங்களோடு கூடிய ராஜாக்களாகிய மித்திராவருணர்கள் எல்லாருக்கும் பிரீதிகரமான அமிர்தத்தை (பாலை) எங்கள் பசுக்களிடத்திற் பொருத்தித் திரிவார்கள்—(எ-று.) 'அக்கினியே! நீயே சூரியனையும், மித்திரா வருணர்களையும் தோற்றுகிறாய்.' என்பது கருதத்தக்கது என்பார் சாயணர்.

10\. எம்பிதிர் நட்பை யென்றுஞ் சேதிக்கல் யாவு மோர்ந்து
பம்பிய கவிநீ யங்கி பயோதர நபத்தைப் போல
வெம்பிய சரை யெம்மெய்யை மேவி யெம்முணர் வழிக்கு;
மம்புவி யதற்கு முன்ன ரமுதத்தை யளிப்பாய் மன்னே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! வஷிஷ்டர் முதலிய பிதிர்களது சிநேகத்தை யெப்போதும் நீக்கிவிடாதே. நீ எல்லாமுணர்ந்து தூர திருஷ்டி வாய்ந்த கவியாவாய். நீர் தாங்கிய மேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோலக் கிழத்தன்மையானது எங்களது சரீரத்தைப் பொருந்தி யெங்களுடைய புத்தியைக் கெடுக்கும். அதற்கு முன்பாகவே யெங்களுக்கு அமிர்தத்தை யளிப்பாயாக —(எ-று.) அமுதம், அமிர்தம், மரணமின்மையையளிப்பது.

வருக்கம் 16.

72. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 8.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை-அக்கினி.

1\. இத்தரை மனிதர்க் கேற்ற வெகுதனங் கரத்தெடுத்தே
நித்தியற் களிக்கு ஞான காவிய மறையைத் தானேற்
றெத்த நல்லமுத மெல்லா மோதுவார்க் களிப்பா னங்கி
மெத்து நற்றனத்தின் மேவுந் தனபதி யானு னன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினி இவ்வுலகத்துள்ள நரர்களுக்கு ஹிதஞ் செய்கின்ற மிகுந்த தனத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, நித்திய வஸ்துவாகிய சிருஷ்டிகர்த்தாவுக்காகச் செய்த ஞான காவிய ஸ்தோத்திர ரூபமான மந்திரங்களைத்

தானேற்றுக்கொண்டு அந்த ஸ்தோதாக்களுக்கு நல்ல அமிர்தத்தை (பொன்னை)த்தருவான். உலகத்திலுள்ள செல்வங்களில் உத்கிருஷ்டமான செல்வங்களுக்கு அவன் பதியானான்—(எ-று.) அமுதம், அமிர்தமீண்டு பொன்னென்பார் சாயணர்.

2. நம்மக னம்மைச் சூழ்ந்து நலமுறக் கலந்தோன் றன்னை
யம்மையின் விரும்பு ஞான வமரர் யாவருமே யோரார்;
தம்மவி பெறாது சேர்ந்து தாங்கிய வணக்கத் தோடும்
பொம்மலி னங்கி யோங்கும் பொருவில் சார் நடையினுற்றார்.

(இ-ள்.) நமக்குப் பின்னர்த்தோன்றுவதால் (அல்லது நாம் அரணி கடைந்து எடுப்பதால்) நமது மகனென்னத் தக்கவனும், நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள (அச்வத்தம், மூங்கில் முதலியவற்றிற் கலந்து நிற்பவனுமான) அக்கினியை இச்சித்த ஞானவான்களாகிய தேவர் யாருமே அவனைக் காணவில்லை. அக்கினி யில்லாததனால் தங்களுக்கு அவியுணவு கிடைக்காமல் வருந்தி மிகுந்த வணக்கத்தோடு அக்கினியை மூட்டி அக்கினி காரியங்களைச் செய்யும் உத்தமமான யாகப்பிரதேசங்களை நோக்கிக் காலால்அத்தேவர்கள் நடந்து வந்தார்கள்—(எ-று.) மகன் என்பதற்குப் புத்திரனைப்போல் பிரீதிகரமானவன் என்பதும் ஒன்று. அமூரா: பிழைத்தலில்லாதவர்கள் என்பது பொருள். ஞானவான்கள் என்றார் உரையில். அச்சொல் மருத்துக்களைக்குறிமென்பார் சாயணர்.

3. சுசியுளோர் மூன்றுகூதிர் தூயுனக்கிழுதையூற்றி
யிசையுறு முன்போற் பேர்பெற்றெக்கியத் தேவராகி
யுசிதமி னுடலைப் போகட் டேரெழுதட்டுப்பெற்றே
பசியுறு வமரராகிப் பரகதி யடைந்தாரங்கி.

(இ-ள்.) அக்கினியே! சுத்தமுள்ளவர்களாகிய (மருத்துக்கள்) மூன்று பனிக்காலங்கள் (வருஷங்கள் என்றபடி) பரிசுத்தமான உனக்கு ஆஜ்யத்தை (நெய்யை) யூற்றி உன்போலத்தேவ நாமத்தையும் யக்கியதேவர்களாகவிருக்கும் பெருமையையு மடைந்து தங்களுடைய ஊனம் பொருந்திய சரீரத்தைக் கழித்து அக்கினிச்சயனமென்னும் கர்மத்தில் எழு கபாலங்களைப் பெற்று அமரர்களாகி ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தார்கள்—(எ-று.) மூன்று கூதிர் என்றது மூன்று பனிக்காலமாம். ஒரு வருஷத்துக்கு ஒரு பனிக்காலமே வருமானதால் அச்சொற்றொடர் மூன்று வருஷங்களைக் குறித்தது. மருத்துக்களுக்கு அக்கினி(ch)சயனத்தில் எழு கபாலங்கள் வைப்பதென்பதும், அப்பொழுது அம்மருத்துக்களெழுவரையும் ஈத்ரி அந்யாத்ரி, தாத்ரி, ப்ரதித்ரி, மித: ஸபரா என்றழைப்பதென்பதும் தைத்திரீய ஸம்ஹிதை 4-6-5ல் சொல்லப்படுகின்றன. 3 வருஷம் அக்கினி கார்யம் செய்து மருத்துக்கள் தேவவுடலைப் பெற்றார்களாதலால், இவர்களும் ரிபுக்களைப்போலவே மனிதராயிருந்து அமரர்களானவர்கள் என்பார் வில்ஸன். எழுதட்டுப்பெற்றே யென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

4. எக்கியக் குரிய தேவ ரிடமகல் புவிவான் றோன்றி
முக்கியமான போற்றை முயன் றுருத்திரர்க்குரைத்தார்;
சக்கிரி பாதி யர்ஞேற் சார்ந்த மாருதக் கணங்க
ளக்கினி யுயர்ந்த தானத் தமர்ந்துள தோர்ந்தடைந்தார்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 72.

(இ-ள்.) யக்ஞத்துக்குத் தகுந்ததேவர்கள் இடம்பாந்த ரோதஸீயி (வானம்பூமிகள்)ல் வந்து, தேவ அசுரயுத்தத்தில் தேவரை நிலைப்பிக்கும் தனத்தை யபகரிக்கும் ருத்திரனாகிய அக்கினியின் பொருட்டு அவனுக்கருகமான முக்கிய ஸ்தோத்திரங்களை யெடுத்துக் கூறினார்கள். தேவர்களிற் பாதியாகிய இந்திரனைச்சார்ந்து, மருத்துக்கள், அக்கினியுயர்ந்தஸ்தானங்களாகிய அசமரமசிய இடங்களில் தங்கியிருப்பதைக்கண்டு அவனையடைந்தார்கள் — எ-று.) ருத்திரன் ஈண்டு அக்கினியைக்குறித்தது. சக்கிரியென்ற சொல் வடமொழி மூலத்திலில்லை. எதுகை நோக்கிச்சேர்ந்தது. தேவர்கள் ஒருபாதி இந்திரன் மற்றப்பாதி யென்றது தைத்திரீயம் 1-5-1.

5. நன்குனை யறிந்து தேடி நாடி யுன்பக்கல் சார்ந்து
தொன்பெறு வணக்கிற் கேற்ற தோனுனை மனைவி மாரோ
டன்புற வணங்கி யன்ப ஞன வுன்கடைக்கண் காவ
றன்றிய தேவர் தம்மெய் சுக்குற யாகஞ் செய்தார்.

(இ-ள்.) உன்னை நன்றாகவறிந்து கண்டு, உனது பக்கத்திற் சேர்ந்து, நமஸ்காரஞ் செய்யத்தக்க உன்னைத்தங்கள் பத்தினிகளோடு நமஸ்கரித்துச், சகாவான உனது கடைக்கண்ணினது பார்வையாலேற்படும் காவலையடைந்த தேவர்கள் தங்களது சரீரம் பட்டினியாலிளைத்து மெலிந்துபோக யாகத்தைச்செய்தார்கள்—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

6. மூவெழு கூட யாக முற்ற வுன்ற னிலைத்து
மேவுறு மவற்றை யாகக் கேற்றவர் தெரிந்து மேன்மை
யோவறு மமிழ்தை யோம்பு முவரிடந் தாவரத்தைத்
தாவுறு பசுவை மற்றைப் பிராணியைத் தயக்கிக் காப்பாய்.

(இ-ள்.) 21 இரகஸ்யமான யக்ஞங்கள் உன்னாலேயே முழுவதும் நிலையாக்கப்பட்டவற்றை யக்ஞஞ்செய்யும் யோக்கியதையோடு கூடிய யஜமானர்கள் தெரிந்து, மேன்மை கெடாமல், மரணத்தன்மையல்லாத உன்னை வளர்க்கிறார்கள். அவ்யஜமானர்களிடத்து ஸ்தாவரங்களையும், பசுக்களையும் மற்றும் உபயோகமான ஜங்கமப்பிராணிகளையுந் தயங்கவிட்டுக் காப்பாற்றுவாயாக—(எ று.) கூடம், இரகஸ்யம், குஹ்யம். மூவேழாவன: (மண். 1, சூக். 20, செய். 7.) அக்கினியாதேயம், தர்சபூரணமாஸம், அக்கினிஹோத்ரம், ஆக்கிரயணம், சாதுர்மாஸ்யம், நிருப பசுபந்தம், ஸௌத்ராமணி, ஆக ஹவிர்யக்ஞங்கள் 7; பஞ்சமஹா யக்ஞம், அஷ்டகாசிராத்தம் பார்வண சிராத்தம், சிரவணா, கர்மப்ரத்தியவரோவஹணம், சூலகவம், ஆச்வயுஜி ஆகப்பாகயக்ஞங்கள் 7; அக்கினிஷ்டோமம், அத்யக்நிஷ்டோமம், உக்த்தியம், ஷோடசி, வாஜபேயம், அதிராத்திரம், ஆப்தோர்யாமம் ஆக ஸோம யக்ஞங்கள் 7; ஆகமொத்தம் 21. இவற்றுள் பஞ்சமஹாயக்ஞமென்பது பிரஹ்மயக்ஞம் (வேதமோதுதல்) தேவ யக்ஞம் (ஹோமம் வளர்த்தல்), பூதயக்ஞம் (பலியிதல்), பிதிர் யக்ஞம், (தர்ப்பணஞ்செய்தல்,) மநுஷ்ய யக்ஞம் (இரப்போர்க்கிதல்) என்னும் ஐந்துமாம். பாக யக்ஞங்களில் கர்மப்பிரத்தியவரோஹணம் சூலகவம் என்பவற்றிற்குப் பதிலாக ஆக்கிரகாயணி, சைத்திரி என்ற 'இரண்டைச் சேர்த்துள்ளார் அகராதிக்காரர். இவ்விருபத்தொரு யாகங்களும் வைதீக ரஹஸ்யங்களானது பற்றிக் கூடயாகமென்றார். இவற்றிற்கக்கினியில்லாமல் நடவாதானதுபற்றி 'முற்ற உன்னால் நிலைத்துமேவுறும்' என்றஅடைகொடுத்தார்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

7. உணர்வன யாவு மோர்ந்து மனிதருக் குணவு சுத்தம்
புணர்வதைப் பிழைப்புக் கங்கி புணர்த்துக சததமோங்க;
இணங்கும் வான்புவிக்கட் டேவரேகு நன்னெறியைத் தேர்ந்து
வணம்பெறச் சோர்வி றூதாய் வயங்குவா யவி சுமந்தே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அறியவேண்டியவற்றையெல்லா மறிந்து மனிதர்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஆகாரத்தைச் சீவன நிமித்தம் எக்காலத்திலு மோங்கும்படி கூட்டுவாயாக. கூட்டியபின் வானம் பூமிகளுக்கு மத்தியில் தேவர்கள் சொல்லும் பாதையை யறிந்து சோம்பலில்லாத தூதனைப்போல அழகாக அம்மனிதர்கள் தரும் அவிப்பொருள்களை அத்தேவர்களிடத்து சுமந்து செல்லுவாயாக(எ-று.)

8. மேன்மைசா னதிக ளேழு மேம்படுதொழிலின் வானின்
ரூன்றிழிபோது யாக மறிந்தவர் தனஞ்சார் மார்க்கந்
தோன்றுறக் கண்டா ருள்ளந்தோய்கா ருண்டுவாழு
மான்ற சீர்த் திடத்தாப் பாலை யடைந்தது சரமை மாதோ.

இ-ள்.) சோபன கர்மத்தோடு கூடி மகத்துவம் வாய்ந்த கங்கை முதலிய ஏழு நதிகளும் விண்ணின்று இறங்கியபோது யாகவிதிகளையறிந்த ஆங்கிரஸர்கள் செல்வத்தையடையும் மார்க்கத்தைக் கண்டார்கள். மனத்தோடுகூடிய மனிதர் சாப்பிட்டுச் சீவிக்கின்ற சிறப்பும் திடமும் பொருந்திய பாலுணவைச் சரமை பெற்றது—(எ-று.) கங்கை முதலிய 7 நதிகளையும் மண். 1, சுக். 32, செய். 12ல் பார்க்க.சரமை (ஸரமா) யின்கதையை மண் 1 சுக். 62 செய் 3ல் நோக்குக.

9. அதிதியின் மக்கள் சாவில் தன்மையை யடைவான் மார்க்கம்
விதியினிஞற்ற வெல்லாக் கன்மமு மியற்றி நின்றூர்;
அதிபெரியோர்க ளந்த மகவொடு மதிதித் தாயும்
பிதுவியைத் தாங்கவன்மை பெரிதுற்று; ளவிகொண்டாயே.

(இ-ள்.) ஆதித்தியர்கள் மரணமில்லாத தன்மையை யடைவதற்கு வேண்டிய மார்க்கங்களைச் செய்யவெண்ணி அவற்றிற்குக் காரணமான சதுர்தசராத்ரம், ஷட்திரிம்சத்ராத்ரம் முதலிய எல்லாக் கர்மங்களையுஞ் செய்தார்கள். அந்த மஹான்களான புத்திரரோடும் அவரது தாயாகிய அதிதி எல்லா ஜகத்தையும் தாங்கத்தக்க மகத்துவத்தைப் பெற்றுச் சிறந்தாள். (அக்கினியே!) அந்தவாதித்தியர் தந்த அவியுணவை நீ யடைந்தாய் — (எ-று.) ஆதித்தியர் 14 இரவுகள் செய்யும் சதுர்தசராத்திரம், 36 இரவுகள் செய்யும் ஷட்திரிம்சத் ராத்ரம் என்னும் விரதங்களை ஏற்படுத்தினர்களென்று தைத்திரீயம் (7-4-6) கூறும். பிதுவி, பிருதுவி, இங்கு எல்லா ஜகங்களையும் குறித்தது. அக்கினியே என்ற ஒரு சொல் அதிகாரத்தை நோக்கி வருவிக்கப்பட்டது.

10, ஈண் டழகமைந்த யாக விருந்தனம் பதித் திரக்க
மாண் டவ ரமைத்த போது வானிடத் தமரர் வந்தார்;
தூண்டு தூய்சுடர்க டோய்ந்து நதியெனத் துனைவி ஞற்றிக்
கீண்டியே சலித்த காலை யின்புற்றூர் தேவ ரங்கே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 73.

(இ-ள்.) இவ்விடத்து அக்கினியில் (யஜமானர்கள்) அழகுவாய்ந்த யாகசம்பத்துக்களை ஸ்தாபித்து இரண்டு கண்களையும் அமைத்தபோது விண்ணிலிருந்து தேவர்கள் (யாகஸமயமதுதானென்று) வந்தார்கள். அவ்வக்கினியிற்றூண்டப்படும் நிர்மல ரூபமான சுவாலைகள் வேகமாயோடும் நதியைப்போல நாலு திக்கிலும் பரந்து சலித்தபோது, அக்கினியே, அத்தேவர்கள் ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள்—(எ-று.) துனைவின் நால்திக்கு ஈண்டியே எனப்பிரிக்க. கண்கள் யக்ஞத்தில் சொரியும் நெய்யாம். இவ்விரண்டு கண்களும் சூரிய சந்திரர்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். அக்ஷீ யக்ஞஸ்ய ஆஜ்யபாகலக்ஷணேசக்ஷுஷீ யென்பார் சாயணர். மேனாட்டாசிரியர், இந்த ரிக்குக்கே வேறுவிதமாகப் பொருளுரைப்பார்.

வருக்கம் 18.

73. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 12. சூக்தம் 9.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ பராசரன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை அக்கினி.

1. பிதாவி னற்செல்வம் போலப் பெருண வளிப்போ, னூலை
விதானத்தி னுணர்ந்தோ னாணை நேர நல்வழிப் படுப்போ,
னுதாரன தில்லி னின்பத் துறைவிருந்தெனக் களித்தோன்,
சதா பரிசா னகத்தைத் தாங்குவா னோதா வொத்தே.

(இ-ள்.) பிதிரார்ஜிதமான சொத்தைப்போல (யஜமானனுக்கு) மிகுந்தவன்னத்தை யளிப்பவனும், தர்ம சாஸ்திரங்களை நன்றாகக் கற்றவனுடைய ஆக்ஞைகளைப்போலக் கேட்பவனை நல்வழிப்படுத்துவோனும், தாதாவின் வீட்டுக்கு வந்த அதிதி(விருந்தாளி)யைப்போலச் சந்தோஷத்தோடு கூடியவனுமான அக்கினி (ஹோதா) ஹோம கர்த்தாவைப்போல எப்பொழுதும் தன்னைச் சேவிக்கும் யஜமானனுடைய வீட்டைக் காப்பாற்றி விருத்திசெய்வான்—(எ-று.) பிதிரார்ஜித சொத்து ஒருவனுக்குச் சோறுபோடும், தர்ம சாஸ்திரங்களைப்படித்தவன் வார்த்தையைக் கேட்டு நடந்தால் ஒருவன் ஸந்தேகந்தீர்ந்து நல்வழிப்படுவான். ஹோதா: ஈண்டு ஹோம கர்த்தா. அவன் அத்வர்யுக்களாற் கர்மங்களைச்செய்வித்து யஜமானனுக்கு அவற்றின் பலனையளிப்பான்.

3. ஒளிச் சவிதாவைப் போல வுண்மையை யுணர்ந்தோ னெவ்வெச்
சுளிப்புறு சமரின் கண்ணுந் தோய்ந்தென் றுங் காப்பான்; பல்லோர்
விளிப்புற நிற்போன் றன்பில் மெய்யின னான்மா வென்னக்
களிப்பளி சுக மீவோனை யாவருங் காக்கற் பாற்றே.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையுந் தெரியச் செய்யும் ஒளியை வீசுகின்ற ஸவிதா (சூரியன்) வைப்போல உள்ளவற்றை யறிபவனாகிய அக்கினி எந்த யுத்தத்திலும் பொருந்தி யெப்பொழுதுங்காப்பான். பல யஜமானர்களாலும் அழைக்கப்படுபவனும், வாதையில்லாத ரூபத்தோடு அல்லது சரீரத்தோடு கூடியவனும், ஒருவனுடைய ஆத்மா வவனுக்குச் சுகத்தைத்தருவது போலக் களிப்போடு கூடி சுகத்தைத்தருபவனுமான அக்கினியை யெல்லாரும் வணங்கத்தக்கவர்களாம்—(எ-று.) அக்கினி காரியத்தை விட்டுவிட்டால்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

வீரஹத்திக்குச் சமானமான தோஷமுண்டாகின்றதென்று தைத்திரீய ஸம்ஹிதை (1-5-2) கூறும். தேவ: த்யோதமான: ஸர்வஸ்யப்ரோக: ஒளியோடு கூடியவன், சூரியன். அடுத்த செய்யுளையும் நோக்குக.

4. எவன் றிவாமணியைப் போல வெவ்வுலகினையுங்காப்பா
னவ னிதநண்பர் நாப்ப ணரசென மகத்திருப்பான்;
எவன்முனர்ச் சார்வார் தந்தை யில்லுறை வீரர் போல்வா
ரவன் பதிமகிழு நிந்தை யற்ற நாரியிற் றூயோனே.

(இ-ள்.) எவன் சூரியனைப்போல எவ்வுலகத்தையுந் தாங்குவானோ அந்த அக்கினி ஹிதமித்திரர்களுக்கு மத்தியிலிருக்கும் அரசனைப்போல யஜ்ஞக்கிரக முதலிய விடங்களிலிருப்பான். எவனுக்கு முன்வந்து அமர்பவர்கள் தகப்பனார் வீட்டிலிருக்கும் புத்திரர்களைப்போலச் சுகமாக விருப்பார்களோ, அந்த அக்கினி தனது நாயகனுக்குகந்த குற்றமற்ற நாரியைப்போலப் பரிசுத்தவான் அல்லது கர்மயோக்கியனுவான்—(எ-று.) தேவோந சூரியனைப்போல அல்லது திவா மணியைப்போல. என்? தேவன் பிரகாசிப்பவன் என்பது மேற்செய்யுளிற் சொன்னார். வீரர் வீரியத்திற்றோன்றியவர் புத்திரர் என்றபடி.

4. காவல்சா ரூர்க்க ளுன்னை நரர்களுங் கதிக்க நாட்டி
யாவலிற் றம்மகத்தே யநவரதமுஞ் சொலிக்கப்
பாவினா ரவியும் பூரி பரப்பினார்; உயிர்க்காதார
மேவிய செல்வ மெல்லா மேன்மையிற் றுங்கா யங்கே.

(இ-ள்) நிச்சலமான விடங்களில் அதாவது உபத்திரவமில்லாத கிராமங்களில் தங்கள் யஜ்ஞக்கிரகத்தில் மனிதர்கள் உன்னை ஸ்தாபித்து எப்பொழுதும் சுடர்விட்டெரியும்படி (ஸமித்துக்களூட்டி) நிறுத்தினார்கள். அவ்வக்கினியில், வேண்டிய அவிப்பொருள்களையும் (பூரியாக) யதேஷ்டமாக அல்லது பலவிதமாகப் பரப்பிவைத்தார்கள். எல்லா ஜீவன்களுக்கு மாதாரமான செல்வங்களையெல்லாம், அக்கினியே! நீ எங்களுக்காகச் சுமந்துகொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) காவல் சாரூரென்றது காவலோடு கூடிப் பகைவர் உபத்திரவிக்க முடியாத கிராமங்களை. பூரி, ப்ரபூதம், மிகுதி.

5. அக்கி யுன்பூசைச் செல்வ மடைந்தவர் பெறுக வுண்டி;
பொங்கவிதருங் கர்த்தாக்கள் பொருந்துக வாயுளெல்லாம்;
எங்களுக் குறுக வொன்னா ரேந்திய தனம் போர்க்கண்ணே;
மங்கலில் புகழ்த்தேவர்க்கு வழங்க யா மவற்றிற் பங்கே.

(இ-ள்.) அக்கினியே உனது பூசையாகிய செல்வத்தைப் பெற்ற யஜமானர்கள் அன்னத்தைப்பெறட்டும். உனக்கு அவியளிக்கும்(ஸூரிகள்) யாககர்த்தாக்கள் எல்லா ஆயுட்காலத்தையும் அடையட்டும். பகைவர்களுடைய செல்வம் யுத்தத்தில் எங்கள்பால் வந்து சேரட்டும். அவற்றில் யாங்கள் இந்திராதி தேவர்களுக்குப் பாகந்தருவோமாக—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

6. வாஜெளித்தேசி னென்றும் வழங்குறு மடிய, வங்கி
தானடிக்கடி விரும்புந் தன்மய, ரிதஞ்சேர்வோற்கே
தேனு கவ்வியத்தை யூட்டுஞ்; செம்மன மிரக்குஞ் சிரி
னுன பன்னதி குன்றின்வா யடைந்தன தாரகின்றே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 73.

(இ-ள்.) பிரகாசத்தோடு கூடியவையும், எக்காலத்திலும் தரும் பால்மடியோடு கூடியவையும், அடிக்கடி அக்கினியால் விரும்பப்பட்டவையும், ஆன தேனுக்கள் (பசுக்கள்) (ரிதம்) யாகப்பிரதேசத்துக்கு வரும் அக்கினிக்கே பால் முதலிய கவ்வியத்தை யூட்டும். அநுக்கிரக புத்தியை யாசிக்கும் பல ஸிந்துக்கள் (ஆறுகள்) தூரதேசத்திலிருந்து பர்வதத்தின்கண் வந்து சேர்ந்தன—(எ-று.) குன்று பர்வதம் அத்திரி இவை ஸோமம் பிழியும் பாறையைக்குறிக்குமென்றும் ஸோமம் பிழியவேண்டி, நீரைக் கால்வாய்கள் வழியாக அப்பாறைக்குக்கொண்டுவருவார்களென்றும் மேனாட்டாசிரியர் (Griffith) கூறுவர்.

7. அங்கி நன்மனை யிரக்கு மகத்தினுக் கருக ராவார்
பொங்கொளி யுன்மாட் டன்னம் புகழொடு நிறுத்தார் பின்னர்;
மங்குல் காரொளு நிறத்தின் மண்டொளி விளர்த்த நாளுந்
தங்குற விருபத்தோடு தயக்கியே சமைத்தா ரன்றே

(இ-ள்.) அக்கினியே! அநுக்கிரக வெண்ணம் வாய்ந்த புத்தியை யாசிக்கும் யக்ஞாருகர்களாகிய தேவர்கள் சோதி நிறைந்த உன்னிடத்து அவியன்னத்தைக் கீர்த்தியோடு ஸ்தாபித்தார்கள். பின்பு கறுப்பு நிறத்து இரவையும், பிரகாசமானது வெளுத்துக்காணும் பகலையும் ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வுருவத்தோடு சிருஷ்டித்தார்கள்—(எ-று) காரொளு நிறத்தின் மங்குலும், ஒளிவிளர்த்தநாளும் எனக்கூட்டுக.

8. தனம்பெற, மர்த்யர் யாரைத் தூண்டுவா யவரும் யாமுந்
தனம்பெற வங்கி; வானைத் தரையை யந்தரத்தை யுன்ற
னினம்பெறு மொளியினாலே நிரப்பினாய், நிழல்போன் றெல்லா
வனம்பெறு முலகும் வாழும் வண்ண மன்னவை காப்பாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எந்த மர்த்தியர்களை(மனிதரை)த்தனத்தைப் பெறுவதற்காக அக்கினி ஹோத்ரம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்யத்தூண்டிவிடுவாயோ அந்தமனிதர்களும் யாங்களும் செல்வத்தையடையட்டும். பூமி, வானம் அந்தர மிவற்றை உனது சோதியால் நிரப்பினாய். (குடை) நிழலைப்போல எல்லா அழகு பொருந்திய உலகங்களையும் காப்பாற்றுவாய்—(எ-று) வனம், அழகு. குடைநிழல் வெயிலினின்றும் ஒன்றைக் காப்பது போல என்பார் சாயணர்.

9. உன்றனை கொண்டே, யங்கி, யொன்னலர் மாவை மாவாற்
றொன்னலர் நரரைத் தோய்ந்த நரர்களால் வீரர் தம்மை
மன்னிய வீரர் தம்மால் வாட்டுவேம்; பாவணிப் பொன்
றன்று மீகான ரெங்கள் சூரிக ளிமநூ றெய்தல்.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்னுடைய உதவிகளைப் பெற்றுச் சத்துருக்களுடைய குதிரைகளை யெங்கள் குதிரைகளினாலும், சத்துருக்களுடைய படைஞர்களை எங்களுடைய படைஞர்களாலும் அவர்களுடைய புத்திரர்களை யெங்கள் புத்திரர்களாலும் கொல்லுவோம். பிதிரார்ஜிதமாகத் தொன்றுதொட்டுவந்த செல்வத்தையடைந்த ஈசானர்க (ஐசுரியவான்கள்) ளாகிய எங்கள் ஸூரிகள் (புத்திரர்களாகிய வித்வாம்ஸர்கள்) நூறு பனிக்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

காலத்தை (அதாவது வருஷத்தை) யடையட்டும்—(எ-று.) வீரர் வீரியத்திற் பிறந்தவர் புத்திரர். பரவணி பிதிரார்ஜிதம். பரவணிப்பொன் பிதிரார்ஜித செல்வம்

10. மேதையா மங்கி, யெங்கூற் றிவ ணுள திதயத் தந்தத்
தீதிலாக் கரணத் தோகை சேர்ப்பவாய்ச் செறிக; வின்மை
மோதுறு செல்வந் தாங்கு மொய்ம்புறல் நியமத் தியாங்கள்
வாதைதீர் தேவ ரீந்த வவியுண்மே லடுக்கி ஞவப்போர்.

(இ-ள்.) மேதாவியாகிய அக்கினியே! எங்களுடைய வசனம் உனது இதயத்திலும், குற்றமற்ற அந்தக்கரணத்திலும், ஸந்தோஷத்தை விளைவிப்பனவாகப் பொருந்தட்டும். தேவர்கள் தந்த் வவிப்பொருள்களை யுன்மேலுக்கி ஹோமஞ் செய்வோராகிய யாங்கள் தரித்திரத்தை நீக்குஞ் செல்வத்தை யடையும் நியமஞ் சார்ந்த சக்தியைப் பெறுவோமாக—(எ-று.) வாதைதீர் என்றது எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தது, தீதிலா அந்தக்கரணத் தென்க.

வருக்கம் 20.

74 மண்டலம். 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 1.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரஹூகணன் புத்திரன் கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி. இக்கோதமனே கோதமன் றந்தையாவான்.

1. தூர நின்றுமெந் தோத்திரங் காதினு
லோரு மக்கினிக் கோர்மறை யோதுவோஞ்
சாரு நன்மகந் தன்னரு கியாங்களு
மேரி னெய்து மக்காலை யினிதினே.

(இ-ள்.) அக்கினிஷ்டோமாதி யக்ஞத்துக்கு யாங்கள் வரும்போது இன்பமாக ஒரு சூக்தரூபமான மந்திரத்தைத், தூர நின்றும் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டாநந்திக்கும் அக்கினிக்குப் பாடுவோம்—(எ-று.) எல்லாரிடத்திலும் அக்கினி செல்லுவானாயினும் எம்மிடத்தில் அதிகப்பிரிய முள்ளவன் என்பதை குறிக்கத், தூரநின்று மெந்தோத்திரங்காதினுலோரு மக்கினி' என்றார்.

2. தொல்லை நின்று வதையிற் றுதைந்தவர்
புல்லர் கூட்டம் பொருந்திய வர்களை
மல்லி னேட்டி மகம்புரிவான் றன்
னில்லிற் செல்வமிரட்சனை செய்தவன்.

(இ-ள்.) பண்டைக்காலத்திலிருந்து, கொலை நிறைந்தவரும், அற்பரும், கூட்டமாகப் பொருந்தியவர்களுமான பகைவர்களைத்தூரத்தித் தாசுஷ (யக்ஞஞ் செய்வோன்) னுடைய செல்வத்தைக் காத்தவன் —(எ-று.) அக்னிக்கு ஒருபவரையே யோதவோம் என்டுட்டோடு கூட்டுக.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 74.

3. விருத்திரனை வெகுண்டழியங்கிமிக்
குருத்தெதிர்ந்த வுறழ்வுதொறுந்தனம்
பொருத்துவோன்புறந்தோன்றினன்; பின்பெலா
விருத்துவிக்குக்களேத்தி யுரைக்கவே.

(இ-ள்.) விருத்திரவதஞ்செய்பவனும், கோபித்தெதிர்ந்த யுத்தத்தில் பகைவர்தனத்தைக் கைக்கொண்டளிப்பவனுமாகிய அக்கினி, (அரணிகளி லிருந்து) வெளிப்பட்டனன். பின்னர் எல்லா விருத்துவிக்குக்களாகிய மனிதரு மவனைத் துதிக்கட்டும்—(எ-று.) விருத்திரவதத்தை அக்கினிக்குக் கூறினதால் அக்கினியையும் இந்திரனையும் அபேதப்படுத்தினர். உறழ்வு—யுத்தம், சண்டை. இருத்துவிக்குக்கள் பொழுதறிந்து புகழ்மறைக் கூறிப்பின்றொழுது சோமத்துளிகளை யூட்டுவோர்.

4. *"எம்மகன் மகத் தேய்குவை தூதனு
யெம்மக னவி தேவர்க் கியைவுற
வம்மையாக வருந்துவை? யார்மகம்
பொம்மலின் மிகத்தோன்றப் புரிகுவாய்.?

(இ-ள்.) எந்தயாக கர்த்தாவினுடைய யாகவீட்டில் தூதனாக நீ நிற்கிறாய்? எந்தயாககர்த்தாவினது சருபுரோடாச முதலிய வவிப்பொருள்களைத் தேவர்களுடைய வுணவாகப் பொருந்தும்படி நீ உண்கிறாய் அல்லது சேர்க்கிறாய்? யாருடைய யாகத்தை வீறுபெறும்படி செய்வாய்—(எ-று.) இப்பாட்டின்பொருள், அடுத்த பாட்டோடு முடிகிறது.

5. *"அம்மகனே! முரண்மக, வங்கிர,
செம்மையா ரவி சேர்ந்தவன், றேவனிற்
செம்மை பெற்றவன், றேருந் தருப்பையி
லம்மையோ" னென் றறைகுவர் மாந்தரே.

(இ-ள்.) "பலத்தின் புத்திரனே! அங்கிரனே (அக்கினியே!) மேற் பாட்டிற் சொல்லப்பட்ட பெருமைகளோடு கூடிய அந்த யாக கர்த்தாவே நல்ல அவிப்பொருளைப் பெற்றவனும்; நல்ல தெய்வத்தை யடைந்தவனும்; நல்ல தருப்பை யழகையு மெய்தினவனும்." என்று எல்லா மனிதருஞ் சொல்லுவார்கள்—(எ-று.) 4, 5, இரண்டும் குளகமாம்.

வருக்கம் 21.

6. நன் னிலவெறி நாயக தேவரைத்
துன் னு தோத்திரந் தோய்செவி யேற்கவு,
மன் னு நல்லவி யுண்டு மகிழ்கவு,
மன்னவர்களை யிவ்விடத் தாக்கவே.

(இ-ள்.) ஆஹ்லாதத்தைத்தரும் நல்ல நிலவை வீசுமக்கினியே, ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்கவும், (அல்லது நாங்கள் ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காகவும்,) எங்களுடைய அவிப்பொருள்களை யுண்டு மகிழவும், அந்தத்தேவர்களை யிங்குக்கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.) வடமொழி மூலத்தில் ப்ரசஸ்தயே என்றுள்ளது; ஸ்துதயே என்று சாயணர் பொருள் கூறுவார்.

7. அங்கி தேவர்க்கட் டோ யணையுமத்
துங்க நற்பொழு தெல்லாந் துகளிலு
னங்கமா ரிரதத் தசுவத் தொனி
பொங்கு மின்பம் புணர்ந்தவை கேளுறு.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவர்களிடத்து நீ தூதனுய்ச் செல்லுங் காலமெல்லாமுனது அழகிய தேரின் குதிரைகளாலுண்டாகும் சிரவணூறமான சப்தங்கள் கேட்கப்படமாட்டா—(எ-று.) வேகமாகச் செல்வதினுல் அச் சப்தங்கள் எங்கள் காதில் படுவதில்லை என்றபடி. ரதத்தொனியாவது அச்வத் தொனியாவது ஒன்றுங் கேட்பதில்லை யென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

8. முன்னிகழ்வுற நின்று முதிர்ந்தவன்
மன்னு கின்ற வவியை வழங்கியே
யுன்னருந் துணையிற் றன மெய்துவான்;
வன்னி நாணிலன் வாய்குவன் மேன்மையே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அவிவழங்குவதற்கு முன்னர் நிகிருஷ்டமாயிருந்தவன் உனக்கு அவியளித்து உன்னுலிரட்சிக்கப்பட்டவனுய் அன்னத்தையடைவான், வெட்கத்தை விட்டவனுய் மேன்மையைப் பெறுவான்—(எ-று.) வன்னி, அக்கினி.

9. இன்னுந் தேவ வவியினைத் தேவருக்
குன்னுந் தாசுடற் கங்கி யுயர்நிதி
துன்னு விப்பா யொளியொடு தோய்ந்தது
பன்னும் வீரம் வகைபெற வாய்ந்ததே.

(இ-ள்.) தேவனே (ஒளி நிறைப்பவனே)! அக்கினியே! மேலும் நீ, தேவர்களுக்கு அவியைத்தரும் தாசுஷனுக்கு (யஜமானனுக்கு) ஒளிபொருந்தியதும், வீரியத்தோடு கூடியதுமான பெரிய செல்வத்தைக் கூட்டுவாய்—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

75. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 2.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்ரி; தேவதை: அக்கினி

1. எங்கு மோங்கிய வெங்கள் வசனத்தை
யங்க மாகவே தேவர் மகிழ்வதைத்
தங்க வெம்மவி தோயுன் முகத்தினிற்
பங்க நீங்கப் பரிந்துகொள் டேற்கவே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 75.

(இ-ள்.) எம்முடைய அவிப்பொருள்கள் வீணுகாதபடி யுனது முகத்தில் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டு, எல்லாப் பக்கங்களிலும் விஸ்தாரமாகப் பார்க்க எங்களுடைய ஸ்தோத்திர ரூபமான வசனத்தைத், தேவர்களுக்கு அதி மகிழ்ச்சியை விளைப்பதை, ஒப்புக்கொள்வாயாக—(எ-று.)

2. அங்கிரத்தம வக்கினி பின்னர்பா
டங்களில் மகிழ்வாய்த்தவ வுன்றனுக்
கெங்க யாகப் பிரம மறைகுவர்
தங்கு கீர்த்தியோ டின்பந் தருபவே.

(இ-ள்.) அங்கிரோத்தமனே! அக்கினியே! உத்தம புத்தி வாய்ந்தவனே! கீர்த்தி பொருந்தியவையும் பிரியகரமானவையுமான பிராஹ்மத்தை (மந்திரத்தை) யாங்கள் உன்பொருட்டுச் சொல்லுவோம்—(எ-று.) தருபவாகிய பிரமமெனக் கூட்டுக. அங்கிரா, மண். 1. சூக். 1. செய். 6ல் பார்க்க.

3. யா ருனக்குற வென்னு மனிதரில்?
யா ருனக்கவி யாகத் தளித்துச் சீர்
தேக நிற்பவன்? யாரெரி செப்புக;?
யாரிடத்து நீ யாச்சிரயஞ் சொலாய்.

(இ-ள்.) மனிதரில் (எல்லாக் குணங்களிலுஞ் சிறந்த) உனக்குப் பந்துவாகச் சொல்லத் தகுந்தவன் யார்? (ஒருவருமில்லையென்றபடி) உனக்கு யாகத்தினிடத்து அவிப்பொருளைச் சிறக்கத்தந்து பெருமையடையுந்திறமை வாய்ப்பவன் யார்? (ஒருவருமில்லையென்றபடி) அக்கினியே! நீயார்? (இன்ன வுருவத்தோடு கூடியவனென்றும் உன்னை யொருவரும் சொல்லமுடியாது.) நீ எந்தஸ்தானத்தைப்பற்றி நிற்பாய்? (அதுவுமொருவருக்குந் தெரியாது.—(எ-று.)

4. அங்கி யாவற் சனங்களின் பந்துநீ;
தங்கு மன்பிற் றயங்கிய மித்திரன்;
எங்கு முள்ள சகாக்களு மேத்துறுந்
துங்க நற்சகா வென்றுன்னைச் சொல்வரே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ யெல்லாஜனங்களுக்கும் பந்துவாவாய்; அன்புபொருந்திய மித்திரனுமாவாய். எல்லாத் தோழர்களாலும் வணங்கத்தகும் தோழனுமாவாய்—(எ-று.) உன்னைச் சொல்வரே யென்பது வடமொழி மூலத்திலில்லை. யாவத் ஜநங்கள் என்பது யாவற் சனங்களெனத்தற்பவமாயிற்று.

5. எங்களுக்கென மித்ர வருணரை
யங்க மாக வணங்குக; தேவரைப்
பொங்கு பேர்மகந் தன்னையும் பூசிக்கல்;
அங்கி புன்னகத் தியாகரையுஞ் சேர்க்கவே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) அக்கினியே! மித்திரா வருணரை யெங்களுக்காக ஹவிப் பொருளோடு பூஜிப்பாயாக. தேவர்களையும் பெரிய யாகத்தையும் பூஜிப்பாயாக. உனது யக்ஞக்கிரகத்துக்கு எல்லாத் தேவரையும் அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 23.

76 மண்டலம் 1 அநுவாகம் 13 சூக்தம் 3.

4 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. உன்மனங் களிப்பா னங்கி யெவ்வகை யுறுவா முன்மாட்
டுன்சுகத் தமத்தை யியு மொண்மறை யெதுவாம்? யாகத்
துன்வலி கடப்போன் யாவன்? உனக்கென வெவ்வுள்ளத்தோ
டுன்னரு மவிசை யீவோ மிவை யுரைப்பரிய வன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உன்மனம் திருப்தியடையும்படி, எம்மாதிரி உன்னிடத்தில் வருவோம்? உனக்கு உத்தமமான சுகத்தைத்தரும் மந்திரம் எதுவாகும்? யாகத்தினிடத்தூ உனது வல்லமையைக் கடப்பவன் யார்? உனக்காகவேண்டிய அவிப்பொருள்களை எந்த புத்தியோடு தருவோம்? இவைசொல்ல முடியாதவையாம்—(எ-று.) உன்னைத்திருப்திசெய்யும் வருகையும், உனக்குச் சுகத்தைத்தரும் மந்திரமும், உன்பலத்தைக்கடப்பவனும் உனக்கு அவிதரும் சற்புத்தியும் இல்லையாதலின் சொல்லுதற்கு முடியாதவையென்றார். இவையுரைப்பரியவன்றே' என்னும் வாக்கியம் அந்வயத்தாற் கொண்டது. வடமொழி மூலத்திலில்லை.

2. அங்கிநீ வருக வீண்டுத் தங்குக தூத னாக;
வெங்களை நடத்த னன்கே; துன்புறு, யெங்கு மார்ந்த
மங்குலும் புவியுங் காக்க; மகத்துவ நன்மை முற்றுந்
தங்குளம் பெறுவான் றேவர் தங்களை பூசிப்பாயே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! வருவாயாக. இந்த யக்ஞத்தில் ஹோதாவாக அமர்வாயாக. எங்களுக்கு முன்சென்று எங்களை நடத்துவாயாக. ராக்ஷஸர்களால் ஹிம்சிக்க முடியாதவனே! எங்கும் பரந்த வானம்பூமிகளை (ரோதஸியை)ப்பாதுகாப்பாயாக. மகத்துவம்பொருந்திய நன்மை முழுதும் நிறைந்த அவர்களது நன்மனத்தைப் பெறத் தேவர்களைப் பூஜிப்பாயாக —(எ-று.)

3. அக்கினி, யரக்கர் யாரு மழிகுவா னெரிக்கல்; யாகம்
புக்கிடர்ப் படுப்பார் நின்றும் புரக்கல்; பின்னரி யிரண்டிற்
றக்க நறசோமநாதன் றன்னையுந் தருக; தான
மிக்கவற் கதிதிசற்காரம் மிகப் புரிகு வோமே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் அழியும்படி சுட்டெரிப்பாயாக. இடைஞ்சல் செய்பவர்களினின்றும் எங்களது யாகங்களைக்

காப்பாயாக. நின் இரண்டு குதிரைகளோடுஞ் சோமபதியாகிய இந்திரனைக் கொண்டுவருவாயாக. தானத்திற் சிறந்தவனுக்கு (அழகிய பலன்களைத்தருப வனாகிய இந்திரனுக்கு) யாங்கள் அதிதிசத்காரஞ் செய்வோம்—(எ-று.) ஸோமராதன் (ஸோமத்தைக்குப்பதி) தானமிக்கவன் இவ்விரண்டுசொற் றொடர்களும் இந்திரனைக்குறித்து நின்றன. அதிதிசற்காரஞ் செய்தல் விருந்தினரை உபசரித்தல். அரி—குதிரை.

4. மகத் தரும் வாக்காற் போற்றிச் சுடர்வளர் முகத்தின் வன்னி!
யிகத்துற வழைப்பே னீயு மிவட்பல தேவ ரோடு
மகத்தினி லமர்க; பூசைக் கருக, போதா வோதாவா
யுகப்புறல் உதவுவோய் பொன், றோற்றுவோ,யறிவீவாயே.

(இ-ள்.) ஜ்வாலையே முகமாகவுடைய அக்கினியே! பிரஜைகளைத் தரும் வல்லமை பொருந்திய ஸ்தோத்திரங்களால் உன்னைப்போற்றிசெய்து இங்கு வரும்படி யழைப்பேன். நீயும் இங்கு பல (பிற) தேவர்களோடு யாகத் தலத்தில் அமர்வாயாக. பூஜிக்கத் தகுந்தவனே! நீ போதாவினது வேலையை யும், ஹோதாவினது வேலையையும் உகப்பாயாக (விரும்புவாயாக.) வசுவை அல்லது செல்வத்தை விசேஷமாகத் தருபவனே! எல்லாவற்றையும் சிருஷ் டிப்பவனே! எங்களுக்கு அறிவை யூட்டுவாயாக—(எ-று.) போதா பரி சுத்தம் செய்பவன் மண். 1 சூக். 15 செய். 2 பார்க்க. ஹோதா, ஓதா. தேவர் களை யழைப்பவன் யாகப்பிராஹ்மணர் 16 பேர்களில் இவர்கள் சேர்ந்தவர் கள். மகவுத்தரும், மகத்தரு மென்றுமாயது.

5. கவிகளிற் கவியே தேவ ருணவொடு முணர்வு சான்ற
புவிமுதன் மநுக்களுக்காத் தேவரைப் பூசித்தாற்போ
லிவ ணிசத்தர வோதாவாய்க் களியியை சுருக்கை யேந்தி
நிவமுறு மங்கி யின்று நேடியே சுரர்ப் பூசிப்பாய்.

(இ-ள்.) கவிகளில் (மேதாவிகளில் அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில்) சிறந்த கவியே! அவிப்பொருள்களோடு மேதாவிகளாகிய ஆதிமநுக்களுக் காகத் தேவர்களை பூசித்தது போல, இன்னும், அக்கினியே! ஸத்தியநா மான ஹோதாவாய் ஸந்தோஷத்தை யூட்டும் நெய்த்துடுவையைக் கையிலேந் தித் தேவர்களைப் பூஜிப்பாயாக—(எ-று.) மநுக்கள் மனம் ஞானம் என் னும் பகுதியடியாகப் பிறந்தது; மனிதருக்கு மூல புருஷர்கள்.

வருக்கம் 24.

77. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 13 சூக்தம் 4.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. மரணமே யெம்பான் மன்னுந் தேவருக் குணவை யீவோன்,
மரணமில் ரிதவா னோதா வுத்தம யாக கர்த்தா,
தருண நல்லங்கி, யன்னோ ங்கெத்தகை யவி யளிப்பாம்?
அரணமாத் தேவர்ப் போற்றுந் தேசவற் கெப்ப ணிவோம்?

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) மரணதர்மத்தோடுகூடிய எம்மிடத்துப் பொருந்துந் தேவர்களுக்கு அவியுணவைத் தருபவனும், மரணதர்மமில்லாத சத்தியவானும், ஹோதாவும் உத்தமயாககர்த்தாவும் ஆகிய அக்கினிக்கு எம்மாதிரி (தகுந்த) அவிப்பொருள்களை யளிக்கப்போகிறோம்? தேவர்களைப் போற்றி வணங்கும் தேஜோவானாகிய அவனுக்கு எத்தகைய ஸ்தோத்திரப் பாடல்களைச் சொல்லப்போகிறோம்?—(எ-று.) ஹோதா ஹோமஞ்செய்வோன்.

2. தகப்புரி யவிகனுக்காத் தேவரைக் கருமோ தன்று
துகப்புற வவரை யோர்ந்த மனத்தினால் வணங்கு வோனை,
மகத்தினிற் சுகத்தமத்தை மருவிடு நன்மை நோக்கி
விகத்துத் தெய்வகக ளீட்டு மங்கியைத் துதித்துச் சேர்க்கல்

(இ-ள்.) தக்ககாரியங்களைச் செய்யும் மனிதனாகிய யஜமானனுக்காகத்தேவரைக்கூட்டிக்கொண்டு வரும்போது அவ்யாககர்த்தா ஸந்தோஷப்படும்வண்ணம் அத்தேவரைத் தெரிந்து மனதினால் வணங்குவோனும், யாகத்தில் உத்தம ஸுகத்தை யுண்டுபண்ணுவோனும், யதார்த்தத்தைப் பார்ப்பவனும், இந்த தேவர்களைக்கொண்டுவருபவனுமாகிய அக்கினியை ஸ்தோத்திரஞ்செய்து எதிர்முகப்படுத்துவீர்களாக—(எ-று.) சுகத்தமம் = உத்தமச்சுகம், தரம் தமம் என்னும் சொற்கள் மத்தியம, உத்தம (comparative and superlative) அளவுகளையுணர்த்தும், தீவிரம், திவிரதரம் தீவிரதமம் என்பனபோல்.

3 காரிய கர்த்தாச் சாது காலனு மவனே யாவான்;
ஏரிய னன்ப னென்ன வற்புதப் பொரு ளிசைப்பான்;
சீரிய கைத்தே தேவ சேவையைச் செய்வோர், முன்னர்க்
கூரிய வவனை மேதத் தழைப்பரான் முதன்மை கூர்ந்தே.

(இ-று.) அவனே (அக்கினியே) காரியத்துக்குக்கர்த்தாவாம்; சாதுவுமாம் எல்லாவற்றையும் உபஸம்ஹாரஞ்செய்யும் காலனுமாவான். மித்திரனைப்போல் அவன் அளவுகடந்த செல்வத்தைத்தருவான். தங்கள் கிரகத்தில் தேவயஜனம் செய்யும் பிரஜைகள் அவனை முதலில் மூட்டி, 'முதலில் ஸ்தோத்திரங்களை யேற்கவருவாயாக என்று' அழைப்பார்கள்—(எ-று.) உபஸம்ஹாரஞ் செய்தல், அழித்தல், சாது, ஸாது(dhu), ஸாத(dh)யிதா, காரியங்களை யுற்பத்திசெய்பவனென்பார் சாயணர்.

4. நரோத்தம னரர்க்க ளென்னா நடுங்குற வுண்பானங்கி
கரோத்தம வவியை யெங்கடோத்திரத் தன்னைக் கைபெறற்க;
உரோத்தமச் செல்வ நூண்டி யூட்டுறு மகக்கர்த்தாக்கள்
வரோத்தம மறையோர்க் கொண்டு மகஞ்செய்வோர்
துதியு மேற்கல்.

(இ-ள்.) மாத்தர்களிடத்து உத்தமமான நேதாவும், பகைவர்நடுக்கங்கொள்ளும்படி அவர்களை யுண்பவனும் (அழிப்பவனும்) ஆன அக்கினி எங்கள் கரங்களிலுள்ள உத்தம அவிப்பொருள்களையும் எங்களது ஸ்தோத்திரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். பலம்பொருந்திய உத்தமமான செல்வத்தை யுடையவர்களும், அவியுணவையூட்டும் யஜமானர்களும், ஸ்ரேஷ்டமான

மண்டலம் 1. சூக்தம் 78.

ரித்விஜர்களைக்கொண்டு யாகஞ்செய்விப்பவர்களுமான யாககர்த்தாக்களின் ஸ்தோத்திரத்தையும் (அவ்வக்கினி) ஏற்கட்டும் அல்லது விரும்பட்டும் —(எ-று.)

5. எக்கிய மிழைப்போன் சாத வேதஸ னங்கி மேற்சொல்
பொக்கமில் வகையே கோதமக் குடிப் பனவர் போற்றச்
சொக்க மெய்தின னவர்க்குச் சோதிப் புனலு மீந்தான்;
மிக்கவெஞ் சேவை யோர்ந்து வேண்டு மோக்கத்தைச்
சேர்ப்பான்.

(இ-ள்.) யாகவானும், ஜாதவேதஸனுமான அக்கினி, மேலேசொன்ன பொய்மையில்லாத விதமாகக்கோதமவம்சத்திலுதித்த ரிஷிகள்ஸ்தோத்திரஞ் செய்யப், பிரகாசத்தை (ஸோமத்தை யென்பார் சாயணர்) யடைந்தான். அக்கோதமர்க்கு அக்கப்பிரகாசம் பொருந்திய சோமத்தையும் அவிக்கான வுணவையுந் தந்தனன். எங்களது சேவையையுணர்ந்து யாங்கள் விரும் பும் ஒக்கத்தை (புஷ்டியை) எங்களுக்குத்தருவான். (எ-று.) ஜாதவேதஸன். மண். 1. சூக். 44 செய். 1. நோக்குக. சொக்கம்=வெளுப்பு, ஈண்டு ஸோமம் என்பார் சாயணர். ஒக்கம். வாழ்வு, புஷ்டி.

வருக்கம் 25

78. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 3. சூக்தம் 5.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரிஷி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக் கினி.

1. மன்னு தூர திருட்டி யையக்கியோய்!
பன்னினர் பண்கோதமர் சேதஸ.
உன்னையே பாடிக்கவ புன்னியே
அன்னு முன்னெறி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்) விசேஷமாக எல்லாவற்றையும் பார்க்கத்தக்க தூரதிருஷ் டியாய்த்தவனே! ஜாதவேதஸனே! கோதமர் உனக்காகப் பண்பாடினார்கள். அத்தகைய வுன்னை அடிக்கடி நினைத்து உன்னெறியைத்தோற்றும் புகழ் ஸ்தோத்திரங்களைக்கூறுவோம் (எ-று.) கோதமன் பாடினான் என்பது மரியாதைப் பன்மையாகவந்ததென்பார் சாயணர். கோதமராகிய யாம் பண் ணைப்பாடிப்புகழுவோம் என்று ஒரேவாக்கியமாகக்கொள்வார் மேனாட்டா சிரியர் இச் சூக்தத்தின் பின்னிரண்டடிகள் எல்லாப் பாடல்களுக்கும் ஒன்றே.

பொன் விரும்பும் பனிதனுங் கோசயன்
மன்ன வுன்னைத் துதித்து வணங்கினேன்;
உன்னையே பாடிக்கவ புன்னியே
அன்னு முன்னெறி தோன்றப் புகழுவாம்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 5.

(இ-ள்.) தனகாமியாகிய கோதமன் உன்னை ஸ்தோத்திரங்களால் துதித்து வணங்கினான். அத்தகைய உன்னையே யாங்களடிக்கடி நினைத்து உனது கீர்த்தியைத்தோற்றும் புகழ்களைக் கூறுவோம்—(எ-று.)

3. பொன்னளித் துப் புகழ்பெறு முத்தம
னுன்னை யங்கிரா னொத்து விளிப்பமால்;
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) (உண்டிச்) செல்வத்தை யுத்தமமாக வளிப்பவனாகிய வுன்னை, (அக்கினியே!) அங்கிரஸனைப்போலத் துதித்துக் கூவுவோம்—(எ-று.)

4. மன்னுந் தாசரை யோட்டி மடிப்பவன்
பின் விருத்திரற் கொல்லும் பெரியவன்
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) தஸ்யுக்களை ஓட்டிக்கொல்பவனும் விருத்திரஹந்தாவுமாகிய உன்னையே யாங்கள் அடிக்கடி நினைத்து, உனது கீர்த்தியைத்தோற்றும் புகழ்மொழிகளைக் கூறுவோம்—(எ-று.) விருத்திரஹந்தா, விருத்திரனைக் கொல்லுபவன். இதனால் இந்திரனையும் அக்கினியையும் ஒன்றுபடுத்தினார்.

5. மன்னு மங்கியைத் தேன்றுளி வார்த்தையாற்
பின் னிராகூகணர் ஆகி பேசினம்;
உன்னையே யா மடிக்கடி யுன்னியே
துன்னு முன்னொளி தோன்றப் புகழுவாம்.

(இ-ள்.) ராஹூகணராகிய (ரஹூகணன் புத்திரனாகிய) யாம் (கோதமன் என்றபடி) அக்கினியின்பொருட்டுத் தேன்றளிக்கும் இனிய வசனங்களால் ஸ்தோத்திரம் செய்தோம். உன்னையே யாங்கள் அடிக்கடி நினைத்து உனது கீர்த்திதோன்றும் வண்ணம் புகழுவோம்—(எ-று.) ராஹூகணன் தத்திதப்பிரத்யயம். ராஹூகணரென்றது மரியாதைப்பன்மை.

வருக்கம் 26.

79. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 6.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெடி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-3 த்ருஷ்டுப், 4-6, உஷ்ணிக், 7-12 காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

1. இரணிய கேச முள்ளா, னெழிலியைச் சலிப்பிப்பான், வல்
விரைகதி வாயு போல்வான், மேகக் கிழியு மாறு
விரைபெறு சோதித் தூய னிலையிழி மழையை யோர்வான்;
நரைபுகழ்க் கரும மெய்ம்மைத் தையல்போன் றறியா வைகல்.

(இ-ள்.) பொன்மயமாகவிளங்கும் (சிவந்தசோதியாகிய) கேசத்தோடு கூடியவனும், மேகத்தைக்குலுக்கிவிடுபவனும், வல்விரைவிற் செல்லும்வாயுவைப்போல ஓடும் (கொடி மின்னலாகிய) சோதியுள்ளவனும், மேகத்து

மண்டலம் 1. சூக்தம் 79.

விருத்ர ஜலம் கொட்டுவதற்காகச் சுத்தமான சோதியோடு கூடியவனுமான அக்கினி, மழைபெய்யுந் தன்மையையுணர்வான். நித்தியபொருந்திய கர்மங்களைச்செய்யும் ஸத்தியவதிகளாகிய ஸ்திரீகளைப்போல உஷஸுக்கள் அம்மழைபெய்யுந்தன்மையை யறியமாட்டா—(எ-று.) இது வைகலு(உஷஸை)க் குறிக்கையாகாது; மித்ராரூபமான ஸ்துதியாம். ஏன்? பேசாமையென்பது மாதர்க்கணிகலமானதுபற்றி. மேலும் அக்கினியின் ஞானத்தையுயர்த்த வந்ததேயன்றிவைகலையிழித்துக் கூறவந்ததல்ல வாதலினென்பார் சாயணர். இச்செய்யுள் வித்யுத் (மின்னல்) ரூபிய அக்கினியைப் புகழ்ந்தது.

2. கொன்பெறு மருதரோடு கருநிறக் கொண்மூ வார்த்த
வன்கதிர்ச் சிறைக ளென்றுந் தொழுதற வடிப்ப;
பின்பிவட் சகத்தை யூட்டி மன்னுறு பேனத் தண்ணீர்
தன்னய மழையின் வீழ்வ; நடுக்குற வொலிப்ப மேகம்.

(இ-ள்.) அழகியமருத்துக்களோடு கூடி உன்னுடையகதிர்களாகிய சிறகுகள், என்றும் கறுப்புநிறமுள்ள மேகமானது சப்திக்க, அம்மேகம் மழையைப்பெய்யும்படி அடிக்கும். அப்பொழுது லோகோபகாரியாகிக் காந்தியும் நுரையும் பொருந்திய தண்ணீர் மழையாகக் கீழ்விழும். மேகம் பலரும் நடுங்கும்படி சப்திக்கும்—(எ-று.) பேனம், நுரை.

3. இவன் றண்ணீர்ச் சாரந் தன்றெ அ[illegible] பேணுவித்து நேரா
யிவணு றுத்தமப் பாதைக்க ணடத்திடு விழையுங் காலைத்
தவறுறு வகை மேகத்தின் கருப்பையைச் சார் அவக்கை
யிவர்வர் மித்திரன் வருண னரியமா மருதர் கூடி.

(இ-ள்.) இவ்வக்கினி தண்ணீரின்சாரத்தினால் உலகை வளம் பெறச் செய்து அவ்வுலகத்தவரை (ஸாதபாஹுதி) யுத்தமமான வழிகளில் நடக்கும்படி செய்யும்பொழுது, மித்திரனும், வருணனும், அரியமாவும், மருத்துக்களுங்கூடி மேககருப்பத்தின் மேற்புரையைக் கிழித்து விடுவார்கள். (மழை பெய்விப்பார்கள்)—(எ-று.) மித்திரன் பகற்கும் வருணன் இரவுக்கும் அபிமானி தேவதைகளாம். இவர் உலகைநடத்தி, ரிதத்தைக் காப்பவர்; உண்மைக்கும் ஒளிக்கும் நாயகர்கள். அர்யமா அல்லது அர்யமான் துவாதச ஆதித்தியர்களில் ஒருவன். காலை மாலை ஸந்திகளைக்காப்பவன். அதனால் மித்திரவருணர்களோடு சேர்த்து வணங்கப் பெறுவான். மருத்துக்களைப்பற்றி மண். 1. சூக். 14. செய். 3. பார்க்க. 'மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை.' 'சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம், வறக்குமேல் வானோர்க்குமீண்டு.' என்பவை கருதத்தக்கன.

(வேறு.)

4. வலியின் மகனே! மலிபா முதல்வ!
கலிவில் பிறவி நலமோர் பவனே!
தலமா ருணவைத் தருநல் லொளியே!
வலமார் புகழை மருவித் திடுவேல்.

(இ-ள்.) பலத்தின் புத்திரனே! சிறந்த பசுக்களுக்குத்தலைவனே! ஜாதவேதனே! உண்டிப்பொருள்களைத்தரும் ஈசானனாகிய அக்கினியே!

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம். 5.

பலம்நிறைந்த கீர்த்தியைத்தருவாயாக—(எ-று.) சாயணர் ச்ரவம் என்பதற்குப் புகழையென்றும் உணவையென்பார்.

5. ஒளியிந் தனவா னுறுதிப் பொருளோன்
நளினக்கவி நன்னய வேந்தரியோன்
அளிகொள் பலவாநந வக்கி யெமக்
கிளியில் பொரு ளன்ன மெடுத்தெரிக.

(இ-ள்.) பிரகாசிக்கும் இந்தனங்களோடுகூடியவனும், உறுதியைத் தரும் செல்வத்தோடுகூடியவனும், கவியும் (மேதாவி அல்லது க்ராந்ததர்சியும்,) நல்லஸ்துதிகளால் வந்தனத்தக்கவனும், (பலரும்போற்றப்) பல முகங்களோடுகூடியவனுமான அக்கினி, குற்றமற்ற பலபொருள்களோடு கூடிய அன்னத்தைத்தரும் வண்ணம் எரியட்டும்.—(எ-று.) இந்தனம், ஸமித்து முதலிய விறகுகள். கவியென்பதும் Hebrew வில் Prophet என்று பொருள்படுசொல்லும் ஒரு பொருளன.

6. இரவும் பகலுந் தனியே யெரிக;
நாமில் பகைவர் தமையோட்டுகவே;
நிரைகூர்ம் பல்லி னிறையு மெரியே!
யிநல் கூர் கிரிதர்ச் சுடல்லெவ் வேறே.

(இ-ள்.) தீட்சண்யமான பல்வரிசைகளோடு நிறைந்த அக்கினியே இரவிலும், பகலிலும் ஒப்பற்று எரிவாயாக. ராக்ஷஸாதி பகைவர்களையோட்டுவாயாக. அவ்விராட்சதர்களைத்தனித்தனியே சுட்டெரிப்பாயாக—(எ-று.) திக்மஜம்ப, கூரியபல்லோடு கூடியன் என்பது பொருள். அக்கினிச் சுவாலைகள் கூர்த்துத்தெரிவதால் அக்கினிக்கு வந்தபெயர்.

வருக்கம் 27.

(வேறு.)

7. எக்கருமங்க டப்மிலு மேத்துறு
மக்கினி யுனைக் காயத்திரி யறைந்
தொக்க யாங்க ளுவப்பிற் றுதிக்கும்போ
தக்கணமே யுதவி யளிக்கவே,

(இ-ள்) எல்லாக்கருமங்களிலும் துதிக்கப்படுபவனே! அக்கினியே உன்னைக் காயத்திரிச்சந்தஸானான ருக்தங்களால் யாங்கள் துதிக்கும்போது, நீ உனது உதவிகளால் எங்களைக்காப்பாற்றுவாயாக—(எ-று.)

8. இன்மை நீக்கு மியைவலிப் பொன்விளை
நின்மையாளர் செருவிற் றொடாதனை
நன்மை மிக்கதை நாடியெங்கட் கக்கி
வன்மை சேர மகிழ்ந்தளி யென்றுமே.

(இ-ள்.) தரித்திரத்தை நீக்கும் வலிமைபொருந்திய தனத்தைத், தீமை செய்பவர்களாகிய பகைவர்கள் எந்தயுத்தத்திலும் தொட முடியாததை,

வரிஷ்யமானதை, அக்கினியே, நீ தேடி யெங்களுக்குப் பலம்பொருந்தும் படி யளிப்பாயாக—(எ-று.)

9. ஆயு ளோங்கிட வெங்களை யோம்பலோ
டேயு மின்பமு மெண்ணரு ஞானமு
மீயு கிற்றன மக்கினி யெங்களுக்
காயுண் முற்றும்வாழ் வோங்க வளிக்கவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுக்கு ஆயுர்விருத்தியாகும்வண்ணம் எங்களைப்பாதுகாத்தற் காத்தலையும், நல்ல ஞானத்தையும் தரும் தனத்தை, எங்களுடைய ஆயுட்காலமுழுவதும் வாழ்வு சிறந்திருக்கும் விதமாக வளிப்பயாக—(எ-று.)

10. செல்வ நாடிந் செறிமனக் கோதம!
எல்லைக் கொழுந் தேற்ற வக்கிப்பொருட்
டொல்லுங் தூய்மை யுயர் குண வாசகந்
சொல்லும பண்ணைத் தொடுத்துத் தருகவே.

(இ-ள்.) செல்வத்தை விரும்பும் மனநிறைந்த கோதமனே! ஒளிமிகுந்த கொழுந்துகளோடுகூடிய அக்கினியின்பொருட்டு அக்கினியின் உயர்ந்த குணங்களைவெளிதுரைக்கும் சுத்தமானவாசகங்களாற் சொல்லும்பண்களைப் பாடித்தருவாயாக—(எ-று.) நிக்மசோச்சிஷ: கொழுந்து விட்டெரியும் சோதியோடுகூடியவன்.

11. செப்பமை யன்மை செறிந்தெமை வாட்டத்தி
ருப்பமை செய்திடு மொப்பய பகைஞர்கள
வாய்மையாக நசிவுறில்; எங்களைத்
தாய்மை யக்கி சுக முற வோம்பலே.

(இ-ள்.) தூரத்திலும் சமீபத்திலுமிருந்து எங்களை ஹிம்ஸிக்கும் சத்துருக்கள் உண்மையாகவே நாசத்தையடையட்டும். அக்கினியே! எங்களுக்குச்சுகமுண்டாகும்படி எங்களைவளர்ப்பாயாக—(எ-று.)

12. ஆயிரக்கண, னக்கி, யரக்கரைப்,
பாப பார்வை பரந்தவ, னோட்டுவான்;
தூயதேவரைக் கூட்டித் துணைவனாய்
ஏயு மெம்மறை யேத்தவன போற்றுவான்

(இ-ள்.) ஸஹஸ்ராக்ஷனும், ஒரேபார்வையில் எல்லாவற்றையும் பார்க்கக்கூடியவனுமான அக்கினி ராக்ஷஸர்களை யக்ஞஸ்தலத்தினின்றும் ஓட்டிவிடுவான். எமது உக்தங்களை யேற்குமவ்வக்கினி ஹோதாவாய்(தேவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டுவருபவனாய்)த் தேவர்களைத்துதிக்கிறான்—(எ-று.

வருக்கம 28.

80. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 13. சூக்தம் 7.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: பங்க்தி; தேவதை: இந்திரன்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

(வேறு.)

1. உத்தம வலியோய்! சப்ப முயர்த்தல வுனை மறையோன்,
மத்தநற் சோம முண்டிவ் வகையுனைக் கீர்த்தி தோன்ற
வைத்தனன்; நீயு முன்றன் வலியினா லகியை யென்று
மித்தரை யிடர்ப்படுத்தா தேகென விரைவி னோட்டிச்
சுத்த மாக்கினை புவியைச் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) உத்தமமான பலவானே! வச்சிரியே! பிரார்த்தனைகளை (மறைகளை)க்கூறுவோனான பிராம்மணன் மதத்தைத்தரும் சோமத்தைக்குடித்து இம்மாதிரியாக உனது கீர்த்திவிளங்கும்படி உன்னைச்சிறப்பித்தான். நீயும் உன்வலிமையினால் 'பூமியைத் தொந்தரவுசெய்யாதபடி ஓடுவாயாக' என்று விருத்திரனை (அகியை) விரட்டிவிட்டு, உனது சொந்தத்தலைமையினையெல்லாருக்கும் பிரகடன(விளம்பர)ப் படுத்திக்கொண்டு பூமியைச் சுத்தப்படுத்தினை—(எ-று.) அர்ச்சித்தல் என்று பிரகடனம் செய்தல் அல்லது விளம்பரஞ்செய்தல். அகி, விருத்திரன்.

2. 'பெருக்கெடுத் தொழுகுஞ் சோமம் பெருமதம் விளைக்குஞ்சாறு
செருக்கொடு சேனங் கொந்த சுதையினை மாந்த மத்தம்
வருத்திய, தசனி வாய்ந்தோய்; அந்தர நீர்க்கண் ணின்றும்
விருத்திரன் றனை வெருட்டி வெகுண்டிடர் செய்யே லென்று
துரத்தினை கொன்று முன்றன் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) வச்சிரத்தோடு கூடியவனே! பெருக்கெடுத்து ஒழுகுவதும் மதத்தைவிளைவிப்பதும், சேன(பருந்து)வுருவோடிருந்த காயத்திரி கொண்டு வந்து கொடுத்ததுமான சோமச்சாறு உனக்குக்களிப்பை யூட்டிற்று. அந்தரிட்சத்திலுள்ள நீரிலிருந்தும் விருத்திரனை நீ துரத்திக்கொன்றாய் உன்னுடைய தலைமையை யாவர்க்கும் விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டு—(எ-று.) 'அக்கினிஷோமர்களே! உங்களுள் அக்கினியை மாதரிச்வான் விண்ணினின்றும் கொண்டுவந்தான். சோமனைச் சேனப்பட்சியுருவத்தோடு கூடிய காயத்திரி பெருமலையின் மேலுள்ள ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து பலாத்காரமாகக்கொண்டுவந்தாள்.' என்பது மண் 1. ருக். 93. செய் 6-ல் சொல்லப்படுகிறது. சேனம். ச்யேந: சம்ஸநீயகதிமான், புகழத்தக்க வேகத்தோடுகூடியவன் என்பது பொருள். அதாவது கருடனும்.

3. முந்துறச் சிறப்பிற் செல்க; முட்டுக வொன்னார் தம்மை
நிந்தனை படைத் தன்னாரும் நிலையழிந் தேகுமாறு
சந்திசெய் தெதிர்க்க வுன்றன் சம்பமு மடங்கா வாற்றற்;
றிந்திர, வுன்மெய்ம் பாண்மை யிரிப்பதாம்; எற்லி வாட்டிச்
சுந்தர நீரைக் கொள்க சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நேராகச்செல்லுக; சிறப்புப்பொருந்தும்படி பகைவர்களை முன்னிடுக. அவர்கள் நிலைகெட்டழியுமாறு அவர்களைச் சந்திசெய்து எதிர்ப்பாயாக. உனது வச்சிராயுதம் அடங்காத வல்லமையுள்ளது. உனது பலமும் ஆண்மையுள்ள புருஷர்களையடக்க வல்லது. விருத்திரனாகிய மேகத்தை வாட்டி நீரைப்பெறுவாயாக, உன்னுடைய சொந்தத்தலைமையை விளம்பரப்படுத்தி—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 80.

௪. பூமியின் மேலும் வேந்தே பொடித்தனை யந்தரத்தும்
ஏமற வழித்தாய் மன்னா விருத்திரன் றன்னை நாடிக்;
காமுறு சீவ னெம்புர கடிபெய லுதகங், கூடி
பெமுறு மாதர் குழு விளைக்கரைக் கீழ்நோக்குற்றுச்
சோமநின் னெழுருகிப்பாய் சயவிறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! விருத்திரனை நீ பூமியின்மேலுங் கொன்றனை ஆகாயத்திலுங் கொன்றனை. பிராணிகளிற்பாதுகாக்கும் தண்ணீர் (கூட்டமாகக்களிக்கும்) மருத்துக்களோடு கூடியவை ஆகாயத்தினின்று விழும்படி செய்வாயாக, உனது சொந்தமேன்மையை எண்ணிப்பிரகடனஞ் செய்து—(எ-று.) கடிபெயலுதகம்—மழை நீர் அந்நீர் மருத்துக்களோடு கூடியது. வோமம், ஆகாயம். வேந்தன் என்னுஞ்சொல் இந்நூல் முழுவதும் இந்திரன் என்னும் பொருளிலேயே வரும்.

5. கோபங் கொண்டவனும் வேந்தன் கொதித் தெதிரியின்மேற் பாய்ந்தே
யாபங்க ளுறு திக்கு மகன்று கீழொழுகு மாறு
தாபங்கொ ணடுக்கஞ் சாலத் தாங்கிய விருத்திரன்றன்
பாபங்கொ ளதவி னெஞ்சி வச்சிரப் படையினன்னன்
சோபங்கொண் டழியக் கொன்றான் சய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) கோபங்கொண்டவிந்திரன், மழைநீர் நாலாபக்கங்களிலுஞ் சிதறிக்கீழ்விழும்படி, நடுக்கத்திற்பொருந்திய விருத்திரனது தாடையில் தனது வச்சிராயுதத்தால் அவனழியும்படி யடித்துக் கொன்றான், தனது சொந்தப் பெருமை யெல்லார்க்குந் தெரியும்படி செய்து—(எ-று.) ஆபம், நீர்; வேந்தன், இந்திரன் அநு, ஹநு, கதுப்பு, தாடை.

வருக்கம் 29.

௬. சதுக்க ளாறன்ன தண்டம் வச்சிரங் கையிற் றங்கி
யணுக்களாப் பொடிக்கின்றாறல் விருத்திரன் கனத் தடித்தே;
வணக்குறு போற்றி கூறு மாற்றத்திற் கழி மகிழ்ச்சி
பிணக்குற நின்ற வேந்த னியைக்கின்றான் றோழர்க் காகச்
சுணக்குறு வன மார்க்கத்தைச் சய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரன் நூறுகணுக்களோடுகூடிய ஆயுதமாகிய வச்சிரத்தினால் விருத்திரனது கன்னத்திலடித்து அவனைத்துகள்படுத்துகிறான். பின்னும் அவன் வணக்கத்தோடு கூடிய ஸ்தோதாக்கள் கூறும் ஸ்துதிகளில் மிகவும் மகிழ்ந்து தனக்குச் சமானமானதோழர்களெனச் சொல்லப்படும் அந்தஸ்தோதாக்களுக்கு வேண்டிய அன்னங்கிடைக்கும் வழியைப் இச்சிக்கிறான், (தேடிச்சேர்க்கிறான் என்றபடி) தனது சொந்தத்தலைமையைப் பிரகடனஞ்செய்து—(எ-று.) கனம் கன்னமென்பதன் இடைக்குறை. அனம் அந்நே அன்னமென்பதன் இடைக்குறையாம். போற்றி ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவன். இச்சொல் மலையாளத்தில் போத்தியெனவழங்கும். சுணக்கம், வாட்டம், குறைவு. சுணக்குறுமார்க்கம் குறையாதவழி. வச்சிராயுதம் நூறுகணுக்களுள்ளதென்பது இருக்கிற் போதரும்.

7. மேகவாகனனும் வேந்தே குலிச வெம்படையா யுன்றன்
சேகுற திறமை யொன்றாச் செருக்கவா வன்மைத் தாயால்;
ஏகமா மலைய சான்றே யுலகிறுங் கிடக்க னூட்ட

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 5.

வேகு மம்மிருகந் தன்னை யெண்ணு முன்மாயை தன்னாற்
சோக மார்ந்துற முடித்தாய் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) மேகவாகனனாகிய இந்திரனே! வச்சிராயுதத்தையுடையவனே! உனது வீரியமானது பகைவராலழிக்க முடியாததாம். (அந்த வீரியத்தைக் கொண்டேதான்) மாயைமிகுந்து உலகத்துக்கு உபத்திரவத்தைச் செய்யு மந்த மிருகரூபத்தோடு தோன்றிய விருத்திரனை உனது மாயையினாற் கொன்றாய் உனது சொந்த மேன்மையைப் பிரகடனஞ் செய்து—(எ-று).

8. இந்திர வுன்னா லேவும் வச்சிரம் பலவா யோங்கி
யந்தரத் தடைபட்டுள்ள வாறுகள் பதிற்றென்பானுஞ்
சிந்துற வடித்த; வுன்றன் வீரியஞ் செயிக்கொணாதால்;
முந்துறு முன்கை யாற்றல் மொழியுறுந் தன்மை சாராச்
சுந்தரப் பெருமைத் தைய சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னால் வீசப்படும் வச்சிராயுதங்கள் பலவாக நிறைந்து அந்தரத்தில் அடைபட்டுள்ள தொண்ணூறு நதிகளையும் மழையாகக்கொட்டும்படியடித்தன. உனது வீரியமானது மகத்தானது அல்லது பிறராற் சயிக்கமுடியாதது. உனது கைகளின் வல்லமை சொல்லமுடியாததாம், உனது சொந்தமேன்மையைப் பிரகடனஞ் செய்து—எ-று.)

9. ஆயிரம் பேர்க ளொன்றா யவனைத் தருச்சிக்கின்றாரால்;
மேயபே ரிருபதின்மர் வேண்டி யெக்காலும் போற்றைப்
பாய பேரொலியி னார்த்தார்; பகர்ந்தனர் பதிற்றுப் பத்துக்
காயன விருடிமார்க ளடிக்கடி; யிந்திரற்குத்
தூய நன்மறை தூக்கிற்றாற் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) ஆயிரம்பேர் இந்திரனிடத்து ஒன்றாகக் கூடியருச்சிக்கின்றார்கள். யாகத்திற் பொருந்திய இருபது பேரும் எல்லாவிடத்தும் சூழ்ந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்தனர். அடிக்கடி நூறு (நூற்றுக்கணக்கான) ரிஷிகள் அவனுடைய புகழைக் கூறினார்கள். இந்திரனுக்காகப் பிரஹ்மங்கள் (மந்திரங்கள், அவியுணவென்பார் சாயணர்.) தூக்கப்பட்டன அவனது சொந்த மேன்மையைப் பிரகடனஞ் செய்து—(எ-று.) 20 பேர் 16 ரித்விஜர்களும், யஜமானனும் அவன் பத்தினியும், ஸதஸ்யனும், சமிதாவுமாக இருபதின்மராம். ஸதஸ்யன் பிழைதிருத்துவோன். சமிதா அக்கினிபோறும்; தூக்கிற்று-செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்தது.

10. விருத்திரன் பலத்தை வேந்தன் வெட்டினான்; படைக்கலத்தை
யுருத்தெழுந் தன்படையா லொழித்தனன்; அவனவ் வாண்மை
பெருத்த தன்மையதாற் பேசின்; விருத்திரன் றன்னைச் சால
வருத்தியே கொன்றான்; அன்னான் வலியினாற் றகைத்த நீரைத்
தூத்தியே கட்டவிழ்த்தான் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) விருத்திரனுடைய பலத்தைத் (தனதுபலத்தினால்) இந்திரனழித்தான். அவனது ஆயுதத்தைத்தனது ஆயுதத்தாலொழித்தான். அவ்விந்திரனுடைய பும்ஸத்துவம் (ஆண்மை) மகத்தானது. விருத்திரனைக் கொன்று அவன் அடைத்து வைத்திருந்த நீரையவிழ்த்துவிட்டான் தனது சொந்தமேன்மையைப் பிரகடனஞ் செய்து—(எ-று.) அவன் ஆறன் றொகை.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 80.

வருக்கம் 30.

11. போர்ச்சமில் பெருமை சார்ந்த புவியொடு வா னிரண்டு
மச்சமுற் றுனது கோப மாற்றலா ததிர்ந்த வைய
வச்சிரப் படையோய்! சூழ்ந்த மருத்துவர் துணைகொண்டுள்ளோய்!
நச்சுறு மிந்திர நீ கொன்று முன்வலியாற் பாம்பைத்
துச்சமாய்க் கொன்ற போதுன்சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதந்தரித்தவனே! மருத்துக்களுடைய துணைவாய்ந்து அவர்களால் சூழப்பட்டவனே! இந்திரனே! நீ உனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ் செய்து உனது பலத்தினால் விருத்திரனாகியபாம்பைக் கொன்றபொழுது, மகத்துவத்திற் சிறந்த வானம் பூமிகள் உனது கோபத்தைக்கண்டு பயந்து நடுக்கமுற்றன—(எ-று.)

12. கடகட வென வசைத்து விருத்திரற் கலக்குங் காலு
மிடியி னிந்திரன் முழக்க மிழைத்த வப்போது முள்ள
நடுநடுங்கில; னவன்ற னன்னய வயத்தா லான
கோவெலிக் குலிசங் கூர்க ளாயிரங் கொண்டு வெட்டத்
துடிதுடித்தன னகியுஞ் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இந்திரன் விருத்திரனைக் கடகடவென அசைத்தாட்டினபோதும் இடிபோலப்பெருமுழக்கஞ் செய்தபோதும் விருத்திரன் பயப்படவில்லை. இரும்பினாலான அவ்விந்திரனது வச்சிராயுதம் அவ்விந்திரனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப்பிரகடனஞ்செய்து ஆயிரங்கூர்கொண்டு அஹியை (விருத்திரனை) வெட்டிற்று. (அப்பொழுது நடுங்கினான்)—(எ-று.) 'துடிதுடித்தன னகியும்' என்றது வடமொழி மூலத்திலில்லை.

13. அசனியை யுருப்படுத்தி, யணிமுரட் குலிச மென்னும்
வசைவி லாயுதமே யாக வமைந்து பின் னெதிர்த்தோர்க் கொல்லும்
பகைவிலா வகியைக் கூடப் பார்த்திட வமைத்த போது
நசையி னுன்வலி யாகத்தே விருத்திரன்றனை நலிக்கச்
சுச வியாபக மெய்திற்றச் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) இடியை யுருப்படுத்தி வலிமைபொருந்திய வச்சிராயுதமாகச்செய்து, பின்னர், எதிர்த்தவர்களைக்கொல்லும் அகியாகிய விருத்திரனையும்பார்த்து நிற்கும்படி செய்தபோது, உனது பலமானது ஆகாயத்தினிடத்து விருத்திரனை கொல்லச் சுயவியாபகத்தை யடைந்தது உனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து—(எ-று.) அஹிம் ஆவத்யஹந்தரமென்பார் சாயனர். பிரகடனஞ் செய்து அடைந்தது என்க.

14. அத்திரிப் படையைத் தாங்கி யணிபெறு மிந்திர வுன்
சத்த மிக்கோங்குஞ் சிங்க நாதங் கேட் டசாத்தோடு
சத்து சங்கமங்கள் சார்ந்த வெவ்வுல கதிர்ந்த தைய;
ஒத்த மிப்பயத்தி னுன்றன் கோபத்தாற் றுவட்டா கூடத்
தொத்து கம்பனத்தை யுற்றான் சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) அத்திரிப்படை (வச்சிராயுதம்) (தரித்தவனே! இந்திரனே! உனது சிம்ஹ நாதத்தைக்கேட்டு ஸ்தாவர ஜங்கமங்களிரண்டும் நடுங்கின. உனது கோபத்தாற்பயப்பட்டு (வச்சிராயுதத்தை யுருப்படுத்தின) துவஷ்டா கூடமிகவும் நடுங்கினான் உனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்

செய்து—(எ-று.) கம்பனத்தைத்தொந்துற்றான் எனக்கூட்டுக. தவஷ்டாவச்சிரத்தைச் செய்தவனென்றதை. மண். 1. சூக். 32, செய். 2-ல் பார்க்க.

15. வீரியந் தன்னி னெங்கும் வியாபனஞ் செய்யும் வேந்த
னேர வேறொருவன் றன்னை யெம்மதி தன்னி னேடி
போரலம்; தூர தேசத் துறைபவ ரறிவார் யாரே?
சாருறு மவற்கு வன்மை சம்பத்தும் விளங்கத் தேவர்
தூரியச்செயலுமிட்டார்சுயவிறைமையையர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) தனது வீரியத்தினால் எங்கும் வியாபிக்கும் இந்திரனைப் போல வேறொருவனை யெமது புத்தியினாற்றேடியறிகிலம். தூரதேசத்திலிருப்பவர்களில் யாரறிவார்கள்? (ஒருவரும் அறியமாட்டார்கள் என்றபடி) அவனுக்குப் பலமும் செல்வமும் விளங்கும் வண்ணம் வீரியம் பொருந்திய படைத் தொழிலையும் (அதாவது போர்க்கன்மத்தையு மென்றபடி) தேவர்களளித்தனர் அவனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து-(எ-று.) தூரியம் ஆயுதப்பொது, தூரியச் செயல் ஆயுதங்களோடு செய்யும் போர்க்கன்மம்.

16. யாவர்க்குந் தந்தை யென்னு மனு, வதர்வண, னவன்றன்
பாவக மகன் றத்யச்ச னெனு மிவர் பழக்க மாக
வோவறச் செய்த கன்ம மொன்றல வவற்றிற், பண்டு
மேவுறுவதுபோற் போற்று முண்டியும் பிற வெலாமுந்
தூவிய லரிக் கிசைந்த சுய விறைமையை யர்ச்சித்தே.

(இ-ள்.) பண்டைக்காலத்து (வசிஷ்டர் முதலியோர் செய்த) கர்மங்களில் கூறப்பட்ட மறையும் கொடுக்கப்பட்ட அவியும் இந்திரனையடைந்ததுபோல, எல்லாருக்கும் பிதாவாகிய மநுவும், அதர்வணனும், அவனது பரிசுத்தமாகிய புத்திரனாகிய தத்தியச்சனும் என்னு மிவர்கள் செய்த கர்மங்கள் பலவற்றிலும் சொல்லப்பட்ட போற்றுக்களும் (ஸ்தோத்திரங்களும்) தரப்பட்ட அவிப்பொருள்களும் அரி (இந்திரனை) யையடைந்தன அவனது சொந்த ஆதிபத்தியத்தைப் பிரகடனஞ்செய்து—(எ-று) அதர்வணன் ஒரு ரிஷி இவன் முதன்முதல் அரணிகடைந்து அக்கினியைபெற்றுத்தேவர்களுக்கு ஸோமமும், ஸ்தோத்திரங்களும் அளித்தவன். அவனது புத்திரன் ததயச்சன்; இவனுக்குத் ததீசி (ch) யென்று ஒரு பேருமுண்டு இவனது விருத்தாந்தம் மண் 1. சூக். 84 செய் 13ல் சொல்லப்படும். சுயவிறைமையை யர்ச்சித்தே' என்ற சொற்றொடரைப்பாட்டுக்களில் வாய்ப்பக்கூட்டுக. அரி, இந்திரன்.

வருக்கம் 31.

ஆகச்செய்யுள் 863.

இவ்வத்தியாயத்தில் 185 இருக்குக்களாயினும் 65 முதல் 70 வரையிலுமுள்ள சூக்தங்களில் இரண்டு ரிக்குகளுக்கு ஒருசெய்யுள்வீதமேற்பட்டதால் இவ்வத்தியாயத்திற் செய்யுட்கள் நூற்றைம்பத்தைந்தேயாயின

5-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

6-வது அத்தியாயம்.

—:o:—

இவ்வத்தியாயத்தில் 32 வருக்கமும், 14 சூக்தமும், 163 இருக்குக்களு முள்ளன.

81. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 8.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ராஹூகணன் கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: பங்தி; தேவதை இந்திரன்.

1. விருத்திரக் கொல்லுவோனு மிந்திரன் மதத்தை மேவி
விருத்திசார் வலியை பெற்று, மகத்தினை விளக்கு மாந்தர்,
பெருத்திடச் செய்தா; ரன்னான் றன்னையே பெருத்த போரில்
வருத்திய சிற்றுறழ்வில் வருகெனக் கூவுவோம் யாம்;
உருத்தெழு சங்கிராமத் தவ னமைப் புரக்க னன்கே.

(இ-ள்.) விருத்திர ஹந்தாவாகிய இந்திரன் மதங்கொண்டு வளரும் பலத்தைப் பெற்று மகத்துவமடையும்படி, யாகமாற்றும் ரித்விஜர்கள் செய்தார்கள். அவனையேபெரிய யுத்தத்திலும் சிறு பூசலிலும் யாங்கள் துணைக் கழைப்போம். யுத்தத்தில் அவன் நம்மை நன்றாகப் பாதுகாக்கட்டும்–(எ-று) உறழ்வு சண்டை அல்லது பூசல்.

2. ஒருவனே யேனும் வீர வொரு பெருஞ் சேனை யொப்பாய்
பரதனந் தன்னை யென்றும் பகைவர்நின் றெடுத் தியாயால்;
உரமிலா னெனினு முன்னைத் துதிப்பவன் றனை ப்பலத்தின்
விரவுற விடுப்பாய்; சோம வெக்கியன் விழையும் பொன்னைத்
தாமுற வளிப்பா; யுன்றன் றான மட்சயப் பொனுமே.

(இ-ள்.) நீ யொருவனே யாகிலும் ஒரு பெரிய சேனையை யொத்து நிற்பாய். பிறரது செல்வத்தைப் பகைவர்களிடத்தினின்றும் பறித்துத்தருவாய். வலிமையில்லாதவனாயினும் உன்னைத் துதிப்பவனைப் பலவானாகவாக்குவாய். சோமாபிஷவஞ்செய்யும் யஜமானன் விரும்பும் செல்வத்தை நன்றாகக் கொடுப்பாய். உனது தானமும் மிகப்பெரியதாம் அல்லது அட்சயமானதாம் —(எ-று.) அட்சயம், குறைவற்றது.

3. எழுந்த போர் தம்மில் யாவ னெதிரியை வெல்வா னன்னாற்
கொழிந்துறுச் செல்வம் யாவு மிசைந்திடும்; பகைவர் கர்வ
மழிந்திட வாட்டும் பாய்மா விரண்டையுந் தேரிற் பூட்டல்;
கழிந்திடச் செய்வாய் யாரைக்? கழிதன மியார்க் களிப்பாய்?
கொழுந்தன மிந்திரா நீ கூட்டுக வெமக்கு மின்றே.

(இ-ள்.) (இவ்விடத்து இது சொல்லத்தக்கது. குருஸ்ரிஞ்சயர்கள் என்னும் அரசர்களுடைய புரோகிதனாய் ராஹூகணன் புத்திரனாகிய கோதமனிருந்தான். அந்த ராஜாக்கள் பிறரோடியுத்தஞ்செய்தபோது அந்தக் கோதமரிஷி இந்த சூக்தத்தினால் இந்திரனைப்போற்றி தன்னவர்களுக்கு வெற்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 6.

நியைப்பிரார்த்தித்தான் என்பது. வாஜஸநேயியில் தந்தை மகன் இருவரும் புரோஹிதர்களாகவிருந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.) ஏற்பட்ட சண்டையில் சத்துருவை ஜயிப்பவனுக்குச்செல்வம் கிடைக்கும். இந்திரனே! பகைவர்களது கர்வத்தையடக்கும் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக யாரை நீ யுத்தத்திற்கொல்லப்போகிறாய்? யாருக்குமிக்க செல்வத்தை யளிப்பாய்? எங்களுக்கு நல்ல செல்வத்தைக் கூட்டுவாயாக—(எ-று.)

4. புத்தியாற் பெரியன் சோமம் பொருந்தி யொன்னலர்க்குப் பீம
மெத்தவே விளைத்து வன்மை வீங்கினன்; மாண்ட தோற்ற
மொத்தவ னரியோன் றுடையுறு வலியுடையோன் செல்வ
மெத்துவான் சேர்த்த கைக ளிரண்டிலு மயத்தா லான
வுத்தம வச்சிரத்தை யுயர்த்தியே நிறுத்தினனே.

(இ-ள்.) ஞானத்தினும் பெரியவனுகிய இந்திரன், சோமபானஞ் செய்து சத்துருக்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணி வலிமையிற் பெருத்தான். பார்வைக் கழகானவனும், கதுப்புவன்மை யுடையவனும், ஹரியென்னும் இரண்டுகுதிரைகளோடு கூடியவனுமானவன் செல்வத்தைப் பெறுமாறு சேர்த்த இரண்டு கைகளாலும் இரும்பினாலான வச்சிரத்தைத் தூக்கிப்பிடித்தான்—(எ-று.) ஹரீ துவிவசனம். பிங்கலவர்ணமுள்ள குதிரைகளாம்.

5. புவிநிறை பொருள்க டம்மை யந்தரத் தினைத் தன்றேசின்
சவியினு னிறைத்தான்; வானிற் சுருவியே யிலங்கு மீனை
யவதியிற் கட்டி வைத்தான்; அரி யுனைப்போன் றுதித்தார்
பவிடியத் துனையிகன் றுற்பவிப்பவர் தாமும் யாரே?
தவவகிலத்தை யெல்லாந் தாங்க விச்சிப்பாய் நீயே.

(இ-ள்.) பூமியில் நிறையும் பொருள்களையும், அந்தரிட்சத்தையும், (இந்திரன்) தனது சொந்த தேஜஸால் நிரப்புகிறான். ஆகாயத்தில் நட்சத்திரங்களை அவ்வவற்றின் ஸ்தானங்களில் நிறுத்திவைத்தான். இந்திரனே! உன்னைப்போல் இதற்கு முன்னுதித்தவர்களும், இனியுன்னைப்போலுற்பவிக்க நிற்பவர்களும்யார்? (ஒருவருமில்லையென்றபடி.) எல்லாச்சகங்களையும் நீ தாங்க விச்சிக்கிறாய்—(எ-று.) அரி, இந்திரன் அண்மைவிளி. படர்க்கை முன்னிலையாகமாறியது. பவிஷ்யம், பவிடியம், எதிர்காலம்.

வருக்கம் 1.

6. தாசுடன் றனக்கு மர்த்தய போனகந் தன்னை மிக்க
வாசினிற் றருஞ் சுவாமி யாகிய விந்திரன்முன்
பேசுறு முண்டி யெங்கட் களித்துடன் பிறங்கல்; செல்வ
மேசலில் வகை பகுக்கல்; உன திருநிதி கணக்கிற்
பேசுற வமையா துன்சீர்ச் செல்வத்துப் பெறுக பங்கே.

(இ-ள்.) தாசுஷனுக்கு மனுஷ்ய போஜனத்தைத்தரும் ஸ்வாமியாகிய இந்திரன் எங்களுக்கு உணவுப் பொருள்களைத்தரட்டும் (பின்வருபவை பிரத்தியக்ஷகிருதம்) (இந்திரனே!) நீ செல்வத்தை எங்களுக்குப் பங்கிட்டுத்

தருவாயாக. உனது செல்வம் கணக்கிலமையாது. உனது செல்வத்தில் யாங்களும் ஏகதேசத்தையடையட்டும்—(எ-று.)

7. மதங்கொண்டு களித்த காலந் தோறும் வந்தருமகத்தோன்
இதங்கொண்டு பசுக்கூட்டத்தை யெங்களுக் களிப்பான்
மெய்யே
சதங்கொண்ட வகையிற் சார்ந்து மிகுத்திடுந் தனத்தை
நன்கே
வதங்கொண்ட கரமிரண்டால் வாரி யெற்றெடுக்கல்; எந்தம்
விதங்கொண்ட மதி கூர்ப்பிக்கல்; வேண்டிய தனத்தை யீகல்.

(இ-ள்.) ஸோமபானத்தால் மதத்தையடைந்த காலமெல்லாம் கர்மவானாகிய இந்திரன் எங்களுக்கு உண்மையாகவே பசுநிரைகளைத் தானஞ்செய்வான். நூற்றுக்கணக்கான செல்வத்தொகுதியை இந்திரனே கைகளினால் எடுப்பாயாக. எங்களது புத்தியைக் கூர்மைப்படுத்துவாயாக. எங்களுக்கு வேண்டிய செல்வத்தை தருவாயாக—(எ-று.)

8. சூர யாம் பலத்தை வேண்டிச் சொத்தினை வேண்டிச் செய்யு
மாரமிழ்தச் சுதைக்க ணமைந்து தோழமையி னூன்டு
சீரிய மதத்தை யெய்தல்; சிறப்புற வெகு தனத்தின்
காரக னீயேயென்று கருதினேம் முன்மாட் டெந்தம்
பேரவா வுரைத்தோங் கண்டாய் பெருந்துணை யெமக்கே
யாகல்.

(இ-ள்.) சௌரியம் பொருந்திய இந்திரனே பலத்தையும் செல்வத்தையும் இச்சித்துப் பிழிந்த ஸோமத்தின்கண் வந்து எங்களது தோழனாயமர்ந்து அதனைக் குடித்து மதத்தை யெய்துவாயாக. நீயே வெகு தனகாரகனென்று எண்ணியுன்மாட்டு எமது ஆசையையெல்லா முரைத்தோம். எங்களுக்குத் தனத்தையளித்து ஒத்தாசை செய்வாயாக—(எ-று.) மந்தம் உற்சாகம் மண். 1 சூக். 4 செய். 2 நோக்குக.

9. இந்திர வுன திம்மாந்த ரேற்றமாம் பொருள் வளத்தைத்
தந்திடு மவற்றை யெல்லா முனக்கெனத் தருகா நிற்பார்;
சுந்தரச் சுவாமி யாகஞ் சுவைக்க வாற்றாதார் செல்வ
முந்துற வுணர்ந்து பின்பு மொய்ம்பினாற் பிடுங்கி யெங்க
ளந்தரத் தமைத் தனக்குச் சபல மாக்கிட வளிப்பாய்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உன்னுடைய இந்தயாகவான்களாகிய மனிதர்கள் வளம்பொருந்திய பொருள்களையெல்லாம் உனக்கே அவிருபமாகத்தருவார்கள். எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியாகிய நீ யாகஞ் செய்யாதார் படைத்து வீணாக்குகின்ற செல்வத்தையெல்லா மறிகிறாய். அறிந்து அவ்வயாஜிகளின் செல்வத்தை (உனது பலத்தினாற் பிடுங்கி) யெங்களுக்குத் தருவாயாக (யாங்கள் உனக்குப் பயன்படும்படி செய்யும்பொருட்டு) (எ-று.) அயாஜிகள், யாகஞ்செய்யாதார். உனக்கு ஸபலமாக்கிட என்ற இடைப்பிறவரல் அந்வயத்தாற்கொண்டது வடமொழி மூலத்திலில்லை. அம்மாதிரியேமொய்ம்பினாற் பிடுங்கி

யென்பதும் அன்வயத்தாற்கொண்டது.

வருக்கம் 2.

82. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 9.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷ்டி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1—5 பங்தி, 6 ஜகதி; தேவதை இந்திரன்.

1. முன்பெமை யளிக்க வெம்பா முந்துறச் செவிசாய்த் தாற்போ
லின்பி னெம்பண்ணை யின்றுங் கேட்க; சீர் மகவான், மாறு
யன்பிலா துறையல்; எம்மை மெய்த்துதி வசன ராக்கிப்
பொன்பெறு மிச்சை கூட்டிப் பூரிப்பி னமைத்தாய் வேந்தே,
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) மகவானே! (தனவானான இந்திரனே) பூர்வத்தில் எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு எமது ஸ்துதிகளைக் கேட்டதுபோல் இன்றும் கேட்பாயாக. அதற்குமேல்விரோதமாக இப்பொழுது எங்களிடத்து அன்பில்லாமலிருந்துவிடாதே. இந்திரனே! எங்களைப்பிரியஸத்தியவசனத்தோடு கூடிய ஸ்தோதாக்களாகச் செய்து பொருளிச்சையையு மூட்டி விட்டு ஸந்தோஷப்படுத்தினும். உன் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரில் உடனே பூட்டுவாயாக—(எ-று.)

2. அன்ன நீயளித்த வற்றை யாரவுண் டின்படைந்தார்
முன்று சொற் றேய்விலார் மெய்க்கம்பிதத் தொளி மிக்கொண்டு
மன்னிய விப்பிரர்க ளூதனுத்தம மறையா
லன்னயத் தினைத் துதித்து நாடினு ரதனல் வேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) நீ யளித்த அன்னத்தை வயிறாரப் புசித்து, இன்பத்தையெய்தி வாயினுற் சொல்லமுடியாதவர்களாய்த் தமது சரீரம் கம்பிக்க மேதாவிகள் ஸ்வதேஜஸோடு கூடியவர்களாய் நூதனமும் உத்தமமுமான மந்திரத்தை அல்லது ஸ்தோத்திரத்தை மனத்தினுற் கருதிப்பாடித்துதித்தார்கள். இந்திரனே! உன் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக—(எ-று.)

கொன்பெறு மகவா னுன்றன் கூருட் கடைக்கணுடி

3. மன்பதை யாங்க ளுன்னை வணங்கியே துதிக்கின்றுமா
லுன்றுமத் துதிகொள் நீ போற்றுரைப்பவர்க் களிப்பான், மெய்யே,
துன்று பேர்நிதிகொ டேரிற்றேய்ந்து நேர்வருக, வேந்தே,
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய மகவானே! உன்னுடைய அநுக்கிரகப்பார்வையை விரும்பி உன்னைப்பிரஜைகளாகிய யாங்கள் துதிக்கின்றோம். அந்தத்துதிகளையேற்கும் நீ ஸ்தோத்திரஞ்செய்யும் பிறருக்கும் அநுக்கிரகஞ்செய்யும் வண்ணம், மிகுந்த செல்வத்தால் நிறைந்த உனது தேரின்மேலேறிக்கொண்டு உண்மையாகவே (அவசியம்) வருவாயாக. இந்திரனே! உன் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக—(எ-று.)மெய்யே வருக எனக் கூட்டுக.

4. நன்றுற வோர்கட் கார்த்தி சார்த்தி யாக்குழுவை யீண்டு
மன்றுறக் கூட்டி யாரி யோஜனங் கலந்த தேரைத்
தன்றுற சோம பூர்ண பத்திர நினைப்பிப்பஃதை
யின்றுற மித்திரா நீ மெய்ம்மையி னேறல்; வேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! தன்னையடைவோர்க்கு இச்சைகளையளிப்பதும் பசுக்கூட்டத்தைத்தருவதும், ஹாரியோஜனத்தோடுகூடியதும், சோமம் நி,றைந்த பாத்திரத்தை (இந்திரனுக்கு) நினைப்பூட்டுவதுமான தேரில் உண்மையாகவே ஏறிநிற்பாயாக. இந்திரனே உன் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக—(எ-று.) ஹாரியோஜனம் பிங்கலநிறமுள்ள குதிரைகளைத்தன்னிடத்துப் பூட்டப்பெற்றதென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஹாரியோஜனம் 'ஏதத் ஸம்க்ஞகம் தா(Dh)னா மிச்ரிதம்' என்பார் சாயணர். அப்பெயருள்ள தானியம் அல்லது பொரிகலந்தது என்று பொருள்படுகிறது. அற்றேல் பொரி அல்லது சாதங்கலந்த ஸோமமெனக் கூட்டவேண்டும். அதனால் மன்றுறக் கூட்டுந் தேரையாரி யோஜனங்கலந்து' என இரண்டாம் அடியைமாற்றிப் படிக்க. ஆக்குழு, பசுக்கூட்டம்.

5. உன்னிய நூறு கன்ம முடைய நல்லதிப வுன்றன்
கொன்றுறு தேரிற் றட்சிணைத்தி னோர் பரியைக் கூட்டல்;
மன்றுறு மிடப்பாகத்தோர் மாவினைத் தளைக்கல்; நேசப்
பன்னிவாய்ச் செல்க சோமம் பருகிய களியின்; வேந்தே
யுன்பரி யிரண்டை யுன்றேர்ப் பூட்டுக வுடனே மன்னே.

(இ-ள். சதக்கிருதுவே! உனது (பெருமைபொருந்திய) தேரின் வலது பக்கத்தில் ஒரு குதிரையைச் சேர்ப்பாயாக. இடது பக்கத்தில் ஒரு குதிரையைக்கட்டுவாயாக. சோமங்குடித்த மதத்தோடு உனது பத்தினியிடத்துப் போவாயாக. இந்திரனே! உன் குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரிற் பூட்டுவாயாக—(எ-று.) பின்னடிகளால் இந்திரனைத்தனது கிரகத்துக்கு அனுப்புவது சொல்லப்படுகிறது.

(வேறு.)

6. பிரமதாற்குசை நீண்ட வுன்னிருமாவினைத்தேரிற் பிறங்குவித்தேன்;
வரமருவனிலநோக்கிச் செல்லுக; வாருன்கரத்தேமருவிற்றுலோ;
தரமதத்தைத்தந்து விரைவுளக்களிப்பூட்டுஞ்சுதைகள் சந்தோடத்தை
விரவுவித்த; வச்சிரந்தோய்! பன்னியொடு செழித்து மதமேவுனன்கே

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) ஸ்தோத்திரரூபமான மந்திரத்தால் நீண்ட பிடரிமயிரோடு கூடிய உனது இரண்டு குதிரைகளையும் தேரிற் பூட்டினேன். உனது உத்கிருஷ்டமான வீட்டை நோக்கிச்செல்லுக. உன் இரண்டு கைகளாலும் வாரைப்பிடித்துக்கொள்ளுக. உள்ள உற்சாகத்தைக் கொடுத்து வேகமாக மதத்தைத்தரும் சோமத்துளிகள் உனக்கு ஸந்தோஷத்தை யுண்டுபண்ணின. வச்சிராயுதத்தை யுடையவனே! (ஸந்தோஷ சித்தனாய்) பத்தினியோடு புஷ்டியை யடைந்தவனாய்க்களிப்பாயாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

83 மண்டலம் 1 அநுவாகம் 13 சூக்தம் 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷ்டி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: இந்திரன்.

1. இந்திா வுன்னுதவியினுனனிகாக்கப்படுமனிதனிண்டுபாய்மா
வந்துறு மில்லுடன்பசுவைமுன்படைவான்; அவனுக்கேவளமார்
செல்வந்
தந்துபரிபூரணனுயன்னுனேயாக்குவையாற்றெளிவுசார்ந்து
சுந்தரமாய்ப்பலதிசையும்பாய்ந்துகடனிறைவிக்குந்தோயம்
போன்றே.

(இ-ள்) இந்திரனே! உன்னுடைய உதவிகளினுல் காக்கப்படும் மனிதன் இவ்விடத்துக் குதிரையோடு கூடிய கிரகத்தையும், பசுவையும் (எல்லா யஜமானர்களுக்கும்) முன்பதாகவே யடைவான். அவ்யஜமானனுக்கே மிக்க செல்வத்தையளித்து அவனைப்பரிபூரணனுயாக்குவாய், தெளிவானநீரோடு கூடிய ஆறுகள் அழகாகப் பலதிக்கிலும் பாய்ந்து சமுத்திரத்தைப் பூரணமாக்குவதுபோல—(எ-று.) தண்ணீரே விசிஷ்ட ஞான ஹேது பூதமென்பார் சாயனர். ஆனுல் தெளிந்து செல்வன என்று மொழிபெயர்த்தது, மேனுட்டாசிரியர்உரையை யொட்டி யென்க.

2. ஒதாவின் கலசவயின் வானெழுகு நீரெனவே யுவந்துதேவர்
மிதாவினின்று நனிகீழ்நோக்கி, விரிகதிர்கள் வீழ்வபோலத்
நிதாகா விச்சோமமெமக்கெனவே பிழிந்ததெனத் தேர்ந்து, சோம
வாதார முன்னேற்றித் தேவர்விழைவிடம், வாரி, னன்பிற்சூழ்வார்.

(இ-ள்.) ஹோதாவினது ஸோமபாத்திரத்தினிடம் விண்ணிலோடும் நீரைப்போல ஆகாயத்திற்செல்லும் தேவர்கள்மகிழ்ந்து, சூரியனுடைய பரந்த கதிர்கள் கீழ்நோக்கி வீழ்ந்து பார்ப்பதுபோல அச்சோம பாத்திரத்தைப்பார்த்து, இச்சோமம் தங்களுக்காகவே பிழியப்படுவதென்பதைத் தெரிந்து, சோமத்துக்கு ஆதாரமான அக்கலசத்தை (உத்தரவேதிக்குமுன்) கொண்டுவந்து, தேவர்கள் விரும்புமதனிடத்து அன்புடன்சூழ்ந்து நிற்பார், கன்னிகையைச்சூழ்ந்து நிற்கும் வரர்களைப்போல—(எ-று.) தேவர்கள் ஆகாயத்திற் செல்வதை வானின்மேலோடும் ஜலத்துக்கும் அவர்கள் பார்ப்பதைச்சூரியகிரணவொளி வீழ்வதற்கும் ஒப்பிட்டார். சோமவாதார மென்றது சோமத்தைத் தாங்கும்பாத்திரத்தை; தேவர் விழைவென்றதும் அதனையே. இடம் எழனுருபு. மாலையிட நிற்கும் கன்னிகை தனக்கு மாலையிடுவாள் என்று எப்படிஒவ்வொரு வரனும் அவளைச் சூழ்ந்து நிற்பானே அஃப்படியே ஒவ்வொரு தேவதையும் இந்தச் சோமம் தனக்குத்தனக்கென்று அச்சோமப் பாத்திரத்தைத் சூழ்ந்து சேவிக்கும். இந்த ரிக்குக்கே மற்றொரு பொருளுண்டு. அதுவருமாறு:— "(இந்திரனே!) விண்ணிழியும் நீர் பள்ளத்தாக்குகளில் கீழ்நோக்கி ஓடுவதுபோலத் தேவர்கள் உன்னுடைய ஸ்தோத்திரத்தச் செய்பவர்களாய் ஹோதாவினிடத்திற்குச் செல்லுவார்கள். சென்று கீழ்நோக்குற்றுப் பரந்த சூரியகிரணங்களைப் போலப்பார்க்கிறார்கள். ஸ்தோத்ரப் பிரியனுகிய வுன்னைப்புகழ்ந்ததேவர்களை மனதினினைக்குமிவளைக், கன்னிகையை வரர்கள் சூழ்ந்துகொள்ளுவதுபோலச் சூழ்ந்து சேவிக்கிறார்கள்." என்பதாம்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 83.

3. நெய்யோடிங்குணவிரண்டெங்கலந்தோதத்தகும் வசனநேடிச்சோ டாய்ப்
பெய்யோமத்தடுவைவிருத்சொரியோமப்புசகனும்பெரிதும்போரி
லெய்யாதுநின்விரதங்குலையாதேயாற்றிநின்றெய்துவான்சீர்;
மெய்யாகச்சுதைபிழியுமகற்குயர்ந்தசத்தியுமேமேவுமாதோ.

(இ-ள்.) நெய்யும் சாதமுங் கலந்து, ஓதத்தகும் சஸ்திர வசனங் களைத்தேடி இரட்டையாய் ஆவுதிசெய்யும் சருக்கோடு கூடிய ஹோமவான் யுத்தகாலத்திலும் சத்ருருக்களைச் செயித்து, உன்னுடைய கர்மங்களைத் தவ றுமற்செய்து சிறப்புப்பெறுவான். உண்மையாகவே ஸோமாபிஷவஞ்செய் யும் யஜமானனிடத்து விசேஷமான வல்லமைகள் பொருந்தி நிற்கும்— (எ-று.) இரட்டையாய் என்றது நெய்யையுஞ் சாதத்தையுஞ்சேர்த்து என்ற படி. ஓமத்தடுவை, சருக்கு. ஸோமாபிஷவம் செய்தல், ஸோமம்பிழிதல்.

4. அங்கிரஸர்முதன்முதனெய்கலத்தவனஞ்சம்பாதித்ததற்குப்பின்னர்த்
தங்குமொளியங்கியொடுசற்கருமந்தொடங்கிமகஞ்சாதித்தாரால்
பங்கமிலாப்பசுவோடுகுதிரைகளுங்கானடையும்பரந்து சார்ந்த
துங்கதனம்பணியுணவர்வைத்திருந்தயாவை யுமந்நரர்தோய்ந்தாரே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸர்கள் முதன்முதல் நெய்கலந்த வன்னத்தைச் சம்பாதித்தப்பிறகு ஒளிவீசுகின்ற அக்கினியோடு சற்கர்மத்தைத் ஆரம் பித்து, யாகத்தைச்செய்தார்கள். (அதன் பயனாகப்) பணியென்னும் அசுரன் தனது போகார்த்தம் அடைத்துவைத்திருந்த பசு குதிரைமுதலிய கால்ந டைகள் நிறைந்த செல்வத்தை யந்த வங்கிரஸர்களாகிய மனிதர்கள் அடைந் தார்கள்—(எ-று.)

5. அதர்வாணுமுதன்முதலில்யாகமிழைத்தருநெறிகளமைத்தான்பின்னர்க்
கதிர்வானத்தந்நெறியின்விரதமதைக்காப்பாற்றுங்காந்தனென்றூ
மெதிர்வானுன்;அவ்வதர்வான்பசுப்பெற்றான்;உசனுகாவியன் சகாவாய்
வதிவானுன்;நியமனத்துத்தோன்றமிர்தந்தனைவேண்டிமகஞ்செய் வோமே.

(இ-ள்.) பசுக்களுக்காக அதர்வான் என்னும் ரிஷி முதன்முதல் யாகத்தைச் செய்து பாதைகளை யேற்படுத்தினன். பின்பு ஆகாயத்தில் அப் பாதையில் விரதங்களையெல்லாம் பாதுகாக்கும் காந்தனுகிய சூரியரூபமான இந்திரன் எதிர்ப்பட்டான். அந்த அதர்வான் (பணியென்னு மசுரனபகரித்து வைத்திருந்த) பசுக்களையடைந்தான். அப்போது கவியினது புத்திரன் உச னன் அசுரரையடக்கு நிமித்தம் அவ்விந்திரனுக்குத் தோழனுனன். அசுரர் களையடக்கத்தோன்றிய அமிர்தமாகிய அவ்விந்திரனை விரும்பி யாம்யாகஞ் செய்வோம்—(எ-று.) அதர்வான் மண். 1 சூக் 30 செய். 16ல்காண்க. உச னுகாவியனை மண். 1 சூக் 61 செய் 10ற்பார்க்க. அமிர்தமென்றது ஈண்டு இந்திரனை.

6 மங்கலாரியத்துக்காத்ருப்பையினைக்கத்தரிந்துமருவுமன்றுந்,
துங்கமறையோன்றுதியையான்பரவும்வணமுரக்கச்சொல்லும்போது,
மங்குழுதமுபலமுமோசைநிறக்குமறையொலிபோல்நிருங்காலும்,
வங்கையுறதிந்திரன்மெய்பாகவலவ்வர்துமுகமலர்ந்தார்ப்பானே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) மங்கல காரியத்துக்காகத் தர்ப்பைகளைக்கத்தரித்து வைக்கும்போதும், ஹோதாவானவன் உயர்ந்த ஸ்தோத்திரத்தை யுரக்கச்சொல்லும் போதும், ஸோமாபிஷவஞ் செய்யும்போது கல்லானது சாறிறக்குவதற்கு வேதமந்திரங்கள் கோஷிப்பதுபோல, உரக்கச்சத்தமிடும்போதும், இந்திரன் பகைமைகொள்ளாது அவ்விடத்து வந்து உண்மையாகவே முகமலர்ச்சியோடு சந்தோஷத்தைக்குறிக்கும் சப்தத்தைச்செய்வான்—(எ-று.)

வருக்கம் 4.

84. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 13. சூக்தம் 11.

20 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-6 அநுஷ்டுப், 7-9 உஷ்ணி, 10-12 பங்தி, 13-15 காயத்திரி, 16-18 த்ருஷ்டுப், 19ப்ரஹதி, 20 ஸதோப்ரஹதி; தேவதை: இந்திரன்.

(மேவது)

1. சோம மிந்திர வுனக்கெனத் துவைத் தெடுத்தனரா
லேம நல்வலி யேய்ந்தவ, வேதிலர்த் தெறுவோய்!
சேம மாகவந் தெய்துக வைந்திர வலி;வி
யோமந் தன்னொளி கொண்டு சூரிய னுரப்பலினே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனக்காகச் சோமம் பிழிந்தெடுத்தனர். உத்தமமான வலிமைபொருந்தியவனே! சத்துருக்களையடக்குபவனே! நீ வந்து உனது ஐந்திர பலத்தைப் பூரிப்பாயாக, வியோமத்தை (ஆகாசத்தை)த்தனது ஒளியினாற் சூரியன்நிரப்புவதுபோல—(எ-று.) வ்யோமம், ஆகாயம்.

2. யாவரானு மிங் கடக்கொணு வலியி னிந்திரனைத்
தாவு வெம்பரி யிரண்டுமே சுமந்து தந்தனவால்
மேவு நல்விருடியர்த் துதி கேட்கவு, நரர்க
ளோவிலா துஞற் றுயர்மகத் துறுகவு மன்றே.

(இ-ள்.) ரிஷிகள் செய்யும் ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்கவும், இதரமனிதர்கள் எப்பொழுதும் (எங்கெங்கும்) செய்யும் யாகத்தினிடத்து வரவும், ஒருவராலும் அடக்கமுடியாத வலிமையையுடைய இந்திரனைக் கதியோடு கூடிய அவனுடைய குதிரைகளிரண்டும் சுமந்துகொண்டு வந்தன-(எ-று.)

3. விருத்திரன் றனைக் கொல்லுவோய்! விரும்பி யேறுகதே
ரருத்தி யோடு மெம்மறைகளா லார்த்தபோ துனது
குரத்தரிகளைச்; சோமக்கல் பிறங்கு நற்குரலின்
வருத்துக வுனை யுன்மனக் கவனத்தைக் கவர்ந்தே.

(இ-ள்.) விருத்திரனைக் கொல்லுபவனே! யாங்கள் எங்களது மந்திரங்களால் உனது குதிரைகளிரண்டையும் உன்தேரிற் பூட்டியபோது அத்தேரில் ஏறுவாயாக. சோமாபிஷவஞ்செய்யும் கல்லானது உரத்த சப்தத்தைச் செய்து,உனது கவனத்தையிழுத்து உன்னையிங்கு கூட்டிக்கொண்டு வரட்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 84.

டும்—(எ-று.) அரிகள் குதிரைகள். வருத்தவருவிக்க என்னும் பொருட்டு. விருத்திரன் என்பதற்குப் போதுவாகச் சத்துருக்களையென்பார் சாயணர்.

4. உத்தமச்சுதை மரணத்தை யுடைப்பது, மதத்தை
மெத்த விவதா மிதனை யிந்திர விழைந்தார்கல்;
ஒத்த நல்விதி யாகந்தோய் சாலையி லுவந்து
சுத்த வெண்சுதைத் தாரை யுன்னிடம் வரும்தாமே.

(இ-ள்.) மகா சிறப்புப்பொருந்தியதும், மரணமில்லாமற் செய்வதும், மதத்தைத்தருவதுமான இச்சோமத்தைவிரும்பிக் குடிப்பாயாக. நல்லொழுங்குகளோடு கூடிய யாக சாலையில், வெண்மையான ஹோமதாரைகள் உன்னைநோக்கித்தாமேவருகின்றன—(எ-று.)

5. இந்திரற்கென விக்கண மருச்சனை யியற்ற;
தந்து வாய்ந்த வுக்தங்களைச் சாற்றுக; சுதையி
லிந்துவால் மத மேற்றுக; வுத்தமத் தியைந்த
நந்து பேர்வலி யினன்றனை நமற்கரித்திடவே.

(இ-ள்.) (இருத்துவிஜர்களே!) இந்திரனுக்காக வேண்டியிப்பொழுது பூஜை செய்யுங்கள். நூல்களிற்சொல்லப்பட்ட மந்திரங்களை அவன் பொருட்டுச் சொல்லுவீர்களாக. ஸோமத்துளிகளால் அவனுக்கு மதத்தை யூட்டுவீர்களாக. கீர்த்தி மிக்க சிறப்புப்பொருந்திய அப்பலவானுக்கு நமஸ்காரஞ் செய்வீர்களாக—(எ-று.) நமற்கரித்தல், நமஸ்காரஞ் செய்தல்.

வருக்கம் 5.

6. மன்னும் பிங்கல மாவினை, யிந்திர, பூட்டித்
துன்னுந் தேரவன் சிறந்தவ னுன்னினு மிலையால்;
உன் னரும்பலங் கொண்டவ னுன்னுதற் குளனோ?
பின்னு முன்பரி யொத்த நற்பரியுளோ னிலையே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! இரண்டு பிங்கலமாக்களையும் பூட்டியுள்ள தேரோடு கூடிய வுன்னைக்காட்டிலுஞ் சிறந்த தேருடையவன் வேறொருவனுமில்லை. உனது அரியபலத்தை யொத்த பலமடைந்தவனும் மற்றொருவனில்லை. உனது குதிரைகளை யொத்த குதிரைகளோடு கூடியவனும் இன்னொருவனில்லை—(எ-று.)

(வேறு.)

7. தனியே வசுவைத் தரதா சுடனுக்,
கினிமை பெறவே, மரண மியைவோர்க்
குனியி குபவ னுயரிந் திரன்மெய்த்
துனிதீர் வலியோன் றுகமி றிறையே.

(இ-ள்.) தாம் பொருந்திய மர்த்தியனுகிய தாசுஷனுக்கு (அவியளிப்பவனுக்கு)த்தனியாகவே பொன்னைத்தருபவனுகிய இந்திரன், பிறரால் ஜயிக்கமுடியாத பலம்பொருந்தியவனும் குற்றமற்ற ஸ்வாமியுமாம்—(எ-று.)

8. மரணத் தருவோன் மகமில் லவனைத்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 6.

திரணத் தறுநாய்க் குடைதேய்ப் பதுபோற்
சரணத் தினியென்று சதித் திடுவான்?
அரணத் தெமபன் னரியென் றணிவான்?

(இ-ள்.) மரணமுள்ளவனும், யாகஞ் செய்யாதவனுமாகிய அவனை அற்பமாகிய நாய்க்குடையைத் தேய்ப்பதுபோலக் காலால் எப்பொழுது தேய்ப்பான்? எமது கீதங்களை இந்திரன் எப்பொழுது கேட்பான்?—(எ-று.) அஹிச் சத்ரம், நாய்க்குடை; வடமொழிப் பதத்துக்குப் பாம்புக்குடையென்றுபொருள்.

9. பல்லோர் குழவப் பருகுஞ் சுதையை
யில்லோ னெவனே யிடையிற் றருவான்
நல்லோ னவனுக் கெனவுக் கிரமா
மல்லே பெறுவான் மகவா னுடனே.

(இ-ள்.) பல்லோர் கூடி நிற்க எந்த யஜமானன் ஸோமம் பிழிந்து இந்திரனுக்காக அளிக்கிறானோ அந்த யஜமானனுக்காக வேண்டி இந்திரன் உக்கிரமான வலியையடைவான்—(எ-று.) மகவான், இந்திரன். உனக்காக என்று வடமொழி மூலத்தில் முன்னிலை படர்க்கை மயக்கமாகவுள்ளது. அதை உரையில் இந்திரனுக்காக வெனமாற்றியுள்ளார் சாயணர்.

(வேறு.)

10. இவ்வகைப்பரந்துநின்றவிரதமார்சுவைச்சோமத்தைச்
செவ்விதினிந்திரற்காச்செறித்தபோதுயர்வெள்ளாக்கள்
கவ்வுறுகளிப்பிற்காளைக்கடையழகுறவுலாவும்;
திவ்வியவலியினன்னான்குடித்தபினவையுமாந்தி
யொவ்வுறும்பாலினுக்கனுயரரியாட்சிபார்த்தே.

(இ-ள்.) இம்மாதிரியாக (வெல்லா யக்ஞங்களிலும்) பரந்து நின்ற ரஸம் நிறைந்த சோமத்தை இந்திரனுக்காக யஜமானர்கள் நிறைத்தபோது வெண்மையானபசுக்கள், ஸந்தோஷத்தோடு இச்சைகளையளிப்பவனாகிய அவ்விந்திரனென்னுங் காளையோடு அழகு பெறவுலாவும். அவ்விந்திரன்ஸோமத்தைக் குடித்தபின் தாமும் குடித்துப்பால்மடியோடு கூடிய அப்பசுக்கள் இந்திரனுடைய தலைமையை நோக்கி, மதத்தையடையும்—(எ-று.) ஒவ்வுறு மதமொவ்வுறும், மதத்தையியையும் என்க.

வருக்கம். 6.

11. சித்திர நிறங்களேய்ந்து சிரி னன்னவன் றொடுகை
யொத்திட விழையு மாக்க ளுவப்பி னிந்திரற்கு வாய்ந்த
சுத்த மென் சோமத்தோடு தோய்த்திடுந் தத்தம் பாலை
நத்து மிந்திரன்ற னன்பு நலமுறு மவை சம்பத்தை
யொத்துறுர் தம்மே லோச்சு முயாவ னுட்சி பார்த்தே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 84.

(இ-ள்.) பலவர்ணங்களோடு கூடி அவ்விந்திரனுடைய ஸ்பர்சத்தை விரும்பும் பசுக்கள் அவ்விந்திரனுக்காகப் பொருந்திய சோமத்திற் றமது பாலையும் கலந்துவிடும். அவ்விந்திரனுக்குகந்த தேனுக்கள் (பசுக்கள்) அவனுடைய ஏகாதிபத்தியத்தை நோக்கி யவனுடைய வச்சிராயுதத்தைச் சத்துருக்களின் மேலெறியும் (அதாவது இந்திரன் வச்சிராயுதத்தையெறியும் வண்ணம் பால்கலந்த ஸோமத்தால் அவனுக்கு மதத்தையூட்டும் என்றபடி)—(எ-று.) சம்பம் வச்சிராயுதம். அவற்றின் பால்கலந்துள்ள சோமத்தைக்குடிக்கவே இந்திரனுக்கு மதம்பெருக, அவன் வச்சிராயுதத்தைப் பகைவர் மீது ஏச்சுகிறான். அதனை பசுக்களின் தொழிலாகவே யுபசரித்தார். ஒத்துனர், பகைவர். பசுக்கள் இந்திரன் தங்களைத் தொடவேண்டுமென்று விரும்புவதால் 'அன்னவன் றெரிகைபொத்திட விழையுமாக்கள்' என்றார்.

12. அறிவினின்மிக்கவாக்களவன்வலிகருதித்தம்பா
ஆறும்பயங்கொண்டுபூசித்துறுதிசார்பற்பனென்பாந்,
தெறும்வலிப்பகைவர்தம்மைச்செருப்பனவற்றைப்,பூர்வஞ்
செருநர்கள்பட்டபாட்டைச்சித்தத்திற்கொணரும்வண்ணஞ்
நிறுவுற நினைக்கு மன்னனிமிரர சாட்சி பார்க்கே.

(இ-ள்.) நல்ல ஞானத்தோடு கூடிய அப்பசுக்கள் அவனுடைய பலத்தை யெண்ணித் தம்மிடத்திலுள்ள பயமினால் (பாலினால்) அவனைப் பூஜித்து, உறுதியைப் பெறக் கூடியவையும், சத்துருக்களை யழிப்பவையுமாகிய அவனுடைய பல விரதங்களையும் அவனுடைய ஏகாதிபத்தியத்தையெண்ணி நிலைப்பிக்கும், பழையகாலத்தில் அவனுடைய விரோதிகள் பட்ட உபத்திரவத்தை யடிக்கடி நினைப்பூட்டுமாறு—(எ-று.) பயம், பயஸ். பசுக்கள் இந்திரனுடைய விரதங்களை நிறுத்துவதற்குக் காரணம், அவனுடைய ஏகாதிபத்தியமும், அவனது பகைவர்கள் முற்காலத்தில் பட்ட அவஸ்தையை யடிக்கடி நினைப்பூட்டுவதுமாம்.

(வேறு.)

13. மேவலர்களால் வெல்லற் கரியவன்
ஒளிர் நல்வலி வேந்தன் றதிசியின்
மாவினைன்ற தலைமன் னெலும்பினற்
பாவுமொன்பது தொண்ணூ றகிகொன்றான்.

(இ-ள்.) சத்துருக்களால் வெல்லமுடியாத வலிமை பொருந்திய இந்திரன் ததிசியின் குதிரைத்தலையெலும்பினால் எண்ணூற்றுப்பத்து விருத்திரக்கூட்டங்களாகிய அசுரர்களையுங் கொன்றான்—(எ-று.). இவ்விடத்துப் பின்வரும் சாட்யாயனிக்கதை கருதத்தக்கது. "அதர்வணனுக்குத் ததிசி அல்லது தத்தியச்சன் என்று ஒருபுத்திரனிருந்தான். அவனுக்குத் இந்திரன் ஒருகாலத்துப் பிரவர்க்கிய வித்தை, மதுவித்தை, என்று இரண்டு வித்தைகளைக் கற்றுக்கொடுத்து அவற்றைப் பிறருக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தால் தலைவெடித்துப்போகும் என்று ஆக்ஞாபித்திருந்தான். ஆனால் அசுவினிகள் அவனிடத்தில் வந்து அவ்வித்தையைக்கேட்டார்கள். அவனுண்மையைக் கூற அசுவினிகள் அவன் தலையை வெட்டிக் குதிரைத்தலையொன்றை அவனுக்குப்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

பொருத்தி அவ்வித்தையைக்கற்றுக் கொண்டார்கள். பிறகு அத்ததீசியைப் பார்த்த அசுரர்களுக்குக்கர்வம் அதிகமாயிற்று. ஏன் இந்திரனுடைய ஆணைக்கு விரோதமான காரியஞ் செய்தும் அவன் சாகாமலிருந்ததைக்கண்டு அவர்கள் கர்விஷ்டர்களானார்கள். அப்பொழுது பூமியும் ஸ்வர்க்கமும் அசுரர்களால் நிரம்பிவிட்டன. அவர்களைச் சயிக்கும் ஆற்றல் இந்திரனுக்கில்லாமற் போகவே அவன் ததீசியைத்தேடிப்பூலோகத்துக்கு வந்தான். இவன் அதற்குள் ஸ்வர்க்கம்புகுந்துவிட்டான். இந்திரன் ததீசியைக்கண்டு அக்குதிரைத் தலையைக் கேட்கவும் அதனைப் பூலோகத்திற் போட்டுவிட்டதாகத் ததீசி சொல்லிவிட்டான். உடனே இந்திரன் தனது ஆட்களைக்கொண்டுதேடச்சொன்னபோது குருட்சேத்திரத்தின்பக்கத்திற் சர்யணாவதியென்னும் ஸரஸோடிக்கொண்டிருந்தவிடத்தில் அக்குதிரைத்தலைகிடைத்தது. அத்தலையெலும்பினால் 810 விருத்திரர்களையும்கொன்றான்." என்பது. 810 என்னுந் தொகைக்குச் சாயனர்காரணங்கூறுவர் அதுவருமாறு:—"ஸவர்க்க, அந்தரம், பூமியென மூன்று உலகங்களிலும், பூத பவிஷ்ய வர்த்தமானமென மூன்றுகாலங்களிலும் உற்சாகம் முதலிய மூன்று சக்திகளோடும், ஸத்துவ, ரஜஸ், தமஸென்னு மூன்று குணங்களோடும் கூடி, நான்குதரம் மூன்றைப் பெருக்கினால்வரும் எண்பத்தொன்றை இந்திர. அக்கினி, யம, நிர்ருதி, வருண, வாயு, குபேர, ஈசான்ய ஆகாச, பாதாளங்களாகிய பத்துத்திக்கினால்பெருக்க 810 ஆவதைக்கவனிக்க. இம்மாதிரி 3 லோகங்களிலும் மூன்று காலங்களிலும் மூன்று சக்திகளோடும் மூன்று குணங்களோடும், பத்துத்திக்கிலும் ஸஞ்சரிக்கும் அசுரர்களே 810 விருத்திரர்களாம்."

14. பரியின் வெந்தலை பண்டுவிரும்பியே
கிரியி னுப்பட் கிளர்ந்தவன் மூர்த்தனி
சரியணாவதி சார்ந்த தலத்தினிற்
றெரியக் கண்டனன் றேடிய விந்திரன்.

(இ-ள்.) ததீசியின் குதிரைத்தலையை விரும்பித்தேடிய விந்திரன், மலைகளுக்கு மத்தியில் சரியணாவதியென்னும் ஸரஸின் பக்கத்தில் அது கிடக்கக் கண்டான்-(எ-று.) கண்டதும் எடுத்துரித்து அதன் எலும்பினால் விருத்திரனைக்கொன்றான் எனமுடிக்கவென்பார் சாயனர். சரியணாவதி குருட்சேத்திரத்துக்கு அருகிலுள்ள ஊற்று என்று மேலே சொன்னார். குருட்சேத்திரம் டில்லிக்குப் பக்கத்திலுள்ளது. இப்போது பானிப்பட்டு என்னும் பேரோடு விளங்கும்.

14. அன்றியங்கு மதிமண்டலத் தணைந்
தொன்றி யல்லி னொளித்துத்து வட்டுவி
னின்றபே ரொளிநீடிப், பரிதியிற்
றுன்று நற்கதிர், தோய்வதைக் கண்டவே.

(இ-ள்.) அப்பொழுது, அங்குள்ள சந்திரமண்டலத்திற் றுவட்டாவின் கதிரொளி யிரவிலொளிந்து, நிலாக்கற்றையாகப்பிரதிபலித்து நிற்பதைச் சூரியனுடைய கிரணங்கள் கண்டன—(எ-று. துவட்டாவென்பது சூரியனுக்கு மற்றொருபெயர் ஜலமயமாயுள்ள சந்திரபிம்பத்தில் சூரியவொளி பிரதிபலிக்கிறது. இந்திரனே சூரியனென அபின்னமாகக்கொண்டு சூரிய

கிரணங்கள் கண்டதை இந்திரன்கண்டான் என்று உபசரித்தலும் ஒன்று. அதாவது அச்குதிரைத்தலையைத் தேடித்திரிந்தவன்றுதான், துவட்டா வல்வது சூரியனுடையதளி சந்திரனுடைய பிம்பத்துக்குள் புகுந்து பிரதிபலிக்கிற விஷயத்தைச் சூரிய கிரண ரூபமாயுள்ள இந்திரன்கண்டானென்க. அதுபௌர்ணமி தினம்போலும். அதனால் காலையில் சூரியகிரணங்களின் ஒளியோங்குவதையும் சந்திரனுடைய ஒளி மழுங்குவதையுங் கண்ட கவிக்குச் சூரியனதொளிதான் இரவிற் சந்திரனிற் பிரதிபலித்துத் தோன்றுகின்றது என்ற வுண்மை மனத்திலுதித்தது போலும்.

வருக்கம் 7.

16. வீரிய கன்ம முள்ள, தேசுள,'வெகுளிற் றாங்கற்
கொரெனு மரிப, வம்பு கட்டிய முகத்தி னேய்ந்த
நெரல ரூர மிதிப்ப, நெடுஞ்சுக மீவ, தேரித்
தேருறு மாவவின்று பூட்டுறு மகத்தோன் வாழ்வான்.

(இ-ள்.) வீரியகர்மத்தோடு கூடியவையும், காந்தியுள்ளவையும், ஒருவராலும் தாங்கமுடியாத கோபத்தோடு கூடியவையும், சத்துருக்களை குத்துவதற்காக முகத்தில் அம்புகட்டியுள்ளவையும், பகைவருடைய நெஞ்சிற் கால்வைப்பவையும், தமது பட்சத்தாருக்கு நிலைத்த சுகத்தைத்தருபவையுமான, தேரிழுக்குங்குதிரைகளை இன்று (இப்பொழுது அல்லது இந்தக்கர்மத்திலென்றபடி.) யாகத்தடியிற் பூட்டும் யக்ஞகர்த்தா வாழ்வையடைவான்— (எ-று.) வெகுளின்யாரேனுந் தாங்கற்கு அரிய எனக்கூட்டுக. இவ்விருக்கைவேறுருவகையாகவும் மொழிபெயர்க்கலாம். அது வருமாறு:

எக்கியகர்மமுள்ள,வெல்லுள,வானியெய்தா
முக்கியமறைகள்,வாயான்மொழியுறப்பெறுவ,சித்கம்
பக்கொளியளிப்ப,வின்பம்பொருத்துவ,விவற்றையெந்த
வெக்கியன்புணர்த்துவானோவவனிவன்வாழ்வான்மற்றே.

(இ-ள்.) எந்தயாக நிர்வாகன், தனது யக்ஞத்தில், (உரைபெறும் மந்திரங்களால் பிரதிபாதிக்கப்படும்) கர்மங்களோடு கூடியவையும், ஒளி பொருந்தியவையும், கேட்டையடையாதவையும், வாயினாலுச்சரிக்கப்படுபவையும், இதயத்தை விளக்குபவையும், சுகத்தைத்தருபவையும், ஆகியமந்திரங்களை, யக்ஞத்திற் பொருத்துவானோ அவனே உயிரோடிருப்பான் (மற்றவர்கள் மரிப்பார்கள்)—(எ-று:) ஆனி ஹானி. கேடு. ஆனியெய்தாவென்றது ஒருவாறென்று முள்ளபடியால். கா: என்ற வடமொழிபதத்திற்கு மேற்பாட்டிற் குதிரையென்று உரை கூறினவர் ஈண்டு மந்திரங்களாகிய வாக்கு விசேஷங்கள் என்றபொருள் கூறினர்.

17. ஓடுவோன்யாவன்?துன்பமுறுபவன்யாவன்?உள்ளத்
தோடுமச்சத்திரோன்யாவன்?உடனருகுறையும்வேந்தைத்
தேடியேயறிவோன்யாவன்?சந்ததி,யிபந்,தனங்க,
ளாடியதறு,சனங்க,ணல்கென விழைவோன் யாரே?

(இ-ள்.) (அநுக்கிரகிக்கும் இந்திரனிடத்தில் வந்தபின் சத்துருக்களுக்குப்பயந்து) ஓடுபவன்யார்? (ஒருவருமில்லையென்றபடி) துன்பப்படு

வோன்யார்! மனத்திற்பயப்படுவோன் யார்? சமீபத்திலிருந்து (எங்களைக் காப்பாற்றும் ரட்சகனாக) ஒங்கும் இந்திரனைத்தேடியறிபவன் யார்? சந்ததியும், யானையும், தனமும், சரீரமும், ஜனங்களுமாகிய இவற்றை விரும்புவோன் யார்?—(எ-று.) எங்களைத் தவிர வேறொருவருமில்லையென்றும், இந்திரனே கேட்காமலிவற்றை யளிக்கிறானென்றும் கூட்டியுரைக்கவென்பார் சாயணர்.

18. நெய்யவிசொரிந்துயாவனிமிரெரிவளர்த்துப்போற்றிப்
பெய்துடுப்பெடுத்துக்காலம்பிறழுறாதேத்துகின்றோன்?
அய்யெனத்தேவர்பொன்னையாருக்கென்றெடுத்துச்சேர்வர்?
செய்யுநன்மகத்தோன்றேவற்குகந்தவன்றெரிந்தோன்யாரே?

(இ-ள்.) சுருக்கினால் நெய்யாகிய அவியையூற்றி.அக்கினி வளர்த்துக் காலந்தோறும் தவறாமல் ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவன் யார்? தேவர்கள் எந்த யஜமானனுக்காக (கேட்கப்பெறும்சிறந்த) திரவியத்தை விரைவாகக்கொண்டுவருவார்கள்? யக்ஞத்தைப்பெற்றவனும் தேவனுக்குகந்தவனுமான எந்த யஜமானன் (இந்திரனை) யறிந்தவனாவான் (கண்கூடாகத்தெரிந்தவனும்)?—(எ-று.) ஐயெனல் விரைவுக்குறிப்பு. அய் போலி.

(வேறு.)

19. ஐய வலியி னுத்தமனே! யமுகார் தேவ மர்த்தியனைச்
செய்யவருளிற்றுதிப்பவனையாசிர்வதித்துச்சேர்குவையாற்;
பெய்யுமகவானுன்னினுமிழியப்பிறங்குநன்மைபுரிபவரை
யெய்யேன்;இந்திராவுனக்கெனைமிழில்சார்வசனம்புகலுவனே.

(இ-ள்.) உத்தமபலவானே! தேவனே! உன்னைத்துதிக்கும் மர்த்தியனாகிய யஜமானனை ஆசிர்வதிப்பாய். மகவானே! (தனவானான விந்திரனே!) உன்னைக்காட்டிலும் நன்மைசெய்பவர்களை யானறியேன். இந்திரனே உன்பொருட்டு என் அழகிய ஸ்துதிவசனங்களைக் கூறுவேன்—(எ-று.)

(வேறு.)

20. உனதருஞ்செல்வக்கொடைகளு, முறுதியுளுற்றிடுமீசனே,
யென்றும்
பினருனதருமைசார்துணைதாமும்பேர்த்திடல்,மானவர்க்
கருள்வோய்!
நினதருமறையைநெடுறுமெமக்குநீள்பொருள்யாவையுந்
தேடித்
துனவிடாவெல்லாவிடத்துநின்றெடுத்துத்தோய்ந்தெமதிடத்
துநன்குறவே.

(இ-ள்.) மனிதர்களுக்கு இதஞ்செய்பவனே! எங்களுக்கு உறுதியைத் தருஞ் செல்வத்தைத்தருமீசனே! நீ தரும் அரியசெல்வங்களும், உனது அருமை பொருந்திய உதவிகளும் எம்மையடையாதபடி மாற்றிவிடாதிருப்பாயாக. (எம்மை யடையச் செய்வாயாக.) எல்லாவிடத்திலிருந்தும் பொருள்களையெடுத்து எம்மிடத்து நன்றாகப்பொருந்தும்படி சேர்ப்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 8.

85. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 1.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரஹூகண புத்திரர் கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; 5, 12 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. உருத்திரன்றன்புத்திரர்களுபர்வேகஞ்சிறந்தோர்க
ளுறுதிசான்று
திரத்தமையுஞ் செயல்புரிவோர் மாருதர்கள்வழியதனிற்
றெரிவைமார்போற்
றாத்தலங்காரம்புனைவோருரோதசியையோக்கமொடுந்
தளிர்க்கவிட்டார்;
உரத்தமையவ்விரர்மலைபொடிப்பவர்கள்யாகமதிலோகை
கொள்வார்.

(இ-ள்.) உருத்திரனுடைய புத்திரர்களும், வேகமானகதியோடு கூடியவர்களும், உத்கிருஷ்டமான செய்கைகளைப்புரிபவர்களும், வழியிற் செல்லும்போது மாதர்களைப்போலத் தமது அங்கங்களையலங்கரித்துக்கொள்பவர்களுமான மருத்துக்கள் உரோதஸியை (பூமிவானங்களை)ச்செழித்தோங்கும்படி செய்தனர். பலம் பொருந்திய அவ்வீரர்கள், மலைகளையுடைத்துப் பொடிசெய்பவர்கள், யக்ஞத்தினிடத்து (ஸோமங்குடித்து) மதத்தையடைவார்கள்—(எ-று.) மருதர் அல்லது மருத்துக்கள் ருத்திரன் அல்லது மகாதேவனுக்கும் பிருச்நியாகியதாய்க்கும் புத்திரர்களாம். ஜநக ஜந்யபாவம் உபசாரார்த்தம் என்க. ஸப்த என்பதற்கு வேகமாய்ச் செல்லக்கூடியவர் என்றார் சாயணர். அந்திய காலத்திலெல்லாரையுமழவைப்பவன் ருத்திரன்.

2. அபிடேகம்பெற்றவர்கள்பெருமகிமைதனையடைந்தேயழகுதோன்ற
நபமோங்குந்தஞ்சதனங்காட்டினராலுருத்திரன்றனலத்தமைந்தர்;
சுகமாகவருச்சிப்பாருச்சிக்கத்தகுவோனைத்;தோய்ந்தவீர
நிபமாகுமைந்திரியம்பிருசினிசேயவருட்டிந்தியேற்றாரே.

(இ-ள்.) ருத்திர புத்திரர்களாகிய அவர்கள் தேவர்களாலபிஷேகஞ் செய்யப்பெற்று மிக்கமகிமையையடைந்து உத்கிருஷ்டமாக ஆகாயத்தினிடத்துத்தமது கிரகத்தை காட்டினார்கள். அருச்சிக்கத்தக்கவனாகிய இந்திரனை யருச்சிப்பார்கள். வீரத்துக்கு உவமையாகும் ஐந்திரவலிமையை அவ்விந்திரனுக்குப் பிருச்நியின் மக்களாகிய மருத்துக்கள் ஊட்டித் தனத்தையடைந்து தாங்கினார்கள்—(எ-று.) பிருச்நி நாநாரூபமாயுள்ள பூமி. நபம், ஆகாயம். நிபம், ஒப்பு. சதனம், வீடு. ஐந்திரியம், இந்திரசம்பந்தமானது, வீரமென்றபடி. அருச்சிக்கத்தகுவோன் இந்திரன். மருத்துக்கள் 'ப்ரஹரபகவோஜுஷ்விசயஸ்வ' முதலிய வாக்கியங்களினலிந்திரனுக்குப் பலத்தை யூட்டுகிறார்கள்.

3. கோவினதபுத்திரர்களணிகளினலவயவங்கள்கூரப்பூட்டி
மேவுநகாத்திபினைவார்த்திடும்போதிக்கலங்காரம்விளங்கவேற்றே

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

யோவறுமெய்யொளிபெருகத்தரிப்பார்கவினான்னூர்களுடையவாட்டித்
தாவுறுதங்நெறியெல்லாம்வளந்தருநெய்யொழுகும்வணஞ்சமைப்
பாரன்றே.

(இ-ள்.) கோ (பசு) ரூபமாயுள்ள பூமியினது புத்திரர்களாகிய மருத்துக்கள் ஆபரணங்களாற்றமது அவயவங்கள் நிறையும்படி பூட்டி வெளுப்பான காந்தியை வளர்க்கும்போது ஒளிவீசும் அலங்காரங்களை யேற்றுத் தமது சரீரத்தின் தேசஸ் விருத்தியாகும்படி அவற்றைத்தரிப்பார்கள். பின்னும் அவர்களேபகைவர்தோற்றுஓடும்படி ஹிம்ஸித்துத்தாங்கள்போகும்வழியிலெல்லாம் வளம்பொருந்திய நெய்யானது (சாரம்பொதிந்த மழை நீரானது) விழும் வண்ணஞ்செய்வார்கள்—(எ-று.) அவர்போனவழியில் மழை பெய்யும் என்றபடி. நெய்யென்றது சாரம்பொதிந்த மழை நீரை.

4. நன்மகத்தீர்!படையொளிர்வீர்!மாருதர்காள்!மனோவேகநடையிற்
சான்ற
பொன்பெறுபுள்ளியின்மானையுந்தேரிலழகுபெறப்பூட்டுமக்காற்
கொன்பெறுவிண்ணிழிமழையைப்பெய்விக்குநீங்கணிலைகுலையா
தேயுங்
குன்றெனினுமுமதுரத்தானிலைபேர்த்துநடுக்கமுறக்குயிற்றுவீரே.

(இ-ள்.) நல்லயக்ஞத்தோடு கூடியவர்களே! ஆயுதாலங்கிருதர்களே! மருத்துக்களே! மனோவேகமாக நடக்கும் திராணியுள்ளவையும் அழகிய வெண்புள்ளியோடு கூடியவையுமான மான்களை உமது தேரிலழகாகப் பூட்டும்போது வானிலிருந்து விழும் மழைத்துளிகளை விழும்படி செய்யும் நீங்கள் நிலைகுலையாதுள்ள பொருப்பாயினும் அதனையசைத்து நடுங்குறச் செய்வீர்கள்.—(எ-று.) (வேறு.)

5. எள்ளரு முதக, மன்ன மியைக்க, வானிழியத் தூண்டிப்
புள்ளி மான் றம்மை யுந்தேர்ப் பூட்டவு மருதிர் செம்மை
யுள்ளிய மின்னிற் றூரை யொல்லென வொழுகித்தோலை
யெள்ள நற் பூமி முற்று மெழில்பெற நனைக்குமன்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உணவுப்பொருள்களைத் தரும்வண்ணம் மழை நீரைவானி (மேகத்தி) னின்று மிழியுமாறு தூண்டி யுமது புள்ளியோடு கூடிய மான்களை யுமது தேரிற் பூட்டியவுடனே சிவந்த மின்னினின்றும் மழைத்தாரையானது விரைவாக வீழ்ந்து தோலை நனைப்பதுபோலப் பூமியை நனைத்து விடுகின்றது—(எ-று.)

(வேறு.)

6. மாருதர்காளும்வேகவெம்பரிகள்விரைகதியின்மருவியும்மை
யேகுறவேயிவட்டருக; தனக்கரத்திற்சிறப்புறவேயியைக;வேதி
சாருறுமெம்மிலம்பெரிதாம்;அதிற்சாருங்குசையதனிற்சற்றே
தங்கல்;
நேருமதுரச்சோம வன்னமதை மாந்திமதநேர்கவின்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உமது வேகம் பொருந்திய குதிரைகள் (அதாவது ஈண்டு மான்கள்) வேகமான நடையோடுபொருந்தி யும்மை யிங்கே கொண்டுவருக. நீங்களும் எங்களுக்குத்தரவென்றகைகளிற்பொருள்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 85.

கிளையேந்திக்கொண்டு வருக. வேதிகை சார்ந்த எமது யக்ஞகிருஹம் விஸ்தாரமாகவமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதனிடத்தேயுள்ள தருப்பையிலமர்வீர்களாக. யாங்கள் தரும் மதுரமான ஸோமலட்சணவன்னத்தையுண்டு மதங்கொள்வீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 9.

7. சயபலத்தால்விருத்தியடைந்தவர்களாககனமதிற்றோய்ந்திடம்பா
டியவுறத்தஞ்சதனமதையமைத்தார்கள்;விண்டுவுமேமத்தமேய்ந்து
பயிலுவதாயிச்சையளிப்பதைக்காத்திங்கோம்புங்காற் பட்சிபோல
வயலின்விரைந்தன்புடனேதருப்பையினிலழகாகவமர்கமாதோ.

(இ-ள்.) தமது ஸ்வபலத்தினாலோங்கினவர்களாய் மருத்துக்கள் ஸ்வர்க்கத்திற் சென்று விசாலமான வீட்டைத்தமக்கெனச்செய்து கொண்டார்கள்.விஷ்ணு மதத்தோடு கூடியதும் இச்சையையளிப்பதுமான யக்ஞத்தை அல்லது ஸோமத்தை ரக்ஷிக்கும்போது அம்மருத்துக்கள் பட்சிகளைப்போலப்பக்கத்தில் விரைவாகவந்து பிரியத்தோடு தருப்பையின் மேலமரட்டும்—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் ரட்சித்தபோது அமர்ந்தார்கள் என்பார். ஆனால் சாயணர் உபவிசந்து என்ற உரை கூறியுள்ளார்.

8. போர்புரியச்செல்கின்றசூரரெனவிரைகுபவர்போற்றுகீர்த்தி
யேர்விழையும்புருடரெனயுத்தமதிற்பொருதனரால்;எப்படைப்புங்
கூர்நடுக்கின்மருதரின்முன்விதிர்விதிர்க்கும்;அந்நரருங்,கோனே
யென்னப்,
பார்வயிற்றமுக்கிரத்தோற்றத்தெவரும்பார்க்கவொணாப்படிவமுற்றார்

(இ-ள்.) சௌரியத்தோடு கூடிய யுத்தவீரர்களைப்போல விரைவாகச் செல்லும் மருத்துக்கள் கீர்த்தியை விரும்பும் புருஷர்களைப்போல (விருத்திராதியரோடு செய்த யுத்தத்தில்) சண்டையிட்டனர். எல்லாச் சிருஷ்டிவர்க்கங்களும் அம்மருத்துக்களின் வரவைக்கண்டு நடுங்கும். அந்த நரர்கள் (நேதாக்கள் அல்லது சேனாதிபதிகள்) தமது உக்கிரமான தோற்றத்தினால், ராஜாவைப்போல ஒருவராலும் ஏறெடுத்துப்பார்க்க முடியாதபடிவத்தோ (உருவத்தோடு) டிருக்கிறார்கள்—(எ-று.)

9. செய்திறமைத்துவட்டாவும்பொன்மயத்தினாயிரவெண்செறிந்தகூர்க,
ளெய்தியவச்சிரமதனைவேலைப்பாடுறவிழைத்தவிறையின்,வேந்தன்
மொய்திறகன்மம்புரிவானதையேற்றுவிருத்திரனைமுடித்தான்;
அன்று
னெப்பினடைத்திருந்தமுகிற்சலமுழுதும்பெய்வித்தானொடியின்
மன்றே.

(இ-ள்.) காரியஞ் செய்வதிற் சிறந்த துவஷ்டா, பொன்மயமானதும், ஆயிரமென்னும் கூர்கள் பொருந்தியதுமான வச்சிராயுதத்தை வேலைப்பாடோடு கூடச்செய்த வுடனே, இந்திரன் வலிமை மிகுந்த போர்க்கன்மத்தைச்செய்வதற்காக அதனைக் கையிலேற்று விருத்திரனைக் கொன்றான்; அவ்விருத்திரனடைத்துவைத்திருந்த மேகநீர்முழுவதையும் விரைவிற்கீழ் நோக்கியோடும்படி செய்தான்—(எ-று.) ஆயிரவெண் செறிந்த கூர்கள் என்றது. ஆயிரக்கணக்கான கூர்மைகள் என்றபடி. வேந்தன் இந்நூலில் எப்போதும் இந்திரனுக்கே மறுபெயராக வரும்.

10. அம்மருதரொருகூபந்தனைவலியான்மேற்றூக்கியதனோட்டத்தை
யம்மதடுக்கும்மலையையும்பிளந்தார்;நற்கொடையோரடுத்தநூறு
செம்முகரம்பியாழதனைவாசித்தார்;சோமமதைச்சிறந்துமாந்தி
யிம்மெனவேதுதிப்பவருக்கீகவெனவெகுதனங்களிழைத்தாரன்றே.

(இ-ள்.) அந்த மருத்துக்கள் ஒரு கூபத்தைத்தமது வலிமையினால் மேற்றூக்கி அதனோட்டத்தைத்தடுத்தெதிர்ப்படும் மலையையும் பிளந்தார்கள்; நல்லதானத்தோடு கூடிய அம்மருத்துக்கள் நூறு தந்தி கொண்ட வீணையையெடுத்து வாசித்தார்கள். ஸோமத்தைக் குடித்துக்களிகொண்டு ஸ்தோதாக்களுக்காக அநேக செல்வங்களைச் சிருஷ்டித்தார்கள்-(எ-று.) ஈண்டு இக்கதை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நாள் இம்மறைகண்ட ரிஷியாகிய கோதமன் நீர் வேட்கையினால் வருந்தி மருத்துக்களையாசித்தான். அப்பொழுது அம்மருத்துக்கள் தூரத்திலிருந்த ஒரு கூபத்தை மேற்றூக்கி அதன் தண்ணீரை ஒடும்படி செய்து கோதமனது ஆச்ரமத்துக்குப் பக்கத்தில் ஒரு தொட்டிகட்டி அத்தொட்டியில் விழுவித்து அவ்விருடியைத் திருப்திபடுத்தினார்களென்பது.

11. பற்பலவாமொளிவாய்ந்தோரக்கூபந்தனையிருடிபக்கல்சாய்வாய்
முறபடவேகொணர்த்துக்கண்டதொருதொட்டியினீன்முற்றப்
பூரித்
தெற்படுமிவ்வகைத்துணையிற்கோதமனும்விப்பிரன்கணேய்ந்து
சீர்சால்
சொற்படவாயுளையோம்புந்தண்ணீராலவனாசைதோய்வித்தாரே.

(இ-ள்.) சித்திரம்போல் நானாவிதமான ஒளியோடு கூடிய மருத்துக்கள் அக் கூபத்தை அவ்விருடியிருக்குந் திசையை நோக்கி வக்கிரமாகக் கொண்டுவந்து அங்கே கட்டிய தொட்டியிலூற்றி நிறைத்து, இவ்வகையுதவியோடும் கோதமனிடத்து வந்து, ஆயுள் விருத்தியைச் செய்யும் அத்தண்ணீரால் அவனது ஆசையை நிறைவேற்றினார்கள்—(எ-று.)

(வேறு.)

12. மருதர்காள்! உம் முத்தாது மருவிய புகலிடங்கள்,
விரதிகட் களிப்பா னென்ற வீடுகள், தாசுடற்குத்
தருபவை தமை யெமக்குச் சார்த்துக; அருத்தி யீவீர்!
பெருவலிச் சுதரி னன்மை பெருகுறு தனமு மீகல்.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! மூன்றுதாதுக்களிலும் (ஸ்வர்க்கம், அந்தரம் பூமியென்னும் மூன்று இடங்களிலும் என்றபடி) பொருந்திய உமது புகலிடங்களும், உம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் விரதிகளுக்குத் தருவதற்காக ஸம்பாதிக்கப்பெற்ற வீடுகளும், தாசுஷனாகிய யக்ஞகர்த்தாவுக்குக் கொடுப்பவைகளுமானவற்றை யெமக்குத்தருவீர்களாக. இச்சையை யளிப்பவர்களே! வீரியம்பொருந்திய புத்திரர்களோடு கூடிய செல்வத்தையும் தருவீர்களாக —(எ-று.) முத்தாது வென்றது பூமிமுதலிய மூன்றிடங்களை யென்பார் சாயணர். மூன்றுமடங்கென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 10

மண்டலம் 1. சூக்தம் 86.

86. மண்டலம். 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 2.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெடி கோதமன்; வடமொழிச் சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. பேரொளிவான் பிறங்கு மருத்தரே,
யாரகத்தடைந் தின்புடன் சோமத்தைச்
சீரின் மாந்துவி ரன்னவ னுத்தம
வேரிற் காவல ரெய்தி நிலைப்பனே.

(இ-ள்.) சிறந்த ஒளியோடும் அந்தரத்தில் விளங்கும் மருத்துக்களே! எந்த யஜமானனது கிருஹத்தில் வந்து ஸந்தோஷத்தோடு ஸோமபானஞ்செய்வீர்களோ அந்த யஜமானன் உத்தமமான காப்பாளர்களோடு கூடியவனாவான் —(எ-று.)

2. மகத்தை யோம்பு மருதிர் துதியுடன்
மகத்த மரு மறையவன் போற்றையும்,
அகத்துள வவி யாற்றலர் கூற்றையு,
மிகத்து நுஞ்செவி யேற்பீர் கடிதினே.

(இ-ள்.) மகத்தை (யாகத்தை)த்தாங்குகின்ற மருத்துக்களே! ஸ்தோத்திரங்களோடு யாகத்திலவியைத்தரும் மேதாவியாகிய விப்பிரனது வணக்கமொழிகளையும், அவிதராது ஸ்தோத்திரம் மாத்திரஞ்செய்வோனது வார்த்தைகளையும் (துதிமொழிகளையும்) விரைவிற் கேட்பீர்களாக—(எ-று)

3. இன்னும் யாரகத் தெய்து மவியினர்,
துன்னும் விப்பிரக் கூட்டந் துதைவுற
மன்னுவிப்ப ரம்மானவ னாநிரை
துன்னு கோட்டத்துத் தோய்பவ னாவனே.

(இ-ள்.) இன்னும், எந்த யஜமானனுடைய வீட்டில் அவியுணவோடு கூடிய ரித்ஜவிர்கள் விப்பிரர்களாகிய மருத்துக்கூட்டம் நெருங்கிவரும்படி செய்வார்களோ, அந்த யஜமானன் பசுக் கூட்ட நிறைந்த கொட்டிலுக்குள் செல்லும் பெருமை பெற்றவனாவான். (அதாவது) நிறையப் பசுக்களை யடைவான்—(எ-று.) கோஷ்டம், பசுக்கொட்டில்.

4. எக்கியத் தினத் தெய்துந் தருப்பையின்
மிக்க வீர ரவர்கள் விழைமகத்
துக்த மன்னர் களிக்க வுறைபெறுந்;
தக்க சோமத்தின் சாறும் பிழி வுறும்.

(இ-ள்) யக்ஞதினத்தன்று தருப்பையிற் சிறந்த வீரர்களாகிய மருத்துக்கள் விரும்புகின்ற யாகத்தில் உக்தம் (சஸ்திரங்கள்) அவர்கள் மதத்தைப் பெறுமாறு சொல்லப்பெறும். சோமச்சுதையும் பிழியப்பெறும்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

5. ஒன்னலர்க ளெல்லாரையு மோட்டுவோர்
மன்னு மிம்மகன் மந்திரங் கேட்டிடல்;
துன்னு மம்மறை தூண்டு மகத்தனு
மன்ன மன்னு ரளிக்க வடைகவே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களெல்லாரையும் தூரத்துவோர்களாகிய மருத்துக்கள் இந்த யாககர்த்தாவின் மந்திரத்துக்குச் செவிகொடுக்கட்டும். அந்த மந்திரத்தைக் கூறும் யாககர்த்தாவும், அம்மருத்துக்கள் அன்னப்பொருள்களைத்தர, அவற்றை யடையட்டும்—(எ-று.) ஸூரம் என்பதற்கு மகத்தனெனப் பொருள்கொள்ளாது சூரியனெனப்பொருள்கொண்டு, இஷ: என்பதற்கும் பலமெனவெடுத்து மேனாட்டாசிரியர். 'சூரியனே யெட்டும் பலமவனுக்குக் உண்டாகட்டும்.' என மொழிபெயர்ப்பார்.

வருக்கம் 11.

6. மருதர்காள், முன்வயங்கிய பற்பல
சரிதுக்களிற் சர்வமுங் கண்ட வும்
உரமுறுந் துணையுற் றவி யீந்துளேம்;
தரமுற வின் றளிப்பதுந் தாங்கலே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! முன்பு விளங்கிய பல கூதிர் காலங்களிலெல்லாம் சர்வக்ஞர்களான உமது வலிமை பொருந்திய உதவிகளையடைந்து உமக்கு அவியளித்திருக்கிறோம்.) அதனால் இன்று தரும் அவியையும் ஏற்பீர்களாக—(எ-று.) 'தரமுறவின்றளிப்பதுந்தாங்கலே.' என்றது வடமொழி மூலத்திலில்லை. அந்வயத்தாற்கொண்டது. சரிது கூதிர்காலம் பெரும்பாழுதாறனுள் ஒன்று. கூதிர்காலமென்று இலக்கணையால் வருஷத்தச் சுட்டிக்காட்டினர்.

7. பூச்சி யோத்தம பூதர் மருதர்காள்!
ஆச்சியத்தோடவன் றருமன்னத்தை
யேச்சற வெடுத் தேற்றுப் பிறங்குவீர்
வாய்ச்ச நன்னிதி மர்த்திய னன்னனே!

(இ-ள்.) நன்றாக வணங்கற்குரியவர்களாகிய மருத்துக்களே! எவனுடைய அவியன்னத்தை நீங்கள் ஏற்பீர்களோ அவன் சோபனத்தோடு கூடிய மனிதனும்—(எ-று.) மர்த்தியன், மரணதர்மம் வாய்ந்தவன், மனிதன் என்றபடி.

8. உண்மை நல்வழி யுற்ற நரர்களே;
திண்மை யாகத் துதித்து வியர்க்குமெய்
பொருண்மையோ டுமையுற்று விரும்புவோற்
கெண்மை சார விருந்துக விச்சையே.

(இ-ள்.) உண்மையான நல்வலிமையோடு கூடிய நரர்களே! (நேதாக்களாகிய மருத்துக்களே! உம்மை நன்றாகத்துதித்து அத்துதியின் சிரமத்தினால் வியர்க்கின்ற சரீரத்தோடு உம்மையடைந்து விரும்பும் ஸ்தோதாவுக்கு அவனுடைய ஆசைகள் எளிதாகக் கிடைக்கும்படி செய்வீர்களாக—(எ-று.)

வித என்று வடமொழி மூலத்திலிருப்பினும் லம்பயத, ப்ரயச்சதவெனப் பொருள் கூறுவார் சாயணர்.

9. சத்தியப் பலஞ் சார்ந்தவர்காளும
உத்தமப் புக ழோங்கு மகிமையைப்
பெற்றொளிருக; மின்னிற் பிறங்கிடு
மற்றுகளு லரக்கரை வாட்டவே.

(இ-ள்.) உண்மையான (பிறராற்கடக்கமுடியாத) பலத்தோடு கூடியவர்களே (மருத்துக்களே!) உம்முடைய உத்தமமான மாகாத்மியத்தோடு பிரகாசிப்பீர்களாக. மின்னலைப்போற் பிரகாசிக்கும் அம்மகிமையினால் (எங்களுக்குத்துன்பத்தைத்தரும்) ராக்ஷஸர்களை வாட்டுவீர்களாக——(எ-று.)

10. குகை யிருளைக் குலைத்து மடித்திட;
வகையின் யாவையு மூண்டு மகிழ்ந்திடுந்
தகையில் வெய்யனைச் சாடி விரட்டுக
தகையிற் சார்த்துக யாம் விழைசோதியே.

(இ-ள்.) (மருத்துக்களே!) குகையில் வசிக்கும் இருட்டினை யெங்கள் கண்ணெதிரிற்படாதபடி நாசப்படுத்துவீர்களாக. எல்லாப் பொருள்களையு முண்மெமிழும் ராக்ஷஸர்களை யடித்தோட்டுவீர்களாக. யாங்கள் விரும்பு மொளியைத் தருவீர்களாக—(எ-று.) சரீராந்தத்தில் எமது மனக்குகையிற் புகுமஞ்ஞானமாகிய விருட்டையோட்டிப், புருஷார்த்தத்தையாங்கள் அடையாதபடி யுண்டொழிக்கும் காமக்குரோதாதி ராக்ஷஸர்களைத் துரத்திப் பரத்துவஸாட்சாத்காரமாகிய ஜோதிஸைத்தருவீர்களாகவென்பது தொனிக்கும் பொருளாம்.

வருக்கம் 12.

87. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 3.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரஹூகண புத்ரன் கோதமன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: மருத்துக்கள்.

1. பகைவர்களை மடிப்பவர்கள், வலிமிகுந்தோர், பல்லாரவாரவெற்றித்
தபிரிபசாலிகள், சிறந்தோர், போற்றுறுவோர், கணமுற்றோர், சாரும் யாகத்
தியலுறும்பூஜோத்தமராரோத்தமர்கடம்முடலினியலுங்கோலம்
பயிலணியினபந்தோன் றுஞ்சூரியன்றன்சிலகதிரிற்பராந்தார்மன்றே.

((இ-ள்.) சத்துருக்களைக்கொல்லுவோரும், மிக்கவலிமையோடு கூடியவரும், பலநுயகோஷங்களைச் செய்யும் தபிரியசாலிகளும், ஸர்வோத்க்ருஷ்டரும், மூன்றும் ஸவனத்தில் ஸ்துதிபெறுபவரும், ஈரோத்தமர்களும்(உத்தமநேதாக்களும்,) ஆகிய மருத்துக்கள் தங்களது சரீரங்களிற்கட்டப்பெற்ற அழகு பொருந்திய ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களாய் ஆகாயத்தினிடத்தே சூரியனுடைய சில கிரணங்கள் காணப்படுவதுபோலக் காணப்படுகிறார்கள்—(எ-று. மருத்துக்கள் முதலிற் சிலரே ஒன்றிரண்டு சூரிய கிரணங்களைப்போலக்காணப்படுகிறார்கள் என்று பொருள் விரிப்பர் மோக்ஷமூலர் (Max muller).

2. மாருதர்காணீபமதனிற்கருவுயிர்க்கும்வகைமுகிலேவயானம்போல
வேருறவேவிரைந்தடுக்குமக்காலஞ்சிலவானும்மெழில்சார்தேரிற்
றாரைகளையுதிர்த்திடுவவாதலினாலுமைப்போற்றுஞ்சால்புள்
ளோனுக்
காருமழைநீரதனைத்தேறலெனத்தெளிந்ததனையமைப்பீரன்றே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! ஆகாயத்து மேகங்கள் தாங்கொண்ட நீரைக் கொட்டும் வண்ணம், பட்சிகளைப்போல விரைவாக அவற்றின்கண் விரைந் தடுக்கும்போது சிலமேகங்கள் உமது தேரின்மேல் மழைத்தாரைகளைப் பெய்யும். அதனால் உம்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யஜமானனுக்கு (ஸார புஷ்டியுள்ள) மழை நீர் மதுவைப்போல ஸ்வச்சமானத்தைத் தருவீர்கள்— (எ-று.) கருவுயிர்த்தல் ஈண்டுதாங்கொண்ட நீரைக்கொட்டுதலைக் குறித்து நின்றது. வடமொழியிலுள்ளக்ருதம் என்னும் சப்தத்துக்கு விருஷ்டியுதகம் அல்லது மழை நீரென்பார் சாயணர். ஏன்? அந்நீர் நெய்யைப்போல ஸாரபுஷ்டியோடு கூடியதன் நிமித்தமென்க. வயானம், பறவை. வான், மேகம்.

3. நன்மைசெய மாருதர்கடந்தேரில்மான்பரியைநலக்கப்பூட்டித்
தின்மையறமலையசையக்கடவும்போதவனி,பதிசிதைந்தமாதின்,
வன்மையறத்துளங்குறுமால்; விளையாட்டினெழுகுமவர்வாள்கூர்
கையிற்
கன்னடுங்குஞ்செயலாளர்தம்மாற்றலினைக்காட்டிக்களிகொள்
வாரே.

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் (மழைதருவதாகிய) சுபகாரியத்துக்காகத் தமது தேரில் மானுகிய குதிரையைப்பூட்டித், தீமையானது நீங்கும் வண்ணம் மலைகணடுங்கும் விதமாகத் தமது தேரை யோட்டிக்கொண்டு போகும்போது பூமியானது, கணவனை யிழந்தவள் (அரசனுடைய உபத்திரவம் முதலி யவற்றிற்குப்) பயப்படுவதுபோலப் பலமற்று நடுக்கங்கொள்ளும். கிரீடாசீ லர்களும் சலனஸ்வபாவ முள்ளவர்களும், ஆயுதத்தோடு விளங்குபவர்களும், மலை நடுங்கும்படியான செய்கையோடுகூடியவர்களும், ஆன மருத்துக்கள் தமது வல்லமையைப் பிரகடனஞ் செய்து ஸந்தோஷிப்பார்கள்—(எ-று.) வாள்ஈண்டு பொதுவாக ஆயுதத்தைக்குறித்தது. கல், மலை.

4. சுயசலனமுள்ளவர்கள்,வெண்புள்ளிமான்பரியோர்,தோய்ந்த
வன்மை
நயமுளவர்,கட்டிளமைவாய்ந்தவர்கள்,சத்தியர்களுடுஞ்செல்வ
மயமளிப்போர்,நிந்தையிலார்,மழையினைப்போரின்கூட்டமதிகள்
யாவும்
வயமாக்கு மீசானர் யாம்புரியு மறைக்கருமமதித்துக் காக்க.

(இ-ள்.) பிறராற்றூண்டப்படாமல் தாமே சலிப்பவர்களும், வெண் மையான புள்ளிகளோடு கூடிய மானைக் குதிரையாக வுடையவர்களும், அஸாதாரணமான பலத்தோடு கூடியவர்களும், எப்பொழுதும் இளமை வாய்ந்தவர்களும், சத்தியர்களும், விரும்பும் பலதனத்தையும் தருபவர்களும், பழிப்பில்லாதவர்களும், மழையைக் கூட்டுவிப்பவர்களுமான மருத்துக்கூட்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 87.

டத்தார், எல்லாப்புவனங்களுக்கும் ஈசானர்கள், யாங்கள் செய்யும் மந்திரங்களோடு கூடிய கன்மத்தைக்காக்கட்டும்-(எ-று.) மகி, பூமி. கூட்டத்தாராகிய ஈசானரென்க.

5. எம்பிதாவழிமுன்னோருபதேசத்துறுமொழியையியம்பு
கின்றோம்;
இம்பரோங்காத்துதிக்குஞ்சோமங்கண்;டெக்கியப்பேரேய்ந்
தாரன்னோர்,
நம்பிராவிந்திரனுமகிமுதலோர்தமைவதைக்கநாடுமன்று,
தம்பிரான்றுதிகூறித்துணைநின்றேயவனருகிற்றழைத்த
போதே.

(இ-ள்.) எமது பிதாவாகிய ரஹூகணன் வழியில் வந்தமுன்னோர்கள் சொன்னதைப் பாரம்பரியமாகக்கேட்ட விருத்தாந்தத்தை யாங்கள் சொல்லுகின்றோம். ஸோமத்தைப் பிழியுஞ்சர்மத்தில் ஸோமத்தைக் கண்டவுடனே எங்களது நாக்கு ஸ்தோத்திரங்களைக் கூறு நிற்கும். (நம்பிரானாகிய) இந்திரன் விருத்திரன் முதலியோரை வதைக்கவிரும்பியவக்காலத்தில் (பிராஹா பகவோஜஹிவிராயஸ்வ முதலிய) துதிகளைக்கூறி அவனுக்குத் துணையாக நின்று அவனது பக்கத்தில் நிறைந்தபோதுதான், யாகத்துக்குரிய பேர்களாகிய, ஈதிருக், அந்யாதிருக், தாதிருக், பிரதிதிருக், மித:, ஸம்மித: ஸபரா என்னும் நாமங்களைப் பெற்றனர்—(எ-று.) இவ்வேழு பேர்களும் தைத்திரியஸம்ஹிதை 4-6-5. லுள்ளன. இவற்றை மண், 1. சூக். 72. செய். 3-ன் உரையிற்பிழைபடக்காட்டியுள்ளது.

6. பானுகிரணங்களொடுமெவருந்தமுயிர்போற்றப்பரிந்தொழுக்
கித்,
தேனெழுகுந்துதியோடுமிருத்துவிகாளியவியைச்சிறக்க
வுண்டு
ஞானமொழியொடுகூடிவிரைகதியோர்,பயமில்லோர்,
நாடுந்தங்க
ளினமிகாமருத்துவநல்லுயர்பதத்தையிறையதனினெய்
தினரே.

(இ-ள்.) சூரியகிரணங்களோடும் அவர் (மருத்துக்கள்) மழைநீரைப் பிராணிகளை வளர்க்க விரும்பிப்பெய்வித்து, நல்லஸ்துதி வசனங்களோடு ரித்விஜர்கள் தரும் அவியுணவைச் சாப்பிட்டு ஞானமொழிகளோடு கூடி, வேகமானகதியுள்ளவர்களாயும், பயமற்றவர்களாயும், தம்முடைய உத்கிருஷ்டமான மருத்துக்கள் என்னும் பதவியை விரைவாக அடைந்தனர்—(எ-று.) தாம்பெற்ற மருத்துவபதவியை நிலைநிறுத்திக்கொண்டனரென்பார் மோட்சமூலர்: இப்பதவி இவருக்கு வந்தவகையை மண். 1 சூக். 72 செய். 3ற் பார்க்க.

வருக்கம் 13.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

88. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 4.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷிடி கோதமன்: வடமொழிச்சந்தப்: 1ம் 6ம் பிரஸ்தார பங்தி, (அறுசீர்க்கழி நெடில் ஓரடிமேல் வைப்பு;) 2 4 த்ருஷ்டுப் 5 விராட் ரூபா (அறுசீர்க்கழி நெடில்); தேவதை: மருத்துக்கள்.

(வேறு.)

1. மின்னொளி வீசுஞ் சோதி வேகசுதி கொண்டு வால
முன்னெனும் படைக டாங்கி முரணொடும் பரியிற் பாய்ந்து
சொன்னுறுந் தேர்க்க ணேறிக் குறுகுக மருதீ ரிங்ஙன்
மன்னுறு மெம்மகத்தே; மாயையிற் சிறந்தீ ரோக்கந்
துன்னுறு மன்னத்தோடே புள்ளெனத் தோய்வீர் வல்லே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! மின்னலைப்போல வீசுஞ் சோதியோடும், வேகத்தோடும், ஈட்டிமுதலிய ஆயுதங்களோடும்,ங் பலத்தோடு கூடிக், குதிரைகளா லிழுக்கப்படும் பெருமை பொருந்திய தேரின்மேலேறி, எமது யாகத்தைநோக்கி வருவீர்களாக. நல்ல மாயை (ஞானம் அல்லது கர்மம்) யோடு கூடியவர்களே! புஷ்டியோடு கூடிய உணவுப்பொருளுடனே பட்சியைப்போலவிரைவாக வருவீர்களாக—(எ-று.) வாலம் ஈட்டி, ஈண்டு சாயனர் மருத்துக்களுக்குச் சப்தார்த்தம் கூறுகிறார். (1.) மிதம் நிருமிதம் அந்தரிட்சம் ருவந்தி சப்தம் குர்வந்தி.) அதாவது நிருமிக்கப்பட்ட அந்தரிட்சத்தை யடைந்து அங்கே சப்தம் செய்பவர்கள்: (2.) அல்லது (மிதம் ஸ்வைர் நிர்மிதம் மேக(gh)ம் ப்ராப்ய வித்யுதாத்மநாரோச்சமாந:) அந்தரத்தில் நிருமிக்கப்பட்ட மேகத்தையடைந்து அங்கே மின்னலாகப் பிரகாசிப்பவர்கள்: (3.) அல்லது (மகத்யந்தரிட்சே த்ரவந்தி) பெரிய அந்தரிட்சத்தில் செல்லுபவர்கள்: (4.) எத்தேவ கணங்கள் மத்திமஸ்தானத்தில் காசிபன் புத்திரர் 7 கணங்களாகச் சேர்ந்த 49 பேர்கள் என்று சொல்லப்படுவோர்களோ அவர்களாம்.

"தக்கனணிவயிற்றுதித்தாரைம்பதின்மர்தடங்கொங்கைத்தையலாருள்
தொக்கபதின்மூவரையக்காசிபனும்புணர்ந்தான்;அத்தோகைமாருள்
மிக்கவதிதிப்பெயராண்முப்பத்துமுக்கோடிவிண்ணோரீந்தாள்;
மைக்கருங்கட்டிதியென்பாளதினிரட்டியசுரர்தமைவயிறுவாய்த்தாள்."

என்னும் பாட்டு கருதத்தக்கது. (கம்பரா-சடாயுகாண்படலம் செய் 25.)

வேறு.)

2. செம்மை பிங்கல மிரண்டுஞ் செறிந்த மாப்புனைந்த தேரி,
விம்மையிற் றுதிமுழக்கு மெக்கியன் சுபத்தை யேய,
வம்மையே வருவார்; தங்க மன்ன சித்திரன் குலிசஞ்
செம்மிய கையன்; தேர்க்கால் செறிசுவட் டலைத்தார் பூவை.

(இ-ள்.) இவ்வுலகத்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் யாகவான் நன்மையை யடையும் வண்ணம், சிவப்புப்பிங்கலம் இரண்டுங்கலந்த வர்ணமுள்ள குதிரைகளைக் கட்டிய தேரின்மேலேறிக்கொண்டு மருத்துக்கள் வருவார்கள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 88.

வச்சிராயுதத்தைக்கையிலேந்தியவன் காந்தியோடு கூடிய ஸ்வர்ணம்போலப் பார்ப்பதற்கழகிய ஒளிபொருந்தும் தோற்றத்தையுடையவன். அம்மருத்துக்கள் தங்களுடைய தேர்க்காற் சுவடுகளால் பூமியை வருத்தினார்கள்—(எ-று.) குலிசஞ் செம்மிய கையனென்றது இந்திரனை யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அனால் ஸ்வதி (Dh.) தி: என்பதற்கு வச்சிராயுதம் என்று பொருள் கூறிப், பின்னர் அது சத்துருக்களைக் கண்டிக்குமாயுதத்தைக்குறிக்குமெனக்கொண்டு அத்தகைய யுதத்தோடு கூடிய மருத்துக் கூட்டம் ஸ்வர்ணத்தைப்போற் பார்ப்பதற்கழகாகவிருக்கும் என அவ்வொருமை வினைக்கேற்பப்பொருண்முடிபு கூறுவார் சாயணர். எப்படியேனும் கொள்ளுக.

3. மருதர்காள்செல்வமுன்னியாயுதமருவுமும்மெய்;
தருநிறைவனத்தைப்போலத்தம்மகமுயருமாறு
நிறுவினர்;நற்பிறப்புற்றத்திர்கலம்பெறுசோமங்கூட்டப்
பெருகுறுதனமகத்தோர்பிறக்கினர்கல்லைத்தாமே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! உங்களது சரீரத்தில் ஆயுதமானது செல்வர் தருவதற்காகப் பொருந்தியுள்ளது. அம்மருத்துக்கள் விருட்சங்கள் நிறைந்த வனத்தைப்போல யஜமானர்களைக்கொண்டு யாகத்தை யோங்குவிக்கிறார்கள். நல்ல பிறப்போடு கூடியவர்களே! (மருத்துக்களே!) உங்களுக்கு ஸோமாபிஷவஞ் செய்வதற்காகச் செல்வவான்களாகிய யஜ்ஞகர்த்தாக்கள் சோமம்பிழியுங்கல்லை விளங்கவிட்டார்கள் (அதாவது ஸோமம் பிழிகிறார்கள்)—(எ-று.)

4. நீர்விரும்பும்மைச்சூழநெடும்பகலுதகம்வாய்ந்த,
வேர்பெறவளைந்துநீரையிமைத்திடுங்கருமஞ்செய்து;
பேர்பெறுமவ்வருக்கப்பிரமத்தைக்கோதமர்கள்
சீர்பெறச்செய்துநாகந்நீர்கிணறெடுத்தார்மேக்கே.

(இ-ள்.) (தாகத்தோடிருந்த கோதமர்களால் துதிக்கப் பட்ட மருத்துக்கள் அக்கோதமருக்காகத் தேசாந்தரத்திலிருந்த கூபத்தை மேலே தூக்கிக்கொண்டு வந்தளித்தார்கள். அதைக்கண்ட ரிஷி சொல்லுகிறான்.) (கோதமர்களே!) தண்ணீர் விருப்பமுள்ள உம்மைச் சூழ்ந்து எப்போதும் ஜலம்பொருந்தியுள்ள பகல்கள் வந்து தண்ணீரைத்தரும் அக்கினிஷ்டோமாதி கர்மத்தைச்செய்தன. பெயர்பெற்ற இவ்வர்க்கங்களோடு கூடிய பிரஹ்மத்தை (அவியுணவை)க் கோதமர்கள் தந்து தாகத்தைத்தீர்க்குங் கூபத்தண்ணீரை மேலே தூக்கினார்கள்—(எ-று.) முதலிரண்டடிகளால் கோதமாது பகல்கள் ஜலத்தைத்தரும் மந்திரங்களோடு கூடிய கர்மங்களைச் செய்து கழிந்தனவென்று கூறிப், பின்னர் அம்மந்திரத்தோடு கூடிய யஜ்ஞமே ஜலத்தைத் தந்தனவெனச் சிறப்பித்தார். வார்க்காரியமென்பது மழைபெய்யச்செய்யும் கர்மமென்றும் அக்கர்மஞ்செய்யின் மழைபெய்யு மென்றும் மேட்சமுலர் கூறுவர்.

5. நிதில் பொன்னுருளின்மீதுவிவிதமாச்செறிந்தயக்கோம்
பேறிசார்வராஹமென்னவுமையவனைதிர்ந்தபோது
கோதமனுமக்காப்பாடிக்குயிற்றியவிதனைப்போல்
யாதொருமறையுமுன்னர்பாருமேயறிந்திலாரே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) குற்றமற்ற பொற்சக்கரத்தின்மீது, இரும்பைப்போன்ற தந்தமாகிய வாயுதத்தோடு கூடிய காட்டுப்பன்றிகளைப்போல நீங்கள் பல விதமாக வந்து கோதமனுக்கெதிரில் தோன்றியபோது அக்கோதமன் உங்களைத்துதித்த இம்மறையைப்போலச் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை-(எ-று.) எதி ஆயுதப்பொது, கொம்பாகிய வேதியென்க.

6. மருதர்காளெம்போற்றும்மைவளம்பெறத்தாங்கு;மூந்த
மருங்குழுவொத்தார்தம்மையழகினிற்றுதித்கு;மெங்கள்
கரங்களிற்பலவிதந்தவுண்டியைக்கவிந்தளிற்றைப்
புரந்த, திங்கிருத்துவுக்குப்புகலுநொய்ம்மொழியு மும்மை.

(இ-ள்.) மருத்துக்களே! எங்களது ஸ்தோத்திரம் உம்மை நன்று கச்சுமக்கும்; உம்மையொத்த கூட்டத்தாரையும் துதிக்கும். எங்களதுகைகளில் பலவிதமான வுணவைத்தந்த விப்பொழுது ரித்விஜர்கள் கூறும் உருக்கமான (அல்லது அனாயாஸமான) வார்த்தைகளும் உம்மைப் புகழ்ந்தது— (எ-று.) நொய்ம்மையென்பதற்கு வடமொழியில் விருதாவென்றுள்ளது. அதற்குச் சாயணர் அனாயாஸேன என்று உரை கூறுவர்.

89 மண்டலம் 1 அநுவாகம் 14 சூக்தம் 5.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1–5, 7. ஜகதி, 6 விராட்ஸ்தானம் (அறுசீர்க்கழி நெடில்) 8-10 த்ருஷ்டுப்; தேவதை விச்வதேவர்கள்.

1. பயன்றருகல்யாணகுணமாமகங்க,ளசுரர்களாற்பாடில்லாத,
வியன்றபகையெதிர்க்கரிய,வெதிர்த்தாரைவெற்றிகொளுமிவை,பலதிக்கும்
பயின்றெமிடத்தோங்குகவாற்,றினந்தோறுந்தேவர்களெப்பலனுமீவோர்
குயின்றெமதுகாவலராயெக்நாளுமெஞ்சதனங்கூடுமாறே.

(இ-ள்.) தினந்தோறும் எல்லாப்பயன்களையும் தரும் (விச்வ) தேவர்கள் எங்களுடைய ரட்சகர்களாய் எப்பொழுது மெமது யக்ஞக்கிரகத்துக்கு வரும் வண்ணம், அசுரர்களால் உபத்திரவிக்க முடியாதவையும், சத்துருக்களாற்றடுக்கமுடியாதவையும், பகைவரை ஜயிப்பவையும், தக்க பலன்களைத்தரும் கல்யாணகுணங்களோடு கூடியவையுமான (அக்கினிஷ்டோமாதி) யாகங்கள் எல்லாத்திக்கிலிருந்தும் வந்து அவ்விடத்து வளர்ந்தோங்கட்டும்—(எ-று.) விச்வதேவர்களென அதிகாரத்தாற் கொள்க.

2. சுபம்புரியுந்தேவர்களினனுக்கிரகமதியெம்பாற்றோய்க;நேர்மைத்
தபம்புரியவ்யஜமானர்க்களிதேவக்கொடைகளெமைச்சார்க;வென்றும்
கிபம்பெறயாமத்தேவர்நட்பளிக்குங்கருமமதைநேடிக்கொள்க;
வபுவதனிற்சிவன்மிகவோங்கிடவேதேவர்களும்வளர்க்கவின்றே.

(இ-ள்.) சுபத்தைச் செய்யும் (விச்வ) தேவர்களி னநுக்கிரகபுத்தியெம்மிடத்துப் பொருந்துக. ஸத்தியமும் தபோவனுஷ்டானங்களு

மண்டலம் 1 சூக்தம் 89.

முன்னை யக்ஞகர்த்தாக்களுக்குத் தரும் தேவக்கொடைகள் எப்பொழுதும் எங்களைச் சார்ந்து நிற்கட்டும். பிறர்க்குச் சட்டாக நிற்கும் வண்ணம் யாங்கள் அத்தேவர்களது சிநேகத்தைத்தருங் கருமத்தைத்தேடி யடைவோமாக. எமது சரீரத்தில் ஆத்மாவோங்கிச் சிவிக்குமாறு தேவர்கள் எங்களாயுளை விருத்திசெய்வார்களாக—(எ-று.) வபு, உடல்.

3. பகனொடுமித்திரனையதிதியினைத்தட்சனையும்பகர்மருத்துத்
தொகையோடுமரியமனன்வருணனொடுசோமனையுஞ்சோடா
வெண்ணும்
வகைத்தேவாசுவினிகடங்களையும்பழமறையால்வருகவென்பாம்;
சுகமீகல்சோபனநன்னிதியையந்தசரச்சுவதிதோய்ந்தெமக்கே.

(இ-ள்.) பகன், மித்திரன், அதிதி, தக்ஷன், மருத்துக்கூட்டங்கள் அரியமணன் அல்லது அரியமான், வருணன், ஸோமன், இரட்டைத்தேவர்களாகிய அச்வினிகள் ஆகிய வெல்லாத்தேவர்களையும் பிராசீநமான மந்திரங்களாற் கூவியழைப்போம். சோபன தனத்தோடு கூடியவளான ஸரஸ்வதி எங்களுக்குச்சுகத்தையளிக்கட்டும்—(எ-று.) பகன் துவாதச ஆதித்தியர்களிற்சிறந்தவன். மித்திரன் (ப்ரமீதே ஸ்த்ராயகம்) உண்மையறிவைப் பாதுகாப்பவன்; பகலபிமானி தேவதை. அதிதி (அகண்டநீயாம் அதீனம்வா தேவமாதரம்) பூரணமானவள், கஷ்டந்தராதவள், தேவத்தாய். தட்சன் எல்லா ஜகத்தையு நிருமிப்பதிற் சமர்த்தன், பிரஜைகளுக்குப் பதி, அல்லது பிராணரூபமாய் எல்லாப்பிராணிகளுக்குள்ளும் பரந்து நிற்கும் ஹிரண்ய கர்ப்பன். 'ப்ராணோவைதக்ஷ' வென்பது சுருதி (தைத்திரீயஸம்ஹிதை 2-5-2) அஸ்ருதம், சோஷணாகிதம், எப்போதும் ஒரு ரூபத்தோடுதிரியும் மருத்துக்கூட்டமென்பார் சாயனர். அர்யமணன் மந்தேஹர் முதலிய அரிகளையடக்குவோன், சூரியன். (மந்தேஹர் சூரியனது தேரைத்தடுப்பவர்களாக வெண்ணப்படுமசுரர்கள்.) அதனாற்றான் அர்யமான் அல்லது அர்யமணன் காலை மாலைஸந்திகளுக்கு அதிதேவதையாகக் கருதப்படுகிறான். இவனே ஸூர்யனென்று (அஸௌவாதித்யோர்யமா) தைத்திரீய ஸம்ஹிதை (2-4-4) கூறும். வருணன் பாவகாரிகளை யவர்களது பாபங்களால் ஆவரணஞ் செய்பவன் அல்லது மூடுபவன். ராத்திரி யபிமானி தேவதையென்று தைத்திரீய ப்பிராஹ்மணம் (1-7-9.) கூறும். ஸோமன் தன்னை இரண்டு கூறுபடுத்திப்பூமியிற் கொடி (ஸோமலதை) யாகவும், விண்ணில் சந்திரனது ஆத்மாவாகிய தேவதையாகவு முள்ளவன். அச்வினிகள் எல்லாவிடத்தும் வியாபிப்பவர்கள். இவர்கள் தியாவா பிருதிவிகள் (வானம் பூமியிரண்டும்,) என்று சிலரும், அஹோ ராத்திரிகள் (பகலிரவு) என்றும் சிலரும், சூரிய சந்திரர்களென்று சிலரும், புண்ணியஞ் செய்யும் ராஜாக்களிருவரென்று சிலருஞ் சொல்லுவார்கள். சிலவற்றை ரஸத்தாலும் சிலவற்றை ஜோதிஸாலும் நிரப்புவோர்.

4. வாயுதால்சுகமளிக்குமம்மருந்தைப்;புவித்தாயுமகிழ்ந்தஃதீகல்;
ஏயுமெமதரும்பிதாவாம்வானுமெய்க்கலதை;யிறக்குஞ்சோம
மாயுமகப்பயனதனைக்கூட்டுவிக்குங்கல்லிரண்டுமெனைக்கலஃதைத்;
தோயுமறிவசுவினிகாளுய்த்திர்க்குமதைச்செவிக்கட்டோய்த்திடமே.

(இ-ள்.) சுகத்தைத்தரும் அந்த பேஷஜத்தை (மருந்தை) வாயு கொண்டுவரட்டும். பூமியாகியதாயும் அதனைக்கொண்டுவரட்டும். எமது பிதா

வாகிய வானமும் அதனைத்தாங்கட்டும். ஸோமஸுதை பிழிந்து யாகபல்லுகி யசுகத்தையளிக்கும் இரண்டு கற்களும் அதனையிங்குசேர்க்கட்டும். அறிவுமிக்க அச்விநிகளே! எங்களது நோயைத் தீர்க்க வல்ல அதனை நீங்களுங் கேட்டு வைப்பீர்களாக—(எ-று.) பிதாத்யௌ: என்பதே தியௌஸ் பிதா (Jupiter) வாயிற்றென்பார் மேனாட்டாசிரியர். (Griflith.)

5. ஈசானன்,றுவாசங்கமவுலகின்பதியாவா,னெழில்சார்கன்ம
வாசாரத்தாற்றிருத்திசெயத்தக்கோ,னவன்றன்னைத்துணைக்கழைக்
போம்;
தேசாருமெம்பொன்னைப்பெருக்கிவளர்த்தழிவுபெறுச்சிறப்பிற்
பூடன்
வேசாறியாங்கேட்டையடையாதநல்வகையேவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) ஈசானனும் (ஐசுரியவானும்) தாவாசங்கம வுலகங்களுக்குப்பதியும், அழகியகன்மத்தாற்றிருப்திப்படுத்தத்தக்கவனுமாகிய வவனை (இந்திரனையென்பார் சயணர்) நமக்குக்காவலாக வழைப்போம். எமதுதனமெல்லாம் வளரும்படிகாத்து ஒருவராலும் அழிக்கமுடியாத அல்லது இம்சிக்கமுடியாத சிறப்போடுகூடிய பூஷன் யாங்கள் துக்கத்தையும் கேட்டையும் அடையாதபடி யெங்களைக் காப்பானாக—(எ-று.) பூஷன், பூடன். சூரியாபிமானி தேவதை, செல்வமளிப்பவன்.

வருக்கம் 15.

(வேறு)

6. அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க மீத்துதி யேய் வேந்தன்;
அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க வெப்பொருள் சார் பூடன்;
அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க வாரழியாத் தார்க்யன்;
அழிவிலாத் தன்மை யெங்கட் களிக்க மாமறைக் கர்த்தாவே.

(இ-ள்.) மிகுந்த துதியைப் பொருந்திய இந்திரன் எங்களுக்கு அழிவின்மையைத்தரட்டும். எல்லாப்பொருள்களையுமடைந்துள்ள பூஷன் எங்களுக்கு அழிவின்மையைத்தரட்டும். அழியாத தேர்ச்சக்கரவட்டைக்கால்களையுடைய தார்க்ஷ்யன் (கருடன்) எங்களுக்கு அழிவின்மையைத்தரட்டும். பிரஹஸ்பதி யெங்களுக்கு அழிவின்மையைத்தரட்டும்—(எ-று.) தார்க்ஷ்யன், திருட்சன் மகன் கருடன். மாமறைக்கர்த்தா வென்றது பிரஹஸ்பதியை. எப்பொருள் உம்மைத் தொகை.

(வேறு.)

7. மான்பரியோர்,பிருசினித்தாய்பெற்றவர்கள்,சுபந்தருவோர்,மருதர்,
யாகத்
தேன்றுறுவோ,ரக்கினியேதந்நாவாயடைந்தவர்க,ளென்றே
போலக்
கான்றவொளிக்கண்ணுடையோர்,பாவுமுணர்மதியுடையோர்,காப்
பான்வேண்டித்
தோன்றுகவெல்லாத்தேவர்தாமுமிவணின்றெமக்குச்சுகமீபாக்கே.

(இ-ள்.) புள்ளி மானுகிய வாஹனத்தையுடைவரும், பிருசினிமாதாவின்மக்களும், சுபகாரர்களும், யாகத்தைநோக்கி வருபவர்களும், அக்கி

னியைத்தமது நாவாகக்கொண்டவர்களும், (அல்லது அக்கினித் துவாரா அவிப்பொருளையேற்பவர்களும்) சூரியனைப்போல வொளிகாலுங் கண்ணோடு கூடியவரும், எல்லாவற்றையுமறியும் புத்தியையுடையவர்களுமான மருத்துக்களாகிய விச்வதேவர்கள் எங்களையிவ்விடத்துக்காத்து எங்களுக்குச் சுகத்தையளிக்கவரட்டும்—(எ-று.) என்று, சூரியன்.

(வேறு.)

8. வணக்குதற் குரியீ ரெங்கள் காது மங்கலச்சொல் கேட்க;
அணக்குறு தேவர்கா ளெங்கண் ணழகமைந்த நோக்க;
இணக்குறு திடவங்கத்தி லுடலியைந் தும்மை யாங்கள்
வணங்கியே தேவ னித்த வாயுளைப் பெறுக மாதோ.

(இ-ள்.) யக்ஞத்திற் போற்றத்தக்கவர்களே! எங்களுடைய காது மங்கலமான வார்த்தைகளைக் கேட்கட்டும். பெருமைபொருந்திய தேவர்காள் எங்களது கண்கள் அழகுபொருந்திய காட்சிகளைப் பார்க்கட்டும். உறுதியமைந்த கரசரணாதியவயவங்களோடு கூடிய யாங்கள் உம்மைத்துதித்துத் தேவநிர்மிதமான பூரண வாயுட்காலத்தை யடையட்டும்—(எ-று.) தேவநிர்மிதம் பிரஹ்மாவால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பூரண வாயுளென்றது 112 அல்லது 120 வயதாம் என்பார் சாயணர். இது ஜோதிஷமதம். ஆனால் அடுத்த செய்யுளில் நூறு என்றே கூறப்படுகிறது; 'வேதநூற் பிராய நூறு' என்றார் பிறரும்.

9. தேவர்காளெம்மெய்கெட்டுச்சரையினைச்சேர நூறு
தாவரு கூதிராகுந்; தடைபெறவிடையினஃதை
யோவுறச்செய்யீர்; உன்னுமுதற்குளெம்மகார்கடாமே
மேவுறபிதாக்களாகுமேன்மையையடைவாரன்றே.

(இ-ள்.) (விச்வ) தேவர்களே! எமது சரீரங் கிழத்தன்மையை யடைந்துகெட நூறு சரற்காலங்களாம் (அல்லது வருஷமாம்). நடுவில் அதனைக் குறைத்து விடாதிர்கள். அதற்குள் எமது புத்திரரும் பிதாக்களாகிவிடுவார்கள்-(எ-று.) புத்திரர் பிதாக்களாவரென்றதற்குத் தாங்களே குழந்தைகளைப் பெற்று விடுவார்களென்றும், தாங்கள் வயது சென்ற எங்களைப்போஷிக்கத் தொடங்கி விடுவார்களென்றும், இருவகையாகப்பொருள்கொள்ளலாம்.

10. அதிதியே வானு மந்தரிட்சமு மதிதியேயாம்;
அதிதியே தாயாந், தந்தை புத்திரன் றானுமாகும்;
அதிதியே தேவரெல்லா, மைவகைச் சனங்க டாமும்;
அதிதியே பிறப்பின் மூலம், அதிதியே பிறப்புமென்ப.

(இ-ள்.) அதிதியே விண்ணும். அதிதியே (விண்ணுக்கும் புவிக்குமிடையிலுள்ள) அந்தரிட்சமாம். அதிதியே தாய்; அதிதியே தந்தை; அதிதியே புத்திரனுமாம். அதிதியேவிச்வதேவர்களாம். அதிதியே ஐந்துவகையான ஜனங்களாம். அதிதியே பிறப்புக்குக் காரணமாம். அதிதியே பிறப்பென்றும் சொல்லுவார்கள்—(எ-று.) ஐவகைச் சனங்கள், கந்தர்வர், பிதிர்கள், தேவர்கள், அசுரர்கள், ராட்சஸர்கள் என்பவர்களாம். நான்குவருணத்தவரும் நிஷாதருமென்றும் சொல்லுப. தேவர், மனிதர், கந்தர்வர், அல்லது அப்ஸரஸ், ஸர்ப்பர் அல்லது நாகர். பிதிர்க்கள் யென்பார் யாஸ்கர்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

வருக்கம் 16.

90. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 14. சூக்தம் 6.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி, 9 அநுஷ்டுப்; தேவதை: விச்வ தேவர்கள்.

(வேறு.)

1. வருணன் மித்திரன் மற்றிவ ரெங்களுக்
குரிய தான முணர்ந்தனர் நேர்நெறி
மருவுவித்திடல் தேவர் மகிழ்வுறும்
அரியமாவு மணைத்திட லன்னதே.

(இ-ள்.) வருணனும், மித்திரனும் எங்களுக்குத்தகுந்த உத்தமமான விடத்தையறிந்தவர்களாய் எங்களை நேரான பாதையிற் சேர்க்கட்டும். இந்திராதிதேவர்கள் பிரீதிகொள்ளும் அரியமாவு மந்நெறியிலேயே எம்மைச் சேர்க்கட்டும்-(எ-று.) பகலபிமானி தேவதையாகிய மித்திரனும், இரவபிமானிதேவதையாகிய வருணனும், காலைமாலை ஸந்திகளுக்கபிமானி தேவதையகிய அரியமாவும் எங்களுக்குரித்தான நற்பதவியை யறிந்து எங்களை யப்பதவிக்குச் செல்லும் நேர்மை நெறியிற் சேர்க்கட்டும் என்க. மித்திரன், வருணன், அரியமாவென்னும் பதப்பொருள்களை மண். 1 சூக். 89 செய். 3. ன் உரையிற் காண்க.

2. செல்வ மேய்த்துச் சிறக்கு மவர்மயக்
கில்லவராய் மகத்துவந் தேசினுற்
நல்வளத்தி னெந்நாளுங் கருதியே
பல்வகைய விரதமும் பாலிப்பார்.

(இ-ள்.) செல்வத்தையளித்துச் சிறப்புப்பெறு மவ் விசுவதேவர்கள் மயக்கமில்லாதவராய் அல்லது நல்ல ஞானத்தோடு கூடியவர்களாய்த் தங்களுடைய மகத்துவம்பொருந்திய தேஜஸினால் எல்லாநாட்களிலும் விரதங்களைக்காப்பார்கள்—(எ-று.) விரதம் என்றதற்கு ஜகநிர்வாஹைக ரூபமாயுள்ள தங்கள் தங்கள் கர்மங்களென்று உரை கூறுவார் சாயணர்.

3. பகைவர் தங்களை நாசப் படுத்துவோர்
தகைமை சாரு மமரர் மரணத்தின்
வகைபொருந்திய மர்த்தியரா மெமக்
கிகவயிற் சுக மீத்துச் சிறக்கவே.

(இ-ள்.) பகைவர்களை நாசப் படுத்துவோர்களும் அமிருதத் தன்மை வாய்ந்தவர்களுமாகிய விச்வதேவர்கள் மரணதர்மம்பொருந்திய (அநுஷ்டாதாக்களாகிய) எங்களுக்கு இவ்வுலகத்துச்சுகத்தைத்தரட்டும்—(எ-று.)

4. வந்தனீயராம் பூடன் மருதரு
மிந்திரனும் பகனு மெம்பாதையை

நந்து திமை நெறியிற் பிரிக்க,யா
முந்து மாறு துறக்கப் பலனையே.

(இ-ள்) வந்திக்கத்தக்கவர்களாகிய பூஷன், மருத்துக்கள், இந்திரன், பகன்என்னுமிவர்கள், யாக்கள் ஸ்வர்க்காதி பலன்களையடையுமாறு, எங்களது பாதைகளைத் தீமைசெறிந்த வழிகளினின்றும் விலக்கிக் காக்க—(எ-று.)

5. மன்னும் போஷக, வாவுறு விண்டுவே!
இன்னு மிவ்வழி யேகு மருதரே!
துன்னுவிப்பீர் பசுவெந் தொழிலகத்;
துன்னு பாக்கத்தை யூட்டுக வெங்கட்கே.

(இ-ள்.) பூஷனே! (போஷக தேவதையே!) வியாபிக்கும் தன்மை பொருந்திய விஷ்ணுவே! இன்னுமவ்வழியில் வரும் (மருத்துக்களே!) எமது (ஆப்தோர்யாமமென்னும்) கர்மத்திற் பசுக் கூட்டங்களைச் சேர்ப்பீர்களாக. எங்களுக்கு வாழ்வை யளிப்பீர்களாக—(எ-று.) ஆப்தோர்யாமமென்றது ஸோம யக்ஞங்கள் ஏழனுள் ஒன்று. இவ்யக்ஞத்தைச் செய்பவர் பசுப்பெறுவர் என்பது வேதத் துணிபு.

வருக்கம் 17.

6. ஒழுங்கின் யாக முஞற்று மவனுக்கு
வழங்கு சிந்துவும் வாயுக்களு மிவண்
வழக்க வின்ப மதுவினை; ஓடதி
வழங் கினிப்பினின் வைக வெமக்குமே.

(இ-ள்.) ஒழுங்காக யாகஞ் செய்வோனுக்கு விந்துக்களும் (நதி அல்லது ஸமுத்திர அபிமான தேவதைகளும்) வாயுக்களும் இன்பமதுவாகிய கர்ம பலத்தை யளிக்கட்டும். ஒஷதிகள் எங்களுக்கு மாதுரியத்தைத்தந்து சிறக்கட்டும்—(எ-று.)

7. மதுவணைந் தெமக்கெய்க நிசியுமே;
மதுவணைந் தெமக்கெய்க பகல்களும்;
மதுவணைந் தெமக் கெய்க புவிபுலகு;
மதுவணைந் தெமக் கெய்க விட்டந்தையே.

(இ-ள்.) எங்களுக்கு இரவு மாதுரிய பலதாதாவாயிருக்கட்டும். பகற் காலங்களும் எங்களுக்கு இனிய பலன்களைத்தரட்டும். பூவுலகமும் எங்களுக்கு மாதுர்யமான விசேஷ பலன்களையளிப்பதாயிருக்கட்டும். விண்ணுறைகிய பிதாவும் எங்களுக்கு மதுரம் வாய்ந்தவனாயிருக்கட்டும்—(எ-று.) மூலத்திலுள்ள உஷஸ் என்னும் பதத்துக்குப் பகல் என்னும் பொருள் இலக்கணையாற் கொண்டது. பார்த்திவம்ரஜம் (Terrestrial Atmosphere.) என்பதற்குப் புவியுலகென்றது 'லோகா ரஜாம்ஸ்யுச்யந்தே' என்ற யாஸ்கர் வசனத்தை யாதாரமாகக்கொண்டு. விண்ணுறைகிய தந்தை விட்டந்தை, விருஷ்டியை முக்கியமாகக் கொண்டு எல்லாவற்றையும் பரிபாலிப்பதால் (த்யௌ:) வானம் பிதாவெனப் பெற்றது.

8. மது வமைந்தவ னாகல் வனப்பதி;
மது வமைந்தவ னாகல் நபப்பதி;
மது வமைந்த பயத்தோ டெமக்கென
மது வமைந்தன வாகல் பசுக்களே.

(இ-ள்.) (யூபாபிமானி தேவதையாய் வனத்தைக் காக்கும்) வனஸ்பதி யெங்களுக்கு இனிமைபொருந்தியவனாயிருக்கட்டும். நபப்பதியாகிய சூரியனும் இனிமைபொருந்தியவனாயிருக்கட்டும். இனிமை வாய்ந்த பாலோடு பசுக்களும் எங்களுக்கு இனிமை, செய்வனவாயிருக்கட்டும்—(எ-று). நபம், ஆகாயம். பயம், பயஸ், பால்.

(வேறு.)

9. எமக்கு மித்திரன் சுகந்தரல்; வருணனுஞ் சுகத்தை
யெமக் களித்திடல்; அரியமாச் சுகத்தினை யியைக்கல்;
யெமக்கரி விருகற்பதி யிடரினை விலக்கல்
எமக்கு நற்சுகம் பேரடி விண்டுவ மெடுக்கல்.

(இ-ள்.) மித்திரன் எமக்குச் சுகத்தை யளிக்கட்டும். வருணன் எங்களுக்குச் சுகத்தைத் தரட்டும். ஆரியமா வெங்களுக்குச் சுகத்தையீயட்டும், அரி (இந்திரன்), பிரஹஸ்பதி, இவர்கள் துன்பத்தை விலக்கிச் சுகத்தைவழங்கட்டும். பெரிய அடியோடு கூடியவிஷ்ணு எங்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கட்டும்—(எ-று.) பேரடி யென்றது வாமனனாய் மூவுலகளந்த பெருமையை முன்னிட்டு. "இங்கே விஷ்ணு திருமாலன்று; சூரியனே, காலை, நண்பகல், பிற்பகல் என்னும் முப்பொழுதினும் வான் கடந்து செல்லு நிலையில் விஷ்ணு வென்னும் பெயரோடு பொலிகின்றான் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது" என்பார் 'பண்டைக்காலத்தமிழரும் ஆரியரும்' என்னும் நூலி னாசிரியர். விருகற்பதி, பிரஹஸ்பதி. மித்திரன் வருணன், அர்யமா. விவர்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 89 செய். 3ன் உரையை நோக்குக.

வருக்கம் 18.

91. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 14 சூக்தம் 7.

23 இருக்குக்கள் கொண்டது.

1. சோமநீ யறிவின் மிக்காய்; தோயு நேர்நெறியி னெம்மை
யேமுற நடத்துவாயால்; எங்கண் மூதாதை யோர்கள்
காமுறு தீர ருன்றன் கருதுறு துணைகொண், டிந்தோ!
தாமுறு மாதனத்தைச் சார்ந்தனர் தேவர் மாட்டே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ யறிவின் மிகுந்தவன். எம்மை நேரியநெறியில் நடத்துவாய். இந்துவே! (ஸோமத்துளியே!) எங்கள் முன்னோராகிய தீரர்கள் உனது உதவியாலேயே தேவர்களிடத்திலிருந்து ரத்நங்களை யல்லது ரமணீய தனங்களைப் பெற்றனர்—(எ-று.) இந்தோவென்றது வடமொழிப் போக்காகக் கூறியது. எம்மூதாதையர் பெற்றார், இப்பொழுதுயாமும் பெறுகவென வவாய்நிலையாற் கொள்ளுக.

2. சோமநீமகஞ்செய்வோரிற்சொல்பெறுமகத்தோன்;மொய்ம்பி
னுமுறுவோரினன்மொய்ம்புற்றவன்;நடையெலாம்பெற்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 91.

நேமுறுவள்ளறம்மினெழில்பெறுவள்ளல்; மாந்தர்
காமுறுகண்ணுவாய்; சீர்காண்பொருள்பொருளினெல்லாம்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ யாககர்த்தாக்களில் நல்லயாககர்த்தா. பலத்திற் பேர்பெற்றவர்களில் சிறந்த பலவான். செல்வத்தையெல்லாம் பெற்ற தாதாக்களிற் சிறந்த வள்ளலாம். யாகஞ்செய்யும் மனிதர்களுக்குப் பலனைப் பார்க்குங் கண்ணுவாய். எல்லாப்பொருள்களிலும் சிறப்புப்பொருந்திய அன்னப்பொருளாம்—(எ-று.)

3. எந்தவே! வருணனிதி யுன்னருநோன்பே; சோம!
எந்து முன்னுனி கம்பீரத் தேய்ந்த பெரொழிலிற்று; அன்பு
தோய்ந்த மித்திரனிற் றூய்மை துதைந்துளாய்; சோமனே! நீ
வாய்ந்தெதனையும் வளர்ப்பா யரியமான் மானத் தேசின்.

(இ-ள்.) பிராஹ்மணர்களுக்கு ஸ்வாமியாகிய ஸோமனே! வருணன் செய்யும் யாகாதி விரதங்கள் உன் விரதங்களேயாம். உன்னுடைய காந்தியானது கம்பீரமும் மிகுந்த வழகும் வாய்ந்தது. அன்போடு கூடிய மித்திரனைப் போலப் பரிசுத்தமானவன் நீ; ஸோமனே, அர்யமாவினைப் போலத் தேஜஸோடு கூடி நீ யெல்லாவற்றையும் வளர்ப்பாய்—(எ-று.) ஸோமன் சந்திராபிமானி தேவதை. சந்திர கிரணங்களால் பயிர் முற்றுவது உலகமறிந்த விஷயம். ஈண்டு மித்திரன், வருணன், அர்யமா, ஸோமன் நால்வரையும் ஒருமிக்க வுரைத்தார்.

4. எந்தலாஞ் சோம வுன்மாட்டெய்து பேரொளி வானத்தி
லேந்துறு புவியி லெண்ணும் பருப்பதமதனி னுேய்தீர்
காந்தியோடதியி னீரிற் கலந்தன; வவையா வோடுஞ்
சாந்தியிற் குணமனத்தி னேற்க யாந்தரும் பலியே.

(இ-ள்.) மன்னனுகிய ஸோமனே! உன்னிடத்துத் தோன்றும் பெரிய காந்திகள் வானத்திலும், பூமியிலும், பர்வதங்களிலும், நோயைத்தீர்க்கும் ஒஷதிகளிலும், நீரிலும் கலந்தன. இவவெல்லாக்காந்திகளோடுங்கோபமற்றவனுய் நன்மனத்தோடு கூடியவனுய் வந்து யாங்கள் தரும்பலியை யேற்பாயாக—(எ-று.) ஸோமனென்பதன் பொருளை மண். 1 சூக். 89 செய். 3ல் நோக்குக.

(வேறு.)

5. சோம! நீ சற்புருடரி னற்பதி,
தாம மன்னன், விருத்திரன் றன்னை நீ
நாம மின்றி நலிப்பவன்; மங்கல
சேம கன்மமு நீயெனக் கூறுவாம்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ ஸத்புருஷர்களுக்குப் பதியாவாய். ராஜனுமாவாய். விருத்திரவதஞ் செய்பவனு நீயே. மங்கல காரியங்களும் நீயே—(எ-று.) ஸோமங்குடித்து இந்திரன் செய்வதை ஸோமத்தின் செய்கையாகவே கூறினர். ஸோமத்தினுல் யாகங்கள் நடைபெறுவதனுல் ஸோமமே யாகமென்குர்.

வருக்கம் 19.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

6. சோம யா மரணத் தினைத் தோய்வுறு
தேம மாக வுலகி லிருப்பது
காமுறு நற்றுதியிற் களித்திடும்
வாம கானபதி யுன் வசத்ததே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! யாங்கள் மரணத்தை யடையாமல் இவ்வுலகத்திற் சீவித்திருப்பது, ஸ்தோத்திரப் பிரியனும் வனஸ்பதியுமாகிய வுன்னாலேயே—(எ-று.)

7. வயது சென்றவன் வாலிப னாயினு
நய விரதனுஞ், சோம நடத்துமோர்
குயரும் போகத்தை யூட்டுந் திறமையிற்
செயிரறும் பொன் சிறக்க வழங்குவாய்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! யக்ஞஞ் செய்பவன் வயதுசென்றவனாயினும், வாலிபனாயினும், அவனுடைய உபயோகங்களுக்கு வேண்டிய பொன்னைச் சிறப்புப்பெறத்தருவாய்—(எ-று.)

8. எம்வயிற் றுய ரேய்ப்பவனின்று மெப்
பம்பு திக்கும் பரந்திரட் சிக்கவே;
எம்பெரு மிறைச் சோம வுனையொத்தோர்
தந்துணையினர் தம்மை யழிக்கவே.

(இ-ள்.) எமது ராஜாவாகிய ஸோமனே! எம்மிடத்துத் துயரை விளைப்பவனிடத்திலிருந்தும் எம்மை எல்லாப்பக்கத்தினின்றும் வந்து காப்பாற்றுவாயாக. உன்னைப்போன்ற தோழர்களது துணையைப்பெற்ற புருஷரை நாசப்படுத்தாதொழிக—(எ-று.)

9. தாசுடர்க்குச் சுகந்தரு தன்மையிற்
பேசு மத்துணை கொண்டு பிறங்கிமை
யாசிற்சோம வணைந்தவ் வுதவியி
னேசுறு தியையின் னெமை யோம்புக.

(இ-ள்.) ஸோமனே அவியளிக்கும் யஜமானனுக்குச் சுகத்தைத் தரும் உதவிகளோடு எம்மிடத்து வந்து அவ்வுதவிகளாலெம்மைப் பாதுகாப்பாயாக—(எ-று.)

10. யாமியற்றுமிவ் வெம் மகந் தன்னையும்
யாமியம்புமிவ் வெம்வச னத்தையும்
சோம! வேற்றெமைத் தோய்ந்திட லண்மையின்;
ஓம வெக்கிய மோங்க வளர்க்கவே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! யாங்கள் செய்யுமிந்த யாகத்தையும், யாங்கள் சொல்லுமிந்த ஸ்துதிவசனங்களையும், நீயேற்றுச் சமீபத்தில் வருவாயாக. எங்கள் யாக கார்யங்கள் ஒங்கி வளரும்படி செய்வாயாக—(எ-று.)

11. சோம சொல்வலி தோய்ந்தவர் யாங்களுந்
தாமஞ் சொல்லிற் றுயக்கி யுனதரு

நாமந் தன்னை நலக்க வுயர்த்துவோம்;
எம மீபவ வெங்கண் வருகவே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! ஸ்துதி லட்சண வசனங்களை யறிந்த யாங்கள் ஸ்துதி லட்சண கீதங்களால் அல்லது மாலைகளால் உன்னை விருத்திசெய்வோம். சோபன ஸுகத்தைத்தரும் அத்தகைய நீ எம்மிடத்து வருவாயாக—(எ-று.) நாமம், மாலை, ஈண்டு சொன்மாலை.

12. செல்வ மீந்துச் சிறப்பிப்பவ, வணங்
கல்ல னீக்கி யருநிதி சேர்ப்பவ,
பல்கு சம்பத் தினைப் பருப்பிப்பவ,
நல்லுளத்து நண்பாகுக, சோமனே!

(இ-ள்.) செல்வத்தையளித்து வளர்ப்பவனும், நோய்த் துன்பத்தை நீக்கி (ஸ்தோதாக்களுக்கு)ச்செல்வத்தைத் தருபவனும், ஸம்பத்தை விருத்தி பண்ணுபவனுமான ஸோமனே! எங்களுக்கு நன்மனத்தோடு கூடிய தோழனாக விருப்பாயாக—(எ-று.) அணங்கு, நோய்.

13. ஆக்க டட்டையை யார்ந்து களித்தலின்
நீக்கமில் தன நில்லினின் மர்த்திய
னூக்கமோ டுறலின் னெம்மனத்தினிற்
றேக்கு மின்பிற் சிறந்துறல், சோமனே!

(இ.ள்.) பசுக்கள் தட்டையுணவைத்தின்று ஸந்தோஷிப்பது போலவும், ஸ்வக்கிரஹத்தில் மரண தர்மத்தோடு கூடிய மனிதன் தனது புத்திர பிருத்தியாதி செல்வங்களுடனே தங்கிச் சுகப்படுவதுபோலவும், ஸோமனே, நீ எங்களது இதயத்திற் றங்கி ரமிப்பாயாக—(எ-று.) எங்களிடத்திலேயேயிருந்து எங்களுக்கே ஸந்தோஷமூட்டுகவென்று, பசு வுண்டி, கிரஹ ஸுகம் என்னும் இரண்டு உவமைகளினாலுங் கூறினார். தட்டை பசுவுணவு.

14. தேவ சோம சிறந்தவுன் றோழமை
யேவு மர்த்தியன் வேண்டித் துதிப்பவன்
றுவி லன்னவன் றன்னைக், கவிபெறு
மோவி லாற்றனி யொன்றி யருளுவாய்.

(இ-ள்.) தேவனே! ஸோமனே! உனது நட்பினைப் பெற்ற மரண தர்மமுள்ள ஸ்தோதாவைக் கவியும் ஸர்வகாரிய ஸமர்த்தனுமாகிய நீ யடைந்து அநுக்கிரகிக்கிறாய்—(எ-று.) கவி, க்ராந்ததர்சி.

15. சோம வெம்வசை நீக்கிப் புரக்கவே
தீமைப் பாவங்கள் சேரா தெமக்கென்றுஞ்
சேம மீக; சுகத்தைச் சிறப்பினிற்
றேம நண்பி னியைந்திதஞ் செய்கவே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! எமது தீவினைகளை நீக்கிக் காப்பாயாக. எங்களால் செய்யப்பெறும் பாபங்களெங்களை யடையாதபடி காத்து, எங்களுக்கு

க்ஷேமத்தைத் தருவாயாக. சுகத்தை யெங்களுக்குத்தந்து எங்களோடு நட்புக் கூடி யெங்களுக்கு ஹிதஞ் செய்வாயாக—(எ-று.)

வருக்கம். 21.

16. ஓங்க சோம! வுறுக வெத்திக்கினும்
ஸீங்கு முன்னுடை நற்றிற வீரியம்;
தாங்கு நல்வலி யன்னந் தயங்குற
வீங்கு நீகொணர்ந் தெங்கட் களிகக்வே.

(இ-ள்.) ஸோமனே! நீ வளருவாயாக. எல்லாப் பக்கத்திலும் உன்னுடைய வீரியமான து வந்து தங்கட்டும். வலிமையைத்தரும் அன்னத்தை யெங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக—(எ-று.)

(வேறு.)

17. மத்தம் பெறு முத்தம சோம, வெலா
வுத்தம் பெறு மங்கமு வோங்குக; எஞ்
சித்தம் விழை யுத்தம கீர்த்தியினை
நித்தம் வளர் நண்பி னிலேத்துறவே.

(இ-ள்.) மதோத்தம ஸோமனே! எல்லா யுக்தமான (லதா) அங்கங்களும் ஓங்கட்டும். எமது சித்தம் விரும்பும் கீர்த்தியை (அல்லது சாயணருரைப்படி அன்னத்தை) எப்பொழுதும் வளர்க்கும் சினேகிதனாக நீ எங்களுக்கிருப்பாயாக —(எ-று.) உத்தம், யுக்த மென்பதன் சிதைவு.

(வேறு.)

18. பகைவரை வாட்டும் வீரம், பலத்தொடு சாரந் தோய்ந்து
வகைபெறு முண்டி, யுன்கண் மருவியே கூடி நிற்க;
தகைபெறு மமரமெம்மைச் சார்ந்திட வோங்கிச், சோம,
நகைபெறு வானிற் கீர்த்தி யுத்தம நடையிற் றூங்காய்.

(இ-ள்.) ஸோமனே! சத்துருக்களைக் கொல்லும் வீரமும், பலமும் ஸாரமுந் தோய்ந்த அவியுணவும் உன்னிடத்துக். கலந்து நிற்கட்டும். மரணமில்லாத தன்மையானது எம்மைச் சாரும்படியாக ஒளிபொருந்திய ஆகாயத்தில் நல்ல கீர்த்தியைத் தாங்குவாயாக—(எ-று.) மேற்பாட்டு லதை ரூபமான ஸோமனையும் இப்பாட்டு சந்திர ரூபமான ஸோமனையும் துதித்தன. வீரம் உண்டி எண்ணும்மைதொக்கன.

19. வான்முத லிடத்து வைகுன் றேசினைச் சோம யாகம்
வான்பெற விபற்று வோரும் வணங்குவார்; அத்தே செந்த
மேன்படு மகத்தே சூழ்க; வெறுக்கை தந்தக மோட்டிக்கா
ரூன்கெடா தளித்து வீரர்த் தயக்குவோய் வரலெம்மில்லே.

(இ-ள்.) ஸோமனே வான்முதலிய விடங்களில் தங்கும் உனது தேஜஸை யாகஞ் செய்பவர்கள் வணங்குவார்கள். அந்தத் தேஜஸானது எம்முடைய உயர்ந்த யாகத்தினிடத்தும் வந்து பொருந்தட்டும். செல்வத்தை

மண்டலம் 1 சூக்தம்' 91.

யளித்து எங்கள் பாபங்களையோட்டி எங்கள் (கால்) சந்ததிகெடாதபடி வீரர்களை (புத்திரர்களை)ப்பாதுகாப்பவனே, எமதுயக்ஞத்துக்கு வருவாயாக—(எ-று.) 'வடமொழியில் அவீரஹாவென்றுள்ளது. அதாவது வீரர்களைக் கொல்லாதவனே அல்லது வீரர்களைப்பாதுகாப்பவனே யென்பது பொருள். வீரர் வீர்யோத்பன்னர், புத்திரர்.

20. அவிதரு மகத்தோற் காக்கு, மருங்கதி பசுவங், கற்று,
அவிதரு கருமத் தன்றி யிலெளகிகத் தகத்தொழிற்க
ணவியினிற் சகல கல்வி பார்வினிற் சீர்த்தி போங்கிக்
கவலறு பிதாகேட் டின்பங் காணும் வீரனைச் சோமன்னே.

(இ-ள்.) ஸோமனானவன், அவியுணவை யளித்து யாகஞ்செய்யும் எங்கள் யஜமானனுக்கு, வேகத்திற் சிறந்த குதிரையையும், கன்றோடு கூடிய கறவைப் பசுவையும், யாககர்மத்திலும், உலக நடையிலும், வீட்டு வேலைகளிலும் அவிதரும் தர்சபூர்ண மாஸாதி கர்மங்களிலும், சகல வித்யாபூரணத்திலும். புகழ்பெற்றுப் பிதா கேட்டாநந்திக்கும்படியான வீரன் அல்லது புத்திரனையும், தருவான்—(எ-று.) ஸோமன், அசுவம், கற்று, வீரனை மகத்தோற்கு ஆக்கும் எனப் பொருண்முடிபு கூறுக.

வருக்கம். 22.

21. போரினிற்புறங்கொடாதாய்,வெற்றியைப்பொருத்து
மேவாய்,தண்
ணீரோடுதுறக்கமீவோய்,திறலினைநிறுத்துவோய்,நற்
பேருளமகத்தோ,யில்லகத்தினைப்பெற்றோய்,கீர்த்தி
யெருளோய்,சயத்தோய்,சோம,வுன்னிடமதங்கொள்
வாமே.

(இ-ள்.) யுத்தத்திற் சத்துருக்களாற் றாக்க முடியாதவனும், ஜயத்தையுண்டு பண்ணுபவனும், (மழைத்) தண்ணீரையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் தருபவனும். வலிமையைக் காப்பவனும், கீர்த்திபொருந்திய யாகத்தை யுடையவனும், நல்ல வீட்டினை யடைந்தவனும், புகழ் பெற்றவனும், வெற்றியாளனுமாகிய ஸோமனே! உன்னிடத்து நாங்கள் களிப்பை யடையட்டும்—(எ-று.) ஓடு உம்மைப் பொருளது.

22. சோம, விவ்வோடதிக்கள் யாவையுந், தோயந்தன்னை
டேம வாக்குழுவு, மேய்த்து விரித்தனை பரந்து தோன்றுஞ்
சேம வந்தரத்தை; யங்ஙன் செறிந்த பேரிருளை யுன்ற
னும வெஞ்சோதிதன்னு னலித்து நீ வீட்டினையே.

(இ-ள்.) ஸோமனே இப்பூமியிலுற்பவிக்கும் எல்லாச்செடிகளையும் தண்ணீரையும், பசுக்கூட்டத்தையும் கூட்டுவித்துப், பரந்து விளங்கும் அந்தரத்தை விசாலமானதாகச் செய்தாய். அவ்விடத்து நிறைந்த பெரிய இருட்டினை உனது பெரிய சோதியினாற் கெடுத்தழித்தனை—(எ-று.) ஓடதி ஔஷதி, மருந்துச் செடி, போதுவாகச் செடியையும் குறிக்கும்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

23. வலனுறு சோம தேவ மருவுமுன் றெய்வச் சித்தத்
துலைவறுபொன்னெமக்கிங்கூட்டுவான்பொருதல்;ஈர்சார்
வலியினுக் கீச னுன்னை யொருவரு மறிக்கா தேய்க;
மலையுறு போரி லெம்மை மதித்துறு மிடரை நீக்காய்.

(இ-ள்.) பலம்பொருந்திய ஸோமனாகிய தேவனே! உனது தெய்வத் தன்மைபொருந்திய (அல்லது ஒளிபொருந்திய) புத்தியினால், கெடாத பொன்னை யெமக்களிக்கும்வண்ணம் யுத்தஞ் செய்வாயாக. இருதிறத்தாரது வலிமைக்கும் நீயே ஈசனும். உன்னை யொருவரும் தடுக்காதிருக்கட்டும். யுத்தத்தில் எங்களுக்கு நேரும் இடர்களை நீக்குவாயாக—(எ-று.) ஈர்சார், உபயகட்சி, இருதிறத்தார்.

வருக்கம் 23.

92. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 14 சூக்தம் 8.

18 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி கோதமன், வடமொழிச்சந்தம்: 1-4 ஜகதி, 5-12 த்ருஷ்டுப் 13-18 உஷ்ணி; தேவதை: 1-15 உஷஸ், 16-18 அசுவினிகள்.

(வேறு.)

1. இவ்வைகற் றேவதைக டங்கொடியை யுயர்த்தினவா
லேன்ற பூர்வ
செவ்வியுறு திக்கினிற் பேர்பாதியினைத் தம்மொளியாற்
செறித்த; வீரர்
கவ்வையுறு தடர்ப்பவர்த மாயுதத்தைத் தீட்டுதலிற் காந்தி
தன்னா
லெவ்வமற வுலகளிக்குந் தாய்ப் பசுக்கள் செவ்வொளியி
னேயாநிற்கும்.

(இ-ள்.) இங்கே தோன்றும் விடியற்காலதேவதைகளாகிய உஷஸுக்கள் தமது (இருட்டையோட்டும்) கொடிகளையுயர்த்தின. கிழக்குத்திக்கிற் பாதிப்பாகத்தைத்தமது ஒளியினால் நிறைத்தன. பகைவரையடக்கும் வீரர்கள் தங்கள் (வாள்முதலிய) ஆயுதங்களைத் திட்டுவதுபோலத் தமது பிரகாசத்தால் உலகத்தையளிக்கும் தாய்ப்பசுக்கள் (செவ்வானங்கள்) தமது சிவந்த சோதியோடு பொருந்தி வருகின்றன—(எ-று.) இவ்வகைய உஷஸுக்கள் நம்மைக் காக்கட்டும் எனக் கூட்டுக. வைகல்கள் எனப் பன்மைப்படுத்திக் கூறியது உபசாரவழக்கென்பார் யாஸ்கர். செவ்வானங்கள் அங்கு மிங்கு மசைவது வீரர்கள் சட்டங்களிற் கத்திகளைத்தீட்டுவதுபோலுள்ளது என்ற உவமை வியக்கத்தக்கது.

2. செவ்வொளிகள்சுயமாகமிகவெளிதினுதித்தனவாற்;றேரின்,
வெண்மை
யொவ்வுறுநல்லாக்களினைத்தேரினெளிதாகப்பூட்டுறு

மண்டலம் 1. சூக்தம் 92.

மவற்றை
பெவ்வமறத்தகைத்தேறிமுன்போலவுயிர்களுக்குத்
தெளிவையேற்றிக்
கவ்வுதமதொளியோடுசூரியன்றன்சோதியினிற்கலந்த
வன்றே.

(இ-ள்.) சிவந்த ஒளிகள்தாமாகவே அநாயாஸமாகத் தோன்றின. வெண்மையான பசுக்கள் (ஈண்டு கதிர்க்கற்றைகள்) தேரில் நன்றாகப் பூட்டிக் கொள்ளுமவற்றைத் தமது தேரிற் கட்டி யேறி முன் (கழிந்தபகல்களைப்) போலப் பிராணிகளுக்கு ஞானத்தையளித்துத் தமதுகாந்தியோடு சூரியனுடைய தேஜஸிற்கலந்து கொண்டன—(எ-று.)

3\. நாரியர்கடம்மொளியினெருங்கியைந்துதூரதலதின்றுநாடி-
யேரியனுபதேசந்தனையருச்சித்தொளிபரப்பு,
மென்னும் வீரர்
தாரியனுந்தோள்வலியாற்குவுதலின்; அணிகருமந்தன்னை
யாற்றிச்
சாரமுறுஞ்சுதைபிழிந்தமகஞ்செய்வோர்க்
கெப்பொருளுந்தயக்குமன்றே.

(இ-ள்.) நாரியர்களாகிய உஷஸுக்கள் தமது பிரகாசத்தால் ஸமானமாக ஒன்று கூடித் தூர தேசத்திலிருந்து வந்து அழகு பொருந்திய ஆகாயப் பிரதேசத்தை யர்ச்சித்துத் தோள் வலியிற் சிறந்த காளைகள் (தமது ஆயுதங்களோடு) எல்லாவிடங்களிலும் தாவுவதுபோல, வொளியைப் பரப்புவார்கள். அழகிய கர்மத்தைச் செய்து ஸாரமுள்ள ஸோமத்தைப் பிழிந்து யாகஞ் செய்பவனுக்கு எல்லாப்பொருள்களையுந் தருவார்கள்—(எ-று.) பரப்பும், தயக்கும், திணைமயக்கம். நாரியர் நரரை விருத்தி செய்வோர்.

4\. நடமாதர்மானப்பல்லுருவவுடைதரித்திருளைநாடியோட்டித்
தடமடியைப்பசுசரக்குந்தன்மையினிற்றனுரத்தைத்திறந்துகாட்டி
யிடமகலெல்லாப்புவனத்தினுஞ்சோதிவிரித்தாக்களியையுங்
கோட்டத்
திடைநின்றுதாமாகவெளிப்படலி,னுஷைதோன்றியிருள்சிப்பாளே.

(இ-ள்.) நடனஞ்செய்யும் மாதரைப் போலப் பலநிறமான உடையைத்தரித்து இருளையோட்டி, விசாலமான மடியைப் பசு சுரந்து காட்டுவதுபோலத் தனது மார்பைத் திறந்துகாட்டி, இடமகன்ற எல்லா வுலகங்களிலும் தனது ஜோதியை விரித்துப், பசுக்கள் கொட்டிலிலிருந்து தாமே வெளிப்படுவதுபோல உஷஸ் வெளித்தோன்றி இருட்டைச் சேதிப்பாள்—(எ-று.) ந்ருதூரிவ என்பதற்கு 'ந்ருூம் ஸ்தூவர்திரிக்தி கரோதி ந்ருதூ: நாபித:' என்றும் ஒருபொருள் கூறுவர். மயிர் வினைஞனைப்போல இருட்டை வபனஞ் செய்து என்பது பொருள்.

5\. கிழக்கினிற்செறியன்னுடன்கிளரொளியாருங்கண்டார்;
பழக்குறச்சர்வநிச்கும்பாந்துபேரிருள்சிச்சென்றுள்;

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

பழிச்சுறு மகயூபத்திற் பளிச்சென நபத்திற்றன்றே
சமுத்துவாள்; வான்பெண்கோலக்கிரணவெல்சேவித்தாளே.

(இ-ள்.) கிழக்குப்பக்கத்தில் நிறைந்த அவளது (உஷஸினது) காந்தியை யெல்லாரும் பார்த்தார்கள். பின்பு எல்லாப்பக்கத்திலும் பரந்து உலகைமூடியுள்ள இருட்டையோட்டுகின்றாள். ஸ்தோத்திரம் செய்கின்ற யாகத்திலுள்ள கட்டுத்தறியைப்போலப் பளபளவென மின்னும்படி தனது காந்தியை யாகாசத்திற் சேர்ப்பாள். விண்ணின் புத்திரியாகிய உஷை சித்திர பானுவாகிய சூரியனைச் சேவித்தாள்—(எ-று.) பட்டையோடு கூடி நன்றாகச் சிவப்பட்ட யூபஸ்தம்பத்திற்கு நெய்முதலியவற்றையூற்றி அத்வர்யுக்கள் அழகுபடுத்துவதுபோல உஷஸ் தனது அழகிய ரூபத்தால் ஆகாயத்தை யழகுபடுத்துகிறாள் எனத்தொழிலுவமையாகக் கொள்க.

வருக்கம் 24.

6. கடந்தன மிவ்விருட்டி னெல்லையைக்; காணும்வைகல்
மடந்தனை யகற்றி மன்னு முயிர்களை மீட்டுயர்த்தாள்;
இடந்தரு சீரை யெய்வான் வசீகரன் மலர்ச்சி யெய்திச்
சுடரொடு மனங்களிக்கத் துகளிரு ளருந்தினளே.

(இ-ள்.) இந்த இருட்டினது எல்லையைக் கடந்தனம். மேலெழுந்து தோன்றும் வைகல் (விடியற்காலாபிமானி தேவதை) எல்லாப்பிராணிகளின் அஞ்ஞான அந்தகாரத்தையுமோட்டி அவற்றை யெழுப்பினள். கீர்த்தியடையும்படி, ஜனங்களை வசியம்பண்ணுவதிற் சாமார்த்தியமுள்ளோனது நகைமுகத்தைப்போலப்பிரகாசத்தையடைந்து, நல்ல காந்தியோடு,(கண்டோர்) மனங்களிக்கும் வண்ணம் குற்றம் பொருந்திய இருட்டைத்தின்றொழித்தாள்—(எ-று.)

7. வான்மக ளொளியின் வாய்ந்தா ளுண்மையை மருவுவோரை
யேன்றிவ ணடத்துவாளை யேத்தினர் கோதமக்கா
ரேன்றினோர் துதியா; லன்னந் தோற்றுவா, யுஷையே, மக்கள்
சான்று நன்மா வா வோங்கி யடிமைகள் சார்ந்த சீரின்.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியும், ஒளிசிறந்தவளும், உண்மையுள்ளவர்களை நடத்துபவளுமாகிய உஷையைக் கோதமக் குடியிலுதித்தவர்கள் ஸ்தோத்திரங்களால் ஏத்தினார்கள். உஷைத்தேவியே! புத்திர பௌத்திரர்களோடுசிறந்து, குதிரைகளும் பசுக்களும் நிறைந்து, வேலைக்காரர்கள் மிகுந்த சிறப்போடு கூடிய அன்னத்தை (போகத்தை) த்தருவாயாக—(எ-று.)

8. பொன்னொடு மொளிசிறந்து நல்வினைப் போற்றுகக்கு
நன்னய வுஷையே, வன்ன நண்ணிய பெருந்தனத்தை,
மன்னுறு கீர்த்தி மக்கள் மாவொடு மேவ லாளர்
துன்னுறு மதனை, நீயும் விளக்கு வித்ததனைத், தோய்வாம்.

(இ-ள்.) பொன்னோடு பிரகாசம் பொருந்தி ஸத்கர்மங்களோடு கூடிய ஸ்தோத்திரத்தைக்கேட்டுக் களிகொள்ளும் உஷஸே! உணவுப்பொருள்களோடும், கீர்த்தியோடும், புத்திரர்களோடும், குதிரைகளோடும் வேலைக்காரர்களோடும் கூடிய பெரிய செல்வம் உன்னால் பிரகாசம் பெறத்தரப்பெற்றதை யாங்கள் அடைவோமாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 92.

9. தேவி யிப்புவன மெல்லா நோக்கி, மேற்காகும் திக்கிற்
பாவு தன்னொளியாற் பற்ப லிடமெலாம் பரந்து பூமி
மேவிய சீ வனெல்லாந் தொழிலுற விழிப்பித் தெண்ணுந்
தூவிய லவற்றெலாங்கட் டோய்ந்த வாக் குணர்ந்தா ளன்றே.

(இ-ள்.) (உஷஸாகிய) தேவி இப்புவனங்களையெல்லாம் நோக்கி, மேற்குப்பக்கத்திற் பரந்த தனது ஒளியினால் பலவிடங்களிலும் வியாபித்து, (பூமியின் கணுள்ள) எல்லாப் பிராணிக் கூட்டங்களுந் தத்தந்தொழிலைச் செய்யுமாறு அவற்றை யெழுப்பி, அவையெல்லாம் மனத்தில் நினைத்துப் பேசும் வாக்கை யறிந்தாள்—(எ-று.) இக்காரணத்தினால் 'உஷஸ் ஸூந்ரிதாவதி' என்று பெயர் பெற்றாள். அதாவது, உஷைபிரியஸத்திய வாக்கோடு கூடியவள் என்று சொல்லப் பெற்றாள் என்ப. உஷஸ் வாக்கை யறிந்தாள் என்பதற்கு, உஷஸ் காலத்திற் றான் பிராணிக் கூட்டங்கள் இரவு கழிந்த பின்னர்ச் சப்தஞ் செய்யத்தொடங்குகின்றன வென்பது பொருள். 'பூமிமேவிய' என்னும் அடை வடமொழி மூலத்திலில்லை.

10. பழமை வாய்ந்தவளாந் தேவி பழகுறு மொரே நிறத்தி
னெழுவளே மீட்டு மீட்டு மெண்ணித்தன் காந்தியோடுஞ்
செழுமுறு மரணத் தோர்த மாயுளைக் கிழப்படுப்பா
ளழகிய பறவைப் பட்ச மரிந்து கொல்மறத்திபோன்றே.

(இ-ள்.) பழமையாகவந்து கொண்டிருக்குந் தேவியாகிய உஷை நாடோறும் ஒரேரூப நிறங்களுடன் (சூரியோதயத்துக்குமுன்) எழுவாள். வேடஸ்திரீ பறவையின் சிறகுகளை நறுக்கி ஹிம்ஸிப்பது போல (உலகத்திலுள்ள) மர்த்தியர்களது ஆயுளைக்கிழப்படுத்துவாள்—(எ-று.) விஜ: இவ ஆமினதி' என்னும் வாக்கியம், மண். 2 சூக். 12 செய் 5ல் மறுபடியும்வருகிறது.

வருக்கம் 25.

11. வானுறு தமஞ் சகிப்பாள், வயங்குயி ருணர்த்தித் தானே
யின மார்ந் தொளிக்கு மல்லே பேகுவித், துகங்கள் மாந்த
ருனமில் வகைபடைத்த வுவற்றினை யுடைத்துச் சாரன்
றானுகர் காந்தை தன்கண் கொண்டெளி சார்த்துவாளே.

(இ-ள்.) இருளையழிக்கும் ஜாரனாகிய சூரியனது காந்தையும், வானத்தின் கணுள்ள இருளை யொழிப்பவளுமாகிய உஷை எல்லாப்பிராணிகளையுந் துயிலுணர்த்தித், தானாகவே யொளிந்து கொள்ளுகிற இருட்டையோட்டி, மனிதர்கள் ஏற்படுத்தியுள்ள (கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்னும்) காலநிர்மாணங்களைப் போவதும் வருவதுமாக ஹிம்ஸித்துத், தனது செந்தப்பிரகாசத்தினால் விளங்குவாள்.—(எ-று.) யுகம் காலவளவை. ஸ்வஸாரம் என்னும் வடமொழிப்பதத்திற்கு உடன்பிறப்பு என்றுபொருள் கூறுவர்மேனாட்டாசிரியர். இரவும் உஷஸூம் உடன் பிறப்புக்களாம். ஆனால் சாயணரோ 'ஸ்வயமேவஸரந்தீம் நிசாம்' தானே போகும்நிசியை யென்பார். சாரன், ஜாரன் ராத்ரே: ஜரயிதா: ஸூர்யன். இரவை மறையும்படி செய்பவன் அதாவது சூரியன் என்பார் சாயணர். அவனுக்குகந்த யுவதிஉஷஸாம்.

12. சித்திர வொளிசார் செல்வி பசுக்களிற் றிரிந்தகன்று,
தத்துநீர் கீழ்நோக் குற்றுச் சார்வதின் வெகுசார் சென்றே,

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

யுத்தமத் தெய்வ நோன்பை யுலைத்திடாள் காத்தா தித்தன்
மெத்திய கிரணத்தோடு மேன்மையின் விளங்குவாளே.

(இ-ள்.) சித்திரகாந்தியோடுகூடிய செல்வியாகிய உஷை, பசுக்கள் காட்டில் பலவிடங்களிலுந்திரிவது போலப்பரக்கத்திரிந்து, ஜலம் பள்ளமான விடங்களிற்செல்லுவது போல வெகு தூரம்போய், தெய்வவிரதங்களாகியதர் சபூர்ண மாசாதிகளைப்பாதுகாத்துச் சூரியனுடையகிரணங்களோடு கலந்துவி ளங்குவாள்—(எ-று.) இத்தேவ விரதங்கள் பகலிற் செய்யப்படுவனவன்றி இரவிலல்லவென்பது பொருள்.

(வேறு.)

13. செல்வஞ்செறி நல்லுஷை யெம்மகருக்
கெல்வந்திடு மம்மகரின் மகருக்
கில்கொண்ட சிறப்பினை யீத்துதவுஞ்
செல்வந் தருவாய் திகழ் கேழுளமே.

(இ-ள்.) (அவியுணவாகிய) செல்வநிறைந்த உஷையே! எங்களது புத்திரருக்கும் அப்புத்திரர்களது புத்திரர்களுக்கும் வீடுமுதலியவற்றை யமைத்துப்பராமரிக்கும் அழகிய வொளிபெருந்திய செல்வத்தைத் தருவாயாக —(எ-று.) எல்வந்திடுமென்றது எதுகைநோக்கிச்சேர்த்தது.

14. மாவும் பசுவும் வசனத் தெழிலும்
மேவும் முஷையே, மிளிர்வோய், பொருளைப்
பாவுந் தொழிலைப் புரியும் மெமது
தாவில் திசையிற் றம மோட்டுகவே.

(இ-ள்.) (எங்களுக்குக்கொடுக்கும்) பசுக்களோடும், குதிரைகளோடும் கூடியவனே, பிரியஸத்தியவாக்கோடு கூடியவளே! விபாவரியே (ஒளியோடு மிளிர்பவளே)! உஷையே! செல்வத்தைப்பரப்புங்கர்மங்களைச் செய்யும் எமது திசைக்கணுள்ள இருட்டையோட்டுவாயாக—(எ-று.)

15. அவிசார் பொருள்க ளனைவோ யுஷையே!
சவிசா ரருணச் சடிலங் கனையே
புவிவாய் புனைக; பொருள் சோபனமேய்
குவை யாவைவு மின்று கொடுத்தருள்க.

(இ-ள்.) வாஜிநீவதியே! (அவிக்குரிய வுணவுப்பொருள்களையடைந்தவளே!) உஷையே! விளக்கம்பொருந்திய அருணநிறமுள்ள குதிரைகளைத்தேரிற்பூட்டுக. சௌபாக்கிய நிறைந்த பொருட்குவைகள் யாவற்றையும் இன்றுகொண்டுவந்து தருவாயாக—(எ-று.) சடிலம், குதிரை. சவி ஒளி. அருணம், சிவப்பு.

16. பகை வெல்லுறுவீர், பரியும் மனமொத்
துகையும் முமதே, ருப ரச்சுவினீர்,
தகைசால் தனமும் பசுவுந் தழுவும்
வகைமீச ரெமதல் லகமே மருவீர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 93.

(இ-ள்.) (இதுமுதல் 3 இருக்குக்களால் உஷஸோடு கூடச்செல்லும் புத்தியோடுகூடிய அசுவினிகளைத்துதிக்கிறார்.) பகைவர்களை ஜெயிப்பவர்களே! அச்விநிகளே! ஸமானமானமனதோடு கூடியவர்களாய் உங்களது தேரைச்செலுத்துங்கள். சிறந்தபொன்னும், பசுவும் நிறைந்தவெமது கிரமத்தைநோக்கிவாருங்கள்--(எ-று.) பரியும், விரும்புகின்ற; விரும்புகின்ற உள்ளமொத்தவர்களா யென்க.

17. வானின் ஞெளியை மனிதர்க் கெனவே
தாஅுங் நிறுவிப் புகழ் சன் னுறுவி
ரேனும் முறுதிப் பொருளிந் திவணே
யூனம் மறவெம் முறலச் சுவினீர்.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! விண்ணினது ஒளியை மனிதர்களின் பொருட்டு நிலவவிட்டுப்பெருமைபெறுவீர்களாயினும், எங்களுக்கு உறுதிப் பொருள்களை (அவியுணவுகளை) யளித்துஎம்மை யடைவீர்களாக—(எ-று.) வடமொழி ரிக்குக்குச்சாயணர், 'அசுவினிகளே! நீங்களிருவரும் ஆகாசத்தில், புகழத்தக்கசோதியை எங்களால் அறியப்பட்ட விதமாகச் செய்தீர்கள். (அதனுற்றான் ஒளிஉங்களிடத்து உண்டானது.) நீங்களிருவரும் எங்களுக்கா கப்பலத்தைத்தரும் அன்னத்தைக் கொண்டு வருவீர்களாக.' என மொழிபெயர்ப்பர்.--(எ-று.) அசுவினிகள் சூரியசந்திரரென்றும், பகலிரவுகளென்றும், தியாவாபிருதிவிகளென்றும் எண்ணப்படுவர்—யாஸ்கர். மண். 1, சூக்-89. செய்யுள்-3, நோக்குக.

18. வைகுஞ் சுக காரணர் பொற் குயவோர்
வைகா தரியை வதை செய்பவரை
வைகல் லெழுவி ரிரு தேவரையு
மைதிற் றருவீர் சுதை யுண்டிடவே.

(இ-ள்.) விடியற்காலத்தி லெழுபவர்களே! சரீர ஆரோக்யத்தை யுண்டுபண்ணுபவர்களும், பொன்மயமான தேரோடு கூடியவர்களும், சத்துருக்களை வதைப்பவர்களுமாகிய இரண்டு தேவர்களையும் சோமம் குடிப்பதற்காக இங்கு அழகாகக் கொண்டு வருவீர்களாக—(எ-று.) வைகல் லெழுவீரென்றது அசுவங்களை யென்பார் சாயணர். ஆனால் காலையிலெழும் அத்வர்யுமுதலிய ரித்விஜர்களே யென்பதும் பொருந்து மென்பார் மேனுட்டாசிரியர். அரி, பகைவர். குயவு, தேர். கடைசிவரி மிகவெதுகை.

வருக்கம் 27.

93 மண்டலம் 1 அநுவாகம் 14 சூக்தம் 9.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ரஹூகணபுத்ர கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம், 1-3 அநுஷ்டுப், 4-7 த்ருஷ்டுப், 8 திருஷ்டுப்பும் ஜகதியும், 9-11 காயத்திரி, 12 த்ருஷ்டுப்; தேவதை அக்கினியும் ஸோமனும்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

(வேறு.)

1. யானு ரைத்திடுங் கவுரவ விளியினை யெதிர் கேட்
டனமின் மறை யியம்பு மென்வசனத்தை யேற்றே
மேனலந்தரு விழைவினிற் சோம வக்கினிகாள்!
தானுறுஞ் சுகந் தாசுட னணையவே தயக்கிர்.

(இ-ள்.) இச்சைகளை வர்ஷிக்கும் அக்கினி ஸோமர்களே! யான் சொல்லுங் கவுரவமான கூவிளிகளை யெதிர் கேட்டு, மந்திரரூபமான ஸூக்தங்களைச் சொல்லும் எனது வசனத்தையேற்றுக்கொண்டு தாசுஷனுக்குச் சுகத்தை யளியுங்கள்—(எ-று.) தாசுஷன் யாகஞ்செய்பவன். அக்கினி ஸோமர் இணைத்தெய்வங்களென்றதை மண். 1 சூக். 17 செய் 1ற் பார்க்க. வ்ருஷணுவென்பதற்கு வன்மை மிகுந்தோரென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

2. யாருமை யிந்து வக்கினி யிருவர்கா ளின்டு
பேருறும் வசனத்தினுற் பிறங்குறத் துதிப்போன்
ஏருற வவனுக்கு நல் வீரி யத்தோடு
சீருறவளர் பசுவினை மாவொடுஞ் செறிப்பீர்.

(இ-ள்.) சோம வக்கினிகளே! உம்மைச்சிறந்த வசனங்களால் துதிப்பவனுக்கு நல்லவீரியத்தையும், பசுக்களையும் குதிரைகளையுந்தருவீர்களாக—(எ-று.) இந்து, ஸோமன்.

3. நெய்சொரிந் தெவன் புரோடச நிறுவி யாவுதியைப்
பெய்பவ, னவ, னக்கினி சோமர்காள், பிறங்கும்
வெய்ய சந்ததி வீரியத் தியன்றவர் தம்மை
மையி லாயுட் காலம்மெலா மேலுறப் பெறவே.

(இ-ள்.) அக்கினி ஸோமர்களே! எவ்யஜமானன் நெய்யைச் சொரிந்து புரோடாசத்தை யளித்து ஆவுதி செய்கின்றானோ அவன் விரும்பத்தக்க வீரியமிகுந்த புத்திரர்களைக் குற்றமற்ற தனது ஆயுட்காலமெல்லாம் பெறட்டும்—(எ-று.)

(வேறு.)

4. தக்க நற்பசு வன்னத்தைப் பணிவயி னபகரித்த
வக்கினி சோமர் காளும் வீரிய மதனை யாங்கள்
மிக்குணர்குவ; மெத்திக்குஞ் சூழ் பிருசய னெச்சத்தைப்
பக்குறக் கொன்று பல்லோர்க்குமேக சோதியைக்கண்டீரே.

(இ-ள்.) அக்கினி ஸோமர்களே! பணியென்னும் அசுரனிடத்திலிருந்து நீங்கள் பசுக்களாகிய அவனது உணவை யபகரித்ததிறமை எங்களாலறியக்கிடந்தது. எல்லாப்பக்கங்களிலும் சூழ்ந்த, பிருசயன் அல்லது துவட்டாவென்னு மசுரனது புத்திரனாகிய விருத்திரனைப் பிளந்து கொன்று பலருக்கும் ஒரே சோதியையமைத்தீர்—(எ-று.) பணி பசுக்கூட்டங்களை யடைத்து வைத்திருந்த கதையை மண். 1 சூக். 6 செய். 5ற் காண்க. (Brisaya) ப்ருஸய: துவட்டாவுக்கு ஒருபெயர். ஏன்? (ப்ரஸயதி ஸர்வம் வேஷ்டயதி)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 93.

எல்லாவற்றையுஞ் சற்றிக்கொள்ளுவதால். சேஷம், எச்சம், பிள்ளையென்ற பொருளில் வந்தது.

5. தொழிலினிற் சமான மானீ ரக்கினி சோமர்கா ணீ
ரெழிலினி னகாயத்தே யிருத்தினீ ரொளிசார் மீனைப்;
பழியினின் வசைசார் பாபம் பற்றிய நின் றும் யாறு
கழிதர விடுவித்திரா லக்கினி சோமர்கா ணீர்.

(இ-ள்.) ஒத்த கர்மத்தோடு கூடிய அக்கினி ஸோமர்களே! ஒளி பொருந்திய நட்சத்திரமுதலியவற்றை ஆகாயத்திலமைத்தீர்கள். ஆறுகள் தாங்களடைந்த பழியும் அவ தூறான பாபங்களும் கழியுமாறு, அக்கினி ஸோமர்காள், அவ்வாறுகளை அவற்றினின்றும் விடுவித்தீர்கள் அல்லது நீங்கச்செய் தீர்கள்-(எ-று.) இந்திரன் விருத்திரவதஞ் செய்ததனுற் பெற்ற பிரஹ்மஹத் தி தோஷத்தைப் பூமி, மரம், ஸ்திரீ, நீர் இவற்றிற் பரவச்செய்தான். அவற் றின் சுத்தியை அக்கினி ஸோமர்கள் செய்தார்களென்பார். மேலும் இந்திர னுற் கொல்லப்பெற்ற விருத்திரன் ஆறுகளில் விழுந்தான். அவனது சவம் விழுந்த காரணத்தால் ஆறுகள் வரம்புகடந்து துஷ்டத்தனஞ் செய்தன. அதனுல் நதிகளடைந்ததோஷத்தை அக்கினிஸோமர்கள் நீக்கினுர்களென்பது. தற்காலத்தும் ஆடிமாதம் முதன் மூன்று தேதிகளில் நதிக்குத் தீட்டென்று காவிரியில் ஸ்நானஞ் செய்வதை நிறுத்திவைப்போருமுண்டு. அவ்வழக்கம் இச்செய்யுளை யாதாரமாக வுடையது போலும்.

6. உங்களி லொருவன் றன்னை யுயர்ந்த மாதரிச்சுவானன்
றங்கும் விண்ணிடத்தினின்று தந்தனன்; மற்றையோனைப்
பொங்கரினின் றுமீர்த்தான்சேன னும்;மறையாற்பொங்கி
யங்கண் மாதல மமைத்திர் யாகத்துக் கங்கி சோமீர்.

(இ-ள்.) அக்கினிஸோமர்களே! உங்களில் ஒருவனுகிய அக்கினியை மாதரிச்வான் முதல்முதல் விண்ணிலிருந்து (பிருகுவுக்காக) க்கொண்டுவந்தான். மற்றொருவனுகியஸோமனை (கொடிரூபமாகவிருந்தவனை) (மேரு) மலை யுச்சியின்கண்ணிருந்து சேனப் (பருந்து)பட்சி ரூபமாகவிருந்தகாயத்திரிகொண்டுவந்தான். நீங்களிருவரும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யப்படும் மந்திரங்களால் வளர்ச்சியை யடைந்து (இதரதேவர்களது) யாககாரியங்களுக்காகப் பரந்த உலகத்தைச்சிருஷ்டித்தீர்கள்—(எ-று) மாதரிச்வான் அக்கினியைத் தந்த கதையை மண் 1 சூக் 60 செய் 1ல் நோக்குக. சேனஞ் சோமந் தந்ததைமேல் மண். 1 சூக். 80 செய். 2லும் காட்டினுர்.

வருக்கம் 28.

7. அக்கினி சோமர்காள் யா மளித்திடு மவியை யுண்பீர்;
மிக்க வள்ளன்மை யுள்ளீர், மேவு மஃதேற்றுக் துட்டி
புக்கயிற் சிறந்த காவல் பொருந்திய சுகத்தைச் சேர்ப்பீர்;
தக்க நன்மகத்தோற் கென்று சமனமுந் தெளிவு மீவீர்.

(இ-ள்.) அக்கினி ஸோமர்களே! யாங்கள்தரும் (ஓமத்துக்காக ஆஹவனீய ஸமீபத்தில் வந்துள்ள இந்த) அவியுணவையுண்ணுங்கள். வண்மையிற்சிறந்தவர்களே! அதனையேற்றுத்திருப்தியடைந்து எங்களுக்கு நல்ல காவலோடு கூடிய சுகத்தையளிப்பீர்களாக. யாகஞ்செய்பவனுக்கு ரோகசமன

த்தையும் பயநிவாரணத்தையும் தருவீர்களாக—(எ-று.) துட்டி, துஷ்டி, ஸந்துஷ்டி, திருப்தி. வடமொழியில் சமநம் யாவநம் என இரண்டு சொற்களுண்டு. அவற்றுள் முன்னையது ரோக சாந்தியையும் பின்னையது பயத்தெளிவையும் குறிக்கும். சமனஞ்ச ரோகாணும் யாவநஞ்ச பயாநாம்'. என்பது யாஸ்கர் வசனம்.

(வேறு.)

8. யா, ரங்கிசோமர்கா, ளிங் கெய்திய தேவ பத்தி
கூர,வூண்புரோடசத்தைக்கொடுத்தவிசொரிவோ,னன்னுன்
ஞரணியிலிற்றுமகந்தனைக்காத்துப்பாபமதைச்சாராதோட்டி
யேருறவவ்யஜமானன்றனக்குநனிபெருஞ்சுகத்தையீகு
வீரே.

(இ.-ள்.) அக்கினி ஸோமர்களே! எந்தயாககர்த்தா தெய்வபக்தியோடு சரு புரோடாசங்களைத்தந்து அவியைச்சொரிபவனோ அந்தயஜமானன்செய்யும் யாகத்தைக்காப்பாற்றி அவனுடையபாபங்களை யோட்டுவதுமல்லாமல் அவனுக்கு மிகுந்த சுகத்தையு மளிப்பீர்கள்—(எ-று.) இச்செய்யுள் இருசந்தமுள்ளதாக எழுதப்பட்டுள்ளது. என்? வடமொழியிலும் த்ருஷ்டுப் ஜகதியென இருசந்தங்களோடு கூடியிருப்பதாலெண்க. சருவென்பது சமைத்தவுணவு, அதனையூண் என்றார். புரோடசம் மாவைக்கிண்டி நீருற்றிப்பிசைந்து குதிரைக்குளம்புவடிவமாகக் கூர்மப்படுத்தியது.

(வேறு.)

9. அங்கிசோமி, ரிணையழைப் பெய்துவீர்!
தங்கு மொத்த தனத்தினி, ரெந்துதி
யங்க மாக வுவந்திடிர்; தேவர்நாத்
தங்குவீர் சிறப்பாகத் தயங்கியே.

(இ-ள்.) அக்கினிஸோமர்களே! ஸமானமாக வழைக்கப்படுபவர்களே! செல்வத்திலொத்தபெருமை வாய்ந்தவர்களே! எங்களது ஸ்தோத்திரங்களினிடத்து ஸந்தோஷிப்பீர்களாக. தேவர்களுக்குமத்தியில் சிறப்பாகத் தயங்கி யமர்வீர்களாக—(எ-று.) நா, மத்தி, நாப்பண்.

10 அங்கி சோமனி, ராச்சியங் கொண்டுமக்
கிங்கவியை யியைத்திடும் யாகவா
னங்க மாக வருநிதி யெய்துறப்
பொங்கொளியிற் புரிந்து வயங்குவீர்.

(இ-ள்.) அக்கினிஸோமர்களே! நெய்கொண்டு உமக்குஅவியைத்தரும் யாககர்த்தா பெரிய செல்வத்தை யடையுமாறு ஒளிகாலுவீர்களாக—(எ-று.)

11. அங்கி சோமனி, ரீ ரிவ்வெமதவி
தங்க விட்டதைத் தாங்கி, மகிழ்வினைத்
துங்க மாகத் துதைந்து குழுவியே
யெங்க ளன்மை யியைய வருகுவீர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம். 94.

(இ-ள்.) அக்கினி ஸோமர்களே! நிறைந்தஇந்த எங்களதவிப்பொருளையேற்று மகிழ்ந்து கூடி எங்களருகின் வருவீர்களாக—(எ-று.)

12. அக்கினி சோமர்கா, ளெ மசுவத்தை யோம்பீர்; ஆக்கள்
மிக்க நல் லவிப்பொருள்கள் மிளிருற வளர்க; வெங்கட்
கொக்க விம்மகத்தோனுக்கு முறுத்துக வலியை; யாஞ்செய்
தக்க விம்மகத்தைச் செல்வச் சித்தியிற் றயக்குவீரே.

(இ-ள்) அக்கினி ஸோமர்களே! எங்களது குதிரைகளைப் பரிபாலிப்பீர்களாக. பசுக்கள் பால்முதலிய அவிப்பொருள்களிற் சிறந்து வளரட்டும். எங்களுக்கும் இவ்யாகர்த்தாவுக்கும் பலத்தையூட்டுவீர்களாக. யாங்கள் செய்யும் இந்த யாகத்தைச் செல்வப் பயன்றருவதாகச் செய்வீர்களாக—(எ-று.) சாயணர் எங்களுக்கும் யாககர்த்தாவுக்கும் என உம்மைத்தொகையாகக்கொள்ளாது யாகஞ் செய்பவர்களாகிய வெங்களுக்கு என உரை கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் மேனுட்டாசிரியருரையைப் பின்பற்றியெழுதியது இச்செய்யுள்.

வருக்கம் 29.

94. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 15 சூக்தம் 1.

16 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஆங்கிரஸன் புத்திரன் குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: 1-14 ஜகதி, 15, 16 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்நி; இச்சூக்தம் உபயோகப்படும் இஷ்டிகளில் மித்ரன், வருணன், அதிதி, ஸிந்து, பிருதிவி, தியாவாவென்றும் ஆறு தேவதைகளுங் கூடவரும். ஆனல் இச்சூக்தத்துக்கு அதிதேவதையெது வென்றால் அக்கினியே.

1. வணக்குரியன் ஜாதவேதஸனுக்கா விம்மறையை மனத்தினுன்னி
யிணக்குறுவாந்தேரதனைத் தச்சனுறுத்துதனேர; விதனைப்போற்று
மணத்தொழிலில் யாங்கணனி சிரத்தையொடு தெளிவுள்ளோம்;
வளருமங்கீ!
யுணக்குறு தெமையெடுப்பாய் வாய்ப்பினுனதரு நட்பையுவந்த
பின்பே.

(இ ள்.) வணங்குதற்குரியவனும், ஜாதவேதஸனுமாகிய அக்கினிக்காக இந்தச் சூக்தரூபமான மந்திரத்தை மனத்தினல் நினைத்துத், தச்சன் தேரையுருப்படுத்துவதுபோல உருப்படுத்திச் சேர்ப்போம். இவ்வக்கினியை ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் மங்கலகாரியத்தில் சிரத்தையும் புத்தித்தெளிவுமுடையோம். அக்கினியே! உனது நட்பைப்பெற்ற பின்னர் யாங்கள் கெட்டுப்போகாதபடி எங்களைக்காப்பாயாக—(எ-று.) ஜாதவேதஸன் என்னும் பதத்தின் பொருளை மண். 1. சூக். 44. செய். 1-ற் பார்க்க.

2. எவ்யஜமானனுக்கென நீயவிசுமப்பாயும்மகத்தோனெனமுடிப்
பான்,
தெவ்வரிலாதுறைகுவான், வீரியஞ்சார்தனமதனைச் சிறக்கத்தாங்கி,
யெவ்வமற வோங்குவா, னின்மையவன்றனைச்சாரா; தேய்ந்தவங்கீ!
கவ்வையுறு தெமையெடுப்பாய் வாய்ப்பினுனதருநட்பைக்கண்ட
பின்பே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

(இ-ள்.) எந்த யாககர்த்தாவுக்காக நீ அவிப்பொருளை யேற்பாயோ அந்த யாக கர்த்தா தனது எண்ணத்தைச் சாதித்துக்கொள்ளுவான்; பகைவரில்லாது வாழ்வான்; வீரியம் பொருந்திய தனத்தைப் பெறுவான்; பெற்றக்குறைவின்றி யோங்கிவாழ்வான். அவனைத் தரித்திரமடையாது. அக்கினியே! உன்னுடைய நட்பைப்பெற்றபின்னர் யாங்கள் கெட்டுப்போகாதபடி யெங்களைக்காப்பாயாக—(எ-று.)

3. உனை மூட்டுஞ்சத்தி யெமக்கியைக; வெம்மெண்ணமெலா முடனே பூர்த்தி
வனைக; வுனதிடத்தே பலதேவர்களு மவிப்பொருளை மதித்துண்கின்றார்;
பினர் நீயுமதிதி சுரர்த்தருக, விவைவிரும்புகின்றேம், பிறங்குமங்கி,
யினைதலுறா தெமையெடுப்பாய் வாய்ப்பினுனதருநட்பை யியைந்த பின்பே.

(இ-ள்.) உன்னை மூட்டுஞ் சக்தி யெங்களுக்குண்டாகட்டும்; எங்களெண்ணங்களை யெல்லாம் உடனே பூர்த்தி செய்வாயாக; உன்னிடத்திலேயே எல்லாத்தேவர்களும் அவிப்பொருளைப் புசிக்கிறார்கள். பின்பு நீ அதிதிபுத்திரர்களாகிய ஆதித்தியர்களை அல்லது தேவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுவருவாயாக; இவையெல்லாம் யாங்கள் உன்மாட்டு விரும்புங்காரியங்களாம். அக்கினியே! மற்றவை முன்போல—(எ-று.) 'மிக்கவதிதிப் பெயராள் மூப்பத்துமுக்கோடிவிண்ணோரீந்தா' ளென்பது கருதத்தக்கது.

4. தமித்தன்றிப் பர்வணங்கடோறுனக்கு நினைப்பூட்டச்சார்ந்துயாகச்
சமித்துக்களெரிவளர்க்கத்தேடுவோ, மவிப்பொருளுஞ்சம்பாதிப்போம்
நிமித்தகாரணசிவ வோடதிக ணிலை தொழிலை நிறுத்தா; யங்கி!
துமித்திடா தெமையெடுப்பாய் வாய்ப்பினுனதருநட்பைத்தோய்ந்த பின்பே.

(இ-ள்.) நிறையுவா குறையுவாக்காலங்கடோறும் உனக்கு ஞாபகமூட்டும்படி பொருந்தி 21 விதமானமரச்சமித்துக்களையும் அக்கினிகாரியங்களுக்காகத் தேடுவோம். அத்தர்சபூரணமாஸாதிகர்மங்களில் வேண்டியசருபுரோடாசமாதிய அவிப் பொருள்களையும் சம்பாதிப்போம். ஜீவனுதாரமாயுள்ள ஓஷதிகளை நிலைப்பிப்பாயாக. அக்கினியே! மற்றவைமுன் போல-(எ-று.) பர்வணம் ஒரு பட்சம். பர்வணங்கடோறும் பூர்வபட்ச அமரபட்சங்கடோறும் அதாவது ஒவ்வொரு அமாவாசை பௌர்ணமியிலும். அதைவற்புறுத்தவே தமித்தன்றி யென்ற அடை கொடுத்தது. ஒரு அமாவாசையோடாவது அல்லது ஒரு பௌர்ணமியோடாவது நின்று விடாமல் என்றபடி. சமித்துக்கானமரங்கள் இருபத்தொன்றென்பார் சாயணர். சரு அன்னமும், புரோடசம் அல்லது புரோடாசம் கிளறினமாவுமாம்.

5. அவன்கிரணமாந்தர்களைக்காப்பதனிற்செல்கின்றவன்றிப்பின்னர்த்
துவயத்தோடிரண்டுகாலுயிர்க்கடமைக்கதிராற்றுதைந்துகாக்கும்;
நவமயமாயிருள்சிதைத்தெல்லாந்தோற்றுமுஷையினினீயுயர்ந்தாய்; அங்கி!
யவமடையாதெமையெடுப்பாயுவப்பினுனதருநட்பையடைந்த பின்பே.

(இ-ள்.) அவ்வக்கினியினது கதிர்கள் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதிற் செல்லுகின்றன. அல்லாமலும், இரண்டுகாற் பிராணிகளையும், நாற்காற்பிரா

ளிகளையு நெருங்கிக்காப்பாற்றும். புதிதாக விருளையோட்டியெல்லாப் பொருள்களையும் கண்ணுக்குத் தோற்றுவிக்கும் (உஷஸ்) விடியலினைக்காட்டிலும் நீ பெரியவன். அக்கினியே! எனையவைமுன்போல—(எ-று.) அக்கினி இரவு முழுவதும் இருட்டினை யோட்டி நிற்க. உஷஸ் விடியற்காலத்தில் மாத்திரமே அவ்விருட்டையோட்டுவதால் அக்கினி உஷஸி னுயர்ந்த தென்பார் சாயணர்.

வருக்கம் 30.

6. அத்வரனேயன் றிமுக்கியமாயோ தாவுமாவாய்;யாக
மெத்தியவம்மறையோர்க்குத்தொழின்முறையைத்தெரிவிப்பாய்,
மேவும்போதா;
வொத்தகுடிப்புரோகிதனே,யாவுமுணர்தீர,நிறைவுறுத்து மங்கீ,
சொத்தையுறுதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பினுனதருநட்பைத்தோய்ந்த
பின்பே,

(இ-ள்.) அக்கினியே! நீ அத்வர்யுவாம்; முக்கியமான ஹோதாவாம்; யாகப்பிராஹ்மணர்களுக்குச் செய்யும் முறையையும் காலத்தையுங்கற்பிக்கும் பிரசாஸ்தாவாம்; (யாகசாலையைச் சுத்தஞ்செய்து சாமக்கிரியையைச் சேகரித்துவைக்கும் போதாவுமாம்; தொல்குடியில் வந்தபுரோகிதனே அல்லது பிரஹ்மாவே! எல்லாவற்றையு மறிந்ததீரனே! (ஏற்றக்குறைவில்லாமல் யாகத்தைப்)பரிபூரணமாக்குபவனே! உனது சினேகிதத்தைப் பெற்றபின்பு எங்களுக்குஅருக்கேடு வராமற் காப்பாயாக-(எ-று.) இவ்விருக்கில் அக்கினியே யாகப் பிராஹ்மணர் பதினறுவருமாம் என்றுகூறினர். அவராவார், அத்வர்யு, ஹோதா, பிரஹ்மா, ஆக்ஞீத்ரன், உத்காதா, பிராஹ்மணச்சமஸ, அச்சாவாக, ப்ரஸ்தோதா, பிரசாஸ்தா, முதலியோர். உத்காதா ஸாமவேதமும், ஹோதா ரிக்வேதமும்,அத்வர்யு யஜுர்வேதமும் தெரிந்து சொல்லுபவரென்று மேல் மண். 1 சூக். 7 செய் 1ற் சொன்னர். ஈண்டு அத்வர்யு யாகப் பொருள்களையளிக்கும் கர்த்தாவென்றும், பிரசாஸ்தா மித்திராவருணர்களென்றும், புரோஹிதன் பிரஹ்மா அல்லது பிரஹஸ்பதி தேவர்களுக்கிருப்பது போலிருந்து யாககார்யத்தை நடத்துவோனென்றும் சாயணர் விசேஷவுரை கூறுவர். சொத்தை, அருக்கேடு.

7 அழகமருமங்கம்வாய்ந்தெத்திசையுஞ்சமமாகவார்கின்றாய்நீ
பழகுமொளியருகினிற்போன்மிக்கொளிர்வாயதி தூரம்பரந்துநின்றுங்
கழியிருளினிரவெளினுந்தேவகனிகாந்தியொடுகாண்பாயங்கீ;
யிழிவுபெறுதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பினுனதருநட்பையேய்ந்த
பின்பே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! அழகுபொருந்திய அவயவங்களோடு எல்லாப் பக்கத்திலுஞ் சமமாக நீ நிறைந்து நிற்கின்றாய். தூரதேசத்திலிருக்கும் ஸமீபத்திலிருப்பது போலப் பிரகாசிக்கிறாய். மிக்க இருணிறைந்த இரவிலும், தேவனே, மிகுந்த வொளியோடு பார்க்கிறாய். உனது நட்பை ஸ்திரமாகப்பெற்ற பின்பு எம்மைக் கெடுக்காதெடுப்பாயாக—(எ-று.)

8. சோமாபிடவம்புரியுமவன்றேரேமுன்னிற்க;தோயுமெந்தம்
மொழிசயமுனைபண்,தேவர்காள்,தீயோரையொறுத்துவெல்க;
யாமாதின்றையெமதுமொழிகேட்டுப்பொலிவுபெறவளர்ப்பீர்;
அங்கீ!

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 6.

தோமேயாதெமைதெடுப்பாய்வாய்ப்பிறனதருநட்பைத்தோய்ந்த
பின்பே.

(இ-ள்.) (அக்கினியை யவயவமாக வுடைய ஸர்வ) தேவர்களே! ஸோமம்பிழியும் யஜமானனது தேரே மற்றெல்லாருடைய தேரைக்காட்டிலும் முன்னணியில் நிற்கட்டும். எமது புகழ்க்கீதங்கள் பாபபுத்தியுள்ளவர்களைத் தண்டித்துச் சயங்கொள்ளட்டும். அழகு முதலிய நிறைந்த எமது வசனங்களைக்கேட்டு அவற்றை யோங்கச் செய்வீர்களாக. (ஸர்வ தேவர்களுக்கு மாதாரமாயுள்ள) அக்கினியே! உனது நட்பைப் பெற்றபின்பு எமக்குத் தோஷம் நேராதபடி காப்பாயாக—(எ-று.)

9. உனது படைக்கலங்களினூற்றீமொழியுந்தீவினைவுமுற்றூர்தம்மை
மனதுகுளிரக்கொல்க;வரக்க,ரருகொடு தூரமருவியோரை
யனையமுறையாற்றல்;துதிப்போர்க்குமகாந்னறியையமைக்கல்;
அங்கீ!
யினையலுறுதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பிறனதருநட்பையியைந்த
பின்பே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! உனது ஆயுதங்களாற் றீமொழியும் தீவினைப்புமுள்ளவர்களைக் கொல்லுக. தூரத்திலும் சமீபத்திலுமுள்ள ராக்ஷஸர்களையு மம்மாதிரியே கொல்லுக. ஸ்தோத்திரஞ்செய்பவனுக்கு யாகத்துக்குவேண்டிய நல்லமார்க்கத்தை யேற்படுத்துவாயாக. உனதுசினேகத்தை யடைந்தபின்பு எங்களுக்குக் கேடுவராதபடி காப்பாயாக—(எ-று.)

10. செவ்வொளியிற்பிறங்குமிருகுதிரைகளைத்தேரதனிற்சிறக்கச்சேர்த்த
வவ்வமயங்காறாண்டவுன்ஞதமிடபமுழக்கடுத்துநிற்கும்;
கவ்வுபுகைக்கேதனத்திற்கானகத்துப்பரந்திடுவாய்கடிதின்; அங்கீ!
கவ்வையுறுதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பிறன்தருநட்பைக்கண்ட
பின்பே

(இ-ள்.) அக்கினியே! சிவந்தவொளியோடு கூடிய குதிரைகளிரண்டையும் உனது தேரில் நீ பூட்டிய அச்சமயத்தில் வாயு தூண்டாநிற்க உனது சப்தம் எருதின் முக்காரம்போற் கேட்கும். தூமகேதுவோடு காட்டினிடத்தே பரந்து செல்லுவாய். உனது நண்பைப்பெற்றபின்பு எங்களுக்குப் பழிநேராதபடிகாப்பாயாக—(எ-று.) புகைக்கேதனமென்றது, புகையுள்ளகாரணத்தால் நெருப்புண்டென்று அறியப்படுவதால் அக்கினிக்குத் தூமம் கேது (கொடி அல்லது விளம்பூட்டுவது) ஆயிற்று.

வருக்கம் 31.

11. உன்முழக்கிற்பறவைகளுநடுங்குறுமாற்; றரும்புநீயுண்ணும்போது
நின்பொறிகணெடுந்தூரம்பரந்துவிழும்;பின்னர்நெறி,நினக்கும்,
நின்னை
மன்சுமக்குந்தேரினுக்குஞ்செலற்கெளிதாவாய்ந்திடுமே;மகிழுமங்கீ,
துன்பமுறுதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பிறனதருநட்பைத்தோய்ந்த
பின்பே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! (மேற்பாட்டிற் சொல்லப்பட்ட விதமாக நீகாட்டிற்குள் நுழைந்து) காம்பீர்யமான முழக்கத்தைச் செய்வதைக் கேட்டுப் பறந்து செல்

வக்கூடிய பட்சிகளெல்லாம் நடுக்கமடையும். (பட்சிகளே நடுங்குமென்றால் நாய் முதலிய பிராணிகளின் நடுக்கத்தைச் சொல்லவே வேண்டியதில்லையென்பார்சாயணர்). அக்காட்டிலுள்ள துரும்புகளை யுண்ணும்போது உனது பொறிகள் பரந்து நெடுந்தூரத்திற் போய்விழும். அதற்குப்பின் அக்காட்டு நெறியானது உனக்கும், உன்னைச் சுமந்து செல்லும் தேருக்குஞ், செல்லுவதற்கு மிக எளிதாகவமையும். உனதுநட்பையடைந்தபின்பு எங்களுக்குத் துன்பம் நேராதபடி யெங்களைக் காப்பாயாக—(எ-று.)

12. மித்திரனைவருணனையுமிவன்றாங்குமாற்றலொடுமேவிநிற்க;
தத்துறவேகீழ்ச்செலுங்கான் மருதர்சினமற்புதமாச்சாரும்;எங்கட்
கொத்தசுகமளிக்கல்;அவர்மனமெம்பாற்றிரும்புநெறியுறுத்தாய்;
அங்கி!
சொத்தையுறாதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பினுனதருநட்பைத்தோய்ந்த
பின்பே.

(இ-ள்.) (அக்கினியைத்துதிக்கும்) இவன் மித்திரா வருணர்களின்றாணையையும் பெறட்டும். (அதாவது பகலபிமானிதேவதை யாகிய மித்திரனும் இரவபிமானி தேவதையாகிய வருணனும் இவ்வக்கினியை வணங்குவோனைக் காக்கட்டும் என்றபடி)மருத்துக்கள் கீழ்நோக்கிச் செல்லும் போது அவர்களுடைய கோபமானது அற்புதமாய் (தாங்கமுடியாததாய்) அமைந்து கிடக்கும். அக்கினியே! எங்களுக்குச்சுகத்தையளிப்பாயாக. அவர்களுடைய(மருத்துக்களுடைய)மனம் எம்பாற்றிரும்பும்படியான மார்க்கத்தை யமைப்பாயாக. உனது நட்பையடைந்தபின்பு எங்களுக்கு அருங்கேடு நேராதபடி காப்பாயாக -(எ-று.)

13. தேவர்களிற்றேவனுநீ;யாவருக்கும்பெருமைமிகுசிநேகிதன்னீ;
மேவுவசுக்களில்வசுநீ;யாகமதிற்சோபனத்தின்மேவுவாய்நீ;
தாவுமுனதிடமகலுத்தமப்புகலிற்றங்கவெமைத்தயக்காய்;அங்கி!
யோவலுறாதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பினுனதருநட்பையுவந்தபின்
பே.

(இ-று. அக்கினியே! நீ தேவர்களிற்சிறந்த தேவனும் (ஒளிபொருந்தியவனும் என்றபடி.) எல்லாருக்கும் மகிமைபொருந்திய சிநேகிதனும் நீயாம். செல்வங்களிற் சிறந்த செல்வமும் நீ. யாகத்தலத்திற் சோபனத்தோடு வந்து வீற்றிருப்பாய். உனது விஸ்தீரணமான பாதுகாவலமைந்த யாகத்தலத்தில் யாங்கள் தங்குமாறுசெய்க. உனது நட்பைப்பெற்றபின்னர் யாங்கள் கேட்டையடையாதபடி யெங்களைக்காப்பாயாக—(எ-று.)

14. உன்னகத்தேவளர்க்கப்பட்டுயர்சோமவாவுதியோடுறைந்துநீயு
மன்னுசுகோத்தமமளிப்பான்போற்றடைந்துகீர்த்தியொடு
மருவுவாய்;பி
னுன்னுமின்றதாசடனுக்குயர்ந்தமணிநிதியளிப்பாய்;ஓங்குமங்கி
கின்னமுறாதெமையெடுப்பாய்வாய்ப்பினுனதருநட்புக்கிடைத்த
பின்பே.

(இ-ள்.) உன்னுடைய ஸ்வஸ்தானமாகிய (உத்தர வேதியில்) வளர்க்கப்பட்டு, சோம ஆஹுதியைப்பெற்று நீயும் உத்தமச்சுகத்தையளிக்குமாறு ரித்விஜர்களால் ஸ்தோத்திரம்செய்யப் பெறுகிறாய். பின்னர் அவியளிக்கும்

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 6.

யஜமானனாகிய தாசுஷனுக்கு ரமணீயமான கர்மபலத்தையும், செல்வத்தை யும் தருவாய். அக்கினியே! உன்னுடைய அரிய நட்பையடைந்தபின்பு எங்களுக்குத் துன்பம் நேராதபடி காப்பாயாக—(எ-று.) மணியென்பதற்கு ரத்நம் என்பது வடமொழிப்பதம். இதற்குச் சாயணர் ரமணீய கர்மபலம் என்று உரைகூறுவார்.

15. எங்கணும்பரந்தோய்,நன்மையேய்பொருள்படைத்தோய்,யார்க்குத்
தங்குற முழுச்சுபத்திற் றுபங்க ணீக்கித் தன்மை
யிங்குற வைப்பா யாவற் கெழில்வலி யூட்டுவாய், அச்
சிங்கலி னரன் சிறப்பான்; திகழ்க யா முன்றனத்தே.

(இ-ள்.) எல்லாவிடத்தும் பரந்தவனே! நன்மைசிறந்த பொருள்களைப்படைத்தவனே! எவனுக்கு முழுச்சுபமும் பொருந்தும் வண்ணம் தாபங்களை நீக்கிக் குணம் நிறைவிப்பாயோ, எவனுக்குச் சிறந்த பலத்தை சேர்ப்பாயோ அந்தமனிதன் சிறந்து தோன்றுவான். யாங்கள் நீயளித்த செல்வத்தோடு விளங்குக—(எ-று.)

16. பாவுறு குணங்கண் முன்பு பகர்ந்தவை பரந்த வங்கி
தேவ, சௌபாக்கியத்தைத் தேர்ந்திங் கெமாயு ளோம்பல்;
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவு மித்திர வருணர் தாமுமெம்மதனைக் காக்க.

(இ-ள்.) மேற்சொல்லிய குணவிசேஷங்கள் பரந்த அக்கினிதேவனே! ஸௌபாக்கியத்தை யறிந்து எங்களது ஜீவிய காலத்தை இந்தக்கர்மத்தினிடத்து விருத்தி செய்வாயாக. பிருதுவியும், வானமும், ஸிந்துவும் அதிதியும், மித்திரனும் வருணனும், எம்முடைய அவ்வாயுளைக்காக்கட்டும்—(எ-று.) மித்திரன், வருணன், அதிதி இவற்றின் பொருளை மண். 1 சூக். 89 செய். 3ற்காண்க ஸிந்து, 'ஸ்யந்தனசீலா உதகாத்மா தேவதா' ஓடும் சிறப்புவாய்ந்த நீரபிமானி தேவதை.. பிருதவி, 'ப்ரதிதா பூ தேவதா' விரிந்த அல்லது பெருமைசிறந்த பூமியபிமானி தேவதை. இனி 101வது சூக்தம் வரையில் இப்பாட்டின் பின்னரண்டடிகள், இரண்டு சூக்தமொழிந்த ஏனைய சூக்தங்களுக்கெல்லாம் கடையடிகளாகவரும்.

வருக்கம் 32.

ஆகச்செய்யுள் 1026.

6-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

——:0:——

பிழை திருத்தம்.

99–வது பக்கத்தில் 'ராஜேந்திரலால் மித்ரா..............' வென்பதை .லாலா ஹரான்ஸ் ராஜ்செய்த வேத வியாக்கியான மென்ற உபந்யாஸத்தைப்பார்க்க' எனமாற்றிப்படிக்க.

255 'சமிதா அக்கினிபோலும்' என்பதை, 'சமிதா யாகப்பசுவை வெட்டுபவன். முன்பு தேவர்கள்யாகஞ் செய்தபோது பிராஹ்மணர்களே இவ்வேலைசெய்து வந்தார்கள். தற்காலம் இதைச்செய்பவன்குயவன் என்க' மாற்றிப்படிக்க.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 95.

7-வது அத்தியாயம்.

—:0:—

இவ்வத்தியாயத்தில் 38 வருக்கமும், 18 சூக்தமும் 172 இருக்குக்களுமுள்ளன.

95. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15. சூக்தம் 2.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஆங்கிரஸன் புத்திரன் குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

1. மாறுருவமைந்தோர்முற்ற,விருவர்வெவ்வேறுமெல்லை
யுறழுறச்செல்வோர்வற்சனொருவனைவளர்ப்பாரூட்டி;
பொருவுசெந்நிறத்தொருவன்பொருந்தியேயவியைக்கொள்வான்;
மருவுவெண்ணிறத்துத்தேசின்மற்றவன்றோன்றுவானே.

(இ-ள்.) முற்றவும் மாறுபட்ட வுருவத்தோடு கூடிய இருவர் ஒருவர்க்கொருவர் விரோதமான நடையையுடையவர்களாகிய பகலும் இரவும் தனித்தனி ஒரு குழந்தையையூட்டிவளர்ப்பார்கள். அக்குழந்தைகளில் 'ஒருவன் செந்நிறத்தையடைந்து அவியை யேற்பான். மற்றொருவன் வெண்மையானசோதியோடு ஆகாயத்திற்றோன்றுவான்-(எ-று.) முற்றமாறுருவமைந்தோரென்றது சுக்கிலகிருஷ்ணவர்ணங்களையடைந்துள்ளதால். வெவ்வேறுமெல்லையுற முறச்செல்வோர்' என்றது இரவு முடிந்த காலத்துப்பகலும் பகல் முடிந்த காலத்து இரவுந்தோன்றுவதால். இரவெல்லாம், கருப்பத்திற் சிசுமறைந்து கிடைப்பதுபோற் கிடந்துவிடியற் காலத்திலுதிப்பதால் சூரியன்இரவின்புத்திரனும்.அச்சூரியனுக்குக் காலையில் ஆவுதி செய்வார்கள். பகலில்அக்கினியினது ஒளிமழுங்கி நிற்க இரவு அதற்கு வெளிச்சத்தைத் தருவதால் அக்கினி இரவின் புத்திரன் என்றார். சாயங்காலஞ் செய்யும் ஆவுதி அக்கினி கார்யமாம்--சாயணர். ஒருவன் அக்கினி; மற்றவன் சூரியன்.

2. தன்னொளிபரந்துமாந்தர்தந்நடுவிளங்கிக்கூர்த்த
மின்னொளிச்சுவாலைகூடிப்பல்லிடமிளிருமித்தீ
தன்னையத்துவட்டாவீன்றதருணியர்பதின்மருக்கந்
தன்னமுங்குறையார்தந்தார்;நரர்தமதகஞ்சேர்த்தாரே.

(இ-ள்.) தனது பிரகாசம் நாலாபக்கத்திலும் பரவ, மனிதருக்கு மத்தியில் விளங்கிக் கூர்மையான சுவாலையோடு கூடிப், பலவிடங்களிலும் பிரகாசிக்கும் இந்தவக்கினியை நித்யயௌவனம் வாய்ந்துகொஞ்சமும் சோம்பலில்லாதவர்களான துவஷ்டாவின் பெண்கள்பதின்மரும் (அரணிகடைந்து) தந்தார்கள். மனிதர்கள் அதனைத்தங்கள் தங்கள் கிரஹங்களுக்கு எடுத்துக் கொண்டுபோனார்கள்—(எ-று.) தருணியரென்றது பத்துவிரல்களையும்; மேல் மண். 1 சூக். 71 செய். 1-ல் ஒரிடத்துதித்த நேசவுடன்வயிறென்றது மிவரையே. அ, பண்டறிசட்டு. இவ்விருக்குக்கு வேறொரு பொருளுமுண்டு. 'எல்லாப் பூதங்களிடத்தும் ஜாடாரூபமாய் பிரிந்திருப்பதும், கூர்மையான தேஜோமுகத்தோடு கூடியதும், ஸ்வயமான கீர்த்தியைத் தோற்றுவதும்,

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

எல்லாவிடங்களிலும் பிரகாசிப்பதும் அல்லது பலர்க்கு முபயோகமாவதும், ஆனமின்னலாகிய அக்கினியைத், தமது கார்யங்களால் ஜகத்தைப் போஷிப்ப தில்ஆலஸ்யமில்லாதவர்களும், நித்யதருணிகளும் அதாவது ஜராமரணமற்ற வரும், ஆகிய இந்திராதி பத்துத்திசைகள்(மண். 1 சுக் 84 செய் 13 பார்க்க.) மேகங்களின் அகட்டிற் செல்லும் ஒளிக்குமத்தியில் வாயுவிலிருந்து தோற் றின—(எ-று.) ஈண்டு த்வஷ்டு: ஒளியென்றபொருளிலும் தசவென்பது பத்துத்திசைகள் என்னும் பொருளிலும் வந்தன.

3. தோன்றியவிடங்கண்மூன்றைத்தோத்திஞ்செய்வா;ரங்கி
தோன்றியமூன்றிலொன்றுசலதியாங்தேசயமொன்று
மேன்றவிண்ஞென்றுமிங்ஙனியையந்ததுபுவிக்கட்பூர்வத்,
தான்றரசெய்திக்காலவொழுங்கிஞறமைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) அக்கினி யுற்பத்தியான மூன்றிடங்களையும் ஸ்தோத்திரம் செய்வார்கள். அவற்றிலொன்று சமுத்திரமாம். மற்ஞென்று (மேக) நீராம். ஆகாயம் மூன்றுவதாம். இவ்வாகாயத்திற் பொருந்தியது கீழைத்திசைக்கண் பெருமையடைந்து பூமியின்கண் ஆறுபெரும்பொழுதுகளாகிய காலவொ ழுங்கினையு மமைத்தது—(எ-று.) மூன்றிடங்கள் ஸமுத்திரம் மேகம், விண் ணென்பன. ஸமுத்திரத்தில் வடவைத்தீயாகவும், மேகநீர்க்கண் மின்னறறீ யாகவும், ஆகாசத்தில் ஸூர்யனுகவும் அக்னியுற்பவித்ததென்க. இவற் றுள் காலதேச வர்த்தமானங்களாற் கட்டுப்படாமல் அகண்டமாயிருந்த உல கம் ஸூர்யகதியால் திக்குக்காலங்களை யடைந்தது என்றுர். இளவேனில்' வஸந்த', முதுவேனில் (கிரீஷ்ம), கார் (வர்ஷ), கூதிர் (சரத்), முன்பனி சிசிர),பின்பனி (ஹேமந்த), எனப்பெரும்பொழுதுகள் (ருதுக்கள்) ஆறும். இவற்றையே ஒழுங்கின் ஆறு என்றுர்.

4. மறைந்தவிவ்வுண்மையும்முன்மதித்துணர்ந்தவர்கள்யாரே?
சிறந்திடுமவியாற்றாய்மார்ச்சேர்த்தனன்றனயன்;பல்லோர்
நிறந்தருபகட்டிலுற்ளூேனீரினுணின்றுதோன்றி
யறந்தருமவிபெற்றுனுபஙணர்ந்தனன்,கவிமகானே.

(இ-ள்.) மறைந்து கிடந்த இவ்வுண்மையை (ரித்விஜர்களே!) உம் முள்மதித்தறிந்தவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை யென்றபடி) அவி அன்னத்தினுல், மேகத்தின் புத்திரஸ்தானத்தில் மின்னல்ரூபமாக விருந்த விவ்வக்கினி தாய்முறையிலுள்ள மழைநீரைப்பெற்றுன். கவியும் மகா னுமாகிய இவ்வக்கினி மேகம், ஸமுத்திரம், உஷஸ் என்னும் பல்லோர் வயிற்றிலும், மின்னல், வடவை, சூரியன், என்னும் உருவங்களோடிருந்து வெளிப்பட்டு நல்ல ஆவுதிகளையடைந்து தண்ணீருக்குள்ளிருந்து வெளிப் படுகிறுன்—(எ-று.) தனயன் அக்கினியும், தாய்மார் மேகமும், கடலும் வானமுமாம். அக்கினிக்கு ஆவுதிசெய்வதாற் சூரியன் நிலைபெறுகிறுன். சூரியனுல் மழைபெய்கிறது. மழையினுல் அன்னம் விருத்தியாகிறது. அன் னத்தாற் பிரஜைகளோங்குகிறுர்கள் அதாவது யாககாரியங்கள் நிறைவேறு கின்றன என்பது ஸ்மிருதி.

அக்நௌப்ராஸ்தாஹுதிஸ்ஸம்யக்ஆதித்யமுபதிஷ்டதே|
ஆதித்யாஜ்ஜாயதேவ்ருஷ்டிர்வ்ருஷ்டேரந்நந்தத:ப்ரஜா||.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 95.

5. விளைந்தறஞ் செல் குறங்கில் வாலுற மேனேக் குற்றுத்
திளைந்த தன்கீர்த்தி சார்ந்து திகழுறச் சுடரைக் கான்று
வளர்ந்தனன்; இருவ ரச்சங் கொண்டன, ரொளிவளர்நீச்
கிளர்ந்தபோ தவனை நோக்கிச் சேவித்தார் கேசரிக்கே.

(இ-ள்.) குடில கதியோடு கூடிய மேகநீரினது மடியில் (மின்னல் ரூபமாக) அழுதறமேனெக்கி யொளிர்ந்து, தனது சொந்தக்கீர்த்தியை யடைந்து, நல்ல சுடரை வீசிக்கொண்டு(அக்கினி) வளர்ந்தான். (வானம் பூமிகள்) இருவரும் பயந்தார்கள். சோதியினின்றும் பிறந்தோங்கிய அக்கினி தோற்றியபோது அவனைப்பார்த்து அவ்வக்கினியாகிய சிங்கத்தைச்சேவித்தார்கள்-(எ-று.) 'விம்ஹம் ஸஹநசீலம் அபிபவநசீலம்' பொறுக்க வல்லது அல்லது ஜயிக்கவல்லது என்பதுபொருள். ஈண்டு அக்கினியைக்குறித்து நின்றது. துவஷ்டு: என்னும் மூலபதத்தை மேனுட்டாசிரியர் துவஷ்டாவெனக்கொண்டு, அவனுல் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட வானம் பூமிகளையென்று சேர்ப்பார். ஆனல் சாயனர் திப்தாத் என்று ஒளி அல்லது சோதியினின்றும் என்று பொருள்கொண்டு ஒளியினின்று பிறந்த அக்கினியெனக் கூட்டுவார். பாட்டிற் பின்னுரையே கூறியுள்ளார். இருவர் என்பதற்கு பகலிரவுகளென்றும், அரணிகளிரண்டுமென்றும், பொருள் கொள்ளுவது முண்டு. இதுயாஸ்கர் மதம். கேசரிக்கு வேற்றுமை மயக்கம்.

வருக்கம் 1.

6. உருவ வஞ்சனைமார் மான விருவருஞ் சேவித்துற்றார்,
பரிவொடு முழங்கு மாவிற் பரிந்தவ னருகு சேர்ந்தார்;
மருவியோர் வலத்தி னேங்கி வகைபெறு மவி யளிக்கும்
பெருமை வா யவனு மொய்ம்பிற் பிறங்கினேர் பதி யானனே.

(இ-ள்.) அழகிய ஸ்திரீகளிருவர் சாமரையோடு அரசனைச்சேவிப்பதுபோல தியாவாபிருதுவிகளிருவரும் (அல்லது பகலிரவுகளும், அரணிக்கட்டைகளிரண்டும்) அக்கினியைச் சேவித்தார்கள். கன்றினிடத்திலுள்ள ஆசையோடு சப்திக்கும் பசுக்களைப்போல அவனது சமீபத்தில் வந்தடைந்தார்கள். (ஆஹவநீயத்தின்) வலப்பக்கத்திற் பொருந்திய ரித்விஜர்கள் சருபுரோடாசம் முதலிய அவிப்பொருள்களைத்தரும் பெருமையையடைந்த அவ்வக்கினியும் பலவான்களுக்கெல்லாம் நாயகனுனன்—(எ-று.) சருபுரோடாசங்களைப்பற்றி மண். 1 சூக். 93 செய். 8ற் காண்க.

7. சவிதுவே யெனக்கரங்கண் மேலுறச் சார்த்தி நீட்டிக்
குவலயம் வானிரண்டிற் கூடிய தனது தேசை
யுவப்புற நடக்கை யீவோ னேட்டிப் பினைவற்றுஞ் சாரா
நிவப்புற வேற்றித் தாய்மார் நின்ற புத்துடை யீர்ப்பானே.

(இ-ள்.) எல்லாருக்கும் நடக்கைத் தரும் அக்கினி, ஸவிதா (சூரியன்) வைப்போலத்தனது கிரணமாகிய கரங்களை மேலே நீட்டிப், பூம்வானங்களிற் கூடியதனது ஒளியைப் பரவவிட்டு, எல்லாவற்றையுமடைந்து அவற்றிற் கொளிதரும் ஸாரத்தை வெளிப்படுத்தி, தனது தாய்மார்களாகிய மழைநீரிலிருந்து புதிய உடையை வெளிக்கொண ர்வான்—(எ-று.). ஸவிதா, சவிதுவென வந்தது. சூரியோதத்துக்குமுன் சூரியனுக்குஸவிதா வென்பார். 'ஸ்வல்ப்ரோச:' எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்துபவன் அல்லது நடத்

துவோன் என்பது பொருள். தாய்மார் நின்றும் புத்துடையீர்த்தலாவது, மேகநீர் அக்கினிக்குத்தாய்மாரின் நிலையாயுள்ளது; அதனிடத்திலிருந்தும் புதிதாய் உலகத்தைக்கவ்விக்கொள்ளும் சோதியாகிய வஸ்திரத்தை வெளிப்படுத்தலாம். சாரா, சார்ந்து.

8. அந்தரந் தகவு மேகத்தொடு தடித்தென வலர்ந்து
நந்நி, நோக்கரிய சோதி நாட்டு மக்காலே, ஞான
மந்துறு கவி நீர்மூல வந்தரத்தினைத் தன்றேசான்
முந் தலங்கரிப்பான்; தேவயாஜந முற்று மாங்கே.

(இ-ள்.) அந்தரிட்சத்திற் செல்லும் மேகத்தில் மின்னலாக விளங்கிப் பார்க்கமுடியாத சோதியை அங்கே நிலைநிறுத்தும்போது ஞானம் பொருந்திய கவியாகிய அக்கினி தண்ணீருக்கு மூலமான அவ்வந்தரத்தைத் தனது தேஜஸினால் அலங்காரப்படுத்துவான். அவ்விடத்து அத்தேவனால் விரிக்கப்பெற்ற ஒளி எங்களது சுதையோடுகூடக்கலந்து விளங்கும் (அதாவது தேவயஜநம் அங்கே நடக்கும்)—(எ-று.) அந்துதல், சேர்தல், திசைச்சொல்.

9. மகத்துவம் வாய்ந்த வுன்றே சொன்னலர்த் தெறுத்தொளிர்வ
தகத்து நீர்கொண்டகன்ற வந்தர வெளியி னேயும்;
மிகச் சுடர்தர யா மூட்டிவிட்ட வக்கினியே! யாரு
மகைக்கலாத் துணைச் சுபாவ வழகினோ டெம்மைக் காக்க.

(இ-ள்.) பகைவரைவாட்டிவிளக்குவதான மகத்துவம் பொருந்திய உனதொளி, தன்னிடத்து நீரைக்கொண்டு பரந்த வந்தரவெளியிற் பரவும். நன்றாகக் கொழுந்துவிட்டெரியும்படி யாங்கள் மூட்டிவிட்ட அக்கினியே! ஒருவராலும் வருத்தமுடியாத பாதுகாப்பமைந்த தன்மைவாய்ந்த அழகோடு எங்களை ரட்சிப்பாயாக—(எ-று.)

10. அந்தரத் தொழுகு மூர்மி யார்ந்தநீ ரோட்டெடுப்பான்
சுந்தரமாக வாற்றிப் புவியின்கண் வெளந் துதைப்பான்;
அந்தமா யகட்டி னெல்லா வனப்பொரு ளமைப்பதன்றி
விர்தையி னவ முளைக்கண் மேவி நன்கியங்குவானே.

(இ-ள்.) (அக்கினி) அந்தரிட்சத்திற் செல்லும் அலைமிகுந்த நீரைப் பிரவாஹமாகச் செல்லவிட்டுப் பூமியில் வெள்ளத்தைநிறைவிப்பான். தனது அகட்டில் (வயிற்றில் அல்லது உள்ளிடத்தில்) எல்லாவுணவுப் பொருள்களையும் அமைப்பதோடு புதிதாகத்தோன்றும் பயிர் முளைகளுக்குள்ளும் சென்று சலிப்பான்—(எ-று.)

11. பாவக, சமித்தாலோங்கிப் பரந்த சீ ரன்ன மீவா
னேவற வெமக்கொளிர்ந்திங் கோங்குவாய்; எமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) பாவகனே! (பரிசோதகனே!) நீ ஸமித்தினால் வளர்க்கப் பெற்று எங்களுக்குக் கீர்த்திபெருகிய அன்னப் பொருள்களையளிப்பதற்காகப் பிரகாசத்தோடு விளங்குவாயாக. எம்முடைய இந்தப் பிரார்த்தனையைப் பூமி, வானம் ஸிந்து, அதிதி, மித்ரன், வருணன் என்னுமிவர்கள் விரும்பிக் காக்கட்டும்—(எ-று.)

மண்டலம் 1. சூக்தம் 96.

வருக்கம். 2.

96. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15. சூக்தம் 3.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: செல்வக்காரணனான அக்கினி.

1. வலியினான் முறைக வாங்கிக் கடைந்திட வளர்வோன் வல்லே
மலிதரு ஞானமெல்லாம் பழமைபோல் வகித்தான் மெய்யே;
சலிலமும் வாக்கு நட்பிற் றயக்கின வவனைச்; செல்வ
நலமளி தியைத் தேவர் நாடி யாதரித்தா ரன்றே.

(இ-ன்.) பலத்தினால் (அரணிகளைக்) கடைந்தவுடன் றோன்றும் அக்கினி தான் உதித்தவுடன் எல்லா ஞானத்தையும் பழமையாயடைந்தது போல விரைவில் உண்மையாகவே தயங்கினான். மேகநீரும், வாக்கும் அவனைச்சிநேகமாகப் பெற்றன. தனந்தருபவனாகிய அக்கினியை (இந்திராதி) தேவர்கள் நாடியாதரித்தார்கள்—(எ-று.) 'ஞானமெல்லாம்' என்பதற்குப்பதிலாகக் 'காவ்யமெல்லாம்' என்றுபடிப்பதும் ஒன்று. அதற்குக் கவியினது எல்லாக் கர்மங்களையுமென்று உரைகூறி இவ்வக்கினி முன்பே யறிந்தது போல உற்பத்தியானவுடனேயே தனது அவிவகிக்குந் தொழிலைச்சேர்ந்தான் என விரிப்பார் சாயணர் 'தி(dh) ஷணு' வென்பதற்குமாத்யமிகா வாக்கு என்பர். சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி யெனவாக்கு நான்காம். தேவசப்தத்துக்கு ரித்விஜர் என்றுபொருள் கொண்டு ரித்விஜர்கள் கார்ஹபத்யாதிரூபத்திற்றுங்கினார்கள் என்பதும் ஒன்று.

2. கலைபுண ராயு முன்னாட் கவிபுகன்றிட மனுவின்
குலமுற மக்களாரு மிவர்தமைக் குலவ விட்டான்;
தலநிறை யொளியால் வானை நீரினைச் சமைத்தான்; செல்வ
நலமளி தியைத் தேவர் நாடி யாதரித்தா ரன்றே.

(இ-ன்.) கலைகளை யுணர்ந்து ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் ஆயுவின் அல்லது மனுவின் (குணநிறைந்த) கவிகளைக்கேட்டு, (அக்கினி) மனுவழியினுதித்த இம்மனிதரைப் பிறப்பித்தான். விஸ்தாரமாகப் பரவும் தனது ஒளி (கண்) யினால் வானத்தையும் நீரையும் (அல்லது அந்தரத்தையும்) சிருஷ்டித்தான். செல்வ நலத்தை யளிக்கும் அக்கினியைத் தேவர்கள் (அல்லது ரித்விஜர்கள்) விரும்பிவளர்த்தார்கள்—(எ-று.) ஆயு மனுவென்றது சாயணருரை. அக்கினி தோன்று யெழுவாய். அக்கினி குலவவிட்டானென்க.

3. சுவவெரி வளர்ப்பீர் தேவ முக்கியன் யாகந் தோய்ப்பான்
பலிபெறுபவன் றுதிக்கட் சிறப்புறுபவ னல் லூண்டி
மலிமக னுயிர்கடாங்கும் வள்ளலைப் போற்றீர்; செல்வ
நலமளி தியைத் தேவர் நாடி யாதரித்தாரன்றே.

(இ-ன்.) அக்கினியைச் சூழ்ந்து வளர்ப்பவர்களே! தேவர்களில் முதன்மை வாய்ந்தவனும், (தர்சபூரணமாஸமாதிய) யக்ஞங்களை நிறைவேற்றுபவனும், யாகபலியை (அவிப்பொருள்களை) யேற்பவனும், ஸ்தோத்திரங்களாற் பெருமைபெற அலங்கரிக்கப்படுபவனும், உணவின் புத்திரனும், நல்ல

தான கர்த்தாவுமாகிய வக்கினியை ஸ்தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக. செல்வகாரணஞன அக்கினியைத் தேவர்கள் நாடி வளர்த்தார்கள்—(எ-று.) அக்கினி யுணவினற் புதிதாக வுண்டாக்கப் பட்டு ஜடராக்கினியாக வளர்க்கப்படுவதால் உணவின் புத்திரனென்ருர்.

4. பலவிதப் பொருள் வளர்த்தோன், பலரையுங் காப்போன், சோதித்
தலமெனுந் துறக்க மீவோன், தரணிவான் பெற்ருே, னெங்கான்
முளைக்கென மாதரிச்சுவான் வழிதெரிந்தான்; செல்வ
நலமளி தீயைத் தேவர் நாடி யாதரித்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) பலவிதமான சிரேஷ்டமான பொருள்களின் புஷ்டியை யடைந்துள்ளவனும், பலரையும் ரக்ஷிப்பவனும், (யாகஞ்செய்வித்து) சோதித்தலமாகிய ஸ்வர்க்கத்தை (யாககர்த்தாவுக்குத்) தருபவனும், வானம் பூமிகளைத் தோற்றியவனும் மாதரிச்வானும் (எல்லாவற்றிற்குந் தாயெனத்தகும் அந்தரிட்சத்தில் நடப்பவனும்) ஆகிய அக்கினி எங்கள் புத்திரனுக்கு (அநுஷ்டான மார்க்கத்தை) யுண்டு பண்ணினுன். செல்வகாரணஞன அக்கினியைத்தேவர்கள் விரும்பிப் போற்றினுர்கள்—(எ-று.) மாதரிச்வான் மண். 1. சூக். 31 செய். 3 நோக்குக. ஈண்டு அச்சொல் அக்கினியையே குறித்து நின்றது. மேனுட்டாசிரியர் 'எங்கான்முளைக்' கென்னுது 'தன் கான்முளைக்' கென்பார். அவர் உரைப்படி மாதரிச்வான் முதல் முதல் அக்கினியைப்பிருகுவுக்காக கொண்டுவந்து கொடுத்தவனைக் குறிப்பதால். மண். 1 சூக். 60 செய். 1ல் பார்க்க.

5. உலவுறு பகலிராக்க ளொன்றன் வன்னத்தை மற்ருென்
றிலையென லாக்கி யோர்சேயினுக் கவியூட்டுங் கூடி;
மலியொளி வீசுமக்கது வான்புவி யிடையே; செல்வ
நலமளி தீயைத் தேவர் நாடி யாதரித்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) மாறிமாறி யுலாவும் பகலிரவுகள் ஒன்றினது நிறத்தை மற்ருென்று மாற்றி இரண்டுமாசப்(பகலின் புத்திரனுகிய)ஒரு குழந்தைக்கு அவியுணவை யூட்டும். அக்குழந்தையாகிய வக்கினி வானம் பூமிகளுக்கிடையே மிக்க வொளியை வீசும். செல்வகாரணஞன அக்கினியைத் தேவர்கள் விரும்பிப்போற்றினுர்கள்—(எ-று.) குழந்தை அக்கினியைக் குறித்து நின்றது. மண். 1 சூக். 95 செய் 1 நோக்குக.

வருக்கம் 3.

6. மலிதன மூலஞ் செல்வக் களஞ்சிய, மகத்தின் கேது,
நிலைதரு துதியாளன்ற னினைப்பினைச் சாதிப்போனைக்,
கலவுறு மமரத் தன்மை காத்திடுந் தொழிலர் செல்வ
நலமளி தீயைத் தேவர் நாடி யாதரித்தா ரன்றே.

(இ-ள்.) நிறைந்ததனத்துக்கு மூலாதாரமானவனும், செல்வக்களஞ்சியமும் யாகத்தின் கொடியும் (அல்லது யாகத்தை ஞாபக மூட்டுபவனும்) ஸ்தோதாவினது எண்ணங்களை நிறைவேற்றுபவனும், செல்வ காரணனுமான அக்கினியை, மாணமின்மையைக் காத்து நிற்கும் தேவர்கள் விரும்பி வளர்த்தார்கள்—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம் 97.

7. பழமையு மின்றும்பூதி யுறைவிடம், பரிந்த வில்லாத்
தலமதி லுதித்தவற்றோடு நிக்க நின் றிடுமவைக்கும்,
அலகிலா தேய்ந்தவற்றோ டேய்வவுங் காப்போன், செல்வ
நலமணி தியைத், தேவர் நாடி யாதரித்தாரன்றே.

(இ-ள்.) புராதன காலத்திலும் இப்பொழுதுஞ் செல்வ முறையு மிடமும், முன்பே பிறந்தவற்றிற்கும் இனிப்பிறக்க நிற்பவற்றிற்கும் வீடு போன்றவனும், கணக்கில்லாத வஸ்துக்கள் ஏற்கெனவே யுள்ளவற்றிற்கும் இனியேற்பட நிற்பவற்றிற்கும் ரட்சகனுமான செல்வகாரண அக்கினியைத் தேவர்கள் விரும்பிப்போற்றினர்கள்—(எ-று.)

8. செல்வத்தைத் தருவோ னெங்கட் சேர்க்க சங்கமச் செல்வத்தைச்;
செல்வத்தைத் தருவோ னெங்கட் சேர்க்க தாவரச் சிறப்பைச்;
செல்வத்தைத் தருவோன் வீரத் தநயரோ டன்னஞ் சேர்க்க;
செல்வத்தைத் தருவோன் தீர்க்க வாயுளைத் தரவெமக்கே.

(இ-ள்.) செல்வத்தைத்தரு மக்கினி எம்மிடத்து ஜங்கமச் செல்வத்தையும், ஸ்தாவரப்பெருமையையும், புத்திரரோடு கூடிய உணவுப்பொருள்களையும், தீர்க்கவாயுளையும் தருவானாக—(எ-று.)

9. பாவக! சமித்தா லோங்கப் பரந்தசீ ரன்ன மீவா
ஞேவற வெமக்கொளிர்ந்திங் கோங்குவாய்; எமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானும்
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) எல்லாவற்றையும் பரிசோதிப்பவனாகிய வக்கினியே! ஸமித்தினால் வளர்ந்து மிகச்சிறப்புப் பொருந்திய அன்னத்தைத்தரவேண்டி எங்களுக்கு ஒளியை வீசி யிவ்விடத்துச் சிறப்பாயாக. எங்களுடைய இந்தப் பிரார்த்தனையைப் பூமி, வானம், ஸிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னுமிவர்கள் விரும்பிக்காப்பாற்றுவாராக—(எ-று.) ச்ரவஸே என்பதற்கு அன்னமென்றது சேர்த்தியின்பொருட்டென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

வருக்கம் 4.

97. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 15 சூக்தம் 4.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ. குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: காயத்திரி; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு)

1. எங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டியே
பொங்கு நற்றன மெல்லாப்பொழுதினுந்
தங்கு மாறு விளங்குக, வக்கினி,
யெங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! எங்களுடைய பாபங்களை யெங்களிடத்தினின்றும் போகுமாறுசெய்து, விசேஷ தனம் எல்லாக் காலத்திலும் எங்களிடத்துவந்து அடையுமாறு பிரகாசிப்பாயாக. எங்களது பாபங்களை யெங்களிடத்தினின்றும் (அக்கினியின் ஒளி) ஓட்டட்டும்—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

2. துங்க வாழ்வொடு தோய்தரு நல்லிலு
மங்க நன்னெறி யும்பெறு மார்த்தியின்
மங்கலில் மகமாற்றி வணங்குவோம்;
எங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமாகிய செல்வத்தையும் நல்ல வீட்டையும், சன்மார்க்கத்தையும்பெறு மிச்சையோடு (அக்கினியை) அவிப்பொருளைத் தந்து வணங்குகிறோம். எங்களது பாபங்களை யெங்களிடத்தினின்றும் (அக்கினியின் ஒளி) ஓட்டட்டும்—(எ-று.)

3. துங்க மாமறை தோயுத்தம ளுகை
வங்க மாயிவன் மன்னுக; சூரிக
ளெங்கட் சேர்ந்தவ ரென்றும் புகழ்பெறல்;
எங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) இக்குத்ஸரிஷி உத்தம ஸ்தோதாவாய்ப் பொருந்தட்டும். எம்மிடத்துள்ள ஸூரிகள் (வித்வாம்ஸர்கள் அல்லது ஸ்தோதாக்கள்) எப்பொழுதும் கீர்த்தியையடையட்டும். மற்றது முன்போலவே—(எ-று.) ஸூரிகள் ஈண்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்பவர். இவன், இக்குத்ஸரிஷி.

4. அங்கி யென்றைக்குன் சூரிக ளார்தரு
துங்க மக்களைத் தோய்குவ ரன்றைக்கு
னெங்குலமுந் தழைத்தெழி லெய்துக;
எங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) அக்கினியே என்றைக்கு உனது ஸ்தோதாக்கள் புத்திர பௌத்திரர்களைப் பெறுவார்களோ அன்றைக்கே யுன்னை யடுத்த எமது குலமும் புத்திர பௌத்திரர்களோடு தழைத்து விளங்குக. மற்றது முன்போல—(எ-று.)

5. எங்கணும் பரந் தேதிலரைத் தெறு
மங்கியின் கிரணம் பல வாசையின்
மங்குறாது வளர்ந்திடு போதினி
லெங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) எல்லாவிடத்திலும் விரிந்து சத்துருக்களைக் கொல்லும் அக்கினியின் கிரணங்கள் பலதிக்கிலும் சென்று பிரகாசிக்கும்போது (அவனது ஒளி) எங்களுடைய பாபச் செய்கைகளை யெங்களிடத்தினின்றும் ஓட்டட்டும்—(எ-று.) ஆசை, திக்கு.

6. எங்கு நோக்கு முகத்தை யியைந்தவ,
வங்க மாகவெத் திக்கினுங் கூடியே
யெங்க ளொன்னலர் நின்றெமைக் காக்க நீ;
யெங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பக்கத்திலும் பார்க்கும் முகத்தோடு கூடியவக்கினியே! எல்லாப்பக்கத்திலும் பொருந்தி, எங்கள் பகைவர் எம்மையணுக வொட்டாதபடி காப்பாயாக. எங்கள் பாபங்களை எங்களிடத்திலிருந்தும் ஓட்டுக-(எ-று.)

7. எங்கு நோக்கு முகத்தை யியைந்தவ,
வங்க மென்னவே வாவிதி னெங்கட்குப்
பங்கமின்றிப் பகையைக் கடத்துக;
எங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) எல்லாப்பக்கங்களிலும் பார்க்கக்கூடிய முகத்தோடு கூடிய வக்கினியே! நாவாய் நீரைக்கடந்து அக்கரை சேர்ப்பதுபோல எங்களுடைய சத்துருக்களை யாங்கள் கடந்துசெல்லுமாறு செய்க. எங்களது பாபங்களை யெங்கணின்றமோட்டுக—(எ-று.)

8. எங்கள் சேமத்தை யெண்ணி நதியினிற்
றங்கும் வங்கந் தனிலெமைத் தூக்கியே
கங்கு சேர்த்தல் கடுப்பக் கடத்துவாய்;
எங்கள் பாபத்தை யெங்கணின் றோட்டவே.

(இ-ள்.) (மேற்செய்யுளிற் சொன்னதையே மீண்டுங் கூறி யுறுதிப்படுத்துகிறார்) (அக்கினியே!) எங்களுடைய க்ஷேமத்தை யுத்தேசித்துக் கப்பலிற் றூக்கி ஆற்றைக்கடந்து அக்கரை சேர்ப்பதுபோல எங்களைச் சத்துருக்களில்லாதவிடத்திற் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பாயாக. மற்றது முன்போல —(எ-று.)

வருக்கம் 5.

98. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 15 சூக்தம் 5.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அக்கினி.

(வேறு.)

1. விச்சுவ நரர்க்கு நாத னன்மகம் பெறுக யாங்கள்;
விச்சுவ புவனம் போற்றும் வேந்தனன்னவனே; யிங்கு
விச்சுவந்தனை நோக்குற்றான் மேலுறப் பிறந்தபோதே;
விச்சுவ நரர்க்குநாத னிகல்வன் விண்மணியி னோடே.

(இ-ள்.) வைச்வாநரனுடைய நன்மனத்தை (அநுக்கிரஹ புத்தியை) யாங்கள் அடைக. எல்லாப்புவனங்களிலுமுள்ள பிராணிக் கூட்டங்களால் வணங்கப்பெற்று அவ்வைச்வாநரன் அவற்றிற்குராஜாவாகிறான். இரண்டு அரணிகளினின்றும் தோன்றிய தட்சணமே எல்லாச்சுகத்தையும் நன்றாகப் பார்க்கிறான். அவ்வைச்வாநரன் சூரியனோடு போட்டியாகவெழுவான்-(எ-று.) வேந்தன் ஈண்டு ராஜாவென்னும் பொருளிலேயே வந்தது. சூரியனுடைய கிரணங்கள் மேல்நோக்கி வரும்போது அக்கினியின் கிரணங்கள் மேனோக்கிச் சென்று அவற்றைச் சந்திப்பதைக்கண்டு ரிஷிகள் அக்கினி சூரியனோடு இகல்வதாக (போட்டி போடுவதாக) ச்சொன்னார்களென்பார் சாயனர். இக் கருத்து தைத்திரீயப் பிராஹ்மணம். 2—1—2 லும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. யாஸ்கரும் இப்படியே நிருக்தத்தில் கூறியிருக்கிறார் ‘அமுதோமுஷ்யரச்மய: ப்ராதுர்பவந்திதோஸ்யார்ச்சிஷஸ் தயோர் பாஸோ: ஸம் ஸங்கம் த்ருஷ்ட்வைவமவக்ஷ்யத், விண்மணி-சூரியன்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

2. வானிடத்துறுவான் பூமி மருவியே யுறைவா னங்கி
யீனமி லோடதிக்கண் யாவற்றும் புகுந்தா; னெங்குந்
தானுறு வலியாற் றங்கும் வைச்சுவர் நாரு மங்கி
யூன மொன்னலருறுத்தா தோம்புக வெமை யல்லெல்லே.

(இ-ள்.) வானத்திற் றங்குபவனும், பூமியினிடத்து வந்து தங்குபவனுமாகிய அக்கினி, எல்லா ஔஷதிகளிடத்திலும் வந்து புகுந்தான்; தனது அஸாதாரண சக்தியினால் எங்கு நிறைபவனாகிய வைச்வாநராக்கினி பகலிலும் இரவிலும் சத்துருக்கள் எங்களையிம்சிக்காதபடி காக்கட்டும்—(எ-று.) வைச்வாநரன், எல்லா நரர்களுக்கும் நேதா அல்லது ஸ்வாமி அதாவது அக்கினியென்பது பொருள்.

3. மேவுக வுனதிவ் வுண்மை; வைச்சுவாநர வெம்மாடே
யோவறு தனமிகுந்தோ ருறைக சூழ்ந்; தெமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதிதானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) உன்னுடைய அது (பாதுகாப்பு) கர்மபலனைத்தருவதாகப் பொருந்தட்டும். வைச்வாநரனே! எம்மிடத்துத், தனகாமிகளாயுள்ள தனமிகு புத்திரர்கள் சூழ்ந்துறையட்டும். எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தைப் பூமியும், வானமும், விந்துவும், அதிதியும், மித்திரனும், வருணனும் விரும்பிக்காக்கட்டும்—(எ-று.) இச்சூக்தம் சாதுர்மாஸ்யாரம்பத்தில் வைச்வாநரனையும் பர்ஜன்யனையும் துதிக்க உபயோகப்படுத்துவது.

வருக்கம் 6.

99. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 15 சூக்தம் 6.

1 இருக்குக் கொண்டது.

ரிஷி: மரீசி புத்திரன் கசியபன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப் தேவதை: அக்கினி.

1. சாதவேதனுக்குச் சோமச் சாற்றினைப் பிழிவோம்; ஒன்னார்
தீதுறு நிதியை யன்னான் றீய்க்க; வெந்துயரை முற்றும்
மோதுற வீட்டியெம்மை மோசிக்க வங்கி, நாவாய்
ஓதுற நதிகடப்பித் துக்கரை விடுத்த லொத்தே.

(இ-ள்.) ஜாத வேதஸனுக்காக ஸோமாபிஷவஞ் செய்வோம். பகைவரது தனத்தை யவன் சுட்டு நாசமாக்கட்டும். நாவாய் ஆற்றைக்கடந்து இக்கரையிற் சேர்ப்பது போல அக்கினி எங்களது துக்கத்தைக்கெடுத்து அதினின்றும் எம்மை விடுவிக்கட்டும்—(எ-று.) ஜாத வேதஸன் என்னும் பதத்தின் பொருளை, மண். 1 சூக். 44 செய். 1ல் பார்க்க.

வருக்கம் 7.

100. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15. சூக்தம் 7.

19 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷிகள்; வ்ருஷாகிரன் என்னும் ராஜரிஷியின் புத்திரர் ஐவர் வார்ஷாகிரர். அவர் ரிஜ்ராச்வன், அம்பரீஷன், ஸஹதேவன், பயமானன் ஸுராதஸன் என்பவராம்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 100.

வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

இச்சூக்தம் தசராத்திரத்தில் 6வது பகலில் மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரனைத் துதிப்பதற் குபயோகப்படுவது.

1. அருத்தியையளிப்போன்,வீரமார்ந்தவோர்தம்மாற்சூழ்ந்தோன்,
பெருத்தநன்மகிமைவாய்ந்தோன்,பிருதிவிவானவண்ணல்,
பொருந்துவோனீரை,நண்ணும்போரினிலழைக்கநிற்போன்
மருத்துவ ரிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) இச்சையை யளிப்பவனும், வீரர்களாற் சூழப்பட்டவனும், மகிமை வாய்ந்தவனும், பூமிவானங்களுக்கு ஈசுவரனும், நீரைத்தருபவனும், யுத்தத்தில் ஸ்தோதாக்களாலழைக்கப்படுபவனும்; மருத்துக்களாற் சூழப் பட்டவனுமாகிய விந்திரன் எங்களை ரட்சிக்கட்டும்—(எ-று.)

2. பரிதியிற், கிட்டலரசாப் பாதையை யடைந்தோ, னெவ்வெச்
செருவினுந் தன்னோ டேகுஞ் சிநேசிதர் கூடி வண்மைச்
சூரிய வுத்தமன், வறப்போ, னுறத் தகிகொள்ளுஞ் சீலன்,
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) சூரியனைப்போல, நெருங்க முடியாத பாதையோடு கூடிய வனும், எல்லாயுத்தத்திலும் தன்னோடு கூடச்செல்லும் சினேகிதர்களோடு கூடியவனும், தனது உத்தமதான சீலனும், (அசுரர்களை) வறுப்பவனும் (வாட்டியவர்களை வறட்டுபவனும்), விருத்திர ஹந்தாவும், மருத்துக்களோடு கூடியவனுமான இந்திரன் எமக்குத் துணையாக நிற்கட்டும்—(ஏ-று.)

3. மூரனொடு பிறர்தடாத் தன் முன்புறு கிரண, மென்றின்,
றாமுறு நீர்பிலிற்றச் சாருவோன், பகைகடந்தோன்,
உரமுறு மாண்மை தன்று லொன்னலர்தமை யொறுப்போன்,
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) பிறராற்றடுக்கமுடியாத தனது பலம்பொருந்திய கிரணங் கள் வானத்திலுற்ற நீரைக் கொட்டுவிக்கும் வண்ணம் சூரியனைப்போல, வருபவனும், பகையைக்கடந்தவனும், தனது பும்ஸத்துவத்தால் சத்துருக் களை வெல்லுபவனும், மருத்துக்களோடு கூடியவனுமாகிய இந்திரன் எங் கட்குத் துணையாகவிருக்கட்டும்—(எ-று.) என்றின்—சூரியனைப்போல்.

4. நரத்தரு வங்கிரசக்க டம்மிலுத்தமன், பேர்வள்ள
லருத்தியை யளிப்போர் தம்மி, லன்பரி லன்பன், போற்றற்
குரித்தனோர் தமி லுயர்ந்தோ, னுறுவார் தம்மின் மூத்தோன்,
மருத்துவ ரிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) அவ்விந்திரன், கடையிற் சிறந்தவர்களாகிய அங்கிரஸர்களி லுத்தமனும், இச்சைகளையளிப்பதில் வள்ளலும், அன்பர்களிலன்பனும், புகழ்க்கத்தக்கவர்களில் உயர்ந்தவனும், ஸ்தோதாக்களிற் பெருமை வாய்ந்த வனுமானான். மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் எமக்குத் துணைசெய்யட் டும்—(எ-று.) அங்கந்நி கச்சந்தி இத்யங்கிரஸோ கந்நார: என்பார் சாய னர்.

5. உருத்திரர், சுதரைப்போல, வுற்றநல் வலியோன், போரி
லுருத்தெழு பகைவர் தம்மை யொறுப்பவ, னுடன்வசிக்குங்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

கிருத்திய ரோடுமன்னங் கிளர்த்திடு மழை பெய்விப்பான்;
மருத்துவ ரிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) அவ்விந்திரன், உருத்திர புத்திரர்களாகிய மருத்துக்கள் தனது குழந்தைகளைப்போலத் துணைசெய்யும் பெருவலிமையையுடையவன்; யுத்தத்திற் சத்துருக்களையடக்குபவன்; சமானமான வீடுகளில் வசிக்கும் (கிருககிருத்தியர்களாகிய) மருத்துக்களோடு கூடி உணவுப்பொருள்களைத்தரும் மழையைப்பெய்விப்பான். அம்மருத்துக்களோடு சேர்ந்துள்ள இந்திரன் எங்களுக்கு உதவிசெய்யட்டும்-(எ-று.) மருத்துக்கள் உருத்திர புத்திரர்களென்பதை மண். 1 சூக். 14 செய். 3ற்பார்க்க. ஸநீளேபி: என்பது மூலபதம்; உடன்வசிக்குங் கிருத்தியர்களென்றார் செய்யுளில். அச்சொற்றொடருக்கு மருத்துக்களென்பதே பொருள். ச்ரவஸ்யானி கீர்த்திக்குரிய தொழில்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அற்றேல், 'கிருத்தியரோடு கீர்த்தி கிளர்ந்திடுந் தொழிலையாற்றும்;' எனப்பாடபேதமாகக் கொள்க.

வருக்கம் 8.

6. கருவத்தை யடக்குவோ, னற்கண்ணியர்பதி, யுத்தத்தில்
மருவிய கருத்தா, வன்றிப் பலருமே வணங்கு நாதன்,
திருவுக வென்றா ழின்று நேடு மெம்புருடரோடு;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) (சத்துருக்களால் அபகரிக்கப்பட்ட பசுக்களுக்காக அவர்களோடு யுத்தத்துக்குச் செல்லும் ரிஜ்ராச்வான் முதலியவர்கள் இந்த ஸூக்தத்தாற்றுதித்தார்கள்.) அவ்விந்திரன்கர்வமுள்ள கோபிஷ்டர்களை யடக்குவோன்; கண்ணியர்களுக்கு ஸத்பதி; யுத்தத்திற்குக் கர்த்தாவாம்; அன்றியும் பலயக்ஞகர்த்தாக்களாலு மழைக்கப்படுபவன்; அவன் இன்றைக்கு எங்கள் வீரர்களுக்குச் சூரியவெளிச்சத்தைத் தரட்டும் (எமது சத்துருக்கள் இருட்டிலுழலட்டும் என்றபடி.) மருத்துக்களோடு கூடிய விந்திரன் எமதுதுணையாக நிற்கட்டும்—(எ-று.)

7. மருவவன் றுணைகள் வீரப்போரினின் மலர்ச்சி யீந்தார்;
தெரிதரு மவனைச் சேமக் காவலாச் சேர்த்தார் மண்ணோர்;
கருதுறு பலன்றேர் கன்மம் யாவைக்கு மவனே யீசன்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) அவனுடைய உதவிகளாகிய மருத்துக்கள் வீரம்பொருந்தியயுத்தத்தில் 'ப்ரஹர பகவோஜஹிவீரயஸ்வ' ஆதிய வசனங்களை அவன் பொருட்டுக்கூறி அவனைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறார்கள். பூமியிலுள்ள மனிதர்கள் அவனைத்தமக்கு ரக்ஷணையோடு கூடித் தனத்தைப் பாதுகாப்பவனாகச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். பலனைத்தரும் கர்மங்களுக்கெலாம் ஒரேநாயகனாகஅல்லது ஈசனாக வவனேயாகிறான். மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் எங்களைக்காத்து உதவிசெய்யட்டும்—(எ-று.) துணைகள் மருத்துக்கள் என்பது சாயனருரையிற் கண்டது.

8. நார்களும் வீரன்றன்னை நன்னிதி யோடு காவ
றெரிதர வயக்கு மாறு சேர்த்துவார்; பார்னவ யாக்கு
மிருளினுஞ் சோதி தன்னை யேவுற வவன் விடுத்தான்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 100.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களாகிய மனிதர்களும், செல்வத்தையும் பாது காப்பையும் தங்களுக்குத்தரும் வண்ணம், வீரனாகிய இந்திரனையடைவார்கள். பார்வையை மறைக்கும் இருட்டிலும் நல்லவெளிச்சந்தோன்றும்படி அவன் செய்தான். மருத்துக்களோடு கூடிய அவ்விந்திரன் எமக்குத்துணைசெய்யட்டும்—(எ-று.) சித்தவியாமோகத்தைத்தரும் இருட்டிலும் சித்தத்தெளிவாகிய ஒளியையளித்தானென்றும், சத்துரு பீடை நேர்கின்ற ஸங்கிராமமாகிய இருட்டிலும் விஜய லட்சணமாகிய வொளியை யளித்தானென்றும் கொள்ளலாம். யாத்தல் கட்டுதல் ஈண்டு மறைத்தல். வீரனென்றது இந்திரனை.

9. உரமுறு பகைவ ரேனு மொடுக்குவா னிடக்கரத்தாற்;
றரவவி யீந்தவற்றைத் தட்சிணைக் கரத்தா லேற்பான்;
வரமுறு கீர்த்தி போற்று மவனுக்கும் வளமளிப்பான்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) வலிமைபொருந்திய சத்துருக்களையும் அவ்விந்திரன் இடதுகையாலடக்குவான். யஜமானர்கள் தரும் அவிப்பொருள்களையெல்லாம் வலதுகர மொன்றினாலேயே வாங்கிக்கொள்வான். (ஏழமையால் யாகஞ் செய்யமுடியாமல்) ஸ்தோத்திர மாத்திரங்கூறுமவனுக்கும் செல்வத்தைத் தருவான். மற்றது முன்போல—(எ-று.)

10. நரர்களி னீட்டத்தோடு நற்பய னீவான்; வல்லே
யுருளுறு தேர்களோடு மொளிருவான் மாந்தர் யார்க்கும்;
கருதலர் தம்மை யாண்மைக் கலியினா லடக்குவானால்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) நரர்களாகிய மருத்துக்களுடைய கூட்டத்தோடு வந்து நல்ல பலன்களைத்தருவான்; வேகமாக வருண்டோடுந் தேர்களோடு எல்லா மனிதர்களது கண்ணிலும்படுவான். சத்துருக்களைத்தனது பலத்தினாலடக்குவான். மருதரோடு கூடிய அவ்விந்திரன் நம்மை ரட்சிக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 9.

11. உறவினரோடு மல்லா வேதிலரோடும் போர்க்குப்
புருகுதன் வெற்றி யீர்சார்ப் புத்திர பவுத்திரர்க்குந்
தரவெனச் செல்லும் போது சயந் தங்கியவ னுவான்
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) (புருஹூதன்) பலராலு மழைக்கப்படுபவனாகிய விந்திரன் மருத்துக்களோடு கூடப்பந்துக்களோடும் பந்துக்களல்லாதவரோடும் உபயவிதமான புருஷர்களது புத்திர பவுத்திரர்களுக்கும் வெற்றியைத்தருவதற்காக யுத்தத்திற்குச்செல்லும்போது அவனே ஜெயம் பெற்றவனாகிறான். (வேறென்னசொல்வது? உத்தமஸ் தோதாக்களாகிய வெங்களுக்கும் அவனேஜயந்தருபவனாகட்டும்.) மருத்துக்களோடு கூடிய விந்திரன் எமக்குத் துணைசெய்யட்டும்-(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் 'அபாம்' என்பதற்குத் தண்ணீரையெனப்பொருள் கொண்டு தண்ணீரையும், புத்திரபவுத்திரர்களையும் தரு

வதற்காக யுத்தத்துக்குச் செல்லும்போது என்பார். ஆனல், சாயனர் 'தேஷா முபயவிதாநாமபாம் இந்த்ரம் ப்ராப்துவதாம் புருஷாணும்' என்று பொருள் கூறுவர். பந்துகள் பந்துத்துவமில்லாதவர்களென்னு மிருவகைப்பட்டு இந்திரனையடையும் புருஷர்களது புத்திர பௌத்திரர்களுக்கு மென்பது பொருள். வடமொழியில் மீஹ்ளாவென்றுள்ளது. மீஹ்ளா, தனம் அதற்குக்காரணமான யுத்தத்தைக்குறித்ததென்பர் சாயனர்.

12. தரித்தவன் குலிசந், தாசர் தமைக்கொலும் பீம, னுக்ரன்,
கருத்தி னூற்றுவர் துதிபபோ, ளுயிரங் கலைபுணர்ந்தோன்,
பெருத்தவன், சோம மென்ன வலியின, னைவர்ப்பேணி
மருத்து வரிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) (ஒருவராலும் தாங்கமுடியாத) வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கியுள்ளவனும், தஸ்யுக்களைக்கொல்லுபவனும், பயங்கரமானவனும், உக்கிரனும், நூற்றுவரால் கருதித்துதிக்கப்படுபவனும், ஆயிரங்கலைகளை யுணர்ந்தவனும், மஹானும், ஸோமத்தைப்போல வலிமையுள்ளவனும், ஐந்துவகைபட்ட ஜனங்களையும் ரட்சிப்பவனும், மருத்துக்களோடுகூடியுள்ளவனுமாகிய இந்திரன் எங்களுக்குத் துணைசெய்க—(எ-று.) ரிப்வா வென்பதற்கு 'உருபாஸமானுமஹான்வா' வென்பார் சாயனர். ஒளிபொருந்தியவன் அல்லது மஹானென்றுங் கூறலாம் என்பது பொருள். ஐவகை ஜனங்கள் நான்குவருணத்தாரும் நிஷாதரும்; அல்லது கந்தருவர், அப்ஸரஸ், தேவர் அசுரர் ராட்சஸர் என்னு மைவருமாவாரென்பார சாயனர். துர்வசர் யதுக்கள் அநுக்கள், த்ருஹ்யுக்கள், புருக்கள் என்னும் ஐந்து ஆரியர் குடியேற்ற வகுப்பைக் குறிக்குமென்பார் மேனுட்டாசிரியர். மண் 1 சூக். 7 செய். 9 பார்க்க. நூறு, ஆயிரமென்னுமெண்கள் மிகுதியைக் குறித்து நின்றன.

13. தருபவன்வானினீரைத், தாங்குவோனொளியையென்றின்,
உருமுவினுத, னன்புக்கிரியையன், மிகுந்தன்சம்பத்
திரங்குவிப்பவனென்னுரை, யிவனுறுந்தன தானங்கள்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) மழைநீரைத்தருபவனும், சூரியனைப்போலப் பிரகாசமுள்ளவனும், கர்ச்சனைக்கு நாதனும், லோகாநுக்கிரஹக்கிரியைகளோடு கூடியவனும், தனது வச்சிராயுதத்தாற் சத்துருக்களையடிப்பவனுமாகிய விவ்விந்திரனைத் தனங்களும் தானங்களும் வந்தடையும். மருத்துக்களோடு கூடி இந்திரன் எமக்குத் துணையாக நிற்கட்டும்—(எ-று.)

14. உரைபெறு வலிக்கு மான, மோங்குரோதசி யெப்பாலும்
புரையற வென்றுஞ் சூழ்வான் ; போற்று மெஞ்செய்கை மாட்டு
விரைவுற வாமோதித்தெங் தீவினை வீட்ட லன்னுன்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ள்.) பலராலும் புகழ்ந்துரைக்கப்படும் பலத்துக்கு அவன் அளவுகோலாம் (அல்லது உவமையாவான்). ரோதஸி அல்லது வானம் பூமிகளின் எல்லாப்பக்கத்திலும் எப்போதுஞ் சூழுவான். அவன் எங்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 100.

களது யாககர்மத்திற் சந்தோஷத்தையெய்தி யெங்களது பாபங்களைத் தூர நீக்கட்டும். மற்றது முன்போல—(எ-று.)

15. கரையறு தெய்வத் தன்மை கண்டவன் வலியி னெல்லை
யிறையள வடைந்தா ரில்லைத் தேவர் மர்த்தியரு நீரும்;
அரிதெனுமவன தாண்மை யிரண்புவியினைக் கடக்கும்;
மருதரை யிணைந்த வேந்தன் மருவி யெந்துணையா நிற்க.

(இ-ன்.) கணக்கில்லாத வன்மைமுதலிய தெய்வத்தன்மைசிறந்த அவ்விந்திரனது சாமர்த்தியத்தின் எல்லையை வஸுவாதிய தேவர்களும் மநுஷ்யரும் நீரும் அடைந்ததில்லை. சத்துருக்களையடக்கும் அருமைவாய்ந்த வவனதாண்டன்மை வானம் பூமியிரண்டுக்கும் மேற்போனதாம். மற்றது முன்போல—(எ-று.)

வருக்கம் 10.

16. கருமையுஞ் செம்மை தானுங் கலந்தது, நீளுறுப்பிற்
றிருவுறு மணியிற் சொர்க்கத் துறைவது, ரிஜிராச்வற்கு
மருவுறு தனத்தைச் சேர்க்குந் தேர்நுக மன்னி யீர்க்கும்
பரி, களிப்பளிப்ப, தோர நின்றதா னரர் சேனைக்கண்.

(இ-ன்.) கறுப்பும் சிவப்பும் கலந்ததும், தீர்க்காவயவங்களோடு கூடியதும், கலணை முதலிய குதிரையணிகளைத் தரித்ததும், விண்ணுலக வாசியும், ரிஜ்ராச்வனுக்கு வேண்டிய செல்வத்தைச் சேர்க்கும் (இந்திரனமர்ந்துள்ள) தேரின் நுகத்தடியிற் கட்டப்பட்டு அத்தேரையிழுப்பதுமான குதிரை (அல்லது சாயணருரைப்படி குதிரைப்பந்தி) காலாட்சேனைகளுக்கு மத்தியில் ஆஹ்லாதத்தை யளிப்பதாய் நிற்கக் காணப்பட்டது—(எ-று.) அக்குதிரைப்பந்தியோடு கூடிய இந்திரன் யுத்தத்தில் அநுக்கிரஹஞ் செய்யட்டும் எனக்கூட்டுக வென்பார் சாயணர். இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் விசேஷணங்களை ஆறுகுதிரைகளின் பேராமென்று லுட்விக்கென்பவர் கூறுவர். வெற்றி பெற்ற பின்னர் இதுமுதல் நான்கு செயயுட்களும் சேர்க்கப்பட்டனபோலுமென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

17. இச்சையை யளிக்கும் வேந்தே யெழில் விருஷாகிரன்றன்
மெச்சுறு பரிகள் ரிஜ்ராச்வானனும் பக்கன் மேவு
முச்சித வம்பரீஷன் சகதேவன் சுராதான் றுமு
மிச்சுதி நீயுவக்க வியம்பினர் பயமானனுடே.

(இ-ன்.) இச்சைகளைவர்ஷிக்கும் இந்திரனே! விருஷாகிரன் புத்திரர்கள் ரிஜ்ராச்வானனும் அவன்பக்கத்திலுள்ள அம்பரீஷன், ஸஹதேவன், ஸுராதன் பயமானன்என்னு மிவர்களும் இந்தஸ்தோத்திரத்தை யுனக்கு ஸந்தோஷமுண்டாகும்படி கூறினார்கள்—(எ-று.) இவ்வார்ஷாகிரர்கள் இம்மறையைக் கண்டவர்கள். அவர்கள் பெயர்கள் காரணப்பெயர்களாகத் தோன்றுகின்றன. சாயணர் அவற்றிற்குரை கூறுவர். ரிஜ்ராச்வன் வேகமான குதிரைகளோடு கூடியவன். ஸஹதேவன், தேவர்களோடு வர்த்திப்பவன். பயமானன் பயமில்லாதவன். ஸுராதன், நல்லதனத்தோடு கூடியவன் அம்பரீஷன் சப்தத்தோடு செல்பவன் என்பதாம். சுதி, சுருதி, மந்திரம்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

18. புருகூத னிவர்களோடு புவிநிறை தாசர் சிம்யு
வி நவர்தந் தொகையை யாயுதத்தி னெய்து கொன்றான்;
பொருவறு வெண்ணிறத்துப் புல்லுந ரோடு பண்பின்
மருவிய குலிசன் றந்தான் மண், கதிர், நீர் மூன்றும்மே.

(இ-ள்.) புருஹூதனாகிய விந்திரன் இம்மருத்துக்களோடு கூடிப் பூமியில் நிறைந்திருந்த தஸ்யுக்கூட்டத்தையும், சிம்யுக்களையும் தனது ஆயுதத்தினால் அடித்துக்கொன்றான். வெண்மையான நிறத்தோடு கூடிய நண்பர்களாகிய மருத்துக்களோடு பொருந்திய வச்சிராயுதந்தரித்த அவ்விந்திரன் (சத்துருக்களுடைய) பூமியையும், (விருத்திரனால் மறைக்கப்பட்டிருந்த) சூரியனையும், (அவனால் கட்டிவைக்கப்பட்டிருந்த) மழை நீரையும் எமக்களித்தான்-(எ-று.) தஸ்யுக்கள் வெட்கமற்ற கள்வரென்றும், சிம்யுக்கள் கொல்லும் மறவர்கள் அல்லது ராட்சஸர்கள் என்றும் பொருள். இவர்கள் ஆரியரோடெதிர்த்த இந்நாட்டுப் பூர்வகுடிகளென்பார் மேனாட்டாசிரியர். வெண்மை நிறத்தைச் சுட்டியது கருநிறமுள்ள பூர்வகுடிகளினின்றும் வெண்ணிற ஆரியர்களைத் தோற்றுவிக்கப்போலுமென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

19. தேவர்தம் வேந்த னென்று மெம்மையிற் சேர்ந்து பேசல்;
தாவமே யின்றிச் செல்வந் தாங்கயாம்; எமதிப்போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவுமித்திர வருணா தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) (தேவ ராஜாவாகிய) இந்திரன் எப்போதும் எமது சார்பாகவே பரிந்து பேசட்டும். கஷ்டமில்லாதபடி யாங்கள் செல்வத்தையடையட்டும். எங்களுடைய இப்பிரார்த்தனையைப் பூமி, வானம், ஸிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் ஆகிய இவர்கள் விரும்பிக்காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 11.

101. மண்டலம் 1 அநுவாகம் 15 சூக்தம் 8.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அங்கிரஸன் புத்திரன் குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: 1-7 ஜகதி, 8-11 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. பிணைந்தரிஜிச்வாளோடுகிருட்டினன்றன்கருவறுத்துப்பிறங்கி
யோனுக்
கிணைந்தவவிப்பொருளோடுமேத்துமறைநனிபாடீரின்பார்ப்
பாற்கே;
திணிந்தவலக்காக்குலிச, னிச்சையளிப்பவ, னெம்மைச்சேர்ந்து
காவ
லணைந்தமருத்துவனையெமதருந்துணைவனாகவெனவழைப்போ
மன்றே.

(இ-ள்) ரிஜிச்வான் என்னும் ராஜரிஷியைத் தோழனாகக்கொண்டு கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரனது பத்தினியின் கருப்பத்திலுள்ள சிசுக்கூடச் சாகும்படி கொன்று, இன்பத்தை நிறைப்பவனாகிய இந்திரனுக்கு அவிப் பொருளையளித்து (ரித்விஜர்களே!) ஸ்தோத்திரங்களைப் பாடுவீர்களாக. வல

மண்டலம் 1 சூக்தம் 101.

கரத்தில் வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கினவனும், அபீஷ்டங்களை யளிப்பவனும், மருத்துக்களைத் துணைக்காவலர்களாகப்பெற்றவனுமான அவ்விந்திரனை யெமதருந் துணைவனாகக் கூவுவோம்-(எ-று.) கிருஷ்ணன், கருப்புநிறமுள்ள ஒரசுரன். அவனது வம்சமே யில்லாமற் செய்தானென்பார் கருவறுத்தானென்றார். ரிஜிச்வான் (மண். 1 சூக். 51 செய் 5 பார்க்க) ஒரு ராஜரிஷி. இந்திர பக்தி மிக்கவன், இந்திரனால் காப்பாற்றப்பட்டவன்.

2. துணிந்தமனக்கோபமதின்வியம்ஸன்சம்பரனிவரைத்துணித்துக்
கொன்றோன்,
பிணைந்தவிரதம்பொய்த்தபிப்புருவைச்சேதித்தோன்,பெரிதும்வற்று
நிணைந்தமகன்சுட்டுணனைமூலத்தோடறவொழித்தோ,னிந்திரன்,சீ
ரணைந்தமருத்துவனையெமதருந்துணைவனாகவெனவழைப்போ
மன்றே.

(இ-ள்.) பொங்கிவரும் கோபத்தினால் (தோள் போனவனான) வியம்ஸனையும் (அல்லது விருத்திரனையுமென்பார் சாயணர்) சம்பராசுரனையும் கொன்றவனும், விரதாநுஷ்டானமில்லாத(கர்மவிரோதியாகிய) பிப்புருவைக்கொன்றவனும், தான் கொஞ்சமும் வற்றாமல் (எல்லாப்பொருள்களையும் வற்றடிப்பவனாகிய) சுட்டுணனையும், ஸமூலமாகஹதஞ் செய்தவனுமாகிய இந்திரனை, மருத்துவரைத்துணையாகக் கொண்டவனை, யாங்கள் எங்களுக்குத்துணைசெய்ய வழைப்போம்—(எ-று.) இவ்வசுரர்களைப்பற்றி மண் 1 சூக். 51 செய். 5ல் பார்க்க.

3. இணைந்தவான்புவியெவன்றனுரப்பெருக்கைத்தோற்றுபவை,
யெவன்றனேனைத்
துணிந்தவருணன்றானுஞ்சூரியனுங்கடக்கரியர்,தோயம்வாய்ந்து
புணர்ந்தபலநதிகளுமெவ்விந்திரன்றனாணைவழிபோகு,மச்சீ
ரணைந்தமருத்துவனையெமதருந்துணைவனாகவெனவழைப்போ
மன்றே.

(இ-ள்.) பூமியும் வானமும் எவன்பலத்தைத்தோற்றுவிக்கின்றனவோ, எவனது விரதங்களைக்கடவாது வருணனும் சூரியனும் ஒழுகுகிறார்களோ, எந்த இந்திரனது ஆக்ஞைப்படி நதிஜலங்கள் ஓடுகின்றனவோ, மருத்துவரைத்துணையாகக்கொண்ட அந்த இந்திரன் எங்களுக்கு உதவியாகவேண்டுமென்று அவனையழைப்போம்—(எ-று.)

5. புணர்ந்தவுரக்குதிரைகளுக்காக்களுக்குப்பதி,தனதுபோக்கோ,னென்
றும்
பணிந்தாற்றுங்கன்மங்களெவற்றிடத்துந்திரமாகப்பாரித்தோன்,
போற்
றணைந்தவரான்,வலியனேனுமகமாற்றான்றனைவதைப்போ,னணி
சால்வேந்த
னணைந்தமருத்துவனையெமதருந்துணைவனாகவெனவழைப்பாமன்றே.

(இ-ள்.) பலம் பொருந்திய குதிரைகளுக்கும் பசுக்களுக்கு நாயகனும், (ஸ்வதந்திரனும்) தன்போக்கேபோக்காக வுள்ளவனும், எப்பொழுதும் வணங்கிச் செய்கின்றயாககர்மங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்திரமாக வந்து நிலைப்பவனும், ஸ்தோத்திரங்களாலடையப்படாதவனும், யாகஞ் செய்யாத

வன் வலிமையுடையவனாகி னு மவனைக்கொல்லுபவனும், மருத்துவர்களைத் துணையாகப்பெற்றவனுமாகிய இந்திரனை எங்களுக்குத் துணைசெய்யும்படியழைப்போம்—(எ-று.) போற்றணைந்த வரான் என்பதற்கு ஆரித: எறு வடமொழியிலுள்ளது. அதற்கு ப்ரத்யருத: ஸ்தோமாந் என்று யாஸ்கரும், 'ஸ்துதிபி: ப்ராப்தோ பவதி' என்று சாயணரும் உரை கூறுவர். வெறும் ஸ்தோத்திரத்திற்கு மாத்திரம் வாராதவன், யாககார்யங்கள் செய்தாற்றான் வருபவன் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

5. தனைந்திடந்தோறுயிர்த்தொழுகும்பிராணிகளாணிறையுலகப்பதியா சார்ந்தான்,
கொணர்ந்தவனுக்களை முதலிற் பிராமணற்காக்கண்டெடுத்துக் குவலயத்தே,
யணங்குறத்தாசக்கூட்டத்தாரைக் கீழழுத்தியவ,னரிசிர்சான்றே
யணைந்தமருத்துவனையெமதருந்துணைவனுகவெனவழைப்பாமன்றே.

(இ-ள்.) இடம்விட்டுப் பெயர்ந்து எல்லாவிடங்களிலும் சுவாஸம் விட்டுக்கொண்டு செல்லும் பிராணிகள் நிறைந்த உலகத்து நாயகனும், அங்கிரனென்னும் பிராஹ்மணனுக்காகப் பணியென்னு மசுரனாலடைத்துவைக்கப்பட்ட பசுக்களை எல்லாத்தேவர்களுக்கும் முதலிற் கண்டுபிடித்துக்கொடுத்தவனும், தஸ்யுக்களைத் துன்பமுறும்படி யடித்துக் கீழ்ப்படுத்தியவனும், இந்திரனும்,மருத்துக்களைத் துணையாக்கிக்கொண்டவனுமாகிய வனையெமக்குத்துணையாகெனவழைப்போம்-(எ-று.) உலகமுழுதும் பரந்த பிராணிக்கூட்டங்களுக்கு அரசனென்றுஞ் சொல்லலாம். பணியொளித்தபசுக்களை மீட்ட கதையை மண். 1 சூக். 6 செய். 5 பார்க்க.

6. திணிந்தவலிச்சூரர்களாற்பயமடுத்தகோழையாற்சிறக்கக்கூவி
மணந்தழைக்கப்பெறுபவன்,வெற்றியையியைந்தோர்புறங்காட்டும் வலியிலாள
ரிணைந்தழைக்குமிந்திர,னெல்லாப்புவனத்தவருநனியேத்துஞ்சீரி
னணைந்தமருத்துவனையெமதருந்துணைவனுகவெனவழைப்பாமன்றே.

(இ-ள்.) பலம் பொருந்திய சூரர்களால் யுத்தத்துக்கும் பயமடைந்த கோழையர்களாற் றுணைக்கு மழைக்கப்பெறுபவனும், ஜயமடைந்தவனும் தோற்றோடுபவனுமாகிய இருவரும் அழைக்க நிற்பவனும், எல்லாவுலகத்தவர்களும் நன்றாக ஸ்தோத்திரஞ் செய்யும் சிறப்புப்பொருந்திய விந்திரனும் மருத்துக்களைத்துணையாக வடைந்தவனுமானவனை எமக்குத்துணை செய்யவழைப்போம்—(எ-று.)

வருக்கம். 12.

7. பணிந்தொழுகு முருத்திரர்கள் பரவுதலத் தொளியோடும் பரிந்து செல்வான்;
அணங்குமகல்வெளியதனிலுருத்திரரோடோக்க முறவணைவாள் வல்லே;
வணங்குரைசார்மறை, யரியைச் சிறந்து புகழ்ந் தவன்கீர்த்திவாய்ப்பக் கூறும்;
அணைந்தமருத்துவனை யெமதருந்துணைவனுக வெனவழைப்பாமன்றே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 101.

(இ-ள்.) (சூரியரூபமாய்ப் பிரகாசிக்குமிந்திரன்) ருத்திரபுத்திரர்களாகிய மருத்துக்கள் உலவுமிடத்து விரும்பிச்செல்லுவான். இடம் பரந்த அந்தரிட்சத்தில் அவ்வுருத்திர புத்திரர்களோடு (ரோதஸியாகிய) மாதும் (அல்லது சாயணருரைப்படி மத்திமைவாக்கும்) விஸ்தாரமாகப் பரந்து விரைவாகச் செல்லுவான். வணக்கம் பொருந்திய மொழிகளோடு கூடிய ஸ்துதியும், இந்திரனைப் புகழ்ந்து அவனது கீர்த்தியைப்பரக்கக் கூறும் மருத்துவர்களோடு கூடிய அவ்விந்திரனை எமக்குத் துணையாகுமாறழைப்போம்—(எ-று.) அம்மாது ரோதஸியென்றும் ருத்திரன் மனைவியென்பார் லுட்விக் (Ludwig). ஆனால் சாயணர் அதுமாத்யமிகாவாக்கென்றும் இது இந்திரஸ்துதியினிடையில் வந்த மருத்துவர் புகழ்ச்சி யென்றும் சொல்லுவார். முதலடிக்குச் சாயணர், ஆத்யாத்மிகப்பிராண ரூபமாயுள்ள மருத்துக்கள் செல்லுமிடமெல்லாம், அல்லது இறந்துபோனவர்களுக்காக அழும்பிராணிக் கூட்டங்களிடத்தெல்லாம், சூரியாத்மாவாய்ப் பிரகாசிக்கும் இந்திரன் செல்லுவானெனப் பொருள் கூறுவர்.

(வேறு.)

8. மருத்துவ ரிணைந்தோ யுண்மைத் தனநிறை வள்ளலே நீ,
வரத்துயர் மாடத்தேனும் வரமிலாக் குடிற்கணேனுந்
தாத்துளங் களித்தபோதுந் தழைக்க வெம் மகத்தின்
கண்ணே;
யருத்தியோ டுன்னன்புக்கென் றவியினை யிழைத்திட்டோமே.

(இ-ள்.) மருத்துவர்களோடு கூடியவனே! ஸத்தியதன நிறைந்த வள்ளலே! உத்கிருஷ்டமான மாளிகையிலேனும் அற்பக்குடிசையிலேனும் திருப்தியோடு ஸந்தோஷங்கொண்ட போது எமது யக்ஞத்தை நோக்கிவருவாயாக. உனது அன்பைப்பெற நிமித்தமே யாங்கள் அவிப்பொருள்களைத் தயார்செய்தோம்.—(எ-று.)

9 நல்வலி யிந்திரா, வுன்றன்னையே நாடிச் சோமம்
பல்குற வடிக்கின்றேம்; மறைவளர்ப்பவ, பலியை
நல் கினம்; மாவியைந்தோய், மருத்துவர் கணத்தோ டண்டிப்
புல்லுக குசை; மகிழ்ச்சி பொருந்துக வெம்மகத்தே.

(இ-ள்.) நல்வலிமை பொருந்திய விந்திரனே! உனக்காகவே ஸோமம் பிழிந்தோம். மறைகளால்வளர்க்கப்பெறுபவனே! எமது அவிப்பலியை உனக்களித்தோம். குதிரையோடு கூடியவனே! மருத்துவர் கூட்டத்தோடு தருப்பையிலமர்க. எங்களது யக்ஞத்தில் மகிழ்ச்சியை யடைவாயாக—(எ-று.)

10. உன்னரிமாவி ரெண்டு மகிழ்ச்சியை யுறுக வேந்தே;
உன்னிரு தாடைதம்மை யுதட்டினை நனி யங்காக்க;
நன்று சிங்கார கன்னந் தோய்ந்தவ வினை மாச்சேர்க்க;
மன்னி யெம்மவியை யேற்றெம் மாட்டுநீ மகிழ்க வின்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! உனது இரண்டுபிங்கவர்ணமுள்ள குதிரைகளை விட்டுத் திருப்தியடைவாயாக. ஸோமங்குடிப்பதற்காக உனது இரு தாடைகளையும் உதட்டையும் (அல்லது சாயணருரைப்படி நாக்கையும்) நன்

ருகத்திறப்பாயாக. அழகிய கதுப்புவாய்ந்தவனே! உன்னைக் குதிரைகள் சுமந்துகொண்டுவருக. எமது அவியுணவையேற்று எம்மிடத்து மகிழ்ச்சி கொள்ளுக—(எ-று.)

11. பாவுறவோன் மருத்தோ டொன்னலர்த் தெறுவோன் காவ
லோவுரு வெமக்கு வேந்த னனந்தால்; எமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களோடு சேர்த்துத் துதிக்கப்படுபவனும், சத்துருக்களையோட்டுபவனுமாகிய இந்திரனது பாதுகாப்பிலுள்ள வெமக்கு அவ்விந்திரனால் உணவுப் பொருள் கிடைக்கட்டும். எங்களது இப்பிரார்த்தனையைப் பூமி,வானம், ஸிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னுமிவர்கள் விரும்பிக் காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 13.

102. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15. சூக்தம் 9.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: அங்கிரஸன் புத்திரன் குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 11 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. மகத்துவனே யிப்பெரிய மறையுனக்குத் தேர்ந்தளித்தேன்; மன்னு முன்ற
னகத்தறிவும் யான்புரியுமத்துதியிற் றிருத்தியினையடைந்த தன்றே;
பகைத்தவரையுடனுறுக்கும் வலியுடைய விந்திரன்கட்பண்பிற் றேவ
வகைக்கருமம் புரிவோரு முற்சவத்திற் பொருட்பிறப்பின் மகிழ்ந் தார் மாதோ.

(இ-ள்.) மகானே! பெரியமந்திரமொன்று உனக்காகத்தேடி யளித்தேன். உனது புத்தியும் அந்தஸ்துதியில் திருப்தியடைந்தது. சத்துருக்களையடைக்கும் வலிமைபொருந்திய விந்திரனிடத்துத், தேவயாஜனஞ் செய்யும் ரித்விஜர்கள் உத்ஸவத்துக்காகவும், செல்வந்தோற்றுவதற்காகவும், ஸந்தோஷத்தையடைந்தார்கள்—(எ-று.)

2. நதியேழுமவன் கீர்த்திதனைப்பரக்கச் சுமந்தொழுகும்; நாடுமன்று
னுநிவபுவைவான் பூமியந்தரமும் வயக்கிமோல்; நோன்பாற்றும்யா
மதியன்பினணிந்திடவுமணைபொருளை நோக்குறவுமாகாயத்தே
கதிமாறிச் சூரிய சந்திரர்களுதயாத்தமனங் காட்டும் வேந்தே.

(இ-ள்.) கங்கை முதலிய நதிகளேழும் அவனது கீர்த்தியை விஸ்தாரமாகச்சுமந்துக்கொண்டொழுகும். அவனது புகழ்நிறைந்த சரீரத்தை வானம், பூமி, யந்தரம் என்னுமிவை (சூரியரூபமாகத்) தாங்கும். இந்திரனே! விரதங்களை யநுஷ்டிக்கும், யாங்கள் சிரத்தையோடமரவும், பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவும் ஆகாயத்தில் சூரிய சந்திரர்கள் மாறி மாறி உதயத்தையும், அஸ்தமனத்தையும் அடைவார்கள்—(எ-று.) நதியேழு, மண். 1. சூக். 32. செய். 12. பார்க்க. விருத்திரனைக்கொன்றதனால் ஏற்பட்ட மழை ஜலத்தால் ஆறு

கள் நிரம்பியோடுவதால் நதி யெழுமவன் பெருமையைக் காட்டுமென்றார். இந்திரனே ஸூர்யசந்திரரூபமாகவிருந்து பிரகாசிக்கிறானென்பது கருத்து. நதி, புகழ். ஒன்றதிக்க ஒன்றதமிக்குமென்க.

3. பகைவாட்டும் போரதனில் யாந்துதிக்கும் வெற்றித்தேர்,பலர்துதிப் போய்,

மகவானே! தனலாபம்பெறவெமக்கத்தேரினையே மருவுவிக்க;
தகவாயெம்மனம் போற்றுமிந்திரனே, தக்கசுகஞ் சார்ந்தகாவல்,
மகவானே, யுனையடுத்து நேசிக்கு மெமக்கியையமதிக்கொள்வாயே.

(இ-ள்.) மகவானே! பலர் துதிக்க நிற்பவனே! பகைவரையடக்கு கின்ற யுத்தத்தில் யாங்கள் முறைப்படித்துதிக்கிற வெற்றிபொருந்திய தேரையே, எங்களுக்குப் பொருள் லாபம் ஏற்படும்வண்ணம் தூண்டி யெங் கண் சேர்ப்பாயாக. எங்களது மனம் சிறப்போடுந்துதிக்கு மிந்திரனே! தன வானே! உன்னையடுத்து நேசிக்கும் எங்களுக்குச் சுகம் பொருந்திய பாதுகாப் பை யமைப்பாயாக—(எ-று.) மகவான் தனவான் என்னும் பொருட்டு.

4. உன்றுணையினெங்கியயாமொன்னுரைத்தெறுக;வெமதுயர்பக்கத்தே
நின்றியடிக்கடியெப்போரினிலுமெமக்குதவிதரல்;தோயும்வேந்தே,
யொன்றுதனஞ்சுகமாகவெமக்குறுநல்வகையதனையுடனே யாற்றாய்;
கன்றியவெம்பகைவரதுவிரியத்தைமகவானேகடிகுவாயே.

(இ-ள்.) உனது துணையையடைந்த யாங்கள் சத்துருக்களை ஜயிக் கட்டும். எங்களது பக்கத்திலேயே நீ பொருந்திநின்று எல்லா யுத்தத்திலும் எங்களுக்கடிக்கடி யுதவி செய்வாயாக. இந்திரனே! பொருந்துகின்றதனம் எங்களுக்குச்சுகமாகக்கிடைக்கக்கூடிய வண்ணம் செய்வாயாக. எங்களோடு பகைத்த வீரர்களது ஆண்மையை, மகவானே, கெடுப்பாயாக—(எ-று.)

5. தனம்பாவுந்தரித்தவனே,யுனைப்போற்றுமிம்மனிதர்சார்ந்துன் றன்னை
யெனையோம்பலெனையோம்பலென்றுபலவிதமாகவேத்தாநின்றார்;
மனவேதமியையாதவனதுறுதி,வெற்றியினைமாண்பினியும்;
தனதானமெங்களுக்கேதருந்தேரை,யிந்திரனே,தாவுவாயே.

(இ-ள்.) தனங்களைத் தாங்கி நிற்பவனே! உன்னைவணங்கும் இம் மனிதர்கள் உன்னைச்சார்ந்து பலவாறாகத்துதிப்பார்கள். வியாகுலத்தையடை யாதவனது மன வுறுதி உண்மையாகவே ஜயத்தைத்தரும். இந்திரனே! செல் வக்கொடையை யெங்களுக்கே செய்யும் தேர்மேல் நீயேறுவாயாக-(எ-று.) மன வேதம் என்றது வியாகுலத்தை.

வருக்கம் 14.

6. பசுவினைக்குமவன்கரங்கள்;அமிதவறிவியையந்தவனும்;பகர் சிரேட்டன்;
வசதிபெறக்கருமந்தோறுதவிகளை நூறுபெறவயக்கி,யுத்த
மசதிபெருகெழுப்புவன்;தன்போக்கரியேதனியாண்மையினைத் தோன்கொற்ற
மிசையுமெலாவுயிர்களினும்;ஆதலிற்பொன்விழைபவர்பல் வேத்தெடுப்பார்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்) அவனது கரங்கள் பசுக்களைத்தரும். அவன் அளவில்லாத ஞானத்தையுடையவன்; சிரேஷ்டனுமாம் (அதாவது சத்துருக்களைக்கட்டு பவனும்.) கருமங்கள் தோறும் நூறு (பல) வுதவிகளைச் செய்வான். யுத்தத்தையுண்டுபண்ணுவான். ஸ்வதந்திரனுயுள்ள விந்திரனே எல்லாப்பிராணிகளிலும் பலவான். அதனால் தனகாமிகள் அவனைப் பலவாறாகத்துதிப்பார்கள்—(எ-று.) சாயனர் 'இந்திரனே! யுன் கரங்கள்' என்று தொடங்கி மறுபடியும் அதனைப் படர்க்கையாக மாற்றியுரை கூறுவார். தன்போக்கு என்றது ஸ்வதந்திரத்தை. மேனாட்டாசிரியர் 'அமிதவறிவியைந்தவனு' மென்னுர 'அமிதவலி வாய்ந்தவனு' மென்பார். க்ரது ஞானம் கர்மம். என்னும் இரண்டு பொருளும் படும். அரி, இந்திரன்.

7. மகவானேபோற்றுவோர்னைந்தலையுன்சீர்த்தனமும்வளர்ந்து நூருய்
மிகவாரும்; நூற்றுக்குமேலோங்கியாயிரமாம்;வேண்டியாஞ்சொல்
தகவாரும்பெருந்துதிகளளவுபடாதுன்பெருமைசார்த்திநின்ற;
இகலாரும்பகைப்புரங்கள்பொடிப்பவனே,விருத்திரரையிகுப்பாய்
நீயே.

(இ-ள்.) தன நிறைந்தவனே! ஸ்தோதாக்களுக்குமத்தியில், உனது கீர்த்தியைத்தோற்றுவிக்கும் செல்வம் நூற்றுக்கணக்காக வளர்ந்தோங்கும். நூற்றுக்குமேலும் போய் ஆயிரக்கணக்காகப்பெருகும். யாங்கள் விரும்பிக்கூறுகின்ற பெரிய ஸ்துதிவசனங்கள் உன்பெருமையை யளந்தறியமுடியாதபடி தயக்கின. சத்துருக்களுடைய கோட்டைகளை யழிப்பவனே! விருத்திரர்களை நீயழிப்பாய்—(எ-று.) ச்ரவ: கீர்த்தி, அன்னம் அல்லது தனம் என இரண்டுபொருளுள்ளது. தி (dh) ஷணு வென்பதற்கு ஸ்துதி லக்ஷணவாக்கென்று ஸாயணர் உரைகூறுவார். ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் அதற்கு ஸோமபாத்திரம் எனஉரைகொண்டு 'மகத்தாகிய ஸோமபாத்திரமானது உனது ஆற்றலை யளவுபடாதபடி விருத்திசெய்து விட்டது.' என்றுமொழிபெயர்ப்பார். விருத்திரர்களென்றது விருத்திரன், சுஷ்ணன், நமுசி, பிப்புரு சம்பரன், உரணன், முதலியவர்களை. மண். 1சூக். 51, செய். 5 நோக்குக.

8. நரபதிநீமுப்புரிபோல்வலிக்கெல்லாமெதிரளவாய்நாட்டத்தக்காய்;
தாமுயருமுப்பூமிதேசுயருமுச்சுடர்கடாங்காநிற்பாய்;
வாமுயரும்புவனங்கள்யாவற்றுமோம்பிமுரான்வளரநின்ருய்;
அரி,யுனதுபிறவிநடையெனச்சநாதனமாக வரியற்ருயே.

(இ-ள்.) நரபதியே! மூன்று புரியமைந்த கயிற்றைப்போல நீவலிமைக்கெல்லாம் எதிரளவாகப் பொருந்தியவன். வான், அந்தரம், பூமி என்னும் மூன்றிடங்களையும், சூரியன், மின்னல், அக்கினி யென்னும் மூன்று சுடர்களையும் வளர்த்துப் பலத்திற் பெருக்கமடைகிருய். இந்திரனே! நீ பூர்வகாலந்தொட்டு, உனக்குப் பிறவிக்குணமென்னும்படி, சத்துருக்களற்றவன்—(எ-று.) போதாயன சூத்திரம் முதலத்தியாயத்தில் 'த்ரிதாது பஞ்சதாதுவாசுல்பம் கரோதி' மூன்றுபுரி அல்லது 5 புரிகளால் கயிறு செய்கிறன், என்று சொல்லப்படுகிறது. முப்புரி கயிற்றுக் குறுதிதரும். முப்பூமி, விண், அந்தரம், பூமியென்பன. முச்சுடர் விண்ணிற் சூரியனும் அந்தரத்தில் மின்னலும், பூமியின் ஆஹவ நீயம்முதலிய அக்கினியுமென்பார் ஸாயணர். முதலரி இந்திரனையும் இரண்டாவது அரிசத்துருவையும் குறித்தன.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 103.

9. தேவர்களைத்தலை யுனைமுற்கூவுகிறோம்;யுத்தமதிற்சேர்ந்துநீயே
யாவ்வொடுபகைவர்களையடக்குகிறாய்;அவ்வரியுமனைர்துபோற்றி
மேவுறுதியோரெமக்குப்பகைவாட்டுஞானமகார்விழைக போரிற்
பாவுபலதடைகளையும்பறித்தெரியும்வண்ணமெந்தேர்ப்பரிக்கமாதோ.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு மத்தியில் உன்னைமுன்னாலழைக்கிறோம் யுத்தத்தில் நீயேவந்து எமது சத்துருக்களையடக்குபவனாகிறாய். அந்தஇந்திரனும் ஸ்துதிப்பவர்களாகிய எங்களுக்குச் சத்துருக்களை வெல்லுந் திறமைவாய்ந்த ஞானம் பொருந்திய புத்திரர்களைத்தரட்டும். எங்களது தேரை, யெதிரிடுந் தடைகளைக்கடந்து செல்லத்தக்கதாகச் செய்யட்டும்—(எ-று.) அவ்வரியும் என்றதுமுதல் பரோக்ஷப் படுத்திக் கூறினார். அதனால் முன்னிலை படர்க்கையாக மாறியது.

10. பகைவர்தமைவெல்லுகிறு,யவர்பொருளையெமக்களிக்கப் பரியா
நின்றாய்;
மகவானே!தொடுத்தபோரற்பமெனும்பெரிதேனுமருவுமுன்றன்
வகைசாருந்துணையினையாந்தோத்திரத்தாலுரப்பிப்போஞ்;சாரும்
வேந்தே!
யமொரயுத்தமதிலழைக்கும்போதுவந்தூக்கமருள்செய்வாயே.

(இ-ள்.) நீ சத்துருக்களை ஜயிக்கிறாய். அவர்பொருளை மறைத்து வைக்காமல் எங்களுக்கே விசேஷமாகக் கொடுக்கிறாய். மகவானே! சிறுபூசலாயினும் பெரும்போராயினும் உனது சிறந்த துணையினை யாங்கள் எங்களது ஸ்தோத்திரங்களால் உக்கிரம் பெறச்செய்வோம். இந்திரனே! யுத்தத்திலுன்னை யழைக்கும்போது வந்து எங்களுக்கு ஊக்கத்தை (வெற்றிபொருந்துமாறு) அருளுவாயாக—(எ-று.) மூலத்தில் 'சுருநோநித்' என்றுள்ளது அதற்கு ஒளித்துவைக்கமாட்டாய் என்பது பொருள். எங்களுக்குக்கொடுப்பாய் என்பது அவ்வயத்தாற் கூட்டியது.

11. தேவர்தம் வேந்த னென்று மெம்வயிற் சேர்ந்துபேசல்;
தாவமே யின்றிச் செல்வர் தாங்கயாம்; எமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவுமித்திரவருணர்தம்மொடு விழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) இந்திரன் எல்லாக்காலத்திலும் எமது சார்பாகவே பரிந்து பேசட்டும். யாங்கள் கஷ்டமின்றி (கெட்டவழியிற் சொல்லாது) செல்வத்தைப்பெறட்டும். எங்களது இந்தப் பிரார்த்தனையை பூமி, வானம், விந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னுமிவர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.) இச்செய்யுள்முன் 100ம் சூக்தத்தின் கடைச்செய்யுளாகவும் வந்துளது.

வருக்கம் 15.

103. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15 சூக்தம் 10.

8 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. வன்பரமேந்திர மொய்ம்புயர்த்திறுர் கவிகள் தூரத்
தின்புறப்பெருவான் முன்னர்; இரும்புவி யொன்றம் வானஞ்
சொன்பெற வொன்றங்கண்ட; கூடியின்னவை யொன்றேடொன்
றன்புறக் கொடிகள் போரிலடுத்தெதிர் கூடல்போன்றே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) உனது இந்திர வலிமையைக் கவிகள் தூரமாக யுத்தப்பிரதேசத்தை நோக்கிச்செல்லத்தாங்கினார்கள். உனது தேஜஸில் ஒன்றாகிய அக்கினியைப் பூமியும், மற்றொன்றாகிய சூரியனை வானமும் தாங்கின. இவ்விரண்டு தேஜஸ்களும் யுத்தத்தில் கொடிகள் ஒன்றோடொன்று ஸந்திப்பதுபோல ஸந்திக்கின்றன—(எ-று.) Benfey என்பவர் 'இந்திரனது வலிமை இரண்டு கூறாக்கப்பட்டு ஒன்று அவன் யுத்தத்தில் வெற்றியடைவதற்காக ஹோமகாரியங்களாலும் ஸோமாகுதியினாலும் கவிகளால் தாங்கப்படுகிறது' என்று விரித்துக் கூறுவார். 'அக்கினியும், ஸூர்யனும் இந்திரனுடைய ஜோதிகளாம். அக்கினி பூமியிலும், சூரியன் ஆகாயத்திலும் காணப்படும். பகலில் அக்கினியின் ஒளி ஸூர்யனிற் கலக்கிறது. இரவிற் சூரியனதொளி, அக்கினியோடு கலக்கிறது.' என்பார் சாயணர். தைத்திரீயப்ராஹ்மணத்திலும் (2-1-2.) இப்படியே சொல்லப்படுகிறது.

2. தரணியைப் பீடையின்றித் தாங்கியே விரித்தமைத்தான்;
வரமுறு குலிசத்தாலே வாட்டி நீரோடுவித்தான்;
தாமறுமகியைச் சத்திகொண்டடித் தரௌஹிணன்றான்
விரைவினிறெய்தவிட்டு வியம்ஸனை மகவான் கொன்றான்.

(இ-ள்.) (இந்திரன்) பூமியை அசுர்களது உபத்திரவமில்லாமற்றாங்கினான். பின்பு அதை விஸ்தாரமுள்ளதாகச் செய்தான். தனது வச்ராயுதத்தினால் வாட்டி மேகநீரை யோடச்செய்தான். அந்தரத்தோடும் அஹியை அல்லது மேகத்தைத் தனது சக்தியினால் அடித்துக்கொன்று ரௌஹிணன் (இந்திர நீலநிறமுள்ள மேகம்) முடிவையடையும்படி செய்தான் (தோள்போனவனான) வியம்ஸ (விருத்திர)னையும் மகவான் (தனவானாகிய இந்திரன்) கொன்றான்—(எ-று.) அஹி, மேகம். ரௌஹிணன் ஓரசுரன். என்பார் சாயணர். அது இந்திர நீலநிறமுள்ள மேகத்தைக்குறிக்குமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். வியம்ஸன். மண் 1. சூக். 101. செய். 2 பார்க்க.

3, அசனியாயுதந்தரித்தோனகத்தொடாதரத்திற் றாசர்
வசமுறுபுரங்கள் பேர்த்து வாலிதிற்றிரிந்தானைய;
இசைவுறுகுலிச, ஞானி, தாசர்மாட்டெறிகவேலை,
நசையினாரியர் பலத்தைக் கீர்த்தியை நடத்தல் வேந்தே,

(இ-ள்.) அசனி (இடி) யாகிய வாயுதத்தைத் தரித்தவனாகிய விந்திரன் தனது பலத்தினால் ஆதரத்தோடும் தஸ்யுகளின் கோட்டைகளைப் பிளந்து நாலுபக்கங்களிலுந்திரிந்தான். வச்ராயுதந்தரித்தவனே! (ஸ்துதிகளின் கருத்தையறியும்) ஞானியே! தஸ்யுக்களின்மேல் உனது ஆயுதத்தை யெறிவாயாக. இந்திரனே! வித்வான்களாகிய ஆரியர்களின் பலத்தையும் கீர்த்தியையும் விருத்தி செய்வாயாக—(எ-று.) ஐய! அசை. நடத்தல்-நடக்கச் செய்வாயாக. அல்லது விருத்தி செய்வாயாக என்பது பொருள். அகத்தொடு-பலத்தினால்.

4. பகையடைக்கதிலைச் சொல்வோற் காமெனப்பரித்து, மாந்தர்
வகைபெறக்கானுதக்க வாக்கினன் மகவான்; அஃதை
யகிமுதற்றாசர்கொல்வா னடுத்துற விடுத்தான் சூ.நு,
தகைபெறுகுலிச னென்னார்ச்சாபேஞ் சேர்தரித்தவன்றே,

மண்டலம் 1. சூக்தம் 103.

(இ-ள்.) சத்துருக்களை யடக்கும் அவ்வைந்திரவலியைத், தனது திறமையைப் புகழ்ந்து கூறும் யஜமானனுக்குபயோக மாகுமென்று மகவான் (தனவானாகிய விந்திரன்) தாங்கி, மனிதர்களாற் காணப்படும் அஹோராத்திர அளவால் ஏற்பட்ட கிருதயுகம், திரேதாயுகம் முதலியயுகங்களை யேற்படுத்தினான். சத்துருக்களைத் தூண்டுபவனும், வச்சிரியுமான விந்திரன் பகைவர்களை வாட்டும் கீர்த்தியைத் தரித்த அப்போதே விருத்திரன் முதலிய தஸ்யுக்களைக் கொல்லும் வண்ணம், அவ்வலிமையை எங்களது யக்ஞக்கிரது ஸமீபத்தில் வரவிடுத்தான்—(எ-று.) ஸூநு: சத்ருணாம் ப்ரேரக: இந்த்ர: என்று பொருள் கூறுவர் சாயணர். தஸ்யுக்களைக்கொல்லத்துணியும் இந்திரன் தன் புகழைக் கூறும் ஸ்தோதாவின் புத்திரன் போலவாய்விட்டான்.' என்பது கருத்து என்பார் (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர்.

5. அவன் பெருஞ் செல்வமோங்கிவளர்ந்திடுமதனை நோக்க;
அவன் பெரு வீரியத்தை யைந்திரவலியைப் போற்றல்;
அவன் பசுக்கண்டா, னன்றிப் பரிகளையவனே கண்டான்;
அவன் செடிக்காடுகண்டான், தீர்த்தமுமவன் கண்டானே.

(இ-ள்.) ரித்விஜர்களே! அவ்விந்திரனது வீரியமாகிய செல்வம் விரிவாகவளர்ந்தோங்குவதைப் பாருங்கள். அவனது பெரிய வீரியமாகிய இந்திரவலிமைக்கு மரியாதை செய்யுங்கள். அவனே, பசுக்கள் குதிரைகள் ஔஷதிகள், வனங்கள், தீர்த்தங்கள் முதலியவற்றைக் கண்டவனாம்—(எ-று.) எந்த வீரியத்தினால் பசு முதலியவற்றைக் கண்டானோ அந்த வீரியமாகிய செல்வத்தை நீங்கள் கண்டு போற்றுங்கள் என வினைமுடிவு செய்வார் சாயணர். வநாநி என்பதற்குக் காடுகள் என்னாது (வநநீயாநிதநாநி) அழகமைந்த செல்வங்கள் என்று உரை கூறுவர் அவரே.

வருக்கம் 16.

6. பலவித வீரச்செய்கை பரவிய காளைக், குண்மை
வலிபெறு மவனுக், காண்மைவாய்ந்தவனுக்குச், சோமங்
குலவுற வாற்றுவோம்; அச்சூர னாவலின் மகத்தி
னவமிலார் பொருள் கொண்டேகு மாறலைக் கள்வ னோர்ந்தே.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
283	9	கிருத்துவக்	கிருத்துவிக்
285	7	துளைக்கழைக்	துளைக்கழைப்
291	9	நயவிரதத்	நயவிர தத்தைச்
293	13	வோங்குக;	மோங்குக;
311	22	சிசிர),பின்பனி (ஹேமந்த)	(ஹேமந்த),பின்பனி (சிசிர),
320	13	கினேசிதர்	கிலேசிதர்
323	8	கலையணர்ந்தோன்	கலையுணர்ந்தோன்,

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) பலவிதமான வீரச்செய்கைகள் பரந்த விருஷபமும், ஸத்தியமாயுள்ள வலிமை பொருந்தியவனும், ஆண்டன்மை வாய்ந்தவனுமாகிய விந்திரனுக்காக ஸோமம் பிழிந்து தருவோம். அந்தச்சூரனாகிய விந்திரன் வழிப்பறி செய்யுந்திருடனைப்போல யாகஞ்செய்யாதவனது பொருளை யாவலோடு பறித்துக்கொண்டுபோவான்-(எ-று.) ஆண்டன்மைவாய்ந்தவனென்றது மழையைப் பெய்விப்பவனுக்கென்று கூறுவது மொன்று.

7. இந்திர, மத்தர்தேய்ந்த் வகியினை வச்சிரத்தின்
முந்துறத் துயிலுணர்த்தம் மொய்ம்புறு செய்கை நன்றே;
அந்தி லன்னிடத் தவப்பை யணைந்தனர் தேவமாதர்
நந்தினர் களித்தார் நாகர் யாவரு மருதரோடே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மதோன்மத்தில் மூழ்கியிருந்த விருத்திரனை (அஹியை) உனது குலிசத்தால் எழுப்பிய அந்தப் பலம்பொருந்திய செய்கையானது பிரக்கியாதி பெற்றது. தேவபத்தினிகளும், தேவர்களும், மருத்துக்களும் உன்னிடத்து ஸந்தோஷத்தை யடைந்தார்கள்—(எ-று.) வ்ய: என்பதற்கு கமகசிலா: மருத: வேகமாகச் செல்லுவோர்களாகிய மருத்துக்களென்பார் சாயணர்.

8. சாவுறக் குயவன் சுஷ்ணன் பிப்புரு வகியைச் சாடிக்
காவல் சம்பரனூர் காய்ந்தா யிந்திர; வெமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) இந்திரனே! குயவன், சுஷ்ணன், பிப்ரு, விந்திரன் இந்நால்வரையுங் கொன்று சம்பரனுடைய நகரங்களையு மழித்தாய். இந்த எங்களது பிரார்த்தனையைப் பூமி, வானம், விந்து, அதிதி, மித்திரர், வருணர் இவர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.) சம்பரன் புரத்தையும் முக்கியமான நால்வரசுரரையுமழித்ததால் மற்றைய அசுரர்களுடைய கோட்டைகளையு மழித்தாயென வினத்தாற் கொள்ளுகவென்பார் சாயணர். சம்பரன் முதலியோரை மண். 1 சூக். 51 செய். 5, 6 பார்க்க.

வருக்கம் 17.

104. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15 சூக்தம் 11.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திரன்.

1. இந்திர, நியுறைவான் வேதிபேய்ந்தது; களைத்துக்
கந்துகம் விரைவ தொத்துக் கடிதினீண் டேய்ந்தமர்க;
எந்தமைக் காக்குமாறு பகலி ராக்களின் மகத்தே
சந்தமோ டுன்னையிங்கு தரும்ப ரித்தளையை நீக்கல்.

(இ-ள்.) இந்திரனே! நீ தங்குவதற்கென்று வேதியானது அமைக்கப்பட்டது. களைத்துக்கொண்டு குதிரை வேகமாய் வருவதைப்போல நீ யிங்குவந்து உட்காருவாயாக. எங்களைக்காக்கும் வண்ணம் இரவும் பகலும் உன்னை யாககாலத்துக் கொண்டுவரும் (தேரிற் கட்டப்பட்ட) குதிரைகளின் கடிவாளங்களைத் தளர்த்திவிடுவாயாக—(எ-று.)

மண்டலம் 1 சூக்தம். 104.

2. அந்நாருதவிக்காகவிந்திரனிடத்தணைந்தார்;
அன்னவர் நெறிக்கணன்னனடைகவல்விரைவிற்;றேவர்,
துன்னியதாசன்கோபந்துடைக்க;வெந்தமக்கென்றன்னார்
மன்னியவனிட்டமாற்றுமவனையெக்கியத்தேயெய்க்க.

(இ-ள்.) யாக நடத்தும் அவ் யஜமானர்கள் உதவிவேண்டி யிந்திரனைச் சேர்கின்றார். அவ்விந்திரனும் விரைவில் அவர்களுடைய அநுஷ்டான மார்க்கத்தை யடையட்டும். தேவர்கள் எல்லாரும் எதிர்த்து யுத்தத்திற்கு வரும் தாஸனுடைய கோபத்தையழிக்கட்டும். எங்களுக்கென்று அத்தேவர்கள் அநிஷ்ட நிவாரணகர்த்தாவாகிய அவ்விந்திரனை யக்ஞத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டு வரட்டும்—(எ-று.)

3. பிறர் தனம்பெரிது மோர்ந்த குயவன்கைக் கொள்வான் றானே;
யறனன்றலை யுறைந்தவ் வறலினைப் பேணத்தோடு
முறையிலா தபகரிப்பான்; முழுகுவர் பாவினன்றன்
பிரியைகள்; அவர் களாழம் பிறங்கிய சிபையின் மூழ்க.

(இ-ள்.) பிறருடைய தனத்தை நன்கறிந்த குயவனென்று மசுரன் அத்தனங்களைத் தானே கைக்கொள்வான். தண்ணீருக்குள் வசித்து அத்தண்ணீரை யவன் நுரையோடும் அபகரித்துக்கொள்ளுவான். அவனது பத்தினிகளிருவரும் அவ் வளநிறைந்த (பாலில்) மழை நீரில் ஸ்நானஞ்செய்வார்கள். இப்படி அநியாயஞ்செய்யும் குயவனும் அவன்மனைவியருமாகிய விவர்கள் ஆழமிகுந்த சிபையென்னும் ஆற்றில் மூழ்கியிறக்கட்டும்—(எ-று.) குயவன் மேல் மண். 1 சூக். 103 செய். 8ல் கூறப்பட்டவன். ஓரசுரன் என்பார் சாயனர். ஆரியரோடு யுத்தஞ் செய்த ஒரு அநாரியவரசனது பெயராயிருக்கலாம் என்பார் மேனாட்டாசிரியர் (Grimm). பேனமுறையுறல் என்றது மழைநீரைக்குறிக்குமென்பார் (Benfey) பென்வேயென்பவர். 'தனக்கில்லாத பொருளை யடைய விரும்பும் ஆரியனுக்குத்தனது சௌசங்களுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் கிடையாதபோது பகைவனது மனைவியர் தமது செல்வச்செருக்கைத் தோற்றுவிக்கப் பாலிற் குளிக்கிறார்கள்'. என்பது கருத்தென்பார் லுட்விக் என்பவர். பால், வளநிறைந்த மழைநீரைக் குறிக்கும். மண். 1 சூக். 64 செய் 5 பார்க்க. சிபா, சிபை, ஓர் நதியின் பெயரென்பார் சாயனர்.

4. நீர்நடுவுறைந்துசேர்ந்தோனிலயமுந்தெரியாதோங்கும்;
பூர்த்தியினணைத்தநீர்க்கட்பூரித்துச்சூரனுள்ளான்;
ஆர்ந்தநீர்வீரபன்னிகுலிசியுமஞ்சஸியுஞ்
சார்தருமுவப்பைப்பூட்டித்தாங்கும்பாறந்நீர்க்கண்ணே.

(இ-ள்.) தண்ணீருக்கு மத்தியிலுறைந்து சேர்ந்தவனாகிய குயவனென்று மசுரனுடைய காவல் பொருந்திய இடம் ஒருவருக்குந் தெரியாது கிடந்தது. பூர்த்தியாயுள்ள நீரில் அச்சூரனாகிய குயவன் வளர்ந்து அரசாளுகிறான் (அல்லது தனது சௌரியத்தினால் உலகப்பிரசித்தியையெய்துகிறான்.) வீரபத்நி (ஸரஸ்வதிபோலும்) அஞ்சஸி, குலிசி என்னும் மூன்று ஆறுகளும் அவனுக்கு ஸந்தோஷத்தை யளித்துத்தமது நீரிற் பாலொழுகும் பெருமையைத்தாங்கும்—(எ-று.) நாபி யென்னும் வடமொழிப் பதத்துக்கு ஸங்கத்தமாவஸ்தானமென்பார் சாயனர். காவலிடமென்றார் உரையில். சூரன் என்று குயவனைக்குறித்தது. குயவன் மேல் 3ம் செய்யுளில் நோக்குக. வீரபத்நி ஸரஸ்வதி நதியைக்குறிக்குமென்றது மேல். மண். 6 சூக். 49

செய். 6ல் அச்சொல் ஸரஸ்வதியின் அடையாக வருவதால். அஞ்சலி நேராக அல்லது விரைவாக ஓடுவது என்பது பொருள். குலிசி குலத்தை விருத்திக்குக்கொண்டுவருவது. இம்மூன்றும் நதிப்பெயர்களாம். அவை குயவனது பெருமையைத் தோற்றுவிப்பன. பால் ஸாரம் பொதிந்த நீர்.

5. தாசன் றன் சுவடுகண்ட தக்கண மவனில்லத்தை
யாசினுத் தொழுவ மெய்துங் கணக்கென வடைந்தான்; பின்னர்ப்
பேசுறு மகவானே யெந் துன்பினைப்பேர்ப்பாய்; வேசை
நேசனு நிதியை வீசு நிலைமையி னெமைத் தள்ளற்க.

(இ-ள்.) அத்தஸ்யுவாகிய குயவனுடைய அடிச்சுவடுகள் காணப்பட்ட மார்க்கத்தைக் கண்டதும், கன்றுள்ள கொட்டிலை யறிந்த பசு நேராக அக்கொட்டிலுக்குப் போவதுபோல் அவனது வீட்டிற்குச் சென்றான். பிற்பாடு, இந்திரனே, அவனால் நேரும் எங்கள் கஷ்டத்தை நீக்குவாயாக. வேசிகாந்தன் பணத்தை வாரி வீசுவதுபோல எம்மைப்புறம்பாகத்தள்ளிவிடற்க-(எ-று.) இந்திரன் அடைந்தானெனக்கொள்ளல் வேண்டும். படர்க்கை முன்னிலையாகமாறியது.

வருக்கம். 18.

6. அன்ன விந்திரனீ யெங்கட் காதவ னொளியி, னீரிற்,
றன்னமும் பாவமில்லாத் தன்மையிற், சீவப் பேற்றின்,
மன்னுறப் பங்கமைக்க; வெளிவராச் சந்தானத்தைப்
பின்னமே யுறுத்திடாயுன் பெருமுரா ணம்பினோமே.

(இ-ள்.) அத்தகைய விந்திரனே! நீ எங்களுக்குரிய வெளிச்சத்திலும், தண்ணீரிலும், பாவமின்மையிலும், கீர்த்தியிலும் பங்கு தருவாயாக. இன்னும் பிறக்காதிருக்கு எமது புத்திரர்களைக் கெடுத்துவிடற்க. உனது பெரிய ஐந்திர வலிமையை நம்பியுள்ளோம்—(எ-று.) ஸாயனர் சீவப்பேறுகியபாவமில்லாத தன்மையிற் பங்களிக்கவெனக் கூட்டுவர். ஆனல்மேனாட்டாசிரியர் அவற்றை உம்மைத்தொகையாகக் கொள்வர். சீவப்பேறு, கீர்த்தி. 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக' வென்றார் பிறரும். உன்பெருமுரணென்றது ஐந்திர வலிமையை.

7. உணர்ந்தனெனுன்; யாங்களுன் மாட்டன்புறு துதியிழைத்தோம்;
புணர்ந்திடு பெருக் தனத்திற் பொருத்துக, மகானே, வள்ளால்!
தணந்திடுநிதி யில்லத்திற் றயக்கிட லெமைப்; பசிக்குக்
கொணர்ந்திடு மன்னபானங் கூட்டுக, புருகூதன்னே!

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) உன் மனதை யறிந்து கொண்டேன். உன் பலத்தைத் தோற்றுவிக்கும் புகழ் வசனங்கள் எங்களால் ஆசையோடுஞ் செய்யப்பட்டன. மகானே! இச்சையை யளிப்பவனே! எங்களை மிகுந்த செல்வத்தில் வைப்பாயாக. செல்வம் குறைந்து கொண்டுவரும் வீட்டில் எங்களை வைக்காதொழிக. புருஹூதனே! பசிக்கு அன்னபானங்களை எங்களுக்குத் தருக—(எ-று.) நிதி தணந்திடு மில்லமென்க.

8. வதைக்கவிந்திரவெந்தம்மைக்; கைவிடலெம்மை; வாழ்வைப்
புதைக்கலெம்போனகத்தைப்; பொருளுனோய், சத்திமானே
முதித்திடாச் சந்தானத்தையொழித்திடல்; ஆதானத்தே
மதித்துறும்பாத்திரங்கடம்மையுமுடைத்திடாயே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 105.

(இ-ள்.) இந்திரனே! எங்களைக் கொல்லாதொழிக. எம்மைக்கைவிடற்க; எமது வாழ்வையும் போஜன வஸ்துக்களையு மில்லாமற்செய்யற்க. மகவானே! சக்ரனே! கர்ப்பத்திலுள்ள எங்களுடைய சிசுக்களை யழித்து விடாதே. அக்கினி யாதானத்திலுள்ள ஸ்ருவம் முதலிய பாத்திர உபகரணங்களை உடைத்துவிடற்க—(எ-று.) இனித் தோன்ற நிற்கும் ஸந்தானங்களைத் தரிக்கும் பாத்திரங்களாகிய மாதரைச் சிதைக்காதொழிக வென்று மேனாட்டாசிரியர் பொருள்கூறுவார். அற்றேல் 'அவரைத்தாங்கு, மதிப்புறு பாத்திரங்கள் மரித்திடா தாற்றுவாயே.' எனப் படபேதமாகக் கொள்க.

9. வருகவெம்மாட்டுச்;சோமமகிழ்பவனென்றுருன்னை;
மருவுமிச்சுதையைமத்தம்வளர்ந்திடப்பருகல்;உன்றன்
பெருமுறுப்பகட்டிற்பேசுமதனையேயூற்றல்;கூவிற்
சருவியெம்போற்றைக்கேட்க,தந்தையேயென்ன,மாதோ.

(இ-ள்.) எம்மிடத்து வருவாயாக. உன்னைச் சோமங்குடித்து மகிழ்பவனென்று பூர்வீகர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஸோமத்தை மதம்பெருகுமாறு குடிப்பாயாக. பெரிய அவயவத்தோடு கூடிய உனது விசாலமான வயிற்றில் இச்சோமத்தை யூற்றுவாயாக. யாங்கள் அழைக்கும்போது, எங்களுக்கேவந்து பிதா தன்புத்திரனது வார்த்தையைக்கேட்பது போலக் கேட்பாயாக—(எ-று.)

வருக்கம் 19.

105. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 15. சூக்தம் 12.

19 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஆப்த்யன் த்ரிதன் (குத்ஸன் என்றும் கொள்ளலாமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஏன்? குத்ஸனும் த்ருதனும் இருவரும் கிணற்றில் விழுந்தாகச்சொல்லப்படுவதால். த்ரிதன் நினைக்கக் குத்ஸன் அவன் நினைப்பையெடுத்தோதினான் என்பதும் ஒன்று.)

தைத்திரிய பிராஹ்மணத்தில் அபனுக்கு ஏகதன், த்விதன், திருதன் என்னும் 3 புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. "ஒருநாள் இம்மூவரும் நீர் வேட்கையால் ஊரெங்குஞ் சுற்றி ஒரு கூபத்தைக்கண்டார்கள். அப்போது த்ருதன் கிணற்றுக்குள்ளிறங்கித் தான் நீருண்டிய பின்னர் மற்றைய ஸஹோதரர்களுக்குங் கொண்டுவந்து கொடுத்தான். அவர்கள் அந்நீரையருந்திவிட்டு அவனைக் கிணற்றிலேயே போட்டு மூடிவிட்டு அவன் சொத்தை யெடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். பிறகு இரவிற் சந்திரனது கிரணம் கிணற்றில் விழுந்ததைக்கண்டு குறைகூறித் துக்கித்தான்.' என்பது சாட்யாயன கதை. அபன் ஒரு ரிஷி.

வடமொழிச்சந்தம். பங்தி, 8 மகாப்ரஹதி யவமத்யா (இரண்டு காப்ச்சீர்வரும் அறுசீர்க்கழிநெடில் ஓரடி மேல்வைப்பு.), 19த்ருஷ்டுப்.

தேவதை: விச்வதேவர்கள் (இது பொதுப்படக் கூறியது.) விவரித்துக் கூறின். 1 விச்வதேவர்கள், 2 ரோதஸீ, 3 விச்வதேவர்கள், 4 அக்கினி ரோதஸிக்கள், 5,6,7 விச்வ தேவர்கள், 8 இந்திரரோதஸிக்கள், 9 சூரிய கிரணமும் ரோதஸிக்களும், 10 விச்வதேவர்கள், 11 சூரிய கிரணமும் ரோத

லிக்களும், 13,14 அக்கினியும்ரோதவிக்களும், 15 வருணனும் ரோதவிக்களும், 16,17 விச்வதேவர்கள். 18 ரோதவிக்கள், 19 விச்வதேவர்களாம். இதுமுதல் மூன்று சூக்தங்கள் விச்வதேவர்களைக்குறித்துப் பாடியதாம்.

(வேறு.)

1. அந்தர வட்டத் தோடு மணிகதிர்ச் சிறகாலாருஞ்
சந்திர கிரணம் வானிற் றனியுற வுலவும் வல்லே;
சந்திர மயமா நேமி சார்கிர ணங்காள்! உந்தஞ்
சுந்தரப் பதத்தை யெங்கண் டோய்ந் தறியா மனின்ற;
நந்துவான் புவிகா ளென்ற னிஃது நீருணாற் பாற்றே.

(இ-ள்.) அந்தரிட்சத்தின் மத்தியிலோடும் சூரியனது கதிர்களால் நிறைந்த சந்திரனது கிரணங்கள் ஆகாசத்திற் றனியாகவேகமாகவுலாவும். பொன்மயமான சக்கரத்தைச் சார்ந்த கிரணங்களே! நீர் உற்பவிக்கும் அழகிய ஸ்தானத்தை யெங்களது கண்கள் (கிணற்றில் விழுந்தகாரணத்தினால்) அறியவில்லை. பூமிவானங்களே! என்னைவிரும்பி என்னுடைய இந்தத் துக்கத்தை யுணர்ந்து எனது இந்த ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்டு, எங்களை இந்தக் கூபத்தினின் றெடுப்பீர்களாக—(எ-று.).கதிர்ச் சிறகு ஸௌர்யரச்மிகள். சந்திரமயமாநேமி ஹிரண்யநேமி பொன்மயமான சக்கரம். சுந்தரப்பத மென்றது அவையுற்பத்தியாகும் ஸ்தானத்தை. நான்காமடி மூலத்திலுள்ள படியே மொழிபெயர்த்தது. வித்தம்மே அஸ்யரோதவி யென்பதற்கு பூமிவானங்களே! என்னுடைய இது உங்களால் அறியத்தக்கது, என்பது சரியான பொருள். உரையிற்கூறிய விரிவெல்லாஞ் சாயணருரையிற் கண்டது.

2. ஆர்த்திசார்மாந்தர்வேண்டுமத்தத்தைப்பெறுவார்மெய்யே;
சீர்க்கணவன்றன்சார்பிற்சேர்ந்தொழுகுவளில்லாளும்;
நீர்த்திருவரும்பிணைந்துநீதிசாரன்பின்மூழ்கி
யார்த்தபண்டியிற்சாரத்தையணைத்துநன்மகாரையீவார்;
கூர்த்தவான்புவிகாளென்றனிஃதுநீருணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) உண்மையாகவே தனகாமிகளாயுள்ள மாந்தர் தாங்கள் விரும்பிய செல்வத்தை யடைவார்கள் (எனக்குக் கிடைப்பதில்லை என்றபடி.) மனைவி தனது புருஷனைப் பின்பற்றி நடப்பாள். இருவரும் அன்போடு கூடி வீரியமாகிய ரஸத்தைக் கர்ப்பாதானஞ் செய்து சற்புத்திரனைப்பெறுவார்கள் (எனக்கு அத்தகைய புத்திரன் கிடைப்பது துர்லபம்என்றபடி) வானம் பூமிகளே என்னுடைய இத்துக்கம் உங்களாலறியத்தக்கது—(எ-று.) நீர்த்து, நீர்மை கொண்டு, நீர்மையோடொழுகி என்றபடி.பண்டி, வயிறு கருப்பாசயம்.

3. தேவர்காள்,வானத்தும்பர்சிறக்குமவ்வொளியென்றைக்குந்
தாவுமப்பதத்தினின்றுங்கீழுறாதமைக;சோம
மாவலிற்பருகுந்தன்மையடைந்தவெங்கட்குநன்மை
மேவுறவியற்றுமைந்தர்விடாதத்தையுண்டுபண்ணல்;
தூவியலுரோதவியென்றுயாமீதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) தேவர்களே! விண்ணிற்கு மேற்சிறக்கு மந்தப்பிரகாசம் எப்பொழுதும் அப்பதத்தினின்றுங் கீழிறங்காதவண்ணமியையட்டும். ஸோமங் குடிக்கும் எங்களுக்கு, நன்மைபுரியும் புத்திரர்களது சோகத்தை யேற்படுத்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 105.

நாதிர்கள். பூமிவானங்களே! எனது இத்தத்துக்கத்தை யுணர்வீர்களாக-(எ-று) ஒளியென்றது மேறுட்டாசிரியர் உரைபற்றி யுரைத்தது. ஸாயணர் எங்கள்பிதா, பிதாமஹ, ப்ரபிதாமஹ ரூபமாயுள்ள ஸந்தானம் என்பார். மேறுட்டாசிரியர் ஒளியென்றது, பிதிர்க்கள் நட்சத்திரங்களாக மாறுகிறார்களாதலினென்க. மேல் 9-ம் செய்யுளை நோக்குக. எங்களுக்குப் புத்திரரில்லாததால் எங்கள் பிதிர்க்கள் ஸ்தான ப்ரஷ்டர்களாகாமலிருக்கக்கடவது வென்பது கருத்து என்பார் ஸாயணர். ஐதரேயப் பிராஹ்மணத்தில் புத்திரர்களால் உலகங்களைப் பெறுகிறான் புத்திரனில்லாதவனுக்கு இவ்வுலகு மில்லை, என்று சொல்லப்படுகிறது. புத்ரேலோகாங் ஜயதி நாபுத்ராஸ்ய லோகோஸ்தி; விடாதம், விஷாதம்.

4. எக்கிபத்திரமை யேய்ந்ததேவனை வினவுவல்யான்
முக்கிய தூதனன் றுன்மொழிகவித்தாரமாக;
எக்கடைபோயிற்றன் றனெழிலுறுபூர்வநேமம்?
இக்கணமதனைப்போற்று நூதனகாரியாவன்?
மிக்கசிருரோதவீயென்வேதனையுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தினிடத்து முற்பட்ட (இளமை வாய்ந்த)தேவனான அக்கினியை யான் கேட்பேன். தேவர்களது முக்கிய தூதனாகிய அவன் விஸ்தாரமாக எனக்குப் பதிற்சொல்லட்டும். (அக்கினியே!) பூர்வகாலத்திலிருந்துவரும் உனது நியமங்கள் எங்கேபோயின? இப்போது அவற்றைச் செய்யும் புதியவன் யார்? வானம். பூமிகளே! எனது துன்பத்தை யுணர்வீர்களாக-(எ-று.) அக்நிர் தேவாநாமவமம் 'என்பது தைத்திரீயப்பிராஹ்மணம். எக்கியச்சிறுமையேய்ந்ததேவனை என்றுங்கூறலாம்.

5. தேவர்காள், முத்தானத்துஞ்செம்மையினொழுகிர்; அன்ன,
பாவுமென்றாழின்சோதிபரந்ததால்விளங்காநிற்கும்;
மேவியவெமதுபோற்றி னுண்மைபொய்ம்மைகளுமெங்கே?
தாவில்சீர்ப்பழமையாகயான் றருமகந்தானெங்கே?
தூவியலுரோதவீயென் றுயரமீ துணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) தேவர்களே! பூமி, வான், அந்தரம் என்னு மூன்றிடங்களிலும்நன்றாக நடப்பீர்களாக. அவை சூரிய வெளிச்சத்தால் பிரகாசமாகத் தெரிகின்றன. அவற்றை யாங்கள் புகழும் ஸ்தோத்திரங்களின் உண்மையும் (அவற்றைத் துவேஷித்தலாகிய) பொய்மையும் எங்கேபோயின? இன்னும் பழமையாக யாங்கள் செய்யும் யாகங்கள் எங்கே? வானம் பூமிகளே! எனது துன்பத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 20.

6. சத்தியநடைக்குத்தக்கபயனளியுமதுமாண்பு
மெத்திசை போயிற்று? அன்பையியைவருணன் றனுக்கந்
தத்தியநெங்கன்? சீர்சாலரியமான்சூரியெங்கே?
சத்துருதம்மைவென் றுஞ்சமித்தியாந்தயங்கனன்றே;
ஒத்தநல்லுரோதவீயென் றுன்பமீ துணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) (தேவர்களே!) ஸத்தியமான நடைக்குத்தக்க பலனைத் தருமது பெருமை யெங்கேபோயிற்று! வருணனது அன்பை யளிக்கும் பாரவையெங்கேபோயிற்று? அர்யமான் செல்லும் வழி யெது? யாங்கள் (எங்களுக்குத் தீங்கை யிழைத்த அல்லது எங்களைக் கெடுத்தற் றன்னி மூடின)

சத்துருக்களை ஜயித்துவிளங்கட்டும். வானம் பூமிகளே! எனது துன்பத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று.) 'பாப புண்யங்களும் நியாய வாசும் உலகத்தினின்றும் போயினவா உமது பக்தன் இவ்வளவு கஷ்டத்தைபடைய?'' என்பது கருத்தென்பார் லுட்விக்.

7. பூருவ காலந்தன்னிற் சுதை பிழிந் தெடுத்தபோது
நேருறப் பல போற்றுக்களேடியே யுரைத்தோன் யானே;
தீரும் வாதை சார்ந்த கவலைக ளென்னைத் தேடிச்,
சாருநீர் வேட்கை மானை விருகத்திற், றின்று சாரும்;
ஏருறுமுரோதஸி யெனிடும்பை யீதுணர்ற் பாற்றே.

(இ-ள்.) பண்டைக் காலத்து ஸோமம்பிழிந்தபோது பலதுதிகளையும் தேடியுரைத்தவன் நானே (வேறொருவருமில்லை. ஆதலால் என்னை என் கைவிட்டு விட்டீர்கள் என்று கேட்டபடி.) காட்டில் நீர்வேட்கையோடு அலையும்மானை ஓநாய் பிடித்துத் தின்னுவதுபோல வென்னைக்கவலைகள் தின்கின்றன. பூமிவானங்களே! எனது துன்பத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று) வ்ருகம், கோநாய், ஓநாய், காட்டுநாய். தமிழில் விருக மெனலாயிற்று.

(வேறு.)

8. கூபப் பித்தி யென்பக்கல் குறுகி யெல்லாத் திக்கினிலு
மாபத் துக்குள் ளாக்கினவா லடையுஞ் சக்களத்திகளின்;
யூபக் கிரியை நூறுள்ளோய்! யோசனைகள், மூஞ்சூறு
சோபத் தறிநூ றின்னுதலிற், றுதிக்கு மென்னைப் புசிக்கும்;
தாபத் தணையா வான்புவியென் சங்கடத்தை யுணருகவே.

(இ-ள்.) இக்கிணற்றின் சுவர்கள் எனது பக்கத்தில் நாலுதிக்குக்களிலுஞ் சூழ்ந்து சக்களத்திகளிருவர் ஒரு புருஷனை யிம்சிப்பதுபோல என்னை யிம்சித்தன. சதக்கிருதுவே! மூஞ்சூறு கஞ்சி தோய்த்த சேடனது தறிநூலைத் தின்பதுபோலப் பலவிதயோசனைகள் உன்னைத் துதிக்கும் என்மனத்தைத் தின்னுகின்றன. வானம் பூமிகளே! எனது கஷ்டமுணரத்தக்கது—(எ-று.) 'மூஷாநசிச்நா' வென்பதற்கு சேடனது கஞ்சிதோய்ந்தநூலை எலிகள் தினனுவதுபோல என்று ஸாயணர் உரை கூறியது யாஸ்கர் மதத்தை யொட்டி. ஆனால் சிச்ந சப்தம் வீர்யேந்திரியத்தைக்குறிக்கும், ஈண்டு வாலுக்கு உபசாரமாகக் கொள்ளத்தக்கது. எலிகள் வாலை எண்ணை நெய் முதலியவற்றிற் றோய்த்து நக்குவதுபோல வெனப்பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று என்பார் அவர். மேனாட்டாசிரியர் யாஸ்கர் மதத்தையே பின்பற்றி அப்பொருள் வலிந்து கொண்டதாகும் என்பார். (Ludwig) லுட்விக்கென்பார் மரச்சிவலிங்கங்களைக் குறித்தமென்று கூறுவர். இவ்வுவமை மறுபடியும் மண். 10 சூக், 33 செய் 3ல் வருகிறது.

(வேறு)

9. கிரணங்க ளேழு மோங்கிக் கிளருறு தலத்தெனில்லம்
வாமுறு குடும்பந் தாமும் வளமுறப் பொருந்தி நிற்கும்;
திரித ஞப்தியனே யீது தெரிந்தவ; னுடன் விழுந்தோற்
குருகிய துதிபுரைத்தா னூறெலா நீங்க வென்றே;
பெருகிய வ்ரோதஸி யென்பீழை யீதுணரற் பாற்றே.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 105.

(இ-ள்.) சூரியனது ஏழு கிரணங்களும் விளங்குமிடத்தில் எனது வீடும் என் முன்னோரது குடும்பமும் பொருந்தியுள்ளன. இவ்வுண்மையை ஆப்தியனாகிய திரிதனே யறிந்தவன். அறிந்து தன்னோடுகூடக்கிணற்றில் விழுந்தவனுக்காகக் கஷ்ட நிவாரணார்த்தம் இத்துதியைக் கூறினான். பூமி வானங்களே! என்னுடைய இக்கஷ்டத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று.) திரிதன், அஞ்ஞானத்தைத்திரஸ்கரித்தவன்; அவனது முன்னோர் நட்சத்திர ரூபமாகவிண்ணிடத்தில் விளங்குகிறார்கள். அபன் புத்திரன் ஆப்தியன்; அவன் திரிதனே. 3வது 4-வது வரிகளில் தன்னையே படர்க்கைப் படுத்திக் கூறினான். வடமொழியில் ஜாமித்வாய என்றுள்ளது சகோதரற்கா' வென்று மாற்றிப் படித்தலுமொன்று. ஆனால் உடன் விழுந்தோற் கென்றது ஸாயணர் உரையிற் கண்டது 'ஜமதி கச்சதி இதி ஜாமி:' 'ஜமதிர்கதிகர்மா' யாஸ்கர். கூடக் கிணற்றில் விழுந்தவனாகிய குத்ஸனையுங் கருதிப் போலும் அவ்வகைத்துதித்தது.

10. பெருமைசார்வானிறைப்பட்பிறங்குமுன்னதத்தலத்தே
மருவுறுமைவர்,மாந்தர்விழைவனவருடிப்போர்க,
ளருமொடுமெனதிப்போற்றைத்தேவர்பாலிணைந்துதாங்கி
விரைவொடுமர்ப்பித்தீண்டுமீளுகதிருத்திசார்ந்தே;
யுருவவான்புவிகாளென்றனுறுகணீ துணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) பெருமை பொருந்திய வான மத்தியில் உயர்ந்தவிடத்திலுள்ள மனிதர் விரும்பியவற்றைத்தரும் ஐந்து ஜோதிகளும் என்னுடைய இத்ஸ்தோத்திரத்தை ஒன்றுகூடிச்சுமந்துகொண்டுபோயளித்து திருப்தியோடு திரும்பி வரட்டும். வானம் பூமிகளே! எனது துன்பத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று.) ஐவர், ஐந்து ஒளிகளைக்குறித்தது. பூமியில் அக்கினியும் விண்ணிற் சூரியனும், அந்தரத்தில் வாயு, சந்திரன், நட்சத்திரங்களுமாக ஐந்து. இந்திரன், அக்கினி வருணன், அர்யமான், ஆதித்யன் என்னும் ஐவரையும் குறிக்குமென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 21.

11. அழகியசிறகுவாய்ந்தவவையெங்கும்பரவிவானம்
பழகுறுமையந்தன்னிற்பரந்துநின்றன;வம்மார்க்கத்
தழுவியகாட்டோநாயைத்தடநதிநீரைத்தாண்டி
யொழுகியததனைப்பின்சென்றோடுவான்விலக்காநிற்கும்;
கிழமையாருரோதவியென்கேதமி துணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அழகிய சிறகோடு கூடியவை (அதாவது சூரிய கிரணங்கள் என்றபடி) எல்லாவிடத்தும் வியாபித்து வானத்தின் மையத்தில் பரந்தன. அந்த மார்க்கத்தில் ஆற்றைக்கடந்து வந்த காட்டோநாயைத்திரும்பியோடும்படிசெய்தன. வானம் பூமிகாள்! என் துன்பத்தைக் கருதுங்கள்—(எ-று.) அழகிய சிறகோடு கூடியவை சூரியகிரணங்களென்பார் சாயணர். நட்சத்திரங்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர். அவரே, காட்டோநாயென்றது இருட்டு அல்லது சந்திர கிரஹணம் என்பார். திரிதன் கிணற்றில் விழுவதற்கு முன்பு அவ்விடத்தின்கண் ஒரு ஓநாய் ஆற்றைக்கடந்து வந்ததென்றும் சூரியவெளிச்சத்தைக்கண்டதும் அது திரும்பிப் போயிற்றென்றும் ஸாயணர் ஒருகதை சொல்லுவார். ஆனால் யாஸ்கரது மதம் அதுவல்ல. அந்தரிட்ச மார்க்கத்தில் 12 கிரணங்களோடு கூடிய சூரியனது பாதையில் குறுக்கி

டும் சந்திரனை அச்சூரிய கிரணங்கள் ஒளி மழுக்குகின்றன வென்பது. அப: நீரென்னுந அந்தரிட்ச மென்றெடுத்து வ்ருகம் சந்திரமஸம் அதாவதுசந்திரனையென்று பொருட் படுத்துவார் அவர்.

12. தேவர்காணவ மதாகக்குயிற்றியேசிறக்குமிவ்வும்
பாவுசீரோதும்போற்றுப்பலர்துதியுறுதிவாய்ந்த,
தோவறவொழுகுஞ்சிந்துவுதகத்தையோயாதுந்தும்;
மேவியசூரன்றன்மெய்க்கதிர்களைவிரியாநிற்பான்;
தூவியலுரோதவ்வென்றுயாமீதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) தேவர்களே! புதிதாகச் செய்துசிறப்பைப் பெறும் உமது கீர்த்தியைத்தோற்றும் இத்துதி பல ரித்விஜர்களால் துதிக்கத்தக்க வுறுதியைப்பொருந்தியது. தடையில்லாம லொழுகும் ஆறு அடிக்கடி நீரைச்சுமந்துகொண்டு செல்லும். சூரியனும் தனது ஸத்திய கிரணங்களை விரிப்பான். பூமிவானங்களே! என் றுயரம் உணரற்பாலீர்—(எ-று.) ரிதம், ஈண்டு, உதகம் அல்லது நீரைக்குறிக்குமென்றார் ஸாயணர். ஆனல் அதன் உண்மைப் பொருள் இயற்கை யொழுங்கு என்பதாம். பகலிரவுகள் மாறிமாறி வருவதும், சூரியன் தனது வீதியிற் செல்லுவதும், மழை காலத்திற் பெய்வதும், அம்மழையினல் ஆறுகள் பொய்க்கா தொழுகுவதும், ஆகிய இவற்றையெல்லாம் அது பிண்டமாய்க்குறிக்கும். இக்கடையாய ஆற்றின் செய்கைக்கும் அச்சொல் உபயோகப்படுவதற்குன் ரிதம் நீரைக்குறித்ததுபோலும் என்பார் (Wallis) வாலிஸ் என்பவர் தமது ரிச்வேத அண்ட சாஸ்திரம் (Cosmology of the Rig-Veda,. P. 93) என்னும் நூலில்.

13. அங்கியே,தேவரோடுமெணந்தவுன்னுறவுமெத்தப்
பொங்குறுபுகழிற்றுமாற்;பெரிவுறநீயுமெங்க
டுங்கரல்லெக்கியத்தே,துகளறுஞானம்வாய்ந்தோய்!
தங்குக,மனுமகத்தின்றேவரைவணங்கியேத்தல்;
மங்கலில்புவிவானெனென்றன்மம்மரீதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) அக்கினியே! தேவர்களோடும் பொருந்திய உனது பந்துத்தவம் மிகப்பிரசித்தி பெற்றது. சிறந்தஞானத்தோடு கூடியவனே! மநுவினது யாகத்திற் றங்கினதுபோல எங்கள் யாகத்தினிடத்துத் தங்கித் தேவர்களைப் பூஜிப்பாயாக. பூமி வானங்களே! என் துன்பத்தையுணர்வீர்களாக—(எ-று.)

13. நனியறிவார்ந்தோன்றேவர்ஙாப்பனோர்தேவனானோன்
மனிதன்போலோதாவாகமருவியீண்டமர்ந்துஞானம்
புனையுமுத்தமனுமங்கிபொருத்துகதேவர்மாட்டிங்
கினிதின்யாமளிக்குந்தேவத்திரவியத்தினையிறையின்;
வனமுறுபுவிவானெனென்றன்வருத்தமீதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) மிக்க வறிவு நிறைந்தவனும் தேவர்களுக்கிடையில் ஒரு தேவனும், மனிதனைப்போல ஹோதாவாக இவ்விடத்துத்தங்கிய சிறந்த ஞானவானுமாகிய அக்கினி, யாங்கள் தரும் அவிப்பொருள்களை சாஸ்திர மரியாதைப்படி விரைவில் தேவர்களிடத்துச் சேர்க்கட்டும். புவி வானங்களே! என் வருத்தத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று.)

15. அனிட்டத்தைநீக்குந்தேவன்வருணனுங்காவல்சார்ந்தான்;
அனிட்டமில்லாதுமார்க்கமணைப்பவன்றனையிரப்பாம்;

மண்டலம் 1. சூக்தம் 105.

இனிக்குமிம்மறையோனுள்ளத்தெழுந்ததுதியுலையாகின்றான்;
புனிற்றுறுதுதியைவாய்த்தோன்பொருந்துகமகத்தின்மெய்யே;
சனித்தவான்புவிகாளென்றன்றுயரமிதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்) (அனிஷ்ட நிவாரணஞ் செய்யுந் தேவனாகிய) வருணன் எங்களைக் காக்குந்தொழிலைக் கைக்கொண்டான். மார்க்கத்தில் நேருந் துன்பங்களை நிவர்த்திக்கும் அவ்வருணனைப் பலன்றரும்படியாசிப்போம். இந்த ஓதவான் தனது இதயத்திலெழுந்த இனியஸ்தோத்திரத்தைக் கூறினான். புதியதுதியை யடைந்தவனாகிய வருணன் எமது ரிதத்தில்(யக்ஞத்தில்)பொருந்துக. பூமிவானங்களே, எனது கஷ்டத்தை யுணர்வீர்களாக—(எ-று.)

வருக்கம் 22.

16. தேவர்காளிங்கேதோற்றிச்சிறப்புறநிருமித்தோக்க
மேவியகதிரோன்மார்க்கந்தன்னைநீங்களுமேமிறி
யாவலிற்கடக்கவல்லிரல்லிரோ!மர்த்தியர்காள்!
பாவுறுமதனையுங்கள்பார்வையாலுணரீர்;மற்றுத்
தூவியறுரோதவியென்றுயரமிதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) தேவர்களே! இங்கே யாவருக்கான நன்றாக வமைக்கப்பட்டுப் பெருமை பொருந்திய சூரியனது பாதையை நீங்களும் தாண்டிச் செல்லமாட்டீர்கள் (ஏன்? பரிவிராஜகர்கள் ஸூர்யத்துவாரா பிரம்மலோகத்துக்குப் போகிறார்களென்ற சுருதி யுண்மையால். அதுவேயன்றித் தேவர்கள் வாழ்வுக்கு அதுவழியுமாவதாலென்க.) மரணதர்மத்தோடு கூடியவர்களே! அச்சூரியனை உங்கள் கண்ணினாற் காணமாட்டீர்கள். (மந்திர திருஷ்டாவாகியஎனக்குத்தெரிகிறது பாபிகளாகிய உங்களுக்குத் தெரியவில்லையேயென்று இரங்கினபடி.) வானம் பூமிகளே! எனது கஷ்டத்தையறிவீர்களாக.(எ-று.) தேவர் வாழ்வுக்குச் சூரியன் வழியென்றதை ஸாயணர் விளக்குகிறார். ஸூர்யனால் வஸந்தமாதிய ரிதுக்களேற்படுகின்றன. ரிதுகாலங்களில் யக்ஞங்கள் நடைபெறுகின்றன. யாகங்களால் ஸத்துக்களுக்கு ஜீவன மேற்படுகின்றது. அதனால் தேவர்களும் அதனை அதிக்கிரமித்து நடப்பதில்லையென்றபடி. (Benfey.) பென்வே யென்பவர் ஸூர்யபந்தாவென்றது மேற்பன்னிரண்டாவது செய்யுளிற் கூறப்பட்ட சத்திய நெறி அல்லது இயற்கை யொழுக்கைக் குறிக்குமென்பார்.

17. கிணற்றில் வீழ்ந்தவதிப்பட்டதிரிதனுமுதவிகேட்டுப்
பணித்தனன்றுதியைத்தேவர்பால்,அவனிழைத்தபோற்றைக்
கணித்தனன்றேவவாசான்கண்ணுறுமவன்றன்பாபத்
துணித்தவன்றன்னைத்தூய்மைதுலங்குறவிடுவித்தற்குப்;
பிணித்தவான்புவிகாளென்றன்பீடையீதுணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) கிணற்றில் விழுந்த திரிதன் உதவியைநாடித் தேவரைத்துதித்தான். அவன் பாவத்தைச் சேதித்து அவனைவிடுதலைசெய்வதற்காக அவன் ஸ்தோத்திரத்தைத் தேவாசார்யனாகிய பிருஹஸ்பதி கேட்டான். வானம் பூமிகளே! என் பீடையை யறிந்து விலக்குவீர்களாக—(எ-று.)

18. செக்கிறந்தன்னைவாய்ந்த சிறிதோர்விருகமோர்கால்
மன்னியவெனதுபாதைமாட்டியான்படரும்போது
தன்னியோர்முறையென்றன்னைக்கண்டது;கவனேபுத்தப்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

பின்னுறவளையுந்தச்சன்புரையப்பின்மறைந்து சென்ற,
துன்னும் வான்புவிகாளென்றனுறுகணீ துணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) செந்நிறமுள்ள கோநாயொன்று ஒருநாள் என் வழியில் வந்து என்னைச் சந்தித்தது. முதுகுவலியெடுத்த தச்சன் பின்னால் வளைந்து கொடுப்பதுபோலத் திரும்பிச்சென்று மறைந்தது. வானம் பூமிகளே! என் துன்பத்தை யுணருவீர்களாக—(எ-று.) இவ்விருக்குக்கு வேறொருபொருளு முண்டு. அதுவருமாறு.

இடமகலுலகைத்தோற்றமெய்துறவிளக்கிமாதந்
நிடமுறவாக்குஞ்சிதன்வானெறிசெல்லுமீனைத்
தடையறக்கண்டான்,பின்னரவற்றொடுசென்றான்,கூபத்
திடையுறுமென்பாலெய்தவெண்ணில,னென்னேயென்னே!
மிடையுறுமுரோதவஸியென்விழுமமீ துணரற்பாற்றே.

(இ-ள்.) பெரிய உலகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கும் மாஸகிருத்தாகிய சந்திரன், வானத்திற்செல்லும் நட்சத்திரங்களைக்கண்டு அவற்றொடுகூடச் சென்றான். கிணற்றில் விழுந்த வென்னிடத்துவரவெண்ணவில்லை. இது என்ன அநியாயம்! வானம் பூமிகளே! என் துன்பத்தையறிந்து அதனைநீக் குங்கள்-(எ-று) ஈண்டு, மா ஸகிருத்தென பிரிக்காது மாஸகிருத் என்று ஒரு சொல்லாயெடுத்துப் பட்ச, மாஸ, ரிது, அயனாதிகாலங்களுக்கு ஆதாரமாயுள் ள விருகம் அல்லது சந்திரனென்றார் யாஸ்கர். விருகம், விவ்ருத ஜ்யோதிஷ் கோவா, விகுருதஜ் யோதிஷ்கோவா, விக்ராந்த ஜ்யோதிஷ்கோவா வென் பார். சாகல்யத்திலும் மாஸ கிருத்தென இரண்டு பதங்களாகவே பிரித் தின்னது. அதன்படி, 'தட்சனது புத்திரிகளாகிய நட்சத்திரங்கள் அடிக்கடி யென்னைப்பார்க்கின்றன. அது தெரிந்தும் அந்நட்சத்திரங்களினொடேயே செல்லுகிறான். என்னைக்கிணற்றினின்று தூக்கிவிடவருவதில்லை. இது அ நுசிதம் என்பது பொருள்.

19. கூவியவிப்போற்றல்யாங்கோபதிதுணையின்வீரர்
யாவருமிணையிப்போரில்வெல்லுவாம்;எமதிப்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிதானு
மேவுமித்திரவருணர்தம்மொடுவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) சப்தத்தோடு கோஷிக்கு மித்தோத்திரத்தை, யிந்திரனைத் துணையாகக் கொண்டவர்களும் வீரர்களாகிய புத்திர பௌத்திரர்களோடு கூ டியவருமாகிய யாங்கள் கூறிச் சத்ருக்களை ஜயிப்போம். எமது இவ்வேண் டுகோளைப் பூமி, வானம், சிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னுமி வர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.) கோபதி, இந்திரன்.

வருக்கம் 23.

106 மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16. சூக்தம் 1.

7 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி. ஷி குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி, 7 த்ருஷ்டுப்; தேவதை; விச் வதேவர்கள்.

மண்டலம் 1 சூக்தம். 106.

1. இந்திரனைமித்திரனைவருணனையின்றுமக்கினியையிட்டஞ்சார்ந்த
சுந்தரமாருதாதிதியிவர்களையாந்துணைபுரியத்தோய்ந்தழைப்பாம்;
உந்துறமேடவலுறையும்பாதையினிற்றேரதனையோட்டலொப்ப
நந்தமதுபாவமெலாநற்கொடைசால்வசுக்கணமினுடியோட்டல்.

(இ-ள்.) இந்திரனையும், மித்திரனையும், வருணனையும், அக்கினியையும், மருத்துக் கூட்டத்தையும், யாங்கள் உதவிசெய்யுமாறு கூவுவோம். மேடும் பள்ளமுமாயுள்ள பாதையினின்றும் (தேர்ப்பாகர்கள்) தேரை யோட்டிச்செல்லுவதுபோல நமது பாபங்களை யெல்லாம், நல்லதானத்தோடு கூடிய வஸுக்கள் (செல்வநிறைந்த தேவர்கள்) நம்மைவிட்டுப் போகும்படி யோட்டி விடட்டும்—(எ-று.). வஸுக்கள் ஈண்டு பொதுவாகத் தேவர்களைக் குறித்து நின்றது. மித்திரன் முதலியோர் வரலாற்றை மண்1. சூக் 88 செய்1. மண். 1. 89. செய். 3. இவற்றிற் பார்க்க,

2. அந்தமுறுமதிதியினதரும்புதல்வீர்,யாம்வாழ்வையடையச்சார்வான்
முந்துறுவீர்;தேவர்காள்போரினில்யாம்வெற்றியுறச்சுகத்தைமூட்டீர்;
உந்துறமேடவலுறையும்பாதையினிற்றேரதனையோட்டலொப்ப
நந்தமதுபாவமெலாநற்கொடைசால்வசுக்கணமினுடியோட்டல்.

(இ-ள்.) அழகிய அதிதி புத்திரர்களே! (ஆதித்யர்களே!) யாங்கள் வாழ்வைப்பெறுமாறு முதற்கண் வருவீர்களாக. தேவர்காள்! யுத்தத்தில் எங்களுக்குச்சுகத்தை யளிப்பீர்களாக. பின்னிரண்டடியின் பொருள் மேற்பாட்டைப் போலவே—(எ-று.).வசுக்கள் நம்மின் நாடி யோட்டல்என்ப் பிரிக்க.

3. சந்தமுறத்துதிக்கவருந்தந்தையருமெமைக்காக்க,சார்ந்ததேவர்
சந்ததியென்றென்றுமிருதேவியர்வான்புவிகள்ரிதஞ்சாதிப்போரும்;
உந்துறமேடவலுறையும்பாதையினிற்றேரதனையோட்டலொப்ப
நந்தமதுபாவமெலாநற்கொடைசால்வசுக்கணமினுடியோட்டல்.

(இ-ள்.) சுகமாகத் துதிக்கத்தக்கவர்களாகிய எங்களுடைய தந்தையர் (அக்கினிமுதலிய தேவர்கள்)எம்மைக்காக்கட்டும்.எல்லாத்தேவர்களுக்கும்புத்திரஸ்தானத்திலிருந்து ஒழுங்கு அல்லது ஸத்தியத்தை வளர்ப்பவர்களாகிய வானம் பூமிகளும் எம்மைக் காக்கட்டும். மற்றது முன்போல—(எ-று.)

4. நந்துமனந்தனைப்பெருக்குநராசம்ஸன்றன்னையிவணுடும்வீரர்க்
கந்தமுறுநாயகனும்பூடனையுந்தோத்திரத்தோடணைந்திரப்பாம்;
உந்துறமேடவலுறையும்பாதையினிற்றேரதனையோட்டலொப்ப
நந்தமதுபாவமெலாநற்கொடைசால்வசுக்கணமினுடியோட்டல்.

(இ-ள்.) மிகுந்த அன்னப்பொருள்களை (அல்லது மேனுட்டாசிரியருரைப்படி வலிமையை) வளர்க்கும் நராசம்ஸன் என்னும் தேவனாகிய, அக்கினியையும், வீரர்களுக்கு நாயகனாகிய பூஷனையும் நாம் ஸ்தோத்திரத்தோடு நெருங்கியாசிப்போமாக. ஏனையது முன்போலவே—(எ-று.) நராசம்ஸன். நரர்களால் துதிக்கப்படுபவன் அக்கினி. மண். 1. சூக்13 செய் 3. பார்க்க. பூஷன்மண். 1. சூக். 14. செய். 3. பார்க்க.

5. மந்திரியே!யெக்காலுமெங்களுக்குச்சுகநெறியையருவுவிப்பாய்;
சிந்தைபயகிவாரணியுநோய்மருந்தும்வேண்டியுனைசேர்ந்திரப்பாம்;
உந்துறமேடவலுறையும்பாதையினிற்றேரதனையோட்டலொப்ப
நந்தமதுபாவமெலாநற்கொடைசால்வசுக்கணமினுடியோட்டல்.

(இ-ள்.) பிரஹஸ்பதியே! எப்பொழுதும் எங்களுக்குச் சுகத்தைத்தரும் மார்க்கத்தைச் சேர்ப்பாயாக. உன்னை யடுத்துப் பய நிவாரணத்தையும் ரோக சமனத்தையுந் தருவாயாக வென்யாசிப்போம். மற்றது முன்போல— (எ-று.) சமனஞ்ச ரோகாணும் யாவனஞ்ச பயாநாம், என்பது யாஸ்கர்வசனம் மந்திரி பிரஹஸ்பதியின்பெயர். அவல், பள்ளம்.

6 இந்திரனை,விருத்திரனைக்கொல்பவனைக்,கருமமெலாமெணிக்காப்பானை
யந்திலுறுகூவலினுழ்குற்சனெனுமிருடிதுணையழைத்திரந்தான்;
உந்துறுமேடவலுறையும்பாதையினிற்றோதனையோட்டலொப்ப
நந்தமதுபாவமெலாநற்கொடைசால்வசுக்கணமினுடியோட்டல்.

(இ-ள்.) கிணற்றில் விழுந்தகுத்ஸரிஷி, வித்திரஹந்தாவும், சசிபதியுமான விந்திரனை யுதவி செய்யுமாறு வேண்டினான். மற்றது முன்போல —(எ-று.) விருத்திரஹந்தா விருத்திரனை அல்லது சத்துருவைக்கொல்லுபவன். சச்சிபதி யென்றதற்கு எல்லாக்கர்மங்களையும் பரிபாலிப்பவனென்றும், இந்திராணியின் புருஷனென்றும் இரண்டு பொருளுண்டு. பின்பொருளைக் கொள்ளின் 'இந்திரனை, விருத்திரனைக்கொல்பவனைச் சசிதேவியெண்ணுங்கோனை' எனமுதலடியைப்படிக்க. குத்ஸன் கூபத்தில் விழுந்தவனென்பது மேற் சூக்தத்திற் சொல்லப்பட்டது.

7. தேவியாமதிதியெம்மைத்தேவரோடென்றுங்காக்க;
காவற்றேவெமைவிழிப்பிற்காத்திடல்;எமதிப்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிதானும்
மேவமித்திரவருணர்தம்மொடுவிலைழந்துகாக்க.

(இ-ள்) தானமுதலியகுணங்களிற் சிறந்த தேவியாகிய அதிதி எங்களைத் தேவர்களோடு எப்பொழுதுங் காக்கட்டும். காவற் றேவனாகிய ஸவிதாவெங்களை ஜாகரூகனாயிருந்து காக்கட்டும். எங்களுடைய இந்தஸ்தோத்திரத்தைப் பூமி, வானம், விந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னுமிவர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.) தேவஸ்த்ராதா, காவற்றேவு, எல்லாரையும் ரட்சிப்பவன், ஸவிதா—ஸாயணர்.

வருக்கம் 24.

107. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 16. சூக்தம். 2.

3 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷிகுத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்;தேவதை:விச்வதேவர்கள்

1. எக்கியந்தேவரீயுஞ்சுகத்தனைப்பெறுக;வெம்மாட்
டெக்குறுசுகத்தை,யாதித்தியர்களே,யிலையக்க;வந்த
மிக்கநற்கடாட்சமெங்கண்மேவுக;வின்மைசார்ந்தோன்
பக்கலுந்தனத்தையீயும்பண்பினுத்தமர்நீராகல்.

(இ-ள்.) எங்களுடைய யக்ஞம் தேவர்கள் தருஞ்சுகத்தை யடையட்டும். ஆதித்தியர்களே! எங்களுக்குச் சுகத்தையளிப்பீர்களாக. உம்முடைய சிறந்த கடாட்சமெங்களிடத்துப்பொருந்தட்டும். தரித்திரனுக்குக்கூடத் தனத்தையியைக்கு முத்தமர்களாக நீங்க ளாகக்கடவீர்கள்—(எ-று.); அம்ஹோச்சித் என்பதற்கு பாபிகளுக்குக் கூட அல்லது கஷ்டப்படுபவர்களுக்குக் கூடவென்று பொருள் கொள்ளிலுந்தகும்.

மண்டலம் 1. சூக்தம் 108.

2. அங்கிரர்பாடுஞ்சாமத்தநிட்டிதமடைந்ததேவர்
தங்குறு துணையோடொன்றாச்சார்ந்தெங்கண்வருக;வேந்தன்
போக்குதன்றமமொய்ம்பின்,மருத்துவர்தங்கூட்டத்தி,
னங்கமாத்தஞ்சமீக,வதிதியுந்தேவரோடே.

(ள்-இ) ஆங்கிரஸர்கள் பாடும் ஸாமகானத்தைப் பெற்றதேவர்கள் தமது உதவிகளோடு ஒன்றாகக்கூடி எம்மிடத்து வருக. இந்திரன் சத்துருக்களை யடக்கும் தனது வலிமையோடும், மருத்துவர்களுடைய கூட்டத்தோடும் எங்களுக்கு அடைக்கலத்தைத் தரட்டும். அதிதியும் தன் புத்திரர்களாகிய தேவர்களோடு எங்களுக்கு அடைக்கலந்தரட்டும்—(எ-று.) மருத்துக்கள் எழுவராம், மண். 1 சூக். 88 செய். 1 பார்க்க. மொய்ம்பின், மொய்ம்பொடு; கூட்டத்தின் கூட்டத்தொடு என்க. அதிதியுந்தேவரோடே யீகவென்க.

3. பாவுறு முண்டி யங்கி வருண னிந்திரன் சவிதா
வாவலி னரியமானு மளித்திடல்; எமதிப் போற்றைத்
தாவறு புவியும் வானுஞ் சிந்தவு மதிதி தானு
மேவு மித்திரர் வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) யாங்கள் யாசிக்கும் அன்னப்பொருள்களை, அக்கினி, வருணன், இந்திரன், ஸவிதா, அர்யமான் இவர்கள் தரட்டும். எங்களது இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் பூமியும், வானமும், ஸிந்துவும், அதிதியும், மித்திரனும், வருணனுங் காக்கட்டும்— எ-று.)

வருக்கம் 25.

108. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16. சூக்தம் 3.

13 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷை, குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திராக்கினிகளிருவரும்.

1. சித்திரவொளிசார்தேரிற்றிகழுறுபுவனமுற்றந்
தத்தியெருழ்ந்தநோக்குந்தன்மைவாய்ந்ததனிலேறி
பொத்திவணணைமீ,ருன்றுமங்கியிந்திரர்காள்,சோம
வத்துவார்சுதையையீண்டுபிழிந்தொழுகுவதைமாந்தீர்.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினிகளே! சித்திரகாந்திபொருந்தியதும், எல்லாப்புவனங்களையும் பார்க்கும் பெருமைபொருந்தியதுமான தேரிலேறி இங்கு வருவீர்களாக. ஸோமம்பிழிந்துள்ளதைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

2. இப் புவனங்கள் யாவுமெத்தனை விசாலமாயு
மொப்புறு கெம்பீரத்த முற்றன, விந்திராங்கி,
யப்பெரும்பரப் பாழத்திற் சோமமு மமைந்துநிற்க
செப்புறுநீவிருள்ளத் திருத்தியிற் பருகவென்றே.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினிகளே! இப்புவனங்களெல்லாம் எவ்வளவு விசாலமாயும் கம்பீரத்தோடுமுள்ளனவோ, அவ்வளவு விசாலமாயும் ஆழமாயும் இந்தஸோமமு மமைந்திருக்கட்டும், நீங்கள் மனத்திருப்தியோடு பருகுமாறு—(எ-று.) கபீரம் காம்பீர்யோபேதம் என்பதற்கு ஆழ்ந்துள்ளது என்று மேலுரையாசிரியருரை கூறுவர். இந்திராங்கி நிச்சலைந்தி.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 7.

3. இந்திராக்கினிகாணீங்களிபிணையர்ந்துமங்கலநாமத்தை
முன்றுறவடைந்தீர்; கூடிமுயன்றனிரகியைக்கொன்றீர்;
வந்தனையளிக்குமேலீர்,மருவியீண்டமர்ந்துசோம
மந்தில்பேராற்றலூட்டுந்தகையதைக்குடிப்பீரன்றே.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினிகளே! நீங்களிருவருஞ்சேர்ந்து கல்யாண நாமத்தை யடைந்தீர்கள். இருவருஞ் சேர்ந்து முயற்சிசெய்து விருத்திரனாகிய பாம்பைக் கொன்றீர்கள். பிரார்த்தித்த பொருள்களைத்தரும் பெரியவர்களே! இங்குவந்தமர்ந்து பெரிய வல்லமையை யூட்டும்பெருமை வாய்ந்த ஸோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

4. சுருக்கிரண்டெடுத்துத் தூயதருப்பையைவிரித்துத்தீயைப்
பொருத்திநற்சமித்தைமூட்டும்பொழுதினிலழகுபெற்றார்;
உரத்துறுசோமஞ்சூழ ஆற்றியதிழுக்கவேகி
யருத்தியையளிக்குமெண்ணத்தமைகவிந்திரவங்கியே.

(இ-ள்.) (அத்வர்யுவும் பிரதிப்ராஸ்தாதாக்களுமாகிய விருவர்) இரண்டு சுருக்கிலும் நெய்யை எடுத்துப் பரிசுத்தமான தர்ப்பையை விரித்துத் தீயைப் போற்றிச் சமித்துக்களைமூட்டும்போது கவுரவத்தையடைந்தார்கள். சுற்றிலும் வாற்றப்பட்ட வலிமையைத்தரும் ஸோமமானது உங்களை ஆகர்ஷிக்க, இந்திராக்கினிகளே, எங்களது இச்சைகளையளிக்கும் எண்ணத்தினமைக—(எ-று.) அழகு பெற்றார் என்பது மூலத்திலில்லை, அத்வர்யு, பிரதிப்ரஸ்தாதா வென்னு மிருவரு மென்றது ஸாயணருரையிற்கண்டது அவர்கள் யாகப்பிராமணர்கள் 16 பேரிற் சேர்ந்தவர்கள். அத்வர்யு, ஹோதா, பிரஹ்மா, ஆக்நீத்ரன், உத்காதா, பிரதிப்ராஸ்தாதா, நேதா, போதா, ஸுப்ரஹ்மண்ய, க்ராவஸ்தா, பிராஹ்மணச்சமஸ, அச்சாவாக, ப்ரஸ்தோதா,. ப்ரசாஸ்தா முதலியோர் பதினறுவர். மேல் மண். 1 சூக். 95 செய். 6 பார்க்க

5. வீரியச்செய்கை கட்கா, மிகுவலி யிந்திராங்கீ,
பாரெலா முலவுந் தோற்றம் படைத்த தற்காக, வண்மை
பேரிசை யுங்கணட்புப் பண்டுதொட்டொளிர்வதற்காத்,
தாரிலாற் சமைக்குஞ் சோமச் சுதையினைப் பருகுவீரே.

(இ-ள்.) மிக்கவலிமைபொருந்திய இந்திராக்கினிகளே! வீரியகிருத்தியங்களைச் செய்ததற்காகவும், உலகமெல்லா வற்றிலுமுள்ள சிருஷ்டிகளைப் படைத்ததற்காகவும், வள்ளன்மைபொருந்திய உங்களுடைய சிநேகம் பண்டைக்காலத்திலிருந்து விளங்குவதற்காகவும்,பூமியில் எல்லாராலும் பிழியப்படும் ஸோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று) இந்திராக்கினிகளே எல்லா ஜகத்சிருஷ்டிகளையும் செய்கிறார்கள், இந்திரன் ஸூர்ய ரூபமாகவிருந்து மழையைப்பெய்விக்கிறான். மழையினால் எல்லாப்பிராணிகளுமுண்டாகின்றன வென்க.

வருக்கம் 26.

6. ஏதன்முதலும்மைத்தேர்ந்தபொழுதினின்மொழிந்தாற்போலச்
சுதைப்பொருட்டசுரரோடுதொடர்ந்துபோராடவேண்டித்
தலைந்தது;இச்சத்தியத்தைத்தாங்களுமுணர்ந்துவந்து
துதைந்தசோமப்பெருக்கைத்தோய்ந்துவாய்மடுத்திடீரே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 108.

(இ-ள்.) (இந்திராக்கினிகளே!) யான் முதன்முதலும்மை யக்ஞத்திற்காகத் தேர்ந்தபோது சொன்னதுபோலவே ஸோமத்தின் பொருட்டு அசுரர்களோடு தொடர்ந்து போராடவேண்டி வந்தது. இவ்வுண்மையை நீங்களுமறிந்து இவ்விடத்து நிறைந்துள்ள சோமவெள்ளத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.)

7. இந்திராக்கினிகா,ளுந்தஞ்சுயகிரகத்திலேனு,
மந்தமார்மறையோனன்றியரசனோடேனுந்,தூயீர்,
முந்துறுகளிப்பினாழ்ந்தமுழ்கினுமங்ஙனின்று
வந்தருள்புரிவீர்சோமச்சுவையினைமாந்துவீரே.

(இ-ள்.) பரிசுத்தமான இந்திராக்கினிகளே! உம்முடைய ஸ்வக்கிரகங்களிலாதல், அல்லது வேறொரு பிராஹ்மண யஜமானன் வீட்டிலாதல், அல்லது ஒரு க்ஷத்திரிய அரசனோடாதல் நீங்கள் உள்ளக்களிப்போடு அமர்ந்து கொண்டிருந்தாலும், யான் கூப்பிடும்போது வருவீர்களாக. வந்து, பிழிந்த ஸோமத்தைப் பருகுவீர்களாக—(எ-று.)

8. யதுக்கள்துர்வசர்களோடுபூருக்களநுக்களோடு
வதியினுந்துருஹ்யரோடுறையினுமிந்திராங்கி!
துதியினரிச்சைதோய்ப்பீர்!தோயுமவ்விடத்தினின்று
மதிவிரைவோடுவந்தீண்டமிழ்தினைப்பருகுவீரே.

(இ-ள்.) யதுக்கள், துர்வசர்கள், பூருக்கள், அநுக்கள், த்ருஹ்யுக்கள் என்னும் ஐந்துவகை மாந்தர்களிடத்துறையினும், இந்திராக்கினிகளே! ஸ்தோதாக்களினுடைய இச்சைகளை வர்ஷிப்பவர்களே! நீங்களுள்ள அவ்விடத்தினின்றும் விரைவாக வந்து இங்குள்ள சோமத்தைப்பருகுவீர்களாக—(எ-று.) யதுக்கள் துர்வசர்கள், பூருக்கள், அநுக்கள், த்ருஹ்யுக்கள், இவர் யயாதியின்வம்சத்தினரான, யது, துர்வசன், பூரு, அநு, த்ருஹ்யு என்னும் ஐவரையும் வழிக்கொண்டவர்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். மண் 1 சூக். 7 செய். 9. பார்க்க. ஆனால் ஸாயணரோ. யதுக்கள் நியமம் வாய்ந்தஅஹிம்ஸகர்களென்றும், துர்வசர்கள் தீங்கிழைக்கும் மாந்தர்களென்றும், த்ருஹ்யுக்கள் பிறருக்குத் துரோகஞ்செய்யுங்கீழ்ப்புள்ளவர்களென்றும், அநுக்கள் ஞானமும் அநுஷ்டானமு முள்ளவர்களென்றும், பூருக்கள் திருப்திநிறைந்த இ. தாஸ்தோதாக்களென்றும் பொருள்கூறுவர்.

9. பிருதிவியாமடிக்கணேனும்பெருகுமத்தியத்திலேனு
மதிபரமோக்ஷத்தேனுமிணையினு,மிந்திராங்கி!
துதியினரிச்சைதோய்ப்பீர்!தோயுமவ்விடத்தினின்று
மதிவிரைவோடுவந்திண்டமிழ்தினைப்பருகுவீரே.

(இ-ள்.) தாழ்ந்ததலமாகிய பூமியிலேனும் மத்தியதலமாகிய அந்தரிட்சத்திலேனும் பரமோச்சஸ்தலமாகிய விண்ணிலேனும் எங்கிருந்தாலும்ஸ்தோதாக்களின் இச்சையை யளிக்கும் இந்திராக்கினிகளே! அங்கிருந்து வேகமாக வந்து ஸோமத்தைப் பருகுவீர்களாக—(எ-று.) மூலத்தில் பிருதிவ்யாம் என்பது மத்தியநிலைத் தீபகமாகவுள்ளது. அங்கே பிருதிவி யென்பதற்கு ஸ்தலமென்பது பொருள். தாழ்ந்த ஸ்தலமாகிய பூமியிலாவது, மத்தியஸ்தலமாகிய அந்தரிட்சத்திலாவது பரமோச்சஸ்தலமாகியவிண்ணிலாவது என்று அந்வயிக்க. அடுத்தபாட்டில் பூமி இப்பொருளில்வந்துள்ளது. பிருதிவி, பிருத்வியென மருவியது.

10. அதிபரமோச்சபூமியாயினுநடுவணேனுங்
கதுவிட்டலத்திலேனுங்கலக்கினு,மிந்திராங்கி!
அதியினரிச்சைதோய்ப்பீர்!தோயுமவ்விடத்தினின்று
மதிவிரைவோடுவந்திண்டமிழ்தினைப்பருகுவீரே.

(இ-ள்.) முன்போலவே.—(எ-று.) மேற்பாட்டிற்சொன்ன முறையைமாற்றித்துதித்தது. ஈண்டு பூமி இடம், ஸ்தலம் என்னும் பொருளில் வந்தது.

11. வதிவதாகாயத்தேனுமண்டலத்தேனுமன்றிக்
குகாத்தினிரிற்பூண்டிற்குலவினு,மிந்திராங்கி;
அதியினரிச்சைதோய்ப்பீர்!தோயுமவ்விடத்தினின்று
மதிவிரைவோடுவந்திண்டமிழ்தினைப்பருகுவீரே.

(இ-ள்.) காமாபிவர்ஷகர்களே! இந்திராக்கினிகளே! நீங்கள் வானத்திலிருப்பினும் பூமியிலிருப்பினும், மலை, நீர், பூண்டு இவற்றிற் கலந்திருப்பினும் அங்கிருந்து விரைவாக வந்து இங்குள்ள ஸோமத்தைப் பருகுவீர்களாக—(எ-று.) மன்தலம் எனப்பிரிக்க.

12. ஆதவனுச்சிநண்ணும்பொழுதவியன்னத்தைத்
காதலினுண்டுநீவிர்களிக்கினு,மிந்திராங்கி!
மாதுதியினர்தமிச்சைவழங்குவீர்!அங்ஙனின்று
மாதாத்தோடுமீண்டுற்றமிழ்தினைப்பருகுவீரே.

(இ-ள்.) இச்சையை யளிப்பவர்களே! இந்திராக்கினிகளே! சூரியன் உச்சிக்குவரும் மத்தியானகாலத்தில் நீங்கள் அவியுணவையுண்டு ஸந்தோஷித்திருப்பினும், அங்கிருந்து ஆசையோடுமிங்குவந்து ஸோமத்தைக் குடிப்பீர்களாக—(எ-று.) அவியுணவையுண்டு களிக்கினு மென்றது உங்களது ஸ்வதேஜஸோடு விளங்கினும் என்றும் மூலத்திற்கு ஒருபொருள் கூறுவதுண்டு.

13. ஈவகையெஞ்சோமத்தைமாந்தியே,மிந்திராங்கி!
பாவுபல்பொருளையீந்துபரித்திடீர்;எமதிப்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிதானு
மேவுமித்திரவருணர்தம்மொடுவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) இவ்வகையாக, இந்திராக்கினிகளே, எங்களது ஸோமத்தைக் குடித்துப் பலபொருள்களையுந்தந்து பாதுகாப்பீர்களாக. எங்களுடைய இத்துதியைப், பூமி, வானம், ஸிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னும் இவர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 27.

109. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16 சூக்தம் 4.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷெ. குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: இந்திராக்கினிகள்.

1. வாழ்வினைவிழைந்தயானென்மனத்தினுன்ஞாதியேனுந்
தாழ்விலாப்பந்துவேனுந்தயங்கிடச்சூழ்ந்தேன்;உம்மின்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 109.

வாழ்வளிமதியோர்வேறுமன்னில,ரிந்திராக்கி,
சூழ்விழைந்துருகிப்போற்றைக்குயிற்றினேனும்பொருட்டே.

(இ-ள்.) வாழ்வையடைய விரும்பிய யான் ஞாதியாவது இதர ஸமான பந்துக்களாவது கிடைக்கட்டுமென்று எண்ணினேன் (நீங்கள் ஞாதிகளும் பந்துக்களுமானீர்கள் என்றபடி.) உம்மைக்காட்டிலும் வாழ்வைத்தரும் நன்மதியுள்ளவர்கள் எனக்கு வேறொருவருமில்லை. இந்திராக்கினிகளே! அன்னத்தை விரும்பி யுருகுகின்ற இந்தஸ்தோத்திரத்தை யுமக்குத் திருப்தியுண்டாகும்படி செய்தேன்—(எ-று.) உருகு இப்போற்றையெனப் பிரிக்க.

2, கல்விகேள்வியிற்குறைந்தகடையனுமருளன்றன்னின்,
நல்விவாகத்திருந்துநடையளிபிராதாத்தன்னிற்,
செல்வமிக்கீரென்றுகேட்டுளேன்;உமக்குச்சோமம்
பல்குநூதனத்தோமத்தைப்பயிற்றினே,னிந்திராங்கி.

(இ-ள்.) கல்வி கேள்விகளிற் குறைவான (ரூபமில்லாத) குணக்கடையனாகிய மருளன் பெண்ணுக்குப் பரிசம் நிறையக்கொடுப்பதைக்காட்டிலும், விவாக காலத்திலிருந்து (சகோதரியின் திருப்திக்காகச்) சகோதரன் சீதனம் யதேஷ்டமாகக் கொடுத்துக்கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும், நீங்கள் வெகு செல்வமளிப்பவர்களென்று கேட்டுள்ளேன். இந்திராக்கினிகளே! உங்களுக்கு ஸோமத்தோடு கூடிய ஒரு புது ஸ்தோமத்தை யியற்றியுள்ளேன்—(எ-று.) பெண்ணுக்குத் தகுந்தவனல்லாதவன் பெண்வீட்டாருக்குமிக்கப்பொன் தருவதும், சகோதரன் சகோதரிக்குத் தனமளிப்பதும் மரபு. மடை, பொன், சண்டு, ஸ்திரீதனமாயிற்று.

3. தாம்பினைத்தறியோம்;முன்னோர்சத்தியுமுவர்தமல்லுந்
தாம்பெறவமிசப்பேற்றைத்தடையறப்பெறுவானில்லாள்
ஓம்புநமவர்யாசித்தார்,பகையுணரிந்திராங்கி,
தாம்பலவுரைக்கும்போற்றிற்சுகமுறவருகிருந்தே.

(இ-ள்.) பகைவர்களை யறியும் அல்லது வருத்தும் இந்திராக்கினிகளே! யாங்கள் எங்கள் வம்சாவளியாகிய கயிற்றை யறுத்து விடமாட்டோம். எங்கள் முன்னோரது பலமும், (உவர்தம்) இவ்விந்திராக்கினிகளின் பலமும் பொருந்திய வம்சப்பேற்றையடைவதற்காகப், (விருஷணா:) புத்திரர்களைப் பெறத்தக்க மனைவியரோடு கூடிய யஜமானர்கள், தாங்கள் சொல்லும் ஸ்தோத்திரங்களால் உங்களுக்குச் சுகமுண்டாகும்படி பக்கத்திலிருந்து யாசித்தார்கள்—(எ-று.) பின்னிரண்டடிகளை வேறுமாதிரி படித்தலும் ஒன்று. அது வருமாறு: 'ஓம்புநமவர் யாசித்தாருயரதிசவனத்தோலி, னோம்பலிற் பிளிறுஞ் சோமக் கற்களினருகிருந்தே.' இவ்வுரைப்படியே மேனாட்டாசிரியர் மொழிபெயர்த்துள்ளார், அற்றேல் 'யஜமானர்கள் ஸோமம் பிழியும் தோலிற் சத்தத்தோடு சப்திக்கும் ஸோமக்கல்லிரண்டிற்கும் அருகினின்று யாசித்தார்கள்.' எனக. தாம்பு சந்ததியென்பார் ஸாயணர். நெடுநாளாகச் செய்துவந்த யக்ஞகர்மங்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். விருஷணா:, ஸேக்தார: புத்ரோத்பாதன ஸமர்த்தா:, ஸபத்நீகா இத்யர்த்த:, புத்திரரைப்பெறவல்லவர், பத்தினியோடு கூடியவரென்பது பொருள். திஷணா, மந்திரம், அதிஷவணசர்மம் என்னும் இரண்டு பொருளும் படும். உவர்தம் மல் என்றது இந்திராக்கினிகளின் வன்மை யென்க.

4. உம்மிருவருக்குமதத்தமுட்டுவா,னிந்திராங்கீ,
செம்முறுதெய்வவின்பச்சருமஞ்சோமஞ்சிறக்க
வம்மையினூற்றும்; வாசிச்சுபக்காக்கோலவத்தத்
திம்மெனவருவீர்நீரினினிமையையிதற்கூட்டீரே.

(இ-ள்.) இந்திராக்கினிகளே! உங்களிருவருக்கும் மதத்தையூட்டும் வண்ணம், தெய்வவின்பத்தோடு கூடிய சோமம்பிழியுந்தோல் ஸோமத்தை யிறக்கும். குதிரையோடும், சுபம்பொருந்திய முன்கைகளோடும், அழகிய மேற்கையோடும், நீங்கள் விரைவின் வருவீர்களாக. தண்ணீரினது மாதுர்யத்தை இச்சோமத்தக் கூட்டுவீர்களாக—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர், கடைசியடியினுரையில், அசுவினிகளே! யென வேறொரு விளியை வருவித்து ஸோமம் பிழியும் அசுவினிகளே யெனக் கூட்டுகவென்பார். அவ்விருவருமே அத்வர்யுவும் பிரதிப்பிரஸ்தாதாவுமாக விருந்து காரியங்களை நடத்துபவர்களாக மதிக்கப்படுபவர்களாதலாலென்க. மண். 1 சூக். 108 செய். 1 பார்க்க.

5. விருத்திரற்செற்றுப்பொன்னைவிபசனஞ்செய்தகாலை
யுருத்தபேராற்றலுற்றீரென்றபேச்சொன்றுகேட்டேன்;
திருத்தியநோக்கீரிந்திராங்கிகாள், சேர்ந்திவவெக்ஞ
வருத்தியிற்றருப்பைமீதார்ந்தமிழ்தினிற்களிகொள்வீரே.

(இ-ள்.) விருத்திரனைக்கொன்று தனத்தைப் பக்தர்களுக்குப் பங்கு செய்தளித்தபோது 'இந்திராக்கினிகள் மிகப்பலம்பொருந்தியவர்கள்' என்ற பேச்சொன்று கேள்வியுற்றேன் நல்ல பார்வையோடு கூடியவர்களே! இந்திராக்கினிகளே! இங்குவந்து இந்த யக்ஞத்தினிடத்துப் பிரியங்கொண்டு தருப்பை மீதமர்ந்து யாங்கள் தரும் ஸோமத்திற் சந்தோஷிப்பீர்களாக—(எ-று.) விபசனம், (Vibhajanam.) பங்குபோடுதல்.

வருக்கம் 28.

6. ஆகவந்தன்னிற்காவற்கழைக்கும்போ,திந்திராங்கீ,
சேருறுமனிதர்தம்மிற்றீவிரமார்ந்து, வானம்
பூதலமிவற்றின்மேலாய்ப்பூதரநதிகடம்மின்
வாகுறவுயர்ந்துமற்றைப்புவனங்களினுமோங்குற்றீர்.

(இ-ள்.) யுத்தத்தில் உம்மைத் துணைக்கழைக்கும்போது, இந்திராக்கினிகளே, நீங்கள் வலிமைபொருந்திய மனிதரிலும் தீவிரங்கொண்டவர்களாய், வானம் பூமியிவைகளைக்காட்டிலும் பெரியவர்களாய், மலைநதி யிவற்றின் ஆற்றலையுங்கடந்து இதர எல்லாப்புவனங்களிலுமுள்ள பிராணிக் கூட்டங்களின் வலிமைக்கும் மேற்போனவர்களானீர்கள்—(எ-று.)

7. வச்சிரவாகுகொண்டீர்மாழையைத்தாங்கிவந்தே
யுச்சிதமாகவீவிருந்துணைகொண்டளிப்பீர்;
நச்சியெம்பிதிரர்கூடிநற்கதிபெற்ற ஞாயி
றிச்சமயத்தெங்கண்ணுமிலங்குகவிந்திராங்கி!

(இ-ள்.) வச்சிரத்தைக் கையிலேந்தியவர்களே! தனத்தைத் தாங்கிக் கொண்டுவந்து எங்களுக்குத்தருவீராக. எமக்குத் துணைசெய்து எம்மைக்காப்பாற்றுவீராக. எமது பிதிர்கள் சென்று நற்கதி யடைந்தவழியாகிய சூரியனது கதிர்கள், இந்திராக்கினிகளே, இப்பொழுது எங்கள் கண்ணிலும்

படட்டும்—(எ-று.) மாந்தர் சூரியனைப் பேதித்துக்கொண்டு அர்ச்சிராதி மார்க்கத்துவாரா பிரஹ்மலோகத்தை யடைகிறார்களென்று சாந்தோக்கிய உபநிடதம் கூறும். அர்ச்சிராதி மார்க்கம் என்றும், தூமாதிமார்க்கமென்றும், இரண்டுமார்க்கங்களுண்டு. அவற்றுள் ஒன்று ஒளியுள்ளது. மற்றொன்று இருணிறைந்தது. உத்தராயணம் சுக்கில பட்சம் முதலிய காலங்களில் இறப்பவர்கள் அர்ச்சிராதி மார்க்க வழியாகச் செல்லுகிறார்கள் என்றும், தட்சிணாயனம், அபரபட்சம் முதலிய காலங்களிலிறப்பவர்கள் தூமாதி மார்க்கமாக இருட்டு நிறைந்த வழியிற் செல்லுகிறார்களென்றும் கூறுப.

8. மேவலர்ப்புரம்பொடிப்பீர்,வீசுக,குலிசக்கையீர்,
காவல்செய்மீரெஞ்ஞாட்பி, னிந்திராக்கினி;யெம்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிதானு
மேவுமித்திரர்வருணர்தம்மொடுவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) சத்துருக்களின் கோட்டைகளை யழிப்பவர்களே! வச்சிராயுதத்தைக் கையிற்றாங்கியவர்களே! இந்திராக்கினிகளே! பொன்னைக் கொடுப்பீர்களாக. எங்களது யுத்தத்தில் எங்களைக்காப்பீர்களாக. எமது துதியைப் பூமி, வானம், சிந்து. அதிதி, மித்திரன், வருணன் என்னுமிவர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.) வீசுக, கொடுக்க, தானஞ்செய்க என்பது பொருள்.

வருக்கம் 29.

110. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16. சூக்தம் 5.

9 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி, 8,9, த்ருஷ்டுப்; தேவதை: ரிபுக்கள்.

1. முன்பென்னாலாற்றப்பட்டவினைதொழிலினிப்பொழுது(ம்)முயங்கினேனால்;
அன்புசிறந்தொழுகுமெனதருந்துதியுமுமதுபுகழார்த்திற்றன்றே;
இன்பினெலாத்தேவருக்கென்றிக்கடலு,மிரிபுவர்கா,ளீண்டிநின்ற
தின்பமுறச்சுவாகாவென்றளிசோமமுண்டுகளியெய்துவீரே.

(இ-ள்.) முன்பு என்னாற் செய்யப்பட்ட அக்கினிஷ்டோமாதி கருமங்களையே மீண்டும் செய்யத் தொடங்கினேன். அன்புமிக்க எனது அரியஸ்தோத்திரமும் உங்களது புகழை நிறைவித்தது. ரிபுக்களே! எல்லாத் தேவருக்காகவும் (விசுவதேவருக்காகவென்றபடி) சமுத்திரமென்னத்தக்க இந்தச் சோம ரஸம் கூடிற்று. ஸ்வாஹாவென்று கூட்டியளிக்கும் அச்சோமத்தைக் குடித்து ஸந்தோஷத்தை யடைவீர்களாக—(எ-று.) கடல், ஸமுத்திரம் என்று வடமொழிமூலத்திலுள்ளது ஸமுத்ரஇவோயம் ஸோமரஸ: என்பார் ஸாயனர். களியக்கூடியதாகிய இந்தஸோமச்சாறு என்பது பொருள். இரிபுவர்காள், ரிபுக்களே! ரிபுக்கள் மூவர்; ரிபு, விப்வான், வாஜன் என்பவர். இவர்கள் ஆங்கிரஸகோத்திரத்து ஸுதன்வனது புத்திரர்கள். (குத்ஸனும் ஆங்கிரஸகோத்திரத்தானே.) மண். 1. சூக். 20. செய். 1. நோக்குக.

2. பக்குவஞானம்பொருந்திப்பண்டிருந்தென்கிளையினைப்பரிவி
னேர்ந்து

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

மிக்குறுபல்போகமதையிச்சித்துத்தபோவனத்தின்மிகத்திரிந்த
வக்கணத்துச்,சுதன்வனதுபுத்திரர்கா,ணெடுந்தூரமாடியோடிச்
செக்கெனத்தாசுடன்சவிதுப்புவிக்கிரகந்தனைத்தேடிச்சேர்ந்திட்டீரே.

(இ-ள்.) ஸுதன்வனுடைய புத்திரர்களாகியரிபுக்களே! பக்குவஞானத்தைப்பொருந்திப் பழையகாலத்திலிருந்து என்னுடைய ஆங்கிரஸவம்சத்தில் வந்தபந்துக்களை புணர்ந்து, அவர்களளிக்கும்போக்கியங்களை விரும்பித் தபோவனத்தில் உங்களிச்சைப்படித் திரிந்துகொண்டிருந்த அக்காலத்தில் நெடுந்தூர நடந்து வந்து (அல்லது ஸாயணர் உரைப்படி நன்றாக சம்பாதிக்கப்பட்ட தபஸோடுகூடியவர்களாய்)பூமியின் கண்அவியளிக்கும் ஸவிது அல்லது ஸோமம்பிழியும் யஜமானனது வீட்டைத் தேடியடைந்தீர்கள்-(எ-று) குத்ஸனும்,ஸுதன்வனும்ஆங்கிரஸ கோத்திரத்தாரென்பது முன்பேசொன்னார்.ஸவிது ஸோமயாஜகனென்பது ஸாயணர் கூற்று. ஸாயண ருரைப்படி 'மிகுந்ததவமணைந்திங்கோடி', என்று செய்யுளைமாற்றிப்படிக்க. மண். 1. சூக். 20 செய் 5. நோக்குக.

3. மறைவுபடாச்சவிதாவையபேட்சித்துவேண்டுகோள்வகுத்தவன்று
குறைவுபடாவமரத்தன்மையினையுங்களுக்குங்கொடுத்தானன்றே;
நிறைவினுறவொன்றாகவசுரன்றான்குடிப்பதற்குநிருமித்திட்ட
நறையுறுமப்பாத்திரத்தைநான்குறுப்போடேய்ந்துறநீர்நாட்டினீரே.

(இ-ள்.) ஒருவராலும் மறைக்கப்படாத ஒளியோடு கூடிய ஸவிதாவை விரும்பிப் பிரார்த்தித்தபோது அவன் குறையாததேவத்தன்மையையுங்களுக்குக்கொடுத்தான் (உங்களைத் தேவர்களாக்கினான் என்றபடி.) அசுரனாகிய துவட்டா ஒன்றாகச்செய்த ஸோமநிறைந்தபாத்திரத்தை நான்கு சமஸத்தோடு கூடியதாகச்செய்தீர்கள்—(எ-று.) அசுரன் துவட்டா இவன் ஸோமத்தொட்டியும் 3 சமஸங்களும்செய்தவன். சமஸம் மரவை. பெரியபாத்திரத்திலிருந்து மொண்டூற்றுவதற்கு உபயோகப்படுவது. மண். 1. சூக். 20. செய் 6. நோக்குக.

4. யாகமதிற்சிரத்தையொடுமிருத்துவிகராய்க்கருமமியற்றியன்னோர்
சோகமறநின்றபோதமர்த்தியராயினர்மரிப்பைத்தோய்ந்துநின்றும்;
மாகமுறுகதிரொளியேயிரிபுவர்கள்சுதன்வனமைந்தரோராண்
டேகுவதன்முன்னரேகருமமதிற்கலந்துபுகழெய்தினாரே.

(இ-ள்.) யக்ஞகார்யங்களைச்சிரத்தையோடு ரித்விக்குக்களாயிருந்து நடத்தினபோது அவர்கள் மரணதர்மத்தோடு கூடியவர்களாயிருந்தும் அமர்த்தியர்களானார்கள். ஆகாயத்திலுள்ள சூரியனது வெளிச்சத்துக்குச் சமானமான ஒளியோடு கூடிய ரிபுக்களாகிய சுதன்வனதுபுத்திரர்கள் ஒருவருஷமாவதற்குமுன்பே வஸந்தாதிகாலக்கிரமங்களிற்செய்யும் யக்ஞகர்மங்களுக்கு இன்றியமையாதவர்களாகக் கருதப்பட்டுவிட்டார்கள்—(எ-று.)

5. அருகிருந்தோர்துதிக்கவுறுமிரிபுவர்கள்யாகமதையாற்றவாய்ந்த
வொருகலசந்தனை,யளவுகோலொன்றாற்கேத்திரம்போலுபாயமாக
வளையறுத்தா,ருவமைபெறும்பொருள்வேண்டிப்பிரார்த்தனைகள்வயக்
கித்தேவர்
சராமரணம் வாயாதார் மத்தியினிலவிச்சிரைச் சாருமாறே.

மண்டலம் 1 சூக்தம். 110.

(இ-ள்.) சிறந்த செல்வங்களை யெல்லாம் வேண்டிப்பிரார்த்தனை செய்து ஜராமரண துக்கமில்லாத தேவர்களுக் கிடையில் தாங்களும் ஒருவராய் அவியேற்கும் பெருமையை யடையும் வண்ணம், பக்கத்திலுள்ள ரிஷிகள் ஸ்தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க ரிபுக்கள்யாகத்துக்கெனவமைந்த ஒருஸோமபாத்திரத்தை ஒருஅளவுகோலால் வயலையளப்பதுபோலவளந்து விட்டார்கள்.—(எ-று.) நான்காகவளந்தார்கள் என்க. இப்பாத்திரம் சந்திரனைக் குறிக்கும் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

வருக்கம். 30.

6. அந்தரத்திருப்பனூருநரர்களுக்குச்,சுருதியுணர்வாரும்யாங்கள்
சிந்துறநெய்த்துளிவையினைமானவெமதருமறையைச்சேர்க்காநிற்
போஞ்
சந்தமுறமிப்பெரியதந்தையோடுமருகணைந்துதயங்குமன்ன
முந்துசுதைதனையுண்பான்விண்ணுலகெய்திரிபவராமொய்ம்பி
னர்க்கே.

(இ-ள்.) அந்தரிட்ச வுலகத்திலுள்ள நேதாக்களும், அழகு பொருந்திய இச்சூரியனாகிய தந்தையின் சமீபத்திலிருந்து விளங்கிச்சோமலட்சணவுணவை யுண்பதற்காக விண்ணுலகை (அல்லது தேவவுலகை) ப்பெற்றவர்களுமான ரிபுக்களின் பொருட்டு, மந்திர வேத்தாக்களாகிய யாங்கள் சுருக்கிலிருந்து ஒழுகும் நெய்யைச்சேர்ப்பதுபோல அரியமந்திரத்தையும் கூறுவோம்—(எ-று.) தந்தையென்றது ஆதித்தியனை அல்லது சூரியனை; என்? அவன் எல்லா வுலகங்களையும் பரிபாலிப்பவனானது பற்றி 'ஆதித்யரச்மயோபி ரிபவ உச்யந்தே;' என்ற நிருக்த வாக்கியமுள்ளதால் (அதாவது சூரிய கிரணங்களும் ரிபுக்களென்று சொல்லுகிறார்கள் என்பது பொருள்) ரிபுக்கள் சூரியன்பக்கத்தில் அந்தரிட்சவுலகத்தில் உலாவுவோர்களானார்கள். திவோரஜம் விண்ணுலகம். முன்பு பார்த்திவம் ரஜம் என வந்தது மண். 1 சூக். 90 செய் 7பார்க்க. ரஜச்சப்தோ லோகவாச்சி' ரஜமென்றால் உலகமென்றர்த்தம் மேல் மண். 6 சூக். 9. செய். 1 பார்க்க. விண்ணுக்கும் பூமிக்கும் இடையிலுள்ள ஆகாயத்தைத் திவோரஜம், பார்த்திவம் ரஜம் என இரண்டு கூறுபடுத்தியுள்ளார். Heavenly Atmosphere and Terrestrial Atmosphere.

7. ரிபுக்களேயெங்களுக்குவலியாரிந்திரனும்;ரிபுக்களாவார்,
நபுத்தறியவன்னமொடுசெல்வமதைச்சார்ந்தெமக்குந்தருவார்
பொன்னை;
விபுத்துவமார்தேவர்களே,யுந்துணையினன்னாளின்விழையாதெம்
மாட்
பெத்திரவகாரகாரமுகமாற்றார்சேனையினையொடுக்குவோமே.

(இ-ள்.) ஸுதன்வன் புத்திரர்களாகிய ரிபு, விப்வான், வாஜன் என்னும் மூவருமே யெங்களுக்குப் புதியதரமான வலிமை சிறந்த இந்திரன் (பரமேச்வரன் அல்லது ரட்சகன் என்றபடி) ஆவார். ரிபுக்கள் உண்வுப் பொருள்களுக்கும் தனத்துக்குங் காரணபூதர்களாவார். அவற்றையே யெங்களுக்குங் கொடுப்பார்கள். தேவர்களே!உமது துணைகொண்டு அநுகூலமான நாளில் எங்களுக்கு உபத்திரவத்தைத்தரும் அயாஜி (யக்ஞஞ்செய்யாதவர்)

களைக்கொல்லுவோம்—(எ-று) ரிபுக்கள் சூரியகிரணங்களாம். இந்திரனுமென்பதாற் கவி (உருபாதி) ரிபு வென்னும் பதம், உரு பிரகாசிப்பது என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்தவாச்சியார்த்தத்தை யெண்ணிக்கூறினர் என்பார் நிருக்தக்காரர். தபுத்தறியா விபுத்துவமார், என்பவை எதுகை நோக்கிச் சேர்த்தன.

(வேறு.)

8. சருமத்தினின்று நீங்களோர்முறைபசுவுயிர்ப்பித்
தருமையிற்கன்றின்பக்கலணைத்திட்டீர்தாயைமீட்டும்;
வருமுறுநரர்காள்சீரிற்சுதன்வன்பெற்றிடும்ரிபுக்காள்;
தருமுறும்விசேடகன்மத்திளமைபெற்றோர்க்குமீட்டீர்.

(இ-ள்.) (பூர்வம்ஒருரிஷியின் கற்றாமரிக்க அவர் ரிபுக்களைத்துதித்து ஸந்தோஷப்படுத்தினர், உடனே அதனைப் போலிருந்த வேறொரு பசுவின் தோலைக் கொண்டு அக்கற்றாவை யுருப்படுத்தி யுயிரளித்துக் கன்றின் பக்கத்திற் சேர்த்தார்கள் என்ற ஒருகதை முன்னரண்டடியிற்கூறப்படுகிறது.). யக்ஞத்தின் நேதாக்களே! ஸுதன்வனது புத்திரர்களே! நீங்களொருமுறை ஒருபசுவைத் தோலினின்றும் உருப்படுத்திக் கன்றின் பக்கத்திற்றாயாகிய வதனைச்சேர்த்தீர்கள். சிறந்த உமது விசேஷகன்மத்தில் மாதா பிதாக்களுக்கு மறுபடியும் யௌவனத்தை யுண்டுபண்ணினீர்கள்—(எ-று.) தருமுறு உம்விசேடகன்மத்து எனப்பிரிக்க. மேற்கதை ஸாயனருரையிற் கண்டது. ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் காய்ந்த தோல்வறண்டுகிடந்த பூமியாயிருக்கலாமென்றும், பசுவென்றது மழைபெய்தபிறகு செழிப்படைந்த பூமியென்றும், தாயும் அதுவே யென்றும் கன்றென்றது சரற்கால ஸூர்யனென்றும், பெற்றோரென்றது பூமிவானங்களை யென்றும் அன்வயப்படுத்திக் கூறுவார்.

9. மேவியபோரிற்காக்கமீளியின்,ரிபுசார்வேந்தே;
பாவுசித்திரப்பொனீந்துபண்புறல்;எமதிப்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிதானு
மேவுமித்திரவருணர்தம்மொடுவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) ரிபுக்களோடு கூடிய விந்திரனே! எற்பட்டயுத்தத்தில் வலிமையை யளித்து எங்களைக் காப்பாயாக. சித்திர மயமானதனத்தையளித்துச் சிறப்பை யெய்துக. எமது இந்தஸ்தோத்திரத்தைப் பூமி வானம், ஸிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணன் இவர்கள் விரும்பிக்காக்கட்டும்-(எ-று) மீளியின்என்றது உண்டியின் என்பார்ஸாயனர், அவரே, போரில்,உனது குதிரைகளின் உதவியைக் கொண்டு எங்களைக் காப்பாயாக வென்றும் உரை கூறுவர். இந்திரஸ்துதியும் வந்ததற்குக்காரணம் மண். 1. சூக். 20. செய். 5. நோக்குக.

வருக்கம். 31

111. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16. சூக்தம் 6.

5 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி, 5 த்ருஷ்டுப்; தேவைத: இந்திரன்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 111.

(வேறு.)

1. தொழின்மாண்பினிரிபுக்களெளிதினுருட்டோரதனைச்சமைக்கச்செய் தார்;
எழில்பெறப்பொன்பலகூட்டியிந்திரனைச்சுமந்துவரவிழைத்தார் மாவைக்;
கிழமாரும்பெற்றோர்கள்யவ்வனத்தைமீண்டுமுறக்கொளர்த்திட் டாராற்;
குழவிளங்கன்றதனருகேதாய்ப்பசுவுங்கூடும்வகைகுயிற்றினரே.

(இ-ள்.) காரியங்களைச் சிறப்புப்பெறச் செய்யும் ரிபுக்கள் இலகுவாக உருண்டோடத்தக்க தேரினைச் செய்தார்கள். பல்வகைய செல்வத்தோடும் இந்திரனைத் தாங்கிக்கொண்டு வரும் அரிக (குதிரைக)ளிரண்டையும் சிருஷ்டித்தார்கள். கிழத்தன்மைபொருந்திய மாதாபிதாக்களை மீண்டும்யௌவன முள்ளவர்களாகச் செய்தார்கள். இளங்கன்றினருகிற்றாய்ப்பசுவைக் கூடும் படி செய்தார்கள்—(எ-று.) பெற்றோர், கன்று, தாய்ப்பசு இவற்றின் பொருளை மண். 1. சூக். 110 செய் 8. ல்பார்க்க.

2. எம்மகத்தின்பொருட்டுமிகச்சிறந்தொளிரும்வீரியத்தையென்றுந் தோற்றல்;
எம்மரியகன்மமதில்வலியுறையச்சுதரொடுசோறெமக்கியைக்கல்;
பொம்மலுறுவீரமகாரம்பிரசையொடுசுகம்பொருந்திவாழ
விம்மிதமாமரசிந்திரனாற்றனத்தையெமக்களிக்கவிழைந்திடுமே.

(இ-ள்.) எமது யக்ஞத்தின் பொருட்டு மிகப்பிரகாசிக்கும் வீரியத்தை (ஸ்ரீவசக்தியை) யெங்களுக்குத் தோற்றுவீர்களாக. எமது காரியத்துக்காகவும், பலத்துக்காகவும் சற்புத்திரர்களோடு உணவுப் பொருள்களைச் சேர்ப்பீர்களாக. சோபனம் பொருந்திய வீரர்களாகிய பிரஜைகளோடு யாங்கள் சுகத்தைப் பொருந்தி வாழும்வண்ணம் எங்களுக்கு இந்திரனது செல்வத்தைத் தருவீர்களாக—(எ-று.) வய: வீரிய மென்றது, ஹவிர் லட்சணமன்னமென்பார் சாயணர். அற்றேல் 'சிறந்தொளிரு மவியுணவை யென்றுந் தோற்றல்;' எனமாற்றிப்படிக்க.

3. நராருமிரிபுவர்காள்வாழ்வெமக்குத்தந்திடுக;நாடுந்தேர்க்குந்
தாமாகவாழ்வளிக்கல்;குதிரைகட்குமக்கணமேதருகவாழ்வை;
புரமாரும்போரதனிலுறவினரையல்லாரையுரத்தான்வென்று
நிரமாருஞ்சயசீலமென்னாளுமேலோங்கச்சிறப்பிப்பீரே.

(இ-ள்.) யக்ஞநேதாக்களாகிய ரிபுக்களே! எங்களுக்கு வாழ்வாகிய செல்வத்தைத்தருவீர்களாக. எங்களுடைய தேருக்கும் வாழ்வை அல்லது வேகமாக ஓடுஞ்சிறப்பை யளிப்பீர்களாக. எங்கள் குதிரைகளுக்கும் வாழ்வைத்தருவீர்களாக. பலம்பொருந்திய போரிற் பந்துக்களையும், அயலாரையும் யுத்தத்திற் சயித்து எல்லா நாட்களிலும் ஸ்திரமான ஜயசீலமானது எங்களுக்கு மேன்மேலும் ஓங்கி வளரும் வண்ணம் எங்களைப்பெருமைப் படுத்துவீர்களாக—(எ-று.)

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

4. பெருந்தலத்திலுறும்வேந்தையுதவிபுரிகெனவிளிப்பேன்; பிறங்குசோம
மருந்தவெனரிபுக்களையும்வாஜரையுமருத்தரையுமழையாநிற்பேன்;
பொருந்திருவாசுவினியர்வருணனெடுமித்திரர்க்குப்புகல்வேனூனம்
திருந்துபொருள், ஞானமொடுவெற்றியினையவரெமக்குச்சேர்க்க
வின்றே.

(இ-ள்.) பிரகாசம் பொருந்திய பெரிய ஸ்தானத்திலுள்ள இந்திரனை யுதவி புரிவதற்காகக் கூவுவேன். ஸோமத்தைக்குடிக்க, வாருங்களென்று ரிபு, விப்வான், வாஜன் இம்மூவரையும் மருத்துக்களையும் அழைப்பேன். இரட்டையர்களாகிய அசுவினிகளையும், மித்திராவருணர்களையும் அவசியமாக ஸோமங்குடிக்க வாருங்களென்று கூவுவேன், அவர்கள் எங்களுக்கு நல்லசெல்வத்தையும், ஞானத்தையும், ஜயத்தையும் இன்றைக்குத் தரட்டும்—(எ-று.) ரிபுக்ஷணம் என்பதற்கு ரிபுக்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனையென்றுபொருள் கூறுவார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால உருபாஸமானே ஸ்தானே க்ஷியதி நிவஸதி இதிரிபுக்ஷா: என்பார் சாயணர். அதாவது பிரகாசமான பெரிய ஸ்தானத்திலுள்ளவனென்பது பொருள். நூனம், அவச்யம். ரிபுக்களையும் வாஜரையும் கூற இடையிலுள்ள விப்வானையுமுடனெண்ணியபடி.

(வேறு.)

5. காவல்சார்தனத்தைப்போர்க்கா ரிபுவுடனளிக்க; வாஜ
னுவவிற்பகைவறுப்போனளித்திடல்; எமதிப்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிதானு
மேவுமித்திரவருணர்தம்மொடுவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) ரிபு யுத்தத்தின்பொருட்டு எங்களுக்குமிகுந்த பொன்னைத் தரட்டும். பகைவரை ஜயிப்பவனாகியவாஜன் எங்களைக்காக்கட்டும். எங்களுடைய இத்துதியைப் பூமி, வானம், சிந்து, அதிதி, மித்திரன், வருணனென்னுமிவர்கள் காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 32.

112. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 16. சூக்தம். 7.

25 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: ஜகதி, 24, 25 த்ருஷ்டுப்; தேவதை; 1 தியாவா, பிருதிவி, அக்கினி, அசுவினிகள்; 2–25 அசுவினிகள்.

(வேறு.)

1. தலைநினைவையவர்க்கூட்டப்புவிவானைப்போற்றிடுவேன்; சார்ந்துயாகத்
தலையவர்கள்வருபாக்குக்காந்தியொளிரக்கினிக்குத்தலையைத்தாழ்ப்
பேன்;
நிலைஇயபெரும்போரிலுமதரும்பாகம்பெறச்சங்கமேடிப்பூரித்
துலைவிலவுந்துணையுடனன்சுவினிகளெனமைநோக்கிநூக்செய்திரே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 112.

(இ-ள்.) முதன்முதல் அசுவினிகளைப்பற்றிய நினைப்பை யெங்களுக்குத்தருமாறு பூமிவானங்களைப்போற்றுவேன். அவர்கள்யாகத்தினிடத்து வர ஆஹவநீயரூபமாக விருந்துவிளங்கு மக்கினியை வணங்குவேன். அசுவினிகளே! நிலைத்தபெரிய போரில் உமதுரியபாகத்தைப் பெறச்சங்கவாத்தியத்தை வாசித்துக்கேடில்லாத உமது உதவியுடன் எம்மைநோக்கியிவ்விடத்து வருவீர்களாக—(எ-று.)

2. மங்கலாற்றுதியேந்திப்பிறர்விழையுந்தன்மையினர்,மதித்துத்தேர்க்கட்
டுங்குறைமுங்கொடையையெண்ணியறிவாளர்மொழிதுணைப்பத்
தோய்ந்தார்;
அங்காழறுதேவகாரியமாற் றமதிவதனையழகிற்கூட்டி
யிங்குறுமுந்துணையுடனசுவினிகாளெமைநோக்கியீங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) மங்கலமான ஸ்தோத்திரங்களைத்தாங்கிப், பிறரால் விரும்பத்தக்க பெருமைவாய்ந்தஸ்தோதாக்கள், உமது நற்கொடைகளைக்கருதி ஞாதாக்களது வார்த்தைகளைப்போல உமதுதேரில் வந்தமர்ந்தார்கள். தேவகாரியங்களைச்செய்யும் அறிவையெங்களுக்குத்தந்து உமது துணையோடும், அசுவினிகளே! எம்மிடத்து வருவீர்களாக—(எ-று.) நியாயத்தோடு கூடிய வார்த்தைகளை ஸ்தோதாக்கள் தமது அறிவு விசாலிக்கப் பிறர்வயிற் கேட்டுப்பெறுவதுபோல உமது தேரைப்பெற்று அதில் உம்மை ஸ்துதித்துக்கொண்டு அமர்ந்தார்கள் என்க. ஆனல் மேனாட்டாசிரியர் 'எங்களது அவிப்பலியான்று ஸ்தோத்திரங்களாகிய தேரை யேறி நின்றது' என்று முதற்பகுதிக்கு உரை கூறுவர்.

3. திவ்வியநற்சோமமளிக்கும்வலியினிவிரெலாத்திணையுமுற்ற
செவ்விய நன்மாந்தர்களுக்காணையளியீசர்களாச்செறிந்தாயின் நீர்;
எவ்வம்றமலட்டாவைப்பாற்றரவே,நேதாக்கா,ளிழைக்கும்வண்ண
மொவ்வுறுமுந்துணையுடனசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய் திரே.

(இ-ள்.) திவ்வியமான ஸோமத்தைத்தரும் வலிமையோடுகூடிய நீங்கள் எல்லாப்பக்கத்திலுமுள்ள ஸத்புருஷர்களுக்கு ஆக்ஞைகளைத் தரும் ஈசர்களானீர்கள். (சயுவென்னு ரிஷியினுடைய) மலட்டாவைப்பால்தரும் வண்ணம் புரிந்த உமது துணையுடன், அசுவினிகளாகிய நேதாக்களே, எம்மிடத்து இங்கு வருவீர்களாக—(எ-று.) சயு ஓர் ரிஷி. அவனது மலட்டுப்பசுவை யசுவினிகள் பால்தருங் கறவையாக்கினார்கள் என்றது கதை. மண். 1 சூக். 116 செய். 22 மண். 1 சூக் 117 செய். 20 இவற்றிலும் இவ்விருடியின் பெயர் வருகிறது.

4. சுழன்றமைக்குந்காலினதநயனவனல் நித்தாயிருவர்தோய்ந்தாின்ற
கொழுந்தனலின்வலிகொண்டு,விரைகதியோர்தமின்விரைவிற்குலவ
விட்டு
வழங்குதமூவிதயக்குவதிவிறெுபெருானவான்மருவச்செய்த
கொழுங்குலவுந்துணையுடனசவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்
திரே.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 7.

(இ-ள்.) சுழற்சியாக வீசுங் காற்றின் புத்திரனும், இரண்டுமொதாக்களாகிய அரணிகளையுடையவனுமான கொழுந்துவிட் டெரியும் அக்கினியின் பலத்தைக்கொண்டு வேகமாகச் செல்லுவோரின் வேகமாக நிலவும்படிசெய்த அவிர்யக்ஞம், பாக யக்ஞம், ஸோம யக்ஞமென்னும் 3 வித யக்ஞ மந்திரவறிவோடுகூடிய ஞானவானுகிய கட்சீவான் அவற்றை நடத்துவதற்கு உதவி செய்த உம்முடைய உதவிகளுடன், அசுவினிகளே, நீங்கள் இங்கு வருவீர்களாக—(எ-று.) அக்கினி காற்றின் புத்திரனும் அரணித்தாயிருவர் கொண்டவனுமாம். ஞானவான் கட்சீவானைக்குறிக்குமென்பார் ஸாயனர்.

5. ரோசத்தோடிரேபனைநல்வந்தனைவானெளியைநேரேபார்க்கப்
பாசத்தாற்கட்டுண்டுகிணற்றுழ்த்தப்பட்டவரைப்பரிந்து தூக்கி
நீசத்தாரிருணிறுத்தகண் ணுவனைவெளிக்கொணர்ந்தநியமம்வாய்ந்த
வோசத்துந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்தீரே.

(இ-ள்.) கயிற்றினுற் கட்டிக்கிணற்றில் வீழ்த்தப்பட்டவர்களாகிய ரேபனையும், வந்தனையும் வானெளியாகிய சூரியனைப்பார்க்கும் வண்ணம் மேலே தூக்கிவிட்டு, இருட்டில் அடைக்கப்பட்ட கண் ணுவரிஷிக்கும் அவ்வித வுதவியளித்து அவனைவெளிக்கொண்டுவந்த வலிமை தங்கிய உமது துணைகளோடும் அசுவினிகளே, எம்மைநோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று) ரேபன் வந்தனன் இவர்கள் அசுரர்களால் கிணற்றில் தள்ளி மூடப்பட்டவர்கள். இவர்களை அசுவினிகள் காப்பாற்றினுர்களென்பது கதை. கண் ணுவனும் அவ்வித அவஸ்தையே பட்டவன். (Wilson) வில்ஸன் என்பவர், இக்கதைகளையும்,மேல்வரும் கதைகளையும் நோக்குமிடத்து பண்டைக்காலத்து ஆரியமதபோதகர்கள் தமது நாகரீகத்தைப் பரவச் செய்தபோது இந்நாட்டுப் பூர்வகுடிகளிடத்து அவர்கள் பட்ட அவஸ்தையை இது குறிக்குமென்பார்.

6. ஆழமுறுகூபமதிலருந்துன்பாழந்தகனை,யாழ்முந்நீரிற்
பாழுவதிப்படும்புஜியன் றன்னையடலுதவிகொடுபெண்பிறகாத்துச்
சூழுறுதுன்பேகவெனக்கர்க்கந்துவய்யனையுஞ்சுகமாத்தேற்று
மேழுளவந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்தீரே.

(இ-ள்.) ஆழமாகியகிணற்றில் அருங்கேடுற்றுநின்ற அந்தகனென்னும் ராஜரிஷியையும், ஆழமாகிய ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியவஸ்தைப்பட்டுக்கொண்டிருந்த (துக்கிரன் மகனுகிய) புஜ்யன்என்னும் ராஜரிஷியையுங் கைதூக்கிவிட்டு, கர்க்கந்து, வய்யன் இவர்களுடைய துன்பத்தையும்நீக்கின உமது துணைகளோடு, அசுவினிகளே, இங்கு எம்மைநோக்கி வருவீர்களாக —(எ-று.) அந்தகன் ஒருராஜர்ஷி. புஜ்யன், துக்கிரன்மகன், இவனும் ஒரு ராஜரிஷி கர்க்கந்துவைப்பற்றிவேறென்றும் நமக்குத்தெரியாது. வய்யன் துர்வீதியின் தகப்பன், இவ்விருவர்க்கும் ஆழமான ஆற்றைக்கடக்கும் பாதையையேற்படுத்தினுன் இந்திரன் என்பது மண். 1. சூக். 61. செய். 11 ல் சொல்லப்பட்டது.

7. செல்வமொடுபோக்கியமாரில்லமதைச்சுசந்திபெறச்சேர்த்து,வெப்பம்
பல்கியஞர்வினைத்திடுமப்பொறியினையத்திரிக்கின்பப்பண்பினுற்றிச்
சொல்பெறவேபுருகுத்சன்பிரிசிகுவிருவரையுஞ்சுவையிற்காத்தே
யொல்லுறமுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்
தீரே

மண்டலம் 1 சூக்தம் 112.

(இ-ள்.) ஸு (ச்) சந்திக்குச் செல்வத்தையும் பாக்கியம் பொருந்திய வீட்டையுந்தந்து, அத்திரிக்கு வெப்பமிகுந்து துன்பத்தைவிளைக்கும் பொறியானது இன்பத்தைத்தரும்படியாகச்செய்து, புருகுத்ஸன், ப்ரிச்நிகு இருவரையும் காப்பாற்றின உமது உதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மைநோக்கி இங்கு வருவீர்களாக—(எ-று). புருகுத்ஸன் மண். 1. சூக். 63, செய். 7, பார்க்க. (Suchanti) ஸு (ச்) சந்தி, பிரச்நிகு இவர்களைப்பற்றி வேறொன்றுந்தெரியாது. அத்திரி மண். 1, சூக், 51, செய். 3, பார்க்க, இவன் எரிக்குழியில்தள்ளப்பட்டவனென்பார் மேனாட்டாசிரியர், நெருப்புப்பொறியில்தள்ளப்பட்டவனென்றும் அவனுக்காக நூறுதுவாரங்களை யேற்படுத்தினான் இந்திரனென்றும் மண். 1, சூக். 51, செய். 3-ல் சொல்லப்பெற்றது.

8. இச்சையளிப்பவர்காளுஞ்ஞானமதாற்பராவிருஜன்முடமிறுத்தீர்,
நச்சுமிரிச்சிராசுவன்றன்குருட்டினைநீக்கினிர்;விருணாநன்ணுஞ்சானு
வெச்சமறப்பொருத்தினிரா,லூர்க்குருவியோநாய்வாயிருந்துமீட்டீர்;
உச்சமுறுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியீங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) இஷ்டப்பட்ட வஸ்துக்களைத்தருபவர்களே! உம்முடைய ஞானத்தினால் பராவ்ருஜனது குருட்டுத்தன்மையை நீக்கினீர்; முழங்கால் கெட்டுப்போயிருந்த ரிஷிக்குக்குறைவுவராமல் அம்முழங்காலைச் சரிப்படுத்தினீர்; நாயின்வாய்க்குள் அகப்பட்டுக்கொண்ட (சடகம்) ஊர்க்குருவியை அதனின்றுமீட்டீர். இத்தகைய உம்முடைய துணைகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மைநோக்கி இங்குவருவீர்களாக—(எ-று.) வ்ருகம் கோனாயன்று சூரியனென்றும், வர்த்திகாம் என்பது ஊர்க்குருவியன்று உஷஸ்என்றும் யாஸ்கர்உரைகூறுவர். (Benfey) பென்வேயென்பவர் பராவ்ருஜம்என்பது அஸ்தமய ஸூர்யனைக்குறிக்கு மென்பார்; அதனையே இனிவெளிச்சந்தரப்போவதில்லையாதலால் குருடென்றும், இனிஓட்டம்காணப்படுவதில்லை யாதலால் முடமென்றும்கவிகூறினாரென்பார்; ஆனால்பராவ்ருஜனும், ரிஜ்ராச்வனும் ரிஷிகளின் பெயரென்பார் ஸாயணர். ச்ரோணன் விருணமுழங்காலோடு கூடியஒருரிஷியென்றதெரிகிறது. ரிஜ்ராச்வன் மண். 1, சூக்.100, செய். 17 நோக்குக. அசுவினிகளின் வாகனமாகிய கழுதையொன்ற காட்டோயுருவத்தோடுவர அதற்காக நூறுஆடுகள் பலிகொடுத்தவன். அதனால் அவனுடைய தந்தைகுருடாக்கினகண்ணை அச்வினிகள்தரப்பெற்றான். மண். 1, சூக். 116, செய். 16, காண்க.

9. மதுரமுறுநீர்ப்பெருக்காளதிகளினைவற்றாதேவழங்கத்தோய்த்திங்
கெதிர்வுபெறுச்சரையினர்காள்வசிட்டனைக்கூர்மகிழ்ச்சியினிலிருந்
திக், குற்ச
னதியுதவி, சருதரியனரியனிவர்மூவர்களுமணையவாற்றி
யுதபமுறுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியீங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) கிழத்தன்மையடையாதவர்களே! அசுவினிகளே! ஆறுகள்மாதுரியமானவெள்ளத்தோடு எப்போதும்வற்றாமலோடுவித்து, வஸிஷ்டனுக்குமகிழ்ச்சியையளித்து, குத்ஸன்.ச்ருதர்யன், நர்யன் என்னும்மூன்று ரிஷிகளுக்கும் மிக்கஉதவியைச்செய்துவிளங்கும்உமது துணையோடெம்மைநோக்கி யிங்குவருவீர்களாக—(எ-று. விந்தும் என்பது மூலத்திலுச்சாப

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 7.

தம் அதற்கு 'ஸ்யந்தநசிலாம் நதிம்' என்றுசாயணர் உரைகூறுவார். ஆனால் மேனாட்டாசிரியர், 'அசுவினிகள் வெளிச்சத்தை முதன்முதற் கொணர்பவர்களாதலால் தங்கள்வருகையால்அந்தரிட்சமாகிய ஸமுத்திரத்திலுள்ள நீரோட்டங்களை யுயிர்பெறச்செய்வார்கள்', என்பார், வஸிஷ்டனுக்குஊட்டியமகிழ்ச்சிஎத்தகையதோ வென்பதுஅறியக்கிடைத்ததில்லை. குத்ஸன் மண் 1, சூக். 51, செய். 6, பார்க்க. சுருதர்யனைப்பற்றி வேறொன்றும் தெரியவில்லை நர்யன் மண். 1. சூக். 54, செய். 6, பார்க்க.

10. சகத்திரப்பொன்றரும்போரிற்றனம்விழைந்தநடைபோனதையல், கேலன்
சுகத்தமரும்விசுபலைக்குநடையுதவியசுவனதசுதன்வசன்றான்
வருத்தறுதியினிற்களித்துப்பெரிதுமவன்றனைக்காத்துப்பிறங்கி நின்ற
வுகத்துலுறுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்தீரே.

(இ-ள்.) ஆயிரக்கணக்கான செல்வத்தைத்தரும் யுத்தத்தில் பணவிச்சையாற்றிரிந்து கணைக்காலையிழந்த கேலனதுபந்துவாகிய விச்பலைக்கு நடக்குஞ் சக்தியையளித்து, அச்வனது புத்திரனாகிய வசனுடையஸ்துதிக்கண்மகிழ்ந்து அவனைப்பாதுகாத்த உமது துணையுடன், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கு யிங்கு வருவீர்களாக— எ-று.) பூர்வத்தில் கேலனென்று ஒருஅரசன் இருந்தான், அவனுடையபந்து விச்பலை என்னுமாது. கேலன் செய்தயுத்தத்தில் சிதறுண்டு கிடக்கும் செல்வத்தைச்சேர்க்க அவள் போனபோது சத்துருக்கள் அவளது கணைக்காலைத்தரித்துவிட்டார்கள். உடனே கேலன்வேண்ட அவனதுகுலகுருவாகிய அகஸ்தியர் அசுவினிகளைப்பிரார்த்தித்தார். அவர்கள் அவளுக்காகஇரும்புக்காலொன்றைச்செய்து கொடுத்து அவளை நடக்கும்படி செய்தார்கள் என்பதுகதை. மண். 1. சூக். 116, செய். 15, நோக்குக. மேனாட்டாசிரியர் 'அதர்வ்யம்' என்பதற்குப்பொருள்தெரியவில்லையென்பார். ஆனால் ஸாயணர் தெளிவாகத் 'த (th) ர்வதிர் கதிகர்மா' என்றுஎழுதியிருக்கிறார். அச்வன் புத்திரன்வசன்ஓர்ரிஷி; மண்.8. சூக். 46, ஐக்கண்டவன்.

வருக்கம் 34.

11. எத்துணைகொண்டௌசிஜனாந்தீர்க்கசிரவன்வணிகமியற்றுவானுக்
கித்தரையின்மேகமதுசுவைத்தண்ணீர்வருடித்த,தேத்துவாய்ந்த
சித்தமுளன்கட்சிவான்சிறப்புறவெவ்வுதவியினைச்சேர்த்தி,ரந்த
வுத்தமவுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்தீரே.

(இ-ள்.) எந்தவுதவியைக்கொண்டு (ஜீவனார்த்தம்) வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்த உசிஜையின் புத்திரனாகிய தீர்க்கச்ரவன் வேண்டிக்கொண்டகாரணத்தால் மேகமானது மாதுர்யமான மழையைப்பெய்ததோ, எந்தவுதவியை ஸ்தோதாவாகிய கட்சிவானனுக்குச் சேர்த்தீர்களோ, அந்த உத்தமமான வுதவியோடு, அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி இங்குவருவீர்களாக—(எ-று.) தீர்க்கதமஸன் பத்தினி உசிச் என்பவளாம், அவளது புத்திரன்

மண்டலம் 1. சூக்தம் 112.

தீர்க்கச்ரவன். மழையில்லாததலால் பிழைப்புக்காக வியாபாரஞ் செய்தவன் தான். அவன் வேண்ட மழைபெய்ததென்பது முதலிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்டது. கட்சீவான் உசிஜ புத்திரன். இவ்விருவரது வரலாறுகளையும் மண். 1 சூக். 18 செய் 1லும், மண். 1 சூக். 51 செய். 14லும் பார்த்தறிக. உசிக் உசித், உசிஜ் என்பன ஒருமாதின் பெயரையே குறித்து நின்றன. ஆனால் ஔசிஜன் என்பது (Patronymic) பரவணப்பெயரென்பார் மேனாட்டாசிரியர். உண்மையில் (Matronymic) தாய்வழிப்பெயரெனத்தெரிய வரும்.

12. கரையுடைக்கும்வெள்ளமதோடொழுகுறான்னதியினையேகடிதிற் பூரித்,
திருமைபெறப்பரியிணையாத்தேரதனைவெற்றிபெறவெடுத்துக் காத்துத்,
திருமுறகற்றுக்களினைத்திரிசோகன்கொண்டேகத்திருந்தவாற்றி
புரைபெறுமூர்தியையுடனக்சவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய் தீரே.

(இ-ள்.) மழையில்லாமல் வற்றிக் கிடந்த (ரஸாவென்னும்) நதியினைக் கரையுடைக்கும் வெள்ளத்தோடோடுவித்துக், குதிரையற்ற தேரை வெற்றி பெறும்படி செய்து, அசுரர்களிடத்திலிருந்து விடுபட்டுத் திரும்பிப்போகும் பசுக்களைக் கண்ணுவபுத்திரனை த்ரிசோகன் என்னும் ரிஷி கொண்டு போகும்படிசெய்து பேர்பெற்ற உமது துணைகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மைநோக்கியிங்கு வருவீர்களாக—(எ-று.) ரஸா என்னும் வடமொழிப்பதத்தக்கு 'ரஸாந்தி பவநி ரஸதேச் சப்தகர்மண.' என்று யாஸ்கர் கூறுவர். அதையொட்டி ரஸா நதிகளையென ஸாயணர் உரைகூறுவர். ஆனால் ரஸா என்பது ஒருநதியின்சிறப்புப்பெயரென்றும், ரண்ஹாவென்று அதனை ஜாரதுஷ்டிரமதத்தைச் சேர்ந்த பார்ஸிக்களும் கூறுவார்களென்றும், ஆரியர் பஞ்சாப்புக்கு வந்தபின்பு அதனைமறந்து விட்டதால் அது நதியென்னும் பொதுப்பெயரையடைந்ததென்றும் மோட்சமூலர் கூறுவர். இச்செய்யுளிற்கூறப்பட்ட இரகதைகளொன்றும் விஸ்தாரமாகத் தெரியவில்லை. கண்ணுவனது புத்திரன்த்ரிசோகனென்பார் சாயணர்.

13. சேயுறையும்போதென்றைச் சூழ்ந்துலவிக்காப்பாற்றித்தேசபார
மீயுறைந்த மாந்தாதா தன்னரசுசெலுத்துதற்கு வேண்டுஞ்சத்தி
யாயிடையிந்துயர்பரத்துவாசனெனும்விப்பிரனையடைவிற்காத்தே
யுமதுதுணையுடனக்சவினிகாளெமைநோக்கியிங்கெய்தீரே.

(இ-ள்.) தூரத்திலிருக்கும்போது சூரியனைக் (கிரஹணம்பிடிக்காதபடி) அதனைச்சூழ்ந்து உலாவிக்காப்பாற்றி, தேசபாரம்தாங்கிய மாந்தாதாவென்னும் ராஜரிஷி தனது செங்கோலைச்செவ்வனே செலுத்துதற்குவேண்டிய பலத்தையவனுக்கு அளித்து, (பிரஹஸ்பதிபுத்திரனாகிய) பாத்வாஜன் என்னும் ரிஷியைக்காப்பாற்றி நிலைத்த உம்முதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மைநோக்கியிங்குவருவீர்களாக—(எ-று.) மாந்தாதா யுவனாச்வனது புத்திரன். ஒரு ராஜரிஷி, மண். 10, சூக். 134 ஐக்கண்டவன். பாத்துவாஜன் ஆறுவதுமண்டலத்துப்பெரும்பான்மையான சூக்தங்களைக்கண்டவன்.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

14. சம்பரனைவதைத்தவன் றதிதிகளைச்சற்கரிக்குந்தன்மைவாய்ந்து
பம்புநீர்தனிலுலவுந்திவோதாசன்றனைப்பண்பிற்பரிந்துகாத்து
வம்பர்புரம்பேதிக்குங்காலமதிற்றிரசதசியுவினைவாழ்வித்
தும்பருறுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்செய்நீரே.

(இ-ள்.) சம்பராசுரனைக்கொன்றபோது. அதிதிஸத்காரத்திற்சிறந்து அசுரர்பீடைக்குப்பயந்து தண்ணீரிற் சுற்றிக்கொண்டிருந்த திவோதாஸனென்னும் ராஜரிஷியைக்காப்பாற்றியும், சத்துருக்களின் கோட்டையையழித்தபோது த்ரஸதஸ்யுவென்னும் ரிஷியைவாழ்வித்தும், மேன்மைபெற்றஉமது துணைகளோடு, அசுவினிகளே, வருவீர்களாக—(எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் வடமொழி மூலத்திலுள்ள அதிதிக்வம், கசோஜம்என்பவற்றைச்சிறப்புப் பெயர்களாகக்கொள்ளுவார். ஆனால் ஸாயணர் அவற்றைத் திவோதாஸனுக்கு அடைகளாகவே உரைகூறியுள்ளார். திரசதசியு, த்ரஸதஸ்யு, வெற்றிக்கும், வண்மைக்கும் பேர்போனவன். 'தூர்கஹன் புத்திரனாகிய புருகுத்ஸன் சிறைப்பட்டான். அவன்மனைவி ராஜ்யத்தையாளுவதற் கொருவருமில்லாததையுணர்ந்து, எதிர்ச்சையாகக்கூடி வந்துகொண்டிருந்த ஸப்தரிஷிகளைப் பூஜிக்க அவர்கள் இந்திராவருணர்களின் அநுக்கிரகத்தால் த்ரஸதஸ்யுவென்னும் புத்திரனையவளுக்களித்தார்கள்.' என்பது மண். 4, சூக். 42, செய். 8-ற் கண்டகதை. புருகுத்ஸன்மேல் 7-வது செய்யுளிற்கூறப்பட்டவன்.

15. சூழ்ந்துள்ளோர் துதித்தேத்து மட்பசையார்வோன் வமிரன்றேயு
மில்லாள்
வாழ்ந்துறுமக்கலியனிவரிருவர்களைக்கவரவங்கண்மலியக்காத்துத்,
தாழ்ந்துறுவான்குதிரையிலாப்பிருதியினையும்முள்ளச்சிறப்பினேம்பி
யூழ்ந்தலுறுத்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்செய்நீரே.

(இ-ள்.) சுற்றிலுமுள்ளவர்கள் புகழ்ந்து துதிக்கும் பெருமை வாய்ந்து மண்ணிலுள்ள ஈரப்பசையைக்குடிப்பவனாகிய (விகநஸன்புத்திரன்)வம்ரனையும், மனைவியின் சுகத்தைப்பெற்றகலியையும் காப்பாற்றி, குதிரையில்லாமல் தாழ்ந்து நின்ற ப்ருதியென்பவனை உயர்வுபெறச் செய்தகேடில்லாத உமது உதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி யிங்கே வருவீர்களாக—(எ-று.) வமிரன், வம்ரன், விகநஸனது புத்திரனென்பார் ஸாயணர். மேனாட்டாசிரியர் உபஸ்துதமென்பதற்குப் பக்கத்திலுள்ளவர்கள் துதிக்கும்பெருமை வாய்ந்தவென்னாது உபஸ்துதனையும் எனச் சிறப்பும் பெயராகக்கொள்வர். கலியன் கலியென்று மூலத்திலுள்ளது. இவன் பெயர் மண். 9. சூக் 39. செய். 8-ல் சொல்லப்படுகிறது. ப்ருதி, பிருதி குதிரையையிழந்த ஒரு ராஜரிஷி. ஊழ்ந்தல் மெலித்தல் விகாரம்.

வருக்கம் 35.

16 சேதாக்காள்சயுவோடுமத்திரிக்குவிமோசனத்தைநேடியாற்றித்
தோதாகமனுவென்னுமரசனுக்குமுன்றுளிற்றுணையளித்து
வாதாரும்பகைவர்வயினம்புகளைச்சியூமரச்மிமதிக்கவோட்டி
யோதாருந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்செய்நீரே.

மண்டலம் 1 சூக்தம். 112.

(இ-ள்.) நேதாக்களே! அசுவினிகளே! சயுவுக்கு நேர்ந்ததுக்கத்தை யொழித்தும், அத்திரியகப்பட்டுக்கொண்ட நெருப்புப்பொறியைக் குளிரச் செய்தும், மனுவென்னும் ராஜரிஷிக்கு யவமுதலியதானியங்களை யபேக்ஷிட மாக விளைவித்து அவன் தரித்திரத்தை யோட்டியும், ஸ்யூமரச்மியென்னும் ரிஷிக்காக அம்பைப்பகைவர்மேலெய்தும், துதிநிறைந்த உமது துணைகளுடன் எம்மை நோக்கி யிங்கு வருவீர்களாக—(எ-று.) சயுவினிடத்திலிருந்த கனொழிந்த பசுவைக் கன்றுபோடச்செய்து அவனுடைய யாககாரியங்களுக்குப் பால் முதலியவையளித்தார்கள். இச் சூக்தம் 3-வது செய்யுள் நோக்குக. அத்திரி கதையை மண். 1. சூக், 51. செய். 3. பார்க்க. மனுவுக்கு யவமாதிதானியங்களை விதைக்கக்கற்பித் தவனது நாட்டில் இன்மையை நீக்கினரென்று ஸாயணர் உரை கூறுவர். ஸியூமரச்மி, ஸ்யூமரச்மி. ஒருரிஷி மண். 10. சூக். 77.78. இக் கண்டவன்.

17. யாகதலத்தக்கினியுங்காட்டமதிற்பற்றியபினெரிதல்போலத்
தேகபலத்தோடுறையும் படர்வாவையுத்தமதிற்புகழ்த்தியாக்கம்
வாகினமர்பெரும்போரிற்சரியாதன் றனம்பெறவேமதித்துத் தூக்கி
யோகையுறத்துணையுடனஸ்சுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) யஜ்ஞக்கிரகத்தில் இந்தனத்திற்பற்றிக்கொண்டபின்னர் அக்கினி பலமாக வெரிவதுபோலப் பலம்பொருந்திய சரீரத்தோடு கூடிய படர்வாவென்னும் ராஜரிஷியை யுத்தத்திற் சிறப்படையச் செய்து, செல்வநிறைந்த பெரியபோரில் சர்யாதனைக்காப்பாற்றிக்களிக்கும் உமது உதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மைநோக்கி இங்கு வருவீர்களாக (எ-று.) படர்வாவென்பது ஒரு ராஜரிஷியின்பேரன்று. ஜடாஸ்ய என்பதற்குச் சரீரத்தையுடையவென்று பொருள்கோள்வது சரியன்று என்று சில மேனாட்டுரையாளர்கள்வாதிப்பர். அவருள் (Ludwig) லுட்விக்கென்பவர், படரு வென்பது ஒரு கோட்டையெனக்கொண்டு, ஜடாஸுடைய (புயலினுடைய) பலத்தினால் படருவென்னும் கோட்டையில் நெருப்பை வைத்தும் பிடித்துக்கொள்ளாதபடி செய்த உமது துணைகளோடு அசுவினிகளே வாருங்கள் எனக்கூட்டச்சொல்லுவர். ஆனால் (Griffith) மேனாட்டாசிரியர், ஸாயணர் உரைவலித்து பொருள் கொள்ளுமாயினும் அதனையே பின்பற்றியுள்ளார். சர்யாதனும், வைவஸ்வத மனுவின் புத்திரனான சர்யாதியும் ஒருவரேயோ வென்று மேனாட்டாசிரியர் ஆசங்கிப்பர். இச்சர்யாதன் பிருகு கோத்திரத்து வந்த ராஜரிஷியான சார்யாதனின் தந்தையாம். மண். 1. சூக், 51. செய். 12. பார்க்க.

18. எதுகொண்டங்கிரசாக்கடம்மனத்தேதுதியெண்ணியேத்தாசிற்பா
ரெதுகொண்டுகோத்தனத்தைவெளிப்படுத்தித்தேவர்வயினெய்து
வார்க,
ளெதுகொண்டுமனுவென்னுஞ்சூரன்யவமாதியைமிக்கெளிதாப்
பெற்றா .
னதுகொண்டதுணையுடனஸ்சுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்திரே

(இ-ள்.) எந்தவுதவியையெண்ணி அங்கிராவம்சத்தவர்கள் ஸ்தோத்திரஞ்செய்து (பணியென்னும் அசுரனுலபகரிக்கப்பட்ட) பசுக்களாகிய செல்வத்தை (மலைமுழைகளினின்று)த் தேவர்களிடத்திருந்து பெறுவார்களோ, எந்த

உதவியைக்கொண்டு மனுவென்னும் அரசன் யவமாதிதானியங்களை யெளிதிற் பெற்றானோ அந்த வுதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி யிங்குவருவீர்களாக—(எ-று.) இம்மறைகண்ட குத்ஸனும் அங்கிரஸவம்சத்தவனானதுபற்றி அங்கிரஸர்க்குடியைச்சிறப்பித்துக் கூறினானென்க.

19. பன்னியினைவிமதனுக்குப்பரிந்தளித்துச், சிவப்புநிறப்பண்பார்காந்தி
மன்னியநல்லார்களினைத்தானமீந், துயரீகைமன்னனாகத்
துன்னியசீர்ச்சுதாசனுக்கு நற்றனத்தைநலமாகத்தோய்த்துவாய்ந்தே
யுன்னியவுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) விமதனென்னும் ரிஷிக்கு (புருமித்திரன் மகளாகிய) மனைவியை யளித்துச், செந்நிறம் வாய்ந்த ஒளிபொருந்திய பசுக்களைத் (செந்நிறமேகங்களை யென்றபடி) தானமாகத்தந்து, வள்ளன்மைக்குப் பேர்போந்த (பிஜிவனன் மகனாகிய) ஸுதாஸனுக்கு மிகுந்தசெல்வத்தைச் சேர்த்துப் பெருமை பெற்ற உமது உதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று.) ஸுதேவ்யம் என்னும் வடமொழிப்பதத்துக்கு நற்றனமென்பார் ஸாயணர். ஆனால் மேனாட்டாசிரியர் ஸுதேவியையெனப் பொருள் கூறுவார். அற்றேல் 'நற்றனத்தை' யென்றசீர்க்குப் பதிலாக 'ச்சுதேவியினை' என்றசீரையமைக்க. ஸுதாஸன் மண். 1. சூக். 47. செய். 6. பார்க்க. விமதன் பெயர் மேல் 116-வது சூக்தத்தில் மீண்டும்வரும்.

20 தாசுடற்குநாடுமுறைச்சுகமதனைத்தந்தருளுந்தன்மைவாய்ந்து
பேசுறுபுச்சியனுக்குமத்திரிகுவென்பாற்கும்பொருள்செய்,
தாசறுநற்சுகந்தாங்குமன்னமதைரிதத்துபற்குச்சார்த்தி, மிக்க
வோசுறுமுந்துணையுடனன்கசுவினிகாளெமைநோக்கியூங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) அவியளிப்பவனுக்குச் சுகத்தையளித்துத், துக்ரபுத்திரனாகிய புஜ்யனுக்கும் அத்திரிகு என்னும் யாகப்பசுவை வெட்டுஞ் சமிதாவுக்கும் அருளார்ந்து, (உண்மை பேசுவோனாகிய) ரிதஸ்துபனுக்கு நல்லஸுகப்ரதமான உணவைத் தந்து பலமுறும் உமது உதவிகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி வேகமாக வருவீர்களாக—(எ-று.) புச்சியன், புஜ்யன்மேல் 6-வது செய்யுளைப்பார்க்க. அத்ரிகு (Adhrigu) அபன் ஆகிய இருவரும் தேவர்களுடைய சமிதாக்களென்னும் ஐதரேயப்ப்ராஹ்மணம். சமிதா யாகப்பசுவை வெட்டுவோன். ஸுபாரவென்பதை மேனாட்டாசிரியர் சிறப்புப்பெயராகக்கொள்வர். ஆனால் ஸாயணர் நன்மையாகிய ஸுகத்தைத் தாங்கும் என விசேஷணமாகக்கொண்டு இஷா அன்னமென ஒரு சொல் வருவித்து உரைகூறுவார். ரிதஸ்துப் என்னும் பதத்திற்கு உண்மையே யுச்சரிப்பவன் என்பது பொருள். அது ஒரு ரிஷியின் பெயராயது. தமிழில் ரிதத்துபனென்றார். ஓசு, ஓஜஸ், வலிமை.

வருக்கம் 36.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 112.

21 செருவதனிற்கிருசானன்றனைக்காத்து, வேகமுடன்செல்லும் வண்ண
மருவிளமையவனுடைய குதிரையினைப்பந்தயத்தேவயச்சித், தேனி
பிரசமதைநான்காரச்சுவையுளதாத்தந் தவற்றைப்பெரிதுங்காத்தே,
யரசுறுமுந்துணையுடன்சுவினிகாளெமைநோக்கி யீங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) ஸோமகாவலர்களுள் ஒருவனானக்ருசானுவென்பவனை யுத்தத்திற் காப்பாற்றி, இளமைவாய்ந்தவனாகிய புருகுத்ஸனுடைய குதிரையைப் பந்தயத்திற் ஜயிப்பித்துத், தேனீக்களுக்கு நல்ல தேனைத்தந்து காப்பாற்றிப் பெருமைபெறும் உமது துணைகளுடன், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி யிங்குவருவீர்களாக—(எ-று.) ஹஸ்தன், ஸுஹஸ்தன், க்ருசானு என்பவர் ஸோமத்தைக் காப்பாற்றுவோர்களென்று தைத்திரிய ஸம்ஹிதை (1-2-7) கூறும். பார்ஸிவேதமாகிய அவெஸ்தாவில் இப்பெயர், கெரெசானியென வழங்கும். கிருசானு அமிர்தமாகிய மழைபெய்யாமற் றடுக்கும் ஒரு பூதமாயிருக்கலாமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். கருடன் ஸோமனைக் கொணர்ந்த கதையைக் கூறும் மறையாகிய மண். 4. சூக். 47. செய். 7-ல் இப்பெயர் மறுபடியும் சொல்லப்படுகிறது. இளைஞன் புருகுத்ஸனென்பார் ஸாயணர்.

22. வித்தமொடு கேத்திரமும் பசுக்களுமே பெறுமாறு விழையும் வீரர்
மெத்தியவெம் போரதனி னேதாவைவிரைவுறுத்திமேன்மைசா
லுத்தரியைத்தேரதனைப் பத்திரமாய்க் காப்பாற்றி யொழுகுஞ்சீரி
னுத்துறுமுந்துணையுடனசுவினிகாளெமைநோக்கி யீங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) செல்வமும், நிலமும், பசுக்களும் பெறும் வண்ணம், போர்வீரர்கள் நிறைந்த யுத்தத்தில் நேதா அல்லது யஜமானனைத்துரிதப்படுத்தியவனது குதிரையையும், தேரையும், பத்திரமாகக் காப்பாற்றி விளங்குகின்ற உம்துணையோடும், அசுவினிகளே, எம்மை நோக்கி யிங்குவருவீர்களாக—(எ-று.) உத்தரி, குதிரை, உத்தரியைத் தேரதனையும்மைத்தொகை. வடமொழியில் தநயஸ்ய என்றுள்ளது. அதற்குப் புத்திரன் என்ற ஸாதாரணப்பொருளை மேனாட்டாசிரியர் கூறுவர். ஆனால் ஸாயணரோ 'தநய சப்தே தனவாச்சி என்றாராதலின், புத்திரரும்' என்னாது 'வித்தமொடு' என்றார் செய்யுளில். 'புத்திரரும்' எனக்கொள்ளின் 'பொருந்தும் வீரர்' எனப் படிக்க.

23. அறவிருதுக்களுக்குநாயகரே!யர்ச்சனனினிதோன்பிலுற்ற
வீறுபெறுகுற்சனைக்காத், தெழிலுறவேதருவீதி,விழை தபீதி
பெறுபேறத் துவசந்தி புருடந்தி யிவர்களுப்பெரிதுங்காத்த
வூறுபெறாத்துணையுடனசுவினிகாளெமைநோக்கி யீங்கெய்திரே.

(இ-ள்.) பலவிதகர்மங்களுக்கு நாயகரே! அசுவினிகளே! (இந்திரனுடைய மறைபெயரான) அர்ச்சனனுடைய புத்திரனை குத்ஸனைக்காப்பாற்றித், துர்வீதி, தபீதி, த்வஸந்தி, புருஷந்தி என்னும் நான்கு ரிஷிகளுக்கும் எழிலும் வாழ்வும் பெறுமாறு காத்தருளிய குற்றமற்ற உமது உதவிகளுடன் எம்மை நோக்கி வருவீர்களாக—(எ-று.) அர்ச்சுனன் இந்திரனுடைய குஹ்ய நாமம் என்று வாஜஸனேயிகூறும். குத்ஸன் இந்திரனது வரத்தால்

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 7.

வந்த புத்திரனுனது பற்றி யவனை யிந்திரபுத்திரனென்றார். தார்வீதி மண். 1. சூக் 61. செய். 11. பார்க்க. (Dabhiti) தபீதி இந்திரனுக் குகந்த ஒரு ரிஷி மண். 2. சூக். 15. செய். 9. பார்க்க. த்வசந்தி (Dhvasanti) த்வஸந்தி ஒரு ரிஷி. புருடந்தி, புருஷந்தி, ஒரு வள்ளல். மண். 9. சூக். 58. செய். 3 நோக்குக.

(வேறு.)

24. இச்சையையளிப்பீர், மாற்றார்தமைத்தெறுசீரின்மிக்க
வச்சுவினிர்காளெங்கள்மொழிக்கணேயமைக்கசித்தி;
மெச்சுமோத்தறியுஞானம்வீசுவீரிருட்டீற்றியாமத்
துச்சமாயழைத்தேன்போரினியைக்கவோக்கம்மெமக்கே.

(இ-ள்.) இச்சைப்பட்டவற்றைத் தருபவர்களும் பகைவரையடக்குவோருமாகிய அச்வினிகளே! எங்கள் வார்த்தைகள் பலிக்கக் கூடியவையாகச் செய்க. எங்களுக்கு வேதார்த்தங்களை யறியும் ஞானத்தைத் தருக. இருட்டான இரவின் கடைச்சாமத்தில் உம்மையழைத்தேன். எங்களை யுத்தத்திற் பெருமைபெற்றவர்களாகச் செய்க—(எ-று.). அசுவினிகளை இரவிற் கடைசிஜாமத்தில் துதித்தழைப்பதுதான்முறை. அத்யூத்யே என்னும் வடமொழிப்பதத்துக்குச் சூதாட்டத்தில் தோல்வியுறும்போது எனப்பொருள்கொள்ளுவார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஸாயனர், த்யோதநரஹிதேப்ரகாசரஹிதோராத்ரே: பச்சிமயாமே! வெளிச்சமில்லாத இரவின் கடையாமத்தில் என்று உரை கூறுவர்.

25. தாவுறுத்தனத்தினல்லும்பகலுமெந்தம்மைச்சூழ்ந்து
நாவியலசுவினிக்காளோம்புக; வெமதிப்போற்றைத்
தாவருபுவியும்வானுஞ்சிந்துவுமதிதிசானு
மேவமித்திரவருணர்தம்மொடுவிழைந்துகாக்க.

(இ-ள்.) துன்பத்தைத்தாத செல்வத்தோடு இரவும் பகலும் எம்மைச் சூழ்ந்து, அசுவினிகளே, ரட்சிப்பீர்களாக. எம்முடைய இந்தஸ்தோத்திரத்தைப் பூமி, முதல் அறுவரும் காக்கட்டும்—(எ-று.) தாவு துன்பம் உறு அடையாத வென்க.

வருக்கம் 37.

ஆகச் செய்யுள் 1198.

7-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம் 289, 91-வது சூக்தத்தில் 23 இருக்குக்கள்கொண்டது என்பதற்கடியில், ரிஷி: ஷி கோதமன்; வடமொழிச்சந்தம்: 1-4 த்ருஷ்டுப், 5-16 காயத்திரி, 17 உஷ்ணி, 18-23 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: ஸோமன் என்பதைக் கூட்டுக.

பக்கம் 310 முதலடியில் 38 வருக்கமுமென்பதை 37 வருக்கமும் என மாற்றிப்படிக்க.

8-வது அத்தியாயம்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 113.

இவ்வத்தியாயத்தில் 26 வருக்கமும், 9 சூக்தமும், 135 இருக்குக்களு முள்ளன.

113. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16. சூக்தம் 8.

20 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஆங்கிரஸன் புத்திரன் குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: உஷஸ். 2-வது இருக்கிற் பாதி இரவுமாம்.

1. சோதியிற் சிறந்த சோதி தோய்ந்த தின்டைதின்; யாவுந்
திதற விளக்குங் காந்தி செறிந் தெலாவிடத்துந் தோன்றிற்;
றேதமி லென் றுதிப்பா னேகிய விரவு, வைக
வீதியி னுதயமாகத் தோற்றுவாய் நிறுவிற் றன்றே.

(இ-ள்.) சோதிகளிற் சிறந்த (உஷஸயாகிய) சோதி இங்கு அழகாக வந்தது. எல்லாவற்றையுங் கண்ணுக்குத்தெரிவிக்கும் கிரணங்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் நிறைந்து தோன்றின. குற்றமற்ற சூரியன் உதிப்பதற்காக இடங்கொடுத்து மறைந்த இரவு (அப்படிமறையும்போது) உஷஸுக்கு ஒரு பிறப்பிடத்தை யேற்படுத்திச்சென்றது—(எ-று.) என்று, சூரியன். சோதி உஷஸாம். தோற்றுவாய், பிறப்பிடம்.

2. வெண்மையுந், தபனனுரும் வெளுப்புறு சுதனோ டோங்கி
யண்மினு; ளவட்குக் கார்அல் அளித்தனள் தனதிடத்தைத்
தண்மையார் அமரத்தன்மை சார்ந்து முன் இராப் பின்வைகல்
ஒண்மைசார் நிறங்கள் மாறி யொழுகுவார் உறவொத் தோரே.

(இ-ள்.) வெண்மையாகிய உஷஸும் ஸூர்யனுகிய பிரகாசம் பொருந்திய புத்திரனோடு வந்தாள். அவளுக்குக் கரிய இரவு தன்னிடத்தை யளித்தாள். குளிர்ச்சியும் மரணமின்மையும் சார்ந்த ஸமானபந்துக்களாகிய இரவும் உஷஸும் தமது நிறங்கள் மாறிமாறி முன்னும் பின்னுமாக ஒழுகுவார்கள்.—(எ-று.) உஷவின் பக்கத்தில் சூரியன், தாயின் பக்கத்துப் புத்திரனிருப்பதுபோலிருப்பதினுல், சூரியனை உஷவின் புத்திரனென்முர். அன்றித் தாயின் முலைப்பாலாகிய ஸாரத்தையுண்பதுபோலச் சூரியன் உஷவின் ஸாரத்தை யிழுப்பதனுலும் புத்திரனென்று ரென்பார் ஸாயணர். வெண்மை யீண்டு உஷஸ். அல், இரவு முன் இரவும் பின்வைகலுமாக மாறிமாறி ஒன்றன் நிறத்தை மற்றென்று பேதித்து ஒழுகும் இவ்விரண்டும் மரணமின்மை வாய்ந்து ஒத்தபந்துக்களாம். ஏன்? காலம் நித்தியமானதுபற்றி.

3. உடன்வழி ரெழுகு மார்க்க மொன்றதா முடிவில்லாதாந்;
நிடமுறத் தேவராணை செறிந்துபின் னன்னியோன்யத்
திடனுறச் செல்வார்; ஒக்கு முருவினர் விவிதரூப
மடைமிறு மிரா [illegible]க ளுஷமொத்தார் நிவார் மோதாரே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) சகோதரிகளாகிய இரவும் வைகலும் செல்லும் மார்க்கம் (ஆகாசமாகிய) ஒன்றே. அது எல்லையற்றது. இடமாகத் தேவர்களுடைய ஆக்ஞையை யடைந்து பக்கம் பக்கமாகச் சேர்ந்து அவர்கள் செல்வார்கள். நல்ல உருவத்தோடு கூடிய அவ்விரவும் உஷஸூம் ஒருவருக்கொருவர் மாறுபட்ட ரூபத்தை யடையினும், மனமொத்து, ஓரிடத்து நில்லாமலும் ஒருவரோடொருவர் முட்டிக்கொள்ளாமலும் செல்வார்கள்—(எ-று.) இரவும் உஷஸூமாகிய ஸஹோதரிகள் மாறிமாறிச் செல்வர். வேறுபட்டவுருவத்தோடியையினும் மனமொத்து, நிற்காமலும் தடைபடாமலும் செல்வர் என்க. மோதார் தற்பொருட்டில் வந்தது.

4. இன்பமார் தொனி யெழுப்பு மிவளை யெங்கண்க ணோக்கும்;
கொன்பெறு சித்திரத் தோற்றத் துஷை சகத்திருட்டைக்
கொன்றொளி காலவிட்டாள்; உலகத்தை வெளுப்பித், தாக்க
மின் றெமக் கொளிர்த்தி யெல்லா வுயிரையு முயிர்ப்பித்தாளே.

(இ-ள்.) இன்பம் நிறைந்த (பிராணிகளின்) தொனிகளையெழுப்பி விடும் இவ்வுஷஸை எமது கண்கள் பார்க்கும். பெருமைபொருந்திய சித்திரம்போன்றதோற்றத்தையுடைய உஷஸ்ஜகத்தின் இருட்டைப்பேதித்துப் பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணினள். உலகத்தைப் பிரகாசிப்பித்து, எங்களுக்குச் செல்வம் கண்ணுக்குத் தெரியும்படிசெய்து, எல்லாப்புவனங்களிலுமுள்ள பிராணிகளை மறுபடியும் உயிர்பெற்றனவென்னும்படி செய்தாள்—(எ-று.) விடியற்காலத்தில் பசு பட்சிகள் சத்தஞ்செய்வதால் தொனியெழுப்புமிவளென்றார். தூங்கி யெழுதல் மறு பிறவிபோலிருப்பதால் உயிர்ப்பித்தாளென்றார். ‘உறங்குவதுபோலும் சாக்காடு, உறங்கி விழிப்பதுபோலும் பிறப்பு’, என்பது கருதத்தக்கது.

5. மகோனி மெய் முடக்கித் தூங்கு மனிதரைப் போக மாரத்
தகோதய மகத்தை யாற்றத் தனத்தினைப் பெற நடத்தும்;
சுகோதயத் தூர திட்டி சுலவிட வற்ப நோக்கி
னிகோதயர்த் தூண்டி யெல்லா வுயிரையு முயிர்ப்பித்தாளே.

(இ-ள்.) மகோனி (தனவதி) யாகிய உஷஸ், சரீரத்தை முடக்கிக் கொண்டு தூங்கும் மனிதரை யெழுப்பிப் போகம் அநுபவிக்கச் சிலரையும், யக்ஞம்செய்யச் சிலரையும், செல்வத்தைப் பெறச்சிலரையுமாகத் தூண்டிவிடுவாள் பார்க்கமுடியாமலிருந்த மனிதரை வெகு தூரம் பார்க்கும் வண்ணம் செய்த எல்லாப்பிராணிகளையும் மறுபடியும் உயிர்பெற்றார்களென்னும்படி செய்தாள்—(எ-று.) மகோனி, தனமுடையவள், உஷவின் மற்றொரு பெயர். இருட்டினலற்பநோக்குற்றவரென்க. இகோதயர் இகத்துப் பிறந்துள மனிதரென்க.

வருக்கம் 1.

6. பொன்னியை போருக் கன்றி யன்னத்தைக் கருதி மேன்மை
துன்னிய விட்டிக்காகத் தனைபொரு ளீட்டு மாறு
மன்னிய நானா ரூப மலிதொழில் கருதிச் செல்வா
னின்னிய வுலகையு மெல்லா வுயிரையும் முயிர்ப்பித்தாளே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 113.

(இ-ள்.) பொன்னைத்தரும் பொருக்காகவும், அன்னத்தைப்பெறுதற்கு செய்யும் மேன்மைபொருந்திய அக்கினிஷ்டோமாதி இஷ்டிகளுக்காகவும், செல்வம் சம்பாதிப்பதற்காகவும்,பின்னும் பலவிதத்தொழிலை நாடிச்செல்வதற் காகவும், உஷஸானவள் எல்லாப்பிராணிகளையும் எழுப்பினாள்—(எ-று.) இச் சூக்தத்தில் 4, 5, 6 செய்யுட்கள் மாத்திரம் கடையடியொன்றாக வருவதால் இவை பின்னர் இடைப்புகுத்திய செய்யுட்கள்போலு மென்பார் மேனாட்டா சிரியர். இவ்விடைப்புகுத்திய காலம் சௌனகருக்குப் பின்னும் காத்தியாய னருக்கு முன்புமாயிருந்திருத்தல் கூடும். ஏனெனின் வருக்கம் ஏற்பட்ட பிறகு இடைப்புகுத்துதல் சாலாது. அவ்வருக்கானுக்கிரமணியளவு படுத்தப் பட்டிருத்தலால். மேலும் இப்பாட்டின் தொழின் முறைகளைக் கவனிக்கின் சாதித்தொழிற் பிரிவினைகள் வெளிப்படத்தோன்றுகின்றன. பொருநர், இஷ்டகர், வணிகர், பணிசெய்வோர் எனத்தொனித்தல் காண்க. ஆதியிற் பொருநரே சிறந்து நின்றாரெனவறிக.

7. வான்மகள், யுவதி, காந்தி வளர்ந்திடு மாடை பூண்டு
தோன்றின ளிருளைச் சீத்துத்; துதைபுறு புவனமெல்லா
மேன்ற செல்வங்கட் கெல்லா நாயகி, யுஷை, யின் றீண்டை
யான்றசீர்த் தனத்தோ டுற்றே யல்லிரித் தொழுகுவாயே.

(இ-ள்.) விண்ணின் புத்திரியும், தருணியுமாகிய உஷஸ் பிரகாசம் பொருந்திய வஸ்திரத்தைத் தரித்து இருட்டை நீக்கி யுதயமானாள். எல்லாப் புவனங்களிலுமுள்ள செல்வங்களுக்கெல்லாம் நாயகியே உஷையே! இப் பொழுது இவ்விடத்துச் சிறப்புப்பொருந்திய செல்வத்தோடு இருட்டை விலக்கியெழுவாயாக—(எ-று.) இடமாற்றை நோக்குக.

8. எணக்கிலாப் பலவைகல்கள் காண நிற்பவின் முதன்மை
யிணக்கிய வுஷை முன்சென்ற வைகலி னெறியே யெய்ந்தாள்;
உணக்கமா குறப்பிற் றூங்கு மொவ்வொரு சீவதேகத்
திணக்குற முணர்ச்சி யெல்லா மெழுப்பிக் காரிருள் சித்தாளே.

(இ-ள்.) எண்ணிறந்த விடியற்காலங்கள் இனிவருபவற்றிற்கெல்லாம் முதன்மையதாகிய இவ்வுஷஸ், இதற்குமுன் வந்துபோன விடியற்காலங் களின் நெறியிலேயே பொருந்தித்தோன்றினாள்.(தூக்கத்துக்குமுன் உயிர்த் தன்மையோடு பிராணிகளையியக்கிய உஷை) இறந்ததுபோல உணர்வற்றுத் தூக்கத்திலாழ்ந்து கிடக்கு முறப்புக்களோடு கூடிய ஒவ்வொரு பிராணியின் உடலினையும் உணர்ச்சிபெறச்செய்து இருட்டினை யோட்டினாள்— எ-று.) மேனாட்டாசிரியர் உயிரோடிருக்கும் பிராணிகளை யெழுப்புவாள். இறந்து போனவற்றை யெழுப்பமாட்டாளென்பார்.

9. சரிவினைச் சமித்தி மூட்டி விலக்கு சூரியன்றன் கண்ணுற்
றெரியவாப் பொரு டெரித்துத் திகழ்மக மாற்று மாந்தர்க்
குரிமையி னவனை யூக்கி யுயர்சிறப்பான்ற கன்ம
மருவ விட்டனை தேவர்க்கா மதிக்கரு முஷை நீதானே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) உஷஸே! நீ, சமித்திற் றிமூட்டி, மறைந்துகிடந்த பொருள்களை ஸர்வியனுடைய வெளிச்சத்தினால் தெரியக்காட்டி, யாகஞ்செய்வோரைத் தொழிலின் முயக்கிச் சிறந்த (மூவித) கர்மங்களையும் தேவர்களுக்காகப் புரிவித்தனை—(எ-று.) மூவித கர்மமென்றார் ஸாயணர் அவிர்யக்ஞம், பாகயக்ஞம், ஸோமயக்ஞங்களை.

10. வைகல்க ளருகே தோன்றி வளர்ந்த வெத்தனை நாளாக?
ஐதி னெவ்வளவு கால மினி யவை யெழும்? இவ்வைகல்
மொய்குறப் பிறமகோனி முன்புற விழைந்து மற்றை
வைகலோ டொளிர்ந்து சித்த வோகையிற் செல்வாளன்றே.

(இ-ள்.) ஆதிகாலந்தொட்டு எத்தனை நாட்களாக இவ்வுஷஸுக்கள் சமீபத்திற் றோன்றி வந்துகொண்டிருக்கின்றன? இனி யெத்தனை காலம் இவ்வுஷஸுக்கள் உதிக்கும்? இன்றுதோன்றிய இவ்வுஷஸ் பிறமகோனிகளாகிய உஷஸுக்களோடு சேரவிரும்பி இதா விடியற்காலங்கள் கழிந்துபோனவையோடுபோய்ச் சேர்வாள்—(எ-று.)

வருக்கம். 2.

11. வைகறைத் தோற்றந் தன்னை மகிழ்வொடு முன்பு கண்டார்
பைதலிற் சென்றார்; இன்று பரிவொடு வாழும் யாங்கள்
செய்கையிற் சிறந்த வன்ன செறியொளி நோக்காநிற்பேம்;
மைகுலவா வச்சோதி நோக்குவோர் சார்வார் வல்லே.

(இ-ள்.) உஷஸின் உதயத்தை முன்பு கண்டவர் அநேகர் துன்பத்திற் கழிந்திறந்தனர். இந்நாள் வாழும் யாங்கள் அச்சிறப்புப்பொருந்திய ஒளியைப் பார்க்கா நிற்போம், குற்றமற்ற அச்சோதியைப்பார்க்கப் பின்னும் பலர் சீக்கிரத்தில் உதிப்பார்கள்—(எ-று.) உஷஸின் தோற்றம் பூதபவிஷ்ய வர்த்தமான காலங்களினுமுண்டென்றபடி, மேற் பத்தாஞ் செய்யுளிலுள்ள ஐதின், இச்செய்யுளிலுள்ளபைதலில் இவ்விரண்டும் இனவெதுகையாம்.

12. பகையினை யோட்டி, யாகம் பரிந்துகாத், தகற்காத் தோன்றி,
நகையுவப்பளித்து, நன்மைசா ரொலியெழுப்பித், தேவர்
தகையுற வுண்பான் யாகந் தந்து, மங்கலப்பண் பெய்ந்து,
மிகுமிகை யுஷையே யின்றீண் டொளிபெற விளங்குவாயே.

(இ-ள்.) பகைவர்களாகிய ராக்ஷஸாதி பிசாசர்களைத்துரத்தி, யக்ஞத்தை விரும்பிக்காத்து, அவ்யக்ஞத்துக்காகவே வுற்பவித்து, ஸந்தோஷத்தைத்தரும்சுகத்தைத்தந்து,(பசுபட்சிமுதலியவற்றின்) இனியசத்தங்களை யெழுப்பி, தேவர்கள் அவிவிரும்பும்யாகங்களைச்செய்வித்து, (எப்பொழுதும்) மங்கலத்தன்மையோடியைந்து கீர்த்திமிகும் உஷாதேவியே இப்பொழுது இவ்விடத்தில் ஒளிபெறப்பிரகாசிப்பாயாக—(எ-று.) 'உஷஸ் உதிக்கத்தீர்த்தேவ

மண்டலம் 1 சூக்தம் 113.

ளைகள் விலகுகின்றன. புராதனமாய்வரும் ஸநாதன ஏற்பாட்டின்படி உஷையுதித்து இயற்கையொழுங்குகளைக் கவனித்துப் பாதுகாக்கிறாள். உஷஸ் உதயமாவது தேவகார்யங்களைச் செய்ய மனிதர்களுக்கு ஓர்அடையாளமாம்.' என்பது கருத்து.

13. நித்தலு முன்னர்த் தேவி யுஷை நிறைந்தொளிர்ந்தாள்; பின்பு
சுத்த நற் பிரகாசத்தை மகோனியு மின்று தோய்த்தாள்;
மற்றப் பின்றோன்று நாட்க டன்னிலு மலர்வ ளற்றே;
யுற்றிடாள் மூப்புச் சாக்கா டொழுகுவாள் சுயதே சோடே.

(இ-ள்.) எப்பொழுதும் முன்காலத்தில் உஷஸாகிய தேவி ஒளிநிறைந்து எழுந்தாள். அதற்குப்பிறகு இப்பொழுதும் (மகோனி) தனவதியாகிய வுஷை பரிசுத்தமான நல்லபிரகாசத்தைத்தந்தாள். இனித்தோன்றும் நாட்களிலும் அப்படியே விளங்குவாள். ஜராமரணதுக்கமில்லாமல் தன் ஸ்வயதேஜஸோடு எப்பொழுதும் நடப்பாள்—(எ-று.)

14. வானுறு திக்கி னெல்லை வயங்கின ளொளியித்; தேவி,
தானுறுங் கறுத்த மேனி களைந்தன ளுஷைதன் [illegible];
ஊனுறு முயி ருணர்ச்சி யுற் றெழுகிடச் சிவ[illegible]
மானுறு தேரி னேறி மருவினள் ளீண்டு மாதோ.

(இ-ள்.) (உஷை) ஆகாசத்திற் பரவியுள்ளதிக்கின் எல்லைகளி லெல்லாம் ஒளியோடு விளக்கினாள். ஒளி பொருந்திய அவ்வுஷையாகிய தேவி (இரவினாலேற்பட்ட) கறுப்பு ரூபத்தைத்தன் தேஜஸால் மாற்றினாள் உடலினுற்ற உயிர்கள் (தூக்கந்தெளிந்து) உணர்ச்சியைப் பெறுமாறு செந்நிறமான குதிரைகளைக்கட்டிய தேரிலேறி வந்தாள்—(எ-று.) மான் குதிரை.

15. உயிரினை யோம்புஞ் செல்வ மொன்றல வெடுத்து மாந்தர்
செயிரறு முணர்வை யூட்டிச் சிறந்த பேரொளி விரித்தாள்;
பயிறரு முஷையு முன்பு பயின்ற வைகறைகட் கெல்லா
மியறரு முவமை யாகி யினியெழு மவைக்கு மூத்தாள்.

(இ-ள்.) ஜீவன்களை வளர்க்கும் பல[illegible]யான செல்வங்களையும், [illegible] இக்கொண்டு மனிதரது குற்றமற்ற வு[illegible]யவர்களுக்களித்துப் பெரிய காந்தியை வீசினாள். உஷை முன் [illegible] விளங்கிய வைகல்களுக்கு முந்தினவளாய் வளர்ந்தாள்—(எ-று.)

வருக்கம் 3.

16. எழுக! நஞ்சீவசக்தி யெய்ந்தது; தம மொழிந்த,
அழிதரு சோதி யுற்றது; ஓங்கிய வென்றாழ் செல்வான்
வழியினை யமைத்தான்; மாந்த ராயுளைப் பெருக்கு மன்னர்
தழைதரு மவ்விடத்தே சார்ந்தனஞ் சிறக்க யாமே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்) ஜநங்களே! எழுவீர்களாக. நம்முடைய ஜீவசக்தி சரீரத்தில் (மீண்டும்) பொருந்திற்று. இருட்டொழிந்தது. சூழ்ந்துசெல்லும்ஜோதி வந்தது. ஸூர்ய வீதியை (உஷை) யமைத்தனள். மக்களது ஆயுளைவிருத்திசெய்யும் அன்ன தானஞ் சிறக்கு மவ்விடத்தில் யாங்கள் பெருமைபெற வடைந்தோம்—(எ-று.). மாந்தர்காள் எழுகவென்றும், உஷையமைத்தனளென்றும் கூட்டுக.

17. தோத்திர முறைப்போன் வைகற் சோதிபாற் போற்றைத் தந்து
மாத்தி ரையாகப் பாடி வழங்குவான்; மகோனி யின்றீண்
டேத்துவோன் பக்க லுன்ற னொளியினை யோச்சல்; எம்பாற்
பாத்தளி தனமுஞ் சந்தானங்களும் படைத் திலங்கல்.

(இ-ரு.) ஸ்தோதா வானவன் உஷஸின் மேற் ஸ்ரோத்திரங்களை வேதமாத்திரைகளின்கணக்காக வமைத்துப்பாடி அவற்றை உச்சரிப்பான். மகோனியே! (உஷையே!) இப்போது இவ்விடத்து உன்னைப்புகழுவோன் பக்கத்தில் உனது ஒளியை வீசுவாயாக எங்களுக்குப்பகிர்ந்து கொடுக்கும் செல்வத்தையும் ஸந்தானங்களையும் படைத்துப் பிரகாசிப்பாயாக—(எ-று). தந்து, நூல் ஈண்டு வேதநூலைக்குறித்தது.

18. வீரர்யாவரையு மாக்கடம்மைபு மசுவத்தோடு
மேருற வலியைத் தாங்கு மர்த்தியற் கியைக்கும் வைகல்,
சோருறுத் துதிகள் பாடிச் சோமத்தைப் பிழிந்து வாயு
தாருறு கதியிற் சாற்றி முடிப்பவ னிவற்றைச் சார்க.

(இ-ள்.) தாசுஷனுகிய மர்த்தியனுக்கு எல்லாவீரர்களையும், பசுக்களையும், குதிரைகளையும், தரும்வைகல்களாகிய இவற்றை, ஸ்துதிகளைப்பாடி முடிக்கும்போது வாயுவேகமாகமுடிக்கும் ஸோமாபிஷோதாவாகிய யஜமானன் எய்தட்டும்—(எ-று) தாசுஷன் அவியளிப்பவன். ஸோமாபிஷோதா, ஸோமம்பிழிவோன். வைகல்களாகிய விவற்றை, முடிப்பவன் சார்கவென வினை முடிவுசெய்க.

19. தேவர்தந் தாயே, சீர்த்த வதிதியின் முகமே, யாக
மேவு நற்கொடியே, மேன்மை யோங்குற விளங்க லீண்டே;
தாவுசீ ரெம்மறைக்க ணொளியினைத் தயக்கித் தோன்றல்;
ஓவற வுயர்ந்தோ யெம்மை யுயர்த்துக மனிதர்க் கண்ணே.

(இ-ள்.) தேவர்களுக்கு மாதாவே! அதிதியின் (பூமியின்) சிறப்புப்பொருந்தியமுகமே! யாகத்துவசமே அல்லது யாகத்தினைப் பூட்டுபவளே! இங்கு மேன்மைபெற விளங்குவாயாக். சீர்பொருந்திய எமது மந்திரங்களின்பொருட்டுப்பிரகாசிப்பாயாக எல்லாரிலும் உத்கிருஷ்டமானவளே! மனிதர் கூட்டத்தில் எம்மை யுயர்த்துவாயாக—(எ-று.) விளிகளெல்லாம் உஷையைக்குறித்து நின்றன.

20. ஓவறு மவிபு மேதகு முடன்கொடு பூசிப்பானுக்
கேவகற் குறைந் தரும் பொன் சிறந்து மங்கலமாம்; இதனைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதி தானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 114.

(இ-ள்.) குறைவற்ற அவிப்பொருளோடு ஸ்தோத்திரமுங் கூறிப் புதிப்பவருக்குத்தருவதற்காக உவந்து தாங்கிக்கொண்டுவரும் தனமானது மக்கலச்சிறப்பைப்பெறும். இப்போற்றைப் பூமி முதலிய அறுவரும் காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 2.

114. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 16. சூக்தம் 9.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: குத்ஸன்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி, 10, 11 த்ருஷ்டுப்; தேவதை: உருத்திரன்.

(வேறு.)

1. வலியோர்க்குஞ்சடையானன், தனவீரர் நாயகனு மருவருத்ரற்
கொலியோங்குமிப்புகழ்ப்பாக்களாயீவோ, மிருபாதத் தொழுகுமாந்தர்
நிலையோங்க, நாற்பதத்துப்பிராணிகளுஞ்சுகமோங்கிநிலைக்க, வெம்மூர்த்
தலையோங்குமவரெல்லாந்திடமோங்கிநோய்நீங்கித் தழைக்கு மாறே.

(இ-ள்.) இரண்டுபாதத்தி னொழுகும் மனிதர்கள் விருத்தியடையுமாறும், நாற்காற் பிராணிகளாகிய பசு குதிரை முதலியவைகள் சுகத்திலுறுமாறும், எம்மூர்க்கண் ணுள்ளவர்கள் திடம்பெற்று நோய்நீங்கிச் சிறக்குமாறும், வலிமை பெருத்த ஜடாதாரியும், தனவீரர்களாகிய மருத்துக்களுக்குத்தந்தையுமான உருத்திரனை, ஒலிமிகுந்த இந்தஸ்தோத்திரப்பாக்களாற் புகழுவோம்—(எ-று.) ருத்ரன், உருத்திரன். (1) முடிவு காலத்தில் எல்லாவற்றையும் அழவைப்பவன். (2) ஸம்ஸாரமாகிய துக்கத்தை விநாசப்படுத்துபவன். (3) சப்த ரூபத்தால் பிரதிபாதிக்கப்படுவென். (4) அந்தகாரத்தையழிப்பவன். (5) தேவாசுரயுத்தத்தில் அக்கினி ரூபமாயிருந்து தேவர்களுக்காகத் தனத்தைப்பறித்துக்கொண்டுவந்தபோது அழுதவன். என்று ஐந்துபொருள் கூறுவார் ஸாயணர். கபர்த்தி சடாதரன், வீரர் மருத்துக்களென்பார்ஸாயணர்.

2. உருத்திரனே! யெம்மிடத்துச் சுகந்தமர்க; வெமக் குவகையுடனேயீக;
உருத்தெழு மத்தனவீரர் நாயகனே, பிரணயத்தோடுனைச் சேவிப்
பேம்;
பெருத்தவெமதாதிபிதாமநுயாகத் தெச்சமனம் பிறங்கெச்சாந்தி
யரித்தறவேபெற்றன னவ்விரண்டு முனதருளேக்கா லுறுகயாமே.

(இ-ள்.) ருத்திரனே! எம்மிடத்துச் சுகமாகத் தங்குவாயாக. எங்களுக்கு உவகையை அல்லது சுகத்தைத்தருவாயாக தனவீரர்களாகிய மருத்துக்களின்றந்தையே! வணக்கத்தோடு உன்னை வணங்குவோம். எங்களுடைய ஆதிபிதாவாகிய மநுபெற்ற ரோகச்மனம் பயச்சாந்தியாகிய விரண்டையும் யாங்கள் உனதருளால் அடையட்டும்—(எ-று.) ரோகசமனமும் பயச்சாந்தியும் என்பார். சமஞ் ச்ரோகாணும் யாவஞ்ச பயாநாம், என்பது திருத்தமொழி.

3. வன்னன்மை யோங்குமுருத்திரனே, நல்வீரர்களா மருதர்தாத,
என்னருமை யருண்மனத்தைத் தேவயாஜநமதனலிவைக யாமும்;
பொன்னரிய சுகமனைப்பெற்குடிமதித்திக்கருளுகவாற்; குலவும்வெற்றி
புன்னிய வெய்வீரர் பெறும்பாக்களு முன்மாட்டவிவைய புவந்தி
வோமே.

(இ-ள்) வண்மையிற் சிறந்த ருத்திரனே! தனவீரராகிய மருதர்களுக்கு நாதனே! யாங்கள் தேவயஜனகார்யங்களால் உனது அநுக்கிரஹாத்மக புத்தியை யடையட்டும். எங்கள் குடியைமதித்துச் சுகத்தையளிப்பாயாக இம்சையடையாத (அதாவது வெற்றி பொருந்திய) வீரராகிய புத்திரரோடு கூடிய யாங்கள் உனக்குச் சருபுரோடாசமாதிய அவிப்பொருள்களைத் தந்தோம்—(எ-று.)

4. எக்கியத்தைமுற்றுவிப்போன்குடிலகதியுள்ளகவியென்றுமெம்மை
முக்கியமாய்க்காக்கவெனவுருத்திரனையாசிப்போம்;முற்றும்,தேவ
ருக்கிரமார்குரோதத்தைத் தூரமதிலோட்டுகவெம்முழைநின்று;
அன்னோன்
றக்கவருண்மனத்தினையாமடைபாக்குத்துதியென்றுஞ்சாற்றுவோமே.

(இ-ள்.) யக்ஞத்தை நிறைவேற்றுவிப்பவனும், வக்கிரமானகதியோடு கூடியவனும், கவியுமாகிய உருத்திரன் எம்மைக்காக்கட்டுமென்று இரப்போம். தேவர்களுடைய கோபமானது எம்மை யடையாதபடி அதனையவன் முற்றுந்தூரத்தி லோட்டட்டும். அவனுடைய அநுக்கிரக புத்தியை யடையுமாறு அவனைத்துதிப்போம்—(எ-று.)

5. வானொளிரும்வராகத்தைச்செந்நிறத்துக்கபர்த்தியினைவளருஞ்சோதி
தானொளிருமுருவத்தைவணக்கத்தோடழைப்பாமாற்;றழைக்குநோயை
யூனமுறத்தீர்க்கும்பல்லோடதியைக்காத்தேந்துமுவனெங்கட்கு
மானமுறுசுகத்தினைகற்கவசமதையில்லமொடுவழங்கமாதோ.

(இ-ள்.) ஆகாயத்திற்றோன்றும் வராஹம்போற் றிடவுங்க முள்ளவனும், சிவந்த நிறத்தோடு கூடிய சடையாளனும், சோதியோடு கூடிய யுருவத்தையுடையவனுமாகிய உருத்திரனை வணக்கத்தோடு கூவி யழைப்போம். நோய் தீர்க்கும் ஒஷதிகளையுடையவவன் எங்களுக்குப் பெருமைவாய்ந்த சுகத்தையும், ஆயுதங்களினின்று காக்கும் கவசத்தையும், வீட்டையு மளிக்கட்டும்—(எ-று.) வராஹம் என்பதற்கு 'வராஹாரம் உத்கிருஷ்ட போஜநம் யத்வா விராஹவத் த்ருடாங்கம்' என்பர் ஸாயணர். சிறந்த ஆகாரம் அல்லது பன்றிபோலத் திடமான வுறுப்போடு கூடியவன் என்பது பொருள்.

வருக்கம். 5.

6. மருத்துவரின் றந்தையா முருத்திரனைக்குறித்து நனிமதுராஞ் சார்ந்து
பெருத்தவற்றி னினியமறை யுரைத்தனமால்; மரிப்பில்லாப் பெரும்
பண்பார்ந்தோய்,
அருத்தியொடு மர்த்தியர்த முண்டியினை யெமக்களிக்க; வடைந்த
வெற்கு,
முருத்திகழென் புத்திர பௌத்திரர்களுக்குஞ் சுகமதனை யுவந்தீவாயே.

(இ-ள்.) மருத்துக்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மருக்குந் தந்தையாகிய ருத்திரனுக்கு மதுரரஸமிகுந்த சிறந்த மந்திரத்தைக் கூறினோம். மரணதர்மமற்றவனே! எங்கட்கு மர்த்திய போஜனத்தை யளிப்பாயாக எனக்கும், எனது புத்திர பௌத்திரர்களுக்கும் சுகத்தைத் தருவாயாக—(எ-று.) மருத்துக்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மரின் வரலாற்றைப்பற்றிப் பின்வருங் கதை [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 114.

ஸாயணர் எழுதியிருக்கிறார்:—முன் ஒரு காலத்தில் இந்திரன் அசுரர்களை ஜயித்தான். அப்பொழுது அசுரமாதாவாகிய திதி இந்திரனைக்கொல்லும் வலிமைவாய்ந்த புத்திரனைப்பெறவெண்ணித்தபவலினால் புருஷனை சேர்ந்த கருவைத்தரித்தாள். இவ்விருத்தாந்தத்தை யிந்திரன் அறிந்து வச்சிராயுதத்தைக் கையிற்றாங்கி ஸூக்ஷ்மரூபத்தோடு அவளுடைய வயிற்றுக்குள் நுழைந்து அந்தக் கருவை ஏழாக வெட்டினான். பின்பு ஒவ்வொரு துண்டையும் எவ்வேழாகக்கண்டித்தான். அந்த திதி தன்னுடைய கருப்பத்தினின்று நழுவிக் கீழ்விழுந்து அழுதன. அந்த ல[illegible]. போய்க்கொண்டிருந்த பார்வதி பரமேச்வரர்கள் இ[illegible] மஹேசனைப்பார்த்துப் பார்வதி, 'இந்த மாம்ஸத்துண்டங்கள் தனித்[illegible] பிள்ளைகளாகட்டும். இப்படி நீ செய்தால் எனக்குப் பிரீதியாயிருக்கும்'. என்று சொன்னாள். அம்மஹேச்வரனும் அவர்களை ஸமான ரூபம், ஸமான வயஸ் ஸமான அலங்காரத்தோடு கூடப் புத்திரர்களாகச் செய்து கௌரியினிடத்து 'இவர்கள் உன் புத்திரர்களாக விருக்கட்டு'மென்று கொடுத்தான். அவர்களே நாற்பத்தொன்பது மருத்துக்களாம். இது ஓர் காலகணிதவழு (Anachronism). பார்வதி பரமேச்வர நம்பிக்கை ரிக்வேதகாலத்திலில்லை.

7. மூத்தோனை,யுருத்திரனே,வதைக்கற்க;விளையோனை முடிவாக்கற்க;
எத்தாருநடுவயதுக்காளையினைக்கொல்லல்;கருவேய்ந்தமாதை
மாய்த்தொழிக்கல்;தந்தையினைச்செருக்கற்க;தாயினையும்வாட்டிவீட்டல்
சாய்த்துவந்தபுரியற்கட்டாருமெமதுடலைச்சற்றுந்தானே.

(இ-ள்.) ருத்திரனே! வயது முதிர்ந்தவனையும், வயதிற்சிறியவனையும், மத்திமவயதுள்ளவனையும், கருப்பஸ்திரீயையும், தந்தையையும், தாயையும், எமக்குப்பிரியமான எமதுடலையுங் கொல்லாதொழிக— எ-று.) உக்ஷந்தம், உக்ஷிதம் என்பவற்றிற்கு முறையே வளரும் சிறுவனையும் வளர்ந்த பெரியவனையும் என்று பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர், ஆனால்ஸாயணர் உரையையே இந்நூலாசிரியர் பின்பற்றியுள்ளார்.

8 புத்திரரை, யவர்தமது தயர்தமை, மாந்தரெமைப் பொருந்துவோரை,
நத்துமெமதாக்களினை, யசுவமதை, நீ சற்று நலிக்காதேய்க;
சத்துபுகழ் வீரர்களை யுனக்கெழுந்தகோபமதிற் சதித்திடற்க;
கொத்தமரு மவியோடு, முருத்திரனே, யுனையென்றுங் கூவுவோமே.

(இ-ள்.) ருத்திரனே! எமது புத்திரர்களையும் பவுத்திரர்களையும், எம்மைச்சார்ந்த மனிதர்களையும், எமது பசுக்களையும், குதிரையையும் இம்சிக்காதே. சௌரியம் பொருந்திய வீரர்களை உன்னுடைய கோபத்திற்கொன்றுவிடாதே. அவிகளோடு உன்னையெப்பொழுதுங் கூப்பிடுவோம்—(எ-று.)

9. மாருதர்தந் தந்தையுன்பாற் பசுமேய்ப்பான் மானமறை வகுத்தளித்தேன்;
ஏருலவுஞ் சுகத்தினை நீ யெமக்கமைக்க; நன்மதிசாரெண்ணம்வாய்ந்து
சீருலவுமுத்தமமா முன்னரிய நன்கொடைகள் சிறக்கும்; உன்றன்
கூருதவி தருகவென வெக்காலு முன்றனைக்கே கூப்புவோமே.

(இ-ள்.) மருத்துக்களின் தந்தையாகிய ருத்திரனே! பசுமேய்ப்பவன் காலையில் எஜமானனிடத்திலிருந்துபெற்ற மாடுகளைச் சாயந்திரம் ஜாக்கிரதையாக அவனிடத்து மீட்டும் ஒப்புவிப்பது போல, யான் உன்னிடத்திலிருந்து (அல்லது உனது அருளினால்) பெற்றமந்திரங்களை மீண்டும்

உனக்கே ஸமர்ப்பித்தேன். நல்ல ஸுகத்தை யெங்களுக்கமைப்பாயாக. நல்ல புத்தியோடு சிறந்த உத்தமமான உனது சுகக்கொடைகள் சிறந்து நிற்கும் உனது துணைக்காகவே நாங்கள் உன்னை வணங்குவோம்—(எ-று)

(வேறு.)

10. பகைவரை நலிக்கும் வீர, பசுவினை மாந்தர் தம்மை
மிகைபடக் கொல் படைகள் மேவுக தூரம்; எங்கட்
ககவுக வுன்ற னன்பு மாசியுஞ் சுகமுந்; தேவ,
சுகவுறு மீரிடத்துத் தஞ்சமுந் தர லெமக்கே.

(இ-ள்.) சத்ருருக்களை வாட்டும் வீரனாகிய ருத்திரனே! எங்கள் பசுக்களையும், மாந்தரையுங் கொல்லும் ஆயுதங்கள் எங்களை விட்டு வெகுதூரம் செல்லட்டும். உனது அன்பும், ஆசீர்வாதமும், சுகமும் எங்களையடையட்டும். தேவனே! (வான் பூமி யென்னும்) இரண்டிடங்களிலுமுள்ள உனது புகலிடத்தை எங்கட்களிப்பாயாக—(எ-று.)

11. சேவகன், மருதர் சூழ்ந்த வுருத்திரன் றுணையைச் சோக்
கூவிளி யுரைத்தோங் கேட்க; கூர்ந்திடு மெமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதிதானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) மருத்துக்களாகிய தனது புத்திரர்களோடு கூடிய வுருத்திரனது துணையை விரும்பி யழைத்ததை யவன்கேட்கட்டும். இந்தத் துதியைப் பூமிமுதலிய அறுவருங்காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 6.

115. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 16. சூக்தம். 10.

6 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: ஷி குத்ஸன்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: ஸூர்யன்.

(வேறு.)

1. அக்கினி வருணன் மித்ர னவர்களின் கண்ணாந், தேவர்த்
தொக்க சித்திர வொளியி னுருவமாஞ், சூரன், றோன்றி
யிக்குவலயம் வா னந்தரிட்சமு நிறைந்தா, னோட்ட
மிக்க நல்லுயிர்க்குந் தாவரங்கட்கு மாத்துமாவே.

(இ-ள்.) அக்கினி, வருணன், மித்திரன் என்னு மூவர்களின் கண்ணானவனும், தேவர்களது ஆச்சரியமான தேஜஸெல்லாங் கூடியவுருவமானவனும், ஸ்தாவர ஜங்கம உயிர்களுக்கு ஆத்மா போன்றவனுமான சூரியன் உதித்துப் பூமி, வானம், அந்தரிட்சம் என்னும் இம்மூன்றிடங்களிலும் நிறைந்தான்—(எ-று.) ஓட்டமிக்க நல்லுயிரென்றது ஜங்கம வுயிர்களை.

2. எந்திய வலியோர் பன்னி யிணைந்து மங்கல கன்மத்தை
வாய்ந்த நற்பலனுக்காக வயக்கு மவ்விடத்துச் செல்லுங்
காந்திசா ருஷையாந் தேவி தனைக் கதிரவன், வனப்பிற்
காந்தையிற் காளைசெல்லுங் கணக்கினிற், றொடர்ந்து செல்வான்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 115.

(இ-ள்) கையில் அவிப்பொருளைத் தாங்கிய யஜமானர்கள் தங்கள் பத்தினிகளோடு நல்லபலன் கிடைக்கும் வண்ணம் அக்கினிஹோத்திராதி மங்கலகர்மங்களைச் செய்யுமிடங்களை நோக்கிச் செல்லும் ஒளிபொருந்திய உஷையாகிய தேவியினிடத்து, அழகிய ஸ்திரீயின் பின்செல்லும் காளையைப் போலத்தொடர்ந்து செல்லுவான்—(எ-று.) யுகானி வெகுகாலமாக என்றும், பத்தினியோடு சேர்ந்து இருவராயென்றும், இரண்டுபொருள் கொள்ளுகின்றது, அல்லது கலப்பை முதலிய உபகரணங்களோடு என்று பொருள்படுத்திக் கிருஷியாகிய மங்கலகர்மத்தைப் பலன்பெறச்செய்யும்என்றுகொள்வதும் மற்றொரு வகையாம்.

3. சித்திர நிலவன்னஞ் சிறந்தன, வெற்றி யார்ப்பின்
மத்த மோங்குவன, வெந்தம் வணக்கமார் துதிசுமக்க
வொத்தன, வென்றாம் மாக்கள் மங்கல முற்று வான்மோட்
டித்தரை யேறி வானம் புவியினை யுடனே சுற்றும்.

(இ-ள்.) அழகிய நீலநிறத்திற் சிறந்தவைகளும், ஜயகோஷத்தோடு மதங்கொண்டவையும், எங்களுடைய வணக்கத்தோடு கூடிய ஸ்துதிகளைச் சுமப்பவையுமான சூரியனுடைய உபய குதிரைகளும் மங்கலப்பண்பை யடைந்து விண்ணின் உச்சியிலேறி வானம் பூமிகளைச் சுற்றும்—(எ-று.) 'ஏதக்வா. இத்யேத துபயமச்வ நாம' என்றும் ஏதம் ஏதவ்யம் கந்தவ்யம் மார்க்கம் கந்தாரோச்வா: ஏதம் சபல வர்ணம் நீலவர்ணம்வா ப்ராப்தவந்தோ அச்வா:' என்றும் ஸாயணர் உரை கூறுவர். அதாவது ஸூர்யனது இரண்டு குதிரைகளென்றும், மார்க்கத்திற் செல்லும் இரண்டு குதிரைகள் அல்லது நீலவர்ணக்குதிரைகளென்றும் பொருள்.

4. சூரியன் கடவுட்டன்மை மகிமையுஞ் சொல்லற் கிதாம்;
பாரியல் கருமமாப்பட் பரந்த தன்கதிர்ச் சுருட்டும்;
பேரியன் மாவைத் தேரினின் றவிழ்த்திட்ட பின்னர்
எரிய லியாவின்மீதும் போர்வையை யியைப்பா னல்லே.

(இ-ள்.) ஸூர்யனது தெய்வத் தன்மையும் மகிமையும் சொல்லுதற்கு இத்தன்மையனவாம். உலகத்திற் கருமங்கள், நடந்து கொண்டிருக்கும் போதே மத்தியில் தனது கதிர்களை அச்சூரியன் சுருட்டிக்கொள்ளுவான். அவன்தனது குதிரைகளினைத் தேரினின்று அவிழ்த்து விட்டவுடனே, இரவு எல்லாவற்றின்மீதும் தனது இருட்டாகிய போர்வையைப் போட்டுவிடும்—(எ-று.)

5. வானத்தின் மடியிற் சூரன் மித்திரா வருணர் பார்க்குந்
தானத்திற் றன்னுருவைத் தயக்குவான்; அவனன்றன் பாய்மா,
மானத்தி லந்தமெய்தா வவன்வலி சுமந்து, சோதி
தானொன்க வோர்கால், மற்றோர் சமயங் காரியைத், தாங்கும்.

(இ-ள்.) வானத்தின் சமீபத்திலும், மித்திராவருணர்கள் பார்க்குமிடத்திலும் சூரியன்றனது ரூபத்தை அல்லது எல்லாவற்றையும் விளக்கும் சோதியைப்பிரகாசிக்கச் செய்வான். அவனது குதிரைகள் பெருமையோடு அனாதனமான வன்வலிமையைத் தாங்கிப் பகலாகிய சமயத்தில் அச்சூரியனது சோதிதோன்றும் வண்ணமும், இரவாகிய மற்றொரு சமயத்து இருளானது பொருந்தும் வண்ணமும் அச்சூரியனைச் சுமந்து செல்லுகின்றன—(எ-று.) என்னசொல்வது அவன் மகிமையையென்று சூரியனைத் துதித்தபடியென்பார் ஸாயணர்.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 8.

6. தேவர்கா ளின்று சூர னுதிக்கு மக்காலைச் சேர்ந்த
பாவமும் பழிப்பு நீக்கிப் பரித்திட; ரெமதிப் போற்றைத்
தாவரு புவியும் வானுஞ் சிந்துவு மதிதிதானு
மேவு மித்திர வருணர் தம்மொடு விழைந்து காக்க.

(இ-ள்.) தேவர்களே! (அல்லது ஸாயனருரைப்படி பிரகாசம்பொருந்திய சூரியகிரணங்களே!) இன்றைக்கு ஸூர்யனுதிக்கும் வேளையிற் எங்களைச் சேர்ந்த பாவம் பழிப்புக்களை நீக்கி யெங்களைப் பரிபாலிப்பீர்களாக. எங்களுடைய இத்துதியைப் பூமி முதலிய அறுவர்களுங்காக்கட்டும்—(எ-று.)

வருக்கம் 7.

116. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 17 சூக்தம் 1.

25 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீவான்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. விமதன்றன் மனைத்தக்காளை மேவலர்க் கரியதேரிற்
சுமந்துவந் தளித்த நாஸத்தியர்ப் பொருட் டென்றேமத்தை,
யமைதரு தருப்பைபோல வொழுங்குற வமைத், தப்போற்றைச்
சமிரண னடித்த மேகச் சாயவி னனுப்புவேனே.

(இ-ள்.) சத்துருக்களால் அடைய முடியாத தேரில் விமதன்றன் பார்யையைத் தூக்கிக் கொண்டுவந்தளித்த நாஸத்தியர்களுக்காக (அசுவினிகளுக்காக)த், தருப்பையைநறுக்கி யொழுங்காக வைப்பதுபோல, ஸ்தோமத்தை யேற்படுத்தி, அந்தஸ்தோமத்தை வாயுவானது மழைதாங்கிய மேகத்தை அங்கு மிங்கு மனுப்புவது போல அனுப்புவேன்—(எ-று.) சமிரணன் = ஸமீரணன் என்பது இடைகுறுகிற்று. வாயுவென்றபடி. நா அஸத்தியா பொய் புகலாதவர், அசுவினிகளின் பெயர்.

2. வலிச் சிறைக் கதி விரைந்த வாகனங் கொண்டோ, தேவர்
கெலிப்புறத் தூண்டியோ, உம் அத்திரி யமன் கிளர்த்தும்
மலைப்புறு போரி னூற்றுப் பதின்மரைப் பந்தயத்தி
னலித்தது; வெற்றி, நாஸத்தியவர்காள், நண்ணிற்றன்றோ.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! (அசுவினிகளே!) பலமும், வேகமாகச்செல்லுஞ்சிறகுங்கொண்ட வாகனங்களின் உதவியினாலோ, (இந்திராதி) தேவர்கள் வெற்றிகொள்ளத் தூண்டியதனாலோ, உமது கழுதை, பிரஜாபதியாகிய யமன் கிளப்பிவிட்ட யுத்தத்தில் ஆயிரம்பேரையும் ஜயித்துப் பந்தயத்தில் வெற்றியடைந்தது—(எ-று.) இப்பந்தயத்தைப்பற்றி மண். 1. சூக். 34. செய். 5-ல் விஸ்தாரமாக கூறியிருப்பதைக்காண்க. அத்திரி, கழுதை.

3. துக்கிரன் புதல்வன் றன்னைத், தொக்கதென் றனத்தை நீத்துத்
துக்கமோ டிறந்த லோபி துணைப்ப, முந்நீரின் விட்டான்
அக்கனை மவனை யுய்த்த மருங்கலத், தசுவினீர்காள்!
எக்குவித் துதகத் தும்பர் விசும்பினூ டெடுத்துச் சென்றீர்.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 116.

(இ-ள்.) ஈண்டு ஒரு கதையுண்டு. (துக்கிரன் என்று ஒரு ராஜரிஷி அச்வினிகளுக்குப் பிரியமானவனாயிருந்தான். அவன் தீபாந்தரத்திலிருந்த சத்துருக்கள் தனக்கு வெகு தொந்தரவளித்துக்கொண்டிருந்தவர்களை ஜயிக்குமாறு தன் புத்திரனாகிய புஜ்யனைச் சேனையோடும் கப்பலிலனுப்பினான். அக்கப்பல் சமுத்திரத்தில் வெகு தூரஞ் சென்ற பிறகு காற்றாலடிக்கப்பட்டு உடைந்துபோயிற்று. அப்பொழுது அந்த புஜ்யன் சீக்கிரமாக அசுவினிகளை ஸந்தோஷப்படுத்தித் துதித்தான் அவ்வசுவினிகள் அப்புஜ்யனை யவனது சேனையோடு தமது கப்பலிலேற்றிக்கொண்டு மூன்று நாள் பகலும் இரவும் பிரயாணஞ்செய்து, அவனது தந்தையாகிய துக்கிரனிடத்துக் கொண்டுபோய் விட்டார்கள் என்பது. இவ்வர்த்தம் இது முதல் மூன்று கவிகளாற் சொல்லப்படுகிறது.) தனது செல்வத்தை விட்டுத் துக்கத்தோடு இறக்கும் லோபியைப்போலத் துக்கிரன் தன் மகன் புஜ்யனைச் சமுத்திரத்தின்மேலனுப்பினான். அசுவினிகளே! அப்பொழுது அப்புஜ்யனை யுங்களுடைய கப்பலில் ஏற்றிக்கொண்டு தண்ணீர்க்குமேல் அந்தரமார்க்கத்திற் றூக்கிச்சென்றீர்கள்— எ-று.) அசுவினிகளது கப்பல்கள் தண்ணிருக்குமேல் அத்தண்ணீரில் நனையாமற் சென்றன என்று, கூறப்படுகிறது. அவற்றிற்குச் சிறகிருந்ததாகவுந்தெரிகிறது.

4. மூன்றிராப் பகல்கண்மூன்று முடுகிய பதங்கங்கண் மேற்
சென்றி, மெய்புரைப்பீர், புஜ்யற் றூக்கித் தண்ணீர்க்கரைக்க
ணன்ற வாரிதி தீரத்தே யணைத்துத் தேருருள்களாறு
சான்ற முத்தேரி னாறு சடில மேய்த்தவிற் றந்தீரே.

(இ-ள்) நாஸத்தியர்களே! மூன்று இரவுகளும் பகல்களுமாகச்சிறகோடு கூடிய நாவாய்களிற் பிரயாணஞ் செய்து, புஜ்யனைத் தூக்கிந் நூறு சக்கரங்களும் ஆறுகுதிரைகளுங் கட்டிய மூன்று தேர்களிற்சுமந்து கொண்டுவந்து நீர்க்கரையாகிய சமுத்திர தீரத்தில்விடுத்தீர்கள்—(எ-று.)

5. நிலையின்றிப் பற்றுமின்றி யாதாரவின்றி நின்ற
சலநிதி மீது வீர பராக்கிரமந் தயங்க
நிலவிய நூறு கோலா னெட்டிய நாவாயேற்றி
யில்மருவிட விடுத்தீர் புஜியனை யசுவினீரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! நிலையற்று ஆழமாய்ப்பற்றிக்கொள்வதற்குச் சாகைகளொன்றுமில்லாமல் ஆதாரவுமில்லாமலிருந்த சமுத்திரத்தில் உமது வீர பராக்கிரமமானது விளங்க, நூறுகோலாற்றள்ளப்பட்ட கப்பலில் புஜ்யனையேற்றி அவனது வீடு சேரும்படி செய்தீர்—(எ-று.) (Wilson) வில்ஸன் என்பவர், 'இக்கவிகளில் சொல்லப்படும் சமுத்திர யாத்திரை அவ்வளவு துல்லியமாக விவரிக்கப்படவில்லை.' யென்பார்

வருக்கம். 8.

6. சொல்லுறும் பரிபோன் பேது சொன்னெனக் கொடுத்த வெண்மா
மல்லுற வெற்றி யென்றும் வயக்கியது; உங்கள் வண்மை
சொல்லுறு மகிமைத் தாமால்; அசுவினீர், பேது சோய்ந்த
வெல்லுறும் வேக மாவு மெஞ்ஞான்றும் விளிக்கற் பாற்றே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! கொல்லமுடியாத குதிரையோடு கூடிய (அகாச்வனுகிய) பேதுவென்னும் ராஜரிஷி பெறும் வண்ணம் நீங்கள் கொடுத்த வெள்ளைக் குதிரை எப்பொழுதும் ஜயத்தையே புரிந்தது. உங்களுடைய அந்தக்கொடை கீர்த்திபொருந்தியதும் பெருமைவாய்ந்ததுமாம். பேதுவடைந்த அந்த வேகமார்ந்த வெற்றிக் குதிரையும் எங்களாற் போற்றத்தகுந்தது—(எ-று. 'பேது வென்ற ஒரு ராஜரிஷி அசுவினிகளை ஸந்தோஷப்படுத்தினன். அதிற் திருப்தியடைந்து அவர்கள் அவனுக்கு ஒரு வெள்ளைக்குதிரையை யளித்தார்கள். அக்குதிரையும் மிகுந்த வெற்றியை யவனுக்களித்தது.' என்பது கதை, அகாச்வனென்பதற்குத் அஷ்டக் குதிரையோடு கூடியவனென்பார் மேனுட்டாசிரியர்.

7. வீரர்காள்! கட்சீவானன் பச்சிரன் மகனுக்காகப்
பேரிய லறிவை யீந்திர் பெரிதவன் றுதிக்கு மெச்சி;
ஆருநற் சுராவை நூறு கும்பத்தி னமைத்திர்; உந்தஞ்
சீரிய மாக்குரத்தைச் செப்பு நெய்யரி யேய்வித்தே.

(இ-ள்.) வீரர்களாகிய அசுவினிகளே! பஜ்ர கோத்திரத்து (அங்கிரஸ கோத்திரத்து வந்தவனுன கக்ஷீவானனுக்காகப்பேரறிவையளித்தீர்கள். அவனுடைய ஸ்தோத்திரத்துக்கு உவந்து, உமது குதிரையின் காற்குளம்புகளிலிருந்து, ஸோமம்பிழியுந் தோலின் வழியாக ஸோமத்தை யூற்றுவதுபோல ஊற்றி நூறு (பல) குடங்களை (உமது யாகத்தின்பொருட்டு ஸௌத்ராமணியென்னுங்கர்மஞ் செய்பவர்களுக்காக) நிரப்பினீர்கள்—(எ-று.)பஜ்ரான் ஆங்கிரஸ கோத்திரத்தவனே. ஒருகாலத்துக் காட்சீவான் அறிவு மழுங்கிக்கிடந்தபோது அசுவினிகளை வேண்ட அவர்கள் ஸந்தோஷப்பட்டு அவனுக்குச்சிறந்த ஞானத்தை யளித்தாரகளென்பது கதை. கட்சீவானைப்பற்றி மண். 1. ருக். 51. செய். 13. பார்க்க. காற்குளம்பிலிருந்து ஸோமம் வடிந்தது, ஸோமம் பிழியுந் தோலினின்று வடிவது போலிருந்தது எனக்கொள்க. இது லுப்தோபமா (குறையுவமை). செய்யுளிற்றேலென்றது நெய்யரியென்றார் தற்காலம் கள்வடிப்பவர்கள் அதனை யுபயோகிப்பது பற்றி.

8. கொழுந்துவிட் டெரியுந் தீயின் கொதிப்பினை யிமத்தாலாற்றி,
வழங்கினீர் வளஞ்செறிந்து கொழுவிய வுண்டி தன்னை;
அழுங்கியே பொறியிற்பட்ட வத்திரிதனைச் சுகத்துச்
செழுங்குடிக் கணங்களோடு, மசுவினீர், சேர்த்திரன்றே.

(இ-ள்.) அத்திரியகப்பட்டுக்கொண்டிருந்த பொறியிற் கொழுந்துவிட்டெரியும் அக்கினியின் சூட்டை இமத்தால் (உதகத்தால் அல்லது மழைநீராலென்பார் ஸாயணர்.) மாற்றி யவனுக்கு ஸார புஷ்டியோடு கூடிய ஆகாரத்தை யளித்தீர்கள். மனவருத்தத்தோடு அசுரரது யந்திரத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்ட அத்திரிஷியை, யவனது குடும்பத்தாரோடு (அல்லது இந்திரிய ஸமூகங்களோடென்பார் ஸாயணர்) அசுவினிகளே! காப்பாற்றிச் சுகத்திலிருத்தினீர்கள்—(எ-று.) அத்திரிரிஷியை யொருகாலத்து நூறுவாயில்களுள்ள ஒரு பீடாயந்திரக்கிரஹத்தில் அசுரர்கள் அடைத்துத் துஷாக்கினியால் வருத்தினர்கள். அப்பொழுது அவ்விருடியினுற் றுதிக்கப்பெற்ற அசுவினிகள் அந்நெருப்பைத் தண்ணீரினுலாற்றி அப்பொறியைக் கலைத்தார்கள் [illegible]

மண்டலம் 1 சூக்தம் 116.

திரியவர்க்கங்களோடிருக்கும்படி செய்தார்கள்.' என்பது கதை. பீடாயந் திரக்கிறதும் என்றது தீப்பொறியை. துஷாக்கினி யென்பதற்கு இரண்டு பொருளுண்டு. உமியிற் பற்றவைத்த நெருப்பு என்பது ஒன்று. முற்காலத்தில் ஒரு மனிதன்மேல் வைக்கோற் புரிகளைச் சுற்றி நெருப்பு வைக்கும் ஒரு வழக்கம் உண்டு. அதுவும் துஷாக்கினியேயாம். இவற்றில் எவ்வகையேனுங் கொள்க.

9. அடிப்புறந் தலை மேலாகத் தலைப்புறங் கிழக்கு நோக்கப்
பிடித்தனிர் கூபம்; நாஸத்தியர்களே, கோதமன்றன்
குடிச்சனத் தாகந் தீரக் குடிநீருக டாகத்தோடு
மடுத்தன கோட்டஞ் சார்ந்த வாயிரந் தனங்களோடே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! அடிப்புறம் மேலாகவும், மேற்புறம் கீழாகவும் ஒரு கூபத்தைக் (கோதமனுக்காகத்) தூக்கிப்பிடித்தீர். கோதமவம்சத்தவர்கள் தாகந்தீரும் வண்ணம், ஆயிரவகையான செல்வங்களோடும் அக்கூபத்தினின்று நீரோட்டங்கள் பெருக்கெடுத்து ஓடின—(எ-று.) அக் கூபம் மழை மூலமாக விருக்குமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். தண்ணீரில்லாத ஒரு பாலைப்பிரதேசத்தில் கோதமரிஷி திரிந்தபோது அவ்விருடிக்காக வேறிடத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்த ஒரு கூபத்தைப் பேர்த்து அவர்களிருக்குமிடத்து வரும்படி செய்தார்கள். அக் கூபம் அவர்களது ஸ்நானபானாதிகளுக்கு உபயோகமாகும்படி தலைகீழாக நிறுத்தினார்கள். மண். 1. சூக். 85. செய். 11-ல் இச்செய்கை மருத்துக்கள் செய்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

10. மெய்யுரைத் தற்புதத்தை யாற்றுவீர்! வயதின் மேம்பட்
டெய்யுறு சியவனன் றேகப் போர்வையைக் கவச மெய்ப்ப
வெய்யென வுரித்தீர், மக்கள் யாவரு நிராகரித்தும்
மெய்யிளமை யினை மீட்டுக் கன்னியர் பதியாச் செய்தீர்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! தஸ்ராக்களே! வயது முதிர்ந்து சரையையுற்றிருக்குஞ் சியவனன் என்னும் ரிஷியின் தேகப்போர்வையைக், கவசத்தை வீரர்கழற்றுவதுபோலக், கழற்றுவித்து, அவனுடைய புத்திரர் முதலியோர் அவனைத் தள்ளிவிட்ட காலத்தும் அவனுக்கு மீண்டும் யௌவனத்தையளித்துக் கன்னியர்களின் பதியாகச் செய்தீர்கள்—(எ-று.) தஸ்ராவென்பதற்கு அற்புதமாற்றுவீர் என்பார் மேனாட்டாசிரியர் ஆனாற் பார்க்க அழகாக விருப்பவர்களே யென்பார் ஸாயனர். பூர்வம் ச்யவனன் என்னும் ரிஷி நரை திரைமூப்பினால் தேகம் மலினப்பட்டுப் புத்திரர் முதலியோரால் தள்ளப்பட்டு அசக்தியாய்த் திரிந்தான். அசுவினிகள் அவனது சரைத்தன்மையை நீக்கி அவனுக்கு மீண்டும் யௌவனத்தை யளித்தார்கள் என்பது கதை.

வருக்கம். 9.

11. வந்தனன் றன்ப மோர்ந்த, புதையலை மானக் கூபத்
தத்தினின் றவனைத் தூக்கி யுதவிய ஞான்றஞ் செய்கை
வந்தனைப் புகழ்ச் சிறப்பிற் றுற்ற னன்மதியின் ஞானம்
முந்துறு நார்கா ளுண்மை மொழியுறு மசுவினீரே.

(இ-ள்.) வித்வாம்ஸர்களே! நரர்களே! ஆரோக்கியத்தின் நேதாக்களே! நாஸத்தியர்களே! அசுவினிகளே! வந்தனன் என்னும் ரிஷியின் றன்பத்தினைக் கண்டு அவனைக் கிணற்றினின்றும் புதையலை யெடுப்பதுபோலெடுத்து

விட்ட உமது செய்கை வந்திக்கவும், புகழவும், தகுந்த சிரேஷ்டத்தோடு கூடியதாம்—(எ-று.) வந்தனன். மண். 1 சூக். 112. செய். 5-ல் நோக்குக.

12. பரிச்சிரங் கொண்டதர்வன் புத்திரன் தத்தியச்சன்
உரித்தென மதுவின் வித்தை யுரைத்தபோ தவன் சிரந்தைப்
பொருத்திய வுமது வீரச் செய்கையை, நாசர்காள், மேகம்
வருத்திய மழையிடியின் வழங்குவேன் றனங் கொள்பாக்கே.

(இ-ள்.) நாசர்களே! (அசுவினிகளே!) அதர்வணன் புத்திரனாகிய தத்தியச்சன் (ததீசி) குதிரைத் தலையைக்கொண்டு மதுவித்தையைச் சொன்னபோது கேட்டு மீண்டும் அவனது சிரத்தைப் பொருத்திய உம்முடைய வீரச் செய்கையை, மேகம் மழைக்கு முன் வரவிடும் இடியைப்போலத் தனலாபார்த்தம் சொல்லுவேன்—(எ-று.) தத்தியச்சன் கதையை மண். 1, சூக். 84 செய் 13 ற்பார்க்க. அதனோடு பின் வருவதையும் கூட்டுக. 'இந்திரன் ததீசிக்கு மதுவித்தை ப்ரவர்க்கவித்தை யென்னும் இரண்டையும் உபதேசித்து இவற்றைப் பிறருக்குச்சொன்னால் சிரச்சேதஞ் செய்து விடுவதாகச் சொன்னான். பிற்பாடு அசுவினிகள் ஒருகுதிரையின் தலையைவெட்டி, அவனது தலையையும் வெட்டிப்பத்திரப்படுத்தி, யவனது உடற்குறையிற் குதிரைத் தலையை வைத்தார்கள். அத்தலையின் உதவியைக்கொண்டு ததீசி அவ் வித்தைகளின் மந்திரங்களையும் ப்ராஹ்மணங்களையும் சொல்ல அசுவினிகள் பெற்றார்கள். உடனே இந்திரன் தெரிந்து அக் குதிரைத் தலையை வெட்டினான். அசுவினிகள் உடனே, ஏற்கனவே பாதுகாத்து வைத்திருந்த அவனது சொந்தத் தலையை மறுபடியும் ஒட்டவைத்தார்கள்.' என்று சாட்யாயி னவாஜஸநேயிகளிற் சொல்லப்படுகிறது.

13. மெய் யுரைப்பவர்காள், கைகண்மிகுந்துளீ, ரும்பாற்பத்தி
செய்யும் வத்திரிமதியுஞ் சிறந்த பேர் மகத்துப்பல்கா
லெய்புருதழைத்த காலை யவள்குறைக்கிரங்கிப் பொன்னார்
கையனை யளித்தி, ராவிதழ்வுற, வசுவினீரே.

(இ-ள். நாஸத்தியர்களே! வெகு புஜத்தோடு கூடியவர்களே! அசுவினிகளே! உம்மிடத்துப் பத்திபண்ணிய வத்திரிமதியென்னும் ஒரு ராஜரிஷியின் புத்திரி, யக்ஞத்தினிடத்துப் பலதரம் உம்மை யழைத்தபோது, குருவினுடைய வசனத்தைச் சிடன் ஏகாக்ரசித்தத்தோடு கேட்பதுபோலக்கேட்டு அவளுடைய குறைவுக்கிரங்கி, அவளுக்கு ஹிரண்யஹஸ்தன்என்னும் புத்திரனைத் தந்தீர்கள்—(எ-று.) நிஸர்க்கஷண்டோவத்திரிச்ச' என்பதா லிகண்டு. வத்திரிமதி, பண்டனைப் புருஷனாக வுடையவள். பொன்னார் கையன், ஹிரண்யஹஸ்தன், புத்திரனுடைய நாமம். வத்திரமதியின் பர்த்தா நபும்ஸகனென்றும் அதனால் புத்திரனுக்காக அவள் அசுவினிகளை வேண்டினாளென்றும் அவளது வேண்டுகோளைக்கேட்டு அவளுக்குஹிரண்யஹஸ்தன் என்னும் புத்திரனை யருளினார்கள் என்றும் கதை.

14. பல்கா முடையிர், மெய்ம்மை பகருவீர், நாசர்காள், கோளுய்
மெல்லு மூர்க்குருவி தன்னை விடுவித்தீர்; கவி களிக்கச்
செல்லலை நீக்கிப் பூன்ற பார்வை சேர்த்திடு மங்களைம்
மல்கல் சை சுட்சளித்தீர் வழங்கு தன்னளி மிகுந்தே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 116.

(இ-ள்.) பலபுஜங்களோடு கூடியவர்களே! (பலரைப்பரிபாலிப்பவர்களே யென்றும் பொருள் கூறுவர் ஸாயணர்) நாஸத்தியர்களே! நரர்களே! காட்டு நாய் வாயிலிருந்து வர்த்திகையை விடுவித்தீர்கள். (ரிஜ்ராசுவனுடைய) கவி (ரிஷி) களிக்குமாறு, அவன் மாட்டுக் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்குப் பூரணமான பார்வையை யளித்தீர்கள்—(எ-று) கவி, (ரிஷி.) இக்கவி ரிஜ்ராச்வன் என்று மேல் மண் 1. சூக். 112. செய். 8-ற் கூறப்பட்டது. இவன் வ்ருஷாகிரன் புத்திரன். இச் சூக்தம் 16 வது செய்யுளிலும் இவன் பெயர் வருகிறது யாஸ்கர் 'மீண்டும் மீண்டும் வரும் ஒவ்வொரு நாளும்டைக்கின்றன வென்பார். உஷஸைச் சூரியன் வாயினின்று மீட்டீரென்றுபொருள் சொல்லுவார். மண் 1. சூக். 112. செய். 8. நோக்குக.

15. மறுமுறு கேலன் போரின் மாற்றலர் செகுத்துக், கானப்
பறவையின் சிறகு போலப், பறித்த விச்சுபலைக் காற்குத்
திறமொடு மயக்கால் சேர்த்துத் திரப்படுத்தினிர் நிசிக்கண்
மறுதின நடக்கு ஞாட்பின் மகிழ்வொடு நடைகொண்மாரே.

(இ-ள்.) கேலனுடைய யுத்தத்திற் சத்துருக்கள் பட்சியின் சிறகை வெட்டியதுபோல வெட்டி யெறிந்த விச்பலையின் காலுக்கு இரும்பாலான கிரணக்காலைச் சேர்த்து மறுநாள் நடக்கும் போரில் அவள் நடக்கும் வண்ணம் செய்தீர்—(எ-று.) விசபலை, விச்சுபலை இரண்டும் விச்பலையைக் குறிக்கும். இவள் கதையை மண். 1. சூக். 112. செய். 10-ல் நோக்குக.

வருக்கம் 10.

16. காட்டுப் பெண்ணுய்க்கு வேண்டிக் களிப்புடனூறு மேட
மூட்டிய விரிஜ்ராச்வ னெனியினைப் பிதா கெடுத்தான்;
ஈட்டுநல் லற்புதத்தீர், மெய்ம்மையிர், வைத்தியர்காள்,
பூட்டினி ரவர்க்குப் பார்வை, பூரணவிழி தந்திரே.

(இ-ள்.) காட்டுப் பெண்ணுக்கு நூறு ஆடுகள் பசிக்களித்த ரிஜ்ராச்வனுடைய பிதா அவனது கண்ணைக்கெடுத்தான். தஸ்ராக்களே! (அற்புதச் செய்கை செய்பவர்களே!) நாஸத்தியர்களே! (தேவ) வைத்தியர்களே! அவ்விரிஜ்ராச்வனுக்குப் பார்வையையளித்தீர்கள்-(எ-று இக் கதையை மண். 1. சூக். 112. செய். 8-ல் நோக்குக. அக் காட்டு நாய் வேஷம் போட்டு வந்தது அசுவினியரின் வாஹனமாகிய கழுதை யென்ப. இரிஜிராசுவன், இரிஜிராச்வன், ரிஜ்ராச்வன் எல்லாம் ஒரு பெயரையே சுட்டும். 101 ஆடுகொடுத்ததாகவும் அந்நூற்றொன்பதாவது ஆரிஜிராசுவனே யென்றும் ஒரு கதையுண்டு. அசுவினிகள் தேவ வைத்தியர்களென்பது தைத்திரிய ஸம்ஹிதை.

17. இலக்கினை யுணர்ந்து முன்ன ரேகுறும் பரிகளோடு
நலக்க முன்னுற்ற வுந்தேர் நாடிச் சூரியன் புதல்வி
கலக்கமில் மனத்திற் சார்ந்தாள்; கண்டவர் தேவர் யாரும்
விலக்கலரோப்ப, நாஸத்தியவர்காள், திருவேய்ந்திரே.

(இ-ள்.) போய்ச்சேர வேண்டிய விடத்தை யுணர்ந்து எல்லாவற்றிற்கும் முன்பாகச் செல்லும் குதிரைகளோடு எல்லாத் தேவர்களுக்கும் முன்னர் வந்த உமது தேரில் சூரியன் புதல்வி யேறிக்கொண்டாள். இதைக் கண்டு

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

மற்றெல்லாத் தேவர்களும் ஒத்துக்கொள்ள நீங்கள் (ஆயிரம் இருக்குக்கள் பாடுவதனாற்கிடைக்கும் லாபமாகிய)ஸம்பத்தினை அல்லது(ஸூர்யையாகிய) காந்தையைப் பெற்றீர்கள்—(எ-று.) இக் கதையை மேல் 2-ம் செய்யுளிலும் மண். 1. சுக். 34. செய். 5-லும் பார்க்க.

18. அசுவினீர் நீர் பாத்து வாச ஞார்ந் தேத்தக் கேட்டுக்
கசிவொடு திவோதாசன்கட் கடுக, வன்னான் மனைக்கட்
பிசி நிறைந் துமது தேரும் பிறங்கிற்றால்; அத்தேர் முன்னர்
நசையி ஞேரிடபஞ் சிம்சுமாரமு நாட்டினீரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! திவோதாஸனுடைய குலகுருவாகிய பாத்து வாஜன் ஸ்தோத்திரஞ் செய்ய, அத்திவோதாஸனது வீட்டுக்கு வந்தபோது உமதுதேர் உணவு முதலிய அரும்பொருள்களால் நிறைந்திருந்தது. அத் தேரின் முன் (உமது ஸாமர்த்தியத்தைக் காட்ட ஒன்றுக்கொன்று விரோத மான) காளையையும் சிம்சுமாரம் என்னும் பிராணியையும் பூட்டியிருந்தீர் கள்—(எ-று.) திவோதாஸன், இவனுக்கு அதிதிக்வன் என்று மற்றொரு பெயருண்டு. மண். 1. சுக், 51. செய், 6 நோக்குக. இவன் பெயர் மண். 1 சுக். 112. செய் 14 லும் வந்துளது. சிம்சுமாரம் என்றது கடற்பன்றி யென்பார் மேனாட்டாசிரியர். நீர்யானையாக விருத்தலும் கூடும். பிசி, அரும்பொருள்.

19. வலிசெறி தனமும் வீரம் வயங்கிய மக்கள் கூடிப்
பொலிதரு மாயுளும், பொய் புகன் றறியாதீர், தாங்கி
யலர்தரு முள்ளத் தோடு மவிப் பொருளோடுஞ் சன்று
நிலைதரு மக்கள் மும்மைச் சவனமு முளோர்ச் சார்ந்தீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! வலிமை பொருந்திய செல்வத்தோடும், வீரம் வாய்ந்த புத்திரர்களோடு விளங்கும் ஆயுளோடும் (அல்லது ஸாயணரு ரைப்படி யன்னத்தோடும்), உள்ள வோகையில் அவிப் பொருள்களைத்தாங்கி மூன்று ஸவனமுஞ் செய்யும் ஜஹ்நு மகா ரிஷியின் புத்திரர்களை யடைந் தீர்கள்— எ-று.) . ஸவனம் யக்ஞம். ஈண்டு மும்மை காலை, மாலை, உச்சிச் சவனங்களைக் குறித்தது.

20. பகைவர்சூழ் சாகுடன்ரு ளின்பமா யேகு மாற்றிற்.
சுகமுற நிசியிற் றூக்கிப், பொய்யினைச் சொல்லீர், மூப்புத்
தலையுதிர், அரியைத் தாக்குந் தேரினிற் சார்த்தி மாற்றார்
வகையுற வேரு வெற்பைத் தாண்டினீர் மதிக்கநீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! முதுமையுறுதவர்களே! எல்லாப்பக்கத்தி லும் பகைவராற் சூழப்பட்ட ஜாஹுஷன் என்னு மரசன் கஷ்ட மில்லாமற் செல்லும் பாதைகளிற் சுகமாக விருட்டிற் செல்லும் வண்ணம் அவனை நடத்திச் சத்துருக்களைப் பேறிக்கும் உங்கள் தேரி லேற்றிப் பகைவர்களால் ஏறமுடியாத மலையைத் தாண்டினீர்கள்—(எ-று.). சாகுடன், ஜாஹு ஷன்.

வருக்கம். 11.

21. ஆயிரந் தனமிங் கோர்நாள் வசனென்பா, னசுவினீர்காள்,
யேயுறக் காத்தீர்; இச்சை யினையக்குவீர், வேந்த னேடே

மண்டலம். 1 சூக்தம் 116.

யாவிடைச் சேர்ந்து, துன்ப மார் பிருதுச் சிரவ
னேயவர் தம்மை யோட்டி யெடுத்தனி ரவனை மாதோ.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! ஆயிரக்கணக்கான செல்வத்தை ஒருநாள் (அசுவன்மகனாகிய) வசன் என்பவன் பெறும் வண்ணம் அவனையுத்தத்திற் காத்தீர். இச்சையை யளிப்பவர்களே! இந்திரனோடு சேர்ந்து, கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்த (கானீதன்மகனாகிய) ப்ருதுச்ரவன் என்னும் அரசனுடைய பகைவரைக் கெடுத்து அவன் கீர்த்தியைப் பரவச்செய்தீர்—(எ-று.) ப்ருதுச்ரவன் கானீதன்மகனென்றும் அவனது குலகுரு வசனென்றும் மேல் மண். 1. சூக். 112. செய் 10. ல் சொன்னார்

22. சர னிரிசத்கன் றன்றல் தாகந் தீர்வுற அருந்த
வாமுறு நீரை மேக்கு வயக்கினி ராழ்ங் கிணற்றின்;
உரமொடுஞ் சயுக் கனைப்பை யோட்டுவா, னுண்மை பேசும்
பெருமையீர் மலட்டா தன்னைப் பாலுறப் பிறக்கி னீரே.

(இ-ள்.) (Richatka) ரி(ச்) சத்கன் புத்திரனாகிய சரனுடைய தாகமானது தீரும் வண்ணம் அவன் குடிக்கும்படியானநல்லநீரை யாழமாகியகிணற்றிற்கு மேல்வரச்செய்தீர். நாஸத்தியர்களே! சயுவென்னும் ரிஷியின் களைப் புத்திர, உமது வல்லமையினால் அவனது மலட்டுப் பசுவைப் பால்சுரக்கும் வண்ணஞ் செய்தீர்கள்—(எ-று.) ஆர்ச்சத்கன் என்று மூலத்திலுள்ளது, ரிச்சத்கன் மகன் என்பது பொருள். அவன் பெயர் சரன் என்பதாம். சயு, மண். 1. சூக். 112. செய் 10. நோக்குக.

23. சேரியோன், கண்ணன் றன்றல் விசுவகன், உந்தனைக்கா
வேரியன் றேத்து வோன்ற னெழில் பெறு சதன் விண்ணுபு
கூரிய னோக்கிற் றன்றக் கொடுத்தனிர், மெய்யுரைப்பீர்,
தாரினிற் கெட்ட காலி சார்த்தலி, னுமது மொய்ம்பின்.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! கிருஷ்ணனுடைய புத்திரனும், நேர்மை வாய்ந்தவனுமான விச்வகன் என்னும் ரிஷி உமது துணையை விரும்பி யேத்தினபோது, கெட்டமாட்டைத் திருப்பிக்கொண்டு வந்து காட்டுவது போல உமது சக்தியினால் அவனுடைய புத்திரனாகிய விஷ்ணாபுவென்பவனை அவனுக்கு முன் கொண்டுவந்து காட்டியருளினீர்கள்—(எ-று.)

24. கட்டுப்பட் டாழ்ந்து காயப்பட்டு வெம்மையினிற் றுன்ப
மட்டுப் பட்டோயா ரேப, னசுவினிர், கூபத்தாழ்ந்தோன்
ஒட்டி யொன்பது நாட் பத்து நிசி புமைத்துதிக்க மொய்ம்பா
னெட்டிமேற் கொணர்ந்தீர் சோமந்துடுவையா லெடுத்த னோ.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அசுரர்களாற் கட்டப்பட்டுக் காயத்தோடும் மிகுந்த கஷ்டத்தோடுங் கூபத்தில் விழுந்த ரேபன் என்னும் ரிஷி ஒன்பது பகலும் பத்து இரவும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப் பத்தா நாட் பகலில், அத்வர்யு வானவன் ஸோம ஸ்தாலியிலிருந்து அகப்பையினால் ஸோமத்தையெடுப்பது போல, அவ்விரேபனைத் தூக்கி விட்டீர்கள்—(எ-று.) ரேபன் ஒருநாள் சாயந்திரம் விழுந்தானென்றும் பத்தா நாள் விடியலிலெடுக்கப்பட்டதால் 10 இரவும் 9 பகலும் துதித்தானென்றும் தெரிகிறது. மண். 1 சூக் 112 செய். 5 பார்க்க.

அஷ்டகம் 1. அத்தியாயம் 8.

25. உம்பல கருமந் தம்மை யுரைத்தனென்; அசுவினீர்காள்,
செம்முறு பசுவும் வீரர் தாமுமே செறிந்து வேந்தாய்ப்
பொம்மலி னுறுக; பார்வை பொருந்தியே தீர்க்க வாயுள்
விம்முற, வீடுபோல, வயதினை யெய்த யானே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! உம்முடைய புராதன காரியங்களை யெல்லாம் சொன்னேன். பசுக்களையும் வீரர்களையும் பெற்று யான் இத்தேயத்துக்கு (இவ்விடத்திற்கு)ப்பதியாக விருக்கட்டும். சத்துருபீடையில்லாமல் வீட்டிற் சுகமாக விருப்பதுபோல, நல்ல பார்வையோடு கூடித் தீர்க்காயுள் பொருந்திய பூரண வயதை (100 வருஷ கால வளவினை) யான் பெறட்டும்-(எ-று.) இது கவியின் வேண்டுகோளை யுணர்த்திற்று. பீடையும் பகையுமின்றியிருக்கும் வீட்டினிற் றங்குவதுபோல, இந்திரிய வுணர்ச்சி கெடாமல் தீர்க்காயுளோடு கூடிய கிழத்தன்மையை யானடையட்டும் என்க. பார்வையைச் சொன்னதனால் இனத்தினால் மற்ற இந்திரிய வுணர்ச்சிகளையும் கொள்க வென்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம் 12.

117. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 17 சூக்தம் 2.

25 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீ வான்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. புராதன வோதா வும்மைப் புதுமதச் சோமந் தன்னாற்
றாதரத் தீண்டு மத்தந் தழைப்பிக்க வழைத்தான்; மெய்யீர்!
சராதனத் தேன்ற தெங்கள் கொடை; மறைவகுத்துச் சார்ந்த
இராசியி னன்ன மொய்ம்போ டீட்டுக வசுவினீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! அசுவினிகளே! புராதனமாயுள்ள உமது ஹோதா வானவன் உம்மைச் சோமத்தினால் மதர்ப்பிக்கக் கூவினான். எங்களுடைய ஸோமலட்சண அவியாகிய கொடை தருப்பை யாகிய ஆஸனத்தில் வைக்கப்பட்டது. மந்திரங்கள் ரித்விக்குக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டன. (அவர்கள் துதிக்கிறார்கள்என்றபடி.) வலிமையும் அன்னமுந்தருவீர்களாக—(எ-று.) வடமொழிக் கண் இவ்வினைகள் நிகழ் காலத்திலுள்ளன சராதனம், சராஸநம், தருப்பாஸன மென்க.

2. மனத்தினும் வேகஞ் சார்ந்த நற்பரி வயக்கப் பெற்றுச்
சனத்தின்க ணேகும் உம் அச்சையத்தில், அசுவினீர்காள்,
வனப்புறு மியாகவில்லந் தேடியே வரும் நரர்காள்,
இனிப்புற வெமதகத்தும் எகுவீர் அதன்மேலுற்றே.

(இ-ள்) அசுவினிகளே! யக்ஞக்கிரஹங்களை நாடி வரும் நரர்களே! மனத்தினும் வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளோடுகூடி யக்ஞஞ் செய்யும் யஜமானர்களிடத்துப் போகும் அத்தேரின் மேலுற்று எம்முடைய யக்ஞக்கிரஹத்தினிடத்தும் வருவீர்களாக—(எ-று.)

3. பகைவரை வாட்டித் தாசர் மாயையாம் படரை யோட்டி
வகைபெறு மைங்குடியோர் மதித்துரை யத்திரியைத்
தகை பெறக் கிளைகளோடுந் தாங்கினீர், நரர்காள், பாபத்
தகை யுறு பொறியினின்று, மிச்சையைத் தருகுவீரே!

மண்டலம் 1 சூக்தம் 117.

(இ-ள்.) நேதாக்களே! இச்சைகளை யளிப்பவர்களே! (அசுவினிகளே யென்றபடி) சத்துருக்களை இம்சித்து தஸ்யுக்களின் மாயைகளாகிய துன் பங்களை முன்றுணர்ந்து ஓட்டி, ஐந்து பெருங்குடியிலுதித்தவர்களும் சிறப் பித்துக் கூறுகின்ற அத்திரி ரிஷியை அவனது சுற்றத்தாரோடும் பாபரூப மான நெருப்பிலிருந்து விடுவித்துக் காப்பாற்றினீர்கள்—(எ-று.) ஐம் பெருங்குடிகளை மண். 1. சூக். 7. செய் 9ற் பார்க்க. மண். 1. சூக். 108 செய். 8 ம் நோக்குக. அத்திரி கதையை மண். 1. சூக் 116. செய். 8.நோக் குக. அத்திரி ஐந்து பெருங்குடியாளர்க்கும்இதஞ் செய்பவ னென்க.

4. இச்சையை யளிக்கும் வீர வசுவினீர் தியர் நிரி
வெச்சமா ரவயவத்தோ டிடும்பையை யெய்த, மாவின்,
விச்சையின் முழுக்கி விட்ட ரேபனு மிருடி மேன்மை
நச்சுறக் காத்தீர்; உந்தம் பழஞ் செய லலிவுறாதே.

(இ-ள்.) இச்சையளித்தருளும் நேதாக்களாகிய வசுவினிகளே! தியர் களாகிய அசுரர்கள் கட்டுப்பட்ட அங்கங்களோடு துன்பப்படும்படி, தண்ணீ ரிற் குதிரையை முழுக்குவதுபோலக், கிணற்றில் முழுக்கிவிட்ட ரேப னென்னும் ரிஷி மேன்மை பெறும் வண்ணம் அவனைக்காப்பாற்றினீர். உம் முடைய பழைமையாகிய இவ்வீரச் செயல்கள் என்றும் அழிவுபெறுவாம் —(எ-று.) ரேபன். மண். 1 சூக். 112. செய். 5. மண். 1, சூக். 116. செய். 24 நோக்குக. மாவின், தொழிலுவமை. குதிரையைக் குளிப்பாட்டும் போது முழுக்குவது போல வென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

5. பூமியி னகட்டிற் றூங்கும் புருடனி, னிருட்டை யோட்டும்
வாமமா ரென்றி, ஞைழத் தோக்கிய பொன்னிற், பார்வைக்
கேமமார் வந்தனென்று னிருக்கிணற் றாழ்ந்தான் றன்னை,
நிமையி ரேற்றத்தி ரச்சவினியீர். தூக்கிச் சேர்த்தீர்.

(இ-ள்.) அழகிய தோற்றத்தோடு கூடிய வசுவினிகளே! பூமியினுள் ளிடத்துத் தூங்கும் புருஷனைப்போலவும், (கிணற்றில்) இருட்டையோட் டும் அழகிய சூரியனைப்போலவும்,ஆழத்துப் புதைந்துகிடைக்கும் ஒளி பொ ருந்திய பொன்னைப்போலவும், அழகிய வந்தனன் என்னுங் கிணற்றில் விழுந் த ரிஷியை மேலே தூக்கிவிட்டீர்கள்—(எ-று.) தஸ்ராவென்பதற்கு கண் ணுக்கினியவர்களே யென்று சாயணரும், அற்புதச் செய்கைகளைப் புரிப வர்களேயென்று மேனாட்டாசிரியரும் உரை கூறுவர். இவ்விருபொருள் களையும் இந்நூலாசிரியர் கவிக்கிசைந்ததுபோலக் கையாளுவர். வந்தனன். மண். 1. சூக். 116. செய். 11. பார்க்க.

வருக்கம் 13.

6. மெய்புக ழரர்கான் சூழ்ந்து செல்லுவீர் மாக்குரத்தா
லொய்யென நாறு கும்ப மதுவினை மாந்தர்க்காகப்
பெய்த வஞ்செய்கை, பஜ்ரன் பிறங்கிய மகன் கட்சீவான்
ஐயென வேத்துந் தன்மை யார்ந்ததா லீண்டு மாதோ.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! நேதாக்களே! சூழ்ந்து செல்பவர்களே! குதிரைக்குளம்பிலிருந்து நாறு கும்ப நிறைய ஸோமத்தை மனிதர்க்காகப் பெய்வித்த உமது செய்கையானது, பஜ்ரன் மகனாகிய கக்ஷீவான் ஸ்தோத்

திரஞ்செய்யும் பெருமை வாய்ந்தது—(எ-று.) கட்சீவான் தன்னையே படர்க்கைப்படுத்திக்கொண்டது.இக்கதையை மண். 1. சூக். 116. செய். 7ற் பார்க்க.

7. விசுவகன், கண்ணன் ரேன்றல் வேண்டிட, மகன் விண்ணுபு
விசைவுற, நரர்காள், தந்தீர்; வயதினுன் மெலிந்து கின்ருள்,
அசுவினீர், தந்தை யில்லத் தமர்ந்த கோஷா வென்பாட்கு
வசமுறு கணவன்றன்னை மகிழ்த்தளித் தருளினீரே.

(இ-ள்.) நரர்களே! கிருஷ்ணன் புத்திரனுகிய விச்வகனுக்கு அவனது மகன் விஷ்ணுபுவைத் தந்தீர்கள். வயதினுலும் (குட்டநோயினுலும்) மெலிவடைந்து தந்தையாகிய கட்சீவான் வீட்டிலேயே யிருந்தபிரஹ்மவாதினியாகிய கோஷா வென்பவளுக்கு (அவளது நோயை நீக்கி) யொருகணவனை யளித்தீர்கள்—(எ-று) விஷ்ணுபு மண். 1. சூக். 116, செய். 23. பார்க்க. கோஷா காட்சீவான் மகளென்றும், குட்டநோயால் வருந்தியவளென்றும், பிரமவாதினி யென்றும், மூப்படையும் வரையில் தந்தையின்வீட்டிலேயிருந்தாளென்றும் அசுவினிகள் அவளது நோயை நீக்கி அவளுக்கு ஒரு புருஷனையும் சம்பாதித்துத் தந்தார்களென்றும் தெரிகிறது. ஆர்ஷத்தில் மாதர் முதுக்குறைவுற்றபின் செய்த மணத்துக்கு இது ஓர் சுட்டாகும்.

8. சியாவனுக் குருசதீயைச் சேர்த்தனிர்; பார்வையில்லா
துயாவுறு கண்ணுவற்குத் தேசொளிப் பெருங்க ணீந்தீர்;
தயாநிறை யசுவினீ ரிச்செய்கை போற்றுரித்தாம்; இச்சை
கியாதியி னளிப்பீர், நாருடதன் செவி கேட்பித்தீரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! இச்சையளிப்பவர்களே! (குஷ்டரோகியாயிருந்த) ச்யாவனுக்கு அவன் நோயை நீக்கி ருசதீ யென்னும் பெண்ணை யளித்தீர்கள். பார்வையில்லாது வருந்திய கண்ணுவனுக்கு மிக்க ஒளியோடு கூடிய பெரிய கண்ணையளித்தீர் இக்கண்ணளித்த செய்கைபோற்றற்கு உரியதாம். ந்ருஷதன் புத்திரனுகிய நார்ஷகன்தனது செவிட்டை நீக்கினீர் —(எ-று.) ச்யாவன் மண். 1 சூக். 61 ஐக்கண்டவன். இவனை அசுரர்கள் மூன்றுதுண்டாக வெட்டினுர்களென்றும், அசுவனிகள் அவனை மறுபடியும் உயிர்ப்பித்தார்களென்றும் மேல் 24வது செய்யுளால் தெரிகிறது. ந்ருஷதன் மகனென்றது கண்ணுவனே யெனத்தெரிகிறது. இச்சைகளை வர்ஷிப்பவர்களே! அசுவினிகளே! ந்ருஷத புத்திரன் கண்ணுவன் பொருட்டு உஷஸ் அறியும்படி வீணைவாத்தியத்தை பலமாக வாசித்த அந்தச்செய்கை புகழத்தகுந்தது. எனவேறொரு பொருளுமுண்டு. அசுரர்கள் கண்ணுவ ரிஷியை இருட்டில் நிறுத்தினதாகவும் அங்கு நின்றுகொண்டே அவன் உஷையைக்கண்டதாகவும், கண்டு அசுவினிகள் வீணை வாசிப்பதைக் கேட்பதாகச் சொன்னதாகவும், அவன் வார்த்தையை மெய்ம்மைப்படுத்த உஷஸ் கேட்கும்படி அவர்கள் வீணையை உரக்கவாசித்ததாகவும் ஒரு கதையுண்டு.

9. பேது வென்பானுக், கச்சு வினியர்காள், பெரிதும் பன்மை
யோதரு வெடுப்பீர், ஆசி ரேறு மக்குதிரை, வன்மை,

மண்டலம் 1 சூக்தம் 117.

நிதரு கீர்த்தி, வெற்றி, செருக்கலா வீரம், பாம்பை
மோதுறு பண்பி, ஆயிரம் பொலிவது நேர்ந்திரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! வெகு விதமான கர்மங்களைக் கருதி வெகுவிதமான வுருவெடுப்பவர்களே! வன்மையும், கீர்த்தியும், ஜயமும், பிறரால் வெல்ல முடியாத வீரமும், பாம்பைக் கொல்லுந் தன்மையும் (அல்லது ஸாயணருரைப்படி வரும் சத்துருக்களைக் கொல்லும் தன்மையும்) பொருந்தியதும், ஆயிரம் பொன் றருவதும், விரைவாகத் தாண்டிச்செல்லக்கூடியதுமானகுதிரையைப்பேதுவுக்காகத் தந்தீர்கள் (எ-று) மன். 1 சூக். 116 செய். 6 பார்க்க பாம்பைக் கொல்லுந் தன்மை யுண்மையை மன். 9 சூக். 88 செய் 4ல் காண்க.

10. வன்மையிற் சிறந்தீர், சூக்தம் வீரியகன்மம் யாவு
முண்மையிற் கீர்த்தி வாய்ந்த, வுரோதசி யானீர், பண்ணி
னன்மையி னுறைவீர், அச்சுவினி யர்காள், பஜ்ரன்மக்க
ளொண்மையின் விளிக்கும் பண்கேட்,டுண்டி நல்வலி யேய்ப்பீரே.

(இ-ள்.) வன்மையிற் சிறந்தவர்களும், வானம் பூமியாக விளங்குவோர்களும், கீர்த்தனங்களுக் குருகி வுறைபவர்களுமான அசுவினிகளே! உம்முடைய வீர்ய கர்மங்க ளெல்லாம் கீர்த்தி வாய்ந்தவையாம். அங்கிரஸ கோத்திரத்தப் பஜ்ரனது சந்ததியார் உரக்கக் கூவுவது கேட்டு அவர்களுக்கு நல்லவல்லமையையும் அன்னத்தையுந்தருவீர்கள்—(எ-று.) அசுவினிகள் த்யாவாப்பிருதவி யென்று சிலர் சொல்லுவார்கள் என்பது நிருக்தம். மன். 1. சூக். 89 செய். 3. பார்க்க.

வருக்கம் 14.

11. குறுவின் றுதி விழைந்தே யகத்தியன் பத்தி யோடு
கூறுற வுரைத்த வேத மறைக்கென விசபலைவி
னூறுற முறப்பை யீந்தீ ருண்மைவா யசுவினிர்காள்!
தேறுறு பாடலோனுக் குண்டியைச் சேர்த்துக் காப்பீர்

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! பரத்துவாஜனது சுவை பொருந்திய பாடல்களைக் கேட்டு அவனுக்கு உணவையளித்தவர்களே! கும்பஸம்பவனாகிய அகஸ்தியனது துதியை விரும்பி யவன் பெருமைபெற வுரைத்த வேதமந்திரங்களைக் கேட்டு விச்பலையின் குறைபட்ட கணைக்காலைப் பொருத்தினீர்கள்.—(எ-று.) குறு என்பது கும்பஸம்பவனென்றும், பாடலோன் பரத்துவாஜனென்றும் ஸாயணர் கூறுவர். மகன் றந்தையைப் புகழ்வது போல வென்றபொருள் தொனிப்பதுங் காண்க.

12. சயுவினைக் காப்பீர், அச்சுவினி யர்காள், என்றும் பெற்றீர்,
வியப்பமா ருத்தி யீவீர், பொன்னிறை கலசத்தை நேர
வியலுறும் பத்தாம் வைகல் புதைந்து வோன்றனை யெடுத்தீர்,
வுயனன் போற்றேறச் சென்றீ ருவைத்தியை யெங்கெடுத்தீர்?

(இ-ள்.) சயுவினைக்காப்பவர்களே! அசுவினிகளே! ஸூர்யன் பெற்றவர்களே! ஆசைகளை யளிப்பவர்களே! நீங்கள் தங்கம் நிறைந்த கலசத்தை யெடுப்பது போலப், புதைந்து கிடந்த ரேபனைப் பத்தாவது விடியற்காலத்தி

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

லெடுத்தீர்கள். உசனு காவ்யனது ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்கச் சென்ற நீர் எவ்விடத்தில் ரேபனைத் தூக்கி விட்டீர்களென்றுரையுங்கள்—(எ-று.) 'உரைத்திடுமீரெங்குற்றீரே' என்று மேனுட்டாசிரியர் மொழி பெயர்ப்பார். பத்து நாள்வரையில் தாழ்க்கக்காரண மென்ன வென்பது பொருளென்பார் அவர். உசனுகாவ்யன் மண். 1. சூக். 83. செய் 6 நோக்குக. புதைந்து கிடந்தவன் ரேபன். மண் 1. சூக். 112. செய் 5. பார்க்க. திவோதிபாதா வென்பதற்குச் சூரிய புத்திர ரென்பார் ஸாயணர். ஸூர்யாவினது கணவர்களானது பற்றிப் போலும். முன் உசனன் (உயனன்) உரைக்குந் துதியைக் கேட்கச் சென்ற அசுவினிகள் வழியில் கிணற்றில் வழுந்து கிடந்த ரேபனைப் பார்த்து அவனைத் தூக்கி விட்டார்கள். அவர்கள் சென்ற உசனனது வீட்டைக் கண்டு இச்சுக்த ரிஷியாகிய கட்சீவான் அக்கிணறெங் கேயிருந்ததென்று கேட்ட செய்யுளிது.

13. அசுவினீர், உங்கள் வன்மையார் மருந்தளிக்குங் கன்மத்
திசையுறச் சியவனன்றன் மூப்பினை நீக்கி, மீட்டு
நசையுறு மிளமை தந்தீர்; ஞாயிற்றின் புதல்வி சீர்த்தி
யிசைவுற வுமது தேரி லேறினள், மெய்ம்மையீரே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! அசுவினிகளே! உங்களுடைய வீரியமிகுந்த மருந்துகளைப் பிரயோகிக்கும் கர்மத்தினிடத்துக் கீர்த்தி தோன்றச் சியவனன் என்னும் ரிஷியின் கிழத்தன்மையை நீக்கி மறுபடியும் அவனுக்கு இளமையையளித்தீர்கள். சூரிய புத்திரி யாகிய ஸூர்யா வென்பவள் பெருமை வாய்க்க வுமது தேரி லேறிக் கொண்டாள்—(எ-று.) ச்யவனன் மண். 1 சூக். 116, செய். 10, பார்க்க. ஸூர்யாவைப் பற்றி மண். 1, சூக். 116, செய். 17 நோக்குக.

14. துக்கத்தை யொழிப்பீர் பூர்வ காலத்துத் துக்கி ரன்றன்
முக்கிய துதியை யேற்றவண்ணமே, நீரின் மூழ்கித்
துக்கமார் புஜ்யன் றன்னை வல்கதித் துரகத் தேற்றிப்
பக்கலி னிறுத்த வன்றும் பரிந்து மீண் டெண்ணினீரே.

(இ-ள்.) துக்கநிவாரணஞ் செய்யும் அசுவினிகளே! பண்டைக் காலத்தில் (அதாவது புஜ்யன் சமுத்திரத்தில் விழுவதற்குமுன்பு) துக்கிரனுடைய ஸ்தோத்திரங்களைப் பிரியமாக வேற்றது போலவே, ஆழமாகிய ஸமுத்திரத்தில் தன்சேனை யோடு மூழ்கிய புஜ்யனை வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளின் மேலேற்றி அவனுடைய பிதாவின் பக்கத்திற் கொண்டுவந்து விட்டவன்றும்; புஜ்யனது பிதாவாகிய துக்கிரனால் சொல்லப்பட்ட துதிகளையும் மறுபடியும் ஸந்தோஷத்தோடு கைக்கொண்டீர்கள்—(எ-று.) ஏற்றவண்ணமே, யெண்ணினீரென்றதனுல் அவர்களுக்குத் துக்கிரனது போற்று பழமைபோல மீண்டுங் கிடைத்ததெனவுணர்க. துக்கிர புத்திரனாகிய புஜ்யனது கதையை மண். 1. சூக். 119. செய். 3-ல் பார்க்க. துரகத்தேற்றி யென்றிருப்பினும் துரகம் வாய்ந்த ரதத்திலேற்றியென முன்கதையை யொட்டி உரைகொள்ளுகவென்பார் ஸாயணர். மேல் 120ம் சூக்தம் பார்க்க.

15. மனமெனச் செல்வீர், இச்சை வருடிப்பீர், அசுவினீர்காள்!
வனதியி லாழ்ந்துத் துன்ப மன்றுறு தம்மைப் போற்று

மண்டலம் 1 சூக்தம் 117.

மினிய தௌக்ரிரனை நன்கு பூட்டிய தேரிற் றாக்கித்
துனியிலா தெடுத்துத் தந்தை யகத்தினிற் சுகத்திட்டீரே.

(இ-ள்.) மனம்போல வேகமாய்ச் செல்லுபவர்களே! இச்சைகளை வர்ஷிப்பவர்களே! அசுவினிகளே! ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியும் துன்பப்படாது உம்மைத் துதித்த துக்கிர புத்திரனாகிய புஜ்யனை நன்றாகப் பூட்டிய உமது தேரிற்றாக்கி வைத்துக்கொண்டு போய்த் தந்தையினது வீட்டிற் சுகமாக விட்டீர்கள்—(எ-று, தௌக்ரிரன் துக்கிரன் மகன் புஜ்யன் (Bhujya).

வருக்கம் 15.

16, காட்டு நாய் வாயினின்றுஞ் சடகத்தைக் கடி தினிரு
மீட்டவன் றதவு மும்மை வேண்டிற்று, லசுவினீர்காள்!
சுட்டிய வெற்றித் தேரின் மலைமுடி யேறித் தாண்டி
மாட்டிய விடத்தான் விட்வோசன்றன் மகனைக் கொன்றீர்

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! கோனுயின் வாயினின்றும் வர்க்குருவியை வேகமாக நீர்மீட்ட போது அப் பெண்ணூர்க்குருவியும் உம்மைத்துதித்தது. ஜயத்தை யடைந்த உம்முடையதேரிற்பகைவராற் பிடிக்கப்பட்ட ஜாஹுஷனையேற்றிக்கொண்டு,அச்சத்துருக்களாலேறமுடியாத மலையைக்கடந்தீர்கள். பலவித நடையுள்ள விஷ்வா(ச்)சன் என்னும் அசுரனது மகனை விஷங்கொடுத்துக் கொன்றீர்கள்—(எ-று) வ்ருகம் கோனுயன்று, விவிருதஜ்யோதிஷ்க: ஸூர்ய: என்றும், வர்த்திகா வர்த்ததே பாதிதிவஸம் ஆவர்த்ததே இதி வர்த்திகா உஷா: என்றும் கூறி, ஸூர்யனாற் பிடிக்கப்பட்ட உஷஸ்; அசுவினிகளே! உம்மைச் சத்த மிட்டழைக்க, நீங்கள், சூரியனோ டொன்றுயிருந்த வவளை யச்சூரியனின்றும் வேறுபடுத்திச் சூரியோதயத்துக்கு முன்பும் இரவின் கடைப்பாகத்திலும் தோற்றுவித்தீர்கள் என்பது பொருள் என்று ஸாயணர் குறிப்புரை யெழுதுவர். யாஸ்கர் மதம் அது.சடகம், வர்க்குருவி. மண்1. சூக். 116, செய் 14. பார்க்க. விஷ்வா(ச்)சன் ஓரசுரன்.

17. நூறு மேடங் கோனுய்க்கு கோன்பொடு கொடுத்ததற்கென்
றாறறப்'பிதா வியற்றுங் கண்ணின னிரிஜ்ராச்வன்
பேறுறு மட்ச மோங்கப் பிறக்கினீர், அசுவினீர்காள்!
.மாறுறுச் சோதி மீந்து வளர்த்தனிர் நோக் கந்தற்கே.

(இ-ள்.) கோனாய் (உருவத்தோடு வந்த அசுவினிகளின் வாஹனமாகிய கழுதை) க்கு நூறு ஆடுகளைப் பலிகொடுத்ததற்காகப் பிதா ஊறுபடுத்தின கண்ணினனாகிய ரிஜ்ராச்வனது கண் தெரியும்படி செய்தீர்கள். அசுவினிகளே! குருடனாகிய அவனுக்கு எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் வண்ணம் ஒளி பொருந்திய கண்ணையளித்தீர்கள்—(எ-று.) ரிஜ்ராச்வன் கதையை மண். 1. சூக். 116. செய். 16-ற் பார்க்க.

18. 'அருத்தியை மீவீர், அச்சுவினியர்காள், இரிஜ்ராச்வன்,
பார்த்தையை விழையுஞ் சாரன் புரைய, வென்றனக்குப் பன்னை
பொருத்தினு ளூரேடொன்று, நார்களே,' யென்று கோனாய்
கருத்தினிற் குருடனோனை கண்டுடக் கரைந்த தன்றே!

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) 'இச்சையை யளிப்பவர்களே! அச்விினிகளே! நார்களே! பாஸ்திரீயை விரும்பும் யௌவனத்தை யடைந்த ஜாரன் அப்பாதாரத்துக் குப்பொன்னை வாரி வீசுவதுபோல எனக்கு நூற்றொரு ஆடுகளை (ஊரா ரிடத்திருந்து அபகரித்து) த்தந்தான்.' என்று குருடனாகிய ரிஜ்ராச்வன் ஸந் தோஷிக்க (அதாவது அவன்கண் பார்வையைப் பெறுமாறு) அவ்வோனாய் கதறிற்று—(எ-று.)

19. சுகந்தரு முந்த மூதி மகிமையிற் சூழ்ந்ததா மால்;
அகந்தனிற் கருதும் போற்றே லசுவினீர், ஒடிந்தவங்கஞ்
சுகம்பெறப் பொருத்தினீர்; உந்தம்மையே ஞானந்தோய்ந்தா
ளிகந்தனி லழைத்தாள் வந்தீர் பற்பல காவ லேன்றே.

(இ-ள்.) சுகத்தைத்தரும் உமது பாலனம் மகிமை பொருந்தியது. உள் ளத்து நினைத்துக் கூறும் ஸ்தோத்திரங்களை யேற்கும் அசுவினிகளே! கேல னது பாதுகாப்பிலிருந்த விச்பலையின் ஒடிந்த அங்கத்தைச் சரிப்படுத்தினீர்கள் (புரந்தீ) ஞானம் வாய்ந்தளாகிய கோஷா உம்மைக் கூவப் பலவித உதவிக ளோடும் அவளிடத்து வந்து அவளாசைகளை நிறைவேற்றினீர்கள்—(எ-று) புரந்தீயெனச்சிறப்புப் பெயராகக்கொள்வர் மேனுட்டாசிரியர். அச் சொற் கே ஞானம் வாய்ந்த கோஷா அல்லது விச்பலா வெனுமிருவருளொருவரெ னக்கொள்ளுவர் ஸாயணர். ஆனல் இந்நூலாசிரியர் ஒடிந்த அங்கத்தைச் சுட் டும்போது விச்பலையையும், ஞானம்வாய்ந்தாளென்றபோது, இச் சூக்த ரிஷி யாகிய கட்சீவான் மகள் கோஷாவையுந் தனித்தனிகொண்டுள்ளார். ஸாயணரோ ஸ்ராமம் என்பதற்கு ஒடிந்த அவயவமுள்ள புருஷனது அவய வங்களைப் பொருத்தினீரென்கிறார். அப்புருஷன் பெயரை யெடுத்துரைக்க வில்லை. அவ்வொடிந்த வங்கமுள்ளவன் புருஷனாயின் அவன்ச்ரோணனா யிருக்கலாம். மண். 1. சூக். 112. செய். 8. நோக்குக. அங்கேச்ரோணன் விருணமுழங்காலோடிருந்தான் என்று தெரிகிறது. ஊதி, உதவி, பாலனம் என்க.

20. ஈனுத லொழிந்து வற்றி யிருந்ததேனுவிற் சயவக்
கானுறு பானிறைத்தீர், அசுவினீர், அழகு வாய்ந்தீர்!
வானுறு முமது வன்மை கொண்டு நல்விமதனுக்கு
மேனலப் புருமித் ரன்றன் பொன்னினை மேவுவித்தீர்.

(இ-ள்.) அழகியதோற்றத்தோடு கூடியவர்களே! அசுவினிகளே! ஈனுத லொழிந்து வற்றிப்போயிருந்த பசுவின் மடியிற் பால் நிறையும்படி சயு வென்னும் ரிஷிக்காகச் செய்தீர்கள். சத்துருக்களோடு சண்டை செய்யச் சக்தியில்லாதிருந்த விமதன் என்னும் ரிஷிக்காக, உங்களுடைய பலமான கிருத்தியங்களாற் புருமித்திரன் என்னும் அரசனது குமாரத்தியைத் தூக் கிக்கொண்டுவந்து, அவனுக்கு மனைவியாக்கினீர்கள்—(எ-று.) சயு,மண் 1 சூக். 112. செய். 16. நோக்குக. விமதன். மண். 1. சூக். 116. செய். 22. பார்க்க.

வருக்கம். 16.

21. யவத்தினை, யசுவினீர்காள், கலப்பையா லுழுது வித்தி,
நிலப்புகு தோற்றத்தீர், நன்னிலை மனிதருக்குத் திப்பை

மண்டலம் 1 சூக்தம் 117.

யவப்பினிற் சொரிந்து. தாசருலைய வச்சிரத்தால் வீட்டிச்
செப்புறு சோதி யெங்கு மோங்க வாரியர்க்குச் சேர்த்தீர்.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அழகு வாய்ந்தவர்களே! யவமாதிய எல்லாத் தானியங்களையுங் கலப்பையாலுழுத நிலத்தில் விதைத்து, மனிதருக்காக உணவுப்பொருளைச் சொரிந்து, தஸ்யுக்கள் கெடும்படி அவர்களை வச்சிராயுதத்தாற்கொன்று, சிவந்த சோதியெங்கும் பரவும் வண்ணம் ஆரியரைப் பெருமைப்படுத்தினீர்கள்.—(எ-று.) யவம் என்றதனால் இதரதான்யங்களையும் இனத்தாற்கொண்டார். தஸ்யு, தாசர், கள்வர் என்றபடி பகுரேண என்றது வடமொழிப் பதம். இதற்குச் சங்கவாத்தியத் (trumpet) தால் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். அனல் ஒளி பொருந்திய வச்சிரத்தினலென்றுரை கூறுவார் ஸாயணர். 'ஆரியர்களுடைய தேஜஸ் எல்லாருக்கும் தெரியும்படி செய்தீர்கள்.' என்பது கடையடியின் கருத்து.

22. அதர்வணன் றத்தியச்சற், கசுவினீர், பரிச்சிரத்தை
விதமுறக் கொணர்ந்து சேர்த்தீர்; தோற்றஞ்சா லுங்கட்கஃது
விதம் உனி மதுத்துவட்டாமறையினைக் கூறிற்று; அன்றன்
பதமுறு சிரம் பரிந்து மற்றதும் பகர்ந்ததன்றே

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! அழகிய தோற்றந்தவர்களே! அதர்வணன் புத்திரனாகிய ததீசி (தத்யச்சனு)க்குக் குதிரைத் தலையைப் பொருத்திய போது அது ஏற்கனவே வாக்குக் கொடுத்திருந்த வுண்மையைக் கருதித், துவட்டா விந்திரனிடத்திலிருந்து பெற்ற மந்திரமாகிய மதுவித்தையையுபதேசித்தது. பின்னர் அத்தலையையிந்திரன் வெட்டினதால், அசுவினிகள் அவனது சொந்தத் தலையைப் பொருத்திய போது அத்தலை பிரவர்க்க வித்தையையும் உபதேசித்தது.—(எ-று.) மதுவித்தை துவட்டாவுக்கும் சொந்தமாம், ஏனெனில் அவனும் அதையிந்திரனிடத்திலிருந்து பெற்றிருந்தான். ததீசியின் சொந்தத்தலையை அசுவினிகள் சேர்த்தபோது அது ப்ரவர்க்கவித்தையையும் சொல்லிற்று என்பார் ஸாயணர். ததீசியின் கதையை, மண் 1. சூக்தம், 116 செய். 12-ற் பார்க்க. மேனாட்டாசிரியர் மதுவித்தையை யென்றது இனிய ஸோமத்தை யென்பார்.

23. என்றுமும் அருளுள்ளத்தைக், கவிகளே, யெண்ணினேன்யான்;
நன்று மச்சுவினீ ரெல்லாக் கருமத்துந் துணையாநிற்க;
ஒன்றும் பொய்யுரை யாடாதீர், புகழெலா மோங்கு மக்கள்
மன்னும் பெருந்தனத்தை யெனக்கு நீர் நல்குவீரே.

(இ-ள்.) கவிகளே! அசுவினிகளே! நாஸத்தியர்களே! எப்பொழுதும் உமது அநுக்கிரகபுத்தியோடுகூடிய மனத்தினை நான் கருதினேன். எல்லாக் கர்மங்களிலும் உதவி செய்வீர்களாக. கீர்த்திபாந்த புத்திரர் நிறைந்த செல்வத்தை யெனக்குத் தருவீர்களாக.—(எ-று.) கவி, தீர்க்கதர்சி யென்பது பொருள்.

24. கொடைமடஞ் சிறந்தீர், அச்சுவினியரா, நாசகர்! நீவிர்
எடைபெறப் பொற்கையொன வத்திரிமதிக்கு நல்கி,
விடையுற மூன்று கூறு செய்திய சியாவன்றேகந்
தடையுறு தமி ழிஞ்ஞக்கத் தக்கினீர், தானுஞ் சான்றீர்!

(இ-ள்) வள்ளன்மையிற் சிறந்த அச்வினிகளே! நார்களே! நல்ல தானத்தோடு கூடியவர்களே! வத்திரிமதி யென்பாட்கு ஹிரண்யஹஸ்தனென்னும் புத்திரனையளித்து ச்யாவன் என்னும் ரிஷியை அசுரர்கள் மூன்று துண்டாக வெட்டியபோது அக் கூறுகளைப் பொருத்தி யவனுயிரோடிருக்கும்படி செய்தீர்கள்-(எ-று. வத்ரிமதி மண். 1. சூக். 116 செய். 13 பார்க்க. ச்யாவன். இச் சூக்தம். 8-ம் செய்யுளைப் பார்க்க.

25. பண்டை நீர் செய்த வீர பராக்கிரமம் மிவற்றை
மிண்டிய வாயுளுள்ளோர் விள்ம்பினு ரவற்றைப் போற்றி
னண்டியே யசுவினீர் யாமறைகுவேம், அருத்தியீவீர்,
மண்டியெம் வீரமக்கள் சூழுறு மகத்தி லின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! இச்சையளிப்பவர்களே! பண்டைக்காலத்து நீர் செய்த வீர பராக்கிரமச் செய்கைகளாகிய இவற்றை மனிதர்கள் எடுத்துச் சொன்னார். வீரம் பொருந்திய எமது புத்திரர்கள் குழ்ந்துள்ள யக்ஞத்தினிடத்துயாங்களும் இப்பொழுது அவற்றைச் சொல்லுவோம்—(எ-று.)

வருக்கம் 17.

118. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 17. சூக்தம். 3.

11 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கட்சிவான்; வடமொழிச் சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: அசுவினிகள்.

1. சேனம் போற் பறப்ப, நான்ற சுகமெலாஞ் செறிந்த, இச்சை
மானவர்க் களிப்பீர், மாந்தர் மனத்தினின் விரைவ, தென்று
மீனமில் தனம் பொதிந்த, தெய்து மூவாதனத்த,
தேனைக் காற்செலவிற் றுந்தேர் எமையுறல், அசுவினீரே.

(இ-ள்.) மனிதரது இச்சைகளையளிப்பவர்களே! அசுவினிகளே! சேனப்பட்சியை (பருந்தை) ப்போற் பறப்பதும் நல்லசுகத்தைத்தருவதும், மக்களது மனத்தினும் வேகமாகச் செல்வதும், குற்றமற்ற செல்வம் வாய்ந்ததும், மூன்று ஆஸனங்களோடு கூடியதும், வாயு வேகமாகச் செல்வதுமான உமது தேர் எம்மை நோக்கி வரட்டும்—(எ-று.) சேனம் என்பதற்குப் புகழ்ந்து பேசும் கதியோடு கூடிய குதிரை யெனப் பொருள் கொள்ளுவது முண்டு. வந்தூரம் என்பதற்கு ஸாரதிஸ்தானம் என்பார் ஸாயனர். கவியிற் பொதுவாக ஆஸனம் என்றூர்.

2. மூன்றுருள் மூன்று போக்கு மூன்றெனும் பாகன்றட்டு
மேன்று தீவிரமா யோடுந் தேரினி லெம்மாட் டுற்றுச்,
சான்றவெம் பசுக்களுக்கும் பாலினை வளர்த்துச், சார்ந்த
தோன்றலச்சுவினீர், போற்றித், துரகத்தை யுவப்பிப்பீரே.

(இ-ள்.) அச்வினிகளே! மூன்று சக்கரங்களும், மூவகைச் செலவும், மூன்று ஸாரதிஸ்தானங்களுமுள்ள உமது வேகமான தேரின் மேல் ஏறிக்கொண்டு எம்மையடைந்து, உமது பசுக்களுக்குப் பாலை விருத்திசெய்து, எங்களது புத்திரர்களாகிய வீரர்களைப் பாதுகாத்து, எமது குதிரைகளையும் ஸந்தோஷப் படுத்துவீர்களாக—(எ-று.) போக்கு —கதி, செலவு.

3. வல்கதிச் சுலப வோட்டம் வயங்கிய தேரிற் றோற்றம்
பல்கிய வசுவினீர்காள், பரிந்துரை போற்றைக் கேளீர்;
மல்கிய முன்னோ ரும்மை, வழங்கு நற்றுதியோ, ரின்மை
செல்குற விரைவிற் சேர்வீ ரென்றெவ்வா றுரைத்தார் செப்பீர்.

(இ-ள்.) வேக மான கதியும், இலகுவான ஓட்டமும் அமைந்த தேரின்மே லேறி வந்து, அழகிய தோற்றந் தையுடைய வசுவினிகளே, யாங்கள் ஆதரத்தோடு கூறும் ஸ்தோத்திரங்களைக் கேட்பீர்களாக. புராதனமானஸ் தோதாக்கள் 'எங்களது தரித்திர நீங்க விரைவாக வாருங்கள்.' என்று எவ்வ கையாகத் துதித்தார்க ளென்பதைப் பற்றிச் சொல்லுவீர்களாக—(எ-று.) அத்ரே: என்னும் வடமொழிப் பதத்துக்கு ஆதரம் குர்வத: ஸ்தோதா: என் பார் ஸாயணர். அதாவது அன்பு காட்டும் போற்றுளர் என்பது பொருள். ஆனால் ஸோமனைக்குங் கல்லெனப் பொருள் கொண்டு ஸோமக் கல்லின் சத் தத்தைக் கேளுங்கள் என்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

4. மெய்புக வசுவினீர்காள், வேகமார் சிறையிற் சேன,
மெய்ம்மை நீரோட்ட மென்னக், கழுகு வான் வீழ்ந்த தென்ன,
ஐயெனத் தூக்கி வல்லே யவிவயிற் றருப வெம்மாட்
டோய்யெனக் கொணர்க வும்மை யுமதுநற் றேரினோடே.

(இ-ள்.) நாஸத்தியர்களே! அசுவினிகளே! நீரோட்டத்தைப் போல வுங், கழுகு வானிற் பறப்பது போலவும் விரைவாகத் தூக்கிக்கொண்டு போய் அவியுணவினிடத்தில் விடுபவைகளும், வேகமாகச் செல்லக் கூடிய சிற கோடு கூடியவையுமானசேனப்பட்சிகள் (அல்லது ஸாயணருரைப்படி குதிரைகள்) உங்களை உங்களது தேரோடும் எங்களிடத்து மெதுவாகக் கொண்டுவரட்டும்—(எ-று.)

5. சூரியன் புதல்வி யன்பு தோய்வுறுந் தருணி யுந்தந்
தேரினி, னார்காள், தாவி யேறினாள்; சிறகிற் காந்தி
யேருறு முடலிற் றள்ளி யேகுறு மாக்க ளும்மைச்
சேருற மெம்மிலத்திற் சேர்க்க வுந்தே ரினோடே.

(இ-ள்.) நார்களே! (அசுவினிகளே!) சூரியனுடைய புத்திரியாகிய அன்புமிகுந்த யுவதி உமது தேரிலேறினாள். சிறகோடும், காந்தி பொருந்திய வுடலோடும், தள்ளிச் செல்லுகின்ற குதிரைகள், உங்களை உங்கள் தேரினோ டும் எமது வீட்டுக்கருகிற் கொண்டுவரட்டும்—(எ-று.) ஸூர்யன் புதல்வி மண். 1 சூக். 116 செய். 17 காண்க.

வருக்கம் 18.

6. வந்தனன் றனை யிரேபன் றன்னையுந், தோற்றஞ் சான்று
வந்தனை யளிப்பீர், மொய்ம்பின் மகிழும் வன்றிற லிற்றூக்கி,
வந்தனை புரிந்த துக்கிரன் மகன்றனைக் கரை சேர்த்,
தந்தமா யிளமை மீட்டு மமைத்தனிர் சியவனற்கே.

(இ-ள்.) அழகிய தோற்றத்தவர்களே! பிரார்த்திக்கப்பட்ட பொருள் களை யளிப்பவர்களே! வந்தனனையும், ரேபனையும் உமது வலிமையினாலும், சாமர்த்தியத்தினாலும், கிணற்றினின்றும் மேற்றூக்கி, ஸ்தோத்திரஞ்

செய்த துக்கிரனது மகன் புஜ்யனை ஸமுத்திரத்தைக் கடந்து கரையிற் கொண்டுவந்து விடுத்து, ச்யவனனுக்கு மறுபடியும் யௌவனத்தையளித்தீர்கள்—(எ-று.) வந்தநன் ரேபன் புஜ்யன், ச்யவனன் இவர்களை மண். 1 ருக். 117 செய் 5, 12, 14, 13 இவற்றில் முறையே பார்க்க.

7. கொதிப்பினூற் பீடை யெய்திப் பொறியுறு மத்திரிக்குத்
துதிப்பரு சுகத்தோ டுண்டி தோய்குவா, னசுவினிர்காள்,
மதிப்புட னருளினிர்; நற்றுதியினின் மகிழ்ந்து பார்வை
விதித்தனிர் மீட்டுங் கண்ணுவன் புலனிழந் தோனுக்கே.

(இ-ள்.) பீடா யந்திரக் கிரஹத்தில் உஷ்ணத்தினுல் அவஸ்தைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த அத்திரிரிஷிக்குச் சுகமும் உணவும் அளித்தீர்கள். பார்வையிழந்த கண்ணுவனுக்கு நன்றாய்க் கண் தெரியும்படி செய்தீர்கள்—(எ-று.) அத்திரி மண். 1 ருக். 51 செய். 3 பார்க்க. கண்ணுவனை மசுரர்கள் அவனுடைய பிராஹ்மண்யத்தைப் பரீட்சிக்கும் பொருட்டு இருட்டு வீட்டிலடைத்து வைத்தார்களென்றும், அவனங்கிருந்தவாறே உஷஸின் உதயத்தைக் கண்டானென்றும், அவ்வுண்மையையறியும்வண்ணம் அவனுடைய பிரீதிக்காக அவ்வீட்டின்மேற்போய்க்கொண்டிருந்த அசுவினிகள் உரத்த வீணுகானஞ் செய்தார்களென்றும், மண். 1 ருக். 117 செய் 8-ற் சொல்லப் பட்டது.

8. முன்புமை யிரந்து நின்ற சயுவுடைத் தேனு பாலை
யின்புற வளிக்கச் செய்தீர்; அசுவினீர், கோநாய் வாயின்
றன்புடன் குருவி மீட்டீ ரத னுறுகண்ணை யோர்ந்து;
பின்பொருகா லளித்தீர் விசுபலை பிறங்கத்தானே.

(இ-ள்.) முன்பு உங்களை யாசித்து நின்ற சயுவென்னும் ரிஷியினுடைய பசு பால் தரும் வண்ணம் செய்தீர்கள். அசுவினிகளே! காட்டு நாய் வாயினின்றும் குருவியை அதன் றுன்பத்தை யுணர்ந்து மீட்டீர்கள். (அல்லது சூரியனிடத்திலிருந்து உஷஸைப் பிரத்தியேகப்படுத்தினீர்கள்.) விசுபலைக்குக் கணைக்காலளித்தீர்கள்—(எ-று.) சயு, மண். 1 ருக் 112 செய் 18 நோக்குக. குருவி மண். 1 ருக். 116 செய். 14 பார்க்க. விச்பலா மண். 1. ருக். 112 செய் 10 காண்க.

9. கனைகுரற் புரவி, வெண்மை கண்டது, பகை மடிப்ப,
நினைகுவ தகியை, யுக்கிரத்த, தாண்டன்மை யேய்ந்த,
தினமுறு முறுப்பு வன்மை யியைந்த, தாயிரம் பொலிந்து
'கனமுறு மதனைப் பேதுக்கடையிட்டீ ரசுவினீரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! வெண்மையானதும், பகைவரை மடிப்பதும், அகியைக் கொல்லுவதும், உக்கிரமானதும், ஆண்டன்மை வாய்ந்ததும், ஆயிரக்கணக்கான பொன்னை யளிப்பதுமான குதிரையைப் பேதுவுக்களித்தீர்கள்—(எ-று.) பேது, மண். 1. ருக். 115 செய். 6ஐயும் மண். 1. ருக். 117. செய். 9 ஐயும் பார்க்க. அஹிஹாம் என்ற சப்தத்துக்கு ஆகத்ய ஹந்தாரமித்யஹி: அஹீநாம் ஆகத்யஹந்த்ருணும் சத்ருணும் சத்ருர்வா ஹந்தாரம் என்பார் ஸாயணர். அதற்கு 'வந்தெதிர்த்துக் கொல்ல வென்னுஞ் சத்துருக்களைக் கொல்லுவதை' யென்று பொருள். ஆனல் மண். 9. ருக். 88

மண்டலம் 1 சூக்தம் 119.

செய். 4ல் அஹி நாம்நாம் ஹந்தா வென்றிருப்பதைக் கொண்டு மேனாட்டாசிரியர் அஹிஹனம் பாம்பினங்களாகிய பகைவரைக் கொல்லுவ தென்றே பொருள் கூறுவர்.

10. பெருமை சால் பிறப்பி னச்சு வினிகாணு நாசர்கா, ளும்மை
யிருமையுத் தியாமுதவி யிழைத்திட வழைப்போம்; எம்பா
வருமையை யுணர்ந்து வாழ்வை யாம்பெற வெம்முற் செல்வ
நிருமிதத் தேரினேறி வருகுவீர் நிறைவி னன்கே.

(இ-ள்.) பெருமை வாய்ந்த பிறப்பையுடையவர்களே! அச்வினிகளே! நாசர்களே! உம்மைத்தனதாமிகளாகிய யாங்கள் துன்பமுற்று உதவி செய்யுமாறு கூவுவோம். எங்களது பாட்டுக்களின் அருமையை யறிந்து யாங்கள் வாழ்வை யடையும்படி, எங்கட்குமுன் உம்முடைய செல்வ நிறைந்த தேரில் மதி நன்றாக வருவீர்களாக—(எ-று.)

11. ஒத்த வன்புடையி, ருண்மை பேசுவீ, ரசுவினீர்காள்!
தத்திய நவீன வன்மைச் சேனத்தின் கதியிற் சாரீர்;
நித்திய முதிக்கும் வைக னிறைந்த பேரவி சுமந்து
தத்தியஞ் செய்து போற்றே டழைத்தனென் றுதிக்கயானே.

(இ-ள்.) ஸமமான அன்போடு கூடியவர்களே! நாஸத்தியர்களே! அசுவினிகளே! புதிதாக வுண்டான பலத்தோடு கூடிய சேனப் பட்சியின் (அல்லது உங்கள் தேரையிழுக்கும் குதிரையின்) வேகத் தோடு வருவீர்களாக. நித்தியமும் உதயமாகும் விடியற்காலத்தில், மிகுந்த அவியுணவோடு ஸ்தோத்திரஞ் செய்து வணங்கியும்மை யானழைத்தேன்—(எ-று.) சேனம், பருந்து, அசுவினியர்வாகனம். சிறகுகளோடு கூடிய குதிரைகளென்பது ஸாயனர் மதம். சேனப்பட்சி கட்டிக் கொண்டு வரக்கூடிய வேகத் தோடு வாருங்களென்பது கருத்து. மேல் மண். 1 சூக். 119 செய். 4 பார்க்க.

வருக்கம். 19.

119. மண்டலம். 1. அநுவாகம். 17. சூக்தம். 4.

10 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கக்ஷீவான்; வடமொழிச்சந்தம்: ஜகதி; தேவதை: அச்விநிகள்.

(வேறு.)

1. உயிரோவொழ்வான்யானெக்கியத்தைச்சாரவவியோடழைப்பேன்
செவிரேவாப்பலமாயைமனோவேகத்தனதுருபரித்து,வன்மை
பயின்மாவைப்பூண்டு,கொடைப்பொருள்சிறந்,தாயிரங்கொடியைப்
பண்பிற்றாங்கி,
நயமோங்கிச்சுகமுடனீந்,தறல்நிறையுந்தேரதனோடித்தானே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! குற்றமற்ற பல மாயைகளையும் (அல்லது ஆச்சரியமான செய்கைகளையும்) மனோ வேகத்தையும், நூற்றுக்கணக்கான செல்வத்தையும் தாங்கிப், பலம்பொருந்திய குதிரைகளைப்பூண்டு, கொடைப் பொருள்கள் சிறந்து, ஆயிரம் கொடிகளையேந்திச், சுகத்தை விளைவிற் றதாய், தண்ணீர் நிறையும் தேரை, யக்ஞதலத்துக்கு வருமாறு, எனது ஜீவ

னத்தின் பொருட்டு, அவிப்பொருள்களோடும் அழைப்பேன்—(எ-று.) சுருஷ்டி வானம், வசிகம் என்னும் பதங்களுக்கு சுகத்தையுடனேயளிப்பதும் நீர் நிறைந்ததும் என்று பொருள்கொள்ளாது, உடனே கீழ்ப்படிவதும் இடமகன்றது மெனப்பொருள் கூறுவர் மேனாட்டாசிரியர். அற்றேல்'நயமோடு முடனடங்கி யிடமகன்ற தேரதனை நாடித்தானே.' எனக்கடைசியடியை மாற்றிப்படிக்க.

2. அத்தேரொனருகிலுறத் துதிசாரென்மதியுயர்வாயனைந்தது;ஆமினத்திசையுமொன்றாகக்கூடாநின்றனதுநிக்க;என்றியானுமெத்தவினிப்புறவவியைக்கூட்டுகிறேன்; துணையினருமேவாநின்றார் அத்தேரிலூர்ஜாகியாவலினும்மாட்டடைந்தாள்,அசுவினிரே.

(இ-ள்) அசுவினிகளே! உம்முடைய அந்தத்தேர் ஸமீபத்தில் வரவே என்னுடைய ஸ்தோத்திர புத்தியானது உயர்வுபெற்றனைந்தது. யோசித்து பார்க்கில் எல்லாத்திக்குகளும் போற்றிசைக்க ஒன்றாகக் கூடுகின்றன. யானும் இனிய அவிப்பொருள்களைச் சேர்க்கிறேன் எனக்கு உதவி செய்யும் ரித்விஜர்களும் கூடியுள்ளார். உமது அந்தத் தேரிற்றான் சூர்ய புத்திரியாகிய ஊர்ஜானி யேறி யும்மையடைந்தாள்—(எ-று.) ஊர்ஜாநிபலத்தை யுருவகப்படுத்திய தென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ஆனால் ஸூர்ய புத்திரி யென்பது ஸாயணர் மதம்.

3. அளவோடாமகவீரர்தனம்பெறவேபோட்டியொடுமாகவத்தேயொளியோடுங்குழுமியவக்காலமதி,லசுவினிர்காள்,உந்தேர்,பூமியுளிதோன்று முன்மையினி, னெக்காலுஞ் சூரிகளுக்குயர்ந்ததானமளியோடுஞ்சுமந்,தவற்றையவர்க்களிக்கவெனவாங்கேயமைந்துநின்றே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! கணக்கில்லாத ஜயசீலர்கள் யக்ஞத்தோடு கூடியவர்கள் செல்வம் பெறுவான் ஒருவரோடொருவர் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு யுத்த பூமியிற் கூடியபோது, உமது தேர் .ஸூரிகளுக்கு (ஸ்தோதாக்களுக்கு) உயர்வாகிய தானத்தைச் செய்யவென்று செல்வத்தைக்கொண்டு வந்து, அப்பொருள்களை யவர்களுக்குத் தருவதற்காகப் பூமியின்கட் காணப்படும்—(எ-று.)

4. அருத்தியளித்திடுவீர்கா,டாமேவந்தேய்வுற்றவழகார்மாவின், வருத்தமுறநீர்மூழ்கும்புஜ்ஜியனை நாவாயின்மதித்துத்தூக்கிப் பொருத்தினிராற்றர்தையிடம்வெகுதூரமாயிருந்தும்;புரையில்கீர்த்தியிருத்தியதாற்,றிவோதாசன்றனக்குநீர்பேருதவியிழைத்தநின்றே.

(இ-ள்.) இச்சைகளை யளிப்பவர்களே! ஒருவர் பூட்டாமற்றாமே வந்து பூட்டிக் கொள்ளும் குதிரை கட்டியநாவாயின் மேல், நீர்க்குள் ஆழ்ந்து தன் புறும்புஜ்யனைத் தூக்கி யவனது பிதாவாகிய துக்கிரனது உறைவிடம் வெகுதூரத்திலிருந்துங்கொண்டுபோய் விட்டீர்கள். நீங்கள் (சம்பரனைக்கொன்று) திவோதாஸனுக்குச் செய்தவுதவி குற்ற மற்ற கீர்த்தியை யுங்களுக்களித்தது—(எ-று.) வீபி: என்பது வடமொழிப் பதம் அதற்கு மாவி னென்றது புள்ளின் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். குதிரையாயினும் சிறகுண்டைபற்றிப் புள்ளின் என்பதுமியாயமே. மாவின், மாவோடு கூடிய வெண்கம

மண்டலம். 1 சூக்தம் 119.

செய்யுளில் ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டி நாவாயிலும், ஸமுத்திரக் கரையிலிருந்து துக்கிர னில்லத்துக்குப் போகக் குதிரை வாய்ந்த தேரிலும் கொண்டு போனார்கள் என்று சொல்வது போலத் தெரியும். ஆனால் அச்விநிகளின் ஊர்தி, தண்ணீரிலும் அந்தர மார்க்கத்திலும் பூமியிலும் போக வல்லது. தண்ணீரிற் போகும்போது அதற்குள்ள நூறு துடுப்புக்களும் உபயோகமாகும். பூமியிற் போகும்போது அவ்வூர்தியிற் கட்டியபரிகள் அதனை இழுத்துச்செல்லும். அந்தரத்திற் செல்லும் போது அப்பரிகளே தங்கள் சிறகுகளின் உதவியாற் பறந்து செல்லுமென்க. மண். 1. சூக். 116 செய். 3, 5 பார்க்க. திவோதாஸனைப் பற்றி மண். 1. சூக். 116. செய். 18 பார்க்க.

5. சோபனஞ்சார்காட்சியுறப்பூட்டியதேர்ப்பரியிரண்டைச்சுவைக்கநீரே
தாபமிலாக்குரல்கொண்டு தாண்டவலைமுந்தினவால்,முடிவுசார;
செம்பரியோன்மகள்யுவதிநண்பினைவேட்டும்மருகேயெய்ந்தாளும்மைச்
சோபையுறுபதிகளெனாயகராய்வரித்திட்டாள்துலங்கமாதோ.

(இ-ள்.) அழகிய தோற்றத்திற்காக உமது தேரிற் பூட்டிய இரண்டு குதிரைகளையும் நீர் தூண்ட அவை போய்ச்சேர வேண்டிய விடத்தைச் சேர்வதற்காக முந்தின. ஸூர்யபுத்திரியாகிய யுவதி உம்முடைய ஸ்நேகத்தை விரும்பி உம்மை யடைந்தவள் உம்மையே நாயகர்களாக வரித்தாள்—(எ-று.) மணாளனது தோழர்களாக வந்த உம்மை மணவாளர்கள் ஆக்கிக் கொண்டாளென்பது பொருளென்பார் (Ludwig) லுட்விக் கென்பவர். அது உண்மையே. முதலில் அவளை ஸோமனுக்குக் கொடுப்பதாகவே யேற்பாடாயிருந்தது. மண். 1 சூக். 34. செய். 5 பார்க்க.

வருக்கம் 20.

6. இரேபனைப்பிடிப்போர்தமுபத்திரவமின்றளித்தீர்;எரியுங்கூட்டிற்
புராதனத்துவருந்தியவத்திரியையிமத்தாற்றணித்துப்புகழிற்
காத்தீர்;
தாரதபயசினைத்தருவான்சயுப்பசுவைச்சமைத்திட்டீர்;சார்ந்தவாயுள்
தாரதவத்தேமிகப்பெருகவந்தனுக்குதவியினைத்தந்தாண்டீரே.

(இ-ள்.) (அச்விநிகளே!) ரேபனை யிம்சித்த அசுரர்களது உபத்திரவத்தினின்று அவனைக் காப்பாற்றினீர்கள். அக்கினிப்பொறி யிலகப்பட்டு வருந்திய அத்திரியைப் பனியால் (அல்லது மழைத்தண்ணீரினால்) காத்தீர்கள். சயுவினது பசு (பயஸை) பாலைத்தரும்படி செய்தீர்கள், வந்தனனுக்கு ஆயுள் வளரும் வண்ணம் உதவி செய்தீர்கள்—(எ-று.) பயசு, (பயஸ்) பால். ரேபன், அத்ரி, சயு, வந்தனன் இவர்களைப் பற்றி, மண். 1. சூக். 112. செய். 5: மண். 1 சூக். 51. செய். 8, மண். 1 சூக். 112 செய் 3, மண். 1 சூக். 119 செய். 11 இவற்றில் முறையே பார்க்க.

7. அழகமர்தோற்றத்தொளிர்வீரருந்திறலிற்றொழில்புரிவீ,ராயுணீண்டு
பழகியதாற்சரையாரும்வந்தனைத்தேர்போலப்பழுதுபார்த்துக்
குழகுறவேசெய்தனிர்;கேத்திரத்துறைந்துதிமறையோன்குலவுசன்மற்
றழுவும்வகையமைத்தீர்;எத்தடைப்போற்கும்பெருதவி சார்க சிரே.

(இ-ள்.) அழகிய தோற்றத்தையுடையவர்களே! சாமர்த்தியமான காரியங்களைச் செய்பவர்களே! வயது முதிர்ந்ததனுற் கிழத் தன்மையயடைந்த

வந்தனனைத், தேரைப் புதிப்பிப்பது போற் புதிப்பித்து, அவன் மீண்டும் இளமை பெறச் செய்தீர்கள். கருப்பத்திலிருந்து துதித்த வாமதேவன் கருப்பஸ்தானத்திலிருந்து வெளிப்படும் வண்ணம் (அதாவது பிறக்கும் வண்ணம்) செய்தீர்கள். உம்மைவணங்கும் யஜமானனுக்கும் உமது உதவிகள் நன்றாகப் பொருந்தட்டும்—(எ-று.) ஜன்மம், சன்மம், பிறப்பு. வந்தனனைக் கிணற்றினின்றெடுத்தது மாத்திரமேயன்றி யவனுக்கு மீட்டும் இளமை வருவித்ததாகவும் இச் செய்யுளாற் றெரிகிறது. வாமதேவன் அம்மகூறயோனினென்று ஸாயணர் சொல்லுகிறார். கேத்திரம், க்ஷேத்ரம், ஜநநஸ்தானமென்பார் ஸாயணர்.

8. தந்தைவிடுத்தலிற்றூரதேசமதிற்றுன்பார்ந்துதயங்குமன்னான்
முந்துதுதித்திடவவன்மாட்டேகினீர்;நீர்செய்தமொய்ம்பாருதி
நந்துவானெறியொளியிங்கடைந்திட்டது;அவனருகோடிநின்று
விந்தையுறநீர்செய்ததுணைவியப்பையெவ்வுயிர்க்கும்விளைவித்தன்றே.

(இ-ள்.) தந்தை விட்டுவிட்டதாற் றூரதேசமான ஸமுத்திர மத்தியில் விழுந்து துன்பப்படும் அப்புஜ்யன் உம்மைத் துதிக்க அவனிடத்துச் சென்றீர்கள். நீங்கள் செய்தவுதவி விண்ணையடைந்து சித்திர காந்தியோடு இப்பக்கத்தில் வீசிற்று. அவனது ஸமீபத்தே நின்று நீர் செய்த துணை யெல்லாவுயிர்களுக்கும் ஆசைப்படத்தக்கதாயிருந்தது—(எ-று.) புஜ்யனை அவன் றந்தை தள்ளி விட்டது மோசக் கருத்தோ டென்பார் மேனாட்டாசிரியர். —ஊதி, உதவி.

9. பின்னுமுமை,மதுவாய்ந்தீர்,தேனியுமதுவிரும்பிப்பெரிதும்பாடிற்;
றின்னுமவுசிஜன்சோமமார்ந்துமதங்கொண்டுமையெதிர்விளித்தான்;
உன்னுமனந்ததீசியினதும்மனத்தோடொன்றுவித்தீரோங்கும்பாய்மா
வின்னலத்தினிரமைத்ததலையுமக்குமன்பின்மதுவியம்பிற்றன்றே.

(இ-று.) மதுவடைந்தவர்களே! பின்னும் தேனீயானது மதுவைவிரும்பி யும்மை ஸ்தோத்திரஞ் செய்தது. உசிஜ புத்திரனாகிய கக்ஷீவான் ஸோமத்தைக் குடித்து மதத்தை யடைந்து உம்மைக் கூவினான். ததீசியைச்சேவித்து அவன் மனமும் உம்மனமும் ஒன்று படச்செய்தீர்கள். அவனுக்கு நிரமைத்த குதிரைத்தலை யுமக்கு அன்போடு மதுவித்தையை யுபதேசித்தது —(எ-று.) தேனீ யென்பதும் கட்சீவானையே குறிக்குமென்பார் மேனாட்டாசிரியர். ததீசி, மண். 1 சூக் 116 செய். 12 பார்க்க.

10. பலர்நயக்குந்தன்மையதாய்ப்,பகைவரினைக்கடப்பதுவாய்ப்,பண்பின்
வெண்மை
நலநயந்துயுத்தமதிலம்புகொடுசயிக்கரிதாய்,நாடுங்கன்மம்
பலநயக்கும்போதெல்லாமுபயோகப்படுஞ்சீர்த்தாய்ப்,பாகசாதன்
வலிநயந்துபகைவரைமேற்கொள்பரியைப்பேதுவுக்குமகிழ்ந்தீந்தீரே.

(இ-ள்.) பலரும் விரும்புந் தன்மையோடு கூடியதாய்ப், பகைவர்களைக் கடந்து செல்வதாய், வெண்மை நிறமுள்ளதாய், யுத்தத்தில் அம்பினாற் சயிக்கமுடியாததாய், இந்திரனது வலிமையை யொத்த பலம் பொருந்தியதாய்ப், பகைவரைச் சயிப்பதாயுள்ள குதிரையைப் பேதுவுக்களித்தீர்கள்-(எ-று.) பேது, மண். 1. சூக். 117 செய். 9 பார்க்க.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 120.

மேற் சூக்தங்களில் அசுவினிகளைப் பற்றிச் சொல்லியவை சிற்சில இயற்கை யாவிர்ப்பவங்களைக் குறிப்பன வென்றும், அவற்றை வெறுங்கதைகளாக மாத்திரங் கொள்ளுவது நியாயமல்ல வென்றும் மோட்ச மூலர்மதத்தை யநுஸரித்த (Benfey) பென்வே யென்பவர் கூறுவார். யாஸ்கர் மதமும் அதுவே. ஆனால் மூர் (Muir) என்பவர் அவை யத்ரகையவாயின் இத்தனை வேறு பட்ட பெயர்களோடு மாறுபட்ட பலகுணிலைகளில் வர்ணிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை யென்றும், அதனால் அவ்வக் காலங்களில் அசுவினிகள் செய்ததாகச் சொல்லக் கேட்ட கதைகளைத் தொகுத்து இச்சூக்தங்களை யவ்விருடிகள் எழுதினதேயன்றி வேறில்லையென்றும்சொல்லுவர்.

வருக்கம் 21.

120. மண்டலம். 1 அநுவாகம். 17. சூக்தம் 5.

12 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கட்சிவான்: வடமொழிச் சந்தம்: 1, 10, 11, 12 காயத்திரி, 2 ககுப், 3காவிராஜ், 4 நஷ்டரூபி, 5 தநுசிரா, 6 உஷ்ணி, 7 விஷ்டாரப்ரஹதி, 8 க்ருதி, 9 விராஜ்; தேவதை: யசுவினிகள்.

ககுப் தநுசிரா, உஷ்ணி, க்ருதி இவை கந்தரநுபூதிக் கலிவிருத்தத்திலும், விஷ்டாரப் ரஹதி ப்ரஹதி போலும், நஷ்டரூபி கலிநிலைத்துறையிலும், காவிராஜ் விராஜ் இவை மூன்றடித்தாழிசையிலும்,யாக்கப் பட்டுள்ளன.

(வேறு.)

1. எத்துதிது மருளினை யெய்த்திடும்?
ஒத்த வும்மிரு வோரையு, மச்விளிர்?
நத்தி யின்பளித் தோங்குவன் னாடின்யார்?
சித்த ரான மிலானெங்ஙன் செய்வனே?

(இ-ள்.) எந்தஸ்தோத்திரமானது உமது அருளைக்கொண்டுவந்து தரும்? அசுவினிகளே! உம்மிருவரையும் விரும்பி உங்களுக்கு ஸந்தோஷமூட்டுவோன் யார்? உமது மகிமை யறியாத அஞ்ஞானி யுங்களை யெவ்விதம் துதித்து வணங்குவான்?—(எ-று.)

(வேறு.)

2. இற்றே சடரும் மெழில் ஞானிகளை
யுற்றே வழி வேண்டுவர்; மற்றையவர்
சற்றே புணரார்; பகைதாண்டறியீர்,
மற்றே விரைவின் மரணர்க் கருளிர்.

(இ-ள்.) இம்மாதிரியாகவே யறிவில்லாதவர்களும் ஞானிகளாகிய அச்விளிகளையடைந்து அவர்களைப்போற்றும் நெறிகளைக் கற்பிக்கும்படி வேண்டிக்கொள்வார்கள். அசுவினிகளல்லாத இதரர்கள் கொஞ்சமும் அந்நெறிகளை புணரமாட்டார்கள். பகைவர்களாற் கடக்கமுடியாதவர்களே! வேகமாக மனிதர்களுக்குச் செல்வந்தருவீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

3. மூதறிஞரா முண்மையா முற்படவே யழைக்கின்றோம்;
மூதறிஞர் நீரெமக்கின் றுயர்துதியை மொழிந்திடுக;
வாதரத்தி னுமைவிரும்பி யர்ச்சித்தே னிப்பொழுதே.

(இ-ள்.) வித்வாம்ஸர்களாகிய உம்மை யாங்கள் முன்னர் அழைக்கின்றோம். வித்வாம்ஸர்களாகிய நீரெமக்குச் சிறந்த ஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்லிக் கொடுப்பீர்களாக. ஆசையோடு உம்மை இப்பொழுது ஹவியோடும் வணங்கினேன்—(எ-று.)

(வேறு.)

4 பக்குவமதிப் பிரகடவுளரை யான் வினவேன்;
மிக்குயர் வலித்தோற்றத்திர், விளம்புக வஷட்டோ
டெக்கியத்துறு மற்புதம்; எங்களைக்காக்க,
மிக்க நல்வலிக் கருவமா ரதனின் மேற்றாக்க.

(இ-ள்.) அழகிய தோற்றத்தையுடையவர்களே! பக்குவ ஞானம் பொருந்திய வேறுதேவர்களை யான் கேட்கமாட்டேன் (அவர்கள் உம்மளவு பெருமையற்றவர்களாமென்க) யக்ஞத்தில் 'வஷட்' டென்னும் பிரயோகச்சொல் செய்யும் அற்புதத்தை யுரைப்பீர்களாக. மிகுந்த வலிமைபொருந்தியதும் கர்வமுள்ளதுமான அதனின்று மெம்மையுயர்த்திக் காப்பாற்றுவீர்களாக—(எ-று.) வஷட் என்று செய்யும் ஆஹுதி நன்மையைத்தரும். ஆயினும் அம்மறையை முறை பிறழக் கூறியுபதேசித்தல் வெகுவாகிய கேட்டைத்தரும் ஆகையால் அவ் 'வஷட்' டின் அற்புத சக்தியை யெமக்குணர்த்துவதுடன் அதனால் ஒருவிதக் கேடும் நேராதபடி யெம்மைக்காப்பீர்களாக வென்று கவிபிரார்த்தித்துக் கொண்டபடி யென்பர் மேனாட்டாசிரியர். வஷட்டென்பதற்கு, 'அக்கினியாகிய அவன் அவியைத் தேவர்களிடத்துச் சுமந்து செல்லட்டும்.' என்பது பொருள். மண். 1 சூக். 31. செய். 3 நோக்குக.

(வேறு.)

5. கோடன் பிருகு நிகர் சோபையுற
நாடும் மறையைப் பஜிரன் குடியோன்
தேடி யறிவிற் பெரியோன் சிவனைப்
பாடு மதுவும் பலனுறுகவே.

(இ-ள்.) கோஷாவினது புத்திரனாகிய ஸுஹஸ்த்யன், பிருகுவினது சோபையைப்போன்ற சோபையை யடைவதற்காக விரும்பியோதிய மந்திரத்தைப் பஜ்ரன் வம்சத்தவனாகிய கட்சிவான் தேடிக்கண்டுபிடித்து (அன்னமிச்சிக்கும்)வித்வானைப்போலப் பாடுகின்ற மந்திரமானது பலனோடு கூடியதாக விருக்கட்டும்-(எ-று.) கோஷா இம்மறையைக்கண்ட கட்சிவானது புத்திரி, பிரஹ்ம வாதினி. அவளது மகன் பெயர் ஸுஹஸ்த்யன் என்பார் ஸாயணர். மண். 1 சூக். 117 செய். 7 பார்க்க. பஜ்ரன் அங்கிரஸ குலத்தவன். அவன்குலத்தவன் கட்சிவான் என்க.

வருக்கம் 22.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 120.

6. 'காயத்துற நந்நடை மந்த முனோன்
காயத்திரி கேட் டவனம்பகமிந்
தேய் அச்சுவினீர், சுபவெம்பதியீர்,
எயத்தருவீர் பல'வென் றறைவேன்.

(இ-ள்.) 'அசுவினிகளே! சுபப்பதிகளே! (கண்ணிழந்ததனால்) நடையின் வேகம் குறைந்த ரிஜ்ராச்வன் காயத்திரிச் சந்தஸாலான மந்திரத்தாற் றுதித்ததைக்கேட்டு அவனது கண்ணை யீந்தவர்களே! யான் விரும்பியபலன்களையும் தருவீர்களாக,' வென்று நானுந்துதிப்பேன்-(எ-று.) ரிஜ்ராச்வனென்பது ஸாயணருரை.

(வேறு:)

7. பெரிய செல்வந் தருபவர்காள், பேசு மதனைக் காத்தழிப்பீர்;
அரிய வசுவி னுபதர்காள், நீங்களெம்மை நன்கிரட்சித்,
துரிய வெமது பொருளிரிய வோங்கும் பாப சிந்தையுடன்
திரியுங் காட்டு நாய்நின் றுஞ்செம்மை யாகக் காப்பீரே.

(இ-ள்.) அசுவினிகளே! மகத்தாகிய செல்வத்தையளிப்பவர்களே! அச்செல்வத்தைக்காப்பவர்களும் அழிப்பவர்களும் நீங்களே! வஸுக்களே! நீங்கள் எங்களை நன்றாக இரட்சிப்பதுடன், பாப சிந்தையோடு எங்கள்சொத்துக்களைத்திருட நினைத்துத்திரியும் ஓநாய்போன்ற திருடன்கையிலகப்படாதபடியும் காப்பீர்களாக—(எ-று.) காட்டுநாய் ஓநாய், அது திருடனுக்காகநின்றது என்பார்ஸாயணர்.

(வேறு.)

8. விழையா னொருவன் வயினெம்மை விடீர்;
எழில்கொள் மடியி லெமதூண் டியினைத்
தழுவுங் கபிலை தமகன் றினை விட்
டொழுகா தருவீ ரியலா வுழையே.

(இ-ள்,) (அசுவினிகளே!) எம்மை விரும்பாத பகைவனிடத்து எம்மைத்தந்து விடாதீர்கள். எமக்குவேண்டிய வுணவை மடியிற்றாங்கும் பசுக்கள் தங்கள் கன்றுகளை விட்டு எமக்கியலாத (எம்மால் அடையமுடியாத) இடத்திற்போய்விடாதபடி யருளுவீர்களாக—(எ-று.)

(வேறு.)

9. உமைவிரும்புந் துதியாளர் நண்பர்களை யோம்புதற்கென்
றமைவலிநற் றனமதனை யடைவர்; அதை யாமுமுறல்;
எமையடைவா னருளுகவாற் பசுவாரு மன்னமுமே.

(இ-ள்.) உமை விரும்பும் ஸ்தோதாக்கள் மித்திரர்களைக் (பந்துக்களையென்பார் ஸாயணர்.) காப்பாற்றுவதற்காக வலிமைபொருந்திய செல்வத்தை உம்மிடத்திலிருந்து பெறுவர். அத்தகைய வலிமை பொருந்திய செல்வமுடையவர்களாக எங்களையுஞ்செய்வீர்களாக. பசுக்களோடு கூடிய உணவினை யாங்களடையுமாறு செய்வீர்களாக—(எ-று.) பசுவாருமன்னமென்பதற்குப் பசுக்கள்தரும் பால்முதலிய உணவுப்பொருள்களென்பார் மேனாட்டாசிரியர்.

(வேறு.)

10. வன்புறையுஞ் செயன்மலி யச்வினிர்
தொன்பெறுந்தேர் குதிரையே யில்லது
மன்பெறவே யடைந்தனென்; பூரியும்
பின்பு வேண்டினென் பெற்றேனத் தேரினே.

(இ-ள்.) வலிமைபொருந்திய செயல்கள் மலிந்த அசுவினிகளது பெருமை வாய்ந்த தேர், குதிரை கட்டாது ஓடுவதை யான் (வணங்கி) யடைந்தேன். மிகுந்த கீர்த்தியோடு கூடிய செல்வத்தை விரும்பி அத்தேரினின்றும் அதனைப் பெற்றேன்—(எ-று.) பூரி ப்ராபூதம் ச்ரேய: என்பார் ஸாயணர் மிகுந்த கீர்த்தி அல்லது செல்வமென்றுஞ் சொல்லலாம்.

11. செல்வமோடுறு தேர், எந் தநுவினைப்
பல்கு மாறு புரிக; பலசுக
நல்கு தேரு நலக்க மனிதர்க்கண்
மல்கு சோமம் பருகத் தருகவே.

(இ-ள்.) செல்வத்தோடுகூடவரும் (அசுவினிகளது) தேரே! நீ எமது சரீரத்தைப் (புத்திர பௌத்திராதி ஸந்தானங்களைப்பெறும் வண்ணம்) விஸ்தாரப்படுத்துவாயாக. பலவித ஸுகங்களையும் தருந் தேர், யஜமானர்களிடத்துள்ள ஸோமத்தைக்குடிக்க அசுவினிகளை யவரிடத்துச்கொண்டுவரட்டும்—(எ-று.) முன்னிலைப் படர்க்கை மாற்று.

12. வைகல் வேளைக் கனவின் விலகினேன்;
வைகு நற்றனம் வாய்ந்தும் பிறர்க்களித்
துய்குறாத வவனி னொழிந்தனென்;
ஐகென் வழிவா ருபயருமே.

(இ-ள்.) விடியற்காலத்திற் றோன்றும் ஸ்வப்நத்தினின்றும் விலகினேன். பொருள் பெற்றும் ஈத்துண்ணானையும் நீங்கினேன். அந்தஸ்வப்நமும், இந்த லோபியும் விரைவில் அழிவது நிச்சயம்—(எ-று.) ஸ்வப்நத்திற்கண்ட பொருள் கைக்கெட்டாததுபோல அநுபவியாதவனது சொத்தும் விரைவில் அழியும். இவ்விரண்டுவகை சொத்தினாலும் எனக்கு உபத்திரவமில்லையென்றுபொருள். இங்கே ஸ்வப்நமாத்திரத்தினால் ஸத்துவமின்மையைப் பிரதிபாதிப்பதிலிருந்து, துஸ்ஸ்வப்னங்களுக்கும் பல மில்லையெனப் போதருதலால், இச்செய்யுள் துஸ்ஸ்வப்ந நாசனீயாம் என்பார் ஸாயணர்.

வருக்கம். 23.

121. மண்டலம் 1. அநுவாகம் 18 சூக்தம் 1.

23 இருக்குக்கள் கொண்டது.

ரிஷி: கட்சிவான்; வடமொழிச்சந்தம்: த்ருஷ்டுப்; தேவதை: விச்வதேவர்கள் அல்லது இந்திரன்.

(வேறு.)

1. ஒளிபெறு வள்ள றன்னை யுன்னியங்கிரசன் மக்கள்
அளிபெற வோதும் போற்றை ஈரளிப்பவனென் றேற்பான்?
தனியென விளங்கு மில்லச் சனத்தினைச் சாரும் போது
தெளிவுறு துதிக்கு வாய்ந்தோன் றிகழுவன் மகத்தின் மாடே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 121.

(இ-ள்.) காந்திபொருந்திய தான கர்த்தாவாகிய விந்திரனை யெண்ணி அவனது தண்ணளியைப்பெற அங்கிரஸன் வம்சத்து மக்களாகிய யாங்கள் கூறும் ஸ்துதிகளை, மாந்தரை (நேதாக்களை) க்காப்பவனாகிய அவ்விந்திரன் எப்பொழுது ஏற்பான்? யக்ஞக்கிரஹத்திலுள்ள ரித்விஜர்களாகிய ஜனங்களை யடையும் போது துதிக்க அல்லது வணங்கத் தகுந்தவனாகிய அவன் யக்ஞத்தினிடத்து விளங்கிமகிழ்வன்—(எ-று) ;தளியென விளக்கும் என்னும் அடை வடமொழி மூலத்திலில்லை; யக்ஞக் கிரஹங்களில் தேவ கார்யங்கள் நடப்பதாற் கோயில் போன்று என்று கூறினர் செய்யுளில்.

2. வானுல கவனமைத்தான்; பசுக்களி னேதா, காந்தி
தானுறு முடலோன் றண்ணீர் சேர்பெற வவற்றின் பின்னர்
மானுற வோட விட்டான், மகத்துவ, னிரவின் பின்னர்,
ஈனுற வடவை கன்றை யீயைத்,தொளி ரான்றிட்டானே.

(இ-ள்.) அவ்விந்திரன் விண்ணுலகத்தை நிலைப்பித்தான். பணி யென்னு மசுரனாற் கவரப்பட்ட பசுக்களை (அதாவது மழைமுகில்களை)க் கொண்டு வரும் நேதாவாகிய விந்திரன் அப்பசுக்களின் பின் ஓடிவரும் மழைத் தண்ணீரைப் பிராணிகளுக்கு உபயோக மாகும் வண்ணம் பெய்வித்தான். மகானாகிய வவன் பெட்டைக் குதிரைக்கு லீவார்த்தமாக ஒரு பசுக் கன்றை யுற்பவிக்கச் செய்து, (தான் எப்பொழுதும் ஸ்வயம் பிரகாசனாயிருந்தும்) இரவிற்குப்பின் (தினத்தினுல் வைகலையுங் கொள்ளுக வென்பார் ஸாயணர்) ஸூர்ய ரூபமாக நின்று பிரகாசிக்கிறான்—(எ-று.) ; லுட்விக் கென்பவர் மாதாம் ஙோ: என்பதை மா நரம்கரம் எனமாற்றி குதிரைக்கு (சூர்யனுக்கு) ச்சோடு, எல்லாவற்றிக்கும் தாய் நிலையிலுள்ள பூமியாகிய பசு வென்பர்.

3. அங்கிரர்க் கென்றும் பொன்னிற் தருணமாருஷை விளக்கித்
தங்கிய வவன் பழமை சாரழைப்பதனைக் கேட்க;
தங்கிடக் கொலையிற் சம்பந்தயக்கினுன்; விண்ணமைத்தான்
துங்கமாரிருகான் மாந்த ரோடு சதுஷ் பதங்களுக் கே.

(இ-ள்.) அங்கிரஸவம்சத்து மனிதர்களுக்கு அநுதினமும் தனத்தை யளிப்பவனும், சென்றமான உஷஸைப் பிரகாசிப்பிப்பவனுமான (அச் (சூரியரூபமான) விந்திரன் பழமைபாக உபயோகிக்கப்பட்டு இப்பொழுது எங்கள் கூறும் ஆஹ்வாநங்களை (அழைப்புக்களை) க்கேட்கட்டும். மேலும் அவ்விந்திரன் தனது ஆயுதமாகிய வச்சிராயுதம் எப்பொழுதும் கொலை பயின்ற வண்ணமாகவே யிருக்கும்படி செய்தான். இரண்டு கால் மனிதருக்காகவும், நாற்கால் பிராணிகளுக்காகவும் விண்ணைக் கீழ் விழுந்து விடாதபடி நிறுத்தினான்—(எ-று)

4. இதன் மதம் கொண்டு ரீயு முனைத்துதி மகத்திற்காகப்
பதமுற முழங்கும் ஆக்கள் குகை பதிந்தவற்றைத் தந்தாய்;
கதமுற மூவுலகும் கதித்துயர்த்தவன், போர் சேரிற்
பதறப் பகாரை வாட்டும் பாதையை விலக்குவானே.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

(இ-ள்.) (இந்திரனே!) இந்த ஸோமத்தைக் குடித்தலால் வரும் உற்சாகத்தால் நீ புன்னை வணங்கும் யக்ஞத்திற்காகப் (பணியென்னு மசுரனால்) குகைக் கண் அடைத்து வைக்கப்பட்ட பசுக்களை (மழைமேகங்களை) த்திறந்து விட்டாய். மூன்றுலகங்களிலும் உன்னதமான விந்திரன் யுத்தம் நேர்ந்தால் மனிதரையிம்சிக்கும் பாதைகளை விலக்கி விடுவான்—(எ-று.) இடமாற்றை நோக்குக. த்ரிககுப் என்பதற்கு முப்பட்டையாய்க் கூரிய வச்சிராயுதம் என்பார் மேனாட்டாசிரியர். 'முக் கூருள்ளது வேகத்தோடு எதிர்த்து வரும்போது, இந்திரன் மனிதனுக்கு இடைஞ்சல் செய்யும் கதவுகளையெல்லாம் பரக்கத்திறக்கிறான்.'' என்று பின்னிரண்டடியை மொழிபெயர்ப்பார் அவர் பசுக்கள் கதையை மண். 1 ருக். 62 செய். 3 பார்க்க.

5. வல்கதிப் பெற்றோர், பூமி வளமுறுத்துபவ ரோங்கும்
பல்சுவையவியாஞ் செல்வப் பான்மை சார் தூயபாலை,
மல்குறச் சுரக்கு மாக்கண் மடியினின் றொழுகுமவ்வதை,
நல்கியுன்றனைக் குறித்து நயமகம் புரிந்த போதே.

(இ-ள்.) வேகமானகதியோடு செல்லும் பெற்றோரும், எல்லா ஜனங்களையும் வளப்படுத்துபவர்களுமாகிய தியாவாப் பிருதுவிகள், பலவித சுவையோடு கூடிய அவியும், செல்வ நிறைந்ததும், பரிசுத்தமானதும், நன்றாகச் சுரக்கும் பசுக்களின் மடியிலிருந்து ஒழுகுவதுமான பாலைத் தந்து உன்னைக் குறித்து யக்ஞநடத்திய போது—(எ-று.) நீ (இந்திரன்) மனிதரையிம்சிக்கும் பாதைகளை விலக்கி விடுவா யென மேற் பாட்டினின்றும் ஒரு வாக்கியம் எடுத்துக் கூட்டுக வென்பார் ஸாயனர்.

அங்கிக்க ளுவுதியை யார்ந்தளிக்க வாதித்யன்
தங்கினு, னன்னன் றழைத்திடவே———மங்குல்
மழையீந்த, தம்மழையால் வான்பயிரோங் கிற்றிவ்வதா
விழி வினரர் வந்தனரொன் றேத்து. என்னுஞ் செய்யுளின் கருத்து
ஈண்டு ப்ரதிபாதிக்கப் பட்டது.

வருக்கம் 24.

6. பிறந்தன னங்கே யன்னன்; பகைவரைப் பேர்க்குஞ் சோமம்
பிறங்குறும் வைக லென்றூழ் பெருகொளி மான வீசித்
திறம் பெற மதமளிக்கல், சேர்ந்திடு மவி மிக் கீந்துச்
சிறந்த நல்லிடத்திற் போற்றிச் சுருக்கொடு பொழிவேமுக்கே.

(இ-ள்.) அவ்விந்திரன் அவ்விடத்துத் (துதியை விரும்பினவனாய்த்) தோன்றினான் பகைவரை வாட்டும் ஸோமமானது, உஷஸ் காலத்துக்குப் பின் ஒளிவிட்டுத் தோன்றும் சூரியனது காந்தியைப் போன்ற ஒளியைவீசி, அவிப்பொருள்களை யதேஷ்டமாக வளித்து, ஆஹவநீயமாகிய நல்ல ஸ்தானத்தில் ஸ்தோத்திரங்களோடு சுருக்கினால் ஆஹுதி செய்யும் எங்களுக்கு மதத்தைத் தரட்டும்—(எ-று.)

7. நன் மரத்துண்டாலான விந்தனங் குவிந்த நாளில்
வன்மையி னத்து வர்யு பசுவினை வரியாநிற்பன்;
நன்மமார்பகலிற்சூரன்கதிரொளிர்றிகாலை நீயும்
பொன்மயச் சகடங் காட்டிப் போக்குவாய் யமிர்தச் சேன்றே.

மண்டலம் 1 சூக்தம் 121.

(இ-ள்.) நல்லமரக் கட்டைகளாலான விந்தனங்கள் மூட்டப் பட்டெரியு மக்காலில், ஸூரனாகிய அத்வர்யு யாகப் பசுவை யூபத்திற் கட்டுவான். இந்திரனே! கர்மம் புரியு நாட்களில் சூரிய ரூபமான நீ பிரகாசிக்கும் போது சமித்துக் கொண்டு வருவதற்காக வண்டியைக் காட்டுக்குட் செல்லு மாறு தூண்டி விடுவாய்—(எ-று.) இச் செய்யுட்கு வேறொரு பொருளுமுண்டு. அதற்குச் செய்யுள் வருமாறு:

சூரியன் கதிரோன் மேகசாலம் பெய்விக்க விண்ணில்
சேரியன் மகத்துக்காகச் சூரனப் படலஞ் சிப்பான்;
தாரி அற்றியங்குஞ் சாரிற் சார்ந்துள பசுவையீட்ட
வெரினின் விரைகுவாய் நீ யென்னுமம் மாந்தர்க்கென்றே.

(இ-ள்.) சூரிய கிரணங்களைக்கொண்டு மேகக் கூட்டங்கள் மழையைப் பெய்விக்கும்போது, இம்சிக்கப்படாதவனாய் அந்தரத்திற் சென்று, சூரனாகிய விந்திரன் யாககார்யங்கள் செவ்வனே நிறைவேறும் பொருட்டு அம்மேகப் புரைகளை நன்றாகக் கிழித்து விடுவான். இந்திரனே! செல்வதற்கு வழியில்லாத விடங்களிற் றிரியும் பசுகளைத் திரட்டவெண்ணும் மனிதர்களுக்காக நீ விரைவாகச் சென்று அப் பசுக்களைத் திரட்டுவாய் —(எ-று.) இவ்விரண்டு செய்யுட்களிலும் பின்னிரண்டடிகள் பிரத்யக்ஷகிருதம், அதாவது முன்னிலையாகக் கூறியது.

8. கற் கொண்டு, மத வின்பூட்டும், பாலொடுகலந்தசோமம்,
முற் கொண்ட காற்றினியும் பருகு வான் பிழிகன்மத்தே
றிற் கொண்ட குடிமா மிச்சங் குடித்திட, னிமிர்ந்த போரோய்,
மற் கொண்ட வெஞ்சிர் வாட்டும் பகைவரை வாட்டு வாயே.

(இ-ள்.) மதத்தையும், மனோஹரத்தையு மூட்டுவதும், பசுவின் பால் கலந்து பலத்தை யடைந்ததும், காற்றைப் போல வேகமாக உன்னாற் குடிக்கப்படுவது மான ஸோமம், கற்களால் நசுக்கிப்பிழியப் படும்போது உனது ஸோமங்குடிக்குங் குதிரைகளிரண்டும், மிச்சத்தைக் குடிக்கட்டும்; போரில் வல்லவனே! எமது செல்வத்தைக் கெடுக்கும் பகைவரை நீ யழிப்பாயாக —(எ-று.)

9. குற்சனுக் குதவியாகச் சுட்டுணன் றனைக் கணக்கி
லாற் சரம், புரு கூதன்னே, நாடிச் சூழ்காலை, வானின்
றெற் செறி துவட்டா விந்த வயக்குலிசத்தை, மாற்றார்
கற் செறி தோளை வாட்டுங் கருவியை வீசினையே.

(இ-ள்.) புருகூதனே! (பலராற் போற்றப்படுபவனே!) குத்ஸன் என்னும் ரிஷிக்கு உதவியாகச் சுஷ்ணன் என்னும் அசுரனைக், கணக்கில்லாத கோலைப் படைகளை நாடி யெடுத்துக் கொண்டு சூழ்ந்த போது, விண்ணின் றம் துவட்டா கொண்டு வந்த ஒளி பொருந்திய இரும்புவச்சிராயுதமாகிய பகைவரை யடர்க்குங் கருவியை நீ வீசினாய் —(எ-று.) குத்ஸன், மண். 1 சூக். 51 செய். 6 பார்க்க.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 8.

10. அத்திரிப் படையோய்! என்றாழடைபடத் தம மூடாமுன்
பொத்திய மேகத்தின் மேற் பொருக்கெனக் கருவி யோச்சிச்
சுற்றுறச் சூழ்ந்து நின்ற சுட்டுணன் வலியை நன்கு
பற்றற வானி னின்றும் பறித்தனை யுறுதி வாய்ந்தும்.

(இ-ள்.) வச்சிராயுதந் தரித்த இந்திரனே! சூரியன் மறையும் வண்ணம் இருட்டுச் சூழ்ந்து கொள்ளுவதன்முன் அச் சூரியனை மூடிய மேகத்தின்மேலுன் வச்சிரத்தை வீசி, அம் மேகத்தைச்சூழ்ந்து நின்ற சுஷ்ணனது பலத்தை யுறுதி யோடிருந்துந் தொலைத்தனை—(று-எ) அத்திரிப் படை, வச்சிராயுதம்.

வருக்கம் 25.

11. மிகுவலிப் பெரிய வானம் புவியிவை யுருளேயின்றித்
தகு மிடம் பரந்த, வேந்தே, மதத்தை நின் செயற் கணீந்த;
அகி யெனும் வராகந் தண்ணி ராழ்ந்துள ததனை வன்மை
மிகு மழுவதனுற் றூக்க மேவுற வீழ்த்தினையே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! மகத்துவமான வலிமைபொருந்திச், சக்கர மில்லாம லெல்லா விடத்திலும் வியாபித் தொழுகும் வானம் பூமிகள் விருத்திர வதஞ் செய்யும் கர்மம் போன்ற கர்மங்களில் உனக்குச் சந்தோஷத்தை யூட்டின. தண்ணீர்க்குள் படுத்துக் கிடக்கும் பெரிய உருவமுள்ள விருத்திரனை வலிமை தங்கிய வச்சிராயுதத்தாலடித்து என்றும் தூக்கத்திலேயே கிடக்கும்படி வீழ்த்தினாய்—(எ-று.) வராஹம், பன்றி, திட அங்க முள்ளது, ஈண்டு அது அகி அல்லது விருத்திரனைக் குறித்து நின்றது.

12. காற்றெனப் பூண்டு செல்லு மாவை நல் வாகனத்தைப்,
போற்றுமம் மனிதர்க் கின்பம் புரிந்திடும் வேந்தே, யேறல்;
சாற்று காவிய் னுசானன்சம்பநிற்கியோமுன்ன
ராற்றினுன் மதத்தி னஃதையகி கொன்று பகையை யோட்ட.

(இ-ள்.) ஸ்தோதாக்களுக்கு இன்பத்தைத் தரு மிந்திரனே! தேரிற் பூட்டிக் கொண்டு வாயு வேகமாகச் செல்லும் குதிரைகளாகிய உனது வாஹனங்களை யேறுவாயாக. கவியின் புத்திரனுகிய உசனன் மதத்திற் சிறந்த வச்சிராயுதத்தையுனக்குத் தருவதற்குமுன் அதனை விருத்திரவதஞ் செய்யக் கூடியதாகவும், சத்துருக்களைக் கடக்கவல்லதாகவுஞ் செய்தான்—(எ-று.) உசனு காவ்யனைப் பற்றி மண். 1 சூக். 51 செய். 10 ற் பார்க்க.

13. சூரியன் கபில மாவைச் சூரானி நிறுத்த, வன்னு
னேரியல் தேருருளை யேதச ணிழுத்தான், வேந்தே;
பேரியல் பதிற் றென்பானு நதிகளைக் கடந்து பேரச்
சீரியலாத கன்மப் பிரட்டரைச் சேர்த்தா யன்றே.

(இ-ள்.) இந்திரனே! சூரியனது கபில நிறமுள்ள குதிரைகளைச் சூரிய ரூபமாக வொழுகும் நீ. ஓடாமல் மேற்குக் கரையில் நிறுத்தியபோது, இரவில் அச் சூரியனது தேருருளைகளை யேதசன் என்னும் குதிரையானது இழுத்து மறுபடியும் கிழக்குப் பக்கத்திற் கொண்டுவந்து விட்டது. யக்ஞ கன்மஞ் செய்யாதவசுரர்களைக், கப்பல் செல்லக் கூடிய பெரிய நதிகள்

மண்டலம் 1 சூக்தம் 121.

தொண்ணூற்றையுந் தாண்டித் தூர தேசத்திற் போயிருக்கும்படி செய்தாய்—(எ-று) எதசன், ஓர் ரிஷியின் பெயராக மண். 1 சூக். 61 செய். 15ல் வந்துளது, (ஆண்டு எதஸன் என்பதை எதசனெனத் திருத்திக் கொள்ளுக.) ஈண்டு அது சூரியனை யிரவில் மேற்கிலிருந்து கிழக்கிற் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் ஒற்றைக் குதிரையாகச் சொல்லப் படுகிறது. தைத்திரியஸம்ஹிதை 1—6—4 பார்க்க எதசோக என்னும் வடமொழிப் பதத்திற்கு எதசனும் என்றும் உரை கூறுவர் ஸாயனர். (M. Bergaigne) பெர்கேன் என்பவர் எதசன் என்னும் ரிஷிக்குப் பதிலாக அவ்விருடியாற்காக்கப் படும் அக்கினியை யாவது, அல்லது ஆஹூதி செய்யப்படும் ஸோமத்தை யாவது கூறலா மென்றும், அந்த ஸோமமே அடிக்கடி குதிரையாகவுருவகிக்கப் படுவது வேத மரபென்றும், அதனால் எதசன் ரிஷி குதிரை ஆகிய இரண்டையுங் குறித்தல் தகுதியேயென்றும், கூறுவர்.

14. இந்திர, வெம்மை யித்துன்பி னெடுக்க வச்சிரத் தோய்; மேலு
மெந்தி லெம் பாப மெல்லா மபகரித்திடுக; தேரி
னந்துறு செல்வம், பாய்மா நலக்கவே கூட்டுமஃதை
யெந்தஞ் சீர், உண்மை, யுண்டி யெண்ணியே யிடுக நன்கே.

(இ-ள்.) வச்சிரியே! இந்திரனே! எம்மை இக்கஷ்டத்தினின்றும் நீக்குக. எமது பாபங்களை யெல்லாம் பரிகரிப்பாயாக. எங்களுடைய கீர்த்தியையும், ஸத்தியவாக்கையும், உணவையும், கருதி எங்களுக்குத் தேரோடு கூடிய குதிரைகளாகிய செல்வத்தை நன்றாக வளிப்பாயாக—(எ-று.)

15. வலி யினிற் பெருத்தோ, யுன்றன் வளருண்மதி யெப்போது
நலிவுறா தெம்மைச் சேர்க; நல்லன மெம்மைச் சூழ்க;
வலியுறு பதி நீ கோக்கள் யாம்பெற மகவா னிக;
பொலிவுறு துதியோர் யாமுஞ் சந்ததி பொருந்தி வாழ்க.

(இ-ள்.) வலிமையிற் பெரிய விந்திரனே! உனது அநுக்கிரக புத்தி யெப்போதுங் கெடாம லெம்மைச் சேருக. நல்ல அன்னமானது எம்மைப் பொருந்தட்டும், மகவானே! தனஸ்வாமியாகிய நீ எங்களுக்குப் பசுக்களை யளிப்பாயாக. ஸ்தோதாக்களாகிய யாம் புத்திர பௌத்திராதி ஸந்தானங்களைப்பெற்று வாழ்க—(எ-று.) அர்ய: என்பதற்கு தனஸ்வாமியாகிய நீ யென்பார் ஸாயனர். ஆனால் சத்துரு வினுடைய வென்பார் மேனாட்டாசிரியர், அற்றேல், 'நலிவுறு பகைவன் காலி நாம் பெற மகவானிக;' என மூன்று மடியை மாற்றிப் படிக்க. இச் சூக்த தேவதை விச்வ தேவர்கள் அல்லது இந்திரனெனக் குறிக்கப் பட்டிருப்பினும், ரிஷி இந்திரனையே முற்றிலும் துதித்துள்ளார்.

வருக்கம் 26.

ஆகச் செய்யுள், 1333.

8-வது அத்தியாயம் முற்றும்.

முதலஷ்டகம் முற்றிற்று.

அஷ்டகம் 1 அத்தியாயம் 121.

வேதங் கதியென் றுமென் றுணர்வைப் பல்லுரையாம்
போதந் தருதாழி பூட்டிநவ — நீதமெனுங்
கட்டுரையோ டிந்நூலைக் கண்டே னருளாளர்
தொட்டுணருந் தூய்மை சுவைக்க.

(இ-ள்.) வேதமேகதியென்றெண்ணிய வென் புத்தியைப் பலபாஷ்யங்களாகிய தாழியிற் செலுத்திக் கடைந்தெடுத்ததாகிய 'நவநீதம்' என்னும் பெயரிய உரையோடு கூடிய இந் நூலைச் சொன்னேன், இதனை யருளாளர்கள் படித்தறியும் வண்ணம்—(எ-று.)

வேத புருஷாய மங்களம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம் 191. பாட்டு 6. அடி 2. தழிப்பானனனினும் என்பதை தழிப்பானவையெனினும் எனத் திருத்திக் கொள்க.

பக்கம் 362 வரி 16 பராவ்ருஜனது குருட்டுத்தன்மையை நீக்கினீர்; என்பதை, பராவ்ருஜனது முடத் தன்மையை நீக்கினீர்கள். ரிஜ்ராச்வனது குருட்டுத் தன்மையை நீக்கினீர்கள்; என மாற்றுக.

பக்கம். 382 5வது செய்யுளின் உரை முடிவில், மேல் மண். 1 ஸூக் 119 செய். 4 பார்க்க எனக் கூட்டுக.

பக்கம். 391. 8வது செய்யுளின் உரையில் 4 வது வரியில், கண்ணையளித்தீர்கள். இக்கண்ணளித்த செய்கைபோற்றற் குரியதாம், ந்ருஷதன் புத்திரனாகிய நார்ஷதனது செவிட்டை நீக்கினீர்கள்; எனப்படிக்க.

அச் செய்யுளின் உரையின் கடை மூன்றடிகளை, யைக்கண்டறிந்ததாகவும், அசுவினிகள் வீணை வாசிக்கும் அச் சத்தத்தைக் கேட்டே உஷவின் வரவையறிந்ததாகச் சொன்னதாகவும் ஒருகதை யுண்டு. அசுவினியர்க்குப் பூஜை இரவின் கடையாமத்தில் நடைபெறுவது யாவர்க்குந் தெரிந்த விஷயம். அப்பூஜாகாலத்தை ஸ்தோதாக்களை நாடி யசுவினிகள் செல்லுவதும் விதமானது. அவர்களது பாட்டோ அவர்களுக்காக ஸ்தோதாக்கள் பாடியபாட்டோ நார்ஷதனாகிய கண்ணுவ ரிஷியின் காதிற்பட அவன் விடியற்காலம் சமீபித்ததை யுணர்ந்தான்; என் மாற்றிப்படிக்க.

393 வது பக்கம். 14வது பாட்டு உரையின் கடையடியிலுள்ள 120 ஸூக்தமென்பதை மண். 1. ஸூக்தம். 119 செய். 4. பார்க்க வெனத்திருத்திக் கொள்க.

முதலஷ்டக அட்டவணை.

இம்முதலஷ்டகத்தில், மதுச்சந்தஸ் முதலிய 16 ரிஷிகள் பாடியுள்ளார். இதனிடத்துக் காயத்திரி முதலிய 23 சந்தஸ்களும் 121 ஸூக்தமுமுண்டு. இவ்வஷ்டகத்திற் பாடல்பெற்றதேவதைகள் அக்கினி முதற் முப்பத்தறுவராம். இவருள் இணைத்தேவதைகள் இந்திரா வருணர் முதற் பதின்மராம்.

முதல் அஷ்டக அட்டவணை.

இந்நூலின் கண் வரும் தெய்வப் பெயர் மக்கட் பெயர்களுக்கு ஓர் அகராதி இந்நூலினிறுதியில் வெளிவரும். வடமொழிச் சந்தங்களெல்லாம் எழுத்து வகைபாலமைக்கப்படுவன. அம்மாதிரி எழுத்தெண்ணி யமைக்கப்படும் தமிழ்ச் செய்யுள் வகைகள் மிகச் சிலவாதலின் அதனைக்கருதாது வடமொழி இருக்குக்களின் அடிப்பெருமை சிறுமைக்கேற்பத்தமிழ்ச் செய்யுள் வகைகளை யமைத்துள்ளதோடு அவ்வொழுங்கே நூன் முழுதும் பின்பற்றப் பட்டுள்ளது.

அஷ்டகம்.	வருக்கம்.	சூக்தம்.	வடமொழிரிக்.	தமிழ்ச்செய்யுள்.
1-வது	37	19	194	194
2-வது	38	13	189	189
3-வது	35	14	173	173
4-வது	29	15	152	152
5-வது	31	19	185	155
6-வது	32	14	163	163
7-வது	37	18	172	172
8-வது	26	9	135	135
ஆக. 8	265	121	1363	1333

முதலஷ்டகத்தின் சூக்த அட்டவணை.

முதலத்தியாயம்.

சூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
1	மதுச்சந்தஸ்	அக்கினி	காயத்ரி	கலிவிருத்தம்.
2	ஷை	வாயு இந்திரவாயுக்கள், மித்திராவருணர்.	„	„
3	„	அசுவினிகள் இந்திரன், விச்வ தேவர்கள், ஸரஸ்வதி.	„	„
4	„	இந்திரன்.	„	„
5	„	„	„	„
6	„	இந்திரன், மருத்துக்கள்.	„	„
		இந்திரா மருத்துக்கள்.	„	„
7	„	இந்திரன்.	„	„
8	„	„	„	„
9	„	„	„	„
10	„	„	அநுஷ்டுப்	கலிநிலைத்துறை
11	ஜேதா	„	„	„

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
12	மேதாதிதி.	அக்கினி.	காயத்ரி.	கலிவிருத்தம்.
13	,,	அக்கினியின்பல ரூபங்கள்.	,,	,,
14	,,	விச்வதேவர்கள்	,,	,,
15	,,	ரிதுக்கள் இந்திரன், மருத்துக்கள் துவஷ்டா, அக்கினி, மித்திராவருணர், அசுவினிகள்.	,,	,,
16	,,	இந்திரன்.	,,	,,
17	,,	இந்திரா வருணர்.	காயத்ரி, பாதநிச்ருத்.	,, வேறோர்வகைக் கலி
18	,,	பிரஹ்மணஸ்பதி, இந்திர ஸோமர் தக்ஷிணை.	காயத்ரி.	கலி விருத்தம்.
19	,,	அக்கினியும் மருத்துக்களும்.	,,	,,

2-வது அத்தியாயம்.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
20	,,	ரிபுக்கள்.	,,	,,
21	,,	இந்திராக்கினிகள்.	,,	,,
22	,,	அச்வினிகள், ஸவிதா, அக்கினி, இந்திராணி, வாருணி, அக்கிநாயி மூவரும் வானம் பூமிகள் பூமி, விஷ்ணு.	,,	,,
23	,,	வாயு, இந்திர வாயுக்கள், மித்திரா வருணர்கள், விச்வதேவர்கள், பூஷன், ஆப:	,, புரவுஷ்ணி, அநுஷ்டுப் பிரதிஷ்டா.	,, சந்தாநுபூதிச் செய்யுள் கலித்தலைத் தாழிசை. கலிவிருத்தம்.

ஸூக்தாஷ்டக அட்டவணை.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்	தமிழ்ச்செய்.
24	சுனச்சேபன்	வருணன், அக்கினி, ஸவிதா.	த்ருஷ்டுப் காயத்ரி	அறுசீர்க்கழிநெடில், கலிவிருத்தம்.
25	”	வருணன்.	காயத்ரி	கலிவிருத்தம்.
26	”	அக்கினி	”	”
27	”	”	காயத்ரி த்ருஷ்டுப்	கலிவிருத்தம். அறுசீர்க்கழிநெடில்,
28	”	இந்திரன், உரலும் உலக்கையும்.	அநுஷ்டுப் காயத்ரி	கலிநிலைத்துறை கலிவிருத்தம்.
29	”	இந்திரன்.	பங்க்தி	அறுசீர்க்கழிநெடில் ஓரடி மேல் வைப்பு
30	”	இந்திரன், அசுவினிகள், உஷஸ்.	காயத்ரி பாதநிச்ருத் த்ருஷ்டுப்	கலிவிருத்தம். அடி வேறு. அறுசீர்க்கழிநெடில்.
31	ஹிரண்யஸ்தூபன்.	அக்கினி.	ஜகதி, த்ருஷ்டுப்.	4 காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழிநெடில், அறுசீர்க்கழிநெடில்.
32	”	இந்திரன்,	த்ருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில்.

3—வது அத்தியாயம்.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்	தமிழ்ச்செய்.
33	ஹிரண்யஸ்தூபன்	இந்திரன்,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழிநெடில்.
34	”	அசுவினிகள்,	ஜகதி த்ருஷ்டுப்	அடி 4 காய்ச்சீருள்ளது, அறுசீர்க்கழிநெடில்.
35	”	ஸவிதா, அக்கினி, மித்திரா வருணர்கள், இரவு.	”	”
36	கண்வன்.	அக்கினி, யூபம்.	ப்ரஹதி ஸதோப்ரஹதி.	அடி 3ம் சீரும் 6ம் சீரும் காய்ச்சீருள்ளது, எழுசீர்க்கழிநெடில்.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

சூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
37	கண்வன்.	மருத்துக்கள்.	காயத்ரீ.	கலிவிருத்தம்.
38	,,	,,	,,	,,
39	,,	,,	ப்ருஹதி ஸதோப்ருஹதி	ருக். 36 போல.
40	,,	ப்ரஹ்மணஸ்பதி	,,	,,
41	,,	வருணன், மித்திரன் அர்யமான், ஆதித்தியர்கள்	காயத்ரி	கலிவிருத்தம்.
42	,,	பூஷன்.	,,	,,
43	,,	ருத்திரன், மித்திரா வருணர், ஸோமன்.	அநுஷ்டுப்.	கலிநிலைத் துறை.
44	பிரஸ்கண்வன்.	அக்கினி.	ப்ருஹதி, ஸ்தோப்ருஹதி.	3ம் சீரும் 6ம் சீரும் காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க் கழி நெடில், எழுசீர்க்கழி நெடில்.
45	,,	அக்கினி.	அநுஷ்டுப்	கலிநிலைத் துறை.
46	,,	அசுவினிகள்.	காயத்ரி.	கலிவிருத்தம்.

4-வது அத்தியாயம்.

சூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
47	பிரஸ்கண்வன்	அசுவினிகள்.	ப்ருஹதி, ஸதோப்ருஹதி.	சூக்தம் 44 போல.
48	,,	உஷஸ்	,,	,,
49	,,	,,	அநுஷ்டுப்.	கலிநிலைத் துறை.
50	,,	ஸூர்யன்	காயத்ரி, அநுஷ்டுப்.	கலிவிருத்தம், கலிநிலைத் துறை.
51	ஸவ்யன்	இந்திரன்.	ஜகதி, த்ருஷ்டுப்.	4 காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழி நெடில், அறு சீர்க்கழி நெடில்
52	,,	,,	,,	,,
53	,,	,,	,,	,,

முதலஷ்டக அட்டவணை.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்	தமிழ்செய்.
54	ஸவ்யன்.	இந்திரன்.	ஜகதி. த்ருஷ்டுப்.	4காய்ச்சீர நாலுசீர், அறுசீர்க்கழி நெடில்.
55			ஜகதி.	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழி நெடில்.
56	,,	,,	,,	,,
57	,,	,,	,,	,,
58	நோதா.	அக்கினி.	ஜகதி, த்ருஷ்டுப்.	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழி நெடில், அறுசீர்க்கழி நெடில்.
59	,,	வைச்வாநர அக்கினி	த்ருஷ்டுப். ,,	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
60	,,	அக்கினி	,,	,,
61	,,	இந்திரன்.	,,	,,

5-வது அத்தியாயம்.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்	தமிழ்செய்.
62	நோதா	இந்திரன்.	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்
63	,,	,,	,,	,,
64	,,	மருத்துக்கள்	ஜகதி, த்ருஷ்டுப்	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழி நெடில், அறுசீர்க்கழி நெடில்.
65	பராசரன்.	அக்கினி	துவிபாதவிராஜ்	கொச்சகக் கலிப்பா.
66	,,	,,	,,	,,
67	,,	,,	,,	,,
68	,,	,,	,,	,,
69	,,	,,	,,	,,
70	,,	,,	,,	,,
71	,,	,,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
72	,,	,,	,,	,,
73	,,	,,	,,	,,
74	கோதமன்.	,,	காயத்ரி	கலிவிருத்தம்.
75	,,	,,	,,	,,
76	,,	,,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்
77	,,	,,	,,	,,
78	,,		காயத்ரி	கலிவிருத்தம்'

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிச்சந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
79	கோதமன்.	அக்கினி.	த்ருஷ்டுப் உஷ்ணி காயத்ரி	அறுசீர்க்கழிநெடில்; சந்தநாபூதிச் செய்யுள், கலிவிருத்தம்.
80	,,	இந்திரன்	பங்தி	அறுசீர்க்கழிநெடில் ஒரடிமேல் வைப்பு.

6–வது அத்தியாயம்.

81	கோதமன்,	இந்திரன்	பங்தி	அறுசீர்க்கழிநெடில் ஒரடிமேல் வைப்பு
82	,,	,,	ஷெடி ஜகதி	ஷெடி 4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்க்கழிநெடில்.
83	,,	,,	,,	,,
84	,,	,,	அநுஷ்டுப், உஷ்ணி, பங்தி, காயத்ரி, த்ருஷ்டுப், ப்ரஹதி, ஸதோப்ரஹதி.	கலிநிலைத்துறை, சந்தநா பூதிக்கலி, அறுசீர் ஒரடிமேல் வைப்பு, கலிவிருத்தம், அறுசீர்க்கழிநெடில், 2காய்ச்சீருள்ள அறுசீர், எழுசீர்க்கழி நெடில்.
85	,,	மருத்துக்கள்.	ஜகதி, த்ருஷ்டுப்.	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர். அறுசீர்க்கழிநெடில்.
86	,,	,,	காயத்ரி	கலிவிருத்தம்
87	,,	,,	ஜகதி	4 காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்.
88	,,	,,	ப்ரஸ்தார பங்தி, விராட் ரூபா, த்ருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழிநெடில் ஒரடி மேல்வைப்பு. அறுசீர்க்கழிநெடில்.

முதலஷ்டக அட்டவணை.

சூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிசந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
89	கோதமன்.	விச்வதேவர்கள்.	ஜகதி, விராட்ஸ்தானம், த்ருஷ்டுப்.	நெடி 4 காய்ச்சீருள்ள அறுசீர், அறுசீர்க்கழி நெடில்.
90	,,	,,	காயத்ரி அநுஷ்டுப்	கலிவிருத்தம் அறுசீர்க்கழி நெடில்
91	,,	ஸோமன்	த்ருஷ்டுப் காயத்ரி, உஷ்ணி.	அறுசீர்க்கழி நெடில், கலிவிருத்தம் கந்தாறு பூதிக்கலி.
92	,,	உஷஸ் அசுவினிகள்	ஜகதி, திருஷ்டுப், உஷ்ணி.	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர் அறுசீர்க்கழிநெடில் கந்தாறு பூதிக்கலி
93	,,	அக்நிஸோமர்	அநுஷ்டுப், காயத்ரி, த்ருஷ்டுப், ஜகதி.	கலிநிலைத்துறை, கலிவிருத்தம், அறுசீர்க்கழி நெடில் 4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்.
94	குத்ஸன்	அக்கினி. மித்திரன் வருணன் அதிதி, ஸிந்து, கோதமன்.	ஜகதி த்ருஷ்டுப்.	4 காய்ச்சீருள்ள அறுசீர், அறுசீர்க்கழி நெடில்.

7வது அத்தியாயம்.

95	குத்ஸன்	அக்கினி	த்ருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
96	,,	,,	,,	,,
97	,,	,,	காயத்ரி	கலிவிருத்தம்
98	,,	,,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
99	காச்யபன்.	,,	,,	,,
100	வார்ஷாகிரர்	இந்திரன்	,,	,,
101	குத்ஸன்	,,	திருஷ்டுப், ஜகதி.	அறுசீர். 4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்.

ரிக்வேத ஸம்ஹிதை.

ஸூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிசந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
102	குத்ஸன்.	இந்திரன்	த்ருஷ்டுப், ஜகதி	101 போல
103	,,	,,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
104	,,	,,	,,	,,
105	குத்ஸனும், த்ருதன் ஆப்தியனும்.	விச்வ தேவர்கள்	பங்தி, மஹாப் ரஹதி யவமத்யா, த்ருஷ்டுப்.	அறுசீர்க்கழி நெடில் ஓரடி மேல் வைப்பு. 2காய்ச்சீருள்ள அறுசீர் ஓரடிமேல் வைப்பு, அறுசீர்க்கழி நெடில்.
106	குத்ஸன்.	,,	ஜகதி, த்ருஷ்டுப்	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர் அறுசீர்க்கழி நெடில்.
107	,,	,,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
108	,,	இந்திராக் கினிகள்	,,	,,
109	,,	,,	,,	,,
110	,,	ரிபுக்கள்	த்ருஷ்டுப், ஜகதி.	அறுசீர். 4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்.
111	,,	,,	,,	,,
112	,,	ரோதஸீ, அசுவினிகள், அக்கினி.	,,	,,

8–வது அத்தியாயம்.

113	குத்ஸன்.	உஷஸ், உஷஸுடன் இரவும்,	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
114	,,	ருத்ரன்	ஷை ஜகதி	ஷை 4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்.
115	,,	ஸூர்யன்	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழி நெடில்.
116	கட்சீவான்	அசுவினிகள்	,,	,,
117	,,	,,	,,	,,
118	,,	,,	,,	,,

முதலஷ்டக அட்டவணை.

சூக்தம்.	ரிஷி.	தேவதை.	வடமொழிசந்தம்.	தமிழ்ச்செய்.
119	குத்ஸன்.	அசுவினிகள்.	ஜகதி	4காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்.
120	,,	,,	(a) காயத்ரீ,	(a) கலிவிரு.
			(b) ககுப், தநுசிரா, உஷ்ணி, க்ருதி,	(b) கந்தாறு பூதிக்கலி,
			(c) விஷ்டார ப்ரஹதி,	(c) 2காய்ச்சீருள்ள அறுசீர்,
			(d) நஷ்டரூபி,	(d) கலிநிலைத்துறை.
			(e) காவிராஜ், விராஜ்.	(e) மூன்றடித் தாழிசை
121	,,	விச்வதேவர் அல்லது இந்திரன்.	த்ருஷ்டுப்	அறுசீர்க்கழிநெடில்

முக்கிய குறிப்பு. இவ்விடத்து முதல் மண்டலம் முடியவில்லை யென்பதைக் கவனிக்கவும். முதல் மண்டலத்தில் இன்னும் 70 சூக்தங்கள் மிகுந்துள்ளன.

முற்றிற்று.